സർവ്വദേശ ഭൂമി ഗാനം
മഹാശാസ്ത്ര മൂലം
ശബ്ദ ബ്രഹ്മം
അക്ഷരബ്രഹ്മം
ആദി വചനം
സൃഷ്ടി മന്ത്രം
സംഹാര കാഹളം
ഏക മഹാശബ്ദം
മഹാദേവിയുടെ മഹാചിരി
ഓം OM

GOD
has Arrived.
= MAHAASHAKTHI = BRAHMAM =
SUPREME MOTHER
of the Universe
has Arrived.

ദൈവം
മനുഷ്യരൂപത്തിൽ,
മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ
മഹാപിതാവും മഹാമാതാവുമായ
മഹാദേവിയായി
മഹാഎഴുന്നെള്ളിക്കഴിഞ്ഞു.

പരമശിവൻ
ഏകദാസൻ, മഹാദാസൻ
പശുപതി, ശാസ്ത്രായുധൻ
പ്രപഞ്ച പിതാവ്
മഹാദേവൻ
PARAMASIVAN
Supreme Servant / SupremeOx
Father of the Universe
MAHAADEVAN

ബ്രഹ്മം പശു (കാളി) ദൈവ വിപ്ലവം പേജ് 244, 301, 333

ആനന്ദ ശാസ്ത്രം : മൊത്തം അളവ് 100 :ഭക്ഷണം40 കാമം25 പേജ് 25

മന്ത്രങ്ങൾ പേജ് 209 **തൊഴിൽ** പേജ് 55	**ജീവാത്മാവ്, പരമാത്മാവ്, ജീവൻ, ജലം, ശരീരം** പേജ് 101 **മായ : ഗൂഢത -യുടെ രഹസ്യം** പേജ് 45-54 **മോക്ഷം** 280	**വിവാഹം, ശവമടക്കൽ** പേജ് 234-243

കുമ്പസാരം മഹാദേവിയോടു മാത്രം. പേജ് 2 - 24

മനുഷ്യരെ പ്രതിനിധികളോ ദാസരോ ആക്കുന്നില്ല; സഹായികളെയും വേണ്ട.

ജീവിയോ സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ അല്ലാത്തതും, ഏകമഹാശക്തിയും, **മഹാശാസ്ത്രപരം മാത്രവും,** യാതൊരു മതങ്ങളുമായും ബന്ധമില്ലാത്തതും, സർവ്വ ജീവികളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര **കർത്താവും, മഹാനീതിപതിയും,** (മഹാപിതാവും) **മഹാമാതാവും, ഏക ദൈവവും, മഹാവാത്സല്ല്യവുമായ മഹാദേവി,** ~ **'സ്വന്തം ഭാഗത്തെ', പ്രപഞ്ചപിതാവ്, മഹാദേവൻ, പരമശിവൻ,** യഹോവ, **ക്രൈസ്റ്റ്,** ദൈവത്തിന്റെ **ഏക പ്രതിനിധി,** യഥാർത്ഥ **റസൂൽ,** ഏകദാസൻ, **മഹാദാസൻ,** തുടങ്ങിയ മഹാനാമങ്ങളോടെ അയച്ചും, **മത്സ്യാവതാരം, ഓം** എന്നിവയെ ബന്ധിപ്പിച്ചും, **യഥാർത്ഥ വേദങ്ങളെ വീണ്ടെടുപ്പിച്ചും, കേരളത്തിലെ ഒരു ഹിന്ദുകുടുംബത്തിൽ**

മണ്ണടി മഹാദേവി അവതരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പേജ് 333-360

ആദ്യ മഹാകാല ചക്രത്തിലെ **ദുർഗ്ഗ, ഗണപതി, ഇന്ദ്രൻ, നാരായണൻ-രാമൻ, കൃഷ്ണൻ തുടങ്ങിയ ദേവതകളെ പിൻവലിച്ചു കഴിഞ്ഞു.**

ഗീതയും തെറ്റ് : പരമാത്മാവും ദൈവവും ഒന്നല്ല; രണ്ടാണ്.

ജീവാത്മാവും ജീവനും ഒന്നല്ല; രണ്ടാണ് : തെളിയിക്കുന്നു. പേജ് 101, 188-243

സൃഷ്ടികളായ മനുഷ്യർ, സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര കർത്താവായ ദൈവത്തോടു മാത്രം തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് പാപമോചനം തേടുന്ന ഉന്നതമായ തിരുത്തൽ നടപടിയാണ് കുമ്പസാരം.

മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ, വ്യക്തിയോ പ്രതിനിധിയോ നേരിട്ട് നിയമിക്കാതെ ദാസൻ, ദാസി, കൂലിപ്പണിക്കാർ തുടങ്ങിയ യാതൊരു തൊഴിലാളികളും ഉണ്ടാവില്ല; വ്യക്തി നേരിട്ട് നിയമിക്കാതെ പ്രതിനിധിയും ഉണ്ടാവില്ല. ദൈവം നേരിട്ട് നിയമിക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ ദാസനാണ്, ദാസിയാണ്, പ്രതിനിധിയാണ്, പ്രതിപുരുഷനാണ്, എന്നെല്ലാം കള്ളരും കൊള്ളക്കാരും പുരോഹിതന്മാരും മറ്റും ഉൾപ്പെടെ 'സൃഷ്ടി മാത്രമായ ഏതൊരാളും' അവകാശപ്പെടുന്നതും, മറ്റുള്ളവർ ശരിവെക്കുന്നതും ദൈവശിക്ഷ നേടുന്ന പാപമാണ്.

കുറ്റബോധം ഉണ്ടാവുകയും, തെറ്റിനെയോ കുറ്റത്തെയോ ഭാഗികമായോ പൂർണമായോ തിരുത്താൻ കഴിയുമെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും, പശ്ചാത്തപിക്കാനോ ശിക്ഷ വാങ്ങാനോ വ്യക്തി ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ; ഇരയോടോ ഇരയുടെ ഉറ്റവരോടോ **ഗ്രാമപഞ്ചായത്ത് ഉൾപ്പെടെയുള്ള സാമൂഹ്യ അധികാരികളോടോ സ്വകാര്യമായോ പരസ്യമായോ കുറ്റം ഏറ്റുപറഞ്ഞ് ശിക്ഷയും പാപമോചന മാർഗ്ഗവും തേടുന്നതും, ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ 'അത്യപൂർവ്വമായി മഹാനീതിപതി കൂടിയായ ദൈവത്തോടു നേരിട്ട് ' കുറ്റങ്ങളും തെറ്റുകളും ഏറ്റുപറഞ്ഞ് പശ്ചാത്തപിക്കുന്നതും പാപമോചനം തേടുന്നതും കുമ്പസാരത്തിന്റെ ദീർഘ നിർവ്വചനമാണ്.**

കുമ്പസാരം ഉൾപ്പെടെയുള്ള **ഏതൊരു വിഷയവും രഹസ്യമായി ചെയ്യേണമോ പരസ്യമായോ ചെയ്യേണമോ** എന്നു **തീരുമാനിക്കേണ്ടത് ധർമ്മശാസ്ത്രം പ്രകാരമാവണം;** ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികൾ വിഷയങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്ത് തീരുമാനിക്കേണ്ടതാണ്. അസാധാരണമായി ദൈവത്തോടു നേരിട്ട് കുമ്പസരിക്കുമ്പോൾ മഹാഉചിതമായ മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങളെ നേരിട്ടും വെളിപാടുകൾ വഴിയും മറ്റും ലഭിക്കുന്നതാണ്. **കുമ്പസാരത്തെ രഹസ്യ കലാപരിപാടിയായി കണക്കാക്കുന്നത് തെറ്റാണ് എന്നർത്ഥം. കള്ളന്മാർക്കും കൊള്ളക്കാർക്കും രഹസ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടുമല്ലോ !**

ആത്മപരിശോധന കൂടിയായ യഥാർത്ഥമായ കുമ്പസാരം കൊണ്ട് തജ്ജന്മത്തിലെ മനോനില മെച്ചപ്പെടുത്താനും വിശ്വാസങ്ങളെ ദൃഢമാക്കി പ്രവർത്തിക്കാനും കഴിയുന്നതാണ് എന്ന് ഗാന്ധിജിയും മറ്റും ഭൗതികമായി തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതേസമയം കുമ്പസാരം പോലെയുള്ള പശ്ചാത്താപം കൊണ്ട് പാപങ്ങളെല്ലാം ക്ഷമിക്കപ്പെടും എന്ന് കരുതുന്നത് 'ഭോഷത്തവും അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും ചെയ്യുന്ന ദൈവനിന്ദയുമാണ്.' എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മഹാനീതിപതിയാണ് ദൈവം എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവർ, മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള സമസ്ത ജീവികൾക്കും മഹാസമനീതി ലഭിക്കണമെങ്കിൽ, സമ ആനന്ദം ലഭിക്കണമെന്ന ലളിതമായ പാഠം ഉൾക്കൊണ്ട് ജീവിക്കണം. അതിന് ആദ്യം **ജ്ഞാന സ്നാനം** ചെയ്യണം.

ജ്ഞാന സ്നാനം

'ജ്ഞാനം' അഥവാ അറിവ് കൊണ്ട് 'സ്നാനം ചെയ്യണം' അഥവാ ആത്മാവിനെ അറിവ് കൊണ്ട് കുളിപ്പിച്ചും കുളിച്ചും ശുദ്ധമാവണം എന്ന അർത്ഥം ലളിതമാണ്. ദൈവം മഹാവാത്സല്ല്യത്തോടെ പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങളായി സൃഷ്ടിക്കുകയും പരിപാലിക്കയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള ബുദ്ധി ശക്തികളെ 'ഉചിതമായി മാത്രം ഉപയോഗിക്കാൻ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ' ജ്ഞാന സ്നാനവും ലളിതം തന്നെയാണ്.

സ്ത്രീപുരുഷ ലിംഗം, നിറം, മുഖഛായ, സൗന്ദര്യം, ആയുസ്സ്, ആരോഗ്യം, ബുദ്ധി ശക്തി, തൊഴിൽ അഭിരുചി, വിനോദ അഭിരുചി, ജനന സ്ഥലം, മാതാപിതാക്കളുടെ ഔന്നത്യം-സാമ്പത്തികം തുടങ്ങിയ ജന്മഗുണങ്ങളെ 100 മനുഷ്യ ജന്മങ്ങളിലൂടെ ഭൗതികമായി വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി ക്കൊണ്ടാണ് ദൈവം മഹാനീതിശാസ്ത്രത്തെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. സൂചിത മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രാർത്ഥന കൊണ്ട് തജ്ജന്മത്തിലെ മനോനില മെച്ചപ്പെടുത്താനും ധർമ്മശാസ്ത്ര പരമായി ഉയരാനും, താൽക്കാലികമായ ശിക്ഷാ ഇളവ് നേടാനും കഴിഞ്ഞേക്കാം എന്നല്ലാതെ മഹാനീതിശാസ്ത്രത്തെ മാറ്റിമറിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല; ആഗ്രഹിച്ചും കൂടാ. മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം ശിക്ഷിച്ചു തിരുത്തേണമേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന നിലയിലേക്ക് വ്യക്തിയുടെ മനോഭാവം ഉയരണം.

വ്യത്യസ്ത മതഗ്രന്ഥങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചതു പോലെ 'മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തെ' ആശ്രയിക്കണം എന്നല്ലാ അർത്ഥം.

ജ്ഞാന സ്നാനത്തിന് ആവശ്യമായത് ജ്ഞാനം മാത്രമാണ്. ജ്ഞാനം എന്നത് മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാജ്ഞാനമാണ്; അംശമാണ്. മണ്ണായ ഭൂമി, ദൈവത്തിന്റെ മഹാഖര-രൂപമാണ്; ഭൂമിയിലെ മൂലകങ്ങൾ കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതായ ശരീരം ദൈവാംശവുമാണ്. ആകയാൽ മനുഷ്യന്റെ സ്വത്വമായ ജീവാത്മാവിന് ജ്ഞാനം ലഭിക്കാൻ, ദൈവാംശവും ജീവാത്മാവിനെ വഹിക്കുന്നതുമായ ശരീരത്തെ ആശ്രയിച്ചാൽ മതിയാകും. അതായത് ശരീരത്തെ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂമിയിലെ മൂലകങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള (ശരീരത്തിന്റെ) മൊത്തം സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര നിയമങ്ങളെയും പഠിക്കുകയേ വേണ്ടൂ.

ആത്മാവും, ദൈവവും ഇല്ലെന്നും (ഉണ്ടെന്നും) ദുർവ്വാദം ചെയ്യുന്നവരോട് ശരീരത്തെ സംബന്ധിച്ച ചില കൊച്ചു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചാൽ ശരീരത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ട അസ്തിത്വത്തോടെ ആത്മാവ് ഉണ്ടെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നതാണ്.

ജീവിയുടെ സ്വത്വമായ 'ജീവാത്മാവ് ' ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോഴും ഉറങ്ങുമ്പോഴും ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുന്നതും, പിറന്നു വീഴുന്നതു മുതൽ മരിക്കും വരെ വിശപ്പും ദാഹവും ദഹനവും വിസർജ്ജന ആവശ്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നതും/ ചെയ്യുന്നതും; അവയവങ്ങളുടെ ഘടനയും പ്രവർത്തനവും വളർച്ചയും; ലൈംഗിക ബീജ-അണ്ഡ നിർമ്മാണവും, രോഗങ്ങളും രോഗ മുക്തിയും, നരയും ചുളിവുകളും തുടങ്ങി ജനനവും മരണവും നിശ്ചയിക്കുന്നതും 'സ്വത്വം' അല്ല. മേല്പടി പ്രവർത്തനങ്ങളെ ജീവിയിലെ (ശരീരത്തിന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം) ശരീരം ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ ആണ് എന്നതിൽ നിന്നും ജീവിയുടെ **ശരീരവും, സ്വത്വം എന്ന ആത്മാവും അടിസ്ഥാന പരമായി വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് സ്വയം വിശകലനം ചെയ്ത് 'വ്യക്തി കൂടിയായ ആത്മാവിന് ' ബോദ്ധ്യപ്പെടാൻ കഴിയുന്നതാണ്.**

ആത്മാവും, ദൈവവും, ഇല്ലെന്ന് ദുർവ്വാദിക്കുന്ന നിരീശ്വരവാദികൾക്കും ഏതൊരാൾക്കും, സ്വത്വത്തിന്റെ ഇഷ്ടങ്ങളെ അന്വേഷിക്കാതെ ശരീരം ഉറക്കത്തിലും ബോധക്ഷയത്തിലും ഒക്കെ സദാ സ്വയം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മേൽവിവരിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളെ സ്വയം വിശകലനം ചെയ്ത് ലജ്ജിക്കുകയും തിരുത്തുകയുമാവാം.

ശരീരം ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ജീവാത്മാവിനു വേണ്ടി മാത്രമായിരിക്കുന്നതിന്റെ കാര്യകാരണങ്ങളെയോ, ശരീരം യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരാണെന്നു പോലുമോ ജീവാത്മാവിന് അറിയില്ല. ആനന്ദങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കവെ ആവിധ കാര്യങ്ങളെ ജീവാത്മാവ് /വ്യക്തി വിഷയമാക്കുന്നുമില്ല.

ശരീരം ദൈവാംശമാണെന്നും, ജീവാത്മാവിനെ മഹാവാത്സല്ല്യത്തോടെ കരുതുന്നുവെന്നും മഹാശാസ്ത്ര പരമായി സ്വയം വിശകലനം ചെയ്ത് പഠിക്കാൻ കഴിയുന്ന ബുദ്ധി ശക്തികളെ പ്രത്യക്ഷ ദൈവവും ദൈവാംശവുമായ ശരീരം ജീവാത്മാവിന് ശരീരത്തിലൂടെ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ശരീരത്തെയും ആത്മാവിനെയും സംബന്ധിച്ച പാഠങ്ങളെയും, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് അതീതമായ ദൈവ കാര്യങ്ങളെയും മഹാശാസ്ത്ര പരമായി വിശദീകരിക്കുക മാത്രമാണ് മേല്പടി മഹാവേദ ഗ്രന്ഥം ചെയ്യുന്നത്. ഒരല്പം അനുബന്ധം 3 ആയിട്ട് ഈ ലേഖനത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. (പേജ് 101..)

കപട വേഷം കെട്ടാതെ ആത്മപരിശോധനക്ക് തയ്യാറാവുന്നത് സ്വന്തം മനശ്ശാന്തിക്കാകയാൽ **കുമ്പസാരം** ആവശ്യമാകുന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, (1) കടയിലിരുന്നു ചായ കുടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കള്ളൻ, ദൂരെ നിന്നു വരുന്ന പോലീസുകാരനെ കാണുമ്പോൾ; തന്നെ പിടിക്കാനുള്ള വരവാണോ എന്ന് ഭയക്കുന്നതാണ്; ഒളിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. (2). മാതാപിതാക്കളോടും ഉറ്റവരോടും മറ്റുള്ളവരോടുമെല്ലാം ധർമ്മ ശാസ്ത്ര വിരുദ്ധമായി പെരുമാറുന്നവർ ഉൾപ്പെട്ട സഭയിൽ, കടമകളെ പ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, അവരെയാണോ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് സംശയിക്കുകയും മാനഹാനി ഭയന്ന് ഇടം മാറുകയും ചെയ്തേക്കാം. കുമ്പസാരമാണ് ശരിയായ പരിഹാരം.

ദൈവത്തിന്, അധർമ്മികളോട് ശത്രുതയും പകയും ഉണ്ടെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചു പോവരുത്. ദൈവത്തിന്റെ പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങളാണ് ഭൂമിയിലെ എല്ലാ ജനങ്ങളും എന്നതിനാൽ സ്നേഹ വാത്സല്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് ദൈവത്തിന് എല്ലാ കുഞ്ഞുങ്ങളോടുമുള്ളത്.

മഹാശാസ്ത്രത്തിന്റെ / മഹാവേദത്തിന്റെ 3 ശാഖകളായ ഭൗതിക ശാസ്ത്രം, ധർമ്മ ശാസ്ത്രം, ആത്മീയ ശാസ്ത്രം (ഓംകാര നീതിശാസ്ത്രം), എന്നിവയിൽ, വ്യക്തിയുടെ ജീവിത ധർമ്മങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നതായ ധർമ്മ ശാസ്ത്രമെന്നത് ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലെ വിഷയങ്ങളാണ്. ഭൗതികമായ അസ്തിത്വത്തോടെ ഓരോരോ വിഷയവും മണ്ണിൽ മഹാലയിച്ചിട്ടുള്ളത് എങ്ങനെയെന്നാണ് വിശദമാക്കുന്നത്.

വ്യക്തിയുടെ മേൽ മഹാനീതിപതിയായ ദൈവം മഹാനീതിയെ നടപ്പാക്കുന്നത് വ്യക്തിയുടെ ധർമ്മത്തെ/പ്രവൃത്തികളെ ആധാരമാക്കി ആണെന്ന് പറയുമ്പോൾ മണ്ണിൽ അടിഞ്ഞിട്ടുള്ള / മഹാലയിച്ചിട്ടുള്ള ധർമ്മ ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തിക്ക് ഉണ്ടായ വ്യതിയാനവും, അതിനെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്ന പരിഹാരങ്ങളുമാണ് വിഷയമാകുന്നത്.

മതപുരോഹിതരും മറ്റുമായ സൃഷ്ടികളോട് കുമ്പസരിക്കുമ്പോൾ മനസ്സുഖം ലഭിക്കുന്നതായി കണക്കാക്കുന്ന വിഷ്ണുകളായ ജനങ്ങൾക്കും മറ്റും, **കുമ്പസാരത്തെ കേൾക്കുകയോ കേൾക്കുന്നതായി ഭാവിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവരുടെ മനോനിലയും മനോഭാവവും എന്താണെന്നോ അവരുടെ മനസ്സ് എവിടെയാണെന്നോ എന്ത് ചെയ്യുകയാണെന്നോ യഥാർത്ഥത്തിൽ അറിയില്ല. മഹാനീതിപതിയായ ദൈവത്തിനു മാത്രമാണ് പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കാനും ചെയ്യിപ്പിക്കാനും ചെയ്യാനും അവകാശവും അധികാരവും ഉള്ളത് എന്നിരിക്കെ ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ മദ്ധ്യസ്ഥർ ചമയുന്നത് കടുത്ത അപരാധമാണ്; അവരെ ആശ്രയിക്കുന്നതും പാപമാണ്.**

ദൈവത്തിന് യാതൊരു സഹായികളെയും യാതൊരിക്കലും വേണ്ടെന്നിരിക്കെ, ദൈവനാമത്തെ മത-ജാതി-രാഷ്ട്രീയ പരമായും മറ്റും ദുരുപയോഗം ചെയ്ത് ജീവിക്കുന്ന കള്ളന്മാരും കൊള്ളക്കാരും മറ്റുമാണ് വ്യത്യസ്ത മതങ്ങളിലെ സമസ്ത പണ്ഡിതരും പുരോഹിതന്മാരും. അവരുടെ അടുത്ത് കുമ്പസരിച്ചാൽ പാപം വർദ്ധിക്കുന്നതും ബഹുവിധ ചൂഷണങ്ങൾക്ക് ഇരയാവുന്നതുമാണ്. പത്രങ്ങളിലൂടെയും ചാനലുകളിലൂടെയും മറ്റും അറിയുന്നതിന്റെ അനേകം മടങ്ങാണ് പീഡനങ്ങളുടെ എണ്ണവും വ്യാപ്തിയും എന്ന് സ്വയം വിശകലനം ചെയ്താൽ ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്.

വ്യത്യസ്ത മതങ്ങളുടെ ആചാര്യന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും കുട്ടിദൈവങ്ങളായും സൂപ്പർ ദൈവങ്ങളായും വേഷം കെട്ടുന്നവരും കാമപരമായ തെമ്മാടിത്തങ്ങളെ കാട്ടുന്നത് അധമ ചെയ്തികളെ ആത്മീയതൊഴിൽ എന്ന് പേരിട്ട് സ്വീകരിച്ചതു കൊണ്ടും, ആനന്ദശാസ്ത്രത്തെ അറിയാത്തതു കൊണ്ടുമാണ്. അനുബന്ധം 1 പേജ് 25-54 ആനന്ദ ശാസ്ത്രം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. (ബുദ്ധൻ, ക്രൈസ്റ്റ് എന്നിവർ ലഭിച്ച സത്യങ്ങളെ അറിയിച്ചു; എന്നല്ലാതെ മതാചാര്യന്മാർ ആയിരുന്നില്ല.). ചുറ്റുമുള്ള ജീവികളെ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ, ഉദാഹരണത്തിന് രാവിലെ കോഴിക്കൂട് തുറന്നു വിട്ടാൽ, **പൂവൻ** കോഴി ഭക്ഷണ ആനന്ദത്തെ മറികടന്ന് കാമ-ആനന്ദത്തെ നേടാൻ പരാക്രമം കാട്ടുന്നത് കാണാം. **മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികളുടെയെല്ലാം പരമാനന്ദമായി 'ഇണയെ ഒഴികെ തന്നെത്തന്നെയും ദൈവത്തെയും ഉൾപ്പെടെ സർവ്വത്തെയും മറക്കുന്ന' കാമ-ആനന്ദത്തെ 25 അളവുകളോടെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ആനന്ദ ശാസ്ത്രത്തെ മാറ്റിമറിക്കാൻ യാതൊരു സൃഷ്ടികൾക്കും കഴിയുന്നതല്ല. ആത്മീയ സേവന വേഷംകെട്ടുന്ന (എല്ലാ മതങ്ങളിലെയും) കൊടുംപാപികൾക്ക് ബാധകമാണത്. ദൈവത്തിന്റെ നീതി കാര്യങ്ങളുടെ ഭാഗമായ ആത്മീയ വിഷയങ്ങളിൽ ഇടപെടുന്നതു കൊണ്ടാണ് മതജാതി പുരോഹിതന്മാരും (മറ്റും) മുഴുവൻ കൊടുംപാപികളാവുന്നത്. അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും അവർ ചെയ്യുന്നത് അടിസ്ഥാന പരമായി തൊഴിലോ ജനസേവനമോ അല്ല; ജനദ്രോഹവും ദൈവനിന്ദയുമാണ്.**

ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായ പ്രവൃത്തികൾ മാത്രമാണ് തൊഴിൽ. അവയ്ക്കെല്ലാം ഭൗതിക അസ്തിത്വം ഉണ്ട്. ശുചിത്വം, അത്യാവശ്യം, ആവശ്യം, വിനോദം എന്നിങ്ങനെ യഥാർത്ഥവും ശാസ്ത്രീയവുമായ 4 വിഭാഗങ്ങളായിട്ട് ഭൂമിയിലെങ്ങുമുള്ള എല്ലാ തൊഴിലുകളും വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. തൊഴിലുകളെല്ലാം മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവവുമായിട്ട് നേരിട്ടും അർത്ഥപുഷ്ടമായും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മണ്ണുമായിട്ട് നേരിട്ടും അർത്ഥപുഷ്ടമായും ബന്ധമില്ലാത്ത പ്രവൃത്തികൾ "തൊഴിലുകൾ" എന്ന പേരിൽ സമൂഹത്തിൽ വേരുറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവയെല്ലാം "അധമ ചെയ്തികൾ" മാത്രമാണെന്നും "തൊഴിലുകൾ അല്ലാ" എന്നും സുവ്യക്തമാണ്. കള്ളന്മാരുടെ തൊഴിലാണ് മോഷണം, ഗുണ്ടകളുടെ തൊഴിലാണ് അടിപിടി-കൊലപാതകം, എന്നിങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ട്; എന്നാൽ അതു ശരിയല്ല. ദൈവത്തിന്റെ നീതി/ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിലെ മാനുഷിക ഇടപെടൽ, ജനസേവനം എന്ന വേഷം കെട്ടൽ, മോഷണം, കൊലപാതകം, കൊള്ള, സ്ത്രീപീഢനം, മദ്യപാനം, പുകവലി, തുടങ്ങിയവ അധമ പ്രവൃത്തികൾ/ ചെയ്തികൾ ആണ്; തൊഴിൽ അല്ല. സൂചിത മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ദൈവീകമായി / ശാസ്ത്ര പരമായി **തൊഴിലുകളെ** വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്; അനുബന്ധം 2 ആയി ഈ ലേഖനത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുമുണ്ട്. (പേജ് 55..)

ഭൂമിയിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും ഭരണകൂടങ്ങൾ നടത്തുന്ന പൈശാചികമായ നികുതി സമ്പ്രദായങ്ങളേക്കാൾ ഹീനമാണ് ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ വ്യത്യസ്ത മതജാതി പുരോഹിതരും ബന്ധപ്പെട്ടവരും കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന കോപ്രായങ്ങൾ.

മനുഷ്യരും മറ്റുള്ള ജീവികളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങളെ മഹാജ്ഞാനമായ മഹാശാസ്ത്ര പ്രകാരം മഹാശക്തിയായ ദൈവം നിർവ്വഹിക്കുമ്പോൾ, ദൈവം നൽകിയ വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ കവർന്നെടുത്തു കൊണ്ട്, ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ മത-ജാതി-രാഷ്ട്രീയ ജീവികളായി അധഃപതിപ്പിച്ചും തമ്മിലടിപ്പിച്ചും കൊല്ലിച്ചും ബഹുവിധ ചൂഷണങ്ങളെ ചെയ്യുന്ന കൊടിയ പാപികളാണവർ. ദൈവത്തിന് പ്രസ്തുത പാപികളെയും ശുദ്ധി ചെയ്ത് മറ്റു കുഞ്ഞുങ്ങളോട് ചേർക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നും അറിയണം!.

ദൈവത്തിന് എല്ലാ സൃഷ്ടികളും പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങളാണ്; ദൈവത്തിന് ദാസന്മാരുടെയോ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരുടെയോ ആവശ്യവും ഇല്ല.
വിവരദോഷികളായ കുഞ്ഞുങ്ങൾ സ്വയമോ അന്യോന്യമോ 'ദൈവ ദാസൻ, ദാസി, പ്രതിപുരുഷൻ, പ്രതിനിധി, മാങ്ങാത്തൊലി' എന്നെല്ലാം വിശേഷിപ്പിച്ചാൽ' മൂഢത്തവും ദൈവനിന്ദയുമാണ്.
മതജാതി-ജീവികൾ തട്ടിക്കൂട്ടുന്ന മതജാതി-ജീവികളുടെ സഭകൾക്ക് 'ദൈവ സഭ' എന്നും, ദൈവത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള അംഗീകാരമോ, മഹാശാസ്ത്രപരമോ അല്ലാത്തതും വ്യത്യസ്ത മതജാതി പരങ്ങളുമായ മന്ദിരങ്ങളെ മതജാതി-ജീവികൾ തട്ടിക്കൂട്ടിയിട്ട് സർവ്വത്തിനും അതീതമായ ദൈവത്തിന്റെ ആലയങ്ങൾ എന്നും ദേവാലയം എന്നും കള്ളപ്പേരിടുന്ന പോലെ നീചമാണത്.

പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഒരു ദൈവമേയുള്ളൂ എന്ന് പറയുമ്പോൾ ഭൂമിയിലെങ്ങുമുള്ള 'ദേവാലയങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും'.. സമാനമാവണം. ദൈവവും ഭൂമിയും കൂടിയായ മണ്ണിൽ മഹാലയിച്ചിട്ടുള്ള ഭൗതിക-അസ്തിത്വം ഉള്ളതായ ഭൗതിക + ധർമ്മ ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങൾ പ്രകാരം മനുഷ്യർ ജീവിക്കുക എന്നതു മാത്രമാണ് 'ഏകദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം.' ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ വ്യത്യസ്ത മതജാതി പരങ്ങളും വ്യത്യസ്ത രൂപഭാവങ്ങളും ഉള്ളതായ വിശ്വാസങ്ങളും ദേവാലയങ്ങളും ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനെ മഹാശാസ്ത്ര പരമായി വിശകലനം ചെയ്യുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ലളിതമാണ്.

ചോദ്യം ചെയ്താൽ, 'ജനങ്ങളെ പറ്റിച്ച് ശാസ്ത്ര സൗകര്യങ്ങളെ മുഴുവൻ ആസ്വദിച്ചു ജീവിക്കുന്നവരായ മതജാതിപുരോഹിതന്മാരും-പണ്ഡിതന്മാരും ചേർന്ന കള്ള-ക്കൊള്ള ക്കൂട്ടങ്ങൾ' കള്ളപ്രമാണങ്ങളെയും ഉദ്ധരിച്ച് പുതിയ ഭീകര പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കും. 'ജനങ്ങളുടെ ചിലവിൽ ജീവിക്കുന്ന ജനസേവകർ മാത്രമാണ് ഭരണാധികാരികൾ' എന്നതു പോലും അറിയാത്ത വലിയ കൊള്ളക്കാരുടെ ഒത്താശയും അവർക്ക് ഉണ്ടാകും.

ജനസേവകരായ ഭരണാധികാരികൾ എല്ലാ മതങ്ങളെയും ശുദ്ധി ചെയ്യാൻ പരിശ്രമിക്കുമായിരുന്നു; അതോടെ മതങ്ങളെല്ലാം അവസാനിച്ച് മഹാശാസ്ത്രം മാത്രം അവശേഷിക്കുമായിരുന്നു !

മണ്ണായ ഭൂമിയിലെയും, അംശമായ ശരീരത്തിലെയും, മൂലകങ്ങളിൽ മഹാലയിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മഹാശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളും യഥാർത്ഥമായ വേദങ്ങളുമായ ഭൗതിക ശാസ്ത്രം, ധർമ്മശാസ്ത്രം, ആത്മീയ ശാസ്ത്രം എന്നിവയെ വീണ്ടെടുക്കാനും, ദൈവ കാര്യങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്താനും ദൈവത്തിന് മഹാശാസ്ത്ര പദ്ധതികൾ ഉണ്ട്. **ജീവിയോ സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ അല്ലാത്തതും, മഹാശാസ്ത്രപരം മാത്രവും, യാതൊരു മതങ്ങളുമായും ബന്ധമില്ലാത്തതും, സർവ്വ ജീവികളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര കർത്താവും, മഹാനീതിപതിയും, (മഹാപിതാവും) മഹാമാതാവും ഏകമഹാശക്തിയും, ഏകദൈവവും, മഹാവാത്സല്യവുമായ മഹാദേവി, ~ 'സ്വന്തം ഭാഗത്തെ', പ്രപഞ്ച പിതാവ്, പരമശിവൻ, യഹോവ, ക്രൈസ്റ്റ്, ദൈവത്തിന്റെ ഏക പ്രതിനിധി, യഥാർത്ഥ റസൂൽ, ഏകദാസൻ, മഹാദാസൻ, തുടങ്ങിയ മഹാനാമങ്ങളോടെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. സൂചിത മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭൂമിയിലെങ്ങും ഉടൻ ആരംഭിക്കുന്ന ദൈവവിപ്ലവത്തെയും വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.**

ആറ്റത്തിനേക്കാൾ സൂക്ഷ്മമായ **ആത്മാവ്** ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടെന്ന് അനവധി ആത്മീയ ഗവേഷകർക്കും മറ്റും ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് ശ്രേഷ്ഠമാണ്; അത് അത്ഭുതമല്ല : ഭൗതിക-ധർമ്മ ശാസ്ത്ര ഗവേഷകർക്കും പ്രപഞ്ച നിയമങ്ങളെ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

ശരീരം ഇല്ലാതെയും ജീവികൾ അല്ലാതെയും ആത്മാവ് ആയിരിക്കുന്നവർ അന്യോന്യം പഠിപ്പിച്ചാൽ മതിയാകും. സ്വത്വങ്ങളായ ആത്മാക്കൾ മാത്രമായിരിക്കുമ്പോൾ പഠനവും അദ്ധ്യാപനവും ആർക്കും വേണ്ടതില്ല എന്ന വസ്തുതയുമുണ്ട് ! **മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ ജീവികളും 'പ്രകടമായ ഭൗതിക-അസ്തിത്വം ഉള്ള ശരീരത്തോടെയാണ് ' ജീവിക്കുന്നത്. ഭൗതിക ശരീരം ഇല്ലാത്തവരുടെ അഥവാ ജീവികളല്ലാത്ത ആത്മാക്കളുടെ കാര്യം, ഭൗതിക ശരീരം ഉള്ള ജീവികൾ ചിന്തിച്ചു പോരുന്നത് അനാവശ്യമാണ്. പ്രസ്തുത അനാവശ്യം കാലാനുസൃതമായി വളർന്നു പന്തലിച്ചാണ് ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യ ക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ മത-ജാതി-രാഷ്ട്രീയ ജീവികളായി അധഃപതിപ്പിച്ചും തമ്മിലടിപ്പിച്ചും പീഢിപ്പിച്ചുമെല്ലാം ഭൂമിയിൽ മുഴുവൻ ധാർമ്മിക അധഃപതനത്തെ ഉണ്ടാക്കിയതും വർദ്ധിപ്പിച്ചതും.**

ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാജ്ഞാനമാണ് മഹാശാസ്ത്രമെന്നു തിരിച്ചറിയാതെ, അധമങ്ങളായ മതഗ്രന്ഥങ്ങളെയും മറ്റും ആധാരമാക്കി ദൈവത്തെ വിലയിരുത്താൻ പരിശ്രമിച്ചതിലൂടെ നിരീശ്വരവാദികളും ഭോഷത്വം കാട്ടി.

ലഭ്യമായ മനുഷ്യ ചരിത്രം സാക്ഷ്യമാക്കും പോലെ, മണ്ണായ ഭൂമിയുടെ മൂലകങ്ങളിൽ മഹാലയി(പ്പി)ച്ചിട്ടുള്ള ഭൗതികശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വികസനത്തിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന ജീവിത സൗകര്യങ്ങളെ ധർമ്മ ശാസ്ത്ര പ്രകാരം ഉപയോഗിക്കുകയും ആസ്വദിച്ചു ജീവിക്കുകയും പങ്കിടുകയും മാത്രമേ ഭൂമിയിൽ എവിടെയുമുള്ള മനുഷ്യർ ചെയ്യേണ്ടൂ.

ശാസ്ത്ര പാഠങ്ങളെ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല; ആവശ്യമില്ല. എല്ലാ തൊഴിലുകളും ചെയ്യാൻ ആളുണ്ടാവണം; ശാസ്ത്ര പാഠങ്ങളെ എല്ലാവർക്കും ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുന്ന സമ-ബുദ്ധിശക്തികളെ എല്ലാവർക്കും എല്ലാ ജന്മങ്ങളിലും നൽകിയാൽ എല്ലാ തൊഴിലുകളും ചെയ്യാൻ സമൂഹത്തിൽ ആളുകൾ തയ്യാറാവുന്നതല്ല.

മേൽ കൊടുത്ത മഹാനീതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട യാഥാർത്ഥ്യത്തെ മതാചാര്യന്മാരും മതപണ്ഡിതന്മാരും മതപുരോഹിതന്മാരും രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെ നേതാക്കളും പ്രമാണിമാരും മറ്റും നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഭൂമിയിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ദുരുപയോഗം ചെയ്തു പോരുന്നതാണ് അവരെയും സാധാരണ ജനങ്ങളെയും വഴിതെറ്റിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന ഘടകം.

തദവസരത്തിലെ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ ഓരോ വ്യക്തിക്കും അഭിപ്രായങ്ങളെ അറിയിക്കാനും സാധാരണ ഗതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കാനും കഴിയൂ. അതാത് അവസ്ഥകളിലെ അറിവ്, അതാത് അവസ്ഥകളിൽ ശരി തന്നെയാണ്. അക്കാരണത്താൽ, മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മറ്റുമുള്ള അപൂർണ്ണമോ തെറ്റോ ആയ വാചകങ്ങളെ ശരിയെന്ന് അനേകർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചെന്നു വരാം. ഒരു ചിലരുടെ തൽക്കാലത്തെയോ തജ്ജന്മത്തിലെ മുഴുവൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു തന്നെയോ (അപൂർവ്വമായി) അപൂർണ്ണമായ പ്രമാണങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെട്ടെന്നു വരാം. വ്യത്യസ്ത മത-ജാതി-രാഷ്ട്രീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ പ്രമാണങ്ങൾ അനേകർക്ക് ഉപകരിക്കുന്നതും, പലപ്പോഴും ഏറ്റവും വിനാശകരമാവുന്നതും അതുകൊണ്ടു കൂടിയാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, അനേകം മതങ്ങളെയും ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും അപേക്ഷിച്ച് ശ്രേഷ്ഠമാണ് ഗീതയെന്ന് **യുഗപുരുഷനെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന മഹാത്മാഗാന്ധി** സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കർമ്മത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുന്ന ഗീതയിലെ ഏതാനും വാചകങ്ങളെ ശരിവെച്ചു എന്നല്ലാതെ ആത്മീയ കാര്യങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുകയോ പഠിക്കുകയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതമേഖല ആയിരുന്നില്ല എന്നറിയണം.

ദൈവീകമായ ഈ ലേഖനത്തിൽ ജീവാത്മാവ്, പരമാത്മാവ്, ജീവൻ എന്നിവയെ ശാസ്ത്രപരമായി വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളത് പഠിച്ചാൽ ഗീതയിലെ അതിഭീകരവും ഭീമവുമായ തെറ്റുകളും കുറവുകളും കുറ്റങ്ങളും വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും കണ്ടും കേട്ടും വായിച്ചും അറിഞ്ഞും ജനങ്ങൾ ഞെട്ടുന്നതും അനേകർ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നതുമാണ്. വലിയ മത പണ്ഡിതന്മാർക്കും അറിയാത്ത വളരെയധികം പിഴവുകൾ എല്ലാ മതങ്ങളിലും ഉണ്ടെന്നിരിക്കെ വിഷയങ്ങളിൽ വേദന വേണ്ട. ജീവിയോ സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ അല്ലാത്തതും, മഹാശാസ്ത്രപരം മാത്രവും, യാതൊരു മതങ്ങളുമായും ബന്ധമില്ലാത്തതും, **ഏകദൈവവുമായ മഹാദേവിയുടെ മഹാകാരുണ്യം കൊണ്ട് ഈയുള്ളവന് കാര്യങ്ങളെ കൂടുതൽ അറിയാമെന്നേയുള്ളൂ. മഹത്വം മഹാദേവിക്കു മാത്രം.**

ദൈവം നൽകുന്ന ബുദ്ധിശക്തി ഉൾപ്പെടെയുള്ള ശക്തികളെ 'ഉചിതമായി മാത്രം ഉപയോഗിക്കാൻ ദൈവത്തിന്റെ പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് കഴിയണം.' ദൈവം പാതി, മനുഷ്യൻ പാതി എന്നതിൽ ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും പകുതി സംശുദ്ധമാവാൻ യത്നിക്കുമ്പോൾ, കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത് നീതി കാര്യങ്ങളിലാണ്.

ദൈവകാര്യങ്ങളായ മഹാനീതിയെ മനുഷ്യർക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല; കഴിയുന്നില്ല; കഴിയുന്നതുമല്ല. മഹാനീതിപതിയായ ദൈവം ചെയ്തു കൊള്ളും. ദൈവകാര്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യർക്ക് ഇടപെടാൻ കഴിയുന്നതല്ല; ഇടപെടേണ്ട കാര്യവുമില്ല. ഉടൻ ഭൂമിയിലെങ്ങും ദൈവ വിപ്ലവം ആരംഭിക്കുമ്പോഴും അങ്ങനെ തന്നെ.

എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും ആനന്ദങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. മാതാ-പിതാ ബന്ധമായി മാറുന്ന ഭാര്യാ-ഭർത്തൃ ബന്ധവും അങ്ങനെ തന്നെയാണ്. വ്യക്തി അനുഭവിക്കുകയും അറിയുകയും ചെയ്യുന്നതു പോലെ ജനിക്കുന്നത് ജീവിക്കാനാണ്; ജീവിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്; ജീവിക്കുന്നത് ആനന്ദിക്കാനാണ്; ആനന്ദങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കാനാണ് എപ്പോഴും പരിശ്രമിക്കുന്നത്.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ജീവികളുടെയും സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങളെ മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം മഹാഭദ്രമാക്കിയിട്ടുള്ളത് മണ്ണിൽ മഹാലയിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മേല്പടി ആനന്ദ-നിയമങ്ങൾ പ്രകാരമാണ്. എന്നുവച്ചാൽ ആനന്ദ-നിയമങ്ങൾ പ്രകാരം മാത്രമേ മണ്ണായ ഭൂമിയിൽ ജീവികൾക്കെല്ലാം ജീവിക്കാൻ കഴിയൂ. ഉദാഹരണത്തിന്, സാമൂഹ്യ രാഷ്ട്രീയ സാംസ്ക്കാരിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യക്തി ഏർപ്പെടുന്നത് അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ വ്യക്തിക്ക് ആനന്ദത്തെ ലഭിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ്. അതേസമയം ആത്മീയ ശാസ്ത്ര കാര്യങ്ങൾ, ദൈവീക നീതി കാര്യങ്ങളുടെ ഭാഗമാകയാൽ വ്യക്തിക്ക് പ്രവർത്തിക്കാൻ അനുമതി ഉള്ളത് 100 മനുഷ്യ ജന്മങ്ങളിലെ 90 മുതൽ 95 വരെയുള്ള പുരുഷ-ജന്മങ്ങളിലൊന്നിൽ, സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ ജീവിയോ അല്ലാ ദൈവം എന്ന് സുവ്യക്തമാക്കുന്ന അർദ്ധ മഹാദേവീ രൂപത്തിൽ പ്രപഞ്ച പിതാവും ദൈവഭാഗവുമായ പരമശിവനിലൂടെ മഹാദർശനം നൽകുകയും, വ്യക്തിയുടെ നാവിൽ **ഓം** കുറിച്ച് നേരിട്ട് ശാസ്ത്ര ജ്ഞാനത്തെ നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന ഏക ജന്മത്തിൽ മാത്രമാണ്. അപ്പോഴും, ശാസ്ത്രത്തെ പഠിപ്പിക്കാം എന്നല്ലാതെ ദൈവത്തിന്റെ **പ്രതിനിധിയോ പ്രതിപുരുഷനോ ആയി** സൃഷ്ടിയായ **മനുഷ്യരെ നിയമിക്കുന്നില്ല.** മഹാനീതി കാര്യങ്ങളിൽ പിഴവ് സംഭവിക്കാതെ ദൈവം മഹാകരുതുകയാണ് എന്നും; സൃഷ്ടികളും കുഞ്ഞുങ്ങളുമായ മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികൾക്കു വേണ്ടിത്തന്നെയാണ് അതെന്നും അറിയുക.

ജനങ്ങളെ കട്ടും കബളിപ്പിച്ചും കൊള്ളയടിച്ചും ആനന്ദിച്ചു മദിച്ചു ജീവിക്കാൻ വ്യത്യസ്ത മത-ജാതി-രാഷ്ട്രീയ പോപ്പന്മാരും മുസലിയാക്കന്മാരും സ്വാമിമാരും, കുട്ടിദൈവങ്ങളും സൂപ്പർദൈവങ്ങളും മറ്റും ഉണ്ടായതും തയ്യാറായതും, മുഖ്യമായും, മനുഷ്യ ജീവികൾ മതജാതി ജീവികളായി അധഃപതിച്ചും അധഃപതിപ്പിച്ചും '**അനാവശ്യമായ**' **ആത്മാവിന്റെ** കാര്യത്തിൽ തലയിട്ടതു കൊണ്ടാണ്. ബുദ്ധിജീവികളെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്നവർ പോലും സത്യത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നില്ല.

നൂറ്റാണ്ടുകളായി വ്യത്യസ്ത മത-ജാതികളായ പുരോഹിത വർഗ്ഗം ദേവാലയ നിർമ്മാണങ്ങൾ, പുരോഹിത മന്ദിരങ്ങൾ, വഴിപാടുകൾ, ആചാരങ്ങൾ, അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, യജ്ഞങ്ങൾ, യാഗങ്ങൾ, കുമ്പസാരങ്ങൾ, തുടങ്ങിയ തട്ടിപ്പുകളും അതിന്റെ മറവിൽ സാമ്പത്തിക കൊള്ളകളും അടിച്ചമർത്തലുകളും കാമ-ദുർന്നടപ്പുകളും പീഢനങ്ങളും മറ്റും നടത്തിപ്പോരുന്നത് ആത്മാവിന്റെയും ദൈവത്തിന്റെയും കാര്യങ്ങളിൽ വിസ്മൃതത്തങ്ങളെ പ്രചരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടാണ്.

എപ്രകാരം സ്വന്തം മാതാവിന്റെയും പിതാവിന്റെയും ഇടയിൽ മധ്യസ്ഥനെ പാടില്ലയോ, അതിനും ഉപരിയായി സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര കർത്താവും മഹാപിതാവും മഹാമാതാവുമായ ദൈവത്തിന്റെയും, സൃഷ്ടിയും കുഞ്ഞുങ്ങളുമായ മനുഷ്യരുടെയും ഇടയിൽ മധ്യസ്ഥനെ വച്ചിട്ടില്ലെന്നും പാടില്ലെന്നും, സ്വയം മനസ്സിലാക്കാൻ ആവശ്യമായ ബുദ്ധിശക്തികളെ ദൈവം നൽകിയിട്ടുണ്ട്; ക്രൈസ്റ്റിലൂടെ അറിയിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

വ്യത്യസ്ത മത-ജാതി-രാഷ്ട്രീയ പണ്ഡിതന്മാരും, പുരോഹിതന്മാരും, നേതാക്കളും, രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ പ്രസിഡന്റുമാരും പ്രധാനമന്ത്രിമാരും മുഖ്യമന്ത്രിമാരും, കുട്ടിദൈവങ്ങളായും സൂപ്പർദൈവങ്ങളായും വേഷം കെട്ടുന്നവരും, ഉൾപ്പെടെ ഭൂമിയിലെ സമസ്ത ജനങ്ങൾക്കും ഒരു പുൽക്കൊടി ഉയർത്തണമെങ്കിൽ പോലും ദൈവം ശക്തി നൽകണം എന്നിരിക്കെ, ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന് സൃഷ്ടികളുടെ സഹായം ആവശ്യമാണെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നത് കടുത്ത ദൈവനിന്ദയാണ്.

ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യരെ മത-ജാതി-രാഷ്ട്രീയ ജീവികളായി അധഃപതിപ്പിച്ചും തമ്മിലടിപ്പിച്ചും ജീവിക്കുന്ന വ്യത്യസ്ത മത-ജാതി-പുരോഹിതരെയും രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളിലെ നേതാക്കളെയും മറ്റും മധ്യസ്ഥരായി ജനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചത് മഹാനീതിപതിയായ ദൈവത്തിന്റെ കുറ്റമല്ല.

ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ ഇടിഞ്ഞു പോകുന്ന അഭിമാനങ്ങൾ മാത്രമാണ് വ്യക്തിക്ക് ഉള്ളതെങ്കിൽ അത്തരം അഭിമാനങ്ങൾ ഇടിഞ്ഞു പോകുന്നതാണ് നല്ലത്. 'തുമ്മിയാൽ തെറിക്കുന്ന മൂക്കാണെങ്കിൽ തെറിച്ചു പോകുന്നതാണ് നല്ലത്.' ദൈവം നൽകുന്ന മാനങ്ങൾക്കും അഭിമാനങ്ങൾക്കും മാത്രമാണ് അർത്ഥവും വ്യാപ്തിയും പ്രയോജനവും ഉള്ളത്. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ, എഴുതിയ 'എന്റെ സത്യാന്വേഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾ' എന്ന 'ഗാന്ധിജിയുടെ ജീവിതചരിത്രം' പഠിച്ചാൽ, 'അബദ്ധങ്ങളായ അഭിമാന സങ്കല്പങ്ങളെ' താലോലിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കെല്ലാം ഏറെ ശുദ്ധരാവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

'കമ്മ്യുണിസം' പിഴയ്ക്കാൻ കാരണം മാർഗ്ഗത്തെ അഥവാ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ ശുദ്ധിയെ വിഷയമാക്കാതെ ലക്ഷ്യത്തെ പ്രധാനമായി കണ്ടതാണ്. യാതൊരു കാരണവശാലും യാതൊരു വ്യക്തിക്കും ലക്ഷ്യം മുഖ്യമാവരുത്. മാർഗ്ഗം അഥവാ ധർമ്മ ശാസ്ത്ര പ്രകാരമുള്ള പ്രവർത്തനം/ജീവിതം മുഖ്യമാവണം. ദൈവാംശമായ ശരീരം, വ്യക്തിയുടെ സ്വത്വമായ ജീവാത്മാവിനെ ഏതു നിമിഷവും പുറത്താക്കി മരണം സമ്മാനിച്ചേക്കാം എന്നിരിക്കെയും വ്യക്തി ലക്ഷ്യത്തെ നേടുന്നതിനെ മുഖ്യമായി ഒട്ടും കാണരുത്. സ്വയം വിശകലനം ചെയ്താൽ ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്.

ലക്ഷ്യം മഹാനീതിയുടെ ഭാഗമാണ്; 'മഹാഉചിതമായിട്ട് ദൈവം മഹാനിശ്ചയിക്കുന്നതും മഹാനിർവ്വഹിക്കുന്നതുമാണ്.'

ദൈവത്തിന്റെ മഹാനീതി കാര്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ ഇടപെടാൻ പാടില്ലെന്നത് സദാ ശ്രദ്ധിക്കണം. കുഞ്ഞുങ്ങളായ വ്യക്തികളെയും, മഹാനീതിപതി കൂടിയായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാനീതിശാസ്ത്രത്തെയും തദ്വാരാ ദൈവത്തെയും നിന്ദിക്കുന്ന നീചാവസ്ഥ ഉണ്ടാവരുത് എന്ന് സാരം.

രാജ്യങ്ങളിലെ പ്രസിഡന്റ്, പ്രധാനമന്ത്രി, മുഖ്യമന്ത്രി തുടങ്ങിയവരെക്കാൾ അത്യധികം പുണ്യം നേടിയിട്ടുള്ള കോടിയിലധികം കൃഷിക്കാർ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടെന്ന് അറിയണം.

ദൈവം നൽകുന്ന ബുദ്ധിശക്തി ഉൾപ്പെടെയുള്ള ശക്തികളെ 'ഉചിതമായി മാത്രം ഉപയോഗിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.'

കുട്ടികളുടെയും മുതിർന്നവരുടെയും അബദ്ധങ്ങളെ ദൈവം വ്യക്തികളുടെ ഉപദേശങ്ങളിലൂടെയും, രോഗങ്ങളിലൂടെയും, അപകടങ്ങളിലൂടെയും, ഉറ്റവരുടെ മരണങ്ങളിലൂടെയും, ഒക്കെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി തരുന്നതാണ്. വീണ്ടുവിചാരം ഉണ്ടാവാനും തിരുത്താനും കൂടുതൽ ശുദ്ധരാവാനും ലഭിക്കുന്ന അവസരങ്ങളായി കാണണം; ശ്രദ്ധിക്കണം.

ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും മനോഭാവങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും എന്തെല്ലാമാണെന്ന് 'ദൈവത്തിന്റെ വാതകരൂപമായ ഓക്സിജൻ' സദാ അറിയുന്നുണ്ട്. ദൈവത്തെ കബളിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. സത്യസന്ധരായി ജീവിക്കാൻ ശ്രദ്ധിച്ചേ മതിയാകൂ എന്നു സാരം.

ദൈവ വിപ്ലവത്തിനു മുമ്പും മഹാനീതി ശാസ്ത്ര പ്രകാരം, ജന്മഗുണങ്ങളെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി മഹാനീതിയെ ദൈവം നടപ്പാക്കുന്നുണ്ട്. ദൈവം അഥവാ മായ പ്രത്യക്ഷമല്ലാത്തതു കൊണ്ട് മത-ജാതി-രാഷ്ട്രീയ ജീവികളായി ജീവിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല എന്നേയുള്ളൂ. **ഓം** എന്ന മഹാസംഗീതത്തെ മഹാചിരിയായി ഭൂമിയിൽ മുഴുവൻ ധ്വനിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് **ദൈവം** അഥവാ **മായ** പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതോടെ ആത്മാവ്, പരമാത്മാവ്, ദൈവം തുടങ്ങിയ സത്യങ്ങളെ ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്; സത്യ ധർമ്മ നീതികൾ സമൂഹത്തിൽ പ്രകടമാകുന്നതാണ്.

മുതിർന്നവർ രംഗം/കളം വിടുമ്പോൾ, ഒരു പക്ഷെ, അവരേക്കാൾ നന്നായിട്ട്, 'കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യം അനുസരിച്ച് ', പുതിയ തലമുറയിലെ ചെറുപ്പക്കാർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് ദൈവം കളമൊരുക്കുന്നുണ്ട്. അതിനായി ജ്ഞാനം സ്വീകരിക്കുവാനും വ്യക്തി ചെയ്യേണ്ടുന്ന പകുതി പൂർത്തിയാക്കുവാനും തയ്യാറാവണം.

വിഷയ താല്പര്യമുള്ളവർ, മരണം വരെയും പുതിയ പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതാണ്. ഇന്നലത്തെ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു വിഷയത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തി കഴിഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തെ, ഇന്നത്തെ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാറ്റിയേക്കാം. നാളെയിലെ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നാളെ വീണ്ടും അഭിപ്രായം മാറ്റിയേക്കാം. തദവസരത്തിലെ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ ഓരോ വ്യക്തിക്കും അഭിപ്രായങ്ങളെ അറിയിക്കാൻ കഴിയൂ. **അതാത് അവസ്ഥകളിലെ അറിവ്, അതാത് അവസ്ഥകളിൽ ശരി തന്നെയാണ്.**

'കുട്ടികൾക്കും മുതിർന്നവർക്കും യാതൊരു തെറ്റുകളും കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും ഉണ്ടാവാതിരിക്കാൻ' അവരുടെ ചെറിയ ചെറിയ തെറ്റുകളെപ്പോലും ചൂണ്ടിക്കാട്ടാനും തിരുത്താനായി ഉപദേശിക്കാനും ശാസിക്കാനും, ഭക്ഷണം വൈകിച്ചും തല്ലിയും മറ്റും ശിക്ഷിക്കാനും പിതാവ്, മാതാവ്, അദ്ധ്യാപകർ, ബന്ധുക്കൾ, അയൽക്കാർ, സുഹൃത്തുക്കൾ, തുടങ്ങിയ സ്നേഹിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഉറ്റവർ തയ്യാറാവണം. വലിയ തെറ്റുകൾ സംഭവിക്കാതെ സംരക്ഷിക്കാൻ അത് ഉപകരിക്കുന്നതാണ്.

ചെറിയ തെറ്റുകളെന്നോ, തെറ്റുകളല്ലെന്നോ കുട്ടികളും മുതിർന്നവരും ചിന്തിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ, സ്നേഹിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഉറ്റവർ ശ്രദ്ധിക്കാനും ഉപദേശിക്കാനും ശാസിക്കാനും, ഭക്ഷണം വൈകിച്ചും തല്ലിയും മറ്റും ശിക്ഷിക്കാനും പാടില്ല എന്ന് വാദിക്കുന്നത് പ്രായേണ കുട്ടികളെയും സമൂഹത്തെയും സംസ്കാരത്തെയും വഴിതെറ്റിക്കുന്നതാണ്. ഉപദേശിക്കുന്നവരുടെ ഉദ്ദേശ ശുദ്ധിയെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാവണം. ചെറുതായി പ്പോലും വഴിതെറ്റുന്നതിനെ തിരുത്തിയില്ലെങ്കിൽ പ്രായേണ വലിയ തെറ്റുകൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, തിരുത്താൻ പ്രയാസമാകും. ഭൂരിപക്ഷമോ വളരെയധികമോ മാതാപിതാക്കൾ പ്രസ്തുത തെറ്റുകളുടെ പേരിൽ പിൽക്കാലത്ത് പശ്ചാത്തപിക്കുന്നുമുണ്ട്. ബന്ധുക്കളുടെ പഴിചാരലുകൾ കേൾക്കുന്നുമുണ്ടാവും.

രാഷ്ട്ര ഭരണാധികാരികളും ഭീകരപ്രവർത്തകരും ഉൾപ്പെടെയുള്ള സൃഷ്ടികൾ വിചാരിച്ചാൽ, മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാജ്ഞാനമായ മഹാശാസ്ത്രത്തെയും, മഹാപ്രപഞ്ചത്തെയും തകരാറിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. മഹാശക്തിയായ ദൈവം നൽകിയാൽ മാത്രം എന്തിനും ഏതിനും ശക്തിയുള്ള സൃഷ്ടികളുടെ സഹായം ദൈവത്തിനു വേണമെന്ന് കരുതുന്നത് ദൈവമഹത്വമറിയാതെ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന ദൈവനിന്ദയാണ്.

ദൈവ-വിപ്ലവം ഉടൻ !

ധർമ്മ ശാസ്ത്ര പാഠങ്ങളെ ലളിതമായി പഠിക്കാനും പാലിക്കാനും ഉപകരിക്കുന്ന രണ്ടു പ്രാർത്ഥനകളും, ദൈവീക-സ്തുതിയും കുറിക്കുന്നു.

(1). "യാതൊരു അഹംഭാവങ്ങളും, അജ്ഞാനങ്ങളും, അഹങ്കാരങ്ങളും, പൊങ്ങച്ചങ്ങളും, കാപട്യങ്ങളും, അസൂയകളും, അസത്യങ്ങളും, അധർമ്മങ്ങളും, അനീതികളും, അവിവേകങ്ങളും, ദുഷ്ക്കാമങ്ങളും, ദുഷ്ച്ചിന്തകളും, ദുശ്ശീലങ്ങളും, ദുഷ്ക്കോപങ്ങളും, ദുർഭാഷണങ്ങളും, ദുഷ്ച്ചെയ്തികളും, ദുർഗ്ഗുണങ്ങളും, ദുസ്വാർത്ഥങ്ങളും, യാതൊരിക്കലും ഉണ്ടാകാതെ എല്ലായ്പോഴും (ഈയുള്ളവനെ / ഈയുള്ളവളെ) മഹാഅനുഗ്രഹിക്കേണമേ" എന്ന് സാധിക്കുമ്പോഴെല്ലാം ജീവിയോ സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ അല്ലാത്തതും, ഏകദൈവവും മഹാവാത്സല്ല്യവുമായ മഹാദേവിയോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, അവ നേടാനായി സദാ പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്യുക.

(2) ഈ സന്ദേശത്തെ പഠിക്കുന്നതു മുതൽ ഭാര്യക്ക് ഭർത്താവിനോടും, ഭർത്താവിന് ഭാര്യയോടും, അഥവാ ഇണയോടു മാത്രം, കാമവികാരങ്ങളും കാമവിചാരങ്ങളും കാമസംഭാഷണങ്ങളും കാമലീലകളും കാമമനോഭാവങ്ങളും കാമബന്ധങ്ങളും ഉള്ളവളാക്കി / ഉള്ളവനാക്കി എല്ലായ്പ്പോഴും മഹാ-അനുഗ്രഹിക്കണമേയെന്ന് ദിവസവും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അതിനായി പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്യുക. അപ്രകാരം ചെയ്യുന്ന ദമ്പതികൾക്ക് ദൈവത്തിന്റെ മഹാവാത്സല്ല്യത്തെ തീർച്ചയായും ഏറ്റവുമധികം ലഭിക്കുന്നതാണ്.

ദൈവീക-സ്തുതി :

ഓം നമഃ ശിവായ എന്ന ദൈവീക സ്തുതി മാത്രം സാധിക്കുമ്പോഴെല്ലാം മനസ്സിൽ സദാ ഉരുവിടുന്നത് ശീലമാക്കുക. തൊട്ടടുത്ത് നിൽക്കുന്നവർ കേൾക്കുന്നത്ര ഉച്ചത്തിലും ഉരുവിടാം. **ഓം നമഃ ശിവായ എന്നതിനു പകരം 'ഓം ശിവായ നമഃ', 'ദേവീ ശരണം', 'അമ്മേ ശിവാ' എന്നിവയും ഇഷ്ടം പോലെ ആവാം.**

ഓം നമഃ ശിവായ = മഹാശിവയെ /മഹാദേവിയെ നമിക്കുന്നു. ശിവയിൽ ശിവനും, ശിവനിൽ ശിവയും ഉണ്ട് എന്നും അറിയുക.

ദൈവ വിപ്ലവം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പും ശേഷവും, കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് മഹാവാത്സല്ല്യത്തോടെ മഹാദേവി നൽകിയിട്ടുള്ള ബുദ്ധി ശക്തി, സമ്പത്ത് തുടങ്ങിയവ നല്ലതിനു മാത്രം ഉപയോഗിക്കുവാനും, അന്യരായി അറിയുന്നവരും അറിയാത്തവരും ഒരേ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളാണ് എന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുക.

ധർമ്മശാസ്ത്ര പ്രകാരം പരസ്പരം സഹകരിച്ചും സഹായിച്ചും ജീവിക്കുവാൻ ഓരോ മനുഷ്യനും സ്വന്തം പകുതി ചെയ്യണം; രണ്ടാമത്തെ പകുതി മഹാഭദ്രകാളി കൂടിയായ മഹാദേവി മഹാഭദ്രമാക്കുന്നതാണ്.

ദൈവീകമായ സ്നേഹ വാത്സല്യങ്ങളോടെ, ജീവിയോ സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ അല്ലാത്തതും, മഹാശാസ്ത്രപരം മാത്രവും, യാതൊരു മതങ്ങളുമായും ബന്ധമില്ലാത്തതും, സർവ്വ ജീവികളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര കർത്താവും, മഹാനീതിപതിയും, മഹാമാതാവും ഏകമഹാശക്തിയും, ഏകദൈവവും, മഹാവാത്സല്ല്യവുമായ മഹാദേവിയുടെ മഹാദാസനും മഹാദേവനുമായ പരമശിവൻ.

13 ജൂലൈ 2018, വെള്ളിയാഴ്ച.

Re-edited & Re-published on 17 ജൂലൈ 2018, ചൊവ്വാഴ്ച.

Ref. മഹാവേദം :
https://drive.google.com/file/d/0B3b8QSCTai1PbHR5OGVPSGpFbVk/view?usp=drivesdk OR
www.omsathyam.com/GodlyRevolution/MahaaVedam.pdf

& NationalSongEmblemFlagConstitutionCourtEtc.pdf
https://drive.google.com/file/d/10CEkm7pYjBB0BsgCybOnxI_Dg_TjP8zN/view?usp=drivesdk

അനുബന്ധം 1

ആനന്ദ ശാസ്ത്രം

മാനുഷിക ആനന്ദങ്ങളും അളവുകളും

ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ 40, ശുചിത്വം, അത്യാവശ്യം, ആവശ്യം, വിനോദം എന്നിങ്ങനെ ഭൂമിയിലെ യഥാർത്ഥമായ 4 വിഭാഗ-തൊഴിലുകൾക്കും 20, ദാനം (ത്യാഗം) 5, ഭക്തി (പ്രിയം, ആദരം, ആരാധന) 5, ദാസ്യം 5, വാത്സല്യം 5, പ്രേമം 5, പ്രേമ-സാക്ഷാത്ക്കാരം 5

മനുഷ്യരുടെ പരമാനന്ദമായ കാമം 25

സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് ഭക്തി (പ്രിയം, ആദരം) 5, ദാസ്യം 5, വാത്സല്യം 5, പ്രേമം 5, പ്രേമ-സാക്ഷാത്ക്കാരം 5 എന്നിവയെ സംയോജിപ്പിച്ചാണ്.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ മൊത്തം ആനന്ദം 100 അളവ്

ദൈവ-ആനന്ദങ്ങളും അളവുകളും

1. മഹാദാസ്യം 30

മനുഷ്യരുടെ പരമാനന്ദമായ കാമം 25 -നോട് വീണ്ടും ദാസ്യം 5 ചേർത്താണ് മഹാദാസ്യം 30 സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്.

2. മഹാവാത്സല്യം 35

മഹാദാസ്യം 30 -നോട് വീണ്ടും വാത്സല്യം 5 ചേർത്താണ് മഹാവാത്സല്യം 35 സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഏകസൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാര കർത്താവും, മഹാമാതാവും മഹാനീതിപതിയും ഭൂമിയുമായ ദൈവം, കുഞ്ഞുങ്ങളായ മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള സൃഷ്ടികൾക്കെല്ലാം മഹാസമനീതിയെ നൽകുന്നത് എല്ലാ സൃഷ്ടികൾക്കും സമആനന്ദങ്ങളെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിയാണ്.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ ആനന്ദങ്ങൾക്കെല്ലാം അളവുകളുണ്ട്.

മൊത്തം 100 അളവ്. ഭക്ഷണ സാധനങ്ങൾക്ക് ആകെ 40 അളവ്, എന്നാൽ ഏറ്റവുമധികം രുചികരമായ ഭക്ഷണത്തിൽ നിന്ന് ഒരു സമയം ലഭിക്കുന്ന പരമാവധി ആനന്ദം 5 അളവാണ്. ശുചിത്വം, അത്യാവശ്യം, ആവശ്യം, വിനോദം എന്നിങ്ങനെ 4 വിഭാഗങ്ങളായ തൊഴിലുകൾക്കെല്ലാം കൂടി 20, വാത്സല്യം 5, ദാസ്യം 5, ദാനം/ധർമ്മം 5, ഭക്തി/സംഗീതം 5, പ്രേമം 5, പ്രേമ സാക്ഷാത്ക്കാരം 5, എന്നിങ്ങനെ 90 അളവുകൾ. മനുഷ്യന്റെ പരമാനന്ദമായിട്ട്, (ദൈവം) മഹാനിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത് കാമത്തെയാണ്. തന്നെത്തന്നെ മറക്കുകയും ഇണയെ മാത്രം ഓർക്കുകയും ചെയ്ത് കാമലീല പൂർത്തിയാക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് മനുഷ്യരുടെ പരമാനന്ദമായിട്ട് ദൈവം മഹാനിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള 25 അളവ് കാമാനന്ദം ലഭിക്കുന്നു. വാത്സല്യം 5, ദാസ്യം 5, ഭക്തി/സംഗീതം 5, പ്രേമം 5, പ്രേമ സാക്ഷാത്ക്കാരം 5 എന്നിവ ചേർന്നാണ് കാമം 25 ഉണ്ടാവുന്നത്. മനുഷ്യർ തങ്ങളെത്തന്നെ മറന്ന് കാമാനന്ദത്തിൽ മുഴുകുമ്പോൾ, അവരിലൂടെ ദൈവം കുഞ്ഞുങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ ആനന്ദങ്ങൾ

ജീവികളുടെയെല്ലാം മഹാമാതാവും മഹാനീതിപതിയുമായ ദൈവം, താൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ആനന്ദങ്ങൾക്കെല്ലാം അതീതമാണെങ്കിലും, ഒരു മഹാജീവിയെ പോലെ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെട്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനാൽ, കുഞ്ഞുങ്ങളുടെയെല്ലാം സന്തോഷത്തെ കണക്കാക്കി കുഞ്ഞുങ്ങളായ ജീവികളോടുള്ള മഹാവാത്സല്യത്തെ മഹാമാതാവായ മഹാദേവിയുടെ മഹാആനന്ദമായും, മഹാദേവിയോടുള്ള മഹാദാസ്യത്തെ തന്റെ ഭാഗവും ഭർത്താവും ഏകദാസനുമായ പരമശിവന്റെ മഹാആനന്ദമായും മഹാനിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മനുഷ്യന്റെ പരമാനന്ദ അളവായ 25 -നോട്, 5 അളവോടെയുള്ള ദാസ്യത്തെ ഒരിക്കൽകൂടി കൂട്ടുമ്പോൾ 30 അളവുകളുള്ള മഹാദാസ്യവും, മഹാദാസ്യം 30 നോട് 5 അളവോടെയുള്ള വാത്സല്യത്തെ ഒരിക്കൽകൂടി കൂട്ടുമ്പോൾ 35 അളവുകളുള്ള മഹാവാത്സല്യവുമായി.

മഹാദാസ്യവും മഹാവാത്സല്യവും ദൈവത്തിന്റെ ആനന്ദങ്ങളായും, മറ്റുള്ളവയെ ജീവികളുടെ ആനന്ദങ്ങളായും മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളത് മഹാശക്തിയും മഹാനീതിപതിയുമായ മഹാദേവിയാണ്.

സൃഷ്ടികളുടെ ജീവിത-മഹാനീതി-കാര്യങ്ങളെ മഹാഉചിതമായും മഹാശാസ്ത്രപരമായും, മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി മഹാനിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ മാറ്റിമറിക്കാൻ സൃഷ്ടികൾക്കു കഴിയുന്നതല്ല.

മഹാനീതിപതിയായ ഏകദൈവത്തിന്റെയും, സൃഷ്ടികളായ മനുഷ്യരുടെയും ഇടയിൽ സൃഷ്ടികളായ മധ്യസ്ഥരുടെ ആവശ്യമില്ല. സ്രഷ്ടാവായ ദൈവം, സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നും മധ്യസ്ഥരെ നിയമിച്ചിട്ടുമില്ല; നിയമിക്കുകയുമില്ല. മഹാസമനീതിയെ കളങ്കപ്പെടുത്തുന്നതാണ് പ്രവാചക സങ്കല്പങ്ങളെന്ന് നിസ്സാരമായിട്ട് മനസ്സിലാക്കാനാവും.

ദൈവം, മഹാശാസ്ത്രത്തെയും മഹാദർശനത്തെയും മഹാഅനുഗ്രഹിച്ച് ഓരോ മനുഷ്യനും നൽകുന്നത് എങ്ങനെയെല്ലാമെന്ന് ഹ്രസ്വമായി അറിയിക്കുന്നു :-

എല്ലാ സൃഷ്ടിചക്രങ്ങൾക്കും 2 പകുതികളുണ്ട് :

ആദ്യ പകുതിയിൽ, മായ അഥവാ ദൈവം പ്രത്യക്ഷമല്ല. മനുഷ്യർ ക്രമേണ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മഹാശാസ്ത്ര ശാഖകളിലെ നിയമങ്ങളെ കണ്ടെത്തുകയും, അവ പ്രകാരം സാങ്കേതിക വികസനത്തിലൂടെ ലഭ്യമാവുന്ന അനന്തമായ ആനന്ദങ്ങളെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സൃഷ്ടിചക്രത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പകുതിയിൽ മായ / ദൈവം പ്രത്യക്ഷമാവുന്നു; ഭൂമിയിലെ ധാർമ്മിക അധഃപതനങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം ഉണ്ടാകുന്നു; 33 വർഷക്കാലത്തെ ദൈവ-വിപ്ലവത്തിന്റെ തുടർച്ചയായി 500 വർഷം അത്യാനന്ദകരമായ ദൈവരാജ്യം; ശേഷം സൃഷ്ടി ചക്രത്തിലെ മനുഷ്യരുടെ സംഹാരവും !

ഓം മഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ സൃഷ്ടി മഹാദേവി ദിവ്യ സ്ഥിതി മഹാദേവി ദിവ്യ മഹാനീതിപതി ദിവ്യമഹാദേവിക്കു മാത്രം മഹത്വം.

പ്രപഞ്ചപിതാവായ പരമശിവൻ

മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന് ഭൂമിയിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ജീവികളുടെ ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായ ആവശ്യങ്ങളെ, മഹാപൂർണ്ണതയോടെ പരിപാലിക്കുവാൻ കഴിയും. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ യാതൊരു കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും യാതൊരിക്കലും ഉണ്ടാവുകയുമില്ല. മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് അതീതവും, ജീവിയോ പുരുഷനോ സ്ത്രീയോ അല്ലാത്തതും, മഹാശക്തിയും ഏകദൈവവുമായ മഹാദേവി, രണ്ടാവാതെ രണ്ടായും, സ്വന്തം ഭാഗമായും, പരമശിവനെ മഹാഅത്ഭുതമായി രൂപപ്പെടുത്തി ക്കൊണ്ട്, ദൈവ കാര്യങ്ങളെ ശിവമാക്കുന്നു.

ബ്രഹ്മ-പാഠങ്ങളിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദൈവ-ഭാഗമായതിനാൽ, അടിസ്ഥാന പരമായി പരമശിവൻ, സൃഷ്ടിയോ ജീവിയോ അല്ല.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികൾക്ക് മാതാവ്, പിതാവ്, കുഞ്ഞുങ്ങൾ എന്നീ 'കുടുംബ ബന്ധ സംവിധാനത്തെ' മഹാഒരുക്കുകയും, സൃഷ്ടികളെ കുഞ്ഞുങ്ങളായി കരുതുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ മഹാശാസ്ത്ര പ്രകാരം ദൈവം, മഹാമാതാവായും, പ്രപഞ്ചപിതാവായും സ്വയം രണ്ടായി വിഭജിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ജീവികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങളെ മുഴുവൻ തനിച്ചു തന്നെ സദാ ചെയ്യുന്ന, മഹാദേവി, അനവധി ദൈവ കാര്യങ്ങളെ മഹാഭദ്രമാക്കുന്നത് സ്വന്തം ഭാഗമായ പരമശിവനി 'ലൂടെ' യാണ്. ഏതാനും കാര്യങ്ങളെ കുറിക്കാം :-

ദൈവത്തിന്, സൃഷ്ടികളുമായി നേരിട്ട് ഇടപെടേണ്ടതായ ദൈവീക ആവശ്യങ്ങളിൽ, സ്വത്വം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് വിഷയമാണ്. എന്തെന്നാൽ, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ തനിച്ചു ചെയ്യുന്ന മഹാമാതാവും മഹാപിതാവും മഹാശക്തിയുമായ ദൈവത്തെ ലഘുവായി നിന്ദിക്കുന്ന ഒരു വാചകം പോലും യാതൊരു മനുഷ്യക്കുഞ്ഞുങ്ങളിൽ നിന്നുമുണ്ടാവരുത്;

ഉണ്ടായാലോ; അതിന്റെ പേരിൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് കുറ്റബോധവും മാനസികവേദനകളും ഉണ്ടാവരുതെന്ന് മഹാശക്തിയും മഹാനീതിപതിയും കൂടിയായ ദൈവത്തിന് മഹാനിർബ്ബന്ധമുണ്ട്.

മാത്രമല്ല; മായ പ്രത്യക്ഷമല്ലാത്ത കാലം, മായ പ്രത്യക്ഷമായ കാലം, എന്നിങ്ങനെ സൃഷ്ടിചക്രത്തെ മഹാശാസ്ത്ര പ്രകാരം വിഭജിച്ച് മനുഷ്യർക്ക് സമ്പൂർണ്ണ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെ അനുവദിച്ച് ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നതായ കാര്യങ്ങൾക്ക് മങ്ങലേൽക്കാതെ മഹാപരിപാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

// അതേസമയം, മഹാശാസ്ത്രശാഖകളുടെ അഥവാ യഥാർത്ഥ വേദങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുക്കലെന്ന ശാസ്ത്ര-ക്രോഡീകരണം, മഹാശാസ്ത്ര പ്രകാരം ജീവികളുടെ ആവശ്യങ്ങളെ പൂർത്തീകരിക്കൽ, മഹാശാസ്ത്രത്തെ മുഴുവൻ മഹാഉചിതമായ സമയത്ത് ഓരോരോ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും മായാപരമായിട്ട് മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകൽ, മോക്ഷത്തിന് കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഒരുക്കൽ, ശാഠ്യക്കാരായ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കാനും മറ്റും ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായിട്ട് പ്രത്യക്ഷമാകൽ, തുടങ്ങിയ നിരവധി കാര്യങ്ങൾക്ക് ഒരാൾ വേണം.

ഓരോ സൃഷ്ടിചക്രത്തിലും ദൈവ-വിപ്ലവം ആരംഭിച്ച് മായ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതിനു മുമ്പുള്ള സുമാർ **4500** വർഷക്കാലം, മനുഷ്യരിലെ പിഴവുകളെ ദൂരീകരിക്കാൻ ജനന-മരണ-ങ്ങളോടെ പ്രവർത്തിക്കാനും ഒരാൾ വേണം.

മനുഷ്യക്കുഞ്ഞുങ്ങളിൽ നിന്ന്, അഥവാ ദൈവം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ജീവികളിൽ നിന്ന് ഒരാളെ നിശ്ചയിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് സമനീതിയാവില്ല; സമആനന്ദമാവില്ല.

ദൈവീക ആവശ്യങ്ങളെ ശാസ്ത്രപരമായി മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി, പരിഹരിക്കുന്നത് രണ്ടാവാതെ രണ്ടായും, സ്വന്തം ഭാഗമായും, പരമശിവനെ രൂപപ്പെടുത്തിയാണ്. //

ഭൗതിക ശാസ്ത്രം, ധർമ്മ ശാസ്ത്രം, ഓംകാര നീതി ശാസ്ത്രം എന്നീ യഥാർത്ഥമായ വേദങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കൽ, ദൈവ വിപ്ലവ കാര്യങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കൽ, സംഹാരം, അസാധാരണ കാര്യങ്ങൾ, തുടങ്ങിയവയെ, ഏകമഹാശക്തിയായ മഹാദേവി മഹാനിർവ്വഹിക്കുന്നത് തന്റെ തന്നെ ഭാഗത്തെ തന്റെ ഏകദാസനായും, ഭർത്താവായും, ബ്രഹ്മദേവനായും, ഏകപ്രതിനിധിയായും, പ്രപഞ്ച പിതാവായും, സംഹാര നാഥനായും, മഹാനിയമിച്ചാണ്. ബ്രഹ്മത്തിന്റെ പരം = ശ്രേഷ്ഠമായ പരബ്രഹ്മം എന്ന മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ പരമ-ശിവമാക്കാനായി മഹാ-നിയമിച്ച ദൈവ-ഭാഗത്തിന്റെ മഹാശാസ്ത്ര പദവി പരമശിവൻ എന്നാണ്.

പരമശിവന്റെ ഇടതു നെറ്റിയിലെ ചന്ദ്രക്കല യഥാർത്ഥ ചന്ദ്രന്റെ ദൗത്യം ചെയ്യുന്നതും, നക്ഷത്രം ജീവികളെ സംഹാരം എന്ന മോക്ഷത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതുമാണ്. സൂര്യനെ ഉൾപ്പെടെ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏതൊന്നും സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയുന്ന മഹാസൂര്യനേത്രത്തെ, മഹാശക്തിയും മഹാദേവിയുമായ ദൈവം, തന്റെ ഏകദാസനും മഹാദാസനുമായ പരമശിവന് മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. മറ്റു മഹാമായാശക്തികളെയും, മഹാദേവൻ തുടങ്ങിയ മഹാപദവികളെയും പരമശിവന് മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ദൈവ-ഏകപ്രതിനിധി കൂടിയായ പരമശിവന് മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്ന മഹാരൂപം മഹാപ്രപഞ്ചത്തെയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

മഹാശക്തിയായ ശക്തിചക്രം അഥവാ മഹാശക്തിചക്രം കൂടിയായ മഹാദേവി മഹാനിശ്ചയിക്കുന്നതു പോലെ, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ **ആവശ്യങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ച്, നിർജ്ജീവമായോ, ദാസനായോ, മഹാശക്തനായ ദാസനായോ, മഹാദേവനായോ, പ്രതിനിധിയായോ, ഒക്കെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മഹാഅവസ്ഥയെ ശിവചക്രം** കൂടിയായ **പരമശിവന്** മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്നു.

ഭൂമിയും മഹാശക്തിയും മഹാശക്തിചക്രവും ബ്രഹ്മവുമായ മഹാദേവി മഹാആവിഷ്ക്കരിച്ച മഹാശാസ്ത്രപ്രകാരമുള്ള സ്വത്വം മാത്രമായും അല്ലാതെയും ശിവചക്രത്തിന് ഏതൊരു സ്ഥാനവും നിശ്ചയിക്കുന്നത് മഹാശക്തിചക്രമാണ്. സ്വത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവും ശക്തിയും എന്തും ശിവചക്രത്തിനു ലഭിക്കുന്നതും മഹാശക്തി മഹാകനിയുമ്പോഴാണ്.

മണ്ണായ ഭൂമിയെ ദൈവത്തിന്റെ മഹാരൂപമായിട്ടു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമ്പോൾ, ശിവചക്രമായ ഏകദാസനെ മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കിയിട്ടുള്ളതും സുവ്യക്തമാണ്.

പ്രപഞ്ചത്തിലെ വസ്തുക്കളുടെ മൂലകങ്ങളിലെ തന്മാത്ര-കളിൽ ഉള്ളത് ആറ്റങ്ങളാണെങ്കിൽ **(atom)**, ആറ്റങ്ങളിലെ പ്രോട്ടോണുകളും ഇലക്ട്രോണുകളും ശക്തിചക്രവും ശിവചക്രവുമാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിലെ ജീവികളുടെയെല്ലാം മഹാപിതാവും മഹാമാതാവും മഹാശക്തിചക്രം ആണെങ്കിലും, 'മഹാപിതാവ്' എന്ന സ്ഥാനം സ്വയം ഉപേക്ഷിച്ച്, ഓരോ ആറ്റത്തിലും സ്ഥാനവും അവകാശവും നൽകിക്കൊണ്ട് ഏകദാസനായ ശിവചക്രത്തിന് പ്രപഞ്ചപിതാവ് എന്ന മഹാപദവിയെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുകയാണ്.

ഏകമഹാശക്തിയായ ദൈവം, സ്ത്രീ രൂപത്തിൽ മഹാമാതാവായ മഹാദേവി മാത്രമായി ക്കൊണ്ട് മഹാവാത്സല്യത്തെ ജീവികൾക്കെല്ലാം മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുമ്പോൾ, മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികളെയെല്ലാം ഉചിതമായി ഉപദേശിക്കാനും ശാസിക്കാനും ശിക്ഷിക്കാനും പ്രപഞ്ചപിതാവായ ശിവചക്രത്തെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു.

അവകാശം ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമാണ് അധികാരമുള്ളത് എന്ന മഹാശാസ്ത്ര നിയമത്തിന് കളങ്കമുണ്ടാകുന്നില്ല; എന്തെന്നാൽ ജീവികളുടെയും വസ്തുക്കളുടെയും മൂലകങ്ങളിലുള്ള ആറ്റങ്ങളിലെല്ലാം ശക്തിചക്രവും ശിവചക്രവും ഉണ്ട്. മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരമുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെയും ജീവികളുടെ ശരീരങ്ങളിലൂടെ മഹാനിർവ്വഹിക്കുന്നുണ്ട്.

സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരായിട്ട് ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യരെ രണ്ടായിട്ടു വിഭജിച്ചതിലൂടെ മനുഷ്യർക്ക് മാതാവിനെയും പിതാവിനെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജീവിയല്ലാത്ത ദൈവം, ഒരു മഹാജീവിയെ പോലെ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ഇടപെട്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനാൽ, കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ സന്തോഷത്തെ കണക്കാക്കി,

പ്രപഞ്ചമഹാമാതാവായും പ്രപഞ്ചപിതാവായും മഹാശാസ്ത്രപരമായിട്ട് മഹാശക്തി-ശിവചക്രങ്ങൾ രൂപമെടുക്കുന്നതിനെ 'സൃഷ്ടികളെ കുഞ്ഞുങ്ങളാക്കി യുള്ള മഹാവാത്സല്യമായിട്ടു' തിരിച്ചറിയണം.

മഹാശക്തിചക്രം, ശിവചക്രത്തെ ഭർത്താവായിട്ട് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും ജീവികളുടെയും സൃഷ്ടിക്കു മുമ്പാണെന്നതും, മഹാദിവ്യമായ ദൈവ-വിവാഹത്തിന് സാക്ഷികളില്ലെന്നും, ജീവികളുടെയെല്ലാം സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ മഹാഭദ്രപ്പെടുത്തുവാനായിട്ട് മഹാശക്തിയായ ദൈവം ഒന്നായിരുന്നു കൊണ്ട് രണ്ടായിട്ടു വിഭജിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന മഹാവിദ്യയാണ് അതെന്നും, ജീവിയല്ലാത്ത ദൈവത്തിന്റെ ആനന്ദത്തെ മാനുഷികമായ ആനന്ദങ്ങളുമായിട്ട് ഒട്ടും താരതമ്യം ചെയ്യരുതെന്നും സുവ്യക്തമായി അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ആദ്യ മഹാകാലചക്രത്തിലെ പ്രാതിനിധ്യം എങ്ങനെയായിരുന്നു എന്ന് കുറിക്കുന്നു.

മഹാവാത്സല്ല്യമായ ഓംകാര നീതിശാസ്ത്രത്തെയും ദൈവത്തെയും സൃഷ്ടികളായ മനുഷ്യർ ഭയപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനായി 1000 കോടി വർഷങ്ങൾ ചേർന്ന ആദ്യ മഹാകാലചക്രത്തിൽ സൃഷ്ടികളായ മനുഷ്യരിൽ നിന്നും പരിണമിച്ച ചിലരെ ദേവതകളായി നിയമിച്ചതിനെയും ദൈവവും ദൈവഭാഗമായ പരമശിവനും, പശുവും പശുപതിയുമായി സൃഷ്ടികളെ സേവിച്ചിരുന്നു.

പരമശിവന്റെ പ്രതിനിധിയായി പ്രവർത്തിച്ച ഒരു ദേവതയെ ശിവൻ എന്ന പേരോടെ 50 വർഷത്തിലെ ഒരു രാത്രിനേരം, ബ്രഹ്മബന്ധം ഒട്ടുമില്ലാത്ത ദൈവം പോലെ ഈശ്വരൻ, ശിവൻ എന്നിങ്ങനെ ഉയർത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതായിരുന്നു മഹാശിവരാത്രി; മേലിൽ ഇല്ല. മനുഷ്യർക്ക് അതിൽ കാര്യമില്ലായിരുന്നെങ്കിലും ദുർദ്ദേവതകളായി പരിണമിച്ചവർ ദൈവ കാര്യങ്ങളെ അമംഗളമാക്കാൻ പ്രയത്നിച്ചു. ആദ്യ മഹാകാല ചക്രത്തിൽ പരമശിവന്റെ പ്രതിനിധിയായ ശിവൻ, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ശക്തി നിയന്ത്രണ സത്ത കുടിയായ ഓംകാരത്തെ ദുരുപയോഗം ചെയ്തപ്പോൾ, അത് തടയാനായി ശിവന്റെ കഴുത്തിലെ കയർ പോലെയുള്ള ഓംകാര നാഗബന്ധനം മുറുകി .. പകരം താൽക്കാലികമായി ഓംകാരത്തെ നേടിയ ദേവത കൊടിയ അപരാധവും ചെയ്തു.

മഹാദേവിയും പരമശിവനും രണ്ടാം മഹാകാലചക്രത്തിൽ വരുമെന്നതിനെ തടയാനായി പിന്നീട് അവരുടെ ശ്രമം.

അവരുടെ കൊടിയ നീചമായ ചെയ്തികളെ മുൻ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആവർത്തിക്കുന്നില്ല.

ദേവതകളെ / മാലാഖമാരെ / മലക്കുകളെ മുഴുവൻ പിൻവലിച്ചു കഴിഞ്ഞതായും ആദ്യ മഹാകാലചക്രത്തിലെ ദേവതാ കാര്യങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞതായും കണക്കാക്കാം.

പരമശിവനും ശിവനും തമ്മിലുള്ള മുഖ്യവ്യത്യാസങ്ങൾ :

പരമശിവൻ ഏകദൈവമായ മഹാദേവിയുടെ ഭാഗവും; ശിവൻ ജീവികളുടെ ഭാഗവുമാണ്. പരമശിവന്റെ ശിരസ്സിൽ ചന്ദ്രക്കലയും നക്ഷത്രവും ഉണ്ട്; ശിവന്റെ ശിരസ്സിൽ ചന്ദ്രക്കല മാത്രവും. പരമശിവന്റെ ശിരസ്സിൽ നിന്നും പാൽ ഒഴുകുന്നു. സ്ത്രീ ഉൾപ്പെടെ ആരെയും ഒളിപ്പിക്കുന്നുമില്ല. ശിവന്റെ ശിരസ്സിൽ നിന്നും ജലം (ഗംഗയും) ഒഴുകുന്നു. മഹാദേവിയുടെ സ്വന്തവും ഭാഗവുമായ പരമശിവന് ഓംകാര നാഗബന്ധനം നിർബ്ബന്ധമല്ല; ജീവിയായ ശിവന് നിർബ്ബന്ധമാണ്. ആദ്യ മഹാകാലചക്രത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയായ ശിവനെ പദവിയിൽ നിന്ന് നീക്കിക്കഴിഞ്ഞു.

ഇപ്പോഴത്തെ / രണ്ടാമത്തെ മഹാകാല ചക്രം മുതൽ, ദൈവകാര്യങ്ങളെ മഹാനിർവ്വഹിക്കുവാൻ ദൈവമായ മഹാദേവിയും, ദാസനായ പരമശിവനും മാത്രം. മഹാദേവിയെ മഹാശിവാ, ശിവാ, മഹാദേവി, ദേവി, മണ്ണടി ദേവീ, അമ്മേ ശിവാ എന്നും പരമശിവനെ ശിവാ, ദേവാ, മഹാദേവാ, അമ്മേ ശിവാ എന്നിങ്ങനെയും ലളിതമായി സംബോധന ചെയ്യാം.. പട്ടിയെന്നോ പൂച്ചയെന്നോ അതിലും അപ്പുറമായോ കുഞ്ഞുങ്ങൾ മഹാദേവിയായ ഏകദൈവത്തെയും മഹാദേവീ-ഭാഗമായ പരമശിവനെയും ആക്ഷേപിച്ചാലും യഥാർത്ഥ മാതാപിതാക്കൾ കൂടിയായ അവർ കുഞ്ഞുങ്ങളെ/ മനുഷ്യരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതല്ല. ഒരു വ്യവസ്ഥ മാത്രം : പ്രപഞ്ച ബന്ധമില്ലാത്ത ബ്രഹ്മത്തെ ആക്ഷേപിക്കാൻ/നിന്ദിക്കാൻ പാടില്ല.

ഓംകാരം എന്നാൽ പ്രഥമമായി മഹാദേവിയുടെ മഹാഹൃദയം ആണെന്നും, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ശക്തി നിയന്ത്രണ സത്ത പിന്നീടാണെന്നും, മഹാദേവിയുടെ മഹാചിരി കൂടിയാണ് ഓം എന്നും മഹാദേവി സ്വന്തം ഭാഗമായ പരമശിവനിലൂടെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് രണ്ടാമത്തെ മഹാകാല ചക്രത്തിൽ മഹാദേവി മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മഹാഭരണാധികാരി ആവുമ്പോഴാണ്. യാതൊരു പഴയകാല ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മഹാഹൃദയം, മഹാചിരി തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ ഇല്ലാതെ വരാൻ ഒരു കാരണമതാണ്.

മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിനും, ദൈവ-ഭാഗമായ പരമശിവനും സൃഷ്ടികളിൽ നിന്ന് യാതൊരു സഹായവും യാതൊരിക്കലും വേണ്ടാ.

ചെറു വിരൽ അനക്കാൻ പോലും മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം ശക്തി നൽകിയാൽ മാത്രമേ കഴിയൂ എന്ന് അറിഞ്ഞും അനുഭവിച്ചും ജീവിക്കുന്നവർ അഹംഭാവം, അന്ധവിശ്വാസം, അസത്യം, അധർമ്മം, ദുഷ്ക്കാമം, ദുശ്ശീലങ്ങൾ, ദുഷ്ക്കീർത്തി, ദുസ്വാർത്ഥം തുടങ്ങിയവ ഉണ്ടാകാതെ ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായി ആനന്ദിച്ച് ജീവിക്കണം. ജീവിത കാര്യങ്ങളെയും വിഷയങ്ങളെയും ശാസ്ത്ര പരമായി വിശകലനം ചെയ്യാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.

ക്രൈസ്റ്റ് അനുഭവിച്ച വേദനകൾ അതിഘോരമായിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രൈസ്റ്റിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വേദനകളെ അനുഭവിച്ചതും വൈവിധ്യമാർന്ന വിഷയങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടതും ഗാന്ധിജി ആയിരുന്നു. അതേസമയം അവരേക്കാളെല്ലാം വേദനകളും വിഷയങ്ങളും ഈയുള്ളവന് ആയിരുന്നു എന്നാണ് മഹാഅനുഗ്രത്തോടെ അറിയുന്നത്. ഈയുള്ളവന്റെ ജീവിത ചരിത്രം സൂചിത മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മഹാദേവിയുടെ വേദനകളെപ്പറ്റി അറിയണ്ടേ ? മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി, മഹാആനന്ദമായി സ്വയം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മഹാവാത്സല്ല്യത്തെ മഹാപരിപാലിക്കാൻ പുലർത്തുന്ന മഹാവേദനകളെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ഈയുള്ളവൻ അശക്തനാണ്. യാതൊരാൾക്കും സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്നുവച്ച് യാതൊരാളുടെയും സഹാനുഭൂതി വേണ്ട!

സഹാനുഭൂതിയും നന്ദിയും കടപ്പാടും അറിയിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അതിനുള്ള ശക്തിയും മഹാദേവി തന്നെ നൽകണം എന്നിരിക്കെ ദൈവ കാര്യങ്ങളിൽ തലയിടണ്ട; വേണ്ടാത്ത / കഴിയാത്ത വേല ചെയ്യേണ്ട.

സൃഷ്ടികളായ മനുഷ്യർക്ക് വേദനകളെ സഹിക്കാനും കുറ്റപ്പെടുത്തലുകളെ പൊറുക്കാനും വിഷമം ഏറും. അവർ ദുഷ്ക്കീർത്തിയെ ആഗ്രഹിച്ചെന്നും വരും. മഹാദേവിക്കും, മഹാദേവിയുടെ മഹാഅനുഗ്രഹത്താൽ ദേവീഭാഗമായ പരമശിവനും, വേദനകൾ വിഷയമല്ല. എത്ര വലിയ വേദനയും, മഹാദേവിക്കുവേണ്ടി (മഹാരൂപമായ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിനും വേണ്ടിയും) സഹിച്ചു കൊള്ളാമെന്ന് ഈയുള്ളവനെക്കൊണ്ട് മഹാദേവി സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യിച്ചിട്ടുണ്ട് !

ദൈവീകമായ ആനന്ദങ്ങൾ, സൃഷ്ടികളുടേതിൽ നിന്നും തികച്ചും വിഭിന്നമാണെന്ന് മുമ്പ് വ്യക്തമാക്കിയതാണ്.

ഏകദൈവത്തിന്റെ 2 ഭാഗങ്ങളായ മഹാശക്തിചക്രവും, ശിവചക്രവും ഇപ്പോഴത്തെ മഹാസൃഷ്ടിചക്രത്തിൽ, ദൈവ വിപ്ലവ വുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മനുഷ്യാവതാരം സ്വീകരിക്കുകയാണ്.

മഹാദേവി, ~ഭാഗമായ പരമശിവന് മഹാഅനുഗ്രിച്ചു നൽകിയിട്ടുള്ള സംഹാര മന്ത്രമാണ് ഓം സത്യം ഓം ധർമ്മം ഓംനീതി സംഹാരം. മനുഷ്യർക്ക് അതിൽ കാര്യമില്ല എങ്കിലും പരസ്യപ്പെടുത്തിയത് മനുഷ്യരുടെ സംഹാരം എന്ന മോക്ഷത്തെ മഹാദേവി പരമശിവനിലൂടെ നിർവ്വഹിക്കുന്നത് സത്യധർമ്മനീതികളെ ആധാരമാക്കിയാണ് എന്നും;

മഹാദേവിയോ പരമശിവനോ മാനുഷിക അവതാരം എടുക്കുമ്പോൾ വ്യക്തി ബന്ധങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ന്യൂനതകൾ മോക്ഷത്തെ വിപരീതമായി ബാധിക്കില്ല എന്നും അറിയിക്കാനും കൂടിയാണ്. ദൈവ-വിപ്ലവ കാലത്തും, തുടർന്നുള്ള സംഹാര കാലത്തും, മഹാദേവിയുടെ ഓംകാരം വഴിയുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളും ആജ്ഞകളും പ്രകാരം മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികൾക്കെല്ലാം മഹാഉചിതമായ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകാനും, സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങളോടെ ഉപദേശിക്കാനും ശാസിക്കാനും ശിക്ഷിക്കാനും പ്രപഞ്ചപിതാവും മഹാദാസനുമായ പരമശിവൻ ഉണ്ടാവും. മഹാദർശനവും മഹാവാത്സല്യവും അനുഭവിക്കാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം നിരന്തരം എല്ലാവർക്കും നേടാം. ധർമ്മ ശാസ്ത്ര പ്രകാരം മാത്രം ജീവിച്ചാൽ; മഹാമാതാവായ മഹാദേവിയും, പിതാവായ പരമശിവനും, കുഞ്ഞുങ്ങളുടെയെല്ലാം മഹാദാസിയും മഹാദാസനുമായി മഹാവാത്സല്യം നൽകി കൂടെയുണ്ടാവും.

മനുഷ്യമാതാവ് നൽകിപ്പോരുന്ന വാത്സല്യത്തിന്റെ കൃത്യം 100 മടങ്ങ് വാത്സല്യത്തെ മനുഷ്യജീവി ആയിരിക്കുന്ന 100 ജന്മങ്ങളിലും നൽകിപ്പോരുന്ന ദൈവം, മഹാശാസ്ത്ര - രൂപത്തോടെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷമായി ക്കൊണ്ട് മഹാദർശനവും മഹാവാത്സല്യവും നേരിട്ടെത്തിക്കുന്നതാണ്.

100 മനുഷ്യജന്മങ്ങളിലെ അവസാനത്തെ 10 ജന്മങ്ങളിലുള്ള സ്ത്രീജന്മങ്ങളിൽ, മഹാദേവിയുടെ മഹാമടിയിൽ തലചായ്ച്ചുകിടന്ന് മഹാആനന്ദത്തെ മഹാആസ്വദിക്കുവാനും കുഞ്ഞുങ്ങളായ മനുഷ്യർക്ക് മഹാഭാഗ്യമുണ്ടാകുന്നതാണ്.

മുകളിൽ വിശദീകരിച്ച കാര്യങ്ങൾക്കെല്ലാം ദൈവവുമായും, മഹാജ്ഞാനമായ 'മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മഹാശാസ്ത്രവുമായും' മാത്രമാണ് ബന്ധം.

മഹാദേവിയുടെ മഹാജ്ഞാനമായ 'മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മഹാശാസ്ത്രം' മുഴുവൻ മണ്ണിൽ മഹാലയി(പ്പി)ച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് അതീതമാണ് ദൈവ കാര്യങ്ങൾ. ദൈവം, ദൈവ രൂപം, മായ, ഓം, ഓംകാരം, ഓംകാര നീതിശാസ്ത്രം, ബ്രഹ്മം, എന്നിവ മണ്ണിൽ മഹാലയി(പ്പി)ച്ചിരിക്കുന്നത് ഓം എന്ന ശബ്ദ ബ്രഹ്മത്തിലൂടെയാണ്.

ദൈവ കാര്യങ്ങളെ മഹാഉചിതമായ സമയത്ത് ദൈവ-ഭാഗമായ പരമശിവനിലൂടെ ദൈവമായ മഹാദേവി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. മഹാശിവയായ മഹാദേവിയുടെ സൃഷ്ടി-അംശം മത്സ്യാവതാരം എടുത്ത് പരമശിവനായി അവതരിക്കുന്ന ശിവചക്രത്തിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. മഹാബ്രഹ്മമായ മഹാദേവി, ശിവചക്ര-മനുഷ്യ നാവിൽ അക്ഷരബ്രഹ്മവും കൂടിയായ ഓം കുറിച്ച് യഥാർത്ഥമായ വേദങ്ങളെ വീണ്ടെടു(പ്പി)ക്കുന്നു. മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ മായാശക്തികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മഹാകാര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടികളെ ഏല്പിച്ചു കൂടാ.

മായാശക്തികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മഹാശാസ്ത്ര പാഠങ്ങളെ പഠിക്കാൻ മനുഷ്യർക്കു കഴിയണമെങ്കിലും ദൈവം മനുഷ്യരുടെ നാവിൽ അക്ഷരബ്രഹ്മവും കൂടിയായ ഓം കുറിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ദൈവ ഭാഗവും പ്രപഞ്ചപിതാവുമായ പരമശിവനെ അർദ്ധമഹാദേവിയുടെ രൂപത്തിൽ, ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും അടുത്തേക്ക് പ്രത്യേകമായിട്ട് അയച്ച്, പ്രത്യേകം സൃഷ്ടിച്ച പൊന്നുമോനാണെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തി ക്കൊണ്ട്, ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും നാവിൽ ഓം കുറിക്കുന്നു.

മഹാശാസ്ത്ര ജ്ഞാനത്തെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുമ്പോൾ, ദൈവം പുരുഷനോ, സ്ത്രീയോ, ജീവിയോ അല്ലാ എന്നും മനുഷ്യന് ബോദ്ധ്യമുണ്ടാകുന്നതാണ്.

സൃഷ്ടിയിൽ സ്ത്രീക്കും സ്ഥിതിയിൽ പുരുഷനും പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന ഓംകാരനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം, 'മായ' പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്ന സംഹാര കാലത്ത് പരമശിവനെ മുന്നിൽ നിർത്തിയാണ് സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര കാര്യങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷമായി ചെയ്യുന്നത് ... സർവ്വം ചെയ്യുന്നത് പരമശിവനാണെന്ന് തോന്നുംപോലെയുള്ള മഹാസംവിധാനമാണത്.

മഹാദേവി, പരമശിവനെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ച് മഹാദേവനായി ഉയർത്തുമ്പോൾ, മഹാദേവിയുടെ മഹാദാസനായിരിക്കുവാൻ പരമശിവൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാണ്; പരമശിവന്റെ മഹാദാസിയാവാൻ മഹാദേവിയും.

ഓം

മായ, ആനന്ദ ശാസ്ത്രം എന്നിവയിലെ

ഗൂഢതയുടെ രഹസ്യം

വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ മഹായുക്തി കൂടിയായ മഹാജ്ഞാനത്തെ മായാശക്തികൾ കൊണ്ട് ഭൗതിക അസ്തിത്വമുള്ള ജഗത്ത് അഥവാ മഹാപ്രപഞ്ചമായി പരിണമിപ്പിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ ജഗത്ത് സത്യം അഥവാ യാഥാർത്ഥ്യം ആകുന്നു. ജഗത്ത് മായ ആണ്; എന്നാൽ മിഥ്യ അല്ല.

ജഗത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് ആനന്ദത്തോടെ ജീവിക്കാൻ കഴിയണമെങ്കിൽ, ജഗത്തിലെ സർവ്വ വസ്തുക്കളിലും ജീവികളിലും ആനന്ദങ്ങളെ ഭൗതിക അസ്തിത്വത്തോടെ ലയിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആനന്ദങ്ങളെ ആസ്വദിച്ച് അനുഭവിക്കുവാൻ ഗൂഢത കൂടിയേ കഴിയൂ. ഉദാഹരണത്തിന് മാമ്പഴത്തിൽ ഗൂഢമായിരിക്കുന്ന മാധുര്യവും പോഷകങ്ങളും ലഭിക്കുവാൻ മാമ്പഴം കഴിക്കണം. മാമ്പഴമോ മാമ്പഴച്ചാറോ കഴിക്കാതെ മാമ്പഴത്തിന്റെ മാധുര്യവും പോഷകങ്ങളും ലഭിച്ചാൽ ... പിന്നീട് മാമ്പഴം കഴിക്കുന്നത് എന്തിന് ? എല്ലാ ഭക്ഷണവും അങ്ങനെ തന്നെ.

മറ്റുള്ള ആനന്ദങ്ങളുടെ കാര്യവും അങ്ങനെ തന്നെ. ഉദാഹരണത്തിന് പാട്ട് കേൾക്കാതെ പാട്ടിൽ ഗൂഢമാക്കിയിട്ടുള്ള വൈവിധ്യമാർന്ന ആനന്ദങ്ങളെ ലഭിച്ചാൽ കുഴച്ചിലാവും. ഇണയുമായി സങ്കല്പത്തിൽ പോലും സല്ലപിക്കാത സമ്പൂർണ്ണമായ കാമാനന്ദം ലഭിച്ചാൽ ഭാവി തലമുറയുടെ കാര്യവും കുഞ്ഞുങ്ങളും വാത്സല്യവും കുഴച്ചിലാവും.

ജനനം, രോഗം, രോഗ മുക്തി, രോഗ ശയ്യയിലെ അനുഭവങ്ങൾ, ജീവിത നേട്ടങ്ങൾ, വിനോദം, വിവാഹം, മരണം, ദൈവ ദർശനം, തുടങ്ങിയ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും വ്യത്യസ്തങ്ങളും വൈവിധ്യങ്ങളുമായ ആനന്ദങ്ങൾ ഉണ്ട്.

ഗൂഢമാക്കിയിട്ടുള്ള സുഖവും ദുഃഖവും കലർന്ന ആനന്ദങ്ങളെല്ലാം വിഷയ-വസ്തുത സംഭവിക്കാതെ മുൻകൂട്ടി അറിയാനും അനുഭവിക്കാനും കഴിയുമെന്ന് വന്നാൽ ജീവിതം ഇല്ല / സമ്പൂർണ്ണ കുഴച്ചിലാവും. അങ്ങനെയിരിക്കെ ദൈവം/മഹാദേവി വസ്തുതകളെ 'മായ' കൊണ്ട് മറച്ച് അപരാധം ചെയ്യുന്ന മട്ടിൽ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെ മനുഷ്യർ ചെയ്താൽ അത് അപരാധമാണ്.

മറ്റൊരു തരം ഗൂഢതയെപ്പറ്റി ഇനി കുറിക്കാം :-

മഹാദേവിയുടെ മഹാമായാ - ആവിഷ്ക്കാരമല്ലേ സർവ്വവും എന്നും, മഹാദേവിയും മഹാദാസനും മഹാദേവിയുടെ തന്നെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ മാത്രമല്ലേ, സർവ്വ വിഷയങ്ങളെയും മുൻകൂട്ടി അറിയാതെ വരുമോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ, ചോദ്യങ്ങൾ 3 ഉണ്ട്; 3 ഉത്തരങ്ങളും പ്രത്യേകം വേണം.

(1) മഹാദേവിയുടെ മഹാമായാ - ആവിഷ്ക്കാരം തന്നെയാണ് സർവ്വവും (പ്രപഞ്ചവും പ്രപഞ്ച കാര്യങ്ങളും). എന്നാൽ മഹാദേവി വസ്തുതകളെ 'മായ' കൊണ്ട് മറച്ച് 'മായക്കളി' നടത്തി വിനോദിക്കുന്നതായി കണക്കാക്കിയാൽ അപരാധം ഉണ്ട്.

ആനന്ദങ്ങളെ ഗൂഢമാക്കിയിട്ടുള്ളത് കുഞ്ഞുങ്ങളായ സൃഷ്ടികൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള മഹാത്യാഗമായും മഹാവാത്സല്യമായും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ശ്രേഷ്ഠം.

സർവ്വത്തിനും അതീതവും മഹാവാത്സല്യവുമായ മഹാദേവി, സൃഷ്ടികളെ വച്ച് ക്രൂര വിനോദം ചെയ്യുന്ന മട്ടിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് കടുത്ത അപരാധമാണ്.

(2) മഹാദേവിയും മഹാദാസനും മഹാദേവിയുടെ തന്നെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ മാത്രമല്ലേ എന്നു ചോദിച്ചാൽ 'അതേ', എന്നാൽ ശിവ-ശക്തിചക്രങ്ങൾ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിനും മുമ്പ്, ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയോടെ, സർവ്വത്തിനും അതീതമായ ബ്രഹ്മം കാരണമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ദീർഘമായി വിവരിച്ചതാണ്.

ബ്രഹ്മം രണ്ടായി പിരിഞ്ഞ് രണ്ടു വ്യക്തികൾ പോലെ രണ്ടു കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ, രണ്ടും ഫലത്തിൽ വിഭിന്നമാണ്. സൂക്ഷ്മ തലങ്ങളിൽ ഓരോ അണുവിലും ഇലക്ട്രോൺ, പ്രോട്ടോൺ എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടും വ്യത്യസ്ത ധർമ്മങ്ങൾ ആവിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടും ഉണ്ടായതാണ് മഹാപ്രപഞ്ചവും ജീവികളും !
കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് മഹാവാത്സല്യത്തോടെ അനന്തമായ ആനന്ദങ്ങളെ നൽകാൻ വേണ്ടി മാത്രം (മഹാജീവിയെപ്പോലെ ജീവിക്കുന്ന !) ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര കാര്യങ്ങളെ മഹാസൂക്ഷ്മമാക്കിയിട്ടുള്ളതും കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ആനന്ദങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കാനാണ്.

മഹാ-ദൈവകാര്യങ്ങളെ ക്രൂരതമാശകൾ പോലെ സംസാരിക്കുന്നത് അപരാധമാണ്.
<u>മഹാവാത്സല്യവും കുഞ്ഞുങ്ങളുടെയെല്ലാം മഹാമാതാവുമായ മഹാദേവിയെ അപമാനിച്ചാൽ</u> പതിയും, <u>കുഞ്ഞുങ്ങളുടെയെല്ലാം പിതാവുമായ</u> പരമശിവൻ ശിക്ഷിച്ചുതന്നെ തിരുത്തിയെന്നുവരും. പിതാവ് ശിക്ഷിക്കണ്ടേ, സ്വയം വിശകലനംചെയ്യുക.

(3) ദൈവത്തിന് സർവ്വ വിഷയങ്ങളെയും മുൻകൂട്ടി അറിയാതെ വരുമോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ, മുമ്പ് വ്യക്തമാക്കിയതാണ്.

കുഞ്ഞുങ്ങളായ ജീവികളുടെ ആനന്ദങ്ങളെയും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും കണക്കാക്കി മഹാദേവി മഹാമര്യാദ കാട്ടുന്നു.

'മായ' പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്ന സംഹാര കാലത്തും മഹാവാത്സല്യം കൂടിയായ ഓംകാരനീതിശാസ്ത്രത്തെ നിവർത്തിക്കുന്നത് ഓംകാരം തന്നെയാണ്. പരമശിവന്റെ ഹൃദയത്തെയും ഉൾക്കൊണ്ട് പരമശിവനിൽ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ വേറിട്ട ശരീരമുള്ള പരമശിവനെക്കൂടി ഏറ്റെടുക്കുകയാണ് മഹാദേവി. സ്ഥിതി എന്ന ജീവിതത്തിൽ പുരുഷന് പ്രാധാന്യം എന്നത് ദൈവ കാര്യത്തിൽ വീഴ്ച്ച ഉണ്ടാവാൻ കാരണമായിക്കൂടാ.

ഇനി മഹാദേവിയായി അവതരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മം ചേർന്ന മഹാശക്തിചക്രത്തിന്റെ മഹാവിശേഷം കുറിക്കാം. മഹാഹൃദയമായ ഓംകാരത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ മഹാദാസനായ പരമശിവന്റെ പത്നിയും ദാസിയുമെന്നോണം പ്രവർത്തിക്കുകയാൽ നേരിട്ട് മഹാകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുന്നതല്ല.

മഹാജ്ഞാനത്തെ ബ്രഹ്മ-മഹാദേവിയിൽ നിന്നും ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള പരമശിവൻ, പത്നിയായ മഹാദേവിയുടെ മഹാഅസാധാരണമായ സാധാരണത്തം അറിഞ്ഞും അനുഭവിച്ചും മഹാപാദ പൂജ ചെയ്തും മഹാവാഹനമായും ഒക്കെ മഹാദാസ്യ-സേവനം ചെയ്യാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ആയതിന് മഹാഅനുഗ്രഹവും തേടുന്നു. 'പരമശിവനെയും മഹാപ്രപഞ്ചത്തെയും ഉൾക്കൊണ്ട് ' പരമശിവന്റെ ഉള്ളിൽ കഴിയുന്ന മഹാഹൃദയമായ 'ഓംകാരം' മഹാചിരിക്കുന്നു !

മഹാദാസനും മഹാദേവനുമായ പരമശിവന്റെ പത്നിയും സാധാരണ സ്ത്രീയുമായി കഴിയുന്ന മഹാദേവിക്ക്, പരമശിവനിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ള ഓംകാരം കനിയാതെ മായാശക്തികൾ ഇല്ല; ആകയാൽ മായാശക്തികൾക്കുവേണ്ടി മഹാദേവിയെ സൃഷ്ടികൾ സമീപിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. മായാശക്തികളില്ലാതെ സാധാരണ സ്ത്രീയായി ജീവിക്കുന്ന ഏകദൈവത്തെ പാഠമാക്കണം.

'മായ' പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്ന സംഹാര കാലത്തും എപ്പോഴും സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര നിയമങ്ങൾ സദാ മണ്ണിൽ മഹാലയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവ പ്രകാരം ജീവിക്കാനാണ് മനുഷ്യർ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. മായാശക്തികളെ ആഗ്രഹിച്ചു കൂടാ. മഹാദേവിയുടെ പ്രത്യക്ഷ സാന്നിദ്ധ്യവും മഹാശാസ്ത്ര പാഠങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ട് അത്യാനന്ദത്തോടെ ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം ഒട്ടും ആഗ്രഹിക്കാതെ മഹാശക്തിയും മഹാനീതിപതിയുമായ മഹാദേവിയുടെ മഹാഇഷ്ടങ്ങൾ അനുസരിച്ച് മാത്രം ജീവിക്കുന്നവനാക്കി എല്ലായ്പ്പോഴും മഹാഅനുഗ്രഹിക്കണമേ എന്ന് വിനീത വിധേയനായി പ്രാർത്ഥിച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓംകാരത്തെ പരമശിവനിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചതായി കണക്കാക്കിയാൽ പരമശിവന് സ്വന്തമായ ഇഷ്ടങ്ങളോ അഭിപ്രായങ്ങളോ പാടില്ല. ഗ്രഹങ്ങളെപ്പോലും നിസ്സാരമായി സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ള ഓംകാരം മഹാ-പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഓംകാര നീതി ശാസ്ത്രം പ്രകാരം മാത്രമാവുന്നതാണ് സമസ്ത പ്രപഞ്ചത്തിലെയും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു നല്ലത്.

ഓം മഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യമഹാദേവിക്കുമാത്രം മഹത്വം.

മഹാദേവനും ഭർത്താവുമായ പരമശിവന് മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ശക്തി നിയന്ത്രണ സത്തയായ ഓംകാരത്തെ സൂക്ഷിക്കുന്ന അധികാരി എന്ന നിലയ്ക്ക് സദാ മഹാസംശുദ്ധനായിരിക്കുവാനും മഹാദേവി മഹാകനിയുന്നുണ്ട്. ഓംകാരത്തെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യാനുള്ള പ്രവണത ഉണ്ടാവാതെ, ഓംകാര നീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം മഹാസംശുദ്ധനാക്കണമേ എന്ന പരമശിവന്റെ പ്രാർത്ഥന പ്രകാരം സംരക്ഷിക്കുന്നതാണ്. അപ്പോഴും എപ്പോഴും പ്രപഞ്ചത്തിലെ സമസ്ത കുഞ്ഞുങ്ങളുടെയും നല്ലതിനു വേണ്ടിയാണ് മഹാദേവി യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

ഓംകാര നീതിശാസ്ത്രം പ്രകാരം കുഞ്ഞുങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതായ സന്ദർഭങ്ങളിൽ പരമശിവനിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മഹാദേവിയുടെ 'മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മൊത്തം ശക്തിയിൽ 10 അളവുകളോടെ ശക്തിയുള്ള മഹാവലതുകൈ' അറിയാതെ-അറിഞ്ഞ് ഉയരുകയും മഹാഅനുഗ്രഹിക്കുന്നതുമാണ്.

പരമശിവനിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മഹാദേവിയുടെ ഇടതുകാലിന് 10 അളവ്, വലതു കാലിന് 5, മഹാഹൃദയമായ ഓംകാരത്തിന് 20 എന്നെല്ലാം അളവുകളുണ്ട്. മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് ആവശ്യമായ മൊത്തം അഗ്നിയെ വലതുകൈയ്യിലെ ചൂണ്ടുവിരലും, മൊത്തം ജലത്തെ ഇടതുകൈയ്യിലെ ചൂണ്ടുവിരലും വഹിക്കുന്നുണ്ട്. കൈകൾ മാറിയോ എന്നോർമ്മയില്ല. വായുവിന്റെ കാര്യം ഉൾപ്പെടെ ചിലതും ഈയുള്ളവൻ മറന്നു പോയി. മഹാഉചിതമായി മഹാദേവി ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതാണ് !

ഓം മഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യമഹാദേവിക്കുമാത്രം മഹത്വം.

രണ്ടാമത്തെ മഹാകാല ചക്രം മുതൽ ദേവതകളെ ഒഴിവാക്കിയും, വസ്തുക്കളിലെ ന്യൂനശക്തികളുടെ അളവിനെ അല്പം കുറച്ചുകൊണ്ടും, ഏക ദൈവമായ

മഹാദേവി മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ **മഹാഭരണം** ഏറ്റെടുക്കുകയാൽ, മേലിൽ, സൃഷ്ടി ചക്രത്തിന്റെ മായ പ്രത്യക്ഷമല്ലാത്ത ആദ്യ പകുതിയിൽ മഹാശക്തിചക്രം കൂടിയായ മഹാദേവി, ഇടയ്ക്കെല്ലാം മായാശക്തികളെ പ്രകടിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് പ്രത്യക്ഷമായേക്കാം ! മാത്രമല്ല; മഹാദേവിയുടെ ഭാഗമായ പരമശിവനെ സാധാരണ മനുഷ്യനായി ഇടയ്ക്കിടെ അയച്ച് ഭൂമിയിലെ കാര്യങ്ങളെ മഹാശുദ്ധി ചെയ്യുന്നതുമാണ്.

മനുഷ്യരിലെ ധാർമ്മിക അധഃപതനത്തെ സമ്പൂർണ്ണമായി തടയാനും മത-രാഷ്ട്രീയ പിശാചുക്കൾ ഇനിയൊരിക്കലും ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടാവാതെ മഹാസംരക്ഷിക്കുവാനും ഉദ്ദേശിച്ചാണത്.

ന്യൂനശക്തികൾ കുറയുന്നതിന് ആനുപാതികമായി എലി, ചെല്ലി തുടങ്ങിയ ജീവികളെയും ഭൂമിയിൽ നിന്നും പിൻവലിക്കുന്നതാണ്.

മഹാദേവി സൃഷ്ടി ചക്രത്തിന്റെ ആദ്യപകുതിയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുമ്പോൾ, ഓംകാര നീതി ശാസ്ത്രവും ഭാഗികമായി തിരുത്തപ്പെടും! അനേകം ജന്മങ്ങൾ കൊണ്ട് മഹാനീതിയെ നൽകുന്ന രീതി മാറി, കുറ്റങ്ങൾക്കുള്ള ദൈവശിക്ഷ ഒന്നു രണ്ടു ജന്മങ്ങൾ കൊണ്ട് നടപ്പാകും; അതോടെ സമൂഹജീവിതം കൂടുതൽ ശുദ്ധമാകും !

ദൈവസാന്നിധ്യം നിമിത്തം മനുഷ്യർ അനുഭവിക്കുന്ന സമ്പൂർണ്ണ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം കുറയുന്നതാണ്. അല്പം കുറച്ചാലും വേണ്ടില്ല; മനുഷ്യരാണെന്നതു പോലും അവഗണിച്ച് മത-രാഷ്ട്രീയ-ദേശീയ പിശാചുക്കളുടെ കൊടിയും പിടിച്ച് കുഞ്ഞുങ്ങൾ തമ്മിൽ തല്ലി ചാകുന്നതു കാണാനും കേൾക്കാനും മണ്ണും ഭൂമിയും മഹാവാത്സല്ല്യവുമായ മഹാമാതാവിന് വയ്യ ! ഓം ശാന്തി ! അമ്മേ ശിവ!

ഓം മഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ മഹാദേവിക്കു മാത്രം മഹത്വം.

അനുബന്ധം 2

തൊഴിലുകൾ

രണ്ടാമത്തെ വേദമായ ധർമ്മ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു ശാഖയായ കർമ്മശാസ്ത്രത്തെ അഥവാ തൊഴിലിനെ നാലായിട്ട് ദൈവം വിഭജിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഭൂമിയിലെ എല്ലാ തൊഴിലുകളും എപ്പോഴും ശുചിത്വം, അത്യാവശ്യം, ആവശ്യം, വിനോദം എന്നിങ്ങനെ 4 ശാസ്ത്രവിഭാഗങ്ങളിൽ പെടുന്നതാണ്. തൊഴിലുകളെ മാത്രമല്ല, മനുഷ്യരുടെ എല്ലാ ജീവിതകാര്യങ്ങളെയും മേല്പടി 4 ശാസ്ത്രവിഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

സമൂഹത്തിലെ ഭരണകൂടം പ്രവര്ത്തിക്കേണ്ടുന്നത് തൊഴിൽ വിഭജനങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയാണെന്നും, ധര്മ്മശാസ്ത്രങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയാണെന്നും വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽ രണ്ടും ശരിയാണ്. തൊഴിൽ വിഭജനങ്ങൾക്ക് ധർമ്മ ശാസ്ത്രങ്ങളുമായി ലയ-ബന്ധമാണുള്ളത്.

സൂചിത മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും അല്പം മാത്രമാണ് ചുവടെ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യർ അറിയുന്നതും അനുഭവിക്കുന്നതും പോലെ ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക രംഗങ്ങളിലെല്ലാം പുതിയ പുതിയ തൊഴിൽ വിഭാഗങ്ങൾ രൂപംകൊള്ളുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് വിമാനത്തിന്റെ പ്രവര്ത്തനം സംബന്ധിച്ച ശാസ്ത്രനിയമം വെളിപ്പെട്ട് വിമാനം ഒരു യാഥാര്ത്ഥ്യമായപ്പോള് വിമാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിരവധി തൊഴിലുകളും, കമ്പ്യൂട്ടർ വികസനത്തോടെ കമ്പ്യൂട്ടറുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിരവധി തൊഴിലുകളും ഉണ്ടായി. എന്നാൽ, എത്രയെല്ലാം പുതിയ തൊഴിലുകള് ഉണ്ടായാലും ഭൂമിയിലെ എല്ലാ തൊഴിലുകളും ശുചിത്വം, അത്യാവശ്യം, ആവശ്യം, വിനോദം എന്നിങ്ങനെ 4 ശാസ്ത്ര വിഭാഗങ്ങളിൽ പെടുന്നതാണ്. ഏതൊരാൾക്കും ഏതൊരു തൊഴിലുകളെയും വിശകലനം ചെയ്ത് ശാസ്ത്രപരമായ വിഭജനം സ്വയം ബോദ്ധ്യപ്പെടാവുന്നതാണ്.

മുൻ സൃഷ്ടിചക്രത്തിൽ സംഹാരം തുടങ്ങുംമുമ്പ് യഥാര്ത്ഥമായ വേദങ്ങളെ വീണ്ടെടുത്തപ്പോൾ ശുചിത്വം, അത്യാവശ്യം, ആവശ്യം, വിനോദം എന്നിങ്ങനെ 4 തൊഴിൽ വിഭജനങ്ങളും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. ആയവ കാലാന്തരത്തിൽ ജീര്ണ്ണിച്ച് കോലംകെട്ടതാണ് ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ, ശുദ്രൻ എന്നിങ്ങനെ ഭാരതത്തിൽ / ഹിന്ദുമതത്തിൽ ഇന്നുമുള്ള ചാതുർവർണ്യം. ഹിന്ദുമതത്തിലെ ചാതുർവർണ്യം ദൈവീകമല്ല എന്നർത്ഥം. ദൈവീകമായ അഥവാ ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായ 4 തൊഴിൽ വിഭജനങ്ങളുണ്ട് എന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു പേക്കോലമെങ്കിലും ഹിന്ദുമതത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും, മറ്റു മതങ്ങളിൽ അതുമില്ല എന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോഴും, **ശാസ്ത്രവുമായി കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ള മതം ഹിന്ദുമതമാണെന്ന് തെളിയുന്നുണ്ട്.**

..

ദൈവം നല്കിയ തൊഴിൽ അഭിരുചികള്ക്കൊത്ത് ഇഷ്ടമുള്ള തൊഴിലുകൾ ചെയ്യാൻ വ്യക്തിക്ക് അവകാശമുണ്ട്.

സമൂഹത്തിലെ വ്യക്തികള്ക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന **ഭരണകൂടത്തിന്റെ പ്രഥമ കര്ത്തവ്യം വ്യക്തികള്ക്ക് അവരുടെയും എല്ലാവരുടെയും സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര കർത്താവായ ദൈവം നല്കിയിട്ടുള്ള വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഉറപ്പാക്കുക എന്നതാണ്, നിയന്ത്രിക്കുകയോ കവര്ന്നെടുക്കുകയോ അല്ല.**

കൃഷി ചെയ്യാനും, വസ്ത്രം നെയ്യാനും, ചുമട് എടുക്കാനും, വൈദ്യം പഠിക്കാനും, പഠിപ്പിക്കാനുമൊക്കെ ഓരോ വ്യക്തിക്കും സ്രഷ്ടാവ് നല്കിയിട്ടുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഇന്ന് തൊഴിലാളി യൂണിയനുകളും ഭരണാധികാരികളും മതനേതൃത്വങ്ങളുമൊക്കെ കവര്ന്നെടുത്തിരിക്കുകയാണ്.

വൈദ്യൻ അഥവാ ഡോക്ടർ ആകാൻ കുട്ടിക്കും, ഒരു കുട്ടിയെ വൈദ്യം പഠിപ്പിക്കാൻ ഒരു ഡോക്ടര്ക്കും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട് എന്നു വ്യക്തമാവുമ്പോള് ഇന്നത്തെ മെഡിക്കൽ ഉള്പ്പെടെയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമേഖലകളിലെ അധമത്വം അവസാനിക്കുന്നതാണ്.

// ഇഷ്ടമുള്ള തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ വ്യക്തിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട് എന്നു പറയുമ്പോൾ, ഭരണാധികാരിയാവാനും അഥവാ രാജാവാകാനും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടോ എന്നു സംശയമുള്ളവർ ഉണ്ടാകും. സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, അവസരവും ലഭിക്കുന്നതാണ്. മഹാനീതിശാസ്ത്രം എന്ന അദ്ധ്യായം പഠിക്കുമ്പോൾ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

മറ്റൊന്ന്, ജീവിതത്തിൽ തൊഴിലിന്നുള്ള പ്രാധാന്യവും പദവിയും യഥാര്ത്ഥത്തിൽ എത്ര ചെറുതാണെന്ന് വൈകാതെ ദൈവം മായ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നതോടെ ജനങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ചും ഭരണാധികാരികള് തിരിച്ചറിയുന്നതാണ്. വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ, ജീവിക്കാൻ പണം വേണം എന്നല്ലാതെ പണത്തിനു വേണ്ടിയല്ല ജീവിക്കുന്നത് ; ജീവിക്കാൻ തൊഴിൽ വേണം എന്നല്ലാതെ, തൊഴിൽ ചെയ്യാനല്ല ജീവിക്കുന്നത്.

ജീവിക്കുന്നത് എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് എന്ന ചോദ്യത്തിന് അനന്തങ്ങളായ ആനന്ദങ്ങളെ അനുഭവിക്കാനും പരമാനന്ദം നുകരാനുമാണെന്ന് ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്. മോക്ഷം എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശദീകരണമുണ്ട്.

മാത്രമല്ല, രാജാവിന്റെ പണിയെ ഒരു തൊഴിലായി കണക്കാക്കേണ്ട. ഒരു ദാസ്യ-വൃത്തിയാണത്. അടിസ്ഥാനപരമായിട്ട്, ജനങ്ങൾ നിര്ബ്ബന്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം ഒരു വ്യക്തി, തന്റെ ജീവിതത്തെ ജനങ്ങള്ക്കുവേണ്ടി സമര്പ്പിക്കുകയാണ്. (ഇന്നത്തെ ജനാധിപത്യം എന്ന അധമ സമ്പ്രദായത്തിൽ തങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്ന് ജനങ്ങളെ നിര്ബ്ബന്ധിക്കുന്നതും, ജനങ്ങള്ക്ക് രാഷ്ട്രീയക്കാർ അണിനിരത്തുന്ന ആരെയെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുക്കാതെ മറ്റു വഴികളില്ലാ എന്നതും ശാസ്ത്രപരമായ-ജനാധിപത്യത്തിൽ ഇല്ല തന്നെ. ഏറ്റവുമധികം പുണ്യവും, അതേപോലെ പാപവും സമ്പാദിക്കാന് ഉപാധിയാകുന്ന ഒന്നാണ് ഭരണം എന്ന് മുമ്പ് വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. സമൂഹത്തിലെ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി (കൾ) ഗാന്ധിയെപ്പോലെ ശുചിത്വ-ജോലികള്ക്കായി ജീവിതം സമര്പ്പിക്കുമ്പോള്, അത്തരം വ്യക്തിയെ നിലവിലെ ഭരണാധികാരികൾ ഉള്പ്പെടെയുള്ള ജനങ്ങൾ, നിര്ബ്ബന്ധിച്ച് ഭരണം ഏല്പ്പിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. മാത്രമല്ല, രാജമന്ദിരത്തിലെ സേനകളും മറ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഉള്പ്പെടെ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾ അനുസരിക്കേണ്ടത്, രാജാവിനെയോ മന്ത്രിമാരെയോ അല്ല; മഹാശാസ്ത്രത്തെ മാത്രമാണ്.

രാജാവ്/പ്രധാനമന്ത്രി /മുഖ്യമന്ത്രി/മന്ത്രി പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമല്ലാത്ത ആജ്ഞയെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുക എന്നതും ആവശ്യമെങ്കിൽ അവരെ പുറത്താക്കേണ്ടതും സേനയുടെയും ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെയും പ്രജകളുടെയും കര്ത്തവ്യമാണ്.

രാജാവിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായി വിശകലനം ചെയ്യാൻ ധര്മ്മശാസ്ത്രം നിശ്ചയമുള്ള രാജഗുരു ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. //

സര്വ്വതൊഴിലുകള്ക്കും സമപദവിയും സമവേതനവുമാണ് ദൈവം അഥവാ മഹാശാസ്ത്രം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത് ; തുല്ല്യങ്ങളായ തൊഴിലുകളിൽ ഒന്നാമത്തേതായി കൃഷിയെയും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട് ; ആകയാൽ സമൂഹവും ഭരണകൂടവും അടിസ്ഥാനപരമായി അത് പിൻപറ്റണം. മണ്ണിൽ മഹാലയിച്ചിട്ടുള്ള ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളെ പാലിക്കാതിരിക്കാനും ദുരുപയോഗം ചെയ്യാനും പാടില്ല. മണ്ണിലെ ന്യൂനശക്തികൾ വ്യക്തികളെ തീർച്ചയായും ശിക്ഷിച്ചു തിരുത്തുന്നതാണ്.

സമ്പൂര്ണ്ണ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സ്രഷ്ടാവായ ദൈവം എല്ലാ വ്യക്തികള്ക്കും നല്കിയിട്ടുള്ളതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യക്തിക്ക് തന്റെ വേതനം നിശ്ചയിക്കാന് അവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്. ലിംഗം, സൗന്ദര്യം, നിറം, തൊഴില് അഭിരുചി, വിനോദ അഭിരുചി, ആയുസ്സ്, തുടങ്ങിയവ കൂടാതെ ബുദ്ധിശക്തി, ഓര്മ്മശക്തി, കായശക്തി (ആരോഗ്യം) തുടങ്ങിയവ ജന്മഗുണങ്ങളായി ദൈവം നല്കുന്നവയാണെന്നത് മറന്നുകൊണ്ടും അവഗണിച്ചുകൊണ്ടും, വ്യക്തി അധികവേതനം ആവശ്യപ്പെടുന്ന സന്ദര്ഭങ്ങളില് വ്യക്തിയുടെ സേവനം ആവശ്യമുള്ളവർ വ്യക്തി ആവശ്യപ്പെടുന്ന വേതനം നല്കണം. സാധാരണയിൽ ക്കവിഞ്ഞ വേതനം ആവശ്യമുള്ള വ്യക്തി തന്റെ വേതനം തൊഴില്ദായകനെ മുന്കൂട്ടി അറിയിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനുമാണ്.

വ്യക്തിയുടെ മരണത്തോടെ പിന്ഗാമികള്ക്ക് ധനം കൈമാറപ്പെടുന്ന ഇന്നത്തെ രീതി ദൈവീകമായ സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം മാറ്റിമറിക്കുന്നുവെന്നത് വ്യക്തി ദുരുപയോഗംചെയ്ത അശാസ്ത്രീയവും അധാര്മ്മികവുമായ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെ പിഴുതെറിയുന്നതോടെ ഭൗതികശുദ്ധീകരണവും, ആത്മാവിന്റെ മേൽ മഹാനീതിപതിയായ ദൈവം നടപ്പാക്കുന്ന മഹാനീതി ആത്മീയശുദ്ധീകരണവും നടത്തുന്നു. കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളുമില്ലാത്ത ദൈവീകമായ സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

രാജാവും മന്ത്രിയും പട്ടാളവും ആത്മീയാചാര്യനുമെല്ലാം ഭക്ഷണം മുട്ടിയാൽ ദൈവത്തെയും തള്ളിമാറ്റിക്കൊണ്ട്, കൃഷിക്കാരന്റെ പിന്നാലെ ഓടുംവിധമാണ്, ഭക്ഷണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കൃഷിയെ ഉയര്ത്തിക്കൊണ്ട് ദൈവം മഹാശാസ്ത്രവും ജീവിതവും ആവിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

തങ്ങൾ കേമരാണെന്നും ഉന്നതരാണെന്നും ധരിക്കുന്നവരുടെ അഹങ്കാരങ്ങളും അജ്ഞാനങ്ങളും അകലുവാൻ ഭക്ഷണത്തിന് മുട്ടുണ്ടായാൽ മതിയാകും. ദൈവീകമായ ഗുരുകുല വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തില് കുട്ടികൾ കൃഷി കാര്യങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതും കൃഷിയുടെ ഔന്നത്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതുമാണ്. ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ സമ്പന്നമല്ലാത്ത ഒരു നാട്, മറ്റെന്തുണ്ടായാലും സമ്പന്നമേ അല്ല എന്നതാണു ശാസ്ത്രസത്യം; നാടിനെ അഥവാ ഭൂമിയെ ആവിധത്തില് അധഃപതിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സമൂഹത്തിലെ വ്യക്തികളും ഭരണാധികാരികളും അധമരാണ് എന്നും, ശാസ്ത്രീയമായ ഭരണമാറ്റം നിര്ബ്ബന്ധമാണെന്നും തിരിച്ചറിയണം.

ഏറ്റവും വലിയ ഉദാഹരണമായി കേരളത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം. വീടുകളോടു ചേര്ന്നുള്ള പുരയിടങ്ങളിൽ ഭക്ഷണത്തിന് ഉപയോഗിക്കാവുന്ന കൃഷികൾ മാത്രമേ പാടുള്ളൂ എന്നതും, റബ്ബർ പോലെയുള്ളവ ഒട്ടും പാടില്ലാ എന്നതും (പോലും) തിരിച്ചറിയാന് സാധിക്കാത്ത ജനങ്ങളും ഭരണാധികാരികളും പൈശാചിക തലങ്ങളിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്.

സ്രഷ്ടാവ് നല്കുന്ന തൊഴിൽ അഭിരുചികള്ക്കൊത്ത് വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുവാന് സമൂഹത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും ഭരണരീതികളും അധമ വ്യവസ്ഥിതികളിലൂടെ തടസ്സമുണ്ടാക്കുമ്പോള്, അത്തരം അധമരീതികള്ക്ക് മഹാശക്തിയുടെ മഹാശാസ്ത്രത്തെ അട്ടിമറിക്കാന് കഴിയുന്നു എന്നു ധരിച്ചുപോവരുത്. സൃഷ്ടിപരമായ വിധിയെ അശാസ്ത്രീയതയിലൂടെ ഭരണകൂടം ഉള്പ്പെടെയുള്ള സമൂഹം മലിനപ്പെടുത്തുകയും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിക്കുകയുംചെയ്യുന്നത് കടുത്ത കുറ്റവും അനീതിയും ആണെങ്കിലും അവയിലൂടെ രൂപപ്പെടുന്ന സ്ഥിതി അഥവാ സ്ഥിതിപരമായ വിധി സംശുദ്ധപ്പെടുത്തുവാന് മഹാനീതിപതിയായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാനീതി ശാസ്ത്രത്തിൽ കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളുമില്ലാത്ത പദ്ധതിയുണ്ട്. സ്ഥിരജോലി എന്നൊന്നില്ല. വീടുപണിക്ക് വിളിക്കുന്ന/വരുന്ന ആശാരിക്കും മേശിരിക്കും മറ്റു ജോലിക്കാര്ക്കും സ്ഥിരജോലി നല്കുവാൻ വീട്ടുകാര്ക്ക് കഴിയുന്നതല്ല, ആവശ്യംകഴിഞ്ഞ് ശാസ്ത്രശുദ്ധിയോടെ പിരിയുന്നു, ജനന-ജീവിത-മരണങ്ങളിലെല്ലാമുള്ള ലളിതമായ ഈ ശാസ്ത്രതത്വത്തെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയാണ് ഇന്നത്തെ തൊഴിലാളിയൂണിയനുകളും ഭരണകൂടവുമൊക്കെ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

സർക്കാർ ആഫീസുകളിലെ തൊഴിൽ സ്ഥിരത തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശമായിക്കൂടാ.

സര്ക്കാര് ജോലിക്കാര് തങ്ങളുടെ വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങളില്/കുടുംബകാര്യങ്ങളില് എങ്ങനെ തങ്ങളുടെ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞോ അല്ലാതെയോ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യപ്രകാരം ആശാരിയെയും മേശിരിയെയും ഒക്കെ തിരികെ അയക്കുന്നുവോ അതേപ്രകാരം സമൂഹഭരണം കൈയ്യാളുന്ന ജനസഭയ്ക്ക് അഥവാ ചെറു-രാജാവിന് സമൂഹത്തിൽ ആവശ്യമില്ലാത്ത (സര്ക്കാര്) തൊഴിലാളിയെ ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് തിരികെ അയക്കുവാനും, വീണ്ടും ആവശ്യംവന്നാല് ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് പുതിയതോ പഴയതോ ആയൊരു തൊഴിലാളിയെ നിശ്ചയിക്കാനും കഴിയണം, കഴിയുന്നതാണ്. സര്ക്കാർ ജോലിക്കാര്ക്ക് കാര്യക്ഷമതയില്ല എന്നു പറഞ്ഞ് അവരെയും തൊഴിലിനെയും അവമതിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ അധമ ഭരണസംവിധാനങ്ങള് അതോടെ മാറുന്നതും കാര്യങ്ങൾ മംഗളമാകുന്നതുമാണ്. കൂടാതെ സര്ക്കാർ ജോലിയെന്നും സ്വകാര്യജോലിയെന്നുമൊക്കെ വേര്തിരിച്ചുള്ള ഇന്നത്തെ അധമരീതികളും അതോടെ അവസാനിക്കുന്നതാണ്.

സാമ്പത്തിക ക്ഷീണങ്ങളുള്ളവര്ക്ക്, സാമ്പത്തികസഹായം നല്കുവാൻ സാമ്പത്തികഭദ്രതയുള്ള ഭരണകൂടം തയ്യാറാവുക എന്നതിനപ്പുറം, ജനപ്രതിനിധികള്ക്കും സര്ക്കാര് ജീവനക്കാര്ക്കും മറ്റും പെന്ഷൻ എന്ന പേരിൽ ഇല്ലാത്ത സേവനത്തിന് വേതനം നല്കുന്നത് ദൈവീകമല്ല /ശാസ്ത്രീയമല്ല.

പൊതുഖജനാവ് ദുരുപയോഗം ചെയ്യാൻ ഭരണകൂടത്തിന് അധികാരമില്ല.

സര്ക്കാര് ജീവനക്കാരെന്നോ സ്വാകാര്യ ജീവനക്കാരെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ, എല്ലാവരും തൊഴിലാളികളാണ് എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തില്, എല്ലാ തൊഴിലാളികള്ക്കും അഥവാ എല്ലാ പ്രജകള്ക്കും, തുല്ല്യമായ പെന്ഷന് കൊടുക്കുവാനാണ്, സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയുള്ള ഒരു ഭരണകൂടം തയ്യാറാവേണ്ടത്. എന്നാല് സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയുള്ള ഭരണകൂടത്തിന്റെ പ്രവര്ത്തനത്തില് അതു പെടുന്നു എന്നല്ലാതെ, തൊഴിലാളികളുടെ സാമ്പത്തികഭദ്രതയ്ക്കായി പ്രവര്ത്തിക്കേണ്ടുന്നത് തൊഴിലാളികൾ തന്നെയാണെന്നും, തൊഴിലാളികളുടെ സ്വകാര്യ ആവശ്യങ്ങള് ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഭാഗമല്ലെന്നും തിരിച്ചറിയണം. എല്ലാ ജനങ്ങളുടെയും പൊതു ആവശ്യങ്ങള്ക്കായുള്ളതാണ് ഭരണകൂടം.
ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാല്, ആദ്യം പറഞ്ഞതുപോലെ, സാമ്പത്തിക ക്ഷീണങ്ങളുള്ളവര്ക്ക്, സാമ്പത്തികസഹായം നൽകുവാൻ, സാമ്പത്തികഭദ്രതയുള്ള ഭരണകൂടം തയ്യാറാവുക എന്നതിനപ്പുറമുള്ള കസര്ത്തുകളിലേക്ക് ഭരണകൂടം പ്രവര്ത്തനമേഖല വര്ദ്ധിപ്പിക്കരുത്. ശാസ്ത്രപരമായി ഭരിക്കാൻ കഴിയാത്തവർ വേറെ പണിനോക്കണം എന്നും അര്ത്ഥം.

മത-ജാതി-ദേശ വ്യത്യാസങ്ങള് ദൈവീകമല്ല എന്ന് തെളിയുന്നതോടെ എല്ലാവിധ സാമുദായിക -/പ്രാദേശിക/ ദേശീയ റിസര്വ്വേഷനുകളും അധമവും അശാസ്ത്രീയവും ആണെന്നുകൂടി തെളിയുന്നു.

സമൂഹത്തിലെ ഓരോരോ മേഖലകളിലും അശാസ്ത്രീയത അഥവാ അധമത്തം ബാധിച്ചും വ്യാപിച്ചുമാണ് ഭൂമിയിലെ ജനസമൂഹങ്ങൾ മൊത്തത്തിൽ ധാര്മ്മികമായി അധഃപതിച്ചിട്ടുള്ളത്.

പഞ്ചായത്തുകള് അഥവാ ജനസഭ ഓരോ പ്രദേശത്തും ഉണ്ടാവണം, ജനസഭയല്ലാതെ ജനങ്ങളെ നേരിട്ട് സംരക്ഷിക്കുന്ന/ഭരിക്കുന്ന മറ്റൊരു സംരക്ഷണകൂടം/ഭരണകൂടം നാട്ടിലുണ്ടാവില്ല. ഇന്നത്തെ ബഹുവിധ തൊഴിലാളി യൂണിയനുകൾ അസ്തമിക്കുന്നതാണ്. പഞ്ചായത്തു ഭരണം, ബ്ലോക്കു ഭരണം, ജില്ലാ ഭരണം, സംസ്ഥാനഭരണം, കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റ് ഭരണം, രാഷ്ട്രീയപ്പാര്ട്ടി ഭരണം, തൊഴിലാളി വര്ഗ്ഗ ഭരണം, മത ഭരണം, ജാതി ഭരണം, ദേവാലയ ഭരണം, വ്യത്യസ്ത ക്ലബ്ബുകളുടെ ഭരണം എന്നിങ്ങനെ ജനങ്ങളെ വീര്പ്പുമുട്ടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങളെല്ലാം അസ്തമിക്കുന്നതാണ്. ദൈവം മായ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നതോടെ മത്സരമില്ലാത്ത തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടപ്പാവുന്നതാണ്. സമാധാനപരമായും ശാസ്ത്രീയമായും നടപ്പാക്കുവാന് മായ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതിനു മുമ്പ് സാധിക്കണമെങ്കില് ജനങ്ങള്ക്ക് ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായ ആര്ജ്ജവം വര്ദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ജനസഭകളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നവര് ജനസഭകളില്നിന്ന് വേതനം നല്കി ജനങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി സംസ്ഥാന-കേന്ദ്രഭരണകൂടങ്ങളെ നിശ്ചയിക്കുന്നതാണ് എന്നല്ലാതെ അത്തരം ഭരണകൂടങ്ങള്ക്ക് ജനങ്ങളുടെ മേൽ നികുതികൾ ഉള്പ്പെടെ യാതൊരു നിയമങ്ങളും നേരിട്ട് ചെലുത്താനാവുന്നതല്ല ; ഭൂമിയിലൊക്കെയും സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണവ; ദൈവീകമായ അഥവാ ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായ സാമ്പത്തികശാസ്ത്രത്തിൽ നികുതികളില്ല എന്നും അറിയുക. സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം പ്രത്യേക അദ്ധ്യായത്തില് വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ജനസഭയെന്നത് രാജാവും മന്ത്രിമാരുമാണ്. ധര്മ്മശാസ്ത്രപ്രകാരം മാത്രം അവര് ജനങ്ങളുടെ യഥാര്ത്ഥമായ പൊതു ആവശ്യങ്ങള് നിര്വ്വഹിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ചെറുപ്പക്കാർ ഉള്പ്പെടെയുള്ള ജനങ്ങള്ക്ക് തൊഴിൽ നല്കുന്നത് ഭരണകൂടത്തിന്റെ പണിയല്ല.

നീതിന്യായം നടത്തുന്നതും ജനസഭയാണ് അഥവാ രാജ സഭയാണ്. കോടതിയും നിയമസഭയും ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായ ആവശ്യമില്ല.

ഭൂമിയിലെങ്ങുമുള്ള കോടതികൾ, രാഷ്ട്രീയപാര്ട്ടികൾ, രാഷ്ട്രീയപാര്ട്ടികളുടെ കാര്യാലയങ്ങൾ, മത-വ്യവസ്ഥിതികള്, മത-വ്യവസ്ഥിതികളുടെ കാര്യാലയങ്ങൾ, ഇലക്ഷൻ കമ്മീഷനുകൾ, നികുതി കാര്യാലയങ്ങൾ, ബാങ്കുകൾ, ഇന്ഷ്വറന്സ് സ്ഥാപനങ്ങൾ, ലോട്ടറി, തുടങ്ങിയ അനേകം വ്യവസ്ഥിതികളും ഭരണസംവിധാനങ്ങളും സമ്പൂര്ണ്ണമായും അധമങ്ങളാണ് അഥവാ ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമല്ല എന്നും; വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, വിനോദം, ഉള്പ്പെടെയുള്ള അനേകം സംവിധാനങ്ങളില് ഭാഗികമായ അധമത്തങ്ങൾ വളരെയുണ്ടെന്നും ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ട്.
ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമല്ലാത്തവ സമൂഹത്തില് രൂപപ്പെട്ടത് എന്തുകൊണ്ട്, എങ്ങനെ എന്നീ ചോദ്യങ്ങള്ക്കുള്ള ഉത്തരം മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ ന്യൂനശക്തികള്, പിശാച് തുടങ്ങിയവ എന്ന അദ്ധ്യായത്തില് വിശദമായുണ്ട്. വ്യക്തികൾ ധര്മ്മശാസ്ത്രത്തെ അവഗണിച്ച് ജീവിക്കുമ്പോള് ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമല്ലാത്ത തൊഴിലുകളും വ്യവസ്ഥിതികളും ജീവിതകാര്യങ്ങളും സമൂഹത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ വസ്തുക്കളില് ഭൗതികമായിത്തന്നെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ന്യൂനശക്തികളുടെ പ്രവര്ത്തനം വ്യക്തികളുടെ പ്രവര്ത്തനങ്ങളുമായി ഇടകലരുന്നു.

തിരുത്തൽ ശക്തികളായി പ്രവര്ത്തിക്കുന്ന ന്യൂനശക്തികൾ ഇന്നത്തെ ഭൂമിയിൽ പൈശാചിക-ശക്തികളായി അഥവാ വിരുദ്ധശക്തികളായി മാറിയിട്ടുണ്ട്.

അതിനു കാരണം മനുഷ്യരുടെ ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമല്ലാത്ത ജീവിതവും, പിന്നെ ആദ്യമഹാകാലചക്രത്തിലെ പ്രത്യേക ഭരണാധികാരികളുടെ പിഴവുകളുമാണ്. ഭൂമിയിലൊക്കെയും എല്ലാ ജീവിതമേഖലകളിലുമുള്ള ധാര്മ്മിക അധഃപതനങ്ങള്ക്കും ഭീകരവാദങ്ങള്ക്കും അടിസ്ഥാനപരമായ കാരണമതാണ്. അവ പരിഹരിക്കുവാൻ ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായ തിരുത്തലുകള്ക്ക് തയ്യാറാകേണ്ടതുണ്ട്. ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായ ജീവിതം മാത്രമേ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ ജീവികള്ക്ക് ചേരുകയുള്ളൂ.

കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളുമില്ലാതെ രാജഭരണം ദൈവീകമായി സാധിക്കുന്നതാണ് ; അതിനെ ഉദാഹരിക്കുന്ന മാവേലി ചക്രവര്ത്തിയുടെ ചരിത്രകഥ കേരളത്തിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്. മാവേലി കെട്ടുകഥയല്ല.

നാട്ടുവാസി, കാട്ടുവാസി എന്നീ വിഭജനങ്ങളിലൂടെ സധര്മ്മങ്ങളും അധര്മ്മങ്ങളും പ്രകാരമുള്ള വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം ദൈവം മനുഷ്യര്ക്ക് അനുവദിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇനി വിസ്തരിക്കാം.

ധര്മ്മശാസ്ത്രം പ്രകാരമുള്ള നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച്, ശാസ്ത്രസൗകര്യങ്ങള് ആസ്വദിച്ച് നാട്ടില് സന്തോഷമായി ജീവിക്കുന്നവർ, ധര്മ്മശാസ്ത്രം പ്രകാരം അല്ലാതെ, കാട്ടിൽ ജന്തുക്കളെപ്പോലെ (സന്തോഷമായി) ജീവിക്കുന്നവർ എന്നിങ്ങനെ മനുഷ്യർ വിഭജിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. സദാചാരശാസ്ത്രപ്രകാരം, നാട്ടുവാസത്തിന് ചേരാത്ത മദ്യം പോലെയുള്ളവ ഉപയോഗിക്കുന്നവരെയും, മറ്റുള്ള ജീവികളുടേതു പോലെയുള്ള സെക്സ് ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെയും, നിശ്ചിതകാലങ്ങളിലേയ്ക്ക് കാട്ടിലേക്ക് അയക്കുന്നതാണ്. കള്ളം പറഞ്ഞും, അധര്മ്മം ചെയ്തും, ധർമ്മശാസ്ത്രത്തെ തെറ്റിക്കുന്നവരെയും കാട്ടിലയച്ചെന്നുവരാം. തെറ്റിച്ച് നാട്ടിലേക്കു വന്നാല് അവരെ പരസ്യമായി (കെട്ടിയിട്ട്) ജനമധ്യത്തിൽ വെച്ച് പൃഷ്ടത്തിലോ കാൽ വണ്ണയിലോ ചൂരൽ പ്രയോഗം നടത്തി, ആവശ്യമെങ്കിൽ വീണ്ടും നാടുകടത്താനും ധർമ്മശാസ്ത്രം വിധിക്കുന്നു. ധർമ്മശാസ്ത്രപ്രകാരം, അത്യാവശ്യമെന്നാല് അധര്മ്മികളെ ശാസ്ത്രസൗകര്യങ്ങള് നിഷേധിക്കുന്ന ദ്വീപുകളിലേക്ക് താല്ക്കാലികമായോ സ്ഥിരമായോ കടത്താനും ധർമ്മശാസ്ത്രം വിധിക്കുന്നുണ്ട്.

ശിക്ഷയെന്നതിന് ഉപരിയായി, ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായ നിയന്ത്രണങ്ങള് ഇല്ലാതെയുള്ള വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ ജീവിക്കാന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവര്ക്ക്, അതിനുള്ള സൗകര്യം തരപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുവാന് ധര്മ്മശാസ്ത്രത്തെ പിന്പറ്റുന്നവര് ദൈവീകമായ വിശാലമനസ്സും സ്നേഹവും കാട്ടുന്നു എന്നു കണക്കാക്കണം. അതായത് അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, അവര്ക്കാവശ്യമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കുന്ന അവസ്ഥകളിലേക്ക് അവരെ അയക്കുന്നു. നാട്ടില് നിന്നും യാത്രയാക്കപ്പെടുന്നവരുടേതെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന സ്വത്തുക്കള് താല്ക്കാലികമായോ സ്ഥിരമായോ പൊതുഖജനാവില് ചേര്ക്കാനും ശാസ്ത്രം വിധിക്കുന്നു ; മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാ സമ്പത്തുകളും മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റേതാണ്, മനുഷ്യന് അവയില് ശാസ്ത്രപരമായി എത്രത്തോളം അവകാശം ദൈവം നല്കിയിരിക്കുന്നു തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശദമായും മുകളിൽ ഭാഗികമായും ലഭ്യമാണ്.

അധമകാര്യങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുവാനും തടയുവാനും കൂടി ചുമതലയുള്ള ഭരണാധികാരികൾ മദ്യനിര്മ്മാതാക്കളായും കച്ചവടക്കാരായും സെക്സ് ഉള്പ്പെടുത്തിയുള്ള പരസ്യങ്ങള് ചെയ്യുന്നവരായും മറ്റും ഇന്ന് അധഃപതിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഭൂമിയില് വൈകാതെ മായ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതോടെ ദൈവീകനിയമങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

കാട് കയ്യേറുവാനോ കാട് ഭരിക്കുവാനോ നാട്ടിലെ ഭരണാധികാരികള്ക്ക് അവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. നാട്ടില്, സസ്യങ്ങളും വൃക്ഷങ്ങളും ചിട്ടകളോടെ കൃഷി ചെയ്യുന്നു ; കാട്ടിൽ (അത്തരം) കൃഷി പൊതുവെ ഇല്ല ;

സസ്യങ്ങളും വൃക്ഷങ്ങളും ചിട്ടയില്ലാതെ ഇടതൂര്ന്നു വളരുന്നു, കാടിന്റെ സൃഷ്ടി അങ്ങനെയാണ് ; ജീവിതകാര്യങ്ങളിൽ ചിട്ടകൾ അഥവാ ശാസ്ത്രം ഇല്ലാതെ ജീവിക്കുന്ന ജന്തുക്കള്ക്കൊപ്പം ജീവിക്കുവാൻ നാട്ടിലെ ചിട്ടകൾ (ശാസ്ത്രം) തെറ്റിച്ചു ജീവിക്കുന്നവരെ കാട്ടിലയക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കാട്ടുവാസികൾ നാട്ടുവാസികളെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ കാട്ടിലേക്ക് സേനയെ അയച്ച് ശിക്ഷിക്കാവുന്നതുമാണ്.

ധര്മ്മശാസ്ത്രങ്ങളെ തെറ്റിച്ചു ജീവിക്കുന്നവര്ക്ക് ഭൗതികശാസ്ത്ര സൗകര്യങ്ങള് യാതൊന്നും കാട്ടില് അനുവദിച്ചുംകൂടാ. ഉടുവസ്ത്രത്തോടെ മാത്രമാണ് കാട്ടിലേക്ക് യാത്ര അയക്കേണ്ടത്. അധമനായ രാജാവിനോടും അങ്ങനെ തന്നെ.

മത-രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ ഉള്പ്പെടെ ഭൂമിയിലെ ജനങ്ങളിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം കാട്ടുവാസത്തിന് യോഗ്യരായിരിക്കുന്നു എന്ന് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാല് ദശാബ്ദങ്ങളോ ശതാബ്ദങ്ങളോ കൊണ്ട് ദുഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥിതികളുടെ ഭാഗമായിരിക്കയാലും, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ മഹാസത്യങ്ങള് അറിയാതെ അജ്ഞാനം നിമിത്തം സംഭവിച്ച പിഴവുകളാകയാലും, ഭീകരവാദവും മതങ്ങളും എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചതായ നാരായണപ്പിശാച്, ദുര്ഗ്ഗ തുടങ്ങിയവരും കാരണക്കാരാവുകയാലും, മായ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതോടെ പെട്ടെന്ന് മാനസികപരിവര്ത്തനം ഉണ്ടാകുമെന്നതിനാലും, ഇന്നത്തെ നാട്ടുവാസികളെ കാട്ടിൽ അയക്കേണ്ടിവരില്ല.

തൊഴിലുകൾ : ശുചിത്വം

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ധർമ്മശാസ്ത്രപ്രകാരം മനുഷ്യര് ജീവിച്ചാല് ഭൂമി സ്വര്ഗ്ഗമാകുന്നതാണ്. ഭൂമിയിലെ ആനന്ദജീവിതം ഉറപ്പിക്കാനായിട്ട്, സമൂഹത്തിലെ എല്ലാ വ്യക്തികളെയും വസ്തുക്കളെയും വ്യവസ്ഥിതികളെയും പ്രശ്നങ്ങളെയും പദ്ധതികളെയും ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായി ശുചിയാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായി ശുചിയാക്കുന്ന തൊഴിലുകളെല്ലാം ശുചിത്വ വിഭാഗത്തില് പെടുന്നു. സംഗീതം, സാമൂഹ്യപ്രവര്ത്തനം, ശാസ്ത്രവികസനം, അദ്ധ്യാപനം, റോഡുകളും തെരുവുകളുമെല്ലാം ശുചിയാക്കല്, തുടങ്ങിയവകളില് പ്രവര്ത്തിക്കുന്നവര് ശുചിത്വ വിഭാഗത്തിലാണ്.

ശുചിത്വ വിഭാഗത്തിലും മറ്റു വിഭാഗങ്ങളിലും മുഖ്യധാരയായി പ്രവര്ത്തിക്കുവാൻ എല്ലാ ജനങ്ങള്ക്കും മഹാനീതിശാസ്ത്രപ്രകാരം അവസരം കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഒരേ ജന്മത്തില് നാലു വിഭാഗങ്ങളിലും പ്രവര്ത്തിക്കാനും കഴിയുമെന്നതിന് ഏറ്റവും വലിയ തെളിവായി ഗാന്ധിജിയുടെ ജീവചരിത്രം ലഭ്യമാണ്.

ഒരു വിഭാഗത്തിൽ പ്രവര്ത്തിക്കുന്നവർ മറ്റു വിഭാഗങ്ങളിൽ പ്രവര്ത്തിക്കുന്നവരേക്കാൾ അടിസ്ഥാനപരമായി ശ്രേഷ്ഠരാകുന്നുമില്ല.

സംഗീതം ശുചിത്വത്തിലെ ആദ്യത്തെ ഇനമാണ്, സംഗീതത്തെ (ദൈവ) സിദ്ധിയാണെന്ന് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നതാണ് അതിനു മുഖ്യ കാരണം.

സംഗീതം ഉള്പ്പെടെ ഏതൊരു തൊഴിലും ശുചിത്വം, അത്യാവശ്യം, ആവശ്യം, വിനോദം, എന്നിങ്ങനെ നാലു വിഭാഗങ്ങളിലും പ്രവര്ത്തിക്കുന്നതാണ്.

ഓരോ വിഭാഗത്തിലും സംഗീതം എങ്ങനെയെല്ലാം പ്രവര്ത്തിക്കുന്നു / പ്രവര്ത്തിക്കണം എന്നു വിശദീകരിക്കാം.

സംഗീതം ശുചിത്വത്തിൽ :

ദൈവസിദ്ധിയാണ് സംഗീതം എന്ന് പ്രത്യക്ഷമായി ബോധ്യപ്പെടുത്തുമ്പോള്, പ്രസ്തുത സിദ്ധി നല്കിയതിന് ദൈവത്തിന് വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശമുണ്ട് എന്നോര്ക്കണം. അതിന്റെ അര്ത്ഥം വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് നിയന്ത്രണങ്ങളുണ്ട് എന്നുകൂടിയാണ്. മനുഷ്യരെ തമ്മില് സ്നേഹം കൊണ്ട് ബന്ധിപ്പിക്കുവാനും ദൈവത്തിലേക്ക് സര്വ്വരെയും ചേര്ത്തുനിര്ത്തുവാനും സംഗീതം പ്രഥമമായി ഉപകരിക്കണം.

ആരാധനാപരമായി അഥവാ സ്തുതിപരമായി സംഗീതം ആലപിക്കുമ്പോള്, ദൈവത്തെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്ന സംഗീതമാണ് ഉയരേണ്ടത്. ഏകമഹാശക്തിയായ ദൈവത്തെ അല്ലാതെയുള്ളവരെ സ്തുതിക്കുന്ന ഗീതങ്ങൾ ദൈവീകമല്ല അഥവാ ശാസ്ത്രീയമല്ല. (ദൈവ നിന്ദ : കപടദൈവങ്ങളെയും കുട്ടിദൈവങ്ങളെയും ആരാധിച്ചുകൂടാ എന്ന അദ്ധ്യായത്തില് കൂടുതല് വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

സംഗീതം അത്യാവശ്യത്തിൽ :

ദൈവസിദ്ധിയാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നതായ സംഗീതത്തെ ജീവിത-തൊഴിലായി സ്വീകരിക്കുമ്പോള്, ദൈവസിദ്ധിയാണെന്ന തിരിച്ചറിവ് പുലര്ത്തേണ്ടതുണ്ട്. സംഗീത ആലാപനത്തിന് പണം സ്വീകരിക്കാന് പാടില്ല. സമൂഹത്തില് ഭിക്ഷയാചിക്കുവാന് ദൈവം അഥവാ ശാസ്ത്രം അവകാശം നല്കി ഉന്നതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് സംഗീതജ്ഞരെ മാത്രമാണ്.

ഇന്നു നടപ്പുള്ളതുപോലെ സംഗീതജ്ഞര്ക്ക് മത്സരിക്കാനും ധനം സമ്മാനമായോ വേതനമായോ വാങ്ങാനും അവകാശമില്ല. ആരാധനാലയങ്ങളില് ദൈവസ്തുതികള് പാടുകയും, പാത്രത്തില് ഭിക്ഷ സ്വീകരിക്കുകയും തനിക്ക് വേണ്ടതിന്റെ ബാക്കി ആരാധനാലയത്തില് വച്ചുതന്നെ പാവങ്ങള്ക്കും ആരാധനാലയത്തില് അന്നദാനം നടത്തുന്നതിനും, പാവങ്ങൾക്കും നല്കുന്ന ശാസ്ത്രരീതിയാണ് പിന്പറ്റേണ്ടത്.

സംഗീതം ആവശ്യത്തിൽ :

ജനസഭകളിലെ അഥവാ സമൂഹത്തിലെ സമ്മേളനങ്ങളിൽ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ ചെയ്യുന്ന മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തെ നാലുവരി കവിതയിലൂടെ ഓര്മ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ശുദ്ധസംഗീതം ആലപിക്കണം.

സംഗീതം വിനോദത്തിൽ :

സംഗീതസിദ്ധി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവര്ക്ക് വീടുകളിലും സമൂഹത്തിലും സംഗീതം ആലപിച്ച് വിനോദിക്കാം. മറ്റുള്ളവര്ക്ക് ശബ്ദശല്ല്യമുണ്ടാക്കുകയും അരുത്. ചുറ്റുമുള്ളവര്ക്കു വേണ്ടി ശബ്ദംവെച്ച് പാടാവുന്നതാണ്. അതുപോലെ ആഘോഷവേളകളിൽ വിനോദത്തിന്റെ ഭാഗമായി സംഗീത ആലാപനം നിര്ബ്ബന്ധമാവണം. സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയില്ലാത്തവര്ക്കു മാത്രം അവര് ആവശ്യപ്പെടുന്ന സാമ്പത്തിക ഭിക്ഷ നല്കുവാന് ആഘോഷ നടത്തിപ്പുകാര് തയ്യാറാവണം.

സംഗീതം വിനോദമാക്കുമ്പോള് കൂടുതല് ശ്രദ്ധിക്കണം. ധര്മ്മശാസ്ത്രപ്രകാരം മാത്രം വിനോദിക്കണം. ശാസ്ത്രപരമല്ലാത്ത സംഗീതം പൈശാചിക കോപ്രായങ്ങള് സൃഷ്ടിക്കുന്നതാണ്, ചില പാട്ടുകള് കേള്ക്കുമ്പോള് നൃത്തമറിയാത്തവര് തങ്ങള് വലിയ നൃത്തംചെയ്യുകയാണ് എന്ന ധാരണയോടെയും മറ്റും കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന കോപ്രായങ്ങള് അതു ബോധ്യമാക്കുന്നതാണ്.

അദ്ധ്യാപനം : ഓരോരോ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും പാണ്ഡിത്യമുള്ളവരും തൊഴിലുകളില് പരിചയമുള്ളവരും 50 വയസ്സിനു മുകളില് പ്രായമുള്ളവരും അദ്ധ്യാപന അഭിരുചി ഉള്ളവരും മാത്രമാണ് അദ്ധ്യാപനം നടത്തുവാൻ യോഗ്യതയുള്ളവർ.

ജീവിതത്തിന്റെ അര്ത്ഥമറിയാത്തവരെ അദ്ധ്യാപകരായി ഭരണകൂടം/സമൂഹം നിയമിച്ചുകൂടാ. അദ്ധ്യാപനം എന്നത് വേതനമില്ലാത്ത തൊഴിലാണ്. ജീവിതാനന്ദങ്ങളെ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ ശേഷം ഭാവി തലമുറയെ ശ്രേഷ്ഠപ്പെടുത്താനുള്ള കര്മ്മംചെയ്ത് പുണ്യം വര്ദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഒരു മാര്ഗ്ഗമാണ് അദ്ധ്യാപനം.

കാട്ടുവാസികളായുള്ളവരെ ശുദ്ധിപ്പെടുത്താന്കൂടി ഉപകരിക്കുംവിധം പാഠശാലകള് നദീതീരങ്ങളിലും വനപ്രാന്തങ്ങളിലും സ്ഥാപിക്കുന്നതാണ് കൂടുതല് ദൈവീകം. കുട്ടികളെ സ്വാശ്രയശീലത്തോടെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഗുരുകുല സമ്പ്രദായങ്ങള് ഉരുത്തിരിയുന്നതാണ്. കുട്ടികള് അഥവാ വിദ്യാര്ത്ഥികള് നിലവില് സമര്ത്ഥരായിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുക എന്നതിനപ്പുറം അവര്ക്ക് മാര്ക്കു നിശ്ചയിക്കാനോ വിജയ-പരാജയങ്ങള് കുറിക്കാനോ, ചില വിഷയങ്ങളില് കൊള്ളില്ല എന്നു നിശ്ചയിക്കുവാനോ അദ്ധ്യാപകന് അവകാശമില്ല. കാലം അഥവാ ദൈവം നിശ്ചയിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളില് അദ്ധ്യാപകര് ഉള്പ്പെടെ യാതൊരാളും ഇടപെട്ടുകൂടാ. (ദൈവനിന്ദ : മത്സരങ്ങള് പാടില്ല എന്ന അദ്ധ്യായത്തില് വിശദീകരിച്ചിരുന്നു.) പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും മണ്ണില് അദ്ധ്വാനിച്ച് മണ്ണിൽ നിന്നും ധനമുണ്ടാക്കി ജീവിക്കുക എന്ന ശാസ്ത്രത്തെ പിന്പറ്റുവാനും പാലിക്കാനും അദ്ധ്യാപകര്ക്കും ശിഷ്യന്മാര്ക്കും കഴിയണം. കുട്ടികൾ സമ്പാദിച്ചതല്ലാത്ത ധനം കൊണ്ട് അഥവാ മാതാപിതാക്കളുടെയും മറ്റും സമ്പത്തുകൊണ്ട് മൊബൈൽ ഫോൺ വാങ്ങാനും, വാഹനം വാങ്ങുവാനും, മദ്യം കഴിക്കാനും ഇന്നു കഴിയുന്നതുകൊണ്ടു കൂടിയാണ് ഭാവി തലമുറ ധാര്മ്മികമായി അധഃപതിക്കുന്നത്. ആവക വിവരങ്ങളെ സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രം എന്ന അദ്ധ്യായത്തില് വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കാമപരങ്ങളായ കാര്യങ്ങള് ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായി വിശദീകരിക്കുന്ന ഗുരുവായി ഒരു പുരുഷന് / പിതാവിന് പെരുമാറാൻ കഴിയുന്നത് പുരുഷ-വിദ്യാര്ത്ഥികളോട് മാത്രമാണ്. ആവക കാര്യങ്ങള് പുരുഷനായ ഗുരു, സ്ത്രീകളെ/പെണ്കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതും, അതുപോലെ പുരുഷ-വിദ്യാര്ത്ഥികളെ ഒരു സ്ത്രീ അഥവാ മാതാവ് കാമകാര്യങ്ങള് പഠിപ്പിക്കുന്നതും സദാചാര ശാസ്ത്രപ്രകാരം സഭ്യമല്ല. പെണ്കുട്ടികള്ക്കായി സ്ത്രീകൾ നടത്തുന്ന സ്ത്രീസഭ എന്ന ലളിതമായ പാഠശാല ദേവാലയത്തോടു ചേര്ന്ന് ഉണ്ടാവുന്നതാണ്.

പാഠ്യവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോള് മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മഹാശാസ്ത്രമാണ് വിദ്യാര്ത്ഥികള്ക്ക് പകരുക. 100 മനുഷ്യജന്മങ്ങൾ ഉള്ളതില് പകുതിയിലേറെ പിന്നിട്ടവര്ക്കും പുണ്യം ഏറെ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവര്ക്കും മാത്രമേ സുഗമമായി ശാസ്ത്രപാഠങ്ങള് ഗ്രഹിക്കാനാവുകയുള്ളൂ എന്ന മുഖവുരയോടെ തുടരട്ടെ. കാലാനുസൃതം സംഹാരം ആരംഭിക്കുന്നതോടെ ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളും ശാസ്ത്രവികസനവും ശോഷിക്കുന്നതാണ്, ആവക വിവരങ്ങൾ സംഹാരം എന്ന അദ്ധ്യായത്തിലുണ്ട്.

ഭൂമിയിലെങ്ങും കുട്ടിദൈവങ്ങളായും സൂപ്പര്ദൈവങ്ങളായും പ്രവര്ത്തിക്കുന്നവർ ശുചിത്വ വിഭാഗത്തിലാണെന്ന് ധരിച്ചുപോവരുത്. അവർ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന അധമ കാര്യങ്ങളെ ദൈവ നിന്ദ : കപടദൈവങ്ങളെയും കുട്ടിദൈവങ്ങളെയും ആരാധിച്ചുകൂടാ എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ വിസ്തരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആവശ്യം എന്ന വിഭാഗം ദുഷിച്ചുണ്ടായതാണ് കുട്ടിദൈവങ്ങൾ.

എല്ലാ തൊഴിലുകളെയും വിസ്തരിക്കുക എന്നുള്ളത് ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഒരു ഭാഗമായ സത്യം ശിവം സുന്ദരം -ന് വിധേയമാണ്.

തൊഴിലുകൾ : അത്യാവശ്യം

വ്യക്തിക്ക് ജീവിക്കുവാൻ അടിസ്ഥാനപരമായി അത്യാവശ്യമായ ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, പാര്പ്പിടം എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തൊഴിലുകൾ ഈ വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നു.

ആധുനികജീവിതത്തില് അത്യാവശ്യങ്ങളുടെ അനന്തമായ നിരയുണ്ട്, എന്നാൽ അവയെല്ലാം കാലവ്യത്യാസമനുസരിച്ചും, ശാസ്ത്രപുരോഗതി അനുസരിച്ചും, ജനപ്പെരുപ്പം അനുസരിച്ചും രൂപപ്പെട്ടവ മാത്രമാണ്. മഹാശാസ്ത്രപ്രകാരം സംഹാരം ആരംഭിക്കുന്നതോടെ ശാസ്ത്രസൗകര്യങ്ങള് കുറയുന്നതിനെപ്പറ്റിയും ജനങ്ങള് ആത്മീയസാക്ഷാത്ക്കാരം നേടുന്നതിനൊപ്പിച്ച് സന്താനങ്ങള് ജനിക്കുന്നത് വളരെ കുറയുന്നതിനെപ്പറ്റിയും സന്താനസൗഭാഗ്യം വ്യക്തിപരമായും സാമൂഹ്യപരമായും ഒരു പ്രധാന പ്രശ്നമായും രൂപപ്പെടുന്നതിനെപ്പറ്റിയും, സമൂഹത്തിൽ അഥവാ രാജ്യത്തിൽ ഏതാനും വ്യക്തികൾ മാത്രമാകുന്നതിനെ പ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കാനായാൽ അത്യാവശ്യമായ തൊഴിലുകളെപ്പറ്റി ബോധ്യമുണ്ടാകുന്നതാണ്.

ഏതാനും വ്യക്തികൾ മാത്രമുള്ള സമൂഹത്തിൽ ഭരണകൂടമോ പൂച്ചാണ്ടിക്കോടതികളോ ആഫീസുകളോ വാര്ത്താവിനിമയസൗകര്യങ്ങളോ വിഷയങ്ങളല്ല. ഇന്ന് അത്യാവശ്യ തൊഴിലുകളായിരിക്കുന്നവ തീര്ച്ചയായും ഇന്നിന്റെ അത്യാവശ്യമാണ്, ഇന്നിന്റെ മാത്രം.

സംഹാരം പുരോഗമിക്കുമ്പോൾ, ഉരുത്തിരിയുന്ന അവസ്ഥകൾക്ക് അനുസരിച്ച്, നാളെ വിമാനസൗകര്യങ്ങൾ പിൻവലിക്കപ്പെടുമ്പോൾ വിമാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഇന്ന് അത്യാവശ്യമെന്നു കരുതുന്ന തൊഴിലുകൾ ആവശ്യങ്ങൾ പോലുമാവാതെ, വിമാനം കണ്ടെത്തും മുമ്പുള്ള അവസ്ഥപോലെ അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നതാണ്.

തൊഴിലുകള്ക്കെല്ലാം തുല്ല്യപദവിയാണ് ശാസ്ത്രം അഥവാ ദൈവം നല്കുന്നത്, എന്നാല് തുല്യങ്ങളില് ഒന്നാമതായി കൃഷിയെ ഉന്നതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കൃഷി സ്തംഭിച്ചാല് / കൃഷിക്കാരൻ പണിമുടക്കിയാല് ഭക്ഷണം സ്തംഭിക്കും ; മുമ്പ് വിശദമാക്കിയിരുന്നു. ശരീരത്തിന് കേൾവി ശക്തിയോ സംസാര ശക്തിയോ ഇല്ലെന്നാൽ മൊബൈല്ഫോണ് ആവശ്യമില്ല, ഇന്നലത്തെ പ്രമുഖ നേതാവായിരുന്നു ഒരാള് എന്നതിനും ഇന്നു പ്രസക്തിയില്ല ; ഇന്നലത്തെ മത-ജാതിനേതാവായി അറിയപ്പെട്ടയാളെ, അനുയായികളെന്ന് സ്വയം അവകാശപ്പെടുന്നവര് ഇന്ന് പ്രതിമകള് വച്ചും ചിത്രങ്ങള് വച്ചും പൂജിച്ചും, മുദ്രാവാക്യങ്ങള് മുഴക്കി കീര്ത്തിച്ചും കഴിയുമ്പോള്, അദ്ദേഹം പുനര്ജ്ജനിച്ച് മറ്റൊരു രാജ്യത്തിലെ മറ്റൊരു മതക്കാരന്റെ വെപ്പാട്ടിയെന്നോണമുള്ള രണ്ടാം ഭാര്യയായി കഴിയുന്നതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോള്, മനുഷ്യര് കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന കസര്ത്തുകളുടെ കഥയില്ലായ്മ വ്യക്തമാണ്.

എല്ലാ തൊഴിലുകളെയും വിസ്തരിക്കുക എന്നുള്ളത് ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഒരു ഭാഗമായ സത്യം ശിവം സുന്ദരം -ന് വിധേയമാണ്.

തൊഴിലുകൾ : ആവശ്യം

കാലഘട്ടത്തിനൊത്തുള്ള ശാസ്ത്രസൗകര്യങ്ങളോടെ വ്യക്തിക്ക് ജീവിക്കുവാൻ അത്യാവശ്യവും ആവശ്യവുമായ വസ്തുക്കളെല്ലാം ആവശ്യം എന്ന വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നു, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തൊഴിലുകളും. ഇന്നലെയുടെ വിനോദം ഇന്നത്തെ ആവശ്യവും നാളത്തെ അത്യാവശ്യവും .... കുറേക്കഴിഞ്ഞ്, സംഹാരം പുരോഗമിക്കുമ്പോൾ, പിൻവാങ്ങിയുമുള്ള അവസ്ഥയാണ് മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലുള്ളത്. ഇന്ന് മൊബൈൽ ഫോൺ അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു, ഇന്നലെ ആവശ്യം മാത്രമായിരുന്നു അത്, മിനിഞ്ഞാന്ന് വിനോദവും.

ആവശ്യം, വിനോദം എന്നീ വിഭാഗങ്ങളിലുള്ളവരാണ് ശുചിത്വകാര്യങ്ങളെ കൂടുതലായി മറക്കുന്നതും അവഗണിക്കുന്നതും. ശുചിത്വ കാര്യങ്ങളെ അവഗണിക്കുന്നു എന്നു പറയുമ്പോള് ധര്മ്മശാസ്ത്രത്തെ അവഗണിക്കുന്നു എന്നാകയാല് സമൂഹത്തില് ധാര്മ്മിക അധഃപതനം ഉണ്ടാവുകയും വര്ദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കാലഘട്ടത്തിനൊത്ത് സമൂഹത്തില് ആവശ്യമായ തൊഴിലുകളില് മിക്കതും ഇന്ന് ധാര്മ്മികമൂല്ല്യം നഷ്ടപ്പെട്ടു പ്രവര്ത്തിക്കുകയാണ്.

ഒരാൾക്ക് ചെയ്യാനാവുന്ന ജോലി അഥവാ ഒരാളുടെ ജോലി, ആവശ്യമില്ലാത്ത പേപ്പർ വർക്കുകളിലുടെയും അധമനിയമങ്ങളിലൂടെയും വലിച്ചുനീട്ടി 25 -പേരെക്കൊണ്ടോ അതിലധികമോ പേരെക്കൊണ്ട് ചെയ്യിക്കുന്ന സംവിധാനം ഭരണകാര്യാലയങ്ങളില് വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

തൊഴിലിനുണ്ടായ ധാര്മ്മികഭ്രംശം നിമിത്തം, തൊഴിൽ ചെയ്യുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്നതായ ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായ ആനന്ദത്തെ ഇല്ലാതാക്കിയിരിക്കുന്നു. സേവനത്തിന് വേതനം എന്നത് അവഗണിക്കപ്പെടാനും, സേവനമില്ലെങ്കിലും വേതനം വേണം എന്നിങ്ങനെ അധമരീതി വികസിക്കാനും ഇടയായിട്ടുണ്ട്. തൊഴിൽ ലഭിക്കാനും തൊഴിലിലുള്ള ആനന്ദം ലഭിക്കാനും ഉദ്യോഗാര്ത്ഥികൾ ആഗ്രഹിക്കാത്ത അവസ്ഥ പോലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. തൊഴിലുകളുടെ ലക്ഷ്യം വേതനങ്ങളും വേതന-വര്ദ്ധനവുകളും, സേവനം ഒഴിവാക്കിയുള്ള വേതന-ലഭ്യതയുമായി ചുരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കൈക്കൂലി തുടങ്ങിയ അഴിമതികള്കൊണ്ട് തൊഴിലുകളിൽ വിനോദം കൂടി കൃത്രിമമായി ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നു എന്നതും വസ്തുതയാണ്.

വൈകാതെ ദൈവം മായ പ്രത്യക്ഷമാക്കുമ്പോൾ, ധര്മ്മശാസ്ത്രപ്രകാരം ഇന്നത്തെ തൊഴിൽ സംവിധാനങ്ങളെ പരിഷ്ക്കരിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. ഏതാനും ഉദാഹരണങ്ങൾ :

ധർമ്മശാസ്ത്രപ്രകാരമല്ലാത്ത ഇന്നത്തെ ഭരണകൂടത്തെ ധർമ്മശാസ്ത്രപരമാക്കുമ്പോഉള്പ്പെടെയുള്ളപെടെയുള്ള അനവധി ഭരണകാര്യാലയങ്ങൾ അധമസംവിധാനങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ ഉള്പ്പെടുന്നതും വര്ജ്ജിക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്. ആവശ്യമില്ലാത്ത റിപ്പോര്ട്ടുകളും സാക്ഷ്യങ്ങളും സാക്ഷികളും, കൂടാതെ കള്ള റിപ്പോര്ട്ടുകളും കള്ള സാക്ഷികളും, ഒക്കെച്ചേര്ന്ന് ഇന്നത്തെ കോടതികൾ പത്തോ പതിനഞ്ചോ വര്ഷത്തെ അധമവ്യായാമം നടത്തുന്ന കേസ്, ധര്മ്മശാസ്ത്രങ്ങളെ അറിയാവുന്ന പഞ്ചായത്ത് ഭരണാധികാരി എന്ന കൊച്ചുരാജാവും സഹകാരികളും ഏതാനും മിനുട്ടുകള്കൊണ്ട് തീര്പ്പാക്കുന്നതാണ്.

പോലീസ് സേന ഉൾപ്പെടെയുള്ള പ്രാദേശിക സേവകരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതും നിയമിക്കുന്നതും പിരിച്ചുവിടുന്നതുമൊക്കെ പഞ്ചായത്ത് അഥവാ ജനസഭയ്ക്കു വേണ്ടി ജനസഭയുടെ രാജാവും (5 മന്ത്രിമാരും) തന്നെ ആയിരിക്കും. എംപ്ലോയ്മെന്റ് എക്സ്ചേഞ്ച്, പി.എസ്.സി., ബാങ്കുകൾ, ഓഹരി-വിപണികൾ, ഇലക്ഷൻ കമ്മീഷനുകൾ, (ദുർ)ഭരണകൂടങ്ങൾ തുടങ്ങിയ അനവധി കാര്യാലയങ്ങൾ അസ്തമിക്കുന്നതാണ്. ഇന്നത്തെ ബാങ്കുകളെപ്പറ്റി എടുത്തു പറയുമ്പോള്, ഒരു കാര്യം എടുത്തു പറയാതെ വയ്യ. അക്കൗണ്ടില് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത് ഇത്ര തുക ഉണ്ടാവണമെന്ന് ബാങ്കിന്റെ ഭരണകൂടും തീരുമാനിക്കുകയും, കുറഞ്ഞ തുക സൂക്ഷിക്കാന് കഴിയാത്തവരുടെ നിക്ഷേപത്തില് നിന്നും 500, 1000, എന്നിങ്ങനെയെല്ലാം പിഴകളെന്ന പേരില് അഥവാ നിക്ഷേപകർ കുറ്റംചെയ്തെന്ന പേരിൽ നിക്ഷേപകരുടെ അനുവാദം പോലും ചോദിക്കാതെ പണം തട്ടിയെടുക്കുന്നത്, പിടിച്ചുപറിക്കാരെക്കാൾ അധമരീതിയാണ്. ബാങ്ക് ഭരണം നടത്തുന്ന ഉന്നതാധികാരികളെ മോഷ്ടാക്കളും മറ്റു തട്ടിപ്പുകാരും ആക്രമിച്ച് പണം തട്ടിയെടുത്തിട്ടുള്ള അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, പ്രസ്തുത ബാങ്ക് അധികാരിയുടെ കുറ്റംകൊണ്ടാണ് പണം തട്ടിയെടുക്കുന്നതെന്ന് പിടിച്ചുപറിക്കാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവില്ല, കുറ്റപ്പെടുത്തിയിട്ടും ഉണ്ടാവില്ല. കൊടുംനീചക്കൂട്ടങ്ങളായിരിക്കുന്നു ബാങ്കുകൾ. അതേസമയം, അധമ നിയമങ്ങളിലൂടെയുള്ള ഇതിലും വലിയ കൊള്ളകളെ സംസ്ഥാനഭരണകൂടങ്ങളും കേന്ദ്രഭരണകൂടവും; രാഷ്ട്രീയ പാര്ട്ടികൾ, തൊഴിലാളി യൂണിയനുകൾ, മതസംഘടനകൾ എന്നിവകളും ചെയ്യുമ്പോൾ, ബാങ്കുകള്ക്കും മറ്റും നാണംവേണ്ടതില്ല.

സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ ബാങ്കുകളുടെ സൃഷ്ടിതന്നെ അശാസ്ത്രീയം ആയിരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നും, ശാസ്ത്രീയമായി പൻവലിക്കപ്പെടുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നും എങ്ങനെയാണെന്നും വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇന്ഷ്വറന്സ് പോലെയുള്ള ദൈവത്തെ നിന്ദിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളും അസ്തമിക്കുന്നതാണ് (ഇന്ഷ്വറന്സ് പോലെയുള്ളവ കടുത്ത ദൈവനിന്ദയാണു ചെയ്യുന്നതെന്ന് വിവിധ മതനേതൃത്വങ്ങള്ക്ക് ബോദ്ധ്യമാകാഞ്ഞതിന്റെ മൂലകാരണം മതദൈവ-വിശ്വാസികളായ അവർ മതവിശ്വാസികളല്ലാത്തതുകൊണ്ടും മതങ്ങൾ ദൈവശാസ്ത്രമല്ലാത്തതുകൊണ്ടുമാണ്. ലൈഫ് ഇന്ഷ്വറന്സ് എടുത്തിട്ടുള്ളവരിലും ഭൂരിപക്ഷം പേർ മതവിശ്വാസികൾ തന്നെയാവും !). ലോട്ടറി പോലെയുള്ള അധമവൃത്തികളും മായ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതോടെ അവസാനിക്കുന്നതാണ്.

ഭരണാധികാരികൾ ആവശ്യം വിഭാഗത്തിലാണ്. സാമൂഹ്യ /സംസ്ഥാന/ രാഷ്ട്ര ഭരണകൂടത്തിലെ ഭരണാധികാരികളെയാണ് ഉദ്ദേശിച്ചത്. മത-രാഷ്ട്രീയ-വര്ഗ്ഗ സംഘടനകളിലെ ഭരണാധികാളും നേതാക്കളുമൊക്കെ ആവശ്യം എന്ന വിഭാഗം ജീര്ണ്ണിച്ച് ഉണ്ടായവയാണെന്നും, ഭൗതിക അസ്തിത്വം ഇല്ലാത്ത അത്തരം അതിനീച സംഘടനകളെ ശൂന്യതയിൽ മറവു ചെയ്യേണ്ട കാലം എന്നേ കഴിഞ്ഞുവെന്നും ഭീകരവാദത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വിശദീകരിച്ചിരുന്നു.

ധർമ്മ ശാസ്ത്രപരമായ രാജഭരണസമ്പ്രദായം ജനസഭകളിലൂടെ ഉരുത്തിരിയുന്നതും, ജനങ്ങളുടെ ദാസരായി പ്രവര്ത്തിക്കുന്ന രാജാവും മന്ത്രിമാരും സേനയും ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്. ഓരോ വ്യക്തിക്കും ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായ ആധിപത്യം ഉറപ്പാക്കുന്ന ജനാധിപത്യം ആണ് നടപ്പിലാവുക. ആഫീസുകളും ആഫീസുകളിലെ പേപ്പര് വര്ക്കുകളും വളരെ തുച്ഛമാകുന്നതാണ്. മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ആവശ്യം വിഭാഗത്തിലുള്ള ഭരണാധികാരി അഥവാ രാജാവ് ആകാനും എല്ലാ ജനങ്ങള്ക്കും മഹാനീതിശാസ്ത്രപ്രകാരം അവസരം ലഭിക്കുന്നതാണ്,

ഇന്നത്തെ ഭരണകൂടങ്ങള് നിര്വ്വഹിക്കുന്ന നീതിന്യായ സംവിധാനത്തിലെ അധമ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അല്പം വിസ്തരിക്കാം :-

1) സമൂഹത്തിലെ ഭരണകൂടത്തിന് തങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യ സ്ഥാനമെന്തെന്നോ തങ്ങള് ആരെന്നോ അറിയില്ല. ദൈവീകമായ അഥവാ ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായ തൊഴിൽ വിഭജനത്തിൽ ആവശ്യം എന്ന മൂന്നാം വിഭാഗത്തിലാണ് ഭരണകൂടം പെടുന്നത് എന്നതുപോലെ തന്നെ, സമൂഹത്തിലെ (വ്യക്തികളുടെ) നീതി-ന്യായ ആവശ്യങ്ങളിലും ഭരണകൂടം മൂന്നാം കക്ഷി മാത്രമാണെന്നത് അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും ഇന്ന് പ്രവര്ത്തിക്കുകയാണ്.

ഭരണകൂടമെന്നത് സമൂഹത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള പൊതു ആവശ്യങ്ങളില് ഓരോ വ്യക്തിയെയും ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായി സഹായിക്കാനുള്ള സംവിധാനമാണ്; ഉപദ്രവിക്കാനുള്ളതല്ല.

ഉദാഹരണത്തിന് വ്യക്തികളുടെ നീതി-ന്യായ ആവശ്യങ്ങളില്, വ്യക്തികളെ സഹായിക്കുക മാത്രമാണ് ഭരണകൂടത്തിന്റെ കടമ അഥവാ ഉത്തരവാദിത്തമെന്നത് ഭരണകൂടം ഒട്ടുംതന്നെ അറിയാതെ പോയിരിക്കുകയാണ്. മൂന്നാം കക്ഷിയായ ഭരണകൂടം നിശ്ചയിക്കുന്ന നീതിന്യായ സംവിധാനങ്ങളല്ല നീതിന്യായം നടത്തേണ്ടത്. ഏതാനും ഉദാഹരണങ്ങളോടെ വിശദമാക്കാം :

ഒരു വ്യക്തിയോടോ, വ്യക്തിയുടെ മാതാപിതാക്കളോടോ, ഭാര്യയോടോ/ഭര്ത്താവിനോടോ കുട്ടികളോടോ, സഹോദരങ്ങളോടോ, മറ്റുള്ള ഉറ്റവരോടോ, ഏതൊരാളോടോ അക്രമം കാട്ടുന്നവരെ ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായി ശിക്ഷിക്കുവാൻ വ്യക്തിക്ക് കഴിയാതെ വരുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ഭരണകൂടത്തിന്റെ സഹായം ആവശ്യമുള്ളത്.

കള്ളനെ കണ്ടാലും പിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാലും അതുചെയ്യാതെ പകരം കക്കാൻ അനുവദിക്കണമെന്നും പോലീസ് സേനയെ വിവരം അറിയിച്ചാൽ മാത്രം മതിയെന്നും പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെയിരിക്കും ?

ഭാര്യയോടും സഹോദരിയോടും മാതാവിനോടും കടുത്ത അക്രമം കാട്ടുന്നവരെ തടയാനുള്ള പ്രാപ്തി ഉണ്ടെങ്കിൽ പോലും, അക്രമിയെ തുരത്താനോ ശിക്ഷിക്കാനോ ശ്രമിക്കാതെ പകരം അക്രമം നടത്താൻ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് പോലീസ് സേനയെ തേടിപ്പോകണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെയിരിക്കും ?

പട്ടി കുരച്ചുകൊണ്ട് (കടിക്കാനായിട്ടാവാം) ഓടിവരുമ്പോള്, കല്ലെടുത്തോ, വടിയെടുത്തോ, ചെരുപ്പൂരിയോ, അല്ലാതെയോ പട്ടിയെ ഭയപ്പെടുത്താനോ, അതുമല്ലെങ്കില് സ്വയം ഓടി രക്ഷപെടാനോ ഒക്കെ, ശ്രമിക്കാതെ പകരം മൊബൈൽ ഫോണെടുത്ത് പോലീസിനെ വിളിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെയിരിക്കും ?

രണ്ടോ അതിലധികമോ വ്യക്തികൾ എതിരാളികളായി ചേരിതിരിയുമ്പോൾ, അധര്മ്മം പ്രവര്ത്തിച്ചവരെ ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായി ശിക്ഷിക്കുവാൻ അവര്ക്കു തന്നെ സാധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവിടെ ഭരണാധികാരിയുടെ ആവശ്യമില്ല എന്നാണര്ത്ഥം.

ഒരാളുടെ ഭാര്യയെയോ ഏതെങ്കിലും പെണ്കുട്ടിയെയോ കടന്നുപിടിക്കുകയോ ഉപദ്രവിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന അക്രമിയെ വധിക്കേണ്ടുന്ന സാഹചര്യം ഭാര്യയ്ക്കോ ഭര്ത്താവിനോ ഏതെങ്കിലുമൊരു വ്യക്തിക്കോ ഉണ്ടായാൽ,

അക്രമിയെ വധിച്ചുവെന്നു വരും.

വധിക്കപ്പെട്ടയാളെ ശവമടക്കുക എന്ന ജോലി മാത്രമാണ് ഭരണകൂടത്തിനുള്ളത്. പകരം വധിച്ചയാളെ കൊലയാളിയെന്നു മുദ്രകുത്താനും വിചാരണചെയ്യാനും ജയിലിലടയ്ക്കാനും ഭരണകൂടത്തിന് അവകാശമോ അധികാരമോ ഇല്ല. നീച കാര്യങ്ങള്ക്കായി ഊര്ജ്ജവും സമയവും പൊതുസമ്പത്തും പാഴാക്കാനും ഭരണകൂടം തയ്യാറായിക്കൂടാ. പോലീസ് സേന ഉള്പ്പെടെയുള്ള ഭരണാധികാരികളുടെ ഭരണവൈകല്യം കൊണ്ടാണ് നാട്ടില് അക്രമങ്ങള് ഉണ്ടാവുന്നതെങ്കില്, കാര്യക്ഷമതയില്ലാത്തവർ സ്വയം പിരിഞ്ഞുപോവുകയും, അല്ലാത്തവരെ പിരിച്ചുവിടുകയും മാറ്റിസ്ഥാപിക്കുകയും ഒക്കെയാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. ലഭ്യമായ ചരിത്രത്തിൽ രാജഭരണകാലത്ത് രാജാക്കന്മാരും ഭടന്മാരും സാധാരണജനങ്ങളുമൊക്കെ ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായിട്ട് അധര്മ്മികളെ ശിക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളുണ്ട്.ധര്മ്മശാസ്ത്രവും നീതിശാസ്ത്രവും അറിയാവുന്നവരും അതനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നവരുമായ ജനങ്ങളാണ് നിയമവും നീതിയും കൈയ്യിലെടുക്കേണ്ടത്. ഭീകരവാദവും ദേശവ്യത്യാസങ്ങളും എന്ന അദ്ധ്യായത്തില് വിശദീകരിച്ചിരുന്നു. ജനങ്ങള് നിയമം കൈയ്യിലെടുക്കുകയാണെങ്കില് പോലീസെന്തിന് എന്ന ചോദ്യമുണ്ട്.

അന്യായമായി ഒരാള് മറ്റൊരാളെ പീഡിപ്പിക്കുമ്പോള്, ആരോഗ്യവും സൗകര്യങ്ങളും കുറഞ്ഞ വ്യക്തിയുടെ പക്ഷമാണ് ന്യായമെങ്കില്, അയാളെ സഹായിക്കാനായും, പൊതു വിചാരണ ആവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങളില് അതുചെയ്യാനും പോലീസും ജനസഭയിലെ അംഗങ്ങളും ആവശ്യമാണ്. കൊലയും കൊള്ളകളും നടക്കുമ്പോള്, പലപ്പോഴും പ്രതികളാരെന്ന് അറിയാത്ത സന്ദര്ഭങ്ങളില് പോലീസ് സേനയെ ആവശ്യമുണ്ട്. മായ പ്രത്യക്ഷമായ ശേഷം കൊലയും കൊള്ളകളും അത്യപൂര്വ്വമായിരിക്കും എന്നുമറിയുക. പോലീസിനെക്കൊണ്ട് ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങള് സമൂഹത്തിലുണ്ട് എന്നതിന് സമൂഹത്തിലെ എല്ലാ ക്രമപ്രശ്നങ്ങള്ക്കും പോലീസാണ് പരിഹാരമുണ്ടാക്കേണ്ടത് എന്നു കരുതുമ്പോഴാണ് ധർമ്മശാസ്ത്രവിരുദ്ധമാകുന്നത്.

ജനങ്ങൾ നന്നായി അഥവാ ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായി ജീവിക്കുന്ന നാട്ടിലെ ഭരണകൂടത്തിൽ ഭരണാധികാരിയും പോലീസ് സേനയും മുഖ്യമായും നിരീക്ഷക ജോലി മാത്രമാണു ചെയ്യേണ്ടത്.

സമൂഹത്തിലെ പൊതുആവശ്യങ്ങള്ക്കും, ക്രമപ്രശ്നങ്ങള്ക്കും ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായ പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുക എന്നതാണ് ആവശ്യം എന്നതു തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ ആരുചെയ്യണം എന്നത് അപ്രസക്തമാകുന്നു.

രാജാവിനും പോലീസ് സേനയക്കും സാധാരണ പ്രജയ്ക്കുമെല്ലാം ഏതൊരു സമയത്തും തുല്ല്യഅധികാരങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഉള്ളതെന്ന് അറിയണം. പ്രശ്നങ്ങളെ അറിയുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ജനങ്ങള്ക്കാണ് ഏറ്റവും ഉചിതമായ പരിഹാരം ആദ്യം ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയുക എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ജനങ്ങൾ അഥവാ വ്യക്തി ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായിട്ട് ഒരു സാമൂഹ്യപ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിനെ അംഗീകരിക്കുകയും അനുമോദിക്കുകയുമാണ് രാജാവും സേനയും ഉള്പ്പെടെയുള്ളവർ ചെയ്യേണ്ടത്. സമൂഹത്തെ യഥാര്ത്ഥത്തിൽ ഭരിക്കുന്നത് ധര്മ്മശാസ്ത്രം ആവുകയും, രാജാവ്, മന്ത്രി, സായുധസേന, പ്രജകൾ തുടങ്ങിയവരെല്ലാം ധര്മ്മശാസ്ത്രത്തെ പരിപാലിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ മാത്രമാവുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, തെറ്റുകള് ചെയ്യുന്ന രാജാവിനെയും മന്ത്രിയെയും ഉള്പ്പെടെ ഏതൊരാളെയും ഏതൊരു സമയത്തും തിരുത്താനും ശിക്ഷിക്കാനും ആവശ്യമെങ്കിൽ കാട്ടിലേക്ക് തുരത്താനും നാട്ടിലെ ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും ധര്മ്മശാസ്ത്രപ്രകാരം അധികാരവും അവകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

സൂത്രത്തിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ ജനങ്ങളെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും നീതിന്യായ കാര്യ ങ്ങളില്നിന്നും ഭരണാധികാരികളും അവരുടെ ഭാഗമായ പോലീസും കോടതികളും അകറ്റു കയുണ്ടായി. ഇന്നത്തെ ഭരണാധികാരികളും പരിചയിച്ചിട്ടുള്ളത് ശാസ്ത്രപരമല്ലാത്ത പോലീസ് സംവിധാനത്തെയും ഭരണകൂട ത്തെയുമാണ്. പോലീസ് സേനയെ നവീകരിക്കണമെന്നു പറയുമ്പോഴും, നിലവി ലുള്ള ചട്ടക്കൂടുകള്ക്കകത്തു നിന്നുള്ള പരിഷ്ക്കരണങ്ങള് മാത്രമേ അവരുടെ മനസ്സിൽ തെളിയുകയുള്ളൂ. അതെന്തുകൊ ണ്ടെന്നാൽ, നൂറ്റാണ്ടുകളായിട്ട് ഭരണകൂടം ദൈവീകമല്ല അഥവാ ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമല്ല. ഭരണാധികാരികൾ കൊടുംപാപികളാണെ ന്നും, അശാസ്ത്രീയമാണെന്നും ദൈവീകമ ല്ലെന്നും ഭീകരവാദത്തെ വിവരിക്കുന്ന അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വ്യക്തമായി വിസ്തരിച്ചി ട്ടുണ്ട്. പ്രശ്നങ്ങളെ അറിയുകയും അനുഭവി ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ജനങ്ങളല്ല, മറിച്ച് ജനങ്ങള്ക്കുവേണ്ടി എന്നപേരില്, ജനങ്ങളുടെ സമ്പത്തുകൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നവരായ ഭരണാധികാരികൾ എന്നൊരു വര്ഗ്ഗം, വീണ്ടും ജനങ്ങളുടെ സമ്പത്തുകൊണ്ട് തീറ്റിപ്പോറ്റുന്ന പോലീസ് സേനയെക്കൊണ്ട് നീതി നടത്തണമെന്ന രീതി ദൈവീകമല്ല. ജനങ്ങ ളുടെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമായ പോലീസ്, ഇന്ന് ജനങ്ങളുടെ ഭാഗമല്ലാതെയെന്നോണം പ്രവര്ത്തിക്കുകയും, ജനങ്ങൾ തീറ്റിപ്പോറ്റുന്ന പോലീസുകാർ മഹാധർമ്മശാസ്ത്രത്തെ അനുസരിക്കേണ്ടുന്നതിനു പകരം ഭരണാധി കാരികളെ അനുസരിക്കുന്നവർ ആയിരിക്കു കയുമാണ്.

ജനങ്ങളുടെ സമ്പത്തുകൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നവരായ ഭരണാധികാരികൾ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ, ജനങ്ങളുടെ സമ്പത്തുകൊണ്ട് തീറ്റിപ്പോറ്റുന്ന പോലീസ് സേന, ജനങ്ങളെ തല്ലുകയും വെടിവെയ്ക്കുകയും കൊല്ലുകയും ചെയ്യുമെന്നായിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങളും പോലീസും തമ്മിൽ ശത്രുക്കളെപ്പോലെയുള്ള രീതികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു.

ധര്മ്മശാസ്ത്രവും നീതിശാസ്ത്രവും അറിയുകയും പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ജനങ്ങളെ നിയമവും നീതിയും കൈയ്യിലെടുക്കുന്നതിൽ നിന്ന് തടയുകയും, അവ അറിയുകയോ സ്വയം പുലര്ത്തുകയോ ചെയ്യാത്തവരെ പോലീസ് സേനയിൽ ഉള്പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും ഭരണകൂടം പുലര്ത്തിപ്പോന്ന നീച നിയമങ്ങളെ പൊളിച്ചെഴുതിയ ദൈവീകമായ ഗാന്ധിയൻ രീതിയെ ഭരണകൂടങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയും നീച നിയമങ്ങളെ അധമ-ഭരണഘടനയിലൂടെ ഭാരത-ഭൂലോക പുനഃപ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുകയുമാണ്.

മഹാനീതിശാസ്ത്രം പഠിക്കുമ്പോള്, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും ഒന്നാം കക്ഷി മഹാനീതിപതിയായ ദൈവമാണെന്നു കാണാം. സമൂഹത്തിലെ ഏതെല്ലാം വ്യക്തികള് തമ്മില് പോരിട്ടാലും, വാദിയും പ്രതിയും ഉള്പ്പെടെയുള്ളവരെല്ലാം രണ്ടാം കക്ഷികള് മാത്രമാണ്. സ്രഷ്ടാവായ ദൈവം ഒന്നാം കക്ഷിയാണ്. മഹാനീതി വിധിക്കുന്ന മഹാനീതിപതിയുമാണ്. ഒരാള് വേദനിക്കപ്പെട്ടതിന് മനുഷ്യര് അറിയാത്ത കാരണങ്ങളുണ്ടാകും. തന്നെയോ കുടുംബത്തെയോ ഭൗതികമായോ അല്ലാതെയോ ആക്രമിച്ചവരോട് ക്ഷമ കാട്ടുവാന് അഥവാ മാപ്പു കൊടുക്കുവാന് വ്യക്തി നിശ്ചയിക്കുമ്പോഴും ഭരണകൂടം അപ്രസക്തമാണ്. മൂന്നാം കക്ഷി മാത്രമായ ഭരണകൂടം ആവശ്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെ ഇന്നു ചെയ്യുന്നു എന്നാണ് വ്യക്തമാക്കിയത്.

ജയിൽശിക്ഷാ സംവിധാനം ശാസ്ത്രീയമല്ല. സമൂഹത്തിൽ ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായി ജീവിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാത്തവർക്ക് ശാസ്ത്രപരമായ സൗകര്യങ്ങളെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് കാട്ടിൽ ജീവിക്കുവാനും ദ്വീപിൽ ജീവിക്കുവാനും ശിക്ഷിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി മുമ്പ് വിസ്തരിച്ചിരുന്നു.

മേൽ സൂചിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങളെല്ലാം, ഇനി ഭൂമിയിൽ സാദ്ധ്യമാകണമെങ്കിൽ, ദൈവം മായ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ കഴിയൂ. മതങ്ങളും, രാഷ്ട്രീയ പാര്ട്ടികളും, മത-ജാതി സംഘടനകളും, വര്ഗ്ഗ സംഘടനകളുമെല്ലാം ഏറ്റവും അധമമായി മാറിയിരിക്കെ ദൈവീക നടപടികളിലൂടെ മാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളൂ. ഭീകരവാദത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വിശദീകരണമുണ്ട്.

എല്ലാ തൊഴിലുകളെയും വിസ്തരിക്കുക എന്നുള്ളത് ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഒരു ഭാഗമായ സത്യം ശിവം സുന്ദരം -ന് വിധേയമാണ്.

---------- മഹാനീതിശാസ്ത്രം പഠിക്കുമ്പോള്, രാജാവോ മന്ത്രിയോ പൈലറ്റോ ആകുന്നതിലൊന്നും അടിസ്ഥാനപരമായി യാതൊരു കാര്യവുമില്ല എന്നു ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്. മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ അനന്തമായ ഭൗതിക ആനന്ദങ്ങളെയും സുഖങ്ങളെയും അറിയാനും അനുഭവിക്കാനുമുള്ളതാണ് ജീവിതം. എല്ലാ കുഞ്ഞുങ്ങള്ക്കും അവയെ ഉറപ്പുവരുത്തുവാന് ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായ നിബന്ധന വേണ്ടിവരുന്നു. ആത്മീയ സാക്ഷാത്ക്കാരത്തില്, അറിഞ്ഞതും അനുഭവിച്ചതുമായ ആനന്ദങ്ങളെ അനന്തമായി അനുഭവിക്കുവാന് മഹാശക്തിയും മഹാപിതാവും മഹാമാതാവും കൂടിയായ ദൈവം മഹാഅനുഗ്രഹിക്കുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ പദവികളുടെയും കീര്ത്തികളുടെയും സ്മാരക-നിർമ്മാണങ്ങളുടെയും പിറകേ പായുന്നത് അവിവേകമാണ്, അഹംഭാവമാണ്, അജ്ഞാനമാണ്.

ഓം മഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യമഹാദേവിക്കുമാത്രം മഹത്വം.

തൊഴിലുകൾ : വിനോദം

ജീവിക്കുന്നവരാണ് ജീവികൾ; ജീവികളെല്ലാം ജീവിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്; ജനിക്കുന്നത് ജീവിക്കാനാണ്; ജീവിക്കുന്നത് ആനന്ദിച്ചാവണം.

തൊഴിൽ അഭിരുചിയും വിനോദ അഭിരുചിയും മഹാനീതിശാസ്ത്രപ്രകാരം മനുഷ്യന് ലഭിക്കുന്ന ജന്മഗുണങ്ങളാണ്. തൊഴിൽ അഭിരുചി എന്നതിലെ അഭിരുചിയിൽ വിനോദം ഉള്പ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതായത് തൊഴിൽ ചെയ്യുമ്പോൾ വിനോദിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നുണ്ട്; ചെയ്യണം. തൊഴിലുകളിൽ ധാര്മ്മികച്യുതി ഉണ്ടാവുമ്പോൾ വിനോദം നഷ്ടമാകുന്നതിനെപ്പറ്റി മുകളിൽ ആവശ്യം എന്ന തൊഴിൽ വിഭാഗത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ജീവിക്കുവാൻ വിനോദവും വേണം, എന്നല്ലാതെ വിനോദത്തിനായി ജീവിക്കരുത്.

വിനോദം അഥവാ വിനോദ കാര്യങ്ങള് തൊഴിലായി സ്വീകരിക്കുന്നവര് ഏറ്റവുമധികം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ധാര്മ്മിക അധഃപതനം സമൂഹത്തിലുണ്ടാവുമ്പോള്, വിനോദ കലകളിലും സാഹിത്യകാര്യങ്ങളിലും മറ്റും പ്രവര്ത്തിക്കുന്നവര്ക്ക് വിനോദകാര്യങ്ങളെ മാറ്റിവയ്ക്കുവാനോ അവയെ സാമൂഹ്യ ഉയര്ച്ചയെ മുന്നിര്ത്തി ശുചിത്വ വിഭാഗമായി പ്രവര്ത്തിപ്പിക്കുവാനോ ബാധ്യതയുണ്ട്. സ്വയം ബാധ്യതയെന്ന പേരിലുള്ള ദൈവീകമായ അഥവാ ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായ ഉത്തരവാദിത്വമാണത്. ഇന്നത്തേതുപോലെയുള്ള കാലഘട്ടത്തില് എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളിലെയും സാഹിത്യകാരന്മാര്ക്കും കലാകാരന്മാര്ക്കും വിനോദകാര്യങ്ങളെ ശുചിത്വ വിഭാഗങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കുവാൻ ബാധ്യതയുണ്ട്.

വിനോദങ്ങൾ എല്ലാവിധത്തിലും ധാര്മ്മികമാവണം. ഒരു വീട്ടിലെ ഒരു മുറിയിൽ അമ്മയോ അച്ഛനോ രോഗാവസ്ഥയിൽ വേദനകൊണ്ട് കരയുകയും പരസഹായം തേടുകയുംചെയ്യുമ്പോൾ അതു ശ്രദ്ധിക്കാതെ അടുത്ത മുറിയിൽ മക്കളും കൊച്ചുമക്കളും ടെലിവിഷനിലെ മിമിക്രി കണ്ട് പൊട്ടിച്ചിരിക്കുകയോ ക്രിക്കറ്റ് കളി ആസ്വദിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അത് ശരിയല്ല എന്നതും, തൊട്ടടുത്ത വീട്ടിൽ മരണം നടന്ന് ശവസംസ്ക്കാരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കെ തന്റെ വീട്ടിന്റെ മുറ്റത്ത് കൈകൊട്ടിക്കളി നടത്തുന്നത് ശരിയല്ല എന്നതും അതുപോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളും ഉള്ക്കൊള്ളാൻ മനുഷ്യനു കഴിയണം. പലേടങ്ങളിലും ഇന്ന് മറിച്ചുള്ള അവസ്ഥ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു !

ശുചിത്വകാര്യങ്ങളും അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങളും തകരാറിലായിരിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിൽ വിനോദങ്ങളെന്ന പേരിൽ അധമകാര്യങ്ങള് നടത്തുന്നതും ഭരണാധികാരികള് കൂട്ടുനില്ക്കുന്നതും അതിന് പൊതുഖജനാവ് ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതും കടുത്ത തെറ്റാണ്. സമൂഹത്തെ പ്രദേശം, ജില്ല, സംസ്ഥാനം, ദേശം, അന്തര്ദ്ദേശീയം എന്നിങ്ങനെ വിലയിരുത്തുമ്പോള്, പ്രസ്തുത ധാര്മ്മിക മാനദണ്ഡം പാലിക്കുവാന് ഓരോ ഭരണാധികാരിക്കും കഴിയണം. പ്രാദേശിക തലത്തില് പോലും കലാമേളകള് നടത്താന് ധാര്മ്മികമായി യോഗ്യതയില്ലാത്തവര് ഇന്ന് ജില്ലാതലത്തിലും സംസ്ഥാനതലത്തിലും ദേശീയതലത്തിലും അന്തര്ദ്ദേശീയതലത്തിലും മറ്റും കായിക-കലാമേളകളും മറ്റും നടത്തുന്നത് കടുത്ത പൈശാചികത്വമാണ്. ഉദാഹരണം പറയുമ്പോള് ആഫ്രിക്കയിലും ഏഷ്യയിലും ലാറ്റിന് അമേരിക്കയിലും മറ്റുമായി ഭൂമിയിലെ 50-ലധികം രാജ്യങ്ങള് ഭക്ഷണദാരിദ്ര്യത്തില് കഴിയുമ്പോള്, അതില് തന്നെ 30-ലധികം രാജ്യങ്ങളില് കടുത്ത ദാരിദ്ര്യം ബാധിച്ചിരിക്കുമ്പോള്, ഒളിമ്പിക്സ് പോലെയുള്ള അന്താരാഷ്ട്ര വിനോദങ്ങള് നടത്തുന്നത് കടുത്ത പൈശാചികത്വമാണ്.

ഭരണാധികാരികളും ബഹുവിധനേതാക്കന്മാരും ഉള്പ്പെടെ ബുദ്ധിശക്തികളെ അധികമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവർ തങ്ങളെ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മാതാവായി ഒന്നു ഭാവന ചെയ്യുക :

തന്റെ വളരെയധികം മക്കൾ ഭക്ഷണം ഉള്പ്പെടെയുള്ള ദാരിദ്ര്യത്തിൽ പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ, വിഷമാവസ്ഥയിലുള്ള സഹോദരങ്ങളെ രക്ഷിക്കുക എന്ന ആദ്യ ഉത്തരവാദിത്വം മറന്നുകൊണ്ട് കുറേ മക്കൾ സ്വാര്ത്ഥസുഖങ്ങള്ക്കും അധമവിനോദങ്ങള്ക്കുമായി പായുന്നതു ശരിയല്ല എന്ന തിരിച്ചറിവ് ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

ധാര്മ്മികമായി ജീവിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവം നല്കിയ ശക്തിക്കൊത്ത് അന്യരായി കഴിയുന്ന സഹോദരങ്ങള്ക്കുവേണ്ടി പ്രവര്ത്തിക്കുകയാണ് അത്യാവശ്യം. തനിക്കും കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങള്ക്കുംവേണ്ടി പ്രവര്ത്തിച്ചുകൊണ്ട്, സമൂഹകാര്യങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുകയാണ് അത്യാവശ്യം. സമൂഹത്തിലെ പാപികളെ കുറ്റം പറയാന് നടക്കാതെ, സ്വയം തിരുത്തിയശേഷം അവരെ തിരുത്തുവാനും ശാസ്ത്രപരമായി മാത്രം ശിക്ഷിച്ചു-സ്നേഹിക്കുവാനും ശക്തിക്കൊത്ത് പ്രവര്ത്തിക്കുകയുമാണ് അത്യാവശ്യം. വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ദുരുപയോഗം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഏതാനും വ്യക്തികൾ സമൂഹത്തിൽ അധാര്മ്മിക വിനോദങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടു പോകുമ്പോള്, അധമരായ അവരെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നവരായി ഭരണാധികാരികളും മറ്റും അധഃപതിക്കരുത്. തെറ്റുകള്ക്ക് തീര്ച്ചയായും പാപവും ശിക്ഷയും മഹാഭരണാധികാരിയായ ദൈവത്തില്നിന്ന് ലഭിക്കുമെന്നറിയണം.

ദീപശിഖ എന്ന പേരില് കുറെ കളിക്കാരും ഭരണാധികാരികളും പന്തവും കൊളുത്തി ഓടുന്നതും അതിന് ഭരണാധികാരികൾ കൊടിവീശുന്നതും പോലീസ് സേനയുടെ വര്ദ്ധിച്ച സംരക്ഷണം കൊടുക്കുന്നതും അവയ്ക്കെല്ലാം പൊതുഖജനാവിൽ നിന്ന് ചെലവു ചെയ്യുന്നതും പൈശാചികം മാത്രമാണ്.

നാട്ടിൽ വൻ പ്രശ്നങ്ങളുള്ളപ്പോൾ മെഡലുകൾ എന്ന അധമസൂത്രങ്ങളുടെ എണ്ണംകൂട്ടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഭരണാധികാരികൾ ഉള്പ്പെടെയുള്ളവർ പാപം സമ്പാദിക്കുകയാണ്. കുഞ്ഞുങ്ങളേ, ഇത്ര അധമരാകുവാൻ നിങ്ങള്ക്ക് എങ്ങനെ കഴിയുന്നു ?

ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമായി, പ്രാദേശികതലത്തിനപ്പുറമായി വിനോദങ്ങള്ക്ക്, യാതൊരു വികസനങ്ങളും അത്യാവശ്യമോ ആവശ്യമോ അല്ല. ഓരോരോ പ്രദേശങ്ങളിലെയും ജനങ്ങൾ കുറേ വിനോദിക്കുക എന്നതിനപ്പുറം വിനോദത്തിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്ന അധമാവസ്ഥ ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. മനുഷ്യൻ എന്ന വ്യക്തിയാണ് ജീവിക്കുന്നത്. സമൂഹത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള ധാര്മ്മിക നിലവാരമെന്നത് വ്യക്തിയല്ല. വ്യക്തി എന്തു നേടുന്നു, മഹാനീതിശാസ്ത്രപ്രകാരം മാത്രം വിനോദിക്കുന്നുവോ എന്നതാണ് പ്രധാനം.

വിനോദത്തെ തൊഴിലായി സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യക്തിയെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാൻ സമൂഹഭരണകൂടം തയ്യാറാവുന്നതിന് ധർമ്മശാസ്ത്ര നിബന്ധനകളുണ്ട്.

വിനോദത്തെ തൊഴിലാക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് സമൂഹത്തിലെ ഓരോരോ വ്യക്തിയെയും സന്തോഷിപ്പിക്കുവാൻ /വിനോദിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമ്പോൾ മാത്രമേ പൊതുഖജനാവ് വിനോദ ആവശ്യങ്ങള്ക്കു ചിലവിടുവാൻ ഭരണകൂടത്തിന് അവകാശമുള്ളൂ. അതായത് 120 കോടി ജനങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവരെ മുഴുവൻ വിനോദിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങള്ക്കു മാത്രമേ പൊതുഖജനാവ് ഉപയോഗിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. രോഗികള്ക്കും, ഓപ്പറേഷൻ തിയേറ്ററിലുള്ള രോഗികള്ക്കും ഡോക്ടര്ക്കും മറ്റും മറ്റും വിനോദം നല്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നിരിക്കെ സ്പോര്ട്സുകള്ക്കും കലകള്ക്കും മറ്റും പൊതുഖജനാവില്നിന്ന് ധനവും സമ്മാനങ്ങളും നല്കുന്ന ഇന്നത്തെ രീതി അധമമാണ്.

വ്യക്തികളുടെ അഥവാ പൗരന്മാരുടെ സ്പോര്ട്സ് മികവുകളും കലാമികവുകളുമൊക്കെ രാജാവിനെയോ മന്ത്രിയെയോ പൗരന്മാരെയോ ഒക്കെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, തങ്ങളുടെ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ സ്വന്തം സമ്പാദ്യങ്ങളില്നിന്ന് ധനവും സമ്മാനങ്ങളും നല്കാൻ അവര്ക്ക് വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട് എന്നല്ലാതെ പൊതുഖജനാവില്നിന്ന് അത്തരം സമ്മാനങ്ങൾ പാടില്ല. (ദൈവ നിന്ദ : മത്സരങ്ങൾ പാടില്ല എന്ന അദ്ധ്യായം കാര്യങ്ങളെ കുറേക്കൂടി വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. പഠിക്കുക.)

പൗരന്മാർ അഥവാ വ്യക്തികൾ നടത്തുന്ന ജയങ്ങളെയും പരാജയങ്ങളെയും മറ്റും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നാടിനെ അഥവാ രാജ്യത്തെ അവമതിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ രീതി ഉടൻ അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇന്ത്യ ജയിച്ചു, ഇന്ത്യ തോറ്റു, കേരളം തോറ്റു എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങൾ കടുത്ത ദൈവനിന്ദയാണ്.

മണ്ണ് അഥവാ നാട് മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ നീതി-രൂപമാണ്. ദൈവം ഒരിക്കലും എവിടെയും തോല്ക്കുന്നില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭൂമിയിലെ സമസ്ത ജീവികളും മഹാലിംഗത്തിന്റെ അകത്താണ് ജനിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്നതറിയാതെ, ഇന്ത്യയിൽ അഥവാ പ്രത്യേക ദേശത്തിൽ ജനിക്കുകയും/ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായി കണക്കാക്കുകയും, ചില വ്യക്തികൾ കലാകായിക-സാഹിത്യ-മത്സരങ്ങൾ എന്ന അധമപരിപാടികളിൽ തോറ്റു, ജയിച്ചു എന്നിവയെ ഇന്ത്യ / ദേശം തോറ്റതായോ ജയിച്ചതായോ പ്രസ്താവിക്കുന്ന രീതികൾ പാടേ അവസാനിക്കണം.

അതുപോലെ മരിച്ച/വധിക്കപ്പെട്ട /ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന സൈനികനെ ആദരിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി രാജാവിനും മന്ത്രിമാര്ക്കുമൊക്കെ സൈനികന്റെ മൃതശരീരത്തെയോ ബന്ധുജനങ്ങളെയോ ഒക്കെ ആദരിക്കുകയോ അനാദരിക്കുകയോ ചെയ്യാനുള്ള വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട്, അതിനെ രാഷ്ട്രം സൈനികനെ നമിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ച് ദൈവത്തെ അവമതിക്കരുത്.

രാഷ്ട്രത്തെ മനുഷ്യർ നമിക്കുക എന്നതാവണം രീതി. ദൈവത്തെ ബഹുമാനിക്കാൻ ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. അപമാനിക്കാതിരുന്നു കൂടേ ? മഹാമാതാവായ ഭൂമിയെ നിന്ദിക്കുന്ന പാപത്തിന് ശിക്ഷയുണ്ട്. ഭീകരവാദവും ദേശവ്യത്യാസങ്ങളും എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ കുറ്റങ്ങളും, ഭാഗം മൂന്നിലെ ഓംകാര നീതി ശാസ്ത്രത്തിൽ ദൈവ ശിക്ഷകളും വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ശുചിത്വ വിഭാഗത്തിലെ ആദ്യ ഇനമായ **സംഗീതം** തന്നെയാണ് വിനോദ- വിഭാഗത്തിലെയും ആദ്യ ഇനം. സംഗീതത്തെപ്പറ്റി ശുചിത്വ വിഭാഗത്തില് വിസ്തരിച്ചുവല്ലോ. ജലമേള ഉള്പ്പെടെ കേരളത്തിലെ ഓണക്കളി-കളിൽ പലതും വിനോദപരങ്ങളാണ്. എന്നാൽ വിനോദം ഉള്പ്പെടെ യാതൊരു കാര്യങ്ങളിലും മനുഷ്യർ മത്സരിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന് ആവര്ത്തിക്കുന്നു. മഹാശക്തി നല്കുന്ന ശക്തികൊണ്ടാണ് ഏതൊന്നും ചെയ്യുന്നത് എന്നിരിക്കെ മത്സരം ദൈവീകമല്ല. അഹംഭാവവും അഹങ്കാരവും അധര്മ്മങ്ങളും വളരാൻ മത്സരം കാരണമാകുന്നതാണ്.

മത്സരം നല്ലതെന്നു തോന്നുന്നത് മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ ന്യൂനശക്തികൾ, പിശാച് തുടങ്ങിയവ എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശദീകരിച്ചതായ ന്യൂനവസ്തുക്കളുടെ അഥവാ ന്യൂനശക്തികളുടെ ദുരുപയോഗംകൊണ്ടാണ്.

ഏതാനും അധമ വിനോദങ്ങളെപ്പറ്റി പറയാം :- ശീട്ടുകളി, ബോക്സിംഗ്, ക്രിക്കറ്റ്, കോഴിപ്പോര്, ആടുപോര്, കാളപ്പോര്, മരമടി, മൃഗങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ചുള്ള സര്ക്കസ് തുടങ്ങിയവയെല്ലാം അധമ വിനോദങ്ങളില് പെടുന്നു. അവ അനുവദിക്കുന്ന വ്യക്തികളും ഭരണകൂടവും അധമം തന്നെ. ഇന്ന് ഇത്ര സെക്കന്റുകൊണ്ട് ഒരാള് ഇത്രദൂരം ഓടി പുതിയ റെക്കാര്ഡിട്ടു എന്നു പറയുമ്പോള്, ഓടിയവരും കൂട്ടുനിന്നവരുമായ അനേകം വ്യക്തികളിൽ ദൈവനിന്ദ വര്ദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് അര്ത്ഥം. വര്ദ്ധിതമായ ന്യൂനശക്തിക്ക് പൈശാചികശക്തിയായി പരിണാമം ഉണ്ടാവുമ്പോള് പുതിയ പുതിയ റെക്കോര്ഡുകൾ അവതരിക്കുന്നതാണ്.

ന്യൂനനേട്ടങ്ങള്കൊണ്ട് വ്യക്തിക്കോ സമൂഹത്തിനോ ദോഷമല്ലാതെ യാതൊരു ഗുണങ്ങളും യഥാര്ത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ചെറുപ്പത്തില് ഓടിയെത്തിയ റെക്കോര്ഡിന്റെ ഒരംശം വാര്ദ്ധക്യകാലത്തോ രോഗാവസ്ഥയിലോ അപകടാവസ്ഥയിലോ സാധിക്കുന്നതല്ല എന്ന തിരിച്ചറിവും അധമവിനോദങ്ങളെ വിവേചിക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. ദൈവീകമല്ലാത്ത ഓട്ട-മത്സരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവർ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കല്നിന്നു കൂടിയാണ് ഓടി അകലുന്നത്; ഫിനിഷിംഗ് പോയിന്റിൽ അവർ പിശാചിന്റെ അടുക്കലേക്കാണ് ഓടിയെത്തുന്നത്.

ക്രിക്കറ്റ് കളിക്കുകയോ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ചെറുപ്പക്കാരനോട്, ഓടിവാ നിന്റെ അമ്മ കിണറ്റിൽ വീണു എന്നു പറഞ്ഞാൽ, (കളിയിലെ) 2 ഓവര്കൂടി കഴിഞ്ഞുവരാം എന്നുള്ള മറുപടി കിട്ടും. 2 ഓവര് കഴിയുമ്പോഴേക്കും അയാളുടെ അമ്മ ഓവറായിട്ടുണ്ടാവും (മരിച്ചിട്ടുണ്ടാവും). മാത്രമല്ല, 1 ഓവറില്തന്നെ അയാള് തന്റെ അമ്മ കിണറ്റില് വീണതറിഞ്ഞ വിവരം മറക്കുകയും ചെയ്യും.

ഇന്നലെ ഉന്നത സ്കോറുകള് നേടിയ ഒരാളെ ഇന്നലെ വാനോളം പുകഴ്ത്തിയ അധമ സമൂഹം, സ്കോറുകളെ നേടാൻ അയാള്ക്ക് ഇന്നു കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ കൂവുന്നതാണ്. ന്യൂനശക്തി അഥവാ പിശാചിന്റെ പ്രവര്ത്തനം ബാധിക്കുന്ന വിനോദം എന്ന പേരിലുള്ള അധമകോപ്രായങ്ങള്ക്കെല്ലാം കൂടിയും കുറഞ്ഞും പ്രസ്തുത അവസ്ഥയുണ്ടാവും.

ധർമ്മ ശാസ്ത്രപരമായ അഥവാ ദൈവീകമായ വിനോദങ്ങള്ക്ക് മേല്പറഞ്ഞ ദുരവസ്ഥ യാതൊരുകാലത്തും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല.

ജീവിത പ്രവൃത്തികള് മാറ്റിവെച്ച് ക്രിക്കറ്റ് കളി കാണാനും അതേപ്പറ്റി സംസാരിക്കാനും ജനങ്ങൾ പാഴാക്കുന്ന ഊര്ജ്ജവും സമ്പത്തും സമയവും കണക്കാക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ അതിലൂം വോട്ടുബാങ്ക് ലക്ഷ്യം വെച്ച് പ്രവര്ത്തിക്കുകയും പൊതുഖജനാവിൽ നിന്ന് അധമവിനോദങ്ങൾക്ക് സമ്മാനങ്ങളെ നല്കുകയും ചെയ്യുന്ന അധമ ഭരണകൂടങ്ങളും മറ്റു പ്രസ്ഥാനങ്ങളുമാണ് എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും വര്ദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

സഹോദരനെന്നോ സുഹൃത്തെന്നോ ചിന്തിക്കാതെ കളിയുടെ ലഹരിയിലുള്ള വൈരാഗ്യത്തിൽ കത്തികയറ്റി കൊല്ലുന്ന കളിയാണ് ശീട്ടുകളി, കൊലയ്ക്കോ അടിപിടിയ്ക്കോ ശേഷമാണ് കാട്ടിയതോര്ത്ത് വ്യക്തി കുണ്ഠിതപ്പെടുക.

മിമിക്രി പരേഡുകള് ഉള്പ്പെടെയുള്ള മാധ്യമങ്ങള് വഴി വ്യക്തികളെ തേജോവധം ചെയ്യുന്നതും അശ്ലീല-ആഭാസങ്ങള് നടത്തുന്നതും ശാസ്ത്രപരമല്ല.

സംഗീത-ഡാന്സ് മത്സരപോഗ്രാമുകള് നടത്തി ധാര്മ്മികച്യൂതി വര്ദ്ധിപ്പിക്കുന്നതും മറ്റ് അധമകാര്യങ്ങളെ ആസ്വദിക്കുന്നതും ആസ്വദിപ്പിക്കുന്നതും ഉടനെ തിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്.

നൃത്ത-കാര്യത്തിലൂള്ള ശാസ്ത്ര- നിബന്ധനകള് ദൈവ നിന്ദ : ആനന്ദ നിന്ദ (സദാചാരശാസ്ത്രം : കാമാനന്ദം/സെക്സ്) എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ജനസഭയുടെ ജനസംരക്ഷണസേന കാര്യക്ഷമമാക്കുവാൻ ഗുസ്തി, അടിതട, ഓട്ടം, ചാട്ടം, തുടങ്ങിയവ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നത് ജനകീയ ആവശ്യമാണ്. സേനാംഗങ്ങളെ വിനോദപരമായിക്കൂടി മിടുക്കരാക്കുക എന്നല്ലാതെ അവ വിനോദമല്ല, മത്സരവും പാടില്ല.

ഒരു ഭരണകൂടത്തിന് സാമ്പത്തികശേഖരണം ആവശ്യമുള്ളപ്പോള് വിനോദ വിഭാഗങ്ങളില് നികുതി ഏര്പ്പെടുത്താനോ വര്ദ്ധിപ്പിക്കാനോ, ശാസ്ത്രം അനുവദിക്കുന്നു,

എന്നാൽ, ദൈവീകമായ സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം ഉത്തമമായി പരിപാലിച്ചാൽ ഭരണകൂടത്തിന് സാമ്പത്തിക ആവശ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ആവശ്യം എന്ന വിഭാഗത്തിൽ ഭരണകൂടം ചെയ്യുന്ന സേവനത്തിന് ന്യായമായ വേതനം വാങ്ങണം, ഉദാഹരണം : ഇലക്ട്രിസിറ്റി, ട്രാന്സ്പോര്ട്ട്, പെട്രോള് പോലെയുള്ള ഇന്ധന വിതരണം. സേവനത്തിന് വേതനം വാങ്ങുക എന്നതിന് 20 രൂപയ്ക്ക് വാങ്ങുന്ന പെട്രോള് 50 രൂപയ്ക്കു വിറ്റ് ജനങ്ങളെ കൊള്ളയടിക്കുക എന്നര്ത്ഥമില്ല. അത്യാവശ്യം എന്ന വിഭാഗത്തില് ഭരണകൂടം ചെയ്യുന്ന സേവനം സൗജന്യമോ, കുറഞ്ഞ വേതനം വാങ്ങിയോ ചെയ്യണം, ഉദാഹരണം : പൊതുജനങ്ങള്ക്ക് നല്കുന്ന വെള്ളത്തിന് പണം വാങ്ങിക്കൂടാ, വൈദ്യകാര്യങ്ങള്ക്ക് ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികശക്തി കണക്കാക്കി സൗജന്യമായും അല്ലാതെയും ആനുപാതികമായി ചെയ്യണം.

ശുചിത്വം എന്ന വിഭാഗത്തില് ഭരണകൂടം ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു തന്നെ ശുചിത്വകാര്യങ്ങള് ചെയ്യിക്കുകയാണ്. ആരോഗ്യം, ജീവിത സാഹചര്യം തുടങ്ങിയവ നിമിത്തം ചിലർക്ക് സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ തീർച്ചയായും സേവനം ആവശ്യമുണ്ട്. ജനങ്ങളില് ചിലര് ചെയ്യുന്ന അധിക സേവനത്തിന് അധികമായ വേതനം നല്കുകയും വേണം. ഉദാഹരണം : പൊതുനിരത്തുകള് ശുചിയായി സൂക്ഷിക്കൽ. വൃത്തികേടാക്കുന്ന വ്യക്തിയെക്കൊണ്ട് പരസ്യമായി വൃത്തിയാക്കിക്കുക, അധിക വേതനത്തിൽ അന്യരെക്കൊണ്ട് ശുചിയാക്കുക, ആരോഗ്യഹീനരോട് ദയവുകാട്ടുക, തുടങ്ങിയവ, ശാസ്ത്രപരമായും ദൈവീകസ്നേഹത്തോടെയും ചെയ്യിക്കേണ്ടത് രാജാവിന്റെ ചുമതലയാണ്.

എല്ലാ തൊഴിലുകളെയും വിസ്തരിക്കുക എന്നുള്ളത് ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഒരു ഭാഗമായ സത്യം ശിവം സുന്ദരം -ന് വിധേയമാണ്.

ഭരണകൂടങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന പൈശാചികമായ നികുതി സമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പറ്റി അല്പം കുറിക്കുന്നു :-

മണ്ണിൽ ജോലി ചെയ്തും അല്ലാതെയും ജനങ്ങൾ നേടുന്ന സമ്പത്തിനെ നികുതി / നികുതികൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പേരുകളിട്ട് കൊള്ളയടിക്കുന്നത് മോഷണത്തേക്കാൾ മോശമായ പിടിച്ചുപറിയാണ്. അധമ പ്രവൃത്തിയാണത്; തൊഴിൽ അല്ല. യാതൊരു നികുതികളും ദൈവീകമല്ല. ജനാധിപത്യ ഭരണം, സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഭരണം, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണം, മുതലാളിത്ത ഭരണം, മതഭരണം, ജാതി ഭരണം, വർഗ്ഗ ഭരണം, തുടങ്ങിയ കള്ളപ്പേരുകളോടെ ജനങ്ങളെ പറ്റിച്ച് ഭരണകൂടങ്ങളെന്ന "കൊള്ളസംഘങ്ങളെ" സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുകയാണ് ഭൂമിയിലെങ്ങും!

അഭ്യസ്തവിദ്യരെന്ന വിചാരത്തോടെ ജീവിക്കുന്ന വിവരദോഷികൾ നികുതി കാര്യാലയങ്ങളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥർ എന്ന കള്ളപ്പേരോടെ ജനങ്ങളെ കൊള്ളയടിച്ച് "കൊള്ളസംഘങ്ങൾക്കു" നൽകുന്നു. കൊള്ളയടിച്ച സമ്പത്തിൽ നിന്ന് "കൊള്ളസംഘങ്ങൾ" നൽകുന്ന ഉയർന്ന വേതനങ്ങളെയും ജീവിത സൗകര്യങ്ങളെയും നക്കാപ്പിച്ചകളെയും കൈപ്പറ്റിക്കൊണ്ട് അവരും കുടുംബങ്ങളും ജീവിക്കുന്നതും ദൈവീകമല്ല. ദൈവ-വിപ്ലവം ആരംഭിക്കുന്നതോടെ, ഭൂമിയിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ള എല്ലാ നികുതികളും, നികുതി പിരിവ് കാര്യാലയങ്ങളും അവസാനിക്കുന്നതാണ്.

"കൊള്ളസംഘങ്ങളായ" ഭരണാധികാരികളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പോലീസ് സേന ജീവൻ കളഞ്ഞും ഊട്ടുന്ന ജനങ്ങളുമായി അടിപിടിയും വെടിവെപ്പുമെല്ലാം നടത്തുന്നുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ സഹായികളും ജനങ്ങളുടെ ഭാഗവുമായിട്ട് പ്രവർത്തിക്കാൻ ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായിട്ട് ബാദ്ധ്യസ്ഥരും ജനങ്ങൾ ഊട്ടുന്നവരുമായ പോലീസ് സേനയും ഉന്നതരെന്നു വിചാരിക്കുന്ന പോലീസ് അധികാരികളും, യജമാനന്മാരായ ജനങ്ങളെ മറന്നുകൊണ്ട് പിഴച്ചവരായ ഭരണാധികാരികളെ അനുസരിക്കുന്ന മറ്റൊരു അധമ-നീച സങ്കേതമായിരിക്കുന്നു.

കടുത്ത ദൈവനിന്ദയും അപരാധവുമാണ്; ദൈവശിക്ഷകളെ വാരിക്കൂട്ടുന്നതുമാണ്. ദൈവശിക്ഷകളിൽ നിന്ന് പോലീസ് സേനയ്ക്കും മറ്റും ഇളവുകളോ മോചനമോ, പകരം പുണ്യമോ ലഭിക്കുന്നതിന് ലളിതമായ മാർഗ്ഗം എപ്പോഴുമുണ്ട് : ദൈവം മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിയിട്ടുള്ള ധർമ്മശാസ്ത്ര പരമായ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യ പ്രകാരം കടമകളെയും കടപ്പാടുകളെയും നിറവേറ്റണം. ധർമ്മശാസ്ത്രപരമല്ലാത്ത നിയമങ്ങളെയും മറ്റും തട്ടിക്കൂട്ടുന്ന അധമരായ മന്ത്രിമാരും ന്യായാധിപന്മാരും സർക്കാർ-ജീവനക്കാരും മറ്റും ഉൾപ്പെട്ട മനുഷ്യ - ഭരണാധികാരികളെ ധിക്കരിക്കാനും, അത്യാവശ്യമെങ്കിൽ നീചരെ പരസ്യമായി കെട്ടിയിടാനും, വേണ്ടിവന്നാൽ പരസ്യമായി തല്ലാനും, ജനങ്ങളുടെ ദാസന്മാരും സംരക്ഷകരും ജനങ്ങൾ ഊട്ടുന്നവരുമായ പോലീസ് സേനയ്ക്ക് ധർമ്മശാസ്ത്ര പരമായ ചുമതലയുള്ളത് നിറവേറ്റണം. അപ്പോഴാണ് പോലീസ് സേന, ജനങ്ങളുടെ ഭാഗമാവുന്നതും, സഹായികളാവുന്നതും. ധർമ്മ ശാസ്ത്ര പ്രകാരം, പോലീസ് സേന ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകളുടെ ഭാഗമായാണ് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത്. സംശുദ്ധമായിട്ട് പ്രവർത്തിക്കാനും ജനങ്ങൾക്കെല്ലാം ആവശ്യമായ നിരവധി സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു കൊണ്ട് പുണ്യം വാരിക്കൂട്ടാനും പോലീസ് സേനയ്ക്ക് കഴിയുന്നതാണ്. ഭരണാധികാരികളെയും ഉദ്യോഗസ്ഥ മേധാവികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവരെയും അനുസരിക്കാൻ പോലീസ് സേനയ്ക്ക് ബാദ്ധ്യതയില്ല.

മുമ്പ് വ്യക്തമാക്കിയതു പോലെ സമൂഹത്തെ യഥാര്ത്ഥത്തിൽ ഭരിക്കുന്നത് **ധർമ്മ ശാസ്ത്രം** ആവുകയും, രാജാവ്, മന്ത്രി, സായുധസേന, പ്രജകൾ തുടങ്ങിയവരെല്ലാം ധര്മ്മശാസ്ത്രത്തെ പരിപാലിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ മാത്രമാവുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, തെറ്റുകളെ ചെയ്യുന്ന രാജാവിനെയും മന്ത്രിയെയും ഉൾപ്പെടെ ഏതൊരാളെയും ഏതൊരു സമയത്തും തിരുത്താനും ശിക്ഷിക്കാനും ആവശ്യമെങ്കിൽ കാട്ടിലേക്ക് തുരത്താനും നാട്ടിലെ ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും ധർമ്മ ശാസ്ത്ര പ്രകാരം അധികാരവും അവകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

അനുബന്ധം 3

"ഞാൻ ആരാണ് ? " അഥവാ "ജീവി ആരാണ് ?" എന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരവും,

ആത്മാവല്ലാ, ശരീരമാണ് ദൈവാംശം ; പരമാത്മാവും ദൈവവും ഒന്നല്ല, രണ്ടാണ് ; ജീവാത്മാവും ജീവനും ഒന്നല്ല, രണ്ടാണ് ; എന്നും മഹാശാസ്ത്രപരമായി തെളിയിക്കുന്നു. അതോടെ, ഗീതയും തെറ്റാണെന്ന് തെളിയുന്നു.

(1) ജീവിയുടെ ആത്മാവ് = ജീവാത്മാവ്, (2) ശരീരം, എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു പ്രധാന ഘടകങ്ങളാണ് എല്ലാ ജീവികൾക്കും ഉള്ളത്.

ജീവിയുടെ സ്വത്വവും ആദ്യത്തെ ഘടകവുമായ ആത്മാവിനെ ഗൂഢമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഉറക്കം കൊണ്ടും, ബോധം കെട്ടും, രോഗം ബാധിച്ചും, അപകടമുണ്ടായും മറ്റും ശരീരം ചലിപ്പിക്കാൻ കഴിയാതെ സ്വത്വം തളർന്നു കിടക്കുന്ന അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, ജീവിയുടെ സ്വത്വമായ ജീവാത്മാവിന് സ്വന്തമായി ശക്തി ഇല്ലായെന്നും, ശരീരം നൽകുന്ന ശക്തികൾക്കൊത്താണ് ജീവാത്മാവ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എന്നും വ്യക്തമാണ്. ഞാൻ ഞാൻ എന്നു പറയുന്ന ഓരോ ജീവാത്മാവിന്റെയും ഗൂഢമായ അസ്തിത്വത്തെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത് ജീവാത്മാവ് അല്ല എന്നും, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ശരീരമാണ് നിശ്ചയിക്കുന്നതെന്നും, വിശകലനം ചെയ്ത് ജീവാത്മാവിന് സ്വയം അറിയാം.

മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ,

ജീവിയുടെ സ്വത്വമായ 'ജീവാത്മാവ് ' ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോഴും ഉറങ്ങുമ്പോഴും ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുന്നതും, പിറന്നു വീഴുന്നതു മുതൽ മരിക്കും വരെ വിശപ്പും ദാഹവും ദഹനവും വിസർജ്ജന ആവശ്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നതും / ചെയ്യുന്നതും; അവയവങ്ങളുടെ ഘടനയും പ്രവർത്തനവും വളർച്ചയും; ലൈംഗിക ബീജ-അണ്ഡ നിർമ്മാണവും, രോഗങ്ങളും രോഗ മുക്തിയും, നരയും ചുളിവുകളും തുടങ്ങി ജനനവും മരണവും നിശ്ചയിക്കുന്നതും / ചെയ്യുന്നതും 'സ്വത്വം' അല്ല. മേല്പടി പ്രവർത്തനങ്ങളെ ജീവിയിലെ ശരീരത്തിന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം, സ്വത്വമായ ജീവാത്മാവിനു വേണ്ടി ശരീരം ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ ആണ് എന്നതിൽ നിന്നും ജീവിയുടെ ശരീരവും, സ്വത്വം എന്ന ജീവാത്മാവും അടിസ്ഥാന പരമായി വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് സ്വയം വിശകലനം ചെയ്ത് 'സ്വത്വവും വ്യക്തി കൂടിയായ ആത്മാവിന് ' ബോദ്ധ്യപ്പെടാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

ജീവിയുടെ ആദ്യ ഘടകം ജീവാത്മാവാകുന്നത് എങ്ങനെ ? ജീവാത്മാവിന്റെ ഇഷ്ടങ്ങളെ അനുസരിക്കാതെയും അനുസരിച്ചും ശരീരം ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം ജീവാത്മാവിനു വേണ്ടി മാത്രമാകയാലും, ശരീരത്തെക്കൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നത് ജീവാത്മാവ് മാത്രമാകയാലും, ജീവിയുടെ സ്വത്വമായി ജീവാത്മാവിനെ മാത്രം ശരീരം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാലും, വേറിട്ട ഒരു സ്വത്വത്തെ സ്വന്തമായി ശരീരം സ്വീകരിക്കാത്തതിനാലും, ജീവിയുടെ ആദ്യ ഘടകം ജീവാത്മാവാണ്. അതേസമയം, ശരീരം, ജലം, ഓക്സിജൻ, എന്നിവയ്ക്ക് പ്രകടമായ ഒരു സംയുക്ത സ്വത്വം ഉണ്ട്. പിന്നീട് വേറിട്ട് വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

ശരീരത്തിൽ നിന്നും 'വേറിട്ട പോലെയുള്ള ഒരു അസ്തിത്വമാണ് ' എന്ന് തന്നെപ്പറ്റി ജീവാത്മാവിന് അറിയാമെങ്കിലും, പ്രസ്തുത അസ്തിത്വം എന്താണെന്നോ, ശരീരമോ മറ്റാരെങ്കിലുമോ സൃഷ്ടിച്ച 'താൻ' ആരാണെന്നോ, എവിടെ നിന്ന് വന്നുവെന്നോ, സ്വന്തമായി അറിവും ശക്തിയും ഇല്ലാത്ത അഥവാ നിർജ്ജീവം കൂടിയായ ജീവാത്മാവിന് അറിയില്ല.

ഭക്ഷണ സാധനങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും, ഭവനങ്ങളും, കാറും ബൈക്കും ട്രെയിനും കപ്പലും വിമാനവും തുടങ്ങിയ വാഹനങ്ങളും, ടെലിവിഷനും കമ്പ്യൂട്ടറുകളും, മൊബൈൽ ഫോണുകളും മറ്റുമായി മനുഷ്യർ ഭൂമിയിൽ നിറഞ്ഞെന്നോണം വ്യാപരിച്ചും; മറ്റുള്ള ജീവികൾ ഒപ്പം പോലെയും ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്നത് ശരീരത്തോടെ ആണെന്നതു കണക്കാക്കിയാൽ, ഭൂമിയിലെ കരയും കടലും ആകാശവും ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളും ശരീരത്തോടു കൂടി ജീവിക്കുന്ന ജീവികൾക്ക്/ആത്മാക്കൾക്ക് ജീവിക്കാൻ ഒരുക്കിയിട്ടുള്ളതാണെന്നും, ശരീരം ഇല്ലാത്ത ആത്മാക്കൾക്കു വേണ്ടിയല്ലാ എന്നും വ്യക്തമാണ്.

കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് സാധാരണ ഗതിയിൽ കാണാൻ കഴിയാത്തതും നിറമില്ലാത്തതുമായ ഒരു വാതകം കൂടിയാണ് ജീവാത്മാവ് എന്ന് 'ഗൂഢമാക്കപ്പെട്ട സ്വന്തം സ്വത്വത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളെ' ലഭ്യമാകുന്ന അറിവും ശക്തിയും കൊണ്ട് സ്വയം വിശകലനം ചെയ്ത് മനസ്സിലാക്കാൻ ജീവിയുടെ സ്വത്വമായ ജീവാത്മാവ് എന്ന വ്യക്തിക്കു കഴിയുന്നതാണ്.

ജീവാത്മാവിന് നിറവും മണവും ജ്ഞാനവും ശക്തികളും ഒക്കെ ശരീരത്തിലൂടെ ലഭിക്കുകയാണ് എന്നതിൽ നിന്ന്, മരണത്തോടെയും മറ്റും ശരീരത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ടു നിൽക്കുമ്പോഴും ജീവാത്മാവിന് അവ ലഭിക്കണമെങ്കിൽ ശക്തി ഉള്ളവർ നൽകണം എന്നും വ്യക്തമാണ്.

മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെ ബഹുസഹസ്രം കോടികളായ എല്ലാ ജീവികളുടെയും ജീവാത്മാക്കൾ ഏറെക്കുറെ സമാനമായി നിറവും മണവും 'സ്വന്തമായി ശക്തികളും' ഇല്ലാതെ നിലകൊള്ളുന്നു എന്ന് സ്വയം വിശകലനത്തിൽ വെളിപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നും അവയെല്ലാം ശരീരത്തിൽ വച്ചും പുറത്തും മറ്റാരുടെയോ ശക്തികളാലും നിയമങ്ങളാലും സമാനമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നു വ്യക്തമാണ്.

ബഹുസഹസ്രംകോടി ജീവാത്മാക്കൾക്ക് ശരീരത്തോടു കൂടി ജീവിച്ച്, സഹസ്രാബ്ദങ്ങളായി മേൽ വിവരിച്ച സമാന സ്വഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രമേ കഴിയുന്നുള്ളൂ എന്നത് ജീവാത്മാക്കളെല്ലാം 'മഹാശക്തിയായ ദൈവം അല്ലാത്തതും', ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ 'ജീവമോ നിർജ്ജീവമോ' ആയി പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമായ ഒരു 'പരമാത്മാവിന്റെ അംശങ്ങളാണെന്ന് ' തെളിയുന്നു. ജീവാത്മാവ് എന്ന സൃഷ്ടിയുടെ തുച്ഛമായ അവസ്ഥ സ്വയം ബോദ്ധ്യപ്പെടാനും നിർജ്ജീവ അവസ്ഥ ആവശ്യമാണ്.

ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ അംശം എപ്പോഴും ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാശക്തി തന്നെയായിരിക്കും. അങ്ങനെയല്ലാത്ത ജീവാത്മാവ് അടിസ്ഥാന പരമായി 'ദൈവത്തിന്റെ അംശമല്ല' എന്നും 'മഹാശക്തിയായ ദൈവവും', 'പരമാത്മാവും' ഒന്നല്ല; രണ്ടാണ് എന്നും കൂടി തെളിയുന്നു.

ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാശക്തിയും സ്രഷ്ടാവുമായ ദൈവം നിശ്ചയിക്കുന്നതു പോലെ 'ജീവമോ, നിർജ്ജീവമോ ആയി പ്രവർത്തിക്കുന്ന പരമാത്മാവിനെ' പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും മുമ്പ്, ആദിയിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നതോടൊപ്പം, ജീവികളുടെയെല്ലാം സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാക്കാനും ദൈവത്തിനു കഴിയും.

മഹാശക്തിയായ ദൈവം നിശ്ചയിക്കുന്നതു പോലെ 'ജീവമോ, നിർജ്ജീവമോ ആയി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു പരമാത്മാവിന്റെ അംശങ്ങളായി ജീവാത്മാക്കളെ സൃഷ്ടിക്കുമ്പോൾ, ജീവാത്മാക്കളുടെ സ്രഷ്ടാവോ, മഹാസ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെ ഭാഗമോ ആയിട്ട് പരമാത്മാവ് മാറുന്നു എന്നും; ജീവാത്മാവിനെ ജീവിയാക്കാൻ പ്രത്യക്ഷമായ ഭൗതിക-അസ്തിത്വം ഉള്ളതും ജീവവുമായ ഒരു ശരീരം കൂടി വേണമെന്നും സുവ്യക്തമാണ്.

കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് സാധാരണമായി കാണാൻ കഴിയാത്തതും നിറമില്ലാത്തതുമായ ഒരു വാതകമാണ് പരമാത്മാവ് എന്നതു കൊണ്ടാണ് അതേ വാതകത്തിന്റെയോ ഭാഗത്തിന്റെയോ അംശങ്ങളായ ജീവാത്മാക്കളെയും സാധാരണ ഗതിയിൽ കാണാൻ കഴിയാത്തത്. പരമാത്മാവും ജീവാത്മാവുമായിരിക്കുന്ന പ്രസ്തുത വാതകങ്ങൾ ഏതെന്നും മറ്റും പിന്നീട് വിശദീകരിക്കുന്നതാണ്. ജീവാത്മാവിന്റെ മറ്റ് പ്രധാന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി തുടരാം.

എന്തു കാരണം കൊണ്ടാണ് ദൈവത്തിന്റെ അംശമാക്കാതെയും, അടിസ്ഥാനപരമായി നിർജ്ജീവമായും, ജീവാത്മാക്കളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് ?

ദൈവവും, ദൈവത്തിന്റെ അംശങ്ങളും, ഒരുപോലെ ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാശക്തികളും ആനന്ദങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ സർവ്വത്തിനും അതീതവും ആകയാൽ, സ്രഷ്ടാവ് സ്രഷ്ടാക്കളെ ത്തന്നെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതു പോലെ നിരർത്ഥകമാണ്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, സദാ ജീവവും സർവ്വത്തിനും അതീതവുമായ ദൈവാംശങ്ങൾ സൃഷ്ടി ആകുന്നതല്ല.

ദോഷങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഗുണങ്ങളെയും, സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെയും, ആനന്ദങ്ങളെയും, മഹാസമമായി, മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം എല്ലാ സൃഷ്ടികൾക്കും നൽകണമെങ്കിൽ, നിർജ്ജീവമായ അവസ്ഥ കൂടി ബാധകമായ ഒന്നിന്റെ അംശങ്ങളായി സൃഷ്ടികളെ/ജീവികളെ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിന് സ്രഷ്ടാവും സൃഷ്ടിയും രണ്ടായിരിക്കണം; ദൈവാംശങ്ങളായി ജീവികളെ സൃഷ്ടിച്ചു കൂടാ.

ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാശക്തിയായ ഏകദൈവം, 'നിർജ്ജീവമായ അവസ്ഥ കൂടി ബാധകമായ ഒരു പരമാത്മാവിനെ' പങ്കെടുപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അഥവാ 'ഒന്നായ ദൈവം രണ്ടായിക്കൊണ്ട് ', ജീവികളെല്ലാം ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങളെ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ തയ്യാറായത് അങ്ങനെയാണ്. വിശദീകരണങ്ങൾ സൂചിത മഹാവേദഗ്രന്ഥത്തിൽ ലഭ്യമാണ്; ചുവടെ വേറിട്ട് അല്പം ചേർത്തിട്ടുമുണ്ട്.

എന്തിനാണ് ജീവാത്മാക്കളെ ഗൂഢമാക്കിയിരിക്കുന്നത് ?

സ്രഷ്ടാവും സൃഷ്ടിയും രണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ; സൃഷ്ടിയായ ജീവികൾക്ക് പ്രത്യക്ഷമായ അസ്തിത്വവും, ജീവിക്കാൻ ആവശ്യമായ ശക്തികളും, ആനന്ദങ്ങളും ഉൾപ്പെടെ സർവ്വവും എല്ലായ്പ്പോഴും നൽകേണ്ടതായ ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വം സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന് ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ആനന്ദങ്ങളെയെല്ലാം ദൈവം പ്രത്യക്ഷമായി ജീവികൾക്കു നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ, സ്രഷ്ടാവ് കാരണമായി ജീവികളെല്ലാം യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ ഇല്ലാത്തവരും, സൃഷ്ടി അർത്ഥശൂന്യവുമായി മാറും. അത് ഒഴിവാക്കണമെങ്കിൽ, സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെയും, സൃഷ്ടിയായ ജീവികളുടെയും അസ്തിത്വം, സാന്നിദ്ധ്യം എന്നിവയിൽ ഭാഗികമായി ഗൂഢത കൂടി ഉണ്ടാവണം. മാത്രമല്ല; മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ജീവികൾക്കും ജീവിക്കാൻ ആവശ്യമായ പ്രപഞ്ച-ഘടകങ്ങളുടെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങളെ മുഴുവൻ യാതൊരു കുറവും കുറ്റങ്ങളും ഇല്ലാത്തതും, സമ്പൂർണ്ണ സുന്ദരവുമായ മഹാപദ്ധതികളോടെ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കഴിയണം. ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാപ്രഭാവങ്ങളും മഹാ-മഹത്വവും മഹാസത്യമാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കുവാൻ അതാവശ്യമാണ്.

ജീവികളുടെ ജീവിതം ആനന്ദകരമാക്കാനായി കാലത്തെയും സൃഷ്ടിചക്രങ്ങളെയും, സൃഷ്ടിചക്രത്തിന് 'ദൈവം പ്രത്യക്ഷമല്ലാത്ത ആദ്യ പകുതിയെയും, ദൈവം പ്രത്യക്ഷമായ രണ്ടാമത്തെ പകുതിയെയും,' മഹാആവിഷ്ക്കരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഓരോ ജീവിക്കും ഗൂഢവും ശുദ്ധവുമായ ഇണയെയും, ഓരോ വ്യക്തിക്കും 'നിർജ്ജീവമായ അവസ്ഥ കൂടി ബാധകമായ ഒരു ജീവാത്മാവിനെയും', ജീവാത്മാവിന് ജീവിക്കാൻ ആവശ്യമായ സർവ്വവും നൽകുന്നതായ ദൈവാംശമായ ശരീരത്തെയും മഹാവാത്സല്ല്യത്തോടെ നൽകിയിരിക്കുകയാണ്.

ജീവികളുടെയെല്ലാം ജീവിതം ആനന്ദകരമാവാൻ ജീവാത്മാക്കളെ ഗൂഢമാക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. ഉദാഹരണത്തിന്, മരണത്തോടെയും മറ്റും ശരീരത്തിൽ നിന്നും പുറത്താക്കപ്പെടുന്ന ആത്മാക്കളെ കാണാനും കേൾക്കാനും സാധാരണമായി സാധിച്ചാൽ കുട്ടികളും ഗർഭിണികളും മുതിർന്നവരും ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ മനുഷ്യരും (മറ്റുള്ള ജീവികളും) ഭയന്നു വിരളുന്നതാണ്. അതായത്, എല്ലാ ജീവികളുടെയും ജീവിതം താറുമാറാകാതെ എല്ലാ ആനന്ദങ്ങളെയും സംരക്ഷിക്കുവാനും ആസ്വദിക്കുവാനും ജീവാത്മാക്കളെ ഗൂഢമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഗൂഢമാവാൻ പരമാത്മാവിനും അംശമായ ജീവാത്മാവിനും വാതക രൂപം കൂടി നൽകേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണ്. ജീവാത്മാവ് ഉണ്ടെന്ന് സുവ്യക്തമായി ബോദ്ധ്യമാണെങ്കിലും, ജീവിയുടെ ഭാഗമായിരിക്കുമ്പോഴും, മരണത്തോടെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തായിരിക്കുമ്പോഴും ജീവാത്മാവ് ഗൂഢമാണെന്ന് ചുറ്റുമുള്ള ജീവികളുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും അനുഭവിച്ചറിയുന്ന വസ്തുതയുമാണ്.

ദൈവത്തിനു മാത്രം മഹത്വം.

ശരീരം ദൈവാംശമാണെന്നും, ജീവാത്മാവിനെ മഹാവാത്സല്ല്യത്തോടെ കരുതുന്നുവെന്നും മഹാശാസ്ത്ര പരമായി തെളിയിക്കുന്നു.

ഗൂഢമായ അസ്തിത്വമുള്ള ജീവാത്മാവിനെ വഹിച്ചു കൊണ്ട്, ജീവിക്ക് ആനന്ദങ്ങളെയെല്ലാം നൽകുന്ന രണ്ടാമത്തെ ഘടകമായ 'ശരീരം' ഒട്ടും ഗൂഢമല്ല. ശരീരം കൂടി ഗൂഢമായാൽ ജീവികൾക്ക് സ്വയമോ അന്യോന്യമോ കാണാൻ പോലും കഴിയുന്നതല്ല.

ശരീരത്തിൽ ആത്മാവ് ലയിച്ചെന്ന പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനാൽ, ആത്മാവിന് 'പ്രത്യക്ഷമായി' ശരീരത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ട അസ്തിത്വം ഇല്ല. ഉണ്ടായാൽ, അഥവാ ജീവാത്മാവിന്റെ അതിഗൂഢമായ അസ്തിത്വം വെളിപ്പെട്ടാൽ, മുമ്പ് വ്യക്തമാക്കിയതു പോലെ ജീവികളുടെ ആനന്ദം നശിക്കുന്നതും എല്ലാ മനുഷ്യരും (മറ്റുള്ള ജീവികളും) ഭയന്നു വിരളുന്നതുമാണ്.

ജീവാത്മാവ് സ്വയവും അന്യോന്യവും അറിയുന്നതു പോലും ശരീരം കൊണ്ടാണ് എന്നതും, ജനനം മുതൽ മരണം വരെയുള്ള കാലയളവിൽ സമസ്ത ആനന്ദങ്ങളെയും അനുഭവിക്കുന്നതും ശരീരം കൊണ്ടാണ് എന്നതും ശരീരത്തിന്റെ മഹാ-പ്രാധാന്യം സുവ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ജീവാത്മാവ് എന്ന ജീവിയുടെ സ്വത്വത്തിന് സമസ്ത ആനന്ദങ്ങളെയും നേടാനുള്ള ഉപാധി ആവുകയാണ് ശരീരം.

ദൈവത്തിന്റെ അംശമായ ശരീരം സദാ ജീവമായിരിക്കെ, ജീവാത്മാവിനെ ഒപ്പം കൂട്ടിയാൽ ജീവാത്മാവിന് നിർജ്ജീവമായ അവസ്ഥയെ ക്കൂടി ബാധകമാക്കാൻ വഴി ഒരുക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനായും, ജീവാത്മാവിനെ മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം നിയന്ത്രിക്കാനായും, ശരീരത്തിലെ മുഖ്യഭാഗമായ ദൈവാംശം സ്വയം 3 അവസ്ഥകളിൽ വേർതിരിഞ്ഞാണു പ്രവർത്തിക്കുന്നത് : (1) ദൈവത്തിന്റെ 'നിശ്ചിത-നീതി-ഖരരൂപമായ ശരീരം', (2) ദൈവത്തിന്റെ 'ധർമ്മ-സ്ഥിതി-ദ്രാവകരൂപമായ ജലം'. (3) ശരീരത്തിനു വെളിയിൽ നിന്നും വന്ന് ശരീരത്തിന്റെ ഭാഗമായും ജീവനായും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ 'സത്യ -ശക്തി-സൃഷ്ടി-വാതകരൂപമായ ഓക്സിജൻ', അവ മൂന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഒരേ ശരീരമായും ഒരേ ഇഷ്ടത്തെ ആധാരമാക്കിയും ഏറെക്കുറെ പ്രത്യക്ഷവുമായാണ്.

'മണ്ണും ഭൂമിയും നാടുകളും ശരീരങ്ങളുമായ ദൈവത്തിന്റെ' വാതക രൂപമായ ഓക്സിജനാണ് ജീവികളുടെയെല്ലാം ജീവനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഓക്സിജൻ = ജീവൻ = ശക്തി. സമസ്ത ജീവജാലങ്ങളെയും പ്രകൃതിയെയും പ്രപഞ്ചത്തെയും കൂട്ടിയിണക്കുന്നതും മഹാശക്തി കൂടിയായ ഓക്സിജനാണ്. പുറമേ നിന്ന് ജീവികളുടെ ശരീരത്തിൽ വന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനാൽ, ജീവനും ശക്തിയുമായ ഓക്സിജൻ ശരീരത്തിൽ വന്ന് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തയ്യാറായില്ലെങ്കിൽ, ദൈവാംശമായ ശരീരം ഒരുക്കിയിട്ടുള്ള നാസിക, ശ്വാസകോശം തുടങ്ങിയ അവയവങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ജീവി മൊത്തത്തിൽ ശക്തി ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയിലാകും; വൈകാതെ മരിക്കുകയും ശരീരം ജീർണ്ണിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികളുടെയെല്ലാം ചിന്തകളെപ്പോലും ഭൗതിക-അസ്തിത്വം ഉള്ളതായ ഓക്സിജനിലൂടെ മഹാശാസ്ത്രപരമായി ദൈവം അറിയുന്നത് എങ്ങനെയാണെന്നും സുവ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്.

ഓക്സിജൻ, ജലം, മണ്ണ് എന്നിവയെ പ്പറ്റി പിന്നീട് വേറിട്ട് വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. 'ശരീരവും ഓക്സിജനും, രക്തത്തിലെ ജലവും ഒന്നിച്ച ശരീരത്തിന്റെ' ഇഷ്ട പ്രകാരം മാത്രമാണ് ശരീരത്തിലെ പൊതുവായ ആന്തരിക പ്രവർത്തനങ്ങളെങ്കിലും; കൈകാലുകൾ, കൺപോളകൾ, താടിയെല്ലുകൾ എന്നിങ്ങനെ ഏതാനും അവയവങ്ങളെ പ്രത്യേകമായും, ശരീരത്തെ മൊത്തമായും ചലിപ്പിക്കുവാൻ ജീവാത്മാവിന് ഭാഗികമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ശരീരം നൽകുന്നുണ്ട്. ജീവാത്മാവിന് ശരീരം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസ്തുത നാമമാത്രമായ സ്വാതന്ത്ര്യം കൊണ്ട് ജീവാത്മാവിന്റെ സ്വന്തമെന്നോണം ശരീരത്തെ മുഴുവൻ ഭരിക്കുന്ന പ്രതീതിയെ കൂടി ജീവാത്മാവിന് ലഭ്യമാക്കുന്നുണ്ട്; കൂടാതെ, എല്ലാ ആനന്ദങ്ങളെയും നേടാനും അനുഭവിക്കാനുമുള്ള ശക്തികളെയും.

ജീവാത്മാവ് എന്ന സ്വത്വത്തിന്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെ പ്രകടമായി പരിഗണിക്കാതെ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം മാത്രമാണ് ശരീരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതെങ്കിലും, മഹാനീതി ശാസ്ത്ര പ്രകാരം ജീവാത്മാവിനു വേണ്ടതെല്ലാം മാത്രമാണ് ശരീരം ചെയ്യുന്നത്.

ശരീരം ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ജീവാത്മാവിനു വേണ്ടി മാത്രമായിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണങ്ങളെയോ, ശരീരത്തിന്റെ ഇമ്മാതിരി പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ കാര്യകാരണങ്ങളെയോ, ശരീരം യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരാണെന്നു പോലുമോ ജീവാത്മാവിന് അറിയില്ല. ആനന്ദങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കവെ ആവിധ കാര്യങ്ങളെ ജീവാത്മാവ് /വ്യക്തി വിഷയമാക്കുന്നുമില്ല.

ശരീരം ആരാണെന്നും എന്താണെന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ എളുപ്പമാണ്. മനുഷ്യർ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആനന്ദങ്ങളെ നേടാനും ആസ്വദിക്കാനുമുള്ള തിരക്കുകളിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ സ്വന്തമെന്നു കരുതുന്ന ശരീരത്തെ അറിയുന്നില്ല എന്നേയുള്ളൂ.

സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഒരു ജീവിയുടെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളും ഇണകളുമാണെന്ന് ശരീര പ്രകൃതം, പരസ്പര പൂരകത, എന്നിവ കൊണ്ട് സുവ്യക്തമാക്കി ക്കൊണ്ട് സാമൂഹ്യ ജീവിയായിട്ടാണ് മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെ ഏറെക്കുറെ എല്ലാ ജീവികളെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്.

കോശങ്ങളെ സൂക്ഷ്മദർശിനിയിലൂടെ (Microscope) മാത്രമാണ് കാണാൻ കഴിയുക എന്നിരിക്കെ കോശങ്ങളിലെ ആന്തരിക പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളാണ്. സ്വന്തമെന്നു കരുതുന്ന ശരീരത്തിൽ സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ശരീരം സ്വയം ചെയ്യുന്നതുമായ അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളും അതിസങ്കീർണ്ണങ്ങളുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും കാര്യങ്ങളെയും പറ്റി ഒരു ശതമാനം ജനങ്ങൾ പോലും അറിയുന്നില്ല. കോശങ്ങൾ എന്താണെന്നു പോലും സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് അറിയില്ല. ശരീരത്തിന്റെ പ്രവർത്തന കാര്യങ്ങൾ, ജീവാത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ച്, ജീവിക്കാൻ ആവശ്യമില്ലാത്ത അറിവ് പോലെയാണ് !

കോശങ്ങളുടെയും, അവയുടെ സ്ഥൂല രൂപമായ ശരീരത്തിന്റെയും ദ്രവ്യ ഘടകങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ് ?

ശരീരം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണെന്ന് എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ ഇന്ന് കഴിയും. മണ്ണായ ഭൂമിയിലെ ഓക്സിജൻ, കാർബൺ, ഹൈഡ്രജൻ, നൈട്രജൻ, കാൽസ്യം, ഫോസ്ഫറസ് എന്നിവയാണ് മനുഷ്യശരീരത്തിലെ ഏതാണ്ട് 99% ആയ ആറ് മൂലകങ്ങൾ. അതിൽ തന്നെ ഓക്സിജനാണ് ശരീരത്തിൽ ഏറ്റവുമധികം. ശരീരഭാരത്തിന്റെ 65% ഓക്സിജൻ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഓക്സിജൻ വാതകം സുതാര്യമാണെങ്കിലും, ദ്രാവക ഓക്സിജൻ നീലയാണ്. ജലം, മറ്റ് സംയുക്തങ്ങൾ എന്നിവയിൽ ഓക്സിജന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ട്.

പൊട്ടാസ്യം, സൾഫർ, സോഡിയം, ക്ലോറിൻ, മഗ്നീഷ്യം എന്നീ ഘടകങ്ങൾ ഏകദേശം 0.85% മാത്രമേ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളൂ. എന്നാലും ജീവിക്കാൻ ആവശ്യമാണ്. ബാക്കിയുള്ള മൂലകങ്ങൾ അമൂല്യ ഘടകങ്ങളാണ്. ലാഞ്ഛന മാത്രമായുള്ള മൂലകങ്ങളുടെ എല്ലാ പിണ്ഡവും ഒന്നിച്ചു ചേർക്കുമ്പോൾ, ഒരു മനുഷ്യശരീരത്തിൽ 10 ഗ്രാമിനേക്കാൾ കുറവ്.

ശരീരഭാരത്തിന്റെ 65% ഉള്ളതായ ഓക്സിജൻ, ജലം, മറ്റ് സംയുക്തങ്ങൾ എന്നിവയിലും ഉണ്ട്. ശ്വസനത്തിന് ആവശ്യമായ ഓക്സിജൻ ശ്വാസകോശങ്ങളിൽ ഉണ്ട്. ശ്വസിക്കുന്ന വായുവിലെ 20% ഓക്സിജൻ ആണ്.

മണ്ണായ ഭൂമിക്കും, ഭൂമിയിലെ മൂലകങ്ങൾക്കും ജീവനുണ്ടെന്നും, മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ രൂപവും അംശങ്ങളുമാണെന്നും, മഹാപദ്ധതികളോടെ, പ്രവർത്തിക്കുകയാണെന്നും, മനുഷ്യർ വൈകാതെ തിരിച്ചറിയുന്നതാണ്.

മണ്ണായ ഭൂമിയിലെ മൂലകങ്ങളെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അളവുകളിൽ സംയോജിപ്പിച്ച് മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികളുടെ വ്യത്യസ്ത ഗുണങ്ങളോടെയുള്ള ശരീരങ്ങളായി സൃഷ്ടിക്കുന്നത് ആരാണെന്ന് ഇനി പരിശോധിക്കാം :-

ശരീരത്തിന്റെ പൊതുവായ രൂപം, ഘടന, ഓരോരോ അവയവങ്ങളുടെയും രൂപം, എണ്ണം, നിർമ്മാണം, പ്രവർത്തനം, വളർച്ച, കോശങ്ങളുടെ നിർമ്മാണവും പ്രവർത്തനവും തുടങ്ങിയവ നിശ്ചയിക്കുന്നതും ചെയ്യുന്നതും ജീവിയുടെ സ്വത്വം, വ്യക്തി ബോധം, എന്നെല്ലാം അറിയപ്പെടുന്ന ജീവാത്മാവല്ല. പുറമെ നിന്ന് യാതൊരാളും പ്രത്യക്ഷമായി വന്ന് ശരീരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. വേറിട്ട സ്വത്വത്തെ സ്വീകരിക്കാതെ, ശരീരം സ്വയം ജീവാത്മാവിനു വേണ്ടി യാതൊരു സ്വാർത്ഥങ്ങളും ഇല്ലാതെ മഹാവാത്സല്ല്യത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മഹാഅത്ഭുതമാണ് സംഭവിക്കുന്നത്.

യാതൊന്നും സ്വന്തമായി ഇല്ലാത്ത ജീവാത്മാവിന് എല്ലാ ആനന്ദങ്ങളെയും നേടാനും അനുഭവിക്കാനുമായി ശരീരം സ്വയം ജീവാത്മാവിനു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, ശരീരം വിശപ്പിനെ ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ, ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങൾ കൊണ്ട് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് ജീവാത്മാവ് ആണെങ്കിൽ, പകരം ജീവാത്മാവിന് ബഹുവിധ രുചിയും മണവും ഗുണവും തൃപ്തിയും ചേർന്ന ഭക്ഷണ ആനന്ദത്തെ ശരീരം നൽകുകയും, ഒപ്പം അവയവ വളർച്ച, രോഗ മുക്തി, നര തുടങ്ങിയ അനേകം പ്രവൃത്തികളെ (ജീവാത്മാവിനു വേണ്ടി) ശരീരത്തിൽ സ്വയം ചെയ്യുന്നു. ജീവാത്മാവിന് ഭക്ഷണ ആനന്ദത്തെ കൂടാതെ, സംഗീതം ഉൾപ്പെടെയുള്ള വിനോദങ്ങളിൽ നിന്നും, തൊഴിലിൽ നിന്നും; ഭക്തി, വാത്സല്യം, സ്നേഹം, പ്രേമം, കാമം തുടങ്ങിയവയിൽ നിന്നും 'ആനന്ദങ്ങളെ' ലഭ്യമാക്കുന്നതും ശരീരമാണ്.

സ്വയം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിനും ദൈവാംശങ്ങൾക്കും മാത്രമേ കഴിയൂ. അനേകം കോടി ജീവാത്മാക്കൾ ഉള്ളതിനാൽ, ഓരോ ശരീരവും ദൈവാംശം മാത്രമാണെന്നു തെളിയുന്നു.

മുമ്പ് വ്യക്തമാക്കിയതു പോലെ സ്രഷ്ടാവും സൃഷ്ടിയും രണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ; യാതൊന്നും സ്വന്തമായി ഇല്ലാത്ത സൃഷ്ടിയായ ജീവികൾക്ക് പ്രത്യക്ഷമായ അസ്തിത്വവും, ജീവിക്കാൻ ആവശ്യമായ ശക്തികളും, ആനന്ദങ്ങളും ഉൾപ്പെടെ സർവ്വവും നൽകേണ്ടതായ ഉത്തരവാദിത്വം സ്രഷ്ടാവിനുണ്ട്. ആനന്ദങ്ങളെയെല്ലാം ദൈവം പ്രത്യക്ഷമായി ജീവികൾക്കു നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ, സ്രഷ്ടാവ് കാരണമായി ജീവികളെല്ലാം യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ ഇല്ലാത്തവരും, സൃഷ്ടി അർത്ഥശൂന്യവുമായി മാറും. അത് ഒഴിവാക്കണമെങ്കിൽ, സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെയും, സൃഷ്ടിയായ ജീവികളുടെയും അസ്തിത്വം, സാന്നിദ്ധ്യം എന്നിവയിൽ ഭാഗികമായി ഗൂഢത കൂടി ഉണ്ടാവണം. അതിനായി ദൈവത്തിന്റെ അംശം ശരീരമായി ജീവാത്മാവിന്റെ ഒപ്പം കൂടിയിരിക്കുകയാണ്.

ദൈവത്തിന്റെ അംശമാണ് ശരീരം എന്നതിനാൽ ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാശക്തി ശരീരത്തിൽ ഉണ്ട്. അത് തെളിയിക്കാനാവും. ഭൂമിയിലെ ഏതാനും മൂലകങ്ങളാണ് ശരീരമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് അറിയാമല്ലോ. അണുബോംബ്, ഹൈഡ്രജൻ ബോംബ്, എന്നിങ്ങനെ ഭൂമിയിലെ ചില മൂലകങ്ങളുടെ അതിസൂക്ഷ്മമായ അംശങ്ങളിലുള്ള അപാരമായ ശക്തികളെ മനുഷ്യർക്ക് കുറെയൊക്കെ അറിയാം. വളരെ കുറച്ചു മാത്രമേ മനുഷ്യന് കണ്ടെത്താനായുള്ളൂ.

യുറേനിയം, പ്ലൂട്ടോണിയം തുടങ്ങിയ ഏതാനും മൂലകങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് അണുശക്തി ഉള്ളതെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. അവയുടെ ആറ്റത്തിലെ ചില ഘടകങ്ങളുടെ വർദ്ധിച്ച അളവു കൊണ്ട് എടുത്തു കാണിക്കുന്നു എന്നേയുള്ളൂ. എല്ലാ മൂലകങ്ങളുടെയും ആറ്റങ്ങളിൽ മഹാശക്തി ഉണ്ട്. ഓരോരോ മൂലകത്തിനും ചേരുന്ന നിയമങ്ങളോടെ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുമ്പോൾ അവയിലെ മഹാശക്തിയെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

എല്ലാ മൂലകങ്ങളിലും / ആറ്റത്തിലും അവയുടെ ഘടകങ്ങളിലും ഉള്ളതായ ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്തതായ മഹാശക്തികളെ കൂടുതൽ പ്രകടമാക്കാൻ ദൈവം തയ്യാറായാൽ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ജീവികൾ മുഴുവൻ നശിച്ചുവെന്നു വരാം. ആകയാൽ തോന്നും പോലെ തെളിയിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു കൂടാ.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്, ഏകദൈവത്തിന്റെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളാണ് : 'ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ അഥവാ മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം ജീവവും നിർജ്ജീവവുമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന പരമാത്മാവ് എന്ന ആദ്യ ഭാഗം പ്രപഞ്ചപിതാവായും', 'ജീവവും രണ്ടാം ഭാഗവുമായ ദൈവം പ്രപഞ്ചമഹാമാതാവായും' പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഭൂമി ഉൾപ്പെട്ട മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഓരോ ആറ്റത്തിലും ജീവവും നിർജ്ജീവവുമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന പരമാത്മാവും, ജീവമായ ദൈവവും, ഇലക്ട്രോൺ, പ്രോട്ടോൺ എന്നീ താല്ക്കാലിക പേരുകളോടെ ഉണ്ട്.

പ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും പ്രവൃത്തികളെയും ശബ്ദവുമായി ബന്ധിപ്പി ച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന മഹാപാഠവും, ഉദാഹരണത്തിന്, ആറ്റത്തിലെ പ്രോട്ടോണുകളെ ഇലക്ട്രോണുകൾ ചുറ്റുമ്പോൾ ശബ്ദം ഉണ്ടാകുന്നതാണ് എന്ന ഒരു ശാസ്ത്ര നിയമത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു കൊണ്ട് ഓരോ ആറ്റത്തിലും ആദിവചനവും, സൃഷ്ടി മന്ത്രവും, സംഹാര കാഹളവും, മഹാശാസ്ത്ര മൂലവും, ഏകമഹാശബ്ദവും, ശബ്ദബ്രഹ്മവും, അക്ഷര ബ്രഹ്മവും, മഹാസംഗീതവും, ദൈവത്തിന്റെ മഹാചിരിയുമായ **ഓം** പ്രവേശി ച്ചിരിക്കുകയാണ് എന്നതും, **ഓം** മഹാശാസ്ത്രപരം മാത്രമാണെന്നതും, സൂചിത മഹാവേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും ഗ്രഹിക്കുന്നതോടെ സംശയങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്നതാണ്.

'ഭ്രൂണ സൃഷ്ടി' എന്ന പാഠത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു പോലെ മണ്ണായ ഭൂമിയിലെ മൂലകങ്ങൾ കൊണ്ട് 'സ്വയംഭൂ' എന്നപോലെ, അണ്ഡത്തിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന ശരീരം, ജീവിയുടെ മുഖ്യഘടകം ആവുകയും, കുഞ്ഞുങ്ങളായ ജീവികൾക്കു വേണ്ടി നിസ്വാർത്ഥമായി പ്രവർത്തിച്ച് 'ദൈവ ഗുണം' കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിൽ നിന്ന് ശരീരം ദൈവാംശം ആണെന്നും, ദൈവത്തിന്റെ മഹാഖര രൂപമാണ് 'മണ്ണായ ഭൂമി' എന്നും തെളിയുന്നുണ്ട്.

സർവ്വത്തിനും അതീതമായ അടിസ്ഥാന സ്വഭാവങ്ങളെ ഓരോരോ ജീവികൾക്കും വേണ്ടി സ്വയം പരമിതപ്പെടുത്തി ദൈവാംശങ്ങളും വ്യത്യസ്ത ഗുണങ്ങൾ ഉള്ളതുമായ ശരീരങ്ങളായി ദൈവം രൂപമെടുക്കുകയാണ്. ഓരോ ജീവിയുടെയും സ്വത്വമായ ജീവാത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ച് പ്രത്യക്ഷ ദൈവമായ ശരീരമാണ് ഒപ്പമുള്ളത്. ആനന്ദങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ സർവ്വത്തിനും അതീതവും 'ദൈവാംശവുമായ ശരീരം', ജീവാത്മാവിനു വേണ്ടി മഹാനീതി ശാസ്ത്ര പ്രകാരം മഹാവാത്സല്ല്യത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുകയാണ്.

മണ്ണായ ഭൂമിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ജീവാത്മാവിന് / ജീവിക്ക് / മനുഷ്യന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. അറിയാൻ വേണ്ടതു പോലെ ശ്രമിക്കുന്നുമില്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം. ഉദാഹരണത്തിന് തെങ്ങ്, പ്ലാവ്, മാവ് എന്നിങ്ങനെ എല്ലാ വൃക്ഷങ്ങളിൽ നിന്നും അവയുടെ കായ്കൾ, ഫലങ്ങൾ, ഇലകൾ, ശിഖരങ്ങൾ, തുടങ്ങിയവ താഴേക്കു വീഴുന്നതിനെ ഭൂഗുരുത്വാകർഷണം എന്നതിനപ്പുറം, മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം മഹാവാത്സല്ല്യത്തോടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി മഹാശാസ്ത്രപരമായി പ്രവർത്തിക്കുകയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ, ബുദ്ധി ശക്തി ഏറെ ലഭിച്ചിട്ടും, അനേകർ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. ഭൂമിയും, മൂലകങ്ങളും ജീവമാണെന്നും ദൈവത്തിന്റെ ഖരരൂപമാണെന്നും തിരിച്ചറിയണം.

സ്വയം വിശകലനം കൊണ്ടു തന്നെ ജീവാത്മാക്കളും സൃഷ്ടികളുമായ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മഹാ-നിസ്വാർത്ഥമായും മഹാവാത്സല്ല്യത്തോടെയും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ശരീരം തീർച്ചയായും ദൈവാംശം മാത്രമാണെന്ന് സുവ്യക്തമാണ്.

ദൈവത്തിന്റെ ഖര-രൂപമായ ശരീരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നയിക്കുന്നത് മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ഓക്സിജനും, ജലവും ആണ്. ജീവിയിൽ വന്നു പ്രവർത്തിക്കുകയും, ജീവിക്ക് ജീവൻ നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന ഓക്സിജനെ ജീവിയുടെ ഭാഗമായി കണക്കാക്കുന്നത് ഭാഗികമായ ശരിയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ വാതക രൂപമായ ഓക്സിജനെപ്പറ്റിയും ദ്രാവക രൂപമായ ജലത്തെപ്പറ്റിയും സൂചിത മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ മഹാശാസ്ത്ര പരമായി വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സൃഷ്ടികളായ ജീവികളുടെ ശരീരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ അല്പം കൂടി വിശദീകരിക്കാം :-

ജീവികളെയെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് ഏറെക്കുറെ പൂർണ്ണമായും ഖര രൂപം എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ശരീരത്തോടെയാണ്. മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ജീവികളും സ്വയം അറിയുന്നതും, അന്യോന്യം അറിയുന്നതും, പ്രപഞ്ച-വസ്തുക്കളെയും ജീവികളെയും മറ്റും അറിയുന്നതും, അനുഭവിക്കുന്നതും, ആനന്ദിക്കുന്നതും എല്ലാം ഭൗതിക അസ്തിത്വമുള്ള ശരീരത്തിലൂടെയാണ്. ജീവിക്കാൻ ശരീരമുണ്ടെങ്കിലേ കഴിയൂ; ശരീരത്തിന് ശക്തി എന്ന ആരോഗ്യവും. ഉദാഹരണത്തിന് അമ്മ, അച്ഛൻ, സഹോദരി, സഹോദരൻ, കമിതാക്കൾ, ഭാര്യ-ഭർത്താവ്, മക്കൾ, കൊച്ചുമക്കൾ, ഉറ്റ ബന്ധുക്കൾ, ഉറ്റ സുഹൃത്തുക്കൾ, നാട്ടുകാർ തുടങ്ങിയവരെയും; കൂടാതെ ദൈവത്തെയും കാണാനും കേൾക്കാനും ഇടപഴകാനും മനുഷ്യർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ശരീര-രൂപത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ്.

ഏതാനും അവയവങ്ങളെയും, ശരീരത്തെ മൊത്തമായും ചലിപ്പിക്കുവാൻ ജീവാത്മാവിന് ഭാഗികമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ശരീരം നൽകുവാനും പ്രസ്തുത നാമമാത്രമായ സ്വാതന്ത്ര്യം കൊണ്ട് ശരീരത്തെ മൊത്തം ഭരിക്കും പോലെയുള്ള തോന്നലും സന്തോഷവും ജീവാത്മാവിന് നൽകുവാനും ശരീരം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു എന്നു പറയുമ്പോൾ, മഹാനീതി ശാസ്ത്ര പ്രകാരം ശരീരത്തിൽ രോഗങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കാനും, ജീവാത്മാവിന് ശരീരത്തെ ഒട്ടും ചലിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്ത പൂർണ്ണ തളർച്ചയെ സൃഷ്ടിക്കുവാനും ജീവാത്മാവിനെ ഫലത്തിൽ ഭാഗികമായോ പൂർണമായോ ബന്ദിയാക്കാനും ശരീരത്തിനു കഴിയും.

ജീവാത്മാവിനെ ശരീരത്തിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതും ശരീരത്തിൽ നിന്നും പുറത്താക്കുന്നതും, നിശ്ചയിക്കുന്നതും, ശരീരമാണെന്ന് പ്രത്യക്ഷമായി മറ്റുള്ള ജനങ്ങൾക്കും ജീവികൾക്കും സംഭവിക്കുന്ന ജനന-മരണങ്ങളിൽ നിന്നും മറ്റും സ്പഷ്ടമാണ്; ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുമുണ്ട്. മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ ജീവികളിലും ശരീരവും, ആത്മാവും വേറിട്ട പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നുണ്ട് എന്നു തെളിയുമ്പോൾ, ആത്മാവിനെ ഭരിക്കുന്ന ശരീരം പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ആത്മാവിനു വേണ്ടി മാത്രമാണെന്നും, ആത്മാവിന് 'ജീവിയെന്ന അസ്തിത്വം നൽകിക്കൊണ്ട് ' ആത്മാവിന്റെ സ്വന്തമെന്നോണം പ്രവർത്തിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത് എന്നും വ്യക്തമാണ്. ജീവാത്മാവ് ശരീരത്തെയല്ലാ, മറിച്ച് ശരീരം ജീവാത്മാവിനെയാണു ഭരിക്കുന്നത് എന്നതും, ജീവാത്മാവിന് 'ജീവി' എന്ന അസ്തിത്വം നൽകുന്നതും, 'സ്വയം അറിയാനും, ഉറ്റവരായ മറ്റു ജീവാത്മാക്കളെ അറിയുവാൻ പോലും അത്യാവശ്യമായ ശരീരം തന്നെയാണ് ജീവാത്മാക്കൾക്കെല്ലാം പ്രധാനം. വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ, ശരീരം എന്താണെന്നു പോലും അറിയാതെയാണ് 'ബുദ്ധിശക്തി കൂടുതൽ ലഭിച്ച മനുഷ്യന്റെ ജീവാത്മാവ് ' പോലും ശരീരത്തിലൂടെ ജീവിക്കുന്നതെന്ന് വെളിപ്പെടുന്നു !

ജീവിയെ സംബന്ധിച്ച് മുഖ്യ ഘടകങ്ങളായ ശരീരം, ജീവാത്മാവ് എന്നിവയിൽ ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളുമായ എല്ലാ ആനന്ദങ്ങളെയും നൽകാനുള്ള ഘടകങ്ങൾ ശരീരത്തിനും, സ്വീകരിക്കാനുള്ള ഘടകങ്ങൾ ജീവാത്മാവിനും ഉണ്ടെന്നത് അനുഭവിച്ചറിയുന്ന വസ്തുതകളാണ്. എന്നാൽ അറിയാതെയും വിശകലനം ചെയ്യാതെയും ആനന്ദിച്ചു ജീവിക്കാനാണ് ശരീരം ജീവാത്മാവിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. അതേസമയം ശരീരവും ആത്മാവും ആരാണെന്നും മറ്റും ഇതേപോലെ ശാസ്ത്ര പരമായി വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ, സ്വയം വിശകലനം ചെയ്ത് ബോദ്ധ്യപ്പെടാവുന്ന കാര്യങ്ങളുമാണ്.

ജീവിയുടെ സ്വത്വം ജീവാത്മാവ് ആണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും മനുഷ്യർ തനിച്ചും, സാമൂഹ്യ നീതിന്യായ സംവിധാനങ്ങൾ വഴിയും ശരീരത്തെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് ജീവാത്മാവിന് സമസ്ത ആനന്ദങ്ങളെയും നൽകുന്ന ശരീരത്തിലൂടെ മാത്രമേ ജീവാത്മാവിനെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയൂ എന്നതു കൊണ്ടാണ്. ശരീരമാണ് പ്രധാനം എന്നാണ് അതും തെളിയിക്കുന്നത്. മറ്റുള്ള ജീവികളും ശരീരത്തെ ആധാരമാക്കി ജീവിക്കുന്നവയാണ്.

ശരീരം ദൈവാംശം ആയിരിക്കെ, ശരീരത്തെ ശിക്ഷിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തെ ശിക്ഷിക്കുന്നതായി വരില്ലേ എന്ന ചോദ്യമുണ്ട്. പ്രത്യക്ഷ ദൈവവും, ദൈവാംശവുമായ ശരീരം, ജീവാത്മാവിന് **ഭാഗികമായ സ്വാതന്ത്ര്യം** അനുവദിച്ച് ശരീരത്തെ **നൽകാതെ** നൽകുകയാണ്. **ശരീരത്തെ, ജീവാത്മാവായ വ്യക്തിയുടെ ഇഷ്ട പ്രകാരം ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ വ്യക്തിക്കു ലഭിക്കുന്ന ആനന്ദങ്ങളും വേദനകളുമെല്ലാം വ്യക്തിക്കു മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാണ്.** ഭക്ഷണ-ആനന്ദം ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ആനന്ദങ്ങളെയും ജീവാത്മാവിനു മാത്രം നൽകുന്നതു പോലെ, ശിക്ഷകളിലൂടെയും രോഗങ്ങളിലൂടെയും മറ്റും ലഭ്യമാകുന്ന സമസ്ത വേദനകളെയും ജീവാത്മാവിനു മാത്രമായി നൽകുന്നു. ജീവികളുടെ **ശരീരത്തെ ശിക്ഷിക്കുമ്പോൾ, ജീവാത്മാവിനാണ് വേദന എന്ന് അറിഞ്ഞും അനുഭവിച്ചും ജീവിക്കുന്നവരാണവർ.**

ദൈവത്തിന്റെ മഹാഖരരൂപവും മണ്ണുമായ ഭൂമിയിലെ മൂലകങ്ങൾ കൊണ്ട് മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികളുടെ ശരീരത്തിൽ വ്യത്യസ്ത അവയവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതും, പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ഒരല്പമെങ്കിലും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ചുവടെ വേറിട്ട് ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ജീവാത്മാവാണ് പ്രധാനമെന്ന് പുലമ്പുകയും എഴുതുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവർക്കും ശരീരം കൊണ്ടു മാത്രമേ എന്തും ചെയ്യാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

മരണാനന്തര ജീവിതം പ്രധാനമാണ്; എന്നാൽ സർവ്വപ്രധാനം ഭൂമിയിലെ ജീവിതമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൽ ആനന്ദങ്ങളെ ലഭിക്കുന്നതിന് ഭൂമിയിലെ ജീവിതത്തിലുള്ള നന്മതിന്മകളാണ് ആധാരം. യഥാർത്ഥവും ലളിതവുമായ അർത്ഥം :

ഭൗതിക രൂപത്തിലുള്ള ഭൂമിയോ, ഭൂമിയിലെ ജീവിതമോ ജീവികൾക്ക് ഇല്ലെങ്കിൽ, മരണാനന്തര ലോകങ്ങൾക്കും, മരണാനന്തര ജീവിതങ്ങൾക്കും പ്രസക്തി ഇല്ല; അതിനാൽ ജീവികൾക്കെല്ലാം ഭൂമിയും ഭൂമിയിലെ ജീവിതവും മാത്രമാണ് പ്രധാനം.

'ദൈവം കൂടിയായ ഭൂമിയിൽ' ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യർ ഭൂമിയും ഭൂമിയിലെ ജീവിതവും പ്രധാനമല്ലെന്നുള്ള പ്രഭാഷണങ്ങളും സംഭാഷണങ്ങളും മറ്റും ചെയ്യുന്നത് കടുത്ത ദൈവനിന്ദയാണ്. കടുത്ത പാപങ്ങളും ദൈവശിക്ഷകളും വാരിക്കൂട്ടുന്നതുമാണ്.

മരണാനന്തര ജീവിതത്തെയും മോക്ഷത്തെയും മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്നത് ദൈവമാണ്; ദൈവത്തിന്റെ വിഷയമാണത്; മനുഷ്യരുടെ വിഷയമല്ല. മണ്ണായ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യർ 'മണ്ണിൽ' മഹാലയിച്ചിട്ടുള്ള ധർമ്മ ശാസ്ത്ര പ്രകാരം ജീവിക്കുന്നതിൽ മാത്രമേ ശ്രദ്ധിക്കാൻ പാടുള്ളൂ.

ഓരോ മനുഷ്യനെയും പ്രത്യേകമായി സൃഷ്ടിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന (ദൈവം), മഹാഉചിതമായ സമയത്ത് മരണാനന്തര ജീവിതത്തെയും മോക്ഷത്തെയും ഉൾപ്പെടെയുള്ള കാര്യങ്ങളെ ഓരോ മനുഷ്യനെയും നേരിട്ട് അറിയിക്കുന്നതാണ്. സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര കർത്താവായ ദൈവത്തിനും, സൃഷ്ടിയായ മനുഷ്യർക്കും ഇടയിൽ മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ ആവശ്യം ദൈവത്തിന് ഇല്ല. എല്ലാ സൃഷ്ടി ചക്രങ്ങളിലും 'മായ /ദൈവം' പ്രത്യക്ഷമായി ക്കൊണ്ട് ദൈവ-വിപ്ലവം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ദൈവത്തിന്റെ ഭാഗവും പ്രതിനിധിയും ഏകദാസനും പ്രപഞ്ചപിതാവുമായ പരമശിവനിലൂടെ 'ഭൗതിക ശാസ്ത്രം, ധർമ്മ ശാസ്ത്രം, ആത്മീയ ശാസ്ത്രം, എന്നീ യഥാർത്ഥമായ 3 വേദങ്ങളെയും 'മണ്ണിൽ നിന്നും' വീണ്ടെടുക്കുന്നതാണ്. സൃഷ്ടി മന്ത്രം, മഹാശാസ്ത്രമൂലം, സംഹാര കാഹളം, ശബ്ദ ബ്രഹ്മം, അക്ഷര ബ്രഹ്മം, മഹാസംഗീതം, ദൈവത്തിന്റെ മഹാചിരി എന്നിങ്ങനെയെല്ലാം മഹാ വിശേഷണങ്ങൾ ഉള്ള ഓം എന്ന മഹാശബ്ദം മഹാശാസ്ത്ര പരമായിട്ട് ഭൂമിയിലെങ്ങും 3 മുതൽ 33 വർഷക്കാലം തുടർച്ചയായിട്ട് മുഴങ്ങുകയും ദൈവവിപ്ലവം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതോടെ യഥാർത്ഥമായ 3 വേദങ്ങളെ ഭൂമിയിലെങ്ങും ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. ശേഷം മഹാ ഉചിതമായ സമയത്ത് മഹാവാത്സല്യമായ ദൈവം കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കെല്ലാം, ജന്മങ്ങളുടെ എണ്ണവും നേടിയ പുണ്യങ്ങളും പ്രകാരമുള്ള ധർമ്മ ശാസ്ത്രപരമായ യോഗ്യതകൾക്ക് അനുസരിച്ച് 90 മുതൽ 95 വരെയുള്ള ജന്മങ്ങളിലൊന്നിൽ പ്രത്യേകമായി മഹാദർശനവും മഹാജ്ഞാനമായ മഹാശാസ്ത്രത്തെയും, 100-ാം ജന്മത്തിൽ മോക്ഷത്തെയും ō മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്നതാണ്.

....

സ്വന്തം എന്നു കരുതുന്ന ശരീരമോ, മാതാപിതാക്കളോ, മണ്ണോ, ദേശമോ, ഭൂമിയോ, സ്വന്തമല്ലെന്നും, യാതൊന്നിലും യാതൊരു അവകാശവും അധികാരവും ഇല്ലെന്നും, സ്വന്തം അസ്തിത്വമായ ജീവാത്മാവും ശരീരവും ഉൾപ്പെടെ സർവ്വവും ഭൂമി നൽകിയ ഔദാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നു തിരിച്ചറിയുന്നത് സമസ്ത അഹംഭാവങ്ങളെയും അവസാനിപ്പിച്ചേക്കാം!

സ്ത്രീയും പുരുഷനും ചേർന്ന് മനുഷ്യൻ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, ഓരോ പുരുഷനും സ്ത്രീക്കും യഥാർത്ഥ ഇണയായ രണ്ടാം ഭാഗം ഉണ്ടെന്ന് തെളിയുന്നു. പ്രായേണ ചേരുന്നു .....

ഭൂമിയുടെ ഔദാര്യങ്ങൾ മാത്രം കൊണ്ട് ജീവിയാകുന്ന ജീവാത്മാക്കളുടെ മേൽ, ജീവിത കാലത്തും മരണാനന്തരവും മഹാനീതി നടപ്പാക്കുവാൻ ഭൂമിക്കും, അംശമായ ശരീരത്തിനും മാത്രമാണ് അവകാശവും അധികാരവും ഉള്ളത്. അതാണ് ശരിയെന്നും, അങ്ങനെ മാത്രമാണ് സംഭവിക്കുന്നത് എന്നും തിരിച്ചറിവ് ലഭിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്. ....

'എന്റെ' എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം വിശദമാക്കുന്നു.

"എന്റെ" എന്ന പദത്തിന്റെ സത്യവും വിപുലവുമായ അർത്ഥങ്ങളെ പഠിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ, ജീവാത്മാവിന് സ്വന്തം നിസ്സാരതയും, ശരീരം നൽകുന്ന ശ്രേഷ്ഠതയും ശരിയാംവണ്ണം ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്.

ജീവാത്മാവിനെ അഥവാ വ്യക്തിയെ കുഞ്ഞായിട്ട് ജനിപ്പിക്കുമ്പോൾ മുതൽ മാതാപിതാക്കളിലൂടെയും ഉറ്റവരിലൂടെയും സ്നേഹ വാത്സല്യങ്ങളെ ദൈവം ലഭ്യമാക്കുന്നതു കൊണ്ടു കൂടിയാണ് ശരീരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ ജീവാത്മാവ് അറിയാതെ പോകുന്നത്.

"എന്റെ" എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ചുവടെ ചേർത്തിരിക്കുന്നത് 'അറിയാമോ' എന്ന് ഓരോ വ്യക്തിയും സ്വയം പരിശോധിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

"എന്റെ" എന്ന പദം അവകാശത്തെയും തദ്വാരാ അധികാരത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണ്. വാസ്തവത്തിൽ, ഏതൊന്നും സൃഷ്ടിക്കുന്ന ശക്തിക്കു മാത്രമേ സ്വന്തം സൃഷ്ടിയുടെ മേൽ അവകാശവും അധികാരവും പ്രാപ്തമാകുകയുള്ളൂ.

മനുഷ്യന്റെ സ്വത്വമായ ജീവാത്മാവിനെയോ, സ്വന്തം എന്ന് കരുതുന്ന ശരീരത്തെയോ സ്വയം സൃഷ്ടിച്ചതല്ലാ, എന്നും അഥവാ സ്രഷ്ടാവ് സ്വയം വ്യക്തി തന്നെയല്ലാ എന്നും ഓരോ വ്യക്തിക്കും അറിയാം. ആത്മാവിനെ വിഷയമാക്കാതെ പറയുമ്പോഴും, വ്യക്തി സ്വയം ആവിഷ്ക്കരിക്കുകയോ സൃഷ്ടിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തതായ സ്വന്തം അസ്തിത്വത്തിന്റെ മേൽ അവകാശവും അധികാരവും ഇല്ല.!

മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെ യാതൊരു ജീവിയും സ്വയം ഉണ്ടായതല്ലാ എന്നും, ജീവിയുടെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങളായ ശരീരം, ജീവാത്മാവ് എന്നിവയുടെ സൃഷ്ടി, എപ്പോൾ എങ്ങനെ സംഭവിച്ചു എന്നു പോലും ജീവാത്മാവ് എന്ന വ്യക്തിക്ക് അറിയില്ല എന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുമ്പോൾ, 'താൻ' ആരാണ് എന്നു പോലും അറിയാത്ത, അഥവാ 'സ്വന്തം അസ്തിത്വം പോലും അറിയാത്ത' മനുഷ്യൻ നിസ്സാരനാണെന്ന് സ്വയം അറിയുന്നു.!

മാതാപിതാക്കളിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട്, ജീവിയുടെ സ്വത്വമായ ജീവാത്മാവിന്റെയോ, വഹിക്കുന്ന ശരീരത്തിന്റെയോ സൃഷ്ടികർത്താവ് മാതാപിതാക്കൾ അല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ :

പ്രസവിക്കുക, മുട്ടയിടുക, ആമ-ഓന്ത്-എലി-മനുഷ്യക്കുഞ്ഞ് എന്നിങ്ങനെ ഏതിനെ പ്രസവിക്കണം, സ്ത്രീ-പുരുഷന്മാരിലെ അണ്ഡ-ബീജ നിർമ്മാണം, ജനിക്കുന്ന കുഞ്ഞിന്റെ ആൺ-പെൺ വ്യത്യാസം, രൂപം സൗന്ദര്യം അവയവങ്ങൾ ഘടന വളർച്ച പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയവ നിശ്ചയിക്കുന്നതും ചെയ്യുന്നതും മാതാപിതാക്കൾ അല്ലെന്നും, കാമാനന്ദത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്ന മാതാപിതാക്കൾ പോലും അറിയാതെ, ദൈവം എന്ന അനിർവ്വചനീയം കൂടിയായ മഹാശക്തി; ജീവാത്മാവിനെയും ശരീരത്തെയും വെവ്വേറെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, ശേഷം ചേർത്ത് മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികളെയും സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് എന്നും അറിയുമ്പോൾ, സൃഷ്ടിയായ മനുഷ്യൻ/ വ്യക്തി വീണ്ടും നിസ്സാരനായി മാറുന്നു.

അമ്മ, ഭൂമി എന്നീ പദങ്ങളെ അല്പം വിശകലനം ചെയ്ത ശേഷം "എന്റെ" എന്ന വിഷയം തുടരാം.

പ്രസവിച്ച അമ്മയെ "എന്റെ അമ്മ" എന്ന് കുഞ്ഞുങ്ങൾ വളരുമ്പോൾ വിളിക്കുമെങ്കിലും, അമ്മയ്ക്ക് ഒന്നിലധികമോ അനേകമോ മക്കളുണ്ടെങ്കിൽ, "എന്റെ മാത്രം അമ്മയല്ല." അമ്മ, അച്ഛൻ തുടങ്ങിയ വാക്കുകളും അർത്ഥങ്ങളും പോലും അമ്മയിൽ നിന്നോ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നോ പഠിക്കുന്നതാണ്.

അമ്മൂമ്മ, അപ്പൂപ്പൻ എന്നിവരിലൂടെ 'അമ്മയെ' സൃഷ്ടിച്ചത് ദൈവം ആണെന്നിരിക്കെ, അമ്മയുടെ മകനെന്നും മകളെന്നും സ്വയം കരുതുന്ന വ്യക്തിക്ക് അഥവാ ജീവാത്മാവിന് യഥാർത്ഥത്തിൽ അമ്മയും സ്വന്തമല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അമ്മ ജനിച്ചതും വളർന്നതും പഠിച്ചതും വിവാഹം കഴിച്ചതും പ്രസവിച്ചതും, .. മരിക്കുന്നതും മറ്റും 'മകനെന്നും മകളെന്നും' കരുതുന്ന ജീവാത്മാവ് സ്വന്തം പ്രവൃത്തികളെ കൊണ്ട് ചെയ്തതോ നേടിയതോ ആയ വസ്തുതകളല്ല; ജീവാത്മാവ് അറിയുന്നു പോലുമില്ല; പിന്നെ എന്ത് അവകാശമാണ് അമ്മയുടെ മേൽ മകനും മകൾക്കും ഉള്ളത് ? ഗർഭത്തിൽ ചുമന്നതും, മുലപ്പാൽ ഊട്ടിയതും, മലവിസർജ്ജനങ്ങളെ ശുദ്ധി ചെയ്തതും വളർത്തി സംരക്ഷിച്ചതുമെല്ലാം അമ്മയും അച്ഛനും മറ്റ് ഉറ്റവരും കാട്ടിയ ഔദാര്യം ആണെന്നിരിക്കെ, "എന്റെ അമ്മ" എന്ന് അവകാശപ്പെടാൻ മക്കൾക്ക് യഥാർത്ഥത്തിൽ യാതൊരു അവകാശവും ഇല്ല തന്നെ. ഇനി അമ്മയെ സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ, എത്ര മക്കൾ ഉണ്ടെങ്കിലും, അത് അമ്മയുടെ മാത്രം മക്കളാണ്.

കാമവികാരം ഉണ്ടാകാതെ എല്ലില്ലാത്ത പുരുഷ ലിംഗം നിവരില്ലെന്നതു കൊണ്ടും, 'ജീവാത്മാവ് സ്വയം നിശ്ചയിച്ചു ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയല്ലാ ബീജ /അണ്ഡ സൃഷ്ടി' എന്നതു കൊണ്ടും, കുഞ്ഞിനെ വളർത്തുന്നതിലും സംരക്ഷിക്കുന്നതിലും പുലർത്തുന്ന ധർമ്മ ശാസ്ത്രപരമായ കടമകളുടെ പൂർത്തീകരണം കൊണ്ടു മാത്രമേ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മേൽ പിതാവായ പുരുഷനും (ഭാഗികമായി മാതാവിനും) അവകാശവും അധികാരവും പ്രാപ്തമാകുകയുള്ളൂ എന്നത് വേറിട്ട വിഷയമാണ്.

ജ്ഞാനം വർദ്ധിക്കുന്ന മുറയ്ക്ക് ജീവാത്മാവിന് സ്വന്തം ചിന്തകളും പ്രവൃത്തികളും നിസ്സാരമായി അനുഭവപ്പെടുന്നതാണ്.

ഇനി, ജനിച്ച കുഞ്ഞ് വളർന്നു ജീവിക്കുന്നതിന് ആധാരമായിരിക്കുന്ന മണ്ണായ ഭൂമിയെ പ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, കുഞ്ഞ് വളരുന്തോറും മണ്ണായ ദേശത്തെയും ഭൂമിയെയും കുറെയൊക്കെ അറിയുന്നു എന്നല്ലാതെ, ഭൂമിയിലെ മൂലകങ്ങളിൽ പെട്ട ഓക്സിജൻ, കാർബൺ, ഇരുമ്പ്, കാത്സ്യം, മഗ്നീഷ്യം, ഫോസ്ഫറസ്, സോഡിയം, പൊട്ടാസ്യം, സൾഫർ, തുടങ്ങിയവ കൊണ്ട് സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതും അതിലൂടെ ഭൂമിയുടെ അംശമാണ് ശരീരം എന്നും ശരിയാംവണ്ണം അറിയുന്നില്ല. സ്വന്തമെന്നു കരുതുന്നതായ ശരീരത്തെ പ്പോലും ശരിയാംവണ്ണം അറിയാതെ ജീവിക്കുന്നു എന്നതാണ് വാസ്തവം.

മണ്ണിലെ മൂലകങ്ങൾ കൊണ്ട് അഥവാ മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിന്റെ അംശങ്ങൾ കൊണ്ട് രൂപപ്പെട്ട 'പ്രത്യക്ഷ ദൈവമായ ശരീരം' ജീവാത്മാവിനെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും (ജനിപ്പിക്കുകയും) പുറത്താക്കുകയും (മരിപ്പിക്കുകയും) ചെയ്യുന്നു എന്നല്ലാതെ 'ശരീരം സ്വയം ചെയ്യുന്ന ശ്വസനം, കോശങ്ങളുടെ സൃഷ്ടി, ദഹനം, വിസർജ്ജനം, ഉറക്കം, രോഗങ്ങൾ, രോഗ മുക്തി, അണ്ഡ-ബീജ സൃഷ്ടി, ശരീര വളർച്ച, മരണം, തുടങ്ങിയ ബഹുവിധ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ജീവാത്മാവിന് യാതൊരു പങ്കുമില്ലാതിരിക്കുകയോ നിസ്സാരമായ പങ്ക് മാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത്,' ജീവാത്മാവിനെ കൂടുതൽ നിസ്സാരനാക്കുന്നു.

ജീവാത്മാവിനെ വഹിക്കുന്ന ശരീരത്തിന്റെ നിർമ്മിതിയും പ്രവർത്തനങ്ങളും, ഉദാഹരണത്തിന് തലമുടി തലച്ചോർ നെറ്റി കണ്ണ് കൺപോളകൾ കൺപീലികൾ ചെവി മൂക്ക് വായ ചുണ്ട് നാക്ക് പല്ല് കൈകാലുകൾ വിരലുകൾ ബഹുവിധങ്ങളായ അസ്ഥികളും രക്തക്കുഴലുകളും നെഞ്ച് ശ്വാസകോശം ഹൃദയം കരൾ ആമാശയം ചെറുകുടൽ വൻകുടൽ കിഡ്നി മൂത്രാശയം ലിംഗം ഗർഭാശയം ത്വക്ക് തുടങ്ങിയ അവയവങ്ങളെയും അവയുടെ സ്ഥാനങ്ങളെയും ഘടനകളെയും രൂപങ്ങളെയും നിറങ്ങളെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെയും ഒക്കെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതും നിശ്ചയിക്കുന്നതും ശരീരം തനിച്ചാണെന്നതും സ്വത്വമായ ജീവാത്മാവിന് യാതൊരു പങ്കുമില്ല എന്ന തിരിച്ചറിവ് ജീവാത്മാവിനെ ഏറ്റവും നിസ്സാരനാക്കുന്നു.

വേദനയില്ലാതെ വെട്ടിയൊതുക്കാൻ ജീവാത്മാവിനെ ശരീരം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള തലമുടി, നഖം, എന്നിവയുടെ വളർച്ചകൾക്ക് സാക്ഷിയാവുകയും അവയെ വെട്ടിയൊതുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ജീവാത്മാവിന് അവയുടെ വളർച്ച, ചുരുളൽ, നിറം തുടങ്ങിയവ പോലും സാധാരണ ഗതിയിൽ അറിയാനോ നിയന്ത്രിക്കാനോ കഴിവില്ലെന്നത് ചിന്തിച്ചാൽ ജീവാത്മാവിന് സ്വന്തം നിസ്സാരത കൂടുതൽ ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

50 - 60 വയസ്സെത്തിക്കൊണ്ട് അറിവും അനുഭവങ്ങളും ഏറെ നേടിയ മനുഷ്യർക്ക് സ്വന്തം എന്ന് പറയുന്ന ശരീരത്തിന്റെ വളർച്ച, മുടി കൊഴിച്ചിൽ, കഷണ്ടി, നര, ... മരണം തുടങ്ങിയ ബഹുവിധ കാര്യങ്ങളെ നിശ്ചയിക്കാനോ മുൻകൂട്ടി അറിയാൻ പോലുമോ കഴിവില്ലെന്നതും, ഒരു മുഴയോ മുഖക്കുരുവോ ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതു പോലും ശരീരത്തിന്റെ ഇഷ്ടം അനുസരിച്ചു മാത്രമാണെന്നതും, ജീവാത്മാവിനെ സ്വന്തം നിസ്സാരത ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

ജീവാത്മാവിനെ വഹിക്കുന്ന ശരീരം പോലും ജീവാത്മാവിന്റെയോ മാതാപിതാക്കളുടെയോ സ്വന്തമല്ലാ എന്നതിനു പുറമേ, മണ്ണായ ഭൂമിയിലെ മൂലകങ്ങൾ കൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ശരീരം പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഭൂമിയുടെ (അംശങ്ങളായ) മൂലകങ്ങളിലെ നിയമങ്ങളും ശക്തികളും പ്രകാരമാണെന്ന് സുവ്യക്തമാകുന്നു. ജീവാത്മാവിന് സ്വന്തം നിസ്സാരത കൂടുതൽ ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെയും ആയുസ്സ് 100 വയസ്സിൽ താഴെയാണ് എന്നു പറയുമ്പോൾ, 1000 കോടി വർഷങ്ങൾക്ക് മേൽ പ്രായമുള്ള ഭൂമിയും ദേശങ്ങളും, ഇന്നത്തെ വ്യക്തി ജനിക്കുന്നതിന് എത്രയോ മുമ്പ് ഉണ്ടെന്നും, നാളെ വ്യക്തിയെ ശരീരം മരിപ്പിച്ച ശേഷവും ശരീരം വീണ്ടും മണ്ണായ ഭൂമിയിൽ ലയിച്ചു ചേരുകയും, ഭൂമിയും ദേശങ്ങളും നിലനിൽക്കുമെന്നും സുവ്യക്തമാണ്. തുച്ഛമായ ആയുസ്സോടെ 'ജനിച്ചു ജീവിച്ചു മരിക്കുന്ന വ്യക്തി', 1000 കോടി വർഷങ്ങൾക്ക് മേൽ പ്രായമുള്ള ഭൂമിയെയും ദേശങ്ങളെയും 'എന്റെ ദേശമെന്നോ എന്റെ ഭൂമിയെന്നോ' പറയുന്നത് മറ്റൊരു ഭോഷത്തമായി മാറുന്നു; കൂടുതൽ നിസ്സാരനാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതേസമയം, 1000 കോടിയിലധികം വർഷങ്ങൾ പ്രായമുള്ള മഹാമാതാവും മണ്ണുമായ ഭൂമിയെയും, അംശങ്ങളും അവയവങ്ങളുമായ ദേശങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, എക്കാലവും സൃഷ്ടിച്ചു പരിപാലിച്ചതും മരിപ്പിച്ചതും മോക്ഷം നൽകിയതും, ഇപ്പോൾ പരിപാലിക്കുന്നതുമായ കുഞ്ഞുങ്ങളെല്ലാം തന്നെ 'ഭൂമിക്ക് സമ്പൂർണ്ണമായ അവകാശവും അധികാരവും ഉള്ളതായ ഭൂമിയുടെ സ്വന്തം കുഞ്ഞുങ്ങൾ തന്നെയാണ് '. പ്രസ്തുത ജ്ഞാനവും ജീവാത്മാവിന് സ്വന്തം നിസ്സാരത കൂടുതൽ ബോദ്ധ്യമാവാൻ സഹായിക്കുന്നതാണ്.

ഇന്നലെകളിൽ ജനിച്ച്, ഇന്നുകളിൽ ജീവിച്ച്, നാളെകളിൽ ശരീരത്തിൽ നിന്നും 'ദൈവാംശമായ ശരീരത്തിന്റെ ഇഷ്ട പ്രകാരം' പുറത്താക്കപ്പെടുകയും (മരിക്കപ്പെടുകയും) ചെയ്യുന്ന ജീവാത്മാവിന് ആകാശം പോലെയുള്ള മഹാശൂന്യത്തിന്റെ വളരെ ചെറിയ അംശത്തെയോ, ഒരു തരി മണ്ണു പോലുമോ സ്വന്തമായി സൃഷ്ടിക്കാനോ, മരിക്കുമ്പോൾ കൂടെ കൊണ്ടു പോകാനോ കഴിവില്ല എന്നത് എത്രമാത്രം ശരിയാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുന്ന മുറയ്ക്ക് ജീവാത്മാവ് കൂടുതൽ കൂടുതൽ നിസ്സാരനാകുന്നതാണ്. "എന്റെ ദേശം, എന്റെ രാജ്യം, എന്റെ ഭൂമി" എന്നെല്ലാം ജീവാത്മാവ് പുലമ്പിയാൽ, അജ്ഞാനത്തിന്റെ കൊടുമുടിയിൽ കയറിയെന്ന് പുച്ഛിക്കേണ്ടതായി വരും. പ്രസ്തുത ജ്ഞാനവും ജീവാത്മാവിന് സ്വന്തം നിസ്സാരത കൂടുതൽ ബോദ്ധ്യമാവാൻ സഹായിക്കുന്നതാണ്.

മനുഷ്യന്റെ ശരീരത്തെയും ആത്മാവിനെയും സൃഷ്ടിച്ച മഹാശക്തിക്കു മാത്രമാണ് മനുഷ്യന്റെ മേൽ അവകാശവും അധികാരവും ഉള്ളത് എന്നിരിക്കെ, അസ്തിത്വം പോലും സ്വന്തമല്ലാത്ത മനുഷ്യന് മറ്റെന്തെങ്കിലും "സ്വന്തമാണെന്ന്" അവകാശപ്പെടാനാവില്ല. "എന്റെ" എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കാൻ പോലും അവകാശവും അധികാരവും ഇല്ലാതെ വരുന്നു.

മണ്ണിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന വിഭവങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ബഹുവിധ ഭക്ഷണ സാധനങ്ങളും, വസ്ത്രങ്ങളും, ആഭരണങ്ങളും, ഭവനങ്ങളും, വാഹനങ്ങളും, ... മൊബൈൽ ഫോണുകളും മറ്റും ഉണ്ടാക്കി ആനന്ദങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിച്ച് ജീവിക്കുമ്പോൾ, മണ്ണിലെ മൂലകങ്ങളെയും, 'അവയെ സൃഷ്ടിച്ച ശക്തി' അവയിൽ ലയിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ശക്തികളെയും നിയമങ്ങളെയും, മണ്ണായ ശരീരം നൽകിയ ശക്തികളെ കൊണ്ട് ജീവാത്മാവ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തി എന്നല്ലാതെ യാതൊരു നിയമങ്ങളെയും ശക്തികളെയും അവ പ്രകാരമുള്ള മൂലകങ്ങളെയും സ്വന്തമായി സൃഷ്ടിക്കാൻ മനുഷ്യന് അഥവാ ജീവാത്മാവിന് കഴിയില്ല; കഴിവില്ല എന്നത് ജീവാത്മാവിനെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ നിസ്സാരനാക്കുന്നതാണ്.

ഒരു കസേരയോ മേശയോ കട്ടിലോ ഉണ്ടാക്കാൻ പോലും വിജ്ഞാനവും, തടി സാമാനങ്ങളും, ഉപകരണങ്ങളും, ഊർജ്ജം എന്ന ശക്തിയും, സമയവും, ക്ഷമയും, മറ്റും അത്യാവശ്യമാണെന്ന് അറിഞ്ഞും അനുഭവിച്ചും ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യർ; മഹാത്ഭുതം കൂടിയായ മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവിനെയും ശരീരത്തെയും ശരീരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും മറ്റുള്ള ജീവികളെയും മഹാപ്രപഞ്ചത്തെയും ലാഘവത്തോടെ തനിയെ ഉണ്ടാകുന്നതായി കണക്കാക്കുന്നത്, ലഭിച്ച ഉന്നതമായ ജ്ഞാനത്തെയും അവസരങ്ങളെയും ഉചിതമായി ഉപയോഗിക്കാത്ത മനുഷ്യനെ മൂഢനും നിസ്സാരനുമാക്കി മാറ്റുന്നുണ്ട്.

(യാതൊന്നും തനിയെ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല എന്നത് ദൈവത്തിന്റെ കാര്യത്തിലോ എന്ന് ചോദിച്ചാൽ, ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാശക്തിയായ ദൈവം ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നും, സദാ ഉണ്ടെന്നും ഗ്രഹിക്കാൻ സൂചിത മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിലെ 'ബ്രഹ്മ പാഠങ്ങൾ' ധാരാളമാണ്; മാത്രമല്ല, സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി ക്കൊണ്ട് മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ സർവ്വതിന്റെയും ഓരോ അണുവിലും (atom) ശബ്ദ ബ്രഹ്മമായി കുടികൊള്ളുന്നുമുണ്ട്; എല്ലാ സൃഷ്ടി ചക്രങ്ങളിലും 3 മുതൽ 33 വർഷം ശബ്ദ ബ്രഹ്മം കൂടിയായ **ഓം** ഭൂമിയിൽ മുഴുവൻ മഹാശാസ്ത്ര പരമായി മുഴങ്ങുന്നതോടെ സംശയങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും ചോദ്യങ്ങളും അവസാനിക്കുന്നതാണ്.)

സ്വന്തം എന്നു കരുതുന്ന ശരീരമോ, മാതാപിതാക്കളോ, മണ്ണോ, ദേശമോ, ഭൂമിയോ, സ്വന്തമല്ലെന്നും, യാതൊന്നിലും യാതൊരു അവകാശവും അധികാരവും ഇല്ലെന്നും, സ്വന്തം അസ്തിത്വമായ ജീവാത്മാവും ശരീരവും ഉൾപ്പെടെ സർവ്വവും ഭൂമി നൽകിയ ഔദാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നു തിരിച്ചറിയുന്നത് സമസ്ത അഹംഭാവങ്ങളെയും അവസാനിപ്പിച്ചേക്കാം! ഭൂമിയുടെ ഔദാര്യങ്ങൾ മാത്രം കൊണ്ട് ജീവിയാകുന്ന ജീവാത്മാക്കളുടെ മേൽ, ജീവിത കാലത്തും മരണാനന്തരവും മഹാനീതി നടപ്പാക്കുവാൻ ഭൂമിക്കും, അംശമായ ശരീരത്തിനും മാത്രമാണ് അവകാശവും അധികാരവും ഉള്ളത്. അതാണ് ശരിയെന്നും, അങ്ങനെ മാത്രമാണ് സംഭവിക്കുന്നത് എന്നും തിരിച്ചറിവ് ലഭിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്.

....

സർവ്വത്തിനും അതീതമായ സ്രഷ്ടാവും രക്ഷകനും ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാശക്തിയുമായ ഭൂമിയ്ക്ക് യാതൊന്നും ആവശ്യമില്ല. ഭൂമി 'സ്വന്തം അംശമായ ശരീരത്തിലൂടെ' ശക്തികളെ നൽകാതെ യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ ജീവാത്മാവിന് കഴിയുന്നതല്ല.

ഭൂമി നൽകുന്ന ഔദാര്യങ്ങൾ കൊണ്ട് ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്ക് ഭൂമിക്കും അംശമായ നാടിനും വേണ്ടി യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിവുമില്ല, കഴിയുകയുമില്ല; എന്നെല്ലാമുള്ള ജ്ഞാനം ജീവാത്മാവിന് സ്വന്തം നിസ്സാരത കൂടുതൽ ബോദ്ധ്യപ്പെടാൻ സഹായിക്കുന്നതാണ്. ഇനി, വ്യക്തിയുടെ / ജീവാത്മാവിന്റെ ജീവിതത്തെ അല്പസ്വല്പം പരിശോധിക്കാം.

ജീവിയോ സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ അല്ലാത്തതും, മഹാശാസ്ത്രപരം മാത്രവും, സർവ്വ ജീവികളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര കർത്താവും, മഹാനീതിപതിയും, (മഹാപിതാവും) മഹാമാതാവും ഏകമഹാശക്തിയും, മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ഏകദൈവത്തിന് 'സ്വന്തം കുഞ്ഞായ ജീവാത്മാവിന് തന്റെ നിസ്സാരത ബോദ്ധ്യമാകുന്നതോ ദുഃഖിക്കുന്നതോ ഇഷ്ടമല്ല.' നിശ്ചിത ജന്മങ്ങളിൽ മാത്രം അസ്തിത്വം സംബന്ധിച്ച ജ്ഞാനം നൽകി കൂടുതൽ ജ്ഞാനിയാക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ ജീവാത്മാവിനെ വേദനിപ്പിക്കാൻ ഇടവരുത്താതെ ഭൂമിയും, ഭൂമിയുടെ അംശമായ ശരീരവും മഹാ-കരുതുന്നുണ്ട്. മാതാപിതാക്കൾ തുടങ്ങിയ ഉറ്റവരിലൂടെ നൽകുന്ന സ്നേഹ വാത്സല്യങ്ങൾ, ഉറ്റവരോടുള്ള കടമകളും കടപ്പാടുകളും, കുട്ടികളുടെ പരിചരണം, വിനോദം, വിശപ്പ് -ഭക്ഷണ ഗന്ധം, അനന്തമായ രുചി, ദഹനം, വിസർജ്ജന ആവശ്യങ്ങൾ, വേദന, ഇണയെ ഒഴികെ സർവ്വം മറക്കുന്ന കാമാനന്ദം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ആനന്ദങ്ങൾ എന്നിവയിലൂടെ വിഷയ സംബന്ധമായി ജീവാത്മാവിന്റെ ചിന്തകൾ വർദ്ധിക്കാതെ, ഭൂമിയും, ഭൂമിയുടെ അംശമായ ശരീരവും മഹാ-കരുതുന്നുണ്ട്.

ജീവാത്മാവിന്റെ നിസ്സാരതയും, ഭൂമിയിൽ ലഭ്യമായ ആനന്ദങ്ങളെയും വിശകലനം ചെയ്ത്, പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങളായി ഓരോ ജീവാത്മാവിനെയും ഭൂമി മഹാകരുതുന്നത് സ്വയം ബോദ്ധ്യപ്പെടാൻ കഴിയും.

മഹാവാത്സല്ല്യത്തോടെ പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മഹാമാതാവായ ഭൂമി, കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അനന്തമായ ആനന്ദങ്ങളെ ഭൂമിയിലെ മൂലകങ്ങളിൽ / വസ്തുക്കളിൽ മഹാഭദ്രപ്പെടുത്തുകയും അവയുടെ താക്കോലുകളാകുന്ന മഹാശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളെ കാലഘട്ടത്തിനും ജനപ്പെരുപ്പത്തിനും മഹാനീതിശാസ്ത്രത്തിനും അനുസൃതമായി വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, "എന്റെ" എന്ന ലളിതവും ലഘുവുമായ പദം ഉചിതമായി ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള അവകാശവും അധികാരവും നൽകുക കൂടിയാണ്.

മഹാവാത്സല്ല്യം ഒന്നു കൊണ്ടു മാത്രമാണ് കുഞ്ഞുങ്ങളിൽ നിന്ന് "എന്റെ" എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം മറയ്ക്കുന്നതും മറപ്പിക്കുന്നതും. മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ ജീവികളുടെയും ശരീരം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത് മണ്ണായ ഭൂമിയിലെ മൂലകങ്ങൾ കൊണ്ട്.. എല്ലാ മനുഷ്യരും എല്ലാ ജീവികളും ശ്വസിക്കുന്നത് ഒരു വായു തന്നെ... കുടിക്കുന്നതും, എല്ലാ ജീവികളുടെയും രക്തത്തിലൂടെയും തത്തുല്ല്യമായ ദ്രാവകങ്ങളിലൂടെയും ശരീരത്തിൽ മുഴുവൻ സഞ്ചരിക്കുന്നതും, ജീവൻ നിലനിർത്താൻ സഹായിക്കുന്നതും ഒരേ ഭൂമിയിലെ ജലം തന്നെയാണ്. എല്ലാ ജീവികൾക്കും ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശവും അധികാരവും ഭൂമി നേരിട്ട് നൽകിയിരിക്കുകയാണ്.

ശരീരത്തിലെ ഭൗതികമായ ഘടനയെപ്പറ്റി ഹ്രസ്വമായ പൊതു വിജ്ഞാനം

ജീവനുള്ള വസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സമഗ്രമായ ഭൗതിക ഘടകമാണ് ശരീരം. മനുഷ്യ ശരീരം പ്രധാനമായും തല, കഴുത്ത്, ഉടൽ, കൈകാലുകൾ എന്നിവ അടങ്ങിയതാണ്. തല, മുഖം, കഴുത്ത്, തോൾ, നെഞ്ച്, നാഭി, ഉദരം, അര / കീഴ്വയർ, ലിംഗം, തുട, മുട്ട്, കാൽ, കണങ്കാൽ / ഞെരിയാണി, പാദം, കൈ, കൈമുട്ട്, കൈത്തണ്ട /മുൻകൈ, കണങ്കൈ / മണിബന്ധം, കൈപ്പത്തി, വിരലുകൾ, ചർമ്മം തുടങ്ങിയ അവയവങ്ങളെയാണ് ശരീരത്തിന്റെ പുറമേ കാണുന്നതെങ്കിൽ, അസ്ഥികൾ, തലച്ചോറ്, ഹൃദയം, ശ്വാസകോശം, കരൾ, ആമാശയം, ദഹന ഗ്രന്ഥികൾ, നാഡീവ്യൂഹം, ചെറുകുടൽ, വൻകുടൽ, കിഡ്നി, മൂത്രാശയം, ഗർഭപാത്രം, തുടങ്ങിയ അവയവങ്ങളാണ് അകമേ ഉള്ളത്.

മനുഷ്യശരീരം 'കോശങ്ങൾ, അസ്ഥികൾ, സന്ധികൾ, മാംസപേശികൾ, നാഡികൾ', തുടങ്ങിയവ അടങ്ങിയതാണ്. മാംസപേശികൾ കൊഴുപ്പ് കൊണ്ടും അതിനു പുറമെ കാണുന്ന ത്വക്ക് കൊണ്ടും പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യശരീരത്തിൽ അസ്ഥിസംരക്ഷണത്തിനായി മുഖ്യമായി ഏതാനും ശതം പേശികൾ ഉണ്ട്. മാംസത്തിനൊരു പ്രത്യേകതയുണ്ട് ഭക്ഷണം കൂടുതൽ കഴിച്ച് തടിക്കുമ്പോഴും മറ്റും റബ്ബർ പോലെ വികസിക്കുകയും മെലിയുമ്പോൾ ചുരുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

മാംസപേശികൾ രണ്ട് തരത്തിലാണ് ഉള്ളത്. 1. ഇച്ഛാനുവർത്തി, 2. അനിച്ഛാനുവർത്തി. സാധാരണയായി മനുഷ്യന്റെ സ്വത്വമായ ജീവാത്മാവിന്റെ ഇച്ഛയ്ക്കനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന മാംസപേശികളെ ഇച്ഛാനുവർത്തികളെന്ന് പറയുന്നു. ഉദാ: കൈകാലുകൾ ചലിപ്പിക്കുക, സംസാരിക്കുക. മനുഷ്യൻ അഥവാ ജീവാത്മാവ് ഇച്ഛിക്കാതെ തന്നെ അഥവാ ശരീരത്തിന്റെ സ്വന്തം ഇഷ്ടങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ചു മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്ന മാംസപേശികളെ അനിച്ഛാനുവർത്തി പേശികൾ എന്നു പറയുന്നു. ഉദാ: ശ്വാസോച്ഛ്വാസം, ദഹനക്രിയ.

ആകാശം, ഭൂമി, വായു, വെള്ളം, അഗ്നി എന്നിവ പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ ആണെന്നും, അവ കൊണ്ടാണ് ശരീരത്തെയും ജീവിയെയും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത് എന്ന് ചില വിശ്വാസങ്ങൾ ഉണ്ട്; അവയെല്ലാം പലവിധത്തിലുള്ള മൂഢത്തങ്ങളാണെന്ന് സൂചിത മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആകാശവും സൂര്യനും ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളുമെല്ലാം മണ്ണുമായിട്ട് അഥവാ ഭൂമിയിലെ ജീവി-ജീവിതവുമായിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അല്ലെന്നു വാദിക്കാനാവില്ല.!

ഭൂമിയിലെ ജീവികൾക്ക് അഥവാ ജീവാത്മാക്കൾക്ക് സൂര്യനിൽ നിന്നും പ്രകാശവും ചൂടുമൊക്കെ ലഭിക്കുകയാണ്; ജീവികൾ സൂര്യനിൽ പോയി കൊണ്ടുവരികയല്ല. ശരീരവും മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം, കുഞ്ഞുങ്ങളായ ജീവികൾക്ക് പ്രകാശവും ചൂടുമൊക്കെ ലഭ്യമാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും ഒക്കെ സൃഷ്ടിച്ചതായി മനസ്സിലാക്കാൻ ലഭ്യമായ ബുദ്ധിശക്തി കൊണ്ട് സാധിക്കുന്നതാണ്.

ഓരോ ജീവിയുടെയും ജനനം മുതൽ മരണം വരെയുള്ള സർവ്വ ആഗ്രഹങ്ങളെയും ആനന്ദങ്ങളെയും ആവശ്യങ്ങളെയും മണ്ണായ ഭൂമിയിലെ മൂലകങ്ങൾ കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച ശരീരത്തിലൂടെ സാധിച്ചു തരികയും, എന്തും സാധിച്ചു തരാൻ ശക്തിയുള്ളതുമായ ഭൂമിയായ ദൈവത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ, ഭൂമിയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് കഴിയാത്തത് വളരെ കഷ്ടമാണ്.

ഭൂമിയുടെ അകത്തും പുറത്തുമായിട്ട് ജലാശയങ്ങളായ കിണറുകളും തോടുകളും നദികളും കായലുകളും തടാകങ്ങളും സമുദ്രവും സ്ഥിതിചെയ്യുമ്പോൾ അവയിലെ ജലത്തെയും മഴയെയും മഞ്ഞുകട്ടകളെയും മഞ്ഞുമെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതും സംരക്ഷിക്കുന്നതും മണ്ണ് അഥവാ ഭൂമി തന്നെയാണ്. ഭൂഗർഭ ജലം കൊണ്ട് മനുഷ്യരെ പ്രത്യേകമായി കരുതുന്ന മഹാവാത്സല്യത്തെയോ, പ്രത്യക്ഷ ദൈവമായ ഭൂമിക്കു മാത്രമാണ് മഹത്വമെന്നോ, തിരിച്ചറിയാൻ പോലും മനുഷ്യർക്ക് ഉചിതമായി കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നതാണ് സത്യം.

ജീവനും ജീവാത്മാവും രണ്ടാണ്.

ഭൗതിക ശാസ്ത്ര ഗവേഷകരും ആത്മീയ ആചാര്യന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരുമായി അറിയപ്പെടുന്ന അനേകർക്ക് ജീവനും ജീവാത്മാവും രണ്ടാണെന്ന് അറിയില്ല; ഒന്നാണെന്ന് നൂറ്റാണ്ടുകളായി അനേകർ തെറ്റിദ്ധരിച്ച് പോരുന്നു.

ജീവൻ എന്നാൽ സമസ്ത ജീവികളുടെയും 'ദൈവാംശങ്ങളായ ശരീരത്തിന്റെ' പ്രവർത്തന ശക്തിയാണ്. വാതകം എന്ന് കണക്കാക്കുന്ന ഓക്സിജനാണ് ജീവൻ.

ചുവടെ വേറിട്ട് വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഓക്സിജനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായ അദ്ധ്യായങ്ങൾ മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉണ്ട്.

ജീവാത്മാവ് ജീവിയുടെ സ്വത്വമാണ്.

'ദൈവാംശമായ ശരീരത്തിന്റെ' ഉടമ എന്നോണം ജീവാത്മാവിന് ശരീരത്തിന്റെ മേൽ അവകാശവും അധികാരവും നൽകാതെ നൽകുന്നത് ശരീരം തന്നെയാണ്. ശരീരം ജീവാത്മാവിനു വേണ്ടി ജീവാത്മാവിനെ ജീവമായും നിർജ്ജീവമായും പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

ജീവാത്മാവിനെയും ചുവടെ വേറിട്ട് വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. മാത്രമല്ല; ജീവാത്മാവിനെ കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുന്ന പ്രത്യേകം അദ്ധ്യായങ്ങളും മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉണ്ട്.

ഇച്ഛാനുവർത്തിയും അനിച്ഛാനുവർത്തിയുമായ മാംസ പേശികളെ പ്പറ്റി മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. ദൈവാംശമായ ശരീരം സ്വയമാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി -സത്യ-സൃഷ്ടി-വാതക രൂപമായ ഓക്സിജന്റെയും, സ്ഥിതി-ധർമ്മ-ദ്രാവക രൂപമായ ജലത്തിന്റെയും, സംഹാര-നീതി-ഖര രൂപമായ മണ്ണിന്റെ അംശമായ ശരീരത്തിന്റെയും സംയുക്ത ഇഷ്ടമായ മഹാനീതി ശാസ്ത്ര പ്രകാരം, ശരീരത്തിലെ പേശികളെയും അവയവങ്ങളെയും ജീവമായും നിർജ്ജീവമായും മറ്റും ഓക്സിജൻ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതിന് അനുസരിച്ച് ജീവാത്മാവ് ജീവവും നിർജ്ജീവവും ഒക്കെ ആയിത്തീരുന്നു.

മനുഷ്യ ശരീരത്തിലെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ

ശരീരത്തിന്റെ പുറത്ത് നിന്നുള്ള വിവരങ്ങളെയും/ ചുറ്റുപാടിലുള്ള മാറ്റത്തെയും, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ അനന്തങ്ങളായ ആനന്ദങ്ങളെയും ജീവാത്മാവിനു ലഭ്യമാക്കുന്ന അവയവങ്ങളെയാണ് ഇന്ദ്രിയം എന്ന് പറയുന്നത്. മനുഷ്യശരീരത്തിൽ അഞ്ച് ഇന്ദ്രിയങ്ങളാണുള്ളത്, കണ്ണ്, ചെവി, ത്വക്ക്, നാവ്, മൂക്ക് എന്നിവയാണവ. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ.

ത്വക്ക് (Skin) അഥവാ ചർമ്മം അഥവാ തൊലി.

ഭൂമിയിലെ ജീവികളെല്ലാം, പ്രത്യേകിച്ചും മനുഷ്യൻ, രൂപം, മുഖഛായ, സൗന്ദര്യം, നിറം, എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അന്യോന്യം കാണുന്നതും അറിയുന്നതും ചർമ്മം ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ശരീരത്തെയാണ്. ജീവികളുടെയെല്ലാം ഏറ്റവും വലിയ അവയവം, പ്രധാനപ്പെട്ട അംഗവ്യൂഹങ്ങളിൽ ഒന്ന് എന്നതിനപ്പുറം ഭൂമിയിലെ ജീവികളെല്ലാം വാത്സല്യം, സ്നേഹം, പ്രേമം, കാമം തുടങ്ങിയ ആനന്ദങ്ങളെ മുഖ്യമായും അനുഭവിക്കുന്നത് ചർമ്മം വഴിയാണ്. നാവ്, കണ്ണ്, മൂക്ക്, ലൈംഗിക അവയവങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ശരീരത്തിലെ എല്ലാ അവയവങ്ങളെയും ബന്ധിപ്പിച്ചു കൊണ്ട്, ജീവാത്മാവ് ശരീരത്തിൽ മുഴുവൻ മുഖ്യമായി വ്യാപരിക്കുന്നത് ചർമ്മത്തിലൂടെയാണ്. അക്കാര്യങ്ങളെ അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ശരീരത്തിനു കെട്ടുറപ്പു നല്കുവാനും ശരീത്തിന്റെ ശീതോഷ്ണനില കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാനും ചർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ശരീരത്തിലെ മുഖ്യവിസർജ്ജനാവയവം വൃക്കയാണെങ്കിലും വെള്ളം, ലവണം, തുടങ്ങിയ വിസർജ്ജന -വസ്തുക്കളെയും പുറംതള്ളുവാൻ കെല്പുള്ള ആവരണമാണ് ചർമ്മം.

ചർമ്മഗ്രന്ഥികൾ (സ്വേദം സൃഷ്ടിക്കുന്നവ ഉൾപ്പെടെ), തൂവൽ, രോമം, കൊമ്പ്, നഖങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം ചർമത്തിന്റെ ഭാഗമായ അവയവങ്ങളാണ് എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

നാവ് / നാക്ക്

'ദൈവാംശമായ ശരീരത്തിന്റെ' ഉടമയായി ജീവാത്മാവിനെ (ശരീരം തന്നെ) നിശ്ചയിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് ശരീരം വേറിട്ട അസ്തിത്വത്തെ സ്വീകരിക്കാത്തത്. എന്നാൽ ശരീരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ ശക്തിയെ, ദൈവാംശം തന്നെയായ ഭക്ഷണത്തിലൂടെ നേടാനുള്ള ചുമതലയെ ജീവാത്മാവിനു നൽകുകയും, ജീവാത്മാവിനെ ഭക്ഷണം കഴിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് ഭക്ഷണ-രുചിയും സംതൃപ്തിയും സന്തോഷവും നിറഞ്ഞ ഭക്ഷണ ആനന്ദത്തെ ജീവാത്മാവിന് നൽകാനാണ് മഹാവ്യവസ്ഥ. അതിന് ആധാരമാക്കിയിട്ടുള്ള നാവാണ് രണ്ടാമത്തെ ഇന്ദ്രിയം.

വായുടെ താഴെത്തട്ടിലുള്ള പേശികളുടെ ഒരു കൂട്ടമാണ് നാക്ക് അല്ലെങ്കിൽ നാവ്. ഭക്ഷണം ചവയ്ക്കുന്നതിനും വിഴുങ്ങുന്നതിനും സഹായിക്കുന്ന അവയവമാണിത്. രുചി അറിയുന്നതിനുള്ള ഇന്ദ്രിയവുമാണ് നാക്ക്. നാക്കിലൂടെ അറിയാൻ കഴിയുന്ന ആഹാരത്തിന്റെയും ഔഷധത്തിന്റെയും അനുഭവമാണ് രസം അഥവാ രുചി. ആഹാരത്തിലെ രാസഘടകങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള സംവേദനം ആണിത്. ദ്രവങ്ങളിൽ ലയിച്ച രാസവസ്തുക്കളുടെ താരതമ്യേന ഉയർന്ന സാന്ദ്രതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവാണ് രുചി നൽകുന്നത്. ഗന്ധത്തോട് അടുത്ത ബന്ധമുള്ള സംവേദനമാണിത്. രാസ ഉത്തേജകങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയുന്ന സംവേദിനികൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് രുചി അറിയാൻ കഴിയുന്നത്.

നാവിന്റെ പുറംതൊലിയിൽ ഭൂരിഭാഗവും സ്വാദ് അറിയാനുള്ള മുകുളങ്ങളാണ്. സ്വാദുമുകുളങ്ങൾ എന്ന പ്രത്യേക സംവേദിനികൾ വായ്ക്കുള്ളിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് നാക്കിൽ, മാത്രമാണ് കാണുന്നത്. ഒരാളിൽ ഏകദേശം 9,000 സ്വാദ്മുകുളങ്ങൾ കാണും. ഫേഷ്യൽ നെർവ്, ഉൾപ്പെടെയുള്ള നാഡികളുടെ തന്തുക്കളാണ് സ്വാദുമുകുളങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത്.

നാക്കിന്റെ പിറകിലെ അറ്റം കയ്പറിയാനും വശങ്ങൾ പുളിപ്പറിയാനും അറ്റം മധുരവും ഉപ്പുരസവും അറിയാനും പ്രയോജനപ്പെടുന്നു. ചില രോഗം ബാധിച്ചാൽ രുചിയറിയാനുള്ള ശേഷി നഷ്ടപ്പെടും.

നാവിന്റെ സുഗമമായ ചലനശേഷി സംസാരത്തിന് സഹായിക്കുന്നു; നാവിൽ ധാരാളമായുള്ള ഞരമ്പുകളും രക്തധമനികളും ഈ ചലനം സാധ്യമാക്കുന്നു. ഉമിനീർ സദാ നാവിനെ നനവുള്ളതായി നിലനിർത്തുന്നു.

ഒരറ്റത്തുമാത്രം മനുഷ്യശരീരത്തിൽ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരെ ഒരു പേശിയാണ് നാവ്. മനുഷ്യശരീരത്തിലെ ഏറ്റവും ബലമുള്ള പേശിയാണ്. വിരലടയാളം പോലെ നാവിന്റെ അടയാളങ്ങളും ഓരോ മനുഷ്യരിലും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. ശരീരത്തിലെ ഏറ്റവും വേഗം സുഖം പ്രാപിക്കുന്ന അവയവം നാവാണ്. സ്ഥാനമാറ്റവും നടത്തിയാണ് വ്യത്യസ്തശബ്ദം ഉണ്ടാക്കുന്നത്.

വാത്സല്യം, സ്നേഹം, പ്രേമം, കാമം, തുടങ്ങിയ ആനന്ദങ്ങളെ ജീവാത്മാവ് മുഖ്യമായും അനുഭവിക്കുന്നത് ചർമ്മത്തിലൂടെ ആയിരിക്കുമ്പോഴും നാവിന് അഥവാ നാവിലെ ചർമ്മത്തിന് വലിയ പ്രാധാന്യം ഉണ്ട്.

കണ്ണ്

കാഴ്ച എന്ന അനുഭവം സാധ്യമാക്കുക എന്നതാണ് കണ്ണിന്റെ ധർമ്മം. പ്രകാശത്തെ സ്വീകരിച്ച് വിവരങ്ങൾ നാഡികൾ വഴി തലച്ചോറിലേക്ക് അയക്കുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ ഏറ്റവും സ്വാധീനതയുള്ളത് കണ്ണിനാണ്.

ചെവി

ശബ്ദതരംഗങ്ങളെ സ്വീകരിച്ച് വിവരങ്ങൾ തലച്ചോറിലെത്തിച്ച് ശ്രവണം എന്ന അനുഭവത്തിന് ജീവാത്മാവിനെ സഹായിക്കുന്നു.

മൂക്ക് അഥവാ **നാസിക** ശ്വസിക്കുവാനും മണക്കുവാനുമുള്ള ഇന്ദ്രിയമാണ്. മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച് പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ പെട്ട ഈ അവയവം ജീവൻ നിലനിർത്തുന്നതിന് ആവശ്യമായ പരമപ്രധാനമായ അവയവമാണ്. മറ്റുള്ള ചില ജീവികളിൽ മൂക്കിന് വേറെ ഉപയോഗങ്ങളും ഉണ്ട്. ആനയെ സംബന്ധിച്ച് മനുഷ്യന്റെ കൈ പോലെ പ്രധാനമായ അവയവമാണ്. മൃഗങ്ങളിൽ ഇത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട അവയവമാണ്. ഇത് മൂലം അവയ്ക്ക് പലതും ഗ്രഹിച്ചെടുക്കാൻ സാധിക്കും. പാമ്പിനെ പോലുള്ള ചില ജീവികളിൽ മൂക്ക് ഇല്ല. അവ മിക്കതും പ്രത്യേക അവയവം വഴിയാണ് ശ്വസനം നടത്തുന്നത്.

മണം തിരിച്ചറിയാനുള്ള അവയവമാണ് മൂക്ക്. മൂക്കിന് ഏറെക്കുറെ 50,000 സെന്റുകളുടെ മണം തിരിച്ചറിയാനാകും. മനുഷ്യരിൽ മണം തിരിച്ചറിയാനുള്ള കഴിവ് മറ്റു ജീവികളെ അപേക്ഷിച്ച് കുറവാണ്.

ശരീരത്തെ കുറിച്ച് മറ്റു ചില പൊതുവിവരങ്ങൾ വെബ്സൈറ്റിൽ നിന്നും പകർത്തി ചുവടെ ചേർക്കുന്നത് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സത്ത ആവശ്യമാക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ്; എല്ലാവരും അറിയുകയോ പഠിക്കേണ്ടവയോ അല്ല.

കോശം: ഘടനാപരമായും ധർമ്മപരമായും ജീവാത്മാവിന്റെ അടിസ്ഥാന ഘടകവും, ഒരു ജീവിയുടെ ഏറ്റവും ചെറുതും സ്വയംവിഭജനശേഷി കാണിക്കുന്നതുമായ അസ്തിത്വമാണ് കോശം/ സെൽ cell. അനേകം കോടി കോശങ്ങൾ മനുഷ്യ ശരീരത്തിൽ ഉണ്ട്.

ശരീരത്തിൽ ഒറ്റക്കോശം മാത്രമുള്ളവ ഏകകോശജീവികൾ (ഉദാ:- ബാക്ടീരിയ); നിരവധി കോശങ്ങളുള്ളവ ബഹുകോശജീവികൾ (ഉദാ:- മനുഷ്യൻ). കോശങ്ങളെ സൂക്ഷ്മദർശിനിയിലൂടെ മാത്രമേ കാണാനാകൂ.

ജീവൻ നില നിർത്താനായുള്ള സുപ്രധാന ധർമ്മങ്ങൾ നടക്കുന്നത് കോശങ്ങളിൽ വച്ചാണ്. കോശധർമ്മങ്ങളെ നിയന്ത്രിയ്ക്കുവാനും അടുത്ത തലമുറയിലേയ്ക്ക് പകരാനുമുള്ള പാരമ്പര്യവിവരങ്ങൾ കോശങ്ങളിലാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. കോശത്തിനുള്ളിൽ കോശദ്രവ്യം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഘടകങ്ങളുണ്ട്.

കോശത്തിനകത്തെ രാസപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുന്ന ദ്രവമാധ്യമമായും കോശാംഗങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഭാഗമായും കോശദ്രവ്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. കോശത്തിന്റെ ഊർജ്ജനിർമ്മാണ പ്രക്രിയയിലെ ശ്വസനവും ദഹനവും മറ്റും നടക്കുന്നത് കോശദ്രവ്യത്തിൽ വച്ചാണ്. സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് പഠിക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും പഠിപ്പിക്കാനും വിഷമം ഏറെയുള്ള അതിസങ്കീർണ്ണമായ പാഠങ്ങളെ ഇവിടെ ചേർക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ..

കോശത്തിന്റെ സൃഷ്ടിപരമായ പ്രാപ്തിയെ കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുക! മനുഷ്യ ശരീരത്തിലെ ഒറ്റയൊരു കോശത്തിന്റെ ഡിഎൻഎ-യിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള വിവരങ്ങൾ പകർത്തണമെങ്കിൽ എ4 വലിപ്പമുള്ള ഏകദേശം പത്തുലക്ഷം താളുകൾ വേണ്ടിവരും! അതിലും അതിശയകരമായ ഒരു സംഗതിയുണ്ട്. ഒരു കോശം വിഭജിച്ച് ഒരു പുതിയകോശത്തിനു രൂപംനൽകുന്ന ഓരോ പ്രാവശ്യവും ആദ്യത്തെ കോശത്തിലുള്ള ഈ വിവരങ്ങൾ അതേപടി പുതിയ കോശത്തിലേക്കു കൈമാറപ്പെടുന്നു. ഓരോ കോശത്തിലും — മനുഷ്യ ശരീരത്തിലെ 100 ലക്ഷം കോടി കോശങ്ങളിലും— ഈ വിവരങ്ങൾ പ്രോഗ്രാം ചെയ്യപ്പെട്ടത് എങ്ങനെയാണെന്നാണ് കരുതുന്നത്? വെറും യാദൃച്ഛികതയാലോ, അതോ ഒരു വിദഗ്ധ രൂപരചയിതാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്താലോ?

"ഒരു കോശത്തിന്റെ ഉത്പത്തിക്കു പിന്നിൽ ബുദ്ധിശക്തി അഥവാ ഒരു മനസ്സ് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന യുക്തിസഹമായ നിഗമനത്തിൽ എത്താത്തിടത്തോളം കാലം .. ദൈവ വിപ്ലവം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് വരെ, കോശത്തിന്റെ ഉത്ഭവവും അതിന്റെ തുടർച്ചയായുള്ള പ്രവർത്തനവും വിശദീകരിക്കുക എന്നത് ഭീമമായ അല്ലെങ്കിൽ പരിഹാരമില്ലാത്ത ഒരു പ്രശ്നമായി അവശേഷിക്കും."

പ്രപഞ്ചം യാദൃച്ഛികതയുടെയും അസ്ഥിരതയുടെയും ഒന്നല്ല; മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാഹൃദയമായ ഓംകാരത്തിൽ നിറഞ്ഞിട്ടുള്ള മഹാവാത്സല്ല്യം എന്ന മഹാനീതി ശാസ്ത്രത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്ന മഹാശാസ്ത്ര നിയമങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള ആവിഷ്ക്കാരങ്ങളുടെയും സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങളുടെയും മഹാനിർവ്വഹണമാണ്.

നടത്തയിലും നോട്ടത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലുമെല്ലാം മനുഷ്യർ വ്യത്യസ്തർ തന്നെ. എന്നാൽ ഓരോ മനുഷ്യ ശരീരവും ഓരോ അത്ഭുത വർഗ്ഗം തന്നെയാണ്.

ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി-സത്യ-സൃഷ്ടി- വാതക രൂപവും, ജീവികളുടെയെല്ലാം ജീവനുമായ ഓക്സിജൻ

അല്പനേരം മൂക്കും വായും അടച്ചു പിടിച്ചാൽ ശ്വാസം മുട്ടുന്നത് മനുഷ്യർക്ക് അനുഭവിച്ചറിയാം; ദീർഘനേരം ശ്വാസം കഴിച്ചില്ലെങ്കിൽ മരിച്ചു പോകുമെന്നും അറിയാം. ജലത്തിലെ ഓക്സിജൻ ശ്വസിക്കുന്ന മത്സ്യങ്ങളെ കരയിലിട്ടാൽ ശ്വാസം കിട്ടാതെ പിടഞ്ഞു മരിക്കുന്നത് കാണാത്തവർ വിരളമായിരിക്കും. ഓക്സിജൻ മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികളിൽ പ്രവർത്തിച്ചാൽ മാത്രമാണ് ജീവികൾക്ക് ജീവൻ ഉണ്ടാവുക എന്ന് കാണാം. ജീവികളുടെയെല്ലാം ജീവനാണ് ഓക്സിജൻ എന്നതിന് വേറെ തെളിവ് ആവശ്യമില്ല.

ഓക്സിജനെ ശ്വസിക്കാതെ മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെ യാതൊരു ജീവികൾക്കും ജീവിക്കാനാവില്ല എന്ന് അറിയാവുന്ന മനുഷ്യർ ശ്വസിക്കുക എന്ന പ്രവൃത്തിയെ നിശ്ചയിക്കുന്നതും ചെയ്യുന്നതും (ചെയ്യിക്കുന്നതും) ആരാണ് എന്നതിനെ ഒരല്പം വിശകലനം ചെയ്യണം. മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികളാണോ ശ്വസിക്കുക എന്ന പ്രവൃത്തിയെ ചെയ്യുന്നത് ? അല്ലേ അല്ല.

ജീവനും ശക്തിയുമായ ഓക്സിജൻ ശരീരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരമാണ്. ഓക്സിജനെ നിർജ്ജീവമായ ഒരു വാതകമായി മനുഷ്യർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു പോരുന്നതാണ് തിരുത്തേണ്ടത്.

ഓക്സിജൻ ഭൂമിയിലെ ഒരു മൂലകം മാത്രമല്ല എന്നും സാരം.

ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി- സത്യ-സൃഷ്ടി-വാതക രൂപമാണ് ജീവികളുടെയെല്ലാം ജീവനായ ഓക്സിജൻ. ദൈവത്തിന്റെ വാതക രൂപമാണ് ഓക്സിജൻ എന്ന് ലളിതമായും പറയുന്നു.

ഭ്രൂണത്തിന് രൂപവും അവയവങ്ങളും നിശ്ചയിക്കുകയും നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഓക്സിജന് പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ശ്വാസകോശം, ഹൃദയം, തുടങ്ങിയവ മഹാഉചിതമായി ഒരുക്കുന്നതും ജീവാത്മാവല്ല.

ദൈവത്തിന്റെ വാതക രൂപമായ ഓക്സിജൻ, ജീവികളുടെ ആത്മാവിനെ വഹിക്കുന്ന 'ദൈവാംശമായ ശരീരവുമായി' മഹാശാസ്ത്ര പ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ആത്മാവിന് ജീവൻ ഉണ്ടാവുക. അതായത് ആത്മാവ് ജീവമായിരിക്കണമെങ്കിൽ, ഓക്സിജനോ ശരീരമോ നിശ്ചയിക്കണം. ഓക്സിജൻ ആത്മാവുമായി പ്രവർത്തിക്കാത്തപ്പോൾ ഉറക്കം, ബോധക്ഷയം, മരണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള അവസ്ഥയിലാകും ആത്മാവിന്റെ നില. ഹൃദയ സ്പന്ദനവും, സ്തംഭനവും, രക്ത ഓട്ടവും, അതിനെ ശരിവെക്കുന്നു.

മനുഷ്യർ ഏറെക്കുറെ 18 തവണ ഓരോ മിനുട്ടിലും ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുന്നതിനെ അങ്ങനെയൊരു ശാസ്ത്ര സംവിധാനം ഏർപ്പെടുത്തി ക്കൊണ്ട് മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെ സമസ്ത ജീവികളും ചിന്തിക്കുന്നതും, കരിയില അനങ്ങുന്നതും, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ സമസ്ത കാര്യങ്ങളെയും മഹാശാസ്ത്രപരമായി തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ വാതക രൂപമായ ഓക്സിജൻ തദ്വാരാ ദൈവം അറിയുന്നു എന്നാണ് അർത്ഥം.

ഓക്സിജൻ ലഭ്യമല്ലാത്തതോ കുറവുള്ളതോ ആയ പർവ്വത കൊടുമുടി, ശൂന്യാകാശം, ചന്ദ്രൻ, മറ്റു ഗ്രഹങ്ങൾ, സമുദ്രത്തിന്റെ അടിത്തട്ട് എന്നിവിടങ്ങളിൽ പോകുന്ന മനുഷ്യർ, ഓക്സിജൻ അടങ്ങിയ സിലിണ്ടർ കൂടെ കൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ, അപ്പോഴും എപ്പോഴും, മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ മഹാശാസ്ത്രപരമായി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ദൈവം സർവ്വതും മഹാശാസ്ത്രപരമായി തന്നെ അറിയുകയും മഹാപരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് സുവ്യക്തമാണ്. മനുഷ്യർക്ക് ലഭ്യമായ ബുദ്ധിശക്തി കൊണ്ട് ആവക കാര്യങ്ങളെ ലളിതമായി ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയും എന്ന് ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നുമുണ്ട്.

ജീവിയുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നത് ജീവിയുടെ സ്വത്വം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ജീവാത്മാവാണ്; എന്നാൽ ജീവിയുടേതെന്ന് കരുതുന്ന (ദൈവാംശമായ) ശരീരത്തെ ഭരിക്കുന്നത് ശരീരം സ്വയം തന്നെയാണ്; ദൈവത്തിന്റെ ഖര രൂപമായ മണ്ണിന്റെ അംശമായ ശരീരം, ദ്രാവക രൂപമായ ജലം, വാതക രൂപമായ ഓക്സിജൻ എന്നിവ മൂന്നും ചേർന്നാണ് എന്നും, ഓക്സിജൻ ആണെന്നും പറയാം. ജീവികളുടെയെല്ലാം ശരീരത്തിലെ കോശങ്ങളുടെ നിർമ്മാണം, ശരീര വളർച്ച, രോഗം, രോഗമുക്തി, എന്നിവയെ ഭരിക്കുന്നത് ജീവനായ ഓക്സിജനാണ് എന്നു സാരം.

മഹാശാസ്ത്രപരമായിട്ട് അല്ലാതെ, അഥവാ ഓക്സിജൻ പോലെയുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ ഇല്ലാതെ ദൈവത്തിന് പ്രപഞ്ച കാര്യങ്ങളെ അറിയാനും പരിപാലിക്കാനും കഴിയില്ലേ ? തീർച്ചയായും കഴിയും. ദൈവ കാര്യങ്ങളിൽ യാതൊരു കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും ഇല്ലാതെ ദൈവം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്.

ഏകമഹാശക്തിയായ ദൈവം, ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാശക്തിയുടെയും, മഹാജ്ഞാനത്തിന്റെയും അംശങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് ജീവികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങളെ നിർവ്വഹിക്കുന്നത് എന്നു വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, മഹാജ്ഞാനത്തിന്റെ അംശമാണ് മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മഹാശാസ്ത്രം എന്ന് ലളിതമായി ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയും. മഹാശാസ്ത്ര പ്രകാരം മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നുവച്ചാൽ ദൈവം മഹാശാസ്ത്രത്തെ സ്വയം പാലിച്ചു കൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നാണർത്ഥം. ദൈവം മഹാശാസ്ത്രത്തെ മഹാഉചിതമായി പാലിക്കുന്നുണ്ട്..!

ദൈവം സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങളെ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഉന്നത മഹാശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളെയും, ഉചിതമായ സമയത്ത്, മറ്റ് ശാസ്ത്രങ്ങളെ ഗവേഷകർക്ക് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഏറെക്കുറെ സമാനമായാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

മണ്ണിലെ മൂലകങ്ങളുമായും സംയുക്തങ്ങളുമായെല്ലാം ചേർന്ന് മണ്ണും ഭൂമിയും ശരീരവും കൂടിയായ ദൈവത്തിന്റെ വാതകരൂപവും, ജീവികളുടെ ജീവനുമായ ഓക്സിജൻ മഹാഉചിതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ വാതക ദ്രാവക ഖര രൂപങ്ങളായ ഓക്സിജൻ, ജലം, മണ്ണ്/ശരീരം എന്നിവയുടെ മഹാവാത്സല്യത്തെയും മഹാനീതിയെയും അനുഭവിച്ച്, ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്ക് ദൈവ വിപ്ലവത്തോടെ ദൈവകാര്യങ്ങളിലെ സത്യങ്ങളെല്ലാം കൂടുതൽ ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്.

സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തെ സൂചിത **മഹാവേദ** ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ആദ്യ ഘട്ടത്തെ പ്പറ്റി **അല്പം** കുറിക്കുന്നു:-

സൃഷ്ടിയുടെ ആദ്യ ഘട്ടം

മണ്ണിലെ മൂലകങ്ങളുമായി ചേർന്ന് ഓക്സൈഡ്, സൾഫേറ്റ്, നൈട്രേറ്റ് തുടങ്ങിയ സംയുക്തങ്ങളായിട്ട് ജീവിസൃഷ്ടിയെ നയിക്കേണ്ടുന്ന ഓക്സിജൻ മണ്ണായ ഭൂമിയിലെങ്ങുമുണ്ട്. ഭൂമിയിൽ ജീവിസൃഷ്ടിയെ ചെയ്യണമെങ്കിൽ, ധർമ്മം, സ്ഥിതി എന്നിവയെ നയിക്കേണ്ടുന്ന ജലം ആവശ്യമാണ്. സൃഷ്ടിയുടെ ധർമ്മമായ സ്ഥിതിയെ നിർവ്വഹിക്കാൻ രണ്ടായിട്ടു നിൽക്കുന്ന ഭൂമിയുടെ ശക്തിയും ജീവനുമായ ഓക്സിജൻ, പരമാത്മാവായ ഹൈഡ്രജൻ എന്നീ രണ്ടു സത്യങ്ങളും കൂടിച്ചേരണം എന്നാണ് അതിന്നർത്ഥം. അതിന്നായി മഹാഇഷ്ടം പോലെ അഥവാ മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം ഭൂമിയിലെ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും അന്തരീക്ഷ വായുവായിട്ട് ഓക്സിജൻ രൂപം കൊള്ളുന്നു. സൂര്യനിൽ നിന്നും, പ്രപഞ്ചപിതാവും പരമാത്മാവുമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഹൈഡ്രജനെ' ഭൂമിയിലേക്കു നയിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വാതക രൂപവും സത്യവും സൃഷ്ടി-ശക്തിയുമായ ഓക്സിജൻ, ദൈവത്തിന്റെ വേറിട്ട ഭാഗമായി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള പരമാത്മാവായ ഹൈഡ്രജനുമായി ചേർന്ന് മഹാഉചിതമായ അളവിൽ ജലമായി മാറുന്നു. ജീവനായ ഓക്സിജന്റെയും, പരമാത്മാവായ ഹൈഡ്രജന്റെയും കൂടിച്ചേരലിൽ നിന്ന് ദ്രാവകമായി ജലം ഉണ്ടാകുന്നതു കൊണ്ട് ധർമ്മം പൂർത്തിയാകുന്നില്ല.

ജീവനായ ഓക്സിജന്റെയും, പരമാത്മാവായ ഹൈഡ്രജന്റെയും കൂടിച്ചേരൽ കൊണ്ട് ഉണ്ടായ ജലം എന്ന ധർമ്മത്തെ അർത്ഥപുഷ്ടമാക്കുവാൻ, ഏകദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞായിട്ടും ആദ്യസൃഷ്ടിയായും മത്സ്യത്തെ (ജലത്തിൽ) സൃഷ്ടിക്കുന്നു. 2 കരിമീൻ കുഞ്ഞുങ്ങൾ.

ആദ്യ സൃഷ്ടിയെ സംബന്ധിച്ച് യുക്തിശാസ്ത്ര പരമായി മുകളിൽ വിവരിച്ച കാര്യങ്ങളെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന മത്സ്യാവതാരം ഗ്രന്ഥകാരനായ പരമശിവന്റെ ഈ ജന്മ ജീവിതത്തിൽ 1989-ൽ പ്രത്യക്ഷമായി സംഭവിച്ച് ബോദ്ധ്യമുണ്ട് എന്ന് ഏറ്റവും വിനീതമായും പരമസത്യസന്ധമായും പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ മഹാരൂപമായ ഭൂമിയിൽ 'ജീവികളായും ശരീരമില്ലാതെ നിർജ്ജീവമായും പരിമിതമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെയുമെല്ലാം കഴിയുന്ന സമസ്ത ജീവാത്മാക്കളെയും', ജീവാത്മാക്കളുടെയെല്ലാം അനന്ത ഗുണങ്ങളോടെയും വ്യത്യാസങ്ങളോടെയും ഉള്ള 'മത്സ്യ-സസ്യ-പക്ഷ-മൃഗ-മനുഷ്യാവസ്ഥകളിലെ ശരീരങ്ങളെയും,' മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ സമസ്ത മൂലകങ്ങളെയും സംയുക്തങ്ങളെയുമെല്ലാം ഭൗതികമായ അസ്തിത്വത്തോടെ മഹാഭരിക്കുന്നതും, ദൈവത്തിന്റെ വാതകരൂപവും, ജീവികൾക്കെല്ലാം ശക്തി നൽകുന്നതും ഓക്സിജൻ അഥവാ പ്രാണൻ അഥവാ ജീവൻ ആണ്. മണ്ണു കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയ ശരീരത്തിലെ നാസികയിലൂടെ ദൈവം തന്റെ ശ്വാസത്തെ ഊതിയാണ് മനുഷ്യന് ജീവൻ നൽകിയതെന്ന വചനം സത്യമാകുന്നത് അങ്ങനെയാണ്.

ദൈവത്തിന്റെ ശിവ-സ്ഥിതി-ധർമ്മ- ദ്രാവക രൂപവും, ജീവികൾക്കെല്ലാം ജീവിക്കാൻ അത്യാവശ്യ ദ്രാവകവുമായ ജലം എന്ന മഹാത്ഭുതം !

ഖരാവസ്ഥ മാത്രമാണ് ശരീരത്തിനെങ്കിൽ, ജീവികൾ കഴിക്കുന്ന ഭക്ഷണം വായിലിട്ട് ചവയ്ക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല; ഭക്ഷണ സാധനങ്ങളും പോഷകങ്ങളും ശരീരത്തിൽ വ്യാപരിപ്പിക്കാനും കഴിയില്ല. ജീവിക്കുക എന്ന ധർമ്മത്തെ ദ്രാവക അവസ്ഥയുമായും ജലവുമായും ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ജീവികളുടെയെല്ലാം ശരീരത്തിൽ പോഷകങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ഘടകങ്ങളും വ്യാപരിക്കുന്നത് ജലം വഴിയാണ്. മനുഷ്യൻ, മൃഗം, പക്ഷി, മത്സ്യം എന്നിവയിൽ, രക്തത്തിലെ ജലം വഴിയാണ്; സസ്യങ്ങളിൽ രക്തത്തിന് തുല്യമായ അവയിലെ ദ്രാവകത്തിലുള്ള ജലം വഴിയുമാണ്. ഭൂഗുരുത്വാകർഷണം കൊണ്ട് ഉയരത്തിൽ നിന്ന് താഴേക്ക് ഖരവസ്തുക്കൾ വീഴും എന്നത് ജലം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ദ്രാവകങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, ഉയരത്തിൽ നിന്ന് താഴേക്ക് മാത്രമേ ഒഴുകുകയുള്ളൂ എന്ന് ശാസ്ത്ര നിയമം ഉണ്ടാക്കുകയും, ശ്വാസകോശം ഹൃദയം രക്തധമനികൾ എന്നിവയിൽ ഓക്സിജൻ സ്വയം പ്രവർത്തിച്ചു സൃഷ്ടിക്കുന്ന മർദ്ദത്തിലൂടെയും മർദ്ദ വ്യത്യാസങ്ങളിലൂടെയും ജീവാത്മാവിനു വേണ്ടി ശരീരം ചെയ്യുന്ന പോഷകങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള വിതരണ പദ്ധതി മംഗളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ശിവം.

ഭൗതിക ശാസ്ത്ര ഗവേഷകർ, ജലത്തിൽ കാണുന്നത് മറ്റു ചില അത്ഭുതങ്ങളാണ് : ജീവികളുടെ നിലനിൽപ്പിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ജലത്തിന്റെ തന്മാത്രാ ഘടന പരിശോധിക്കുക. രൂപരചനയിലെ സവിശേഷത നിമിത്തം രണ്ടു ഹൈഡ്രജൻ ആറ്റങ്ങൾ അതുല്യമായ വിധത്തിൽ ഒരു ഓക്സിജൻ ആറ്റവുമായി കൂടിച്ചേർന്ന് ഒരു ജലതന്മാത്രയ്ക്കു രൂപം നൽകുന്നു.

ഒരു തുള്ളി വെള്ളത്തിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ശതകോടിക്കണക്കിന് തന്മാത്രകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും! ഒരു ജലതന്മാത്ര പരിശോധിക്കുകയും വ്യത്യസ്ത അവസ്ഥകളിൻ കീഴിലെ അതിന്റെ സ്വഭാവസവിശേഷത പരിചിന്തിക്കുകയും ചെയ്താൽ വളരെയധികം പഠിക്കാനാവും.

ജലം യഥാർഥത്തിൽ വളരെ സങ്കീർണമാണ്. "ഭൂമിയിൽ ഉള്ളവർക്ക് ഏറ്റവും പരിചിതമായ ദ്രാവകമാണ് ജലം. എന്നാൽ ഏറ്റവും ദുർഗ്രാഹ്യമായ ഒന്നും കൂടിയാണ് അത്." ജലത്തിന്റെ ഘടന വളരെ ലളിതമാണെങ്കിലും "അതിന്റെയത്ര സങ്കീർണമായ സ്വഭാവസവിശേഷതകളുള്ള മറ്റൊന്നുമില്ല." "H_2O ഒരു വാതകം ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്, എന്നാൽ ദ്രാവകമാണ്. കൂടാതെ തണുത്തുറയുമ്പോൾ അതിന്റെ ഖരരൂപമായ ഐസ് താഴ്ന്നുപോകുന്നതിനു പകരം പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്നു." ജലത്തിന്റെ ഈ അസാധാരണ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് : "മത്സ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജലജീവികളുടെ പരിരക്ഷണം മുന്നിൽകണ്ടുകൊണ്ടുള്ള അത്ഭുതകരമായ ഒരു രൂപരചനയാണ് ഇതെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ജലം അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്ന് ചിന്തിച്ചു നോക്കുക. കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഐസ് രൂപംകൊള്ളുകയും ഒടുവിൽ ജലാശയം മുഴുവൻ ഒരു വലിയ ഐസുകട്ട ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ജലജീവികൾ ഒന്നാകെ അല്ലെങ്കിൽ അവയിൽ മിക്കവയും നശിച്ചുപോകാൻ അത് ഇടയാക്കും." ജലത്തിന്റെ ഈ അസാധാരണ സ്വഭാവസവിശേഷത "മഹത്തരവും ഉദ്ദേശ്യപൂർണവുമായ ഒരു മനസ്സ് ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട് എന്നതിന്റെ തെളിവാണ്".

"ജലത്തിന്റെയും ഐസിന്റെയും തന്മാത്രാ ഘടനകളിലെ ഓക്സിജൻ ആറ്റങ്ങളുടെ ക്രമീകരണത്തിലാണ് വിശദീകരണം കുടികൊള്ളുന്നത്" എന്ന് അനേകം ഗവേഷകർ കരുതുന്നു.

(ജലം ദൈവത്തിന്റെ ദ്രാവക രൂപവും, ഓക്സിജൻ വാതക രൂപവും, മണ്ണ് ഖര രൂപവും ആണെന്ന് ഇനിയും അനേകർ തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

മത്സ്യം, സസ്യം, പക്ഷി, മൃഗം, മനുഷ്യൻ എന്നിങ്ങനെ ജീവികളെല്ലാം ക്രമേണ പരിണമിക്കുകയും, മനുഷ്യാവസ്ഥയിൽ എത്തിക്കൊണ്ട് നക്ഷത്രമായിട്ട് അഥവാ സ്വതന്ത്ര ഹൈഡ്രജനായിട്ട് ആത്മീയ സാക്ഷാത്ക്കാരം എന്ന മോക്ഷത്തെ നേടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ഭൂമിയിൽ വച്ച് ജീവി-ശരീരങ്ങൾ കൊണ്ട് അറിയുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്ത ആനന്ദങ്ങളെ അനന്തമായിട്ട് ആസ്വദിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് വേറിട്ട ആകാശത്തിലെ സൂര്യനിൽ നിന്നു വന്ന പരമാത്മാവിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ജീവാത്മാവിന് ഭൂമിയിലോ, ഭൂമിയിലെ വസ്തുക്കളിലോ അവകാശവും അധികാരവും ഇല്ല; മോക്ഷം ലഭിക്കുമ്പോഴും അങ്ങനെ തന്നെ. ...

മഹാശാസ്ത്രപരമായ 'അവകാശം' ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമാണ് അധികാരമുള്ളത്.

മഹാശക്തിയും ഭൂമിയുമായ ദൈവമാണ് ജീവികളെല്ലാം ഉൾപ്പെട്ട മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ എല്ലാ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെയും മഹാനിർവ്വഹിക്കുന്നത്. അതായത് മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ വസ്തുക്കളും ജീവികളുമെല്ലാം മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിന്റേതാണ്; ദൈവത്തിനു മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാണ്.

ജീവികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാര കർത്താവും ഭൂമിയുമായ ദൈവം, സൃഷ്ടികളെ ദാസരായിട്ടു കണക്കാക്കാതെ തന്റെ പൊന്നോമന-കുഞ്ഞുങ്ങളായിട്ട് മഹാഅനുഗ്രഹിക്കുന്നതും, (മഹാപിതാവും) മഹാമാതാവുമായിക്കൊണ്ട് കുഞ്ഞുങ്ങളെയെല്ലാം എപ്പോഴും മഹാ-കരുതുന്നതും, സൃഷ്ടികളായ ജീവികളുടെയെല്ലാം മഹാഭാഗ്യമാണ്.

വസ്തുതകളെ അറിയാതെയും അറിയാൻ ശ്രമിക്കാതെയും, ദുസ്വാർത്ഥങ്ങളെ നേടാനുള്ള സമ്പത്തായിട്ട് മാത്രം ഭൂമിയെ കണക്കാക്കി പോരുന്നത് മനുഷ്യ സമൂഹത്തിലെ ധാർമ്മിക അധഃപതനങ്ങൾക്ക് കാരണമായിട്ടുണ്ട്. ദൈവീകമായ സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രം ഉൾപ്പെട്ട മഹാശാസ്ത്രം പഠിക്കാനും പാലിക്കുവാനും തയ്യാറാകുമ്പോൾ, വിഷയ ശുദ്ധീകരണം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

ദൈവത്തിന്റെ വാതക രൂപവും ജീവനും ശക്തിയുമായ ഓക്സിജൻ, അദൃശ്യ വാതകങ്ങളായ ജീവാത്മാവിനെയും പുണ്യപാപങ്ങളെയും മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം നയിക്കുന്നതാണ്. മരിക്കുമ്പോഴും വധിക്കപ്പെടുമ്പോഴും, മറ്റുള്ള ജീവികളുടെ ഭക്ഷണമായിട്ട് പരിണമിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും, ശരീരം എവിടെയുമുള്ള മണ്ണിലടിയുന്നതാണ്; ജനിച്ച പ്രദേശമെന്നോ ജീവിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളെന്നോ വ്യത്യാസമില്ല. മണ്ണും ഭൂമിയും ദൈവാംശവുമായ ശരീരം വീണ്ടും മണ്ണിലേക്ക് മടങ്ങുന്നു. സർവ്വം മണ്ണടി.

ശരീരം പ്രത്യക്ഷമായിട്ട്, ജീവാത്മാവിന് അനുവദിക്കുന്ന അവയവ-ചലനങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഏതൊരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാനും ചെയ്യാതിരിക്കാനും, ഏതൊരു വസ്തുവും ഉപയോഗിക്കാനും ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കാനും ജീവാത്മാവിന് സമ്പൂർണ്ണ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രസ്തുത സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ദുരുപയോഗിച്ച് മണ്ണും പ്രദേശവും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാൻ സൃഷ്ടികൾക്കു കഴിയുന്നതല്ല.

ഏകദൈവം സ്വയം പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മഹാമാതാവും പിതാവുമായി രണ്ടായി വിഭജിച്ച് ഒന്നായി വർത്തിക്കുന്നു.

സ്ത്രീ, പുരുഷൻ എന്നിങ്ങനെ 2 ഭാഗങ്ങളെ ജീവികൾക്കെല്ലാം മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിക്കൊണ്ട് ജീവികളുടെ ആനന്ദങ്ങളെയും മഹാനീതിയെയും മഹാമംഗളമാക്കുമ്പോൾ, മഹാപിതാവും മഹാമാതാവും മഹാനീതിപതിയുമായ ദൈവം, ഒന്നാണെങ്കിലും രണ്ടായി വർത്തിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമുണ്ട്. അതിനാൽ മണ്ണായ ഭൂമിയെന്ന മഹാരൂപത്തെ ദൈവം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ വസ്തുക്കളുടെ മൂലരൂപമായ ആറ്റങ്ങളിലെല്ലാം ഇലക്ട്രോൺ, പ്രോട്ടോൺ എന്നീ പേരുകളോടെ അതിസൂക്ഷ്മമായ രൂപങ്ങളിൽ ഏകദൈവം സ്വയം രണ്ടായി വിഭജിച്ച് വർത്തിക്കുന്നു. രണ്ടായി വിഭജിക്കുമ്പോഴും ദൈവം ഒന്നേയുള്ളൂ എന്ന് സുവ്യക്തമാക്കുന്ന അത്ഭുത പ്രതിഭാസത്തെ മുൻ വിശകലനങ്ങളിലും മഹാഗ്രന്ഥത്തിലും വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ശരീരവും ശവശരീരവും മണ്ണും കല്ലും ഉൾപ്പെടെയുള്ള പ്രപഞ്ചത്തിലെ സർവ്വവും സൂക്ഷ്മരൂപത്തിൽ അണുസഞ്ചയങ്ങളാണ്; അവയുടെയെല്ലാം ഓരോ ആറ്റത്തിലേയും പ്രോട്ടോണുകളെ ഇലക്ട്രോണുകൾ സദാ ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതായത് പ്രപഞ്ചത്തിലെ സർവ്വവും ജീവനുള്ളവയാണ്, അഥവാ പ്രവർത്തിക്കുന്നവയാണ്. അംശങ്ങളെ ഭൂഗുരുത്വാകർഷണത്തിലൂടെ ഭൂമിയോടു സദാ ചേർത്തുനിർത്തുവാൻ ഭൂമി ശ്രദ്ധിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ഹൈഡ്രജൻ ഒഴികെയുള്ള പ്രപഞ്ച മൂലകങ്ങളിലെ ആറ്റങ്ങളുടെ മൂന്നാമത്തെ മുഖ്യ ഘടകമായ ന്യൂട്രോണിന്റെയും മറ്റു വളരെ ചെറിയ കണങ്ങളുടെയും ഉല്പത്തിക്ക് ജീവാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായും, ഇന്ദ്രിയങ്ങളുമായും, ജന്മഗുണങ്ങളുമായും പുണ്യങ്ങളുമായും പാപങ്ങളുമായും ബന്ധപ്പെട്ട ഭൗതിക അസ്തിത്വവും പ്രവർത്തനവും ഉണ്ടാവും. പ്രധാനമായും ഓക്സിജനുമായും ഹൈഡ്രജനുമായും മറ്റെല്ലാ വാതകങ്ങൾക്കുമുള്ള രാസബന്ധങ്ങളെ പുതിയ കാഴ്ച്ചപ്പാടിൽ പഠിക്കണം. ആവക ശാസ്ത്ര വസ്തുതകളെ (ദൈവം) വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ അധികം വൈകില്ല. മാത്രമല്ല, ഭൗതിക തന്ത്രം, രസതന്ത്രം തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്ര ശാഖകളിലെ ഗവേഷകർ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണ് ഒരു പക്ഷെ കൂടുതൽ ഭംഗിയാവുക !

നിറങ്ങളെയും ഗുണങ്ങളെയും ഓരോരോ വസ്തുക്കളിലും മഹാലയിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു പോലെ സത്യം, സൃഷ്ടി എന്നിവയ്ക്ക് ഓക്സിജനുമായും; ധർമ്മം, സ്ഥിതി എന്നിവയ്ക്ക് ജലവുമായും; നീതി, സംഹാരം എന്നിവയ്ക്ക് മണ്ണുമായും മഹാലയനവും മഹാപ്രവർത്തനങ്ങളും ഉണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ മഹാഭാവങ്ങളായ സത്യം ധർമ്മം നീതി എന്നിവയും; (ദൈവവും മണ്ണും ശരീരവുമായ) ഭൂമിയുടെ 3 ഘടകങ്ങളായ വാതക രൂപത്തിലുള്ള ഓക്സിജൻ, ദ്രാവക രൂപത്തിലുള്ള ജലം, ഖര രൂപത്തിലുള്ള മണ്ണ് എന്നിവയും; മഹാലയിച്ച് ഭൗതികമായ അസ്തിത്വ ത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ബീജം, ജീവാത്മാവ് എന്നിവയെ കുറിച്ചുള്ള അദ്ധ്യായത്തിൽ കൂടുതൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദൈവം പ്രത്യക്ഷമല്ലാത്തതായ സൃഷ്ടിചക്രത്തിന്റെ ആദ്യ പകുതിയിലും, ദൈവം പ്രത്യക്ഷമായ രണ്ടാമത്തെ പകുതിയിലും, ഭൂമിയിലെ ജീവികളുടെ ആനന്ദങ്ങളെയും മഹാനീതിയെയും മഹാമംഗളമാക്കാനായിട്ട് ഒന്നായ ദൈവം രണ്ടെന്ന പോലെ കുഞ്ഞുങ്ങളായ സമസ്ത ജീവികൾക്കും വേണ്ടി നിസ്വാർത്ഥമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പരമാത്മാവായ രണ്ടാം ഭാഗത്തെയും, പരമാത്മാവിന്റെ അംശങ്ങളായ ജീവാത്മാക്കളെയും ശക്തിപ്പെടുത്താനും നിർജ്ജീവമാക്കാനും ജീവിയാക്കാനും മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരമുള്ള മഹാപദ്ധതികളെ മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ഏകദൈവം മഹാആവിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഓരോ ജീവിയുടെയും ജനനം മുതൽ മരണം വരെയുള്ള എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളെയും ആനന്ദങ്ങളെയും ആവശ്യങ്ങളെയും ദൈവവും മണ്ണുമായ ഭൂമിയിലെ മൂലകങ്ങൾ കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച 'പ്രത്യക്ഷ ദൈവമായ ശരീരത്തിലൂടെ' ജീവിക്കു സാധിച്ചു കിട്ടുന്നു. മണ്ണായ ഭൂമിയെ ജീവിയോ സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ അല്ലാത്തതും, മഹാശാസ്ത്രപരം മാത്രവും, സർവ്വ ജീവികളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര കർത്താവും, മഹാനീതിപതിയും, ഏകമഹാശക്തിയും ഏകദൈവവും മഹാമാതാവുമായ മഹാദേവിയായും; ജീവാത്മാക്കളുടെയെല്ലാം പിതാവും പരമാത്മാവും, പ്രപഞ്ച പിതാവും മഹാദാസനും മഹാദേവനുമായ പരമശിവനെ മഹാദേവിയുടെ ~ഭാഗമായും തിരിച്ചറിയണം.

മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഓരോ ജീവിയും 'ഏകദൈവമായ മഹാദേവിയുടെയും, ~ഭാഗമായ മഹാദേവന്റെയും' പൊന്നോമന കുഞ്ഞാണ്.

ഏകദൈവവും മഹാമാതാവുമായ മഹാദേവിയുടെ നീതി-ഖര-രൂപമായ ഭൂമി, ഭൂമിയുടെ അംശവും കുഞ്ഞുമായ ശരീരത്തെ, പ്രപഞ്ചപിതാവായ പരമാത്മാവിന്റെ അംശവും കുഞ്ഞുമായ ജീവാത്മാവിന് നൽകുകയും, മഹാദേവിയുടെ ശക്തി-സത്യ-സൃഷ്ടി- വാതക രൂപവും, ജീവികളുടെയെല്ലാം ജീവനുമായ **ഓക്സിജൻ,**

മേല്പടി ജീവി-രൂപത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, മഹാദേവിയുടെയും മഹാദേവന്റെയും സ്ഥിതി-ധർമ്മ-ദ്രാവക രൂപമായ (ജീവിശരീരത്തിലെ / രക്തത്തിലെ) ജലത്തിലൂടെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ജീവി ജീവിക്കുകയായി.

ഏകദൈവമായ മഹാദേവി, പരമാത്മാവും പ്രപഞ്ചപിതാവുമായ മഹാദേവൻ @ പരമശിവൻ എന്ന ശിവചക്രത്തെ മഹാനീതി ശാസ്ത്ര പ്രകാരം ജീവമായും നിർജ്ജീവമായും പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതാണ്; ഫലത്തിൽ ഏകദൈവമായ മഹാദേവി മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങളെ തനിച്ച് നിർവ്വഹിക്കുന്നു എന്നതാണ് വാസ്തവം.

മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികൾ; ദേവതകൾ, മാലാഖമാർ, മലക്കുകൾ, ദുർദ്ദേവതകൾ, പിശാചുക്കൾ തുടങ്ങിയ സമസ്ത സൃഷ്ടികളും ഏകദൈവവും മഹാശക്തിയും മഹാമാതാവുമായ മഹാദേവിയുടെയും, ~ ഭാഗവും പ്രപഞ്ചപിതാവും മഹാദാസനും മഹാദേവനുമായ പരമശിവന്റെയും 'പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങളാണ്.'

ദൈവം ഒന്നേയുള്ളൂ എന്നും ജീവിയോ സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ അല്ലെന്നും മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഘടനയും പ്രവർത്തനവും സുവ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്; സൂചിത മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തെളിയിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. സൃഷ്ടികൾക്ക് കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും ഇല്ലാത്ത അനന്തമായ ആനന്ദങ്ങളെ മഹാവാത്സല്ല്യത്തോടെ നൽകാനായി പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങളാക്കിയും, സ്ത്രീ പുരുഷൻ എന്നിങ്ങനെ ഇണകളും സാമൂഹ്യ ജീവിയായിട്ടും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ സത്യം ശിവം സുന്ദരമാക്കാൻ ഒന്നായ ദൈവം മഹാമാതാവും പ്രപഞ്ചപിതാവുമായിട്ട് രണ്ടാവാതെ രണ്ടായുള്ള മഹാ-അത്ഭുത പ്രതിഭാസത്തെ ഒരുക്കിയാണ് ദൈവം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. മേല്പടി മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ബ്രഹ്മ പാഠങ്ങളിൽ മഹാശാസ്ത്രപരമായി വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സ്ത്രീപുരുഷ ബീജങ്ങളുടെയും, ഭ്രൂണത്തിന്റെയും, കുഞ്ഞിന്റെയും സൃഷ്ടിയിലും; സ്ത്രീപുരുഷ ലിംഗ വ്യത്യാസം, ജീവികളുടെയെല്ലാം ശരീര ഘടന, രൂപം, മുഖഛായ, നിറം, സൗന്ദര്യം, ആയുസ്സ്, ആരോഗ്യം, തൊഴിൽ അഭിരുചി, വിനോദ അഭിരുചി, ജനന സ്ഥലം തുടങ്ങിയ ജന്മഗുണങ്ങളും നിശ്ചയിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് മാതാപിതാക്കൾ അല്ലെന്നിരിക്കെ; ആരാണു ചെയ്യുന്നത് : ജീവിയോ സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ അല്ലാത്തതും, മഹാശാസ്ത്രപരം മാത്രവും, യാതൊരു മതങ്ങളുമായും ബന്ധമില്ലാത്തതും, സർവ്വ ജീവികളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര കർത്താവും, മഹാനീതിപതിയും, (മഹാപിതാവും) മഹാമാതാവും, ഏകദൈവവുമായ ഏകമഹാശക്തി 'പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു വേണ്ടി' മഹാമാതാവ് മാത്രമായ, മണ്ണും ഭൂമിയും കൂടിയായ മഹാദേവിയുടെയും, ~ ഭാഗവും പ്രപഞ്ചപിതാവും പരമാത്മാവും മഹാദാസനും മഹാദേവനുമായ പരമശിവന്റെയും, രണ്ടായ രൂപങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും മുമ്പ് വിവരിച്ചതു പോലെ രണ്ടാമത്തെ ഭാഗവും പ്രപഞ്ച പിതാവും പരമാത്മാവും ശിവചക്രവുമായ പരമശിവനെ മഹാനീതി ശാസ്ത്ര പ്രകാരം ജീവമായും നിർജ്ജീവമായും പ്രവർത്തിപ്പിച്ച് മഹാദേവി ഏകദൈവമായും, ഒപ്പം 'പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ', മഹാമാതാവായ മഹാദേവിയും, പ്രപഞ്ചപിതാവായ മഹാദേവനുമായി അവതരിച്ച് സമസ്ത ജീവികളെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയുമാണ്.

ലളിതമായി പറയുമ്പോൾ, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള സമസ്ത ജീവികളും മഹാദേവിയുടെയും മഹാദേവന്റെയും പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങളാണ്. ജീവികൾ എന്നതിൽ മത്സ്യം സസ്യം പക്ഷി മൃഗം മനുഷ്യൻ എന്നിവ മാത്രമല്ല; അവരുടെ മോക്ഷ-പരിണാമങ്ങൾ മാത്രമായ സമസ്ത ദേവതകളും മഹാദേവിയുടെയും മഹാദേവന്റെയും പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങളാണ്. ആദ്യ മഹാകാല ചക്രത്തിലെ പ്രത്യേക ആവിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണ് ദേവതകളെ സൃഷ്ടിച്ചത്. ഉദാഹരണത്തിന് മനുഷ്യരുടെ ധർമ്മശാസ്ത്ര വിരുദ്ധമായ ഭക്തിഭ്രാന്തുകൾക്ക് വിഘ്നം (തടസ്സം) ഉണ്ടാക്കാനും ശാസ്ത്ര ജ്ഞാനത്തെ ഉപദേശിക്കുവാനും പശുപതിയായ പരമശിവനിലൂടെ നിയമിച്ച ദേവതയാണ് വിഘ്നേശ്വരൻ എന്ന ഗജപാതി. നാരായം കൊണ്ട് ചരിത്രം എഴുതാൻ നിയോഗിച്ച ദേവതയാണ് നാരായണൻ. സൃഷ്ടികളും, മനുഷ്യരെയും മറ്റുള്ള ജീവികളെയും പോലെ മഹാദേവിയുടെയും മഹാദേവന്റെയും പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങളാണ് ദേവതകളും, അവരിലെ ചിലർ ധർമ്മശാസ്ത്ര വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ച് ഉണ്ടായ ദുർദ്ദേവതകളും. (ബുദ്ധൻ, ക്രൈസ്റ്റ് തുടങ്ങിയ ഏതാനും പേരായി അയച്ചത് ബ്രഹ്മത്തിന്റെ കുഞ്ഞും പുത്രനും കൂടിയായ പരമശിവനെയാണ് എന്ന് സൂചിത മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ജീവിയോ സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ രൂപോ അല്ലാത്തതും സർവ്വത്തിനും അതീതവുമായ ബ്രഹ്മത്തെ അല്ലാഹു എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് ഭാഗികമായ ശരിയാണ്. ആണും പെണ്ണും അല്ലാത്ത രൂപത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ കണ്ടെന്നു പറയുമ്പോൾ അർദ്ധനാരീശ്വരൻ കൂടിയായ ശിവനെ കണ്ടിരിക്കാം എന്ന് ലളിതമായി ഗ്രഹിക്കാം.).

സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര കർത്താവായ ദൈവം പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങളായി ജീവാത്മാക്കളെ / ജീവികളെ / മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണെന്ന് വിശദീകരിക്കുന്നു.

പുരുഷനിലെ 'ബീജത്തെ' ജന്മഗുണങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെ വാതക രൂപത്തിൽ നിന്നും സൂക്ഷ്മമായ ദ്രാവക രൂപത്തിൽ എത്തുന്ന 'ജീവാത്മാവായും', സ്ത്രീയിലെ 'അണ്ഡത്തെ ശരീരമായും' സൃഷ്ടിച്ചാണ് ജീവി-സൃഷ്ടിയുടെ രണ്ടാം ഘട്ടത്തെ ദൈവം മഹാ-നിർവ്വഹിക്കുന്നത്.

മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ഗ്രന്ഥകാരന് അനുഭവ ബോദ്ധ്യമുള്ള മത്സ്യാവതാരം പ്രകാരം ഓരോ ജീവിയുടെയും ആദ്യ സൃഷ്ടിയെ ദൈവം നേരിട്ട് സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്നും പിന്നീട് ആദ്യത്തെ സൃഷ്ടികളിലൂടെ, അതായത് സ്ത്രീപുരുഷന്മാരിലെ പ്രത്യുല്പാദന പ്രക്രിയകളിലൂടെ നിർവ്വഹിക്കുന്നു എന്നും വ്യക്തമാണ്.

എല്ലാ ജീവികളുടെയും അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങൾ ജീവാത്മാവും ശരീരവും ആയിരിക്കെ, മാതാപിതാക്കളിലെ ബീജങ്ങളുടെ സംയോജനത്തിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന ഭ്രൂണത്തിൽ ജീവാത്മാവും ശരീരവും ഉണ്ടെന്ന് ലളിതമായി മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. അപ്പോൾ, ജീവികളിലെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരിലൂടെ 'പുതിയ സൃഷ്ടിയായ ഭ്രൂണം' ഉണ്ടാകുന്നതിനെ വിശകലനം ചെയ്താൽ ജീവാത്മാവ്, ശരീരം എന്നിവയെപ്പറ്റി തീർച്ചയായും അറിയാം.

ജീവിയിൽ 'ഭ്രൂണം' വളർന്നാണ് കുഞ്ഞ്, കുട്ടി, യുവതി/യുവാവ്, വൃദ്ധ/വൃദ്ധൻ എന്നിങ്ങനെ മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ ജീവികളും രൂപം പ്രാപിക്കുന്നത് എന്നതിനെ വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ, 'ഭ്രൂണം' ആണ് ജീവിയുടെ ആരംഭം എന്നതും, ഭ്രൂണം ഉണ്ടാകുന്നത് ജീവിയുടെ രണ്ടു ഘടകങ്ങളായ ആത്മാവും ശരീരവും ചേർന്നാണെന്നതും വ്യക്തമാണ്. മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെ ഓരോ ജീവിക്കും സ്ത്രീ, പുരുഷൻ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും, രണ്ടിലും പരസ്പരം പൂരകങ്ങളായ ജീവാത്മാവും ശരീരവും തന്നെയാണുള്ളത്.

മനുഷ്യൻ എന്ന ജീവിയുടെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായ പുരുഷനിലും സ്ത്രീയിലും, വ്യത്യസ്തമായ ജന്മഗുണങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെ വാതക രൂപത്തിൽ നിന്നും താൽക്കാലികമായി സൂക്ഷ്മമായ ദ്രാവക രൂപത്തിൽ എത്തുന്ന ബീജവും, അണ്ഡവും ചേർന്ന് ഭ്രൂണം ഉണ്ടാകുന്നതിനെ ജീവാത്മാവും ശരീരവും മഹാ-ലയിച്ച് ജീവി ഉണ്ടാകുന്നതായിട്ട് ലളിതമായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഒരു ജീവിക്ക് ഒരു ശരീരം മാത്രമാണുള്ളത് എന്നതിനെ, സ്ത്രീകളിൽ ഒരു അണ്ഡം മാത്രമാണ് സാധാരണമായി ഒരു തവണ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നത് എന്നതുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീകളിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന അണ്ഡം ജീവിയുടെ മൂല-ശരീരമാണെന്ന് കണക്കാക്കാൻ കഴിയും. പുരുഷനിലെ ബീജത്തിൽ ജീവാത്മാവ് ഉണ്ടെന്ന സൂചനയും അതോടെ ലഭിക്കുന്നു.

ജന്മഗുണങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെ വാതക രൂപത്തിൽ നിന്നും സൂക്ഷ്മമായ ദ്രാവക രൂപത്തിൽ എത്തുന്ന ജീവാത്മാവ് ഉൾപ്പെട്ട ബീജവും, അണ്ഡം എന്ന ശരീരവും ചേർന്ന് ഭ്രൂണം എന്ന ജീവി ഉണ്ടാകുന്നതോടെ, ജീവാത്മാവും ശരീരവും വേറിട്ടില്ല; ഒന്നായ ജീവി മാത്രം.

പരമാത്മാവിന്റെ അംശമായ ജീവാത്മാവിന്റെയും ജന്മഗുണങ്ങളുടെയും സംയുക്തമാവാം പുരുഷനിലെ ബീജം; ഭൂമിയുടെ അംശമായ ശരീരത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മ രൂപമാവാം സ്ത്രീയിലെ അണ്ഡം; എന്ന ദിശാബോധത്തോടെ ശാസ്ത്ര ഗവേഷണം പുരോഗമിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.

(മനുഷ്യന്റെ ശരീരത്തിലെ കോശങ്ങൾ സാധാരണയായി 23 ജോഡി ക്രോമസോം = 46 ക്രോമസോം ചേർന്ന് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് ആധുനിക ശാസ്ത്രം കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഭ്രൂണത്തിന്റെ സൃഷ്ടിക്ക് കാരണമായ പുരുഷനിലെ ബീജം, സ്ത്രീകളിലെ അണ്ഡം എന്നിവയിൽ 23 ക്രോമസോം വീതം മാത്രമാണ് ഉള്ളത്. അവ സംയോജിച്ച് ഭ്രൂണം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മാത്രമാണ് 23 ജോഡി ക്രോമസോം = 46 ക്രോമസോം ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇത്തരം കണക്കുകൾക്ക് തീർച്ചയായും സ്ഥാനം ഉണ്ടെങ്കിലും, ജീവാത്മാവ്, ശരീരം, ഭ്രൂണം, ജീവി എന്നിവയെ വിശദീകരിക്കാൻ ആവശ്യമില്ല.)

മാതാപിതാക്കളുടെ സ്വത്വമായ ജീവാത്മാക്കൾക്ക് 'സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ ആയ കുഞ്ഞായ പുതിയ മനുഷ്യന്റെ' സൃഷ്ടിക്ക് കാരണമായ 'ബീജം ഉൾപ്പെട്ട ജീവാത്മാവിനെയും അണ്ഡം എന്ന മൂല-ശരീരത്തെയും' സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ, പങ്കില്ലെന്നും മാതാപിതാക്കളിലെ ശരീരത്തിനാണ് പങ്കെന്നും, ദൈവാംശം മാത്രമായ അവരിലെ ശരീരം സ്വയം നിർവ്വഹിക്കുകയാണെന്നും മുമ്പ് വിശദീകരിച്ചതാണ്. ഭ്രൂണത്തിന്റെ സ്ത്രീപുരുഷ-ലിംഗവ്യത്യാസത്തെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിലും മാതാപിതാക്കളായ ജീവാത്മാക്കൾക്കു പങ്കില്ല. മഹാനീതിശാസ്ത്ര പരമായി ദൈവാംശമായ ശരീരം നിശ്ചയിക്കുകയും, ജീവാത്മാവിനു ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, സ്ത്രീ പുരുഷ വ്യത്യാസത്തിൽ അഹംഭാവം ഉണ്ടായാൽ അത് അജ്ഞാനം കൊണ്ടു മാത്രമാണ്. സ്ത്രീ പുരുഷ സമത്വത്തെ സൂചിത മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിലെ മഹാനീതിശാസ്ത്രത്തിൽ വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

സ്ത്രീകളിലെ അണ്ഡം ജീവിയുടെ മൂല-ശരീരമാണെന്നും, പുരുഷന്മാരിലെ ബീജം 'ജന്മഗുണങ്ങളുടെ അകമ്പടിയുള്ള ജീവാത്മാവ്' ആണെന്നും ലളിതമായി തെളിയിക്കാൻ കഴിയും.

സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ ആയ ഏതൊരു വ്യക്തിയും അറിയുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു പോലെ ജനിക്കുന്നത് ജീവിക്കാനാണ്; ജീവിക്കുകയാണ് ജീവികളെല്ലാം ചെയ്യുന്നത്; ജീവിക്കുന്നത് ആനന്ദിക്കാനാണ്; ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും അഭിരുചികൾക്കൊത്ത് ആനന്ദം ആപേക്ഷികമാണെങ്കിലും ഭക്ഷണം, വാത്സല്യം, സ്നേഹം, പ്രേമം, കാമം, തൊഴിൽ, സംഗീതം തുടങ്ങിയവ നൽകുന്ന ആനന്ദങ്ങളെ ഏറെക്കുറെ എല്ലാ ജനങ്ങളും ഇഷ്ടപ്പെടുകയും കൂടുതൽ ലഭിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിനായി പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

എല്ലായ്പോഴും ആനന്ദങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നത് ജീവാത്മാവ് മാത്രമാണ്; നൽകുന്നത് സ്വന്തം എന്ന് കരുതുന്നതായ ശരീരമോ ശരീരത്തിലൂടെയോ ആണ്. ശരീരം ഉൾപ്പെടെ ഭൂമിയിലെ സമസ്ത മൂലകങ്ങളിലും ആനന്ദങ്ങൾ മഹാലയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ദൈവാംശമായ ശരീരത്തിന്റെ ഖര-ദ്രാവക-വാതക ഘടകങ്ങൾ ഒരേ ഇഷ്ടത്തോടെ ജീവാത്മാവിന് ആനന്ദങ്ങളെ നൽകാനും നേടിക്കൊടുക്കാനുമാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. മണ്ണായ ഭൂമിയിലെ മൂലകങ്ങളായ ഓക്സിജൻ കാർബൺ ഇരുമ്പ് കാത്സ്യം ഫോസ്ഫറസ് മഗ്നീഷ്യം സോഡിയം സൾഫർ തുടങ്ങിയവ കൊണ്ടാണ് ശരീരത്തെ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു പറയുമ്പോൾ പ്രസ്തുത മൂലകങ്ങളെ കൂട്ടിയിട്ടാൽ ശരീരം ഉണ്ടാവുകയില്ല; ഭ്രൂണത്തിലെ 'അണ്ഡമായ മൂല-ശരീരവും' ഓക്സിജനും ജലവും ഒന്നായി നിശ്ചയിക്കുകയും നിർവ്വഹിക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത്.

ശരീരത്തിൽ മഹാലയിച്ചിരിക്കുന്ന ജീവാത്മാവിനു ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുന്നത് ശരീരത്തിലെ തലച്ചോർ, നാഡീവ്യൂഹം, ഹൃദയം, ശ്വാസകോശം, കരൾ, ആമാശയം, കുടൽ, കിഡ്നി, അസ്ഥികൾ, തുടങ്ങിയ നൂറുകണക്കിന് ഖരാവസ്ഥയുള്ള അവയവങ്ങളുടെയും, അനന്ത-കോടി കോശങ്ങളുടെയും, കൂടാതെ ദൈവത്തിന്റെ 'ദ്രാവക രൂപമായ രക്തത്തിലെ **ജലം**, വാതക രൂപമായ **ഓക്സിജൻ' എന്നിവയുടെയും സ്വന്തമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണ്. എന്നാൽ ജീവാത്മാവ് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ആനന്ദങ്ങളുമായും, സ്വന്തം ജന്മഗുണങ്ങളുമായാണ്.**

ശരീരത്തിൽ മഹാലയിച്ചിരിക്കുന്ന ജീവാത്മാവ് സ്വയം അറിയുന്നത് ശരീരം നൽകുന്ന സ്ത്രീപുരുഷ ലിംഗം, മുഖഛായ, നിറം, സൗന്ദര്യം, ബുദ്ധി ശക്തി, തൊഴിൽ അഭിരുചി, വിനോദ അഭിരുചി, ജനന സ്ഥലം, തുടങ്ങിയ ജന്മഗുണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ്; ശരീരത്തിന്റെ അവയവ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അല്ല.

'ജന്മഗുണങ്ങളായും, ശരീരം നൽകുന്ന ഇന്ദ്രിയ-ആനന്ദങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളായും, മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ജീവികളുടെയും ശരീരത്തിൽ ജീവാത്മാവ് മഹാലയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് തിരിച്ചറിയണം. മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിനു മാത്രം മഹത്വം.

അതായത് ദൈവാംശമായ ശരീരത്തിന്റെ ഭൗതിക-അസ്തിത്വവും പ്രവർത്തനങ്ങളും ജീവാത്മാവിനു നൽകുന്ന ആനന്ദങ്ങളും, ജന്മഗുണങ്ങളുമായിട്ട് ജീവാത്മാവ് രൂപാന്തരപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പോലെയാണ്. എല്ലാ ജീവികളുടെയും കാര്യങ്ങൾ അങ്ങനെയാണ്.

ശരീരത്തിലെ കോശങ്ങളിൽ ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളുമായ എല്ലാ ആനന്ദങ്ങളെയും **നൽകാനുള്ള 'ദൈവാംശ-ഘടകങ്ങൾ' ഉണ്ട്**; അവയെ **സ്വീകരിക്കാനുള്ള 'ജീവാത്മാവിന്റെ ഘടകങ്ങൾ' ഉണ്ട്**; നേടിയിട്ടുള്ള ജന്മഗുണങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെ 'ജീവാത്മാവ്' തന്നെ ഉണ്ട്.

സ്രഷ്ടാവും ദൈവാംശവും കൂടിയായ ശരീരം ആനന്ദത്തെ കൊടുക്കുന്നതും, സൃഷ്ടിയായ ജീവാത്മാവ് മാത്രം ആനന്ദിക്കുന്നതും മനസ്സിലാക്കാൻ 'ദൈവാംശമായ ശരീരം' അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു കൊണ്ട് മാത്രം 'മനുഷ്യന്റെ സ്വത്വമായ ജീവാത്മാവ്, സ്ത്രീ ആയാലും പുരുഷൻ ആയാലും' സ്വയംഭോഗം ചെയ്യുന്നതിനെ ഉദാഹരണമായി എടുക്കാവുന്നതാണ്. 'ദൈവാംശമായ ശരീരം' കാമ-ആനന്ദത്തെ, 'മനുഷ്യന്റെ സ്വത്വമായ ജീവാത്മാവ് എന്ന വ്യക്തിക്ക് ' നൽകുന്നു. **ആനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നുത് ജീവാത്മാവ് മാത്രമാണ്. ആനന്ദത്തെ കൊടുക്കുന്നത് ശരീരം മാത്രവുമാണ്.** (സ്വയം ഭോഗം ഉൾപ്പെടെ ഏതൊരു കാര്യവും ധർമ്മശാസ്ത്ര പ്രകാരം മാത്രമേ പാടുള്ളൂ എന്നും അറിയുക. സൂചിത മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.).

ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങൾക്കും അനുഭവമായ മറ്റൊരു ഉദാഹരണം കൂടി കുറിക്കാം :- ശാരീരികമോ മാനസികമോ ആയ വേദനകൾ കൊണ്ടും കുറ്റബോധം കൊണ്ടും, വേഷം കെട്ടില്ലാതെ കണ്ണുകൾ നിറയുകയോ കണ്ണുനീർ തുള്ളികൾ വെളിയിൽ വരുകയോ ചെയ്താൽ, ദൈവാംശമായ ശരീരം വൈകാതെ ജീവാത്മാവിന്, ശാന്തിയും സമാധാനവും 'വിഷയ പരിഹാര ആശയവും' (ആനന്ദവും) നൽകുന്നതാണ്.

അനന്തമായ ഫലവർഗ്ഗങ്ങളെയും, പുഷ്പങ്ങളെയും, മാംസം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഭക്ഷണ സാധനങ്ങളെയും, സ്ത്രീ പുരുഷ ശരീരങ്ങളോടുള്ള വാത്സല്ല്യം, സ്നേഹം, പ്രേമം, കാമം തുടങ്ങിയ ഇഷ്ടങ്ങളെയും ശാരീരികവും ആത്മീയവുമായി തരംതിരിക്കുമ്പോൾ ശരീരത്തിൽ ജീവാത്മാവ് ലയിച്ചിരിക്കുന്നത് സുവ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

സ്ത്രീപുരുഷ ലിംഗ വ്യത്യാസം, മുഖഛായ, നിറം, സൗന്ദര്യം, ബുദ്ധി ശക്തി, തൊഴിൽ അഭിരുചി, വിനോദ അഭിരുചി, ജനന സ്ഥലം, തുടങ്ങിയവ ജീവാത്മാവിന്റെ ജന്മഗുണങ്ങൾ ആണ് എന്നതും, ജീവാത്മാവിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് ശരീരത്തിലെ കോശങ്ങളിൽ ഭൗതികമായ അസ്തിത്വത്തോടെ പ്രകടമായിരിക്കുകയാണ് എന്നതും വിശകലനം ചെയ്താൽ, സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ ആയ വ്യക്തിയുടെ നിറം, സൗന്ദര്യം, ഗന്ധം, സുശീലത്വം തുടങ്ങിയവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വത്വമായ ജീവാത്മാക്കൾ അന്യോന്യം വാത്സല്യം, സ്നേഹം, പ്രേമം, കാമം, തുടങ്ങിയവ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് ജീവാത്മാക്കളോടു തന്നെയാണ് എന്നും 'ദൈവാംശമായ ശരീരത്തോട് അല്ലെന്നും' സുവ്യക്തമാണ്; അതേസമയം ശരീരത്തിനെ മൊത്തം ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ചർമ്മം പൊതുവായും, നാവ്, കണ്ണ്, ചെവി, മൂക്ക്, നാഭി, ... എന്നിവയുടെ ചർമ്മം പ്രത്യേകമായും ആനന്ദങ്ങളെ പ്രസരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അനുഭവത്തിലൂടെ ഏറെക്കുറെ എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും അറിയാം.

ചർമ്മത്തിലൂടെ ശരീരം മുഴുവൻ ജീവാത്മാവ് വ്യാപരിക്കുന്നത് മഹാശാസ്ത്രപരമായി തെളിയിക്കുന്നു.

ശരീര-രൂപം, മുഖഛായ, സൗന്ദര്യം, നിറം, എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മനുഷ്യർ അന്യോന്യം കാണുന്നതും അറിയുന്നതും ചർമ്മം ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ശരീരത്തെയാണ്.

ജീവികളെല്ലാം ഭക്ഷണരുചി (ഭക്ഷണ ആനന്ദം), വാത്സല്യം, സ്നേഹം, പ്രേമം, കാമം തുടങ്ങിയ ആനന്ദങ്ങളെ അനുഭവിക്കുന്നത് മുഖ്യമായും ചർമ്മം വഴിയാണ്. നാവ്, കണ്ണ്, ചെവി, മൂക്ക്, മുല, ലിംഗം, നാഭി, കൈപ്പത്തി, കാൽപ്പാദം, ... എന്നിവയുടെ ചർമ്മത്തെയും അവയിലൂടെ ലഭ്യമാകുന്ന ആനന്ദങ്ങളെയും പ്രത്യേകമായും സാധാരണമായും അനുഭവിച്ചു കൊണ്ട് ജീവാത്മാവ് ശരീരത്തിൽ മുഴുവൻ വ്യാപരിക്കുന്നു. സസ്യങ്ങളിൽ നീര്, ചാറ്, കറ, പാൽ എന്നിവയിലെയും, മറ്റുള്ള ജീവികളിൽ രക്തത്തിലെയും ജലം എന്ന 'മഹാമാതാവും പിതാവും ചേർന്ന ദൈവത്തിന്റെ ദ്രാവക രൂപം' വഴി ലഭിക്കുന്ന ശക്തി കൊണ്ടാണ് ചർമ്മത്തിൽ ജീവാത്മാവ് പ്രസരിക്കുന്നത്.

ചർമ്മം നീക്കം ചെയ്ത് മാംസമായിരിക്കുന്ന ശരീരത്തോടും, പൊട്ടിയ / വ്രണങ്ങളുള്ള ചർമ്മത്തോടും ആത്മാവിന് അഥവാ ജീവികൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന വികാര വിചാരങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും.

'ഒരു വസ്തുവിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ദ്രവ്യത്തിന്റെ അളവായ പിണ്ഡം', ജീവിയുടെ ശരീരത്തെ കുറിക്കുമ്പോൾ, ശരീരത്തിൽ നിന്ന് വേർപെട്ട ജീവാത്മാവിന് ശരീരം ഇല്ലാത്തതിനാൽ പിണ്ഡം ഇല്ലാത്തതെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതും, യഥാർത്ഥത്തിൽ 'നാമമാത്രമായ അദൃശ്യ-വാതക പിണ്ഡം ഉള്ളതുമായ' ജീവി-രൂപമാണ് ജീവാത്മാവിനെ കുറിക്കുന്നത്. ജീവിയുടെ ശരീരത്തിന്റെ 'രൂപം ഉള്ളതും പിണ്ഡം ഇല്ലാത്തതുമായ ജീവാത്മാവ് ' അദൃശ്യമായ ഒരു വാതകമാണ്. മരണത്തോടെയും മറ്റും സ്വതന്ത്രമാകുമ്പോൾ, വസ്ത്രങ്ങളുടെ നിറങ്ങളെയും മറ്റും വ്യവസ്ഥാപിതമായി സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയുന്ന ജീവാത്മാക്കളെ മാത്രം 'പിണ്ഡമില്ലാത്ത-ശരീര രൂപത്തിൽ കാണാൻ കഴിയും'. അനേകർ ആത്മാക്കളെ കണ്ടു എന്നും കാണാൻ കഴിയും എന്നും പ്രസ്താവിക്കാനുള്ള മുഖ്യ കാരണം അതാണ്. (ഹൈഡ്രജൻ. ജീവികളിൽ hide ചെയ്ത് അഥവാ ഒളിച്ചിട്ടുള്ള ഹൈഡ്രജൻ എന്ന അദൃശ്യ വാതകമായ ജീവാത്മാവിനെ ചുവടെ വേറിട്ട് വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ജീവികളുടെ ജീവനും ശക്തിയുമായ ഓക്സിജനും, പരമാത്മാവ് കൂടിയായ ഹൈഡ്രജന്റെ അംശമായ

ജീവാത്മാവായ ഹൈഡ്രജനും എങ്ങനെയോ ഉണ്ടായ നിർജ്ജീവമായ വാതകങ്ങളാണെന്നും മറ്റും വിലയിരുത്തിയ മനുഷ്യരുടെ ചിന്താഗതിയിൽ പിഴവ് സംഭവിച്ചു; കാരണം മുഖ്യമായും ധാർമ്മികമായ വീഴ്ച്ചകളാണ്; ആദ്യ മഹാകാല ചക്രത്തിലെ സൃഷ്ടികൾ മനുഷ്യരായും പിന്നീട് ദേവതകളായും, ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ കൊണ്ട് ദുർദ്ദേവതകളായും പരിണമിച്ചതും കാരണമായിട്ടുണ്ട്. സൂചിത മഹാവേദത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

സൃഷ്ടിയിൽ ജീവാത്മാവിന് നൽകിയിട്ടുള്ള വാതക രൂപത്തിൽ നിന്നും, സ്ഥിതിയും ധർമ്മവുമായ ജീവിതത്തിൽ, ജന്മഗുണങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെ എത്തുമ്പോൾ, ദ്രാവക രൂപത്തെ ജീവാത്മാവിന് ശുക്ലബീജം എന്ന പേരിൽ താൽക്കാലികമായി ലഭിക്കുകയാണ്. മുതിർന്ന മനുഷ്യർ ഉറങ്ങുന്നതിന് സമാനമായി ഭ്രൂണാവസ്ഥയിൽ ജീവാത്മാവ് ദീർഘമായ നിർജ്ജീവ-അവസ്ഥയിലാണ്.

മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികൾ ഭൂമിയിൽ കുഞ്ഞായിട്ട് ജീവിച്ചു തുടങ്ങുന്നത് മുതൽ ശരീരവും ചർമ്മവും ചേർന്ന സാധാരണ രൂപം എല്ലാ ജീവികൾക്കും ലഭിക്കുമ്പോൾ, മനുഷ്യരുടെ ജീവാത്മാവിനു മാത്രം, (മരണാനന്തരം) ചർമ്മത്തെ മാത്രം ആധാരമാക്കിയുള്ള ശരീരമില്ലാത്ത അസാധാരണമായ രൂപം ലഭിക്കുന്നുണ്ട്.

അദൃശ്യം പോലെയുള്ള വാതകം കൊണ്ട് പ്രകടമാകുന്ന 'മുജ്ജന്മ മനുഷ്യന്റെ ശരീരം ഇല്ലാത്ത ശരീര-രൂപത്തെ', മരണാനന്തരമുള്ള ഇടവേളയിൽ, താൽക്കാലികമായി, ജീവാത്മാവിന്, മഹാനീതിശാസ്ത്രപ്രകാരം ലഭിച്ചേക്കാം. മരണത്തോടെ ശരീരത്തിൽ നിന്നും വേർപെടുന്ന എല്ലാ ജീവാത്മാക്കൾക്കും ഒരു രൂപത്തെ പ്രകടമാക്കേണ്ടതായ ആവശ്യം ഉണ്ടാകില്ല; ശക്തി ലഭിക്കണമെന്നുമില്ല.

മത്സ്യം സസ്യം പക്ഷി മൃഗം മനുഷ്യൻ എന്നീ 5 അവസ്ഥകളിൽ മഹാശാസ്ത്ര ജ്ഞാനത്തെ ലഭിക്കുന്നതും മോക്ഷം നേടുന്നതുമായ മനുഷ്യ അവസ്ഥയിൽ മാത്രമാണ് ജീവാത്മാവിന് വേറിട്ട രൂപത്തെ അപൂർവ്വമായി ആവശ്യമാകുന്നതും; ദൈവം ലഭ്യമാക്കുന്നതും.

മഹാനീതിപതി കൂടിയായ മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം, മഹാനീതിശാസ്ത്രമായ ഓംകാര നീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം മഹാനിശ്ചയിക്കുകയും നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ ഭോഷത്തങ്ങൾ പറയാതെയും പ്രചരിപ്പിക്കാതെയും ശ്രദ്ധിക്കണം.

ശരീരത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും രൂപവും ഘടനയും

ജീവികളുടെ ശരീരത്തിന്റെ നിറം, സൗന്ദര്യം, ഗന്ധം, സുശീലത്വം തുടങ്ങിയവ 'ജീനുകൾ, DNA' എന്നിങ്ങനെയുള്ള പേരിൽ അതിസൂക്ഷ്മ ഘടകങ്ങളായി സ്ത്രീ-പുരുഷ ബീജങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതിന് സന്താനങ്ങളുടെ ശരീരരൂപം, മുഖഛായ, നിറം, തുടങ്ങിയവ സാക്ഷ്യമാണ്.

ജീവാത്മാവ് ഉൾപ്പെട്ട ബീജത്തെ വഹിക്കുന്ന ദ്രാവകമായ ശുക്ലത്തിന് നിറവും മണവും രുചിയും പിണ്ഡവും, ഉണ്ട്; സമാനവുമാണ്. എന്നാൽ ജീവികൾക്ക് ശുക്ലത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ശരീര-ഗന്ധവും, ശബ്ദ-വ്യത്യാസവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനെ വിശകലനം ചെയ്താൽ മഹാനീതിശാസ്ത്ര പരമായി പ്രപഞ്ച സൃഷ്ടി കാര്യങ്ങളെ ശിവ-സുന്ദരമാക്കാനായിട്ട് ജീവാത്മാവ് ഉൾപ്പെട്ട ബീജത്തിന്റേതല്ലാത്ത നിറം, മണം, രുചി, സാന്ദ്രത, ശബ്ദം എന്നിവയെ ശരീരം സ്വയം വഹിക്കുന്നതായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും.

ദൈവത്തിന്റെ മഹാഖര രൂപമായ ഭൂമിയിലെ വ്യത്യസ്ത ഗുണങ്ങൾ ഉള്ളതായ മൂലകങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് ശരീര-കോശങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് എന്നതിൽ നിന്ന് ഒരേ തരം ജീവിക്ക് അടിസ്ഥാന പരമായി ഒരേതരം മണം, രുചി, സാന്ദ്രത, ശബ്ദം എന്നിവ രൂപപ്പെടുന്നതിന്റെ കാരണം വെളിപ്പെടുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ ജീവാത്മാവിന് കാര്യമില്ലെന്നും, 'മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര സംവിധാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി' ദൈവാംശമായ ശരീരം സൃഷ്ടിക്കുന്നവയാണെന്നും ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയും.

ശരീരത്തിന്റെ രൂപം, ഘടന, പ്രവർത്തനം, മഹാനീതി, തുടങ്ങിയ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മത്സ്യം, സസ്യം, പക്ഷി, മൃഗം, മനുഷ്യൻ എന്നിങ്ങനെ ജീവികളെ വേർതിരിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്നതും, പ്രസ്തുത സത്യത്തെ ശിവ-സുന്ദരമാക്കാൻ അവയുടെയെല്ലാം ശരീരത്തിന് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ മണം, രുചി, സാന്ദ്രത, ശബ്ദം എന്നിവയെക്കൂടി വ്യത്യസ്തമായി രൂപപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട് എന്നും അറിയണം. 'മനുഷ്യൻ' ഒഴികെയുള്ള ജീവികളെ ബഹുവിധ വർഗ്ഗങ്ങളും ഉപവർഗ്ഗങ്ങളുമായി തരം തിരിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ, അവയുടെയെല്ലാം ശരീരത്തിന് വീണ്ടും വിപുലവും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ മണം, രുചി, സാന്ദ്രത, ശബ്ദം എന്നിവയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

മത്തി, അയല, ചൂര, നെയ്മീൻ, കരിമീൻ, നത്തോലി, കൊഞ്ച്, തുടങ്ങിയ മത്സ്യങ്ങൾ തന്നെ ബഹുവിധ വർഗ്ഗങ്ങളും ഉപവർഗ്ഗങ്ങളുമുണ്ട്. തെങ്ങ്, പ്ലാവ്, മാവ്, തേക്ക്, ചന്ദനം, നെല്ല്, ഗോതമ്പ്, മുല്ല, റോസ, പാരിജാതം, മുരിങ്ങ, തേയില, തുളസി, ബ്രഹ്മി, തൊട്ടാവാടി, ചീര, ഉരുളക്കിഴങ്ങ്, കപ്പ, തുടങ്ങിയ സസ്യങ്ങളും അനന്തമായുണ്ട്. കിളിച്ചുണ്ടൻ, മൂവാണ്ടൻ, കർപ്പൂരം, തുടങ്ങിയവ മാമ്പഴ-സസ്യ ഉപവർഗ്ഗ ഉദാഹരണമാണ്. കോഴി, കാക്ക, പ്രാവ്, മൈന, കുയിൽ, മയിൽ, തത്ത തുടങ്ങിയ ഏതാനും പക്ഷികളെയും അവയുടെ ഉപവർഗ്ഗങ്ങളെയും; പശു, കാള, എരുമ, ആട്, പൂച്ച, പട്ടി, പന്നി, കഴുത, മാൻ, മുയൽ, കുറുക്കൻ, കുരങ്ങ്, ആന, ഒട്ടകം, സിംഹം, തുടങ്ങിയ ഏതാനും മൃഗങ്ങളെയും അവയുടെ ഉപവർഗ്ഗങ്ങളെയും ശരീരത്തിലെ മണം, രുചി, സാന്ദ്രത, ശബ്ദം എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വേർതിരിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ പ്രത്യേകതകളും സുവ്യക്തമാണ്.

ഭൂമിയിലെ വ്യത്യസ്ത പ്രദേശങ്ങളിലെ ഭൂപ്രകൃതി : സമുദ്രം, നദികൾ, വനങ്ങൾ, പർവ്വതങ്ങളും മലകളും; മണ്ണ്, ജലം, കാലാവസ്ഥ തുടങ്ങിയ ഏതാനും ഘടകങ്ങളെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി മനുഷ്യരുടെ ചർമ്മ നിറം, ഉയരം, മൂക്ക് പോലെ ചില അവയവങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് 'മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം' രൂപഭേദം വരുത്തിയിട്ടുള്ളത്.

മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഓരോ ജീവി-വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഉപവർഗ്ഗങ്ങളുടെയും 'ദൈവാംശമായ ശരീരം' സ്വയം സൃഷ്ടിക്കുന്ന മേല്പടി മണം, രുചി, സാന്ദ്രത, ശബ്ദം എന്നിവയോട് ജീവാത്മാവിന്റെ ജന്മഗുണങ്ങളിലെ വേറിട്ട നിറം, മണം, സൗന്ദര്യം, മുഖഛായ തുടങ്ങിയവ ചേരുമ്പോൾ പൊതുവായ വേർതിരിവിനൊപ്പം ഓരോ വ്യക്തിക്കും വേറിട്ട നിറവും ഗന്ധവും സൗന്ദര്യവും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. മനുഷ്യരിലെ സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാർക്കും വ്യത്യസ്ത നിറങ്ങളും ഗന്ധങ്ങളും സൗന്ദര്യവും മുഖഛായയും ഒക്കെ ഉണ്ടാകുന്നതിന്റെ രഹസ്യം അതാണ്; അവ വെറുതെ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല, മഹാനീതി ശാസ്ത്ര പ്രകാരം, ദൈവാംശമായ ശരീരം, ജീവാത്മാക്കളുടെ ജന്മഗുണങ്ങളെ ജീവി-ജന്മങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി ക്രമപ്പെടുത്തുകയാണ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള പരമസത്യം അറിയണം.

ഏതൊരു ജീവിയുടെയും ശരീര ഭാഗങ്ങളിൽ കാണുകയും അറിയുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രുചി, ഗന്ധം, നിറം എന്നിവ അടിസ്ഥാന പരമായി ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതും വ്യത്യസ്തമായതും ജീവാത്മാവായ ബീജത്തിൽ നിന്നുമല്ല എന്നതിൽ നിന്ന് അവ ഭാഗികമായി ശരീരത്തിന്റേതാണെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. വിശദീകരിക്കാം :

ഭ്രൂണം ഗർഭപാത്രത്തിലോ, മുട്ടയിലോ വളർന്ന് ജീവിയായി ഭൂമിയിൽ എത്തുകയും/ ജനിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, പുരുഷബീജം ഉൾപ്പെട്ട ജീവാത്മാവ് ശരീരത്തിൽ മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ടാണ് ഭക്ഷണ-ആനന്ദത്തെയും ബഹുവിധങ്ങളായ ഇന്ദ്രിയ സുഖങ്ങളെയും വേദനകളെയും ഒക്കെ അറിയാൻ കഴിയുന്നത്.

'ഭക്ഷണ സാധനങ്ങൾ' അഥവാ 'ഭക്ഷണ-ആനന്ദത്തെ നൽകുന്നവ' അഥവാ 'മാംസം' എന്ന സമീപനം ശരീരത്തോട് ഇല്ലാത്തപ്പോൾ, ജീവാത്മാവിന് ശരീരത്തിലെ ബാഹ്യ കോശങ്ങളുമായിട്ടാണ് കൂടുതൽ ബന്ധമുണ്ടാകുന്നത്. നാവിന്റേത് ഉൾപ്പെടെയുള്ള ചർമ്മത്തിന് പ്രത്യേക പ്രാധാന്യം ഉണ്ടാകുന്നു. ശരീരത്തിൽ മുഴുവൻ ജീവാത്മാവ് വ്യാപരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും തെളിയുന്നു.

ശരീരത്തിലെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും വ്യാപിക്കണമെങ്കിൽ, ദൈവത്തിന്റെ ദ്രാവക രൂപമായ ജലം ഉൾപ്പെടുന്ന രക്തത്തിന്റെ ഒരു ദ്രാവക-ഘടകമായോ, രക്തവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വാതകമായോ ജീവാത്മാവ് ശരീരം മുഴുവൻ വ്യാപിക്കണം. വിരൽ, കൈയ്യ്, കാൽ തുടങ്ങിയ അവയവങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ, അവശേഷിക്കുന്ന ശരീരത്തിൽ ജീവാത്മാവിന്റെ ബോധം പൂർണ്ണമായി നിലനിൽക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ജീവാത്മാവ് ഖര അവസ്ഥയിലല്ലാ എന്നും ദ്രാവക രൂപമോ വാതക രൂപമോ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നും ഉറപ്പിക്കാൻ കഴിയും.

പുരുഷ ബീജത്തിലാണ് ജീവാത്മാവ് സാധാരണയായി പ്രവേശിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നിരിക്കെ മാതാവിന്റെ രൂപം, നിറം, മുഖഛായ തുടങ്ങിയവയും സന്താനങ്ങളിൽ പ്രകടമാവുന്നതിന് വിശദീകരണം ആവശ്യമാണ്. സ്ത്രീയും പുരുഷനും മനുഷ്യൻ എന്ന ജീവിയുടെ രണ്ട് ഭാഗങ്ങളായിരിക്കെയും, കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിപ്പിക്കുന്നത് സ്ത്രീകളിലൂടെ മാത്രമായിരിക്കെയും ചെയ്യുമ്പോൾ സന്താനങ്ങളുടെ നിറം, മുഖഛായ തുടങ്ങിയവയിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് സ്ഥാനം വേണ്ടേ എന്ന് സ്വയം ചോദിക്കുക.

തീർച്ചയായും മാതാക്കളായ സ്ത്രീകൾക്കും സ്ഥാനം ഉണ്ടാവണം. ജീവാത്മാവായ ബീജത്തിന് ബാധകമായ ജന്മഗുണങ്ങളെ മഹാനീതിശാസ്ത്രപരമായി ത്തന്നെ ഭ്രൂണത്തിന്റെ മേൽ നടപ്പാക്കാനും പുനഃക്രമീകരിക്കാനും, ഭ്രൂണത്തിലെ സ്ത്രീബീജമായ അണ്ഡത്തിന് സ്വാതന്ത്ര്യവും അവകാശവും അധികാരവും ഉണ്ടെന്നതിനെ ശരിവെക്കുകയേ വേണ്ടൂ. ബീജസങ്കലനം കൂടാതെ, ശരീരത്തിലെ കോശങ്ങളിൽ നിന്നും ഭ്രൂണത്തെ നിർമ്മിക്കാനാവും എന്ന ക്ലോണിങ്ങ് നിയമം മേല്പടി ദൈവാംശമായ ശരീരത്തിന്റെ സ്വന്തമായ അനന്ത ശക്തികളെ ശരിവയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

ആനന്ദങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാൻ ആവശ്യമായ ഘടകങ്ങളോടെ വേണം ജീവാത്മാവായ വാതകത്തെ ബീജത്തിൽ ഒരുക്കേണ്ടത്. ജീവാത്മാവായ വാതകത്തിന്റെ ഘടകങ്ങളെ ബീജത്തിന്റെ തന്മാത്രകളുടെ ഭാഗമായി നിർമ്മിക്കാനും ദൈവാംശമായ ശരീരത്തിന് കഴിയുന്നതാണ്.

മരണപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ ജീവാത്മാവ് പുതിയ ശരീരം സ്വീകരിക്കാൻ പ്രാപ്തമാകുന്നത് ഒരു വർഷം സ്വതന്ത്രമായി പ്രവർത്തിച്ച ശേഷമാണ് എന്ന മഹാനീതി ശാസ്ത്ര നിയമത്തെ അസാധാരണമായ സാഹചര്യത്തിൽ മറികടക്കാനും ദൈവാംശമായ ശരീരത്തിന് കഴിയും. ഉദാഹരണത്തിന്, പുതിയ ഒരു ഭ്രൂണത്തെ സൃഷ്ടിക്കുമ്പോൾ, പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള വ്യക്തിയുടെ ജന്മഗുണങ്ങളിൽ ചിലതിനെ മാത്രം ബീജത്തിൽ ചേർത്തു കൊണ്ട് ജീവാത്മാവിനെ പിന്നീട് പ്രവേശിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

ഓരോ ജീവിയിലും, ദൈവാംശം കൂടിയായ ശരീരം പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ നീതി-ഖരരൂപമായ ശരീരം, സ്ഥിതി-ദ്രാവക രൂപമായ ജലം, സത്യ-വാതക രൂപമായ ഓക്സിജൻ എന്നിങ്ങനെ സ്വയം മൂന്നായിട്ട് വേർപെട്ട-ഒന്നായിട്ടാണെന്ന് മുമ്പ് വിശദീകരിച്ചതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, മനുഷ്യ സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രസവ കാലം ഏറെക്കുറെ 280 ദിവസം ആണെങ്കിൽ ആർത്തവ കാലം 28 ദിവസമാണ്. ഒരു ചന്ദ്രമാസം. ശരീരത്തിന്റെ ഭാഗമായ രക്തത്തോടെയുള്ള സ്ത്രീബീജമായ ഒരു അണ്ഡത്തെ സ്ത്രീശരീരം പുറന്തള്ളുന്നതിനെയാണ് ആർത്തവം എന്നു പറയുന്നത്. ആർത്തവത്തിനു മുമ്പ് പുരുഷ ബീജത്തെ സ്വീകരിച്ചു കൊണ്ട് പുതിയൊരു മനുഷ്യനെ/ ഭ്രൂണത്തെ സൃഷ്ടിക്കണമോ എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നത് ദൈവാംശമായ ശരീരമാണ്; അണ്ഡമാണ്.

പുരുഷനിലെ ഒരു മില്ലിലിറ്റർ ശുക്ലത്തിൽ 10 കോടി ബീജങ്ങൾ വരെയുണ്ടാകും; ഒരു സ്ഖലനത്തിൽ 60 കോടിയും. ബീജത്തിന് തല, ഉടൽ, വാല് എന്നീ മൂന്നുഭാഗങ്ങളുണ്ട്. മൊത്തം ഏതാണ്ട് 60 മൈക്രോൺ നീളം (1000 മൈക്രോൺ = ഒരു മില്ലിമീറ്റർ). തലയിൽ തൊപ്പി പോലൊരു ഭാഗമുണ്ട്. ജൈവരാസ പ്രക്രിയകളെ ത്വരിപ്പിക്കുന്ന പ്രോട്ടീൻ ഏറെയുള്ള ഈ ഭാഗമാണ് അണ്ഡം തുരന്ന് അകത്തു കയറാൻ ബീജത്തെ പ്രാപ്തനാക്കുന്നത്. ബീജത്തിന്റെ തലയിലാണ് ന്യൂക്ലിയസ് എന്ന ബീജകേന്ദ്രം. ഉടലാണ് ബീജത്തിന് താൽക്കാലികമായി ഊർജ്ജം പകരുന്നത്. നീണ്ട വാല്, മീനിന്റെ വാൽ പോലെ യാത്രയുടെ ഗതി നിയന്ത്രിക്കും.

പുരുഷനിലെ ഉചിതമായ ഒരു ബീജത്തെ, അഥവാ അനേകം കോടി ആത്മാക്കളിൽ നിന്ന് ഒരു ആത്മാവിനെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് ദൈവാംശവും മൂല-ശരീരവുമായ അണ്ഡം തന്നോടു ചേർത്താൽ ഭ്രൂണമായി. ഒരു അണ്ഡം = ഒരു ദൈവാംശം, മാത്രം ഒരു ആത്മാവിനു ലഭിക്കുന്നു. ദൈവം ഒന്നേയുള്ളൂ എന്ന സുവ്യക്തമായ അറിയിപ്പ് ദൈവാംശമായ ഏക അണ്ഡത്തിലും പ്രകടമെന്നോണം ഉണ്ട്. പ്രായമുള്ള ഓരോ പുരുഷ-ജീവിയിലൂടെയും അനേകം കോടി ബീജങ്ങൾ എന്ന ജീവാത്മാക്കൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത് പരമാത്മാവിന്റെ അന്തമില്ലായ്മയെ അറിയിക്കുന്നതിന് ഉപരിയായി അനന്ത കോടി ജീവാത്മാക്കൾ ജീവി-ജീവിതത്തെ കൊതിച്ചു കഴിയുന്നതായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയും. ജീവാത്മാവിന്റെ നിസ്സാരതയും വെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ബീജത്തിന്റെ ഭാഗമാകുമ്പോൾ ജീവാത്മാവ് സ്ഥിതിയിലാണ്, 'മത്സ്യം ജലത്തിൽ എന്ന പോലെ' ശുക്ലം എന്ന ദ്രാവകത്തിലെ ജലത്തിലൂടെയും', അണ്ഡം സ്ത്രീയിലെ രക്തത്തിലെ ജലത്തിലൂടെയും സഞ്ചരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വാതക രൂപമായ ഓക്സിജൻ, ~ഖരരൂപമായ ഭൂമിയുടെ അംശമായ ശരീരത്തിൽ എത്തിക്കുന്ന വാതകരൂപമുള്ള ജീവാത്മാക്കളെ, പുരുഷന്മാരിലെ 'ദൈവാംശമായ ശരീരം' ജന്മഗുണങ്ങളോടെ ബീജങ്ങളായി പരിണമിപ്പിക്കുന്നതായി യുക്തിഭദ്രമായിട്ട് കണക്കാക്കാൻ കഴിയും.

മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികളുടെ രണ്ടാം ഭാഗമായ സ്ത്രീയിൽ ജീവാത്മാവ് ഉൾപ്പെട്ട 'പുരുഷബീജത്തെ ഭ്രൂണമായും മനുഷ്യനായും രൂപപ്പെടുത്താൻ ആവശ്യമായ മൂല-ശരീരത്തെ' അണ്ഡം എന്ന പേരിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കൾ എന്ന ജീവാത്മാക്കൾക്ക് ബീജ-അണ്ഡ സൃഷ്ടിയിൽ പങ്കില്ലെന്നും, മാതാപിതാക്കളിലെ ശരീരത്തിനാണ് പങ്കെന്നും, ദൈവാംശം മാത്രമായ അവരിലെ ശരീരം സ്വയം നിർവ്വഹിക്കുകയാണെന്നും മുമ്പ് വിശദീകരിച്ചതാണ്.

മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം ആയുസ്സ്, ആരോഗ്യം, സൗന്ദര്യം, മുഖഛായ, നിറം, തൊഴിൽ അഭിരുചി, വിനോദ അഭിരുചി, ജനന സ്ഥലം തുടങ്ങിയ ജന്മഗുണങ്ങളെയും, ജന്മങ്ങളിലൂടെ നേടിയിട്ടുള്ള പുണ്യ-പാപങ്ങളെയും ജീവാത്മാവിൽ കോർത്തിണക്കേണ്ടത് തീർച്ചയായും ആവശ്യമാണെന്നിരിക്കെ അതിന്നുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെയും മഹാശാസ്ത്രപരമായിട്ട് ദൈവാംശമായ ശരീരം ചെയ്യുന്നതായി കണക്കാക്കുകയേ വേണ്ടൂ. സൂക്ഷ്മ ശരീരമുള്ള ബീജമായി രൂപപ്പെടുന്ന ജീവാത്മാവിലെ തല, ഉടൽ, വാൽ, ഡിഎൻഎ തുടങ്ങിയ ഘടകങ്ങളുടെയും പ്രസക്തി വെളിപ്പെടുന്നതായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും.

ഏറെക്കുറെ 28 ദിവസങ്ങൾ ചേർന്ന ആർത്തവ കാലത്ത് പുരുഷ ബീജത്തെ ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അണ്ഡം, സ്ത്രീകളുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്നും ആർത്തവ-രക്തത്തോടൊപ്പം വെളിയിൽ പോകും, വീണ്ടും മണ്ണായ ഭൂമിയിൽ ചേരും. പുരുഷ ബീജം എന്ന ജീവാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുന്ന മൂല-ശരീരമായ അണ്ഡം, ജീവിയുടെ സൂക്ഷ്മ രൂപമായ ഭ്രൂണം എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ജീവാത്മാവിന് ജീവിയായി ജീവിക്കാൻ ആവശ്യമായ ശരീര കോശങ്ങളുടെയും അവയവങ്ങളുടെയും നിർമ്മാണത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്ന ഭ്രൂണത്തിലെ അണ്ഡം സ്വയം സ്വത്വം ഉപേക്ഷിച്ച് ജീവാത്മാവിനെ ബന്ധിക്കുകയും തന്നിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുകയും ജീവി എന്ന പേരിൽ വളരാൻ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭ്രൂണത്തിലെ അണ്ഡവും ദൈവാംശവുമായ മൂല-ശരീരം നിശ്ചയിക്കുകയും നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്.

മുകളിൽ മനുഷ്യരെപ്പോലെ പ്രസവിക്കുന്ന ജീവികളുടെ കാര്യമാണ് കുറിച്ചതെങ്കിൽ, മുട്ടയുടെയും മുട്ടയിടുന്ന ജീവികളുടെയും കാര്യത്തിൽ അടിസ്ഥാന പരമായി വ്യത്യാസമില്ല എന്നറിയണം. ഉദാഹരണത്തിന്, കോഴിമുട്ടയിലെ ഭ്രൂണത്തെ, കടുകിനേക്കാൾ ചെറിയ വലിപ്പത്തിൽ ചുവന്ന കരുവിന്റെ ഓരത്ത് കാണാം.

വെള്ളക്കരുവിന്റെ ഓരത്തുള്ള ഓക്സിജനും മുട്ടത്തോടും കഴിഞ്ഞാൽ, ബാക്കി മുഴുവൻ ഭ്രൂണത്തിനു വളർന്ന് കോഴിക്കുഞ്ഞായി മാറാൻ ആവശ്യമായ ഭക്ഷണവും വെള്ളവും അവയവ-ഘടനയുമാണ്. മുട്ട വിരിഞ്ഞ് കുഞ്ഞ് വെളിയിൽ വരുമ്പോൾ, മുട്ടത്തോട് മാത്രമേ ബാക്കി ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ എന്നതിനെ വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ, കോഴിക്കുഞ്ഞിന്റെ അവയവങ്ങളുടെ മൂലരൂപത്തെയാണ് ഭക്ഷണമായും, 'വെള്ളക്കരുവും ചുവന്ന കുരുവും' ആയും തെറ്റായി കണക്കാക്കിയത് എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

പൂവൻകോഴിയും പിടക്കോഴിയും മുട്ടയിലെ ഭ്രൂണത്തിനു കാരണമായ ബീജം, അണ്ഡം എന്നിവയും ഭ്രൂണത്തെയും കോഴിക്കുഞ്ഞിനെയും ആവിഷ്ക്കരിച്ചു എന്നും നിർമ്മിച്ചു എന്നും മറ്റും മനുഷ്യർ വാദിക്കില്ലല്ലോ. അടിസ്ഥാന പരമായി ഭ്രൂണത്തിലുള്ള മൂല-ശരീരമായ അണ്ഡത്തിനുമാത്രമാണ്, കോഴി മുട്ടയിലുള്ള ഭക്ഷണ-ഘടകങ്ങളെ നിർമ്മിക്കാനും, അവ ഉപയോഗിച്ച് അവയവങ്ങളെയും, പരമമായി കോഴിക്കുഞ്ഞിനെയും രൂപപ്പെടുത്താൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ബീജമായ ജീവാത്മാവ് കുഞ്ഞിന്റെ ശരീരത്തിൽ ലയിച്ചു ചേർന്നിരിക്കുന്നു.

...

ആത്മാവിന് ഭാവം, ഉദ്ദേശം എന്നിവയെ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ കൺപോളകൾ കൊണ്ടും കവിളിലെ പേശികളെ ചലിപ്പിച്ചും സാദ്ധ്യമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കണ്ണിലെ ഗോളമണികളെ ചലിപ്പിക്കുന്നുമില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

...

സ്വപ്നത്തിൽ ജീവാത്മാവിനെ ശരീരം+ഓക്സിജൻ പുറത്തേക്ക് നയിക്കുന്നു. ..

ജീവാത്മാവിനു വേണ്ടി മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവാംശമായ ശരീരത്തിനോട് ധർമ്മശാസ്ത്ര പ്രകാരം പെരുമാറാൻ ജീവാത്മാവിന് സ്വയം ബാദ്ധ്യതയുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, ശരീരം ജീവാത്മാവിനു വേണ്ടി ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നാഡീവ്യൂഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അവതാളത്തിലാക്കുകയും ബഹുഭൂരിപക്ഷം കോശങ്ങൾക്കും അവയവങ്ങൾക്കും രോഗങ്ങളുടെ രൂപത്തിലും മറ്റും വിനാശം ഉണ്ടാക്കുന്നതായ മദ്യപാനം, പുകവലി, മയക്കുമരുന്ന്, അധികം മരുന്ന്, തുടങ്ങിയവ ഒഴിവാക്കേണ്ടത് ജീവാത്മാവിനു വേണ്ടി ജീവാത്മാവ് സ്വയം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായ കാര്യങ്ങളാണ്.

ജീവാത്മാവിന്റെ അശ്രദ്ധയും, അലംഭാവവും, അഹങ്കാരവും, ദുഷ്ക്കാമങ്ങളും, ദുശ്ശീലങ്ങളും, ദുഷ്ക്കോപങ്ങളും, ദുർഭാഷണങ്ങളും, ദുഷ്ച്ചെയ്തികളും, ദുർഗ്ഗുണങ്ങളും, ദുസ്വാർത്ഥങ്ങളും വർദ്ധിക്കുന്നതിന് ആനുപാതികമായി ക്ഷയം, കുഷ്ഠം, അന്ധത, ബധിരത, അംഗ വൈകല്ല്യങ്ങൾ, കാൻസർ, എയിഡ്സ് തുടങ്ങിയ രോഗങ്ങളെ, ഭൂമിയിലും ശരീരത്തിലും ഉള്ളതായ മൂലകങ്ങളിലെ ന്യൂനശക്തികളിലൂടെ ഉണ്ടാക്കി ക്കൊണ്ട് മഹാസമനീതിയെ ദൈവാംശമായ ശരീരം ജീവാത്മാക്കളുടെ മേൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതാണ്.

ലൈംഗികത പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ജീവാത്മാവിന് സംഭവിക്കുന്ന ധാർമ്മിക പിഴവുകൾ, ലൈംഗിക അതിക്രമങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക്, സിഫിലിസ്, ഗുണോറിയ, എയിഡ്സ്, എന്നിവ അടക്കമുള്ള ചർമ്മവുമായി അധികം ബന്ധമുള്ള രോഗങ്ങളെ കൊടുക്കുമ്പോൾ, ജീവാത്മാവിന് ചർമ്മവുമായുള്ള തീവ്ര ബന്ധം പ്രസക്തമാണ്.

How are you ? ജീവാത്മാവിന് എങ്ങനെയുണ്ട് എന്നാണ് ചോദിക്കുന്നത് ? ദൈവാംശമായ ശരീരം മഹാനീതി ശാസ്ത്ര പ്രകാരം ജീവാത്മാവിനു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയാണ്; അപ്പോൾ എല്ലായ്പ്പോഴും നല്ലതാണ്. ജീവാത്മാവിന്റെ തജ്ജന്മത്തെയോ മുജ്ജന്മങ്ങളിലെയോ പിഴവുകൾ മൂലം **ജീവാത്മാവിനെ ശിക്ഷിച്ചു തിരുത്താനായിട്ട് ശരീരത്തിൽ രോഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള അവസ്ഥകളെ സൃഷ്ടിക്കുമ്പോഴും അത് ജീവാത്മാവിന്റെ നല്ലതിനു വേണ്ടി മാത്രമാണ്. സംഭവിക്കുന്നത് എല്ലാം നല്ലത്. സംഭവിച്ചത് നല്ലത്. ഇനി സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതും നല്ലത്. ത്രികാലത്തിലും ദൈവം ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ നല്ലത് മാത്രമാവുന്നത് അങ്ങനെയാണ്.**

ഓരോ ജീവിയുടെയും - ഓരോരോ പുരുഷന്റെയും സ്ത്രീയുടെയും ശരീരം ദൈവാംശം ആണെങ്കിലും, അടിസ്ഥാന പരമായി ഓരോ ശരീരവും പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഒരൊറ്റ വ്യക്തിക്കു വേണ്ടി മാത്രം ആവുകയാൽ, വ്യക്തിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അയാൾക്ക് ലഭിച്ചതായി പറയാവുന്ന ശരീരം അയാളുടെ മാത്രം സ്വന്തമായ ദൈവാംശമാണ്;

പ്രത്യക്ഷ ദൈവമാണ്. ദൈവാംശമായ ശരീരം വേറിട്ട സ്വത്വത്തെ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, ശരീരത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥാപിത ഉടമയും കാര്യസ്ഥനും കൂടിയാണ് ജീവാത്മാവ്. ആകയാൽ ദൈവാശമായ ശരീരത്തിന്റെ മേൽ "എന്റെ" എന്ന അവകാശം ശരീരം തന്നെ ജീവാത്മാവിന് നൽകാതെ നൽകുന്നുണ്ട്.

ദൈവാംശമായും പ്രത്യക്ഷദൈവമായും ജീവാത്മാവിന്റെ ഒപ്പം കൂടി, ജീവാത്മാവിനു വേണ്ടി മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ശരീരത്തിന്റെ ജോലികളെ നോയമ്പ്, വ്രതം, മാങ്ങാത്തൊലി തുടങ്ങിയ പേരുകളിൽ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നത് കടുത്ത അപരാധമാണ്; ദൈവ നിന്ദയുമാണ്...

അവയവങ്ങളുടെ നഷ്ടം ജീവാത്മാവിനെ ഉറപ്പായും ബാധിക്കുന്നുണ്ട്. ഇല്ലെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്.

മുടന്തൻ, ഒറ്റക്കാലൻ, പൊട്ടൻ, മുച്ചിറിയൻ, കറുപ്പൻ, വെളുപ്പിന്, എന്നിങ്ങനെ ദൈവാംശമായ ശരീരത്തിന്റെ അവസ്ഥകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യക്തിയെ അഥവാ ജീവിയെ വിളിക്കുമ്പോൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ജീവിയുടെ സ്വത്വമായ ജീവാത്മാവിനെയാണ് മാറ്റപ്പേരിൽ വിളിക്കുന്നത്. മുടന്ത്, ഒറ്റക്കൈയ്യ്, അന്ധത, ബധിരത, മുച്ചിറി, കറുപ്പ്, വെളുപ്പ്, തുടങ്ങിയവ ജീവാത്മാവിനെ ബാധിക്കുന്നില്ല എന്ന് കരുതുന്നത് തെറ്റാണ്. ശരീരത്തിലെ ഗുണങ്ങളും, വൈകല്ല്യങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്നത് ജീവാത്മാവ് മാത്രമാണ്; വേറിട്ട സ്വത്വത്തെ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ദൈവാംശമായ ശരീരത്തെയാണ് ബാധിക്കാത്തത്. ഉദാഹരണത്തിന്, ശരീരത്തിലെ കണ്ണുകൾക്ക് അന്ധത ഉണ്ടായാൽ ജീവാത്മാവ് അന്ധനായി എന്നതാണ് വാസ്തവം.

ദൈവാംശമായ ശരീരത്തിലെ വൈകല്ല്യം എന്നത് ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാശക്തി കൂടിയായ ദൈവത്തിന്റെയോ ദൈവാംശത്തിന്റെയോ ന്യൂനതയോ ദോഷമോ രോഗമോ അല്ല; മറിച്ച് ദൈവാംശമായ ശരീരം മഹാനീതി ശാസ്ത്ര പ്രകാരം ജീവാത്മാവിന് മഹാ-സമനീതിയെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുകയാണ്. തൽക്കാല മനോവിചാരങ്ങൾ പ്രകാരം ശിക്ഷ, വേദന എന്നെല്ലാം കണക്കാക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിലും, വീണ്ടുവിചാരം ഉണ്ടാവുമ്പോൾ, ദൈവവും പ്രത്യക്ഷ ദൈവാംശമായ ശരീരവും സംഭവിപ്പിക്കുന്നതെല്ലാം ജീവാത്മാവിനു വേണ്ടതായ കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണെന്ന് ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

ദൈവത്തിനു മാത്രം മഹത്വം.

ശരീരത്തിലെ കണ്ണ്, കൈയ്യ്, കാല്, വിരല് തുടങ്ങിയ അവയവങ്ങൾക്ക് നഷ്ടം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, വീണ്ടും കിളിർത്തു വരുന്നതല്ല; അവയവങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ജീവാത്മാവിനെ ശരീരമായ ദൈവാംശം ജാഗ്രതപ്പെടുത്തുന്നു ! അതേസമയം, അവയവങ്ങളിലെ മാംസം, (ത്വക്ക്) എന്നിവ നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ, അവയെ കിളിർപ്പിച്ച് പഴയതു പോലെ ശരിപ്പെടുത്തുവാൻ ശരീരം തയ്യാറാകുന്നു.

വ്രണങ്ങളും മുറിവുകളും പാടുകളും ഒക്കെ സുഖപ്പെട്ട് പഴയതുപോലെ ശരിപ്പെടുന്നത് അനുഭവിക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്യുന്നവർ സ്വയം വിശകലനം ചെയ്താൽ ഗൗരവം മനസ്സിലാകും.

മണ്ണിൽ മഹാലയിച്ചിട്ടുള്ള ഭൗതിക-അസ്തിത്വം ഉള്ളതായ ധർമ്മശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുവാനും, സ്വന്തം എന്ന് കരുതുന്നതായ ശരീരം ഉൾപ്പെടെ സമസ്ത ജീവികളുടെയും ശരീരത്തോട് ധർമ്മശാസ്ത്ര പ്രകാരം മാത്രം പെരുമാറുവാനും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. വ്യക്തിയുടെ/ ജീവാത്മാവിന്റെ വ്യക്തിപരവും സാമൂഹികവുമായ കടമയാണത്...

ദൈവത്തിന്റെ ദ്രാവക രൂപമായ ജലം കൊണ്ട്, കുളിയിലൂടെ, ശരീരത്തിലെ ചർമ്മത്തിൽ വ്യാപരിച്ചിരിക്കുന്ന ജീവാത്മാവിനെ ക്കൂടി ശുദ്ധി ചെയ്യുന്നതാണ്.

ജീവാത്മാവിന്റെ സ്ഥാനം നെറുകയിൽ 'മഹാദേവിയുടെയും മഹാദേവന്റെയും' മൂന്നാം നേത്ര-സ്ഥാനമാണ്. മനുഷ്യർ ഏകദേശമായി സദാ അനുഭവിച്ച് അറിയുന്ന കാര്യമാണത്. ജീവാത്മാവിനെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവം മറച്ചല്ല; ഉയർത്തിയാണ് വെയ്ക്കുന്നത്.

... കൂടുതൽ വിശദീകരണങ്ങൾ മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ലഭ്യമാണ്.

ഗീതാകാരനായ കൃഷ്ണനും, നാരായം കൊണ്ട് ചരിത്രം എഴുതാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട മൂലനായ നാരായണനും ബ്രഹ്മം എന്താണെന്നും, ബ്രഹ്മവും പരബ്രഹ്മവും രണ്ടാണെന്നും യഥാർത്ഥത്തിൽ അറിയില്ലായിരുന്നു. വേദങ്ങളുടെ ഭാഗമല്ലാത്ത സ്മൃതി, പുരാണങ്ങളിലെ ചില കാര്യങ്ങളെ മാത്രം ചുവടെ ഉദ്ധരിച്ച് ചേർക്കുന്നു :

ദുർഗ്ഗ, 'ഗണപതി, വിഘ്നേശ്വരൻ' തുടങ്ങിയ പേരുകളുള്ള 'ഗജപാതി', രാമൻ, കൃഷ്ണൻ എന്നിങ്ങനെ ഏതാനും ദേവതകളുടെയും ദുർദേവതകളുടെയും യാഥാർത്ഥ്യം

ജനിക്കുന്നത് ജീവിക്കാനാണ്; ജീവിക്കുകയാണ് എല്ലാ ജീവികളും ചെയ്യുന്നത്; ജീവിക്കുന്നത് ആനന്ദിക്കാനാണ്; തങ്ങളുടെ **ആനന്ദങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കാനാണ് ഓരോ മനുഷ്യനും പ്രയത്നിക്കുന്നത്. അതിനിടെ ദൈവവും, ദേവതകളും മനുഷ്യർക്ക് ശല്യം ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടോ?! ദൈവത്തെ മനുഷ്യർ ശല്യം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ, നിന്ദിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്നിവയെ ഹ്രസ്വമായിട്ടെങ്കിലും വിശകലനം ചെയ്യാതെ സ്മൃതി, പുരാണം തുടർന്നു കൂടാ.**

മനുഷ്യനും മറ്റുള്ള ജീവികൾക്കും ആനന്ദത്തോടെ ജീവിക്കാൻ ആവശ്യമായതെല്ലാം മണ്ണായ ഭൂമിയിൽ നിന്ന്, മണ്ണിന്റെ അംശമായ ശരീരത്തിലൂടെ ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. മണ്ണിൽ മഹാലയിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങളെയും അവ പ്രകാരമുള്ള ശക്തികളെയും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയാണ് അനന്തമായ ആനന്ദങ്ങളെയെല്ലാം മനുഷ്യൻ നേടുന്നത്. സമസ്തവും (മണ്ണും ഭൂമിയുമായ) ദൈവം നൽകുന്നതാണ്, നൽകുന്നതാണോ, നൽകുന്നതല്ല എന്നീ ക്രമപ്രശ്നങ്ങളാണ് വിഷയ വിശകലനം ആവശ്യമാക്കുന്നത്. മനുഷ്യരുടെ ജീവിതത്തെ അസ്വസ്ഥമാക്കാൻ ഒരു ദേവതകളും മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നില്ല എന്നതിൽ നിന്ന്, ദേവതകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും അവർക്ക് മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാനോ ഉപദ്രവിക്കാനോ മഹാവാത്സല്യവും ഏകദൈവവുമായ മഹാദേവിയുടെ അഥവാ ദൈവത്തിന്റെ അനുവാദം ഇല്ലെന്നത് അനുഭവ-സത്യമാണ്; സുവ്യക്തമാണ്. അപ്പോൾ ദൈവവും, ദൈവങ്ങളെന്നും മറ്റും പേരിട്ട ദേവതകളും മനുഷ്യർക്ക് ശല്യം ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല!

ഓരോ മനുഷ്യനും ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയും കുഞ്ഞുമാണ്. മഹാസമനീതിയാണ് ഓരോ കുഞ്ഞിനോടും മഹാനീതിപതിയും മഹാമാതാവുമായ ദൈവം കാട്ടുക. പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതായ ഓരോ കുഞ്ഞിനും/ മനുഷ്യനും മഹാഉചിതമായ സമയത്ത് ദൈവം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായും നേരിട്ടും 'ഭൗതിക ശാസ്ത്രം, ധർമ്മ ശാസ്ത്രം, ആത്മീയ ശാസ്ത്രം', എന്നീ 3 യഥാർത്ഥമായ വേദങ്ങളെ അഥവാ മഹാശാസ്ത്രത്തെ മുഴുവൻ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്നതാണ്. 'സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാര കർത്താവും മഹാമാതാവുമായ ദൈവത്തിന്റെയും', 'സൃഷ്ടികളായ മനുഷ്യരുടെയും', ഇടയിൽ സൃഷ്ടികളായ മധ്യസ്ഥരുടെ ആവശ്യം ദൈവത്തിനില്ല; ദൈവം മധ്യസ്ഥരെ നിയമിച്ചിട്ടുമില്ല.

ദൈവം നിയമിച്ചിട്ടില്ലാത്തതായ മതാചാര്യന്മാരെയും ഗുരുക്കന്മാരെയും പിൻപറ്റിയതും 'ഗൗരവമായ ദൈവകാര്യങ്ങളിൽ തീർത്തും അപൂർണ്ണരായ അവരുടെ അജ്ഞാനത്തെ ചുമന്നു പോരുന്നതും' മനുഷ്യരുടെ ഭോഷത്തമാണ്. ബുദ്ധിശക്തിയും ഓർമ്മശക്തിയും മറ്റു ശക്തികളും മനുഷ്യരേക്കാൾ **കുറവായി ലഭിച്ച മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും സസ്യങ്ങളും മത്സ്യങ്ങളും അവനവന്റെ കാര്യം നോക്കി** ജീവിക്കുമ്പോൾ, **കൂടുതൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള മനുഷ്യൻ മാത്രമാണ് ദൈവം നേരിട്ട് ഏല്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ദൈവകാര്യങ്ങളുടെ പേരിൽ അന്യോന്യം കടിപിടി കൂടുന്നത്. ദൈവം കാട്ടിയ അപരാധമല്ല അതെന്ന് സുവ്യക്തമാണ്.**

ജീവിക്കാൻ ആവശ്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളുടെ പേരിൽ, ജീവികളുടെയെല്ലാം ജീവിതത്തിൽ അസന്തോഷവും, അസമാധാനവും, ധാർമ്മിക അധഃപതനങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുന്നത് മഹാമാതാവായ മഹാദേവിക്ക് അഥവാ ദൈവത്തിന് അസന്തോഷത്തെ നൽകുന്നുണ്ട്; ദൈവത്തോടും ഒരു തരം ശല്യമാണ് മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്നത് എന്നു സാരം. **തങ്ങൾക്കു വേണ്ടതെല്ലാം നൽകുന്ന മണ്ണിനെയും, മണ്ണിന്റെ നിയമങ്ങളെയും അവഗണിച്ചു കൊണ്ട് ദൈവങ്ങളെന്നു പേരിട്ട് ദേവതകളെയും പിശാചുക്കളെയും മതഭ്രാന്തന്മാരെയും മന്ത്രവാദികളെയും ജ്യോതിഷികളെയും തേടിപ്പോകുന്നത് മനുഷ്യരാണ്.** ചുരുക്കത്തിൽ മണ്ണും ഭൂമിയും മഹാപിതാവും മഹാമാതാവും മഹാനീതിപതിയുമായ **മഹാദേവി ആവശ്യപ്പെട്ടല്ല മനുഷ്യർ കോപ്രായങ്ങൾ കാട്ടുന്നത്.**

'മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം' മഹാഭദ്രമാക്കിയിട്ടുള്ള അഥവാ 'സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങളെ മഹാനിർവ്വഹിക്കുന്ന നിയമങ്ങളെയും ശക്തികളെയും' വിശദമാക്കുന്ന മഹാശാസ്ത്രത്തിൽ (വേദങ്ങളിൽ), മഹാ പ്രപഞ്ചത്തിന് അതീതമായ 'മഹാബ്രഹ്മവും ഏകദൈവവുമായ മഹാദേവി'യും, 'ഏകദാസനായ പരമശിവനും' പരാമർശിക്കപ്പെടണം എന്നത് മഹാശാസ്ത്രപരമായ ആവശ്യമാണ്. മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാ മൂലകങ്ങളുടെയും എല്ലാ ആറ്റങ്ങളിലും ഇലക്ട്രോൺ, പ്രോട്ടോൺ എന്നിങ്ങനെ ഭൗതികമായ അസ്തിത്വത്തോടെ മഹാശിവയും ശിവനുമുണ്ട്. ആറ്റത്തിലെ മറ്റു കണങ്ങൾ 'മണ്ണും ശരീരവും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിന്റെ' അനന്തമായ ഗുണങ്ങളെയും ശക്തികളെയും മഹാനീതിശാസ്ത്രപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും ജന്മഗുണങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചുള്ളവയെന്ന് തല്ക്കാലം കരുതുക; മഹാഉചിതമായി വൈകാതെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവ്, യഹോവ എന്നതും അല്ലാഹു, റസൂൽ എന്നതും ഭാഗികമായ ശരികളാണ്; പരിശുദ്ധാത്മാവ്, അല്ലാഹു എന്നീ പദങ്ങൾ ഏകദൈവമായ മഹാദേവിയെ കുറിക്കുമ്പോൾ; യഹോവ, ക്രൈസ്റ്റ്, ഈസാ, റസൂൽ എന്നിവ ഏക-ദൈവ-ദാസനായ പരമശിവനെ കുറിക്കുന്നു; റസൂൽ എന്നത് ഇസ്ലാം മതത്തിലെ മുഹമ്മദ് നബി അല്ലെന്നും അറിയണം.

ഏകമഹാശക്തിയായ ദൈവം എന്നതിനു പകരം ദൈവങ്ങൾ /ദേവതകൾ/ മലക്കുകൾ / മാലാഖമാർ എന്നിങ്ങനെ നീണ്ട പട്ടിക ഏറെക്കുറെ എല്ലാ മതങ്ങളിലും ഉണ്ട്. ദൈവം ഒരുപാട് ദേവതകളെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ, ദേവതകളെ സൃഷ്ടിച്ച് മനുഷ്യരെ സഹായിക്കുകയാണോ, ഉപദ്രവിക്കുകയാണോ എന്നീ ന്യായമായ ചോദ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. വിശദീകരിക്കാം:- യഥാർത്ഥമായ വേദങ്ങളുടെ ഭാഗമല്ലാത്തതും, കാലാകാലങ്ങളിൽ സ്മൃതിയിലും വിസ്മൃതിയിലും പെടുന്നതുമായ ദേവതകളുടെ ചരിത്രത്തെ **സ്മൃതി** എന്നു പറയുന്നു. 'സാധാരണ ജനങ്ങളുടെയും രാജാക്കന്മാരുടെയും, അവരിൽ നിന്നും പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട ദേവതകളുടെയും രാക്ഷസന്മാരുടെയും സമ്മിശ്രമായ ചരിത്രത്തെ **പുരാണം** എന്നും പറയുന്നു.

ഗജപാതി എന്ന ഗണപതി ഉൾപ്പെടെയുള്ള ദേവതകളെല്ലാം സ്മൃതിയുടെ ഭാഗമാണ്; വേദങ്ങളുടെ അഥവാ മഹാശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാഗമല്ല; മണ്ണിലെ എല്ലാ മൂലകങ്ങളുടെയോ എല്ലാ ആറ്റങ്ങളുടെയോ ഭാഗമല്ല; ഒരു വാതക-മൂലകത്തെ മാത്രം ബന്ധിപ്പിച്ചുള്ള ജീവാത്മാവിന്റെ ഭൗതിക-അസ്തിത്വം മാത്രമാണ് ദേവതകൾക്കെല്ലാം ഉള്ളത്. വ്യത്യസ്ത മതങ്ങൾ പ്രകാരവും വ്യത്യസ്ത ദേശങ്ങളിലെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഭാഷകൾ പ്രകാരവും, ദേവതകളുടെ പ്രവർത്തന പരിധികൾ പ്രകാരവും ദേവതകൾ, ദേവന്മാർ, മലക്കുകൾ, മാലാഖമാർ എന്നൊക്കെ അവർക്ക് പേരുകളുണ്ട്. അവരെല്ലാം ആദ്യ മഹാകാലചക്രത്തിലെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. രണ്ടാമത്തെ മഹാകാലചക്രത്തിലെ ആദ്യ സൃഷ്ടിചക്രത്തിൽ ദൈവ-വിപ്ലവവും തുടർന്ന് സൃഷ്ടിചക്രത്തിലെ മനുഷ്യരുടെ സംഹാരം എന്ന മോക്ഷവും ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ദേവതകളെയെല്ലാം പിൻവലിക്കുന്നതാണ്. വളരെ പേരെ പിൻവലിച്ചുകഴിഞ്ഞു. **ദുർദ്ദേവതകളായി** അധഃപതിച്ച ദേവതകളുടെ സങ്കല്പ-ചിത്രങ്ങളും വീഡിയോ ക്ലിപ്പുകളും പ്രതിമകളും 'തെറ്റുകൾ ഏറെയുള്ള സന്ദേശങ്ങളും' പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ **മത**ജാതിരാഷ്ട്രീയ ജീവികളായ അവിവേകികൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് **സദാ കാണുകയും അറിയുകയും ചെയ്യുന്ന സുഹൃത്തുക്കളെ** പ്പോലെയാണ്. ദൈവശിക്ഷ പിടിച്ചുവാങ്ങുകയാണ്!

ദേവതകളിൽ പ്രഥമ പൂജനീയൻ എന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള 'ഗണപതി, വിഘ്നേശ്വരൻ' തുടങ്ങിയ പേരുകളുള്ള 'ഗജപാതി'യുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ഹ്വസ്വമായി അറിയിക്കുന്നു.

അല്പം മുഖവുര ആവശ്യമാണ് :-

ഓംകാര നീതിശാസ്ത്രം എന്ന മഹാശാസ്ത്ര നാമം ഉള്ളതായ 'മഹാനീതിശാസ്ത്രം' മഹാവാത്സല്യമാണ്. കാരണം: മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ശക്തി -നിയന്ത്രണ സത്തയാണ് ഓംകാരം; എന്നതിന്നുപരി, മഹാശക്തിയും മഹാനീതിപതിയും മഹാപിതാവും മഹാമാതാവുമായ മഹാദേവിയുടെ മഹാഹൃദയമാണ് ഓംകാരം. മഹാഹൃദയം നിറയെ കുഞ്ഞുങ്ങളായ സൃഷ്ടികളോടുള്ള മഹാവാത്സല്യമാണ്. മഹാഭരണാധികാരിയും മഹാനീതിപതിയും കൂടിയായ മഹാദേവിയുടെ 'മഹാനീതിശാസ്ത്രം' മഹാവാത്സല്യമാകുന്നത് അങ്ങനെയാണ്.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ 'ശക്തി-നിയന്ത്രണ സത്ത മാത്രമാണ് ഓംകാരം' എന്ന് '1000 കോടി വർഷങ്ങളുള്ള ആദ്യ മഹാകാലചക്രത്തിലെ' മനുഷ്യരും ദേവതകളും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തേത് രണ്ടാമത്തെ മഹാകാലചക്രത്തിലെ ആദ്യത്തെ സൃഷ്ടിചക്രമാണ്. മഹാമാതാവും മഹാദേവിയുമായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാഹൃദയം കൂടിയാണ് ഓംകാരം എന്ന് തന്റെ ഏകദാസനിലൂടെ മഹാദേവി വെളിപ്പെടുത്തുന്നതും, മഹാദേവി മനുഷ്യരൂപത്തിൽ മഹാഅവതരിക്കുന്നതും ഇപ്പോഴത്തെ സൃഷ്ടിചക്രം മുതലാണ്; അക്കാരണത്താൽ ഇപ്പോഴത്തേത് മഹാസൃഷ്ടിചക്രമാണ്.

മഹാദേവിയുടെ മഹാഹൃദയം കൂടിയാണ് ഓംകാരം എന്ന് ആദ്യ മഹാകാലചക്രത്തിലെ മനുഷ്യരോടും ദേവതകളോടും വെളിപ്പെടുത്താഞ്ഞതിന്റെ കാരണം ഏറ്റവും ഹ്രസ്വമായി പറയാം :

മഹാപ്രപഞ്ചത്തെയും, കുഞ്ഞുങ്ങളായിട്ട് ജീവികളെയും, സൃഷ്ടിച്ചതു കൂടാതെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ സന്തോഷത്തെ കണക്കാക്കി മഹാവാത്സല്യത്തെ തന്റെ മഹാആനന്ദമായിട്ട് മഹാമാതാവായ മഹാദേവി മഹാനിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മഹാനീതിപതി കൂടിയായ മഹാദേവി മഹാസമനീതിയെ ജീവികൾക്കെല്ലാം മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്നതു കൊണ്ട് മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം മാത്രമേ പ്രവർത്തിക്കുകയുള്ളൂ. മഹാനീതിശാസ്ത്രത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങളെ അറിയുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ ദൈവത്തെ ഭയക്കുന്നതാണ്. പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങൾ മഹാമാതാവായ മഹാദേവിയെ ഭയക്കുന്നത് മഹാദേവി യാതൊരിക്കലും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഭയം മാറ്റാനും, ദൈവം മഹാവാത്സല്യമാണെന്ന് കുഞ്ഞുങ്ങളെ സമ്പൂർണ്ണമായും ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താനുമായിട്ട്, 1000 കോടി വർഷങ്ങളുള്ള ആദ്യ മഹാകാലചക്രം മുഴുവൻ, ദൈവം (മഹാദേവി) മഹാദാസനും മഹാദാസിയുമായിട്ട് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഭരണകാര്യങ്ങളെ, മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് ആത്മീയ സാക്ഷാത്ക്കാരം നേടിയ ഏതാനും വിശിഷ്ട വ്യക്തികളെ ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു; ദേവതകൾ എന്ന പേരോടെ. മഹാദാസനും പ്രപഞ്ചപിതാവുമായ പരമശിവനിലൂടെയാണ് ദേവതകളെ നിയമിച്ചതും ആവശ്യമായ മായാശക്തികളെ നൽകിയതും. മൊത്തഭരണ ഏകോപനം, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ,

വായു, അഗ്നി, നദികൾ, സമുദ്രം, കുന്നുകളും മലകളും, വലിയ പർവ്വതങ്ങൾ, വനം, വിദ്യ, സ്നേഹം, കാമം, മരണം, സംഹാരം എന്ന മോക്ഷം, ചരിത്രമെഴുത്ത് (ചരിത്ര നിർമ്മാണം), എന്നിങ്ങനെ ഏതാനും കാര്യങ്ങളുടെ ഭരണമാണ് ദേവതകളെ ഏല്പിച്ചത്. ദൈവത്തിന്റെയും, ദൈവഭാഗമായ ഏകദാസന്റെയും പ്രതിനിധികളായി പ്രവർത്തിച്ചവരിൽ ഒരാൾക്ക് മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ശക്തി- നിയന്ത്രണ സത്ത കൂടിയായ ഓംകാരത്തെ നൽകുകയും, പ്രവൃത്തികളിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ രണ്ടാമതൊരു ദേവതയെ ഏല്പിക്കുമെന്നും വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു.

ഓംകാരത്തെ, മഹാദേവിയുടെ സൃഷ്ടികൾ മാത്രമായ ദേവതകൾ അനാദരിക്കാൻ ഇടവന്നാൽ, മഹാഹൃദയത്തോട് അപരാധം ചെയ്തതായിട്ടു വേണ്ടാ; ശക്തി-നിയന്ത്രണ സത്തയോടു ചെയ്തെന്നായിക്കോട്ടെ; മഹാവാത്സല്യമായ ഓംകാരം കുഞ്ഞുങ്ങളായ ജീവികളോടു കാട്ടിയ മറ്റൊരു മഹാകാരുണ്യമായിരുന്നു അത് !

മനുഷ്യ ഭരണാധികാരികളെ ലജ്ജിപ്പിക്കും വിധം, വളരെയധികം തെറ്റുകളും അപരാധങ്ങളുമാണ് ദേവതകൾ ചെയ്തു കൂട്ടിയത്. അവരിൽ 2 പേർ ദൈവമാകാനും ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. ഏതാനും മായാശക്തികളെ ലഭിച്ചപ്പോൾ, മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് ദേവതകളായിട്ട് സ്ഥാനക്കയറ്റം ലഭിച്ചവർ കാട്ടിയ നീചത്തങ്ങളും ഇന്നത്തെ ഭൂമിയിലെ ധാർമ്മിക അധഃപതനങ്ങൾക്ക് കാരണമായിട്ടുണ്ട്. **ഏകദൈവമായ മഹാദേവി ഓരോരോ കാര്യങ്ങൾക്ക് ചുമതലപ്പെടുത്തിയ ദേവതകളെ ആദരിക്കുന്നതിനു പകരം ആരാധിക്കുന്നത് ദൈവനിന്ദയാണ്.**

ഏകദൈവമായ മഹാദേവി നൽകിയില്ലെങ്കിൽ യാതൊരു ശക്തികളുമില്ലാത്ത ദേവതകൾ, മനുഷ്യരുടെ ആരാധനകളെ ആസ്വദിച്ചതും കടുത്ത ദൈവനിന്ദയായി. സൃഷ്ടികൾക്കെല്ലാം ശക്തി കൊടുക്കുന്ന ഏക മഹാശക്തിയും ഏകദൈവവുമായ മഹാദേവിക്കു മാത്രമാണ് ആരാധനകളെ സ്വീകരിക്കാൻ യോഗ്യത ഉള്ളത്. ഏക മഹാശക്തിയും ഏകദൈവവുമായ മഹാദേവിക്ക് ആരാധനകളെ ആവശ്യവുമില്ല. ആരാധനയുടെ അർത്ഥം പോലുമറിയാത, മറ്റുള്ള ജീവികളെയും, മനുഷ്യരിലെ കളിക്കാരെയും, നടന്മാരെയും, നടികളെയും, രാഷ്ട്രീയക്കാരെയും, മതപുരോഹിതന്മാരെയും, കള്ളന്മാരെയും, കൊള്ളക്കാരെയും, പീഢനക്കാരെയും, തീവ്രവാദികളെയുമൊക്കെ ആരാധിക്കാൻ നടക്കുന്ന വിവരദോഷികൾ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ ജനങ്ങളും അറിയുക :

ആരാധനയിലെ ഒന്നാം കക്ഷി ജനങ്ങളാവാം; എന്നാൽ രണ്ടാം കക്ഷിയും ആരാധനയെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുമായ മഹാദേവിയോ, ഏക പ്രതിനിധിയായ ഏകദാസനോ, നേരിട്ട് അനുവാദം നൽകാതെ ദൈവാരാധന എന്ന കള്ളപ്പേരിൽ കോപ്രായങ്ങൾ നടത്തുന്നവർക്കെല്ലാം മഹാനീതിശാസ്ത്ര പരമായ ദൈവശിക്ഷ തീർച്ചയായും ഉണ്ട്.

ആവക കാര്യങ്ങളെയും, ദേവതകളെപ്പറ്റിയും സമസ്ത പ്രപഞ്ചകാര്യങ്ങളെയും ദൈവകാര്യങ്ങളെയും www.omsathyam.com എന്ന വെബ്സൈറ്റിൽ മഹാശാസ്ത്രപരമായിട്ട് വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഗജപാതി/ഗണപതി എന്ന വിഘ്നേശ്വരനെപ്പറ്റി തുടരുന്നു :-

ഗജത്തിന്റെ അഥവാ ആനയുടെ പകുതിയും മനുഷ്യന്റെ പകുതിയും ചേര്ന്ന വിചിത്രജീവി-രൂപം ശാസ്ത്രപരമായ ഒരു സംവിധാനമാണ്. വികലവും വികൃതവുമായ കഥകളുമായി ഗജപാതിയുടെ സൃഷ്ടിയെ ഇന്ന് പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളത് ശരിയല്ല. ഗജപാതി എന്ന ദേവതയെ സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ യഥാർത്ഥ കാരണങ്ങൾ ഉന്നതമാണ് :-

എല്ലാ സൃഷ്ടിചക്രങ്ങളുടെയും രണ്ടാമത്തെ പകുതിയിൽ 'മായ' അഥവാ ദൈവം പ്രത്യക്ഷമാകും മുമ്പ്, ഭൂമിയിലെങ്ങുമുള്ള മനുഷ്യരിൽ ദുസ്വാര്ത്ഥങ്ങൾ നിമിത്തം ക്രമേണയായി അഹംഭാവം, ദുഷ്ക്കാമം, ദുസ്വാർത്ഥം, ദുഷ്ക്കീർത്തി-മോഹം തുടങ്ങിയവ വളരെയധികം അധികരിക്കുന്നതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ മഹാസൃഷ്ടിചക്രത്തിലും മനുഷ്യർ അറിയുന്നതും അനുഭവിക്കുന്നതുമായ കാര്യമാണത്. മനുഷ്യർ ഗുരുവിനെ അഥവാ അദ്ധ്യാപകനെ ആദരിക്കാത്ത അവസ്ഥയിലും, അദ്ധ്യാപകവൃത്തി എന്നാലെന്താണെന്ന് അദ്ധ്യാപകർക്കു പോലും അറിയാത്ത കാലത്തിലുമാണ് 'മായ' പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത്. (ദൈവീകമായ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി സൂചിത വെബ്സൈറ്റിൽ വിസ്തരിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

അഹംഭാവം, അജ്ഞാനം, ദുസ്വാർത്ഥം, ദുഷ്ക്കീർത്തി-മോഹം, തുടങ്ങിയവ നിമിത്തം മനുഷ്യഗുരുവിനെ യഥോചിതം അംഗീകരിക്കാത്ത ആധുനിക കാലത്താണ് 'ഗണപതി' എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഗജപാതിയുടെ പ്രസക്തി. ടെലിവിഷനിലും സിനിമകളിലും മറ്റും **കാർട്ടൂൺ** മനുഷ്യരും, പൂച്ചയും, എലിയും, മാനും, സിംഹവുമൊക്കെ സംസാരിക്കുന്നതും, അവ ധർമ്മകാര്യങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്നതും, കാണികളായ മനുഷ്യർ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതും ആസ്വദിക്കുന്നതും കണ്ടിട്ടുള്ളവരും അനുഭവിച്ചവരും ഉണ്ടാകും. മനുഷ്യരേക്കാൾ താണ അവസ്ഥയിലുള്ള മൃഗങ്ങളിലൂടെയും മറ്റും ധർമ്മകാര്യങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ കേമന്മാരെന്നു സ്വയം കരുതുന്നവർ ഉൾപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ അതംഗീകരിക്കുന്നു ; പ്രസ്തുത മനശ്ശാസ്ത്ര പ്രകാരമുള്ള സൃഷ്ടിയാണ് ഗജപാതിയുടേത്. മത്സ്യം, സസ്യം, പക്ഷി, മൃഗം, മനുഷ്യൻ എന്നീ ജീവിചക്രത്തിൽ മൃഗാവസ്ഥയിൽ പകുതി ജന്മങ്ങൾ പിന്നിട്ട ശ്രേഷ്ഠനായ ഒരു ആനയെ മനുഷ്യരൂപവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു, മനുഷ്യരുടെ ഗുരുവാക്കുന്നു. മനുഷ്യഗുരുക്കന്മാരുടെ അധിപനാക്കുന്നു. (മഹാഗുരു എപ്പോഴും മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി തന്നെയാണ്.). **ആനത്തലയും മനുഷ്യ ഉടലും ചേർന്ന വിചിത്ര രൂപത്തോടെയുള്ള ഗുരുവിനെ മനുഷ്യർ ആസ്വദിക്കുന്നു, അംഗീകരിക്കുന്നു, അനുസരിക്കുന്നു, ലേശം ഭയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യഗുരുക്കന്മാരുടെ സംശയനിവൃത്തിയും ഗജപാതി ചെയ്യുന്നു**. സൃഷ്ടിചക്രത്തിലെ മനുഷ്യരുടെ സംഹാരം എന്ന മോക്ഷം പുരോഗമിക്കെ, ഗജപാതിക്ക് പൂർണ്ണമനുഷ്യനായി ശാസ്ത്രപ്രകാരം പരിണാമം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. നാരദൻ എന്ന മനുഷ്യഗുരുവായി ഗജപാതി ആദ്യം പരിണമിക്കുന്നതും പിന്നീട് മറ്റു മനുഷ്യജന്മങ്ങൾ എടുക്കുന്നതുമാണ്. ഗജപാതിയെ നാരദനായി ഉയർത്തുമ്പോൾ, പുതിയൊരു ഗജപാതിയെ സൃഷ്ടിക്കുന്നുമുണ്ട്.

വിഘ്നേശ്വരൻ എന്നൊരു നിയോഗം കൂടി ഗജപാതിക്കുണ്ട്. വിഘ്നം അഥവാ തടസ്സം ഉണ്ടാക്കുന്ന ഈശ്വരൻ അഥവാ ദാസൻ എന്നാണ് വിഘ്നേശ്വരൻ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം. ദൈവീകമല്ലാത്ത അഥവാ ശാസ്ത്രപരമല്ലാത്ത പ്രാർത്ഥനകളും ആരാധനാസമ്പ്രദായങ്ങളും പാടില്ല. അതിനാൽ ധര്മ്മശാസ്ത്രപരമല്ലാത്ത പൂജകളെയും പ്രാർത്ഥനകളെയും ആരാധനകളെയും തടസ്സപ്പെടുത്തുക എന്ന നിയോഗം ഗജപാതിക്ക് ശിവ-പ്രതിനിധിയിലൂടെ നല്കി. അങ്ങനെയാണ് ഗജപാതി വിഘ്നേശ്വരനായത്.

ഭൂമിയിലെങ്ങുമുള്ള മനുഷ്യരുടെ കാര്യങ്ങളെയാണ് മഹാശാസ്ത്രപരമായി വിശദീകരിക്കുന്നത്. മഹാദേവിയോ, മഹാദേവി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതായ ദേവതകളോ മനുഷ്യരോ മറ്റുള്ള ജീവികളോ, യാതൊരു മതങ്ങളുടെയും ഭാഗമല്ല. (ഇന്ത്യയിലും കേരളത്തിലും തമിഴ്നാട്ടിലും മറ്റും ശൈവം, ശാക്തേയം, അദ്വൈതം തുടങ്ങിയ ഹിന്ദുമതങ്ങളിലൂടെ ശാസ്ത്ര സത്യങ്ങളെ ഭാഗികമായെങ്കിലും മഹാസംരക്ഷിച്ചു പോരുന്നത് മഹാദേവി തന്നെയാണ്. ജനനസ്ഥലം, ജന്മദേശം തുടങ്ങിയ ജന്മഗുണങ്ങളെ ദുരുപയോഗിച്ച് ശാസ്ത്ര സത്യങ്ങളെ വികലമാക്കുന്നതിലാണ് ഇന്ത്യയിൽ ഉൾപ്പെടെ ഭൂമിയിലെങ്ങും ഓരോരോ കാലങ്ങളിലും ജീവിച്ചവർ ഭൂരിപക്ഷവും വിജയിച്ചു പോരുന്നത്.)

വ്യത്യസ്ത മതങ്ങളെ ബന്ധപ്പെടുത്തി ചെയ്തു പോരുന്ന 'മതഗ്രന്ഥ-പുരാണ-പാരായണങ്ങളും' ഹോമങ്ങളും യജ്ഞങ്ങളും പൂജകളും വഴിപാടുകളും നോയമ്പുകളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ആരാധനാ സമ്പ്രദായങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും അശാസ്ത്രീയമാണെന്ന് സ്വയം വിശകലനം ചെയ്ത് ഏതൊരാൾക്കും ബോദ്ധ്യപ്പെടാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് 'മണ്ണും ഭൂമിയും ദൈവവുമായ മഹാദേവിയും', 'ദൈവഭാഗവും ദൈവദാസനുമായ പരമശിവനും', ജീവികളുടെ ആനന്ദങ്ങൾക്കെല്ലാം അതീതമാണ്.

സർവ്വവും സൃഷ്ടിക്കുന്നത് മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവമാണെന്നും, ജീവികളുടെ ആനന്ദത്തിനാണ് പാലും പഴവും ശർക്കരയും നെയ്യും തേനും തേങ്ങയുംചന്ദനവും (പട്ടു)വസ്ത്രങ്ങളും സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും ആഭരണങ്ങളും പൂക്കളുമെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്നതിനെ മറന്നും മറച്ചും അറിയാതെയും അവഗണിച്ചും ദൈവത്തിനു കൊടുക്കുന്നു എന്ന പേരിൽ വിഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒഴിക്കുന്നതും ഒഴുക്കുന്നതും ചാർത്തുന്നതും പാഴാക്കുന്നതും മന്ത്രക്കസർത്തുകൾ നടത്തുന്നതും മനുഷ്യരുടെ ധന-ഊർജ്ജ-സമയങ്ങളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതും കടുത്ത ദൈവനിന്ദയും കടുത്ത പാപങ്ങളുമാണ്; കടുത്ത ദൈവശിക്ഷകളും തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. അതേസമയം 'സൃഷ്ടികളായ ദേവതകളുടെ' ആനന്ദങ്ങളെല്ലാം മനുഷ്യരുടേതു തന്നെയാണ്. മനുഷ്യർക്ക് ചെയ്യുന്ന സേവനത്തിന് കൂലിയെന്നോണം മേല്പടി ആനന്ദ-വർദ്ധക വസ്തുക്കളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ദേവതകളെ മഹാഅനുവദിച്ചിരുന്നു; 'മായ' പ്രത്യക്ഷമായ സംഹാര കാലത്തെ നേരിട്ടുള്ള സംവിധാനമായിരുന്നു അത്; വിഗ്രഹത്തിൽ ചാർത്തലായിരുന്നില്ല. 'ഏകദൈവത്തിന്റെ ഏക പ്രതിനിധി കൂടിയായ പരമശിവൻ' കാലങ്ങൾക്കെല്ലാം അതീതമായ മൃഗത്തോലിനെ ഉടുവസ്ത്രമാക്കുമ്പോൾ, പട്ടു വസ്ത്രങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും സൗരഭ്യങ്ങളും കുശാല ഭോജനങ്ങളുമായി **(മനുഷ്യരിൽ നിന്നും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വിശിഷ്ട വ്യക്തികളായ) ദേവതകൾ ആനന്ദജീവിതം നയിച്ചത് അവർ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളും കുഞ്ഞുങ്ങളും ആയതുകൊണ്ടാണ്. എന്നാൽ ധർമ്മഭ്രംശം പാടില്ല. ആധുനിക കാലത്തെ അധർമ്മികളായ മനുഷ്യരേക്കാൾ മടിയരും ധൂർത്തരും അഹംഭാവികളും, കാമവെറിയരും ഒക്കെയായി അനേകം ദേവതകൾ അധഃപതിച്ചു; ചിലർക്ക് സൂചകമായി ദേഹം മുഴുവൻ വിഷ-നീലനിറവും വീണു ... പ്രായേണ ദേവതകൾക്ക് ദുർദ്ദേവത, രാക്ഷസൻ, പിശാച് ഇത്യാദി പരിണാമവും ഉണ്ടായി.**

അശാസ്ത്രീയമായ ആരാധനാ സമ്പ്രദായങ്ങളും ബന്ധപ്പെട്ട അധർമ്മങ്ങളും ഉണ്ടാവാതിരിപ്പാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടയാളാണ് വിഘ്നേശ്വരൻ അഥവാ ഗജപാതി. പിന്നെയും എന്തുകൊണ്ട് അശാസ്ത്രീയമായ അഥവാ വർജ്ജ്യമായ ആരാധനാസമ്പ്രദായങ്ങൾ ഉണ്ടായി/തുടരുന്നു എന്ന ചോദ്യമുണ്ട്. ഉത്തരത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗമെന്നത്, മുകളിൽ വ്യക്തമാക്കിയതു പോലെ ഹിന്ദുമതങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ ഏതെങ്കിലും മതവുമായല്ല ഗജപാതിക്കു ബന്ധം എന്നതാണ്. എല്ലാ മനുഷ്യരുമായും, ശാസ്ത്രവുമായാണ് ബന്ധം. ഭൂമിയിൽ അനേകം മതങ്ങളുണ്ടാവാനും, അനേകം ആരാധനാ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഉണ്ടാവാനും ഒരു മുഖ്യകാരണം ഗജപാതി തന്റെ വിഘ്നേശ്വര-നിയോഗത്തിൽ വീഴ്ച്ച വരുത്തി എന്നതാണ്. ദൈവമാകാൻ പരിശ്രമിച്ച കൊടിയ 2 ദേവതകളെ, പ്രധാനമായും രണ്ടാമനെ സ്വന്തം ദുസ്വാർത്ഥങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പിന്തുണച്ചത് ഗജപാതിക്കു വിനയായി.

'ദുരാത്മാക്കളായി മാറിയ ദേവതകളെ ദൈവമായിക്കരുതി പൂജിക്കുന്നതിനും ആരാധിക്കുന്നതിനും മറ്റും' വിഘ്നേശ്വരൻ തടസ്സമുണ്ടാക്കാതിരിക്കാനായി അധമ-നീച ആരാധനകളുടെ മുന്നോടിയായി വിഘ്നേശ്വരന് ഇഷ്ടമുള്ളതായ പഴം, ശർക്കര, തേങ്ങ, ഉണ്ണിയപ്പം, തുടങ്ങിയവയെല്ലാം സ്തുതിച്ചു കൊണ്ട് നൽകിയിട്ട് ആദ്യം വിഘ്നേശ്വരനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുക എന്ന അഴിമതി-രീതി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഗണപതിപൂജയും ഗണപതിഹോമവും ഗണപതിയെ പ്രകീർത്തിച്ചുള്ള ആഘോഷങ്ങളും മറ്റും അങ്ങനെയാണ് ആരംഭിച്ചത്. ധർമ്മശാസ്ത്രപരമല്ലാത്ത ആരാധനകളെ വിഘ്നപ്പെടുത്തുവാന് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട വിഘ്നേശ്വരൻ, അധമങ്ങളായ പൂജകളെയും ആരാധനകളെയും വവിഘ്നങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കാനുള്ള ഈശ്വരനായി മാറി. ധർമ്മശാസ്ത്രപരമല്ലാത്ത ആരാധനാ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഭൂമിയിലെങ്ങും വ്യാപകമാവാൻ വിഘ്നേശ്വൻ ഒരു മുഖ്യ കാരണമായി.

ആദ്യമഹാകാലചക്രത്തിലെ ഓരോ സൃഷ്ടിചക്രത്തിലും 2 പേർ വച്ച് അനവധി വിഘ്നേശ്വരന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാകുമല്ലോ. അതിൽ ഏതാനും പേർ പ്പോഴത്തെ മഹാസൃഷ്ടിചക്രത്തിൽ മനുഷ്യജന്മത്തിലുണ്ട്. ആദ്യ ഗജപാതിയുടെ മകളായിട്ടാണ് മഹാശക്തിയായ മഹാജഗദംബ ഭൂമിയിൽ മഹാഅവതരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

(ബ്രഹ്മം പ്രവേശിച്ച് മഹാദേവിയുടെ മനുഷ്യാവതാരം സമ്പൂർണ്ണമാകുന്നത് എപ്പോഴെന്നും പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞോ എന്നും തൽക്കാലം ഈയുള്ളവന് അറിയില്ല. മഹാദേവി മഹാഇഷ്ടപ്രകാരം അറിയിക്കുന്നതാണ്.). മനുഷ്യജന്മത്തിലുള്ള പഴയ വിഘ്നേശ്വരന്മാർ പുനർജ്ജനിച്ച് കേരളത്തിലെ സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ മണ്ഡലങ്ങളിലും മറ്റു പ്രമുഖ സ്ഥാനങ്ങളിലുമുണ്ട്. പാണ്ഡിത്യം ഏറെയുള്ളവരും വലിയ ശരീരികളുമായ ഏതാനും പേരെ ദൈവാനുഗ്രഹത്തോടെ ഈയുള്ളവൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചാൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

വളരെക്കാലം (അധമ) ഗുരുവായി ജീവിച്ച ഏറ്റവും അവസാനത്തെ ഗജപാതി ധർമ്മശാസ്ത്രപരമല്ലാത്ത അനവധി കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു. 2007-ൽ അദ്ദേഹം ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. കേരളത്തിലെ കൊല്ലം ജില്ലയിലെ കൊട്ടാരക്കരയാണ് ഗജപാതിയുടെ കേന്ദ്രസങ്കേതം. ഗജപാതിയുടെ വാഹനമല്ല എലി, മറിച്ച് ഗജപാതിയെ ശിക്ഷിക്കാനുള്ള സംവിധാനം മാത്രമാണ് കുഞ്ഞെലി. (സ്മാർട്ട്ഫോൺ, വാട്സ്ആപ്പ് തുടങ്ങിയവ ഉപയോഗിക്കുന്ന 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ജനങ്ങൾ, എലിയുടെ പുറത്തുകയറി ആനയും ഗണപതിയും സഞ്ചരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന മാനസിക അവസ്ഥയിലാണ് ഉള്ളതെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും സഹതാപം അർഹിക്കുന്നു. കാറും ബൈക്കും ബസ്സുമെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് ഗണപതിയെ അനുകരിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നത് മണ്ണിന്റെ നിയമങ്ങളെ അവഗണിച്ചു നേടുന്ന പാപങ്ങളെ കുറച്ചേക്കാം!.). ഗജപാതിയെന്ന വിഘ്നേശ്വരന്റെ കടുത്ത അപരാധങ്ങൾക്ക്, തുമ്പിക്കൈ തറയിൽ മുട്ടും വിധം കിഴുക്കാംതൂക്കായി വാലിൽ (മായാശക്തികൾ കൊണ്ട്) കെട്ടിയിടുന്നതാണ്. തുമ്പിക്കൈയുടെ അറ്റത്ത് എലി കരളുന്നു. ഇതാണ് ശിക്ഷ. 2008 ഫെബ്രുവരിയിൽ ശിക്ഷയിൽ ഇളവുണ്ടായി. ഗജപാതിയുടെ മേലുള്ള മഹാനീതി കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞവ ഇത്രമാത്രമാണ്, മഹാനിശ്ചയപ്രകാരം ആവശ്യമെങ്കിൽ കൂടുതൽ അറിയിക്കും എന്നിരിക്കെ, കൂടുതൽ അറിയുവാൻ ഈയുള്ളവൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൂടാ.

മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് തെരഞ്ഞെടുത്ത ശ്രേഷ്ഠ വ്യക്തികൾ മാത്രമാണ് ദേവതകൾ എന്ന് വിസ്തരിച്ചുവല്ലോ. ഹിന്ദുമതലേബൽ വിശ്വാസികളിലും മറ്റും ദൈവങ്ങളായിട്ട് സ്ഥാനം നേടിയ ദൈവമാകാൻ പരിശ്രമിച്ച ഒരു പാവം ദേവത, ഒരു കൊടിയ കുതന്ത്ര ദേവത, അയാളുടെ നിഷ്ഠൂരമായ അവതാരം, എന്നിവരെ കുറിച്ച് ഇനി വിശദീകരിക്കാം.

(ഭൂമിയിലെ മൊത്തം ജനസംഖ്യ 2017-ൽ ഏറെക്കുറെ 750 കോടി ആണെങ്കിൽ, ഹിന്ദുക്കൾ അല്ലാത്തവർ 640 കോടിയും ഹിന്ദു-മത ലേബൽ ഉള്ളവർ 110 കോടിയും മാത്രമാണ് എന്നതും, അവരിലെ മതവിശ്വാസികളുടെ എണ്ണം 10 കോടിയിൽ താഴെ മാത്രമാണ് എന്നത് ചുവടെ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. പ്രസ്തുത 10 കോടിയിലെ 3 കോടിയിൽ താഴെ ജനങ്ങൾ മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥമായും (ദുർ)ദ്ദേവത ഭ്രാന്ത് ഉള്ളവർ. അതായത് ഭൂമിയിലെ ഇന്നത്തെ മൊത്തം ജനസംഖ്യയായ 750 കോടിയിലെ 3 കോടിയിൽ താഴെ ജനങ്ങൾ മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥമായും (ദുർ)ദ്ദേവത ഭ്രാന്ത് ഉള്ളവർ!).

മഹാജഗദംബയായ മഹാദേവിയാണ് താനെന്ന് അനേകം സൃഷ്ടിചക്രങ്ങളിൽ ജനങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച **ദുർഗ്ഗയാണ് ദൈവമാകാൻ പരിശ്രമിച്ച ഒരു ദേവത**. വളരെയധികം മായാശക്തികളെ നീണ്ട കാലം കൊണ്ടു നേടിയ ദുർഗ്ഗ അടിസ്ഥാനപരമായി നല്ല കുട്ടി ആയിരുന്നു. ദുഷ്ക്കീർത്തി ആഗ്രഹിച്ച് ചില അപരാധങ്ങൾ ചെയ്ത ദുർഗ്ഗയെ അതികൗശലത്തോടെ വലിയ അപരാധങ്ങളിലേക്ക് നയിച്ചത് ദൈവമാകാൻ പരിശ്രമിച്ച **രണ്ടാമത്തെ** ദേവതയാണ്.

ഓം മഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ മഹാദേവി എന്ന **ഏകമഹാശക്തിയായ ഏകദൈവം, ഈയുള്ളവനിലൂടെ** 2005-2006 **ൽ വാതക-ആത്മീയ രൂപത്തിലുള്ള ദുർഗ്ഗയ്ക്ക് നക്ഷത്രം എന്ന മോക്ഷത്തെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുകയും,** ദുഷ്ക്കീർത്തിയെന്ന തെറ്റായ ചിന്തയിൽ ജഗത്തിൽ നിന്ന് സമ്പൂർണ്ണ തിരോധാനം ആഗ്രഹിച്ച ദുർഗ്ഗയ്ക്ക് അതനുവദിക്കുകയും പുതിയൊരു **മത്സ്യമായിട്ട്** സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. ആവക കാര്യങ്ങളെല്ലാം വളരെയധികം ദുർഗ്ഗമായ ദുർഗ്ഗം കൂടിയായിരുന്നു. സമ്പൂർണ്ണമായും അവസാനിച്ച ചരിത്രമാണ്; മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിലും, വെബ്സൈറ്റിലും വിശദീകരണം ലഭ്യമാണ്.

ദൈവമാകാൻ പരിശ്രമിച്ച രണ്ടാമത്തെ **ദേവത**യാണ് നാരായണൻ. നാരായം കൊണ്ട് ചരിത്രം എഴുതുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ദേവത. പ്രത്യേക അവസരത്തിൽ 'പ്രപഞ്ചനിയന്ത്രണ സത്ത കൂടിയായ ഓംകാരത്തെ' ലഭിച്ചപ്പോൾ, കൊടുംവഞ്ചനകളും കൊടുംക്രൂരതകളും കാട്ടുകയും ഓംകാരത്തെ ദുരുപയോഗിച്ച് ദൈവമാകാൻ വളരെയധികം പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. കൊടിയ നീചനാണ് അദ്ദേഹം. **ഏകദൈവവും മഹാവാത്സല്യവുമായ മഹാദേവി**, **തന്റെ ഏകദാസനായ പരമശിവനെ ക്രൈസ്റ്റായിട്ട് അയച്ചതും**, മഹാദേവിയുടെ മഹാഅനുഗ്രഹത്തോടെ ക്രൈസ്റ്റ് അതിഘോരവും അതിദയനീയവുമായ വേദനകളെ സ്വീകരിച്ചതും, യഥാർത്ഥത്തിൽ 'പിശാചുക്കളുടെ രാജാവെന്നോണം' അധഃപതിച്ച 'നാരായണനെ' ശുദ്ധീകരിക്കാനാണ്. മഹാദേവിയുടെ സമ്മതത്തോടെ, പ്രപഞ്ചപിതാവായ പരമശിവൻ എന്ന ക്രൈസ്റ്റ്, മേല്പടി കൊടിയ പിശാചുമായിട്ട് ഒരു കരാറിൽ ഏർപ്പെട്ട്, ഓംകാരം കൊണ്ട് അയാൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ഒരു **ശംഖിൽ** സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്ത അപാര മായാശക്തികളുള്ള നാഗമാണിക്യത്തെ ഭാഗികമായി നിർവീര്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. **'ദൈവമാകാൻ പരിശ്രമിക്കുന്ന** കൊടിയതും അതിവിചിത്രവുമായ കരാർ' സാദ്ധ്യമാക്കാൻ അയാൾ അനവധി സൃഷ്ടിചക്രങ്ങളിൽ കടുത്ത അപരാധങ്ങൾ ചെയ്തുപോന്നു. കുതന്ത്രങ്ങളിലൂടെ ചരിത്രത്തെ അട്ടിമറിക്കേണ്ടതും ജനങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കേണ്ടതും അയാളുടെ ആവശ്യമായി. സ്വന്തം ദുസ്വാർത്ഥങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും ശിക്ഷകളുടെ ഭാഗമായും എടുത്ത അവതാരങ്ങളെ 'ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ചെയ്ത ദൈവകാര്യങ്ങളായിട്ട് ' ചരിത്രമാക്കി.

രാമാവതാരത്തിൽ പാപം വർദ്ധിക്കുകയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചത്. **രാമനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനായ ഹനുമാനെ ദാസനാക്കിയതും**, ഒളിയമ്പിലൂടെ ബാലിയെ വധിച്ചതും, **ബഹുശ്രേഷ്ഠയായ സീതയോട്** കൊടിയ അപരാധങ്ങൾ ചെയ്തതും, മനുഷ്യസമൂഹത്തിനും മണ്ണിന്റെ നിയമങ്ങൾക്കും വേണ്ടി നിലകൊള്ളുക എന്നതിനു **പകരം** രാജവംശത്തിന്റെ പഴയകാല **അധമ** ആചാരങ്ങൾക്കും **അധമ**-പാരമ്പര്യ സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കും വേണ്ടി നിലകൊണ്ടതും, സ്വന്തം **അധമ** ആവശ്യങ്ങളെ നിറവേറ്റാൻ ലക്ഷ്മണനെ നിർബ്ബന്ധിച്ചതും, വനവാസക്കാലത്ത് രാമന്റെ മെതിയടികളെ **രാജസിംഹാസനത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കാനും പൂജിക്കാനും** ഭരതനെ അനുവദിച്ചതും, മരിച്ചുപോയ പിതൃക്കൾക്കു വേണ്ടി ബലി കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചതും വിഗ്രഹ-പൂജ നടത്തിയതുമൊക്കെ കൊടിയ **പാപങ്ങളാണ്**. പാപജന്മമായി പരിണമിച്ച രാമാവതാരം മരണത്തോടെ മൂലദേവതയിലേക്കു മടങ്ങി. പിന്നെ **രാമനില്ല**. രാമക്ഷേത്രങ്ങളുടെയും രാമപൂജകളുടെയും പേരിൽ മുഖ്യമായ ശിക്ഷകളെ ഏറ്റുവാങ്ങിയത് 'രാമനെന്നും വിളിക്കാവുന്ന **രാമന്റെ മൂലനായ ദേവത** തന്നെയാണ്.

മത്സ്യാവതാരം :

ശൈവമതം പരിശോധിച്ചാൽ, ശിവൻ മത്സ്യാവതാരത്തെ എടുത്തിട്ടുള്ളതായി കാണാം. 'മഹാശിവനും മഹാശിവയുമായ മഹാദേവിയുടെ' സൃഷ്ടി-അംശം മത്സ്യാവതാരമെടുത്ത് നിയുക്ത പരമശിവന്റെ മനുഷ്യരൂപത്തിലുള്ള ശരീരത്തിലേക്ക് ദൈവ-വിപ്ലവത്തിനു മുമ്പ് മഹാപ്രവേശിക്കുന്നുണ്ട്. മഹാദേവി, മത്സ്യാവതാരത്തിനു ശേഷമാണ് പരമശിവൻ എന്ന മഹാപദവിയെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്നതും, പരമശിവന്റെ നാവിൽ 'അക്ഷരബ്രഹ്മവും അക്ഷരബ്രഹ്മത്തിന്റെ മൂലരൂപവുമായ 3' മഹാകുറിക്കുന്നതും, യഥാർത്ഥ 3 വേദങ്ങളായ ഭൗതിക-ധർമ്മ-ആത്മീയ-മന്ത്രശാസ്ത്രങ്ങളെ പരമശിവനിലൂടെ ശാസ്ത്രപരമായി വീണ്ടെടുക്കുന്നതും. ഏകമഹാശക്തിയും ഏകദൈവവുമായ ഓം മഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യമഹാദേവി, ഈയുള്ളവനിലൂടെ പ്രത്യക്ഷമായി നിർവ്വഹിച്ച കാര്യങ്ങളാണവ.

ശാസ്ത്രപരമായ മത്സ്യാവതാരത്തെ വളച്ചൊടിച്ച്, തന്നോടു ബന്ധിപ്പിക്കാൻ ദൈവമാകാൻ പരിശ്രമിച്ച രണ്ടാമത്തെ ദേവത ശ്രമിച്ചു. ഓംസത്യം ഡോട് കോം എന്ന വെബ്സൈറ്റിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായ അയാളുടെ കൊടുംകൊടിയ അധമ തന്ത്രങ്ങളെ പരിശോധിച്ചാൽ, ഉറപ്പായും ദൈവമാകാൻ കഴിയുമെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നതായി മനസ്സിലാക്കാം. **കൃഷ്ണാവതാരത്തിൽ** പാപം വർദ്ധിച്ചതിനു പുറമെ, മൂലദേവതയിലേക്ക് മടങ്ങാൻ കഴിയാതെയും വന്നു. ഫലത്തിൽ രണ്ടാളായി; 4 കൈകളുമായി. ദൈവ-പരിവേഷം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കാൻ **വിഷ്ണു** ആവിഷ്ക്കരിച്ച **'വിഷു'** വിനെ രണ്ടാമൻ അടിച്ചുമാറ്റി. മൂല-ദേവതയുടെ മിച്ചമുള്ള അനേകമനേകം **മായാ**ശക്തികൾ രണ്ടാമന്റെ പക്കലാണെങ്കിലും, ദൈവമാകാനായി ന്യൂനശക്തികളെ കൊണ്ട് അതിഘോരമായും കൊടിയ കൗശലത്തോടെയും ഒരുക്കിയ വൻസംവിധാനങ്ങളെല്ലാം മൂലന്റെ വരുതിയിൽ. കാര്യകാരണങ്ങൾ, വെബ്സൈറ്റിൽ ലഭ്യമാണ്.

ഇപ്പോൾ 2 പേരും വീണ്ടും മനുഷ്യജന്മം നേടിയിരിക്കുന്നു.

മൂലനായ വിഷ്ണു, ക്രൈസ്തവ കുടുംബത്തിലെ സാധാരണക്കാരനായിട്ടാണ് ജനിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിലും, സ്വന്തം കൊടിയ അപരാധങ്ങളെക്കുറിച്ച് പൂർണ്ണമായും ബോധവാനാണ്. പ്രത്യക്ഷമായ മായാഅനുഭവങ്ങൾ ഈയുള്ളവന് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതിലും അനേകം അനേകം മടങ്ങ് അദ്ദേഹത്തിന് ഈ ജന്മത്ത് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്; മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ച **ക്രൈസ്റ്റ്**-വിഷ്ണു കരാറും അനന്തര ഫലങ്ങളുമാണ് കാരണം. പഴയകാല ചെയ്തികളിൽ **പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലാണ് അദ്ദേഹമെങ്കിലും,** ദൈവമാകാനായി ന്യൂനശക്തികളെ കൊണ്ട് അതിഘോരമായും കൊടിയ കൗശലത്തോടെയും ഒരുക്കിയ വൻസംവിധാനങ്ങളെല്ലാം ഈ ജന്മത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ പിടികൂടിയിട്ടുണ്ട്. **മഹാവാത്സല്യമായ മഹാദേവി**, മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ച കരാറിനെ ആദരിച്ചു കൊണ്ട് മേല്പറഞ്ഞ ന്യൂനശക്തികളെയും പൈശാചിക ശക്തികളെയും ഒറ്റയായും കൂട്ടമായും അയാളിൽ നിന്നും മോചിപ്പിച്ചു വരികയാണ്; 'ലൂടെ' ആയിട്ട് പലപ്പോഴും ഈയുള്ളവനെ പങ്കെടുപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേലുള്ള ശുദ്ധീകരണ പ്രക്രിയ 2016-ൽ ഏറെക്കുറെ പൂർത്തിയായിട്ടുണ്ട്. ഉടൻ ദൈവ-വിപ്ലവം മഹാആരംഭിക്കുന്നതോടെ വസ്തുതകളെ സുവ്യക്തമായി വിശദീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞേക്കും. വഴിതെറ്റിയ മേല്പടി കുഞ്ഞാടിനാവും, ഇപ്പോഴത്തെ മഹാസൃഷ്ടിചക്രത്തിൽ സംഹാരം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ആദ്യം മോക്ഷം നൽകുക; ഭിക്ഷയായിട്ടു വാങ്ങാതെ ഉന്നതമായ സദ്പ്രവൃത്തികൾ കൊണ്ട് മോക്ഷത്തെ നേടാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുമാറാവട്ടെ!

കൃഷ്ണൻ കുത്സിത ശ്രമങ്ങളെ കൊണ്ട് മനുഷ്യജന്മം നേടിയിരിക്കുന്നത് ബ്രാഹ്മണ കുടുംബത്തിൽ **അതിസുന്ദരനായ ഡോക്ടർ** ആയിട്ടാണ്. അനേകമനേകം മായാശക്തികളോടെ കൊടിയ പിശാചായ **മായാ**കൃഷ്ണൻ സ്ഥിതിപരമായ ഖര-ശരീരമില്ലാതെ വാതക-രൂപത്തിൽ വെളിയിലുണ്ട്.

പ്രധാന താവളങ്ങൾ: **ഗുരുവായൂർ**, അമ്പലപ്പുഴ, ആറന്മുള. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച സുന്ദരനിൽ പ്രവേശിച്ചു കൊണ്ട് മൂലദേവതയുടെ മനുഷ്യജന്മത്തെ അട്ടിമറിച്ച് ദൈവമാകാനായിരുന്നു കൊടിയ പിശാചായ മായാകൃഷ്ണന്റെ ശ്രമം. വളരെയധികം ജീവാത്മാക്കളെ കഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ് മൂലനായ വിഷ്ണു അനേകം പഴയകാല സൃഷ്ടിചക്രങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചതെങ്കിൽ, അതിലും അധികം പേരെ കഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ് മായാകൃഷ്ണൻ അടുത്തകാലങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചത്.

ഈയുള്ളവന്റെ (ഇപ്പോഴത്തെ) മനുഷ്യജന്മത്തിൽ അനുഭവിച്ച വലിയ പീഡനങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ച കരാറും, പൈശാചിക ശക്തികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും കാരണങ്ങളായിട്ടുണ്ട്.

ദൈവമാകാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ, 'കൃഷ്ണനും മായാകൃഷ്ണനും അടിസ്ഥാന പരമായി പരാജയപ്പെട്ടു **കഴിഞ്ഞു**'. വിശദീകരണങ്ങൾ അത്യാവശ്യം അല്ലെങ്കിലും വൈകാതെ ലഭിച്ചേക്കാം.

(ഒരു കോടി അളവുകൾ മാത്രമായിട്ട് ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്ത മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തികളെ സങ്കല്പിച്ചാൽ, അതിൽനിന്ന് 1 (ഒരു അളവ്) എടുത്താൽ, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ മഹാനിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് 1 (ഒരു അളവ്) അധികമാണ്. അങ്ങനെയിരിക്കെ 'മണ്ണും ഭൂമിയുമായ മഹാരൂപത്തെ മഹാസ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായ ദൈവത്തിന്റെ ' എതിരാളികളോ മത്സരാർത്ഥികളോ ആവാനുള്ള യോഗ്യത 'സൃഷ്ടികൾക്ക് ' ഇല്ല; വിഷ്ണുവും കിഷ്ണുവും ഉൾപ്പെടെ യാതൊരാൾക്കും ഇല്ല. മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം ശക്തികളെ നൽകിയാൽ മാത്രമേ ഏതൊന്നും ചെയ്യാൻ സൃഷ്ടികൾക്കു കഴിയൂ.

'മഹാശക്തിയായ മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം' മഹാശാസ്ത്ര പ്രകാരം മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ മഹാനിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് 'വാക്കുകളും കരാറുകളും പാലിക്കുമെന്ന വിശ്വാസം കൊണ്ടാണ്' വിഷ്ണുവും അയാളുടെ കിഷ്ണ അവതാരവും കൊടിയ പൈശാചിക പദ്ധതിയിൽ വിജയിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പിച്ചത്.

'മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തെ അടിമയാക്കിക്കൊണ്ട് സ്വയം ദൈവമാകാമെന്ന് അവർ വ്യാമോഹിച്ചു! വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം നിഷേധിച്ചു കൊണ്ട് എല്ലാ മനുഷ്യരെയും അടിമകളാക്കുമായിരുന്നു! എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും 50 സ്ത്രീ ജന്മങ്ങൾ, 50 പുരുഷ ജന്മങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ മൊത്തം 100 ജന്മങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ ഒരു സ്ത്രീ ജന്മം അതിസുന്ദരിയാണ്; പ്രസ്തുത 'സുന്ദരീ-ജന്മങ്ങളെ' മുഴുവൻ 'പെണ്ണുപിടിയന്മാരായ അവർ' കാമപരമായി കീഴ്പ്പെടുത്തുമായിരുന്നു! ലോകത്തെവിടെയും അവരുടെ ഇഷ്ടം പോലെ അവരെ മാത്രം ആരാധിക്കുകയും കുമ്പിടുകയും അവരെ ഭയന്നു-ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു! അവർക്ക് തോന്നും പോലെയെല്ലാം മനുഷ്യരെയും മറ്റുള്ള ജീവികളെയും ശിക്ഷിക്കുമായിരുന്നു ! ജീവികൾക്ക് പിന്നെ മുക്തി ഇല്ല. അവരുടെ കാലടിയിലെ ചവിട്ടും തൂപ്പും തുപ്പും മാത്രം ശരണം ആകുമായിരുന്നു ! .....).

വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. സ്വയം വിശകലനം ചെയ്യാനുള്ള ബുദ്ധിശക്തിയും ഓർമ്മശക്തിയും മനുഷ്യർക്ക് മഹാമാതാവായ മഹാദേവി മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

മറ്റു ദേവതകളെയെല്ലാം വരുതിയിൽ വരുത്തുവാനും ദൈവമാകാനും പ്രവർത്തിച്ച ദുർഗ്ഗയ്ക്കും, വിഷ്ണുവിനും അയ്യാളുടെ കൃഷ്ണാവതാരത്തിനും, മറ്റു ദേവതകൾക്കും **'മനുഷ്യരുടെ ആരാധനകളെയും പ്രാർത്ഥനകളെയും ധർമ്മശാസ്ത്ര വിരുദ്ധമാക്കേണ്ടത്' അവരുടെ ആവശ്യമായിരുന്നു. ഭൂമിയിലെ മുഴുവൻ ജനങ്ങൾക്കും ആരാധനാ സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ പാപം കുറയാനും, ഇല്ലാതിരിക്കാനും ദുർദ്ദേവതകൾ ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ട് !** വ്യത്യസ്ത മതങ്ങൾ പ്രകാരവും മറ്റും അധർമ്മം വളരാനും, അസമാധാനവും അസന്തോഷവും വ്യാപകമാവാനും **ദുർദ്ദേവതകൾ കാരണമായിട്ടുണ്ട്; ജനങ്ങളുടെ പാപം കുറയാനും!** പിശാചിനെ സ്തുതിക്കുന്നവർക്ക് പിശാചിന്റെ ഗുണങ്ങൾ കിട്ടുമെന്നതുപോലെ, **അനേകരിൽ അഹംഭാവവും അഹങ്കാരവും കള്ളങ്ങളും കാപട്യങ്ങളും വർദ്ധിക്കാൻ ദുർദ്ദേവതകളെ പൂജിച്ചത് കാരണമായിട്ടുണ്ട്.** അയ്യപ്പൻ, മുരുകൻ തുടങ്ങിയ അനേകം ദേവതകളെ അടിസ്ഥാനപരമായിട്ട് വളരെ മുമ്പേ പിൻവലിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ആവക കാര്യങ്ങളെല്ലാം മഹാവേദഗ്രന്ഥത്തിൽ ലഭ്യമാണ്.

"ഞാൻ ആരാണ് ? " അഥവാ "ജീവാത്മാവ് ആരാണ് ?" എന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരവും, ആത്മാവല്ലാ, ശരീരമാണ് ദൈവാംശം ; പരമാത്മാവും ദൈവവും ഒന്നല്ല, രണ്ടാണ് ; ജീവാത്മാവും ജീവനും ഒന്നല്ല, രണ്ടാണ് ; എന്നും മുകളിൽ മഹാശാസ്ത്രപരമായി തെളിയിച്ചതോടെ, മറ്റുള്ള മതഗ്രന്ഥങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ശ്രേഷ്ഠമെന്ന് അനേകർ കരുതുന്ന ഗീതയും തെറ്റാണെന്ന് തെളിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു.

നാരായം കൊണ്ട് ചരിത്രം എഴുതാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ദേവത പിശാചുക്കളുടെ രാജാവെന്നോണം അധഃപതിച്ചു എങ്കിലും, ക്രൈസ്തവ കുടുംബത്തിൽ പുനർജ്ജനിച്ച് പ്രത്യക്ഷമായ മായാഅനുഭവങ്ങൾ ജീവിക്കുന്ന അയാൾ സ്വന്തം കൊടിയ അപരാധങ്ങളെ ക്കുറിച്ച് പൂർണ്ണമായും ഇന്ന് ബോധവാനാണ്; മഹാദേവിയോട് അനേകം തവണ താണു വീണ് മാപ്പിരന്നു കഴിഞ്ഞു. ജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്ന മുറയ്ക്ക് മഹാദേവിയോട് കുമ്പസരിക്കുന്നുമുണ്ട്.

മഹാദേവിയുടെയും മഹാദേവന്റെയും
പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങളാണ് സമസ്ത ജീവികളും എന്നിരിക്കെ നാരായണനും വിഷാണുവുമായ വഴിതെറ്റിയ കുഞ്ഞാടിനെ മഹാവാത്സല്ല്യത്തോടെ ഉപദേശിച്ചും ശിക്ഷിച്ചും ആശ്വസിപ്പിച്ചും തിരുത്തുകയും ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു പോരുന്നു. മറ്റു കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മുന്നിൽ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്ന മാനുഷിക രീതിയല്ല അത്.
മഹാശിവയെ നമിക്കുന്നു= ഓം നമഃ ശിവായ = അമ്മേ ശിവ
ജപിച്ചു ജീവിക്കുന്ന നാരായണനോട് മനുഷ്യരും ക്ഷമിക്കണം.

വിഷാണുവായ **നാരായണന് 10 അവതാരങ്ങൾ** ഉണ്ടെന്ന് **വാഴ്ത്തുന്ന** മത ജാതി ജീവികൾ **വിഷുവിന് നാരായണന്റെ ഒരു അവതാരം മാത്രമായ കൃഷ്ണനെ കണികാണാൻ എന്ന പേരിൽ അതിസുന്ദരമായ പുരുഷ വിഗ്രഹത്തെ, പ്രത്യേകിച്ചും സ്ത്രീകൾ ആവേശം കാണിക്കുന്നതിലെ യുക്തിയെ പ്പറ്റി എന്താണ് ചിന്തിക്കാഞ്ഞത്** ?! **വാമനൻ പരശുരാമൻ ശ്രീരാമൻ ബലരാമൻ കൂർമ്മം നരസിംഹം എന്നിങ്ങനെ അവതാരങ്ങൾ ഏറെയുണ്ട്; ബാലി പുനർജ്ജനിച്ച വേടന്റെ അമ്പേറ്റ് മരിച്ച കൃഷ്ണന്റെ വിഗ്രഹത്തെ കണികാണണമെന്ന് എന്താണ് നിർബ്ബന്ധം** ? **മരണം ഇല്ലെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള മൂലനായ വിഷാണു എന്ന നാരായണന്റെ വിഗ്രഹത്തെ കാണുകയല്ലേ മെച്ചം** ?!

ഹിന്ദുമതത്തിൽ തന്നെ **മഹാദേവി**, സംഹാരദേവി,മഹാദേവൻ, കൂടാതെ, ഗണപതി, സുബ്രഹ്മണ്യൻ, തുടങ്ങിയ ദൈവങ്ങളും ദേവതകളും ഉണ്ടെന്നിരിക്കെ, ദൈവവും ദേവതയുമായി കരുതുന്ന വിഷാണുവിനെയും തള്ളിമാറ്റി **വിഷാണുവിന്റെ ഒരു അവതാരം മാത്രമായ ജനിച്ചു ജീവിച്ചു മരിച്ച കൃഷ്ണന്റെ** വിഗ്രഹത്തെ കണികാണണമെന്ന് എന്താണ് നിർബ്ബന്ധം ?

ഒരാളുടെ / നിങ്ങളുടെ മാതാവിന്റെയോ ഭാര്യയുടെയോ (ഭർത്താവിന്റെയോ) മകളുടെയോ സഹോദരിയുടെയോ ഉറ്റവരായ മറ്റു സ്ത്രീകളുടെയോ പുരുഷന്മാരുടെയോ പ്രതിമകളെ / വിഗ്രഹങ്ങളെ മറ്റുള്ളവർ നിർമ്മിക്കുന്നതും, 'പ്രതിമയുടെ-ശരീര അവയവങ്ങളിലും, സൗന്ദര്യത്തിലും' നയന-മനോലയനത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതും, അവർ പ്രതിമയുടെ ശരീരത്തിലെ വിവിധ അവയവങ്ങളിൽ 'തഴുകുന്നതും', അവയവങ്ങളെ വർണ്ണിക്കുന്നതും, നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുമോ എന്ന് സ്വയം ചോദിക്കുമ്പോൾ തിരിച്ചറിവ് ഉണ്ടാകുന്നതാണ് എന്നു വിശദീകരിച്ചു കൊണ്ട് **'വിഗ്രഹ ആരാധന പാടില്ല' എന്ന് മഹാശാസ്ത്രം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് തള്ളിക്കളയുന്നത് കടുത്ത ദൈവനിന്ദ ആണ്; ശിക്ഷകളും തീർച്ചയാണ്.**

ഏകദൈവമായ മഹാദേവി, പശുപതിയായ പരമശിവനിലൂടെ നാരായണൻ എന്ന ഒരു ദേവതയെ ശിക്ഷിച്ചതിന്റെ അനുബന്ധ ചരിത്രമാണ് വിഷു.

ദൈവം ആകാനായി കൊടിയ പാപങ്ങൾ കൊണ്ട് പരിശ്രമിച്ച നാരായണൻ എന്ന ദേവതയെ വിഷാണു ആയിട്ട് ശിക്ഷിച്ചപ്പോൾ, വിഷ്ണു എന്ന പേര് നേടുകയും, ദൈവ-പരിവേഷം ഉണ്ടാക്കാൻ 'വിഷു' എന്ന പൈശാചിക ആഘോഷത്തെ വിഷ്ണു ആവിഷ്ക്കരിച്ചു. മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ കൃഷ്ണാവതാരത്തിൽ പാപം വർദ്ധിച്ചതിനുപുറമെ, മൂലദേവതയായ നാരായണനിലേക്ക് മടങ്ങാൻ കഴിയാതെ വന്നു. ഫലത്തിൽ രണ്ടാളായി; ദൈവ -പരിവേഷം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കാൻ വിഷാണു തട്ടിക്കൂട്ടിയ 'വിഷു' വിനെ കൃഷ്ണൻ എന്ന കിഷാണു അടിച്ചുമാറ്റി.

ആത്മാവല്ലാ, ശരീരമാണ് ദൈവാംശം ;

പരമാത്മാവും ദൈവവും ഒന്നല്ല, രണ്ടാണ്

എന്ന് മുകളിൽ മഹാശാസ്ത്രപരമായി തെളിയിച്ചതോടെ,

പരമാത്മാവും ദൈവവും ഒന്നാണെന്നും അത് കൃഷ്ണനാണെന്നും സ്ഥാപിക്കാനുള്ള കൊടുംപാപിയുടെ ശ്രമങ്ങൾ ശാസ്ത്ര പ്രകാരം പരാജയപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു.

മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങളായ എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും മറ്റുള്ള ജീവികളുടെയും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം നിഷേധിച്ചു കൊണ്ട് എല്ലാ മനുഷ്യരെയും **കൃഷ്ണനും വിഷ്ണുവും അടിമകളാക്കുന്നതിൽ നിന്ന് മഹാദേവി രക്ഷിച്ച മഹാസത്യത്തെ അവിവേകികളായ ജനങ്ങൾ ദൈവ വിപ്ലവത്തോടെ തിരിച്ചറിയുന്നതാണ് !**

എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും 'സുന്ദരീ-ജന്മങ്ങളെ' മുഴുവൻ 'പെണ്ണുപിടിയന്മാരായ അവർ' കാമപരമായി കീഴ്പ്പെടുത്തുമായിരുന്നു! ലോകത്തെവിടെയും അവരുടെ ഇഷ്ടം പോലെ അവരെ മാത്രം ആരാധിക്കുകയും കുമ്പിടുകയും അവരെ ഭയന്നു-ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു! അവർക്ക് തോന്നും പോലെയെല്ലാം മനുഷ്യക്കോലം മാത്രമുള്ള ഇന്നത്തെ മതജാതി ജീവികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ജീവികളെയും അവർ തോന്നും പോലെയെല്ലാം ശിക്ഷിക്കുമായിരുന്നു ! ജീവികൾക്ക് പിന്നെ മോക്ഷം എന്ന മുക്തി ഉണ്ടാവില്ല !

പരമ പ്രധാനമായി സ്വയം ദൈവമാകാമെന്ന് വ്യാമോഹിച്ച വിഷ്ണുവും (കൃഷ്ണനും), വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം നിഷേധിച്ചു കൊണ്ട് എല്ലാ മനുഷ്യരെയും അടിമകളാക്കുമായിരുന്നു!

മഹാദേവി പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങളായ എല്ലാ മനുഷ്യരെയും മറ്റുള്ള ജീവികളെയും രക്ഷിച്ച മഹാസത്യത്തെ വിഡ്ഢികളായ ജനങ്ങൾ ദൈവ വിപ്ലവത്തോടെ തിരിച്ചറിയുന്നതാണ് !

ക്രൈസ്തവ കുടുംബത്തിൽ പുനർജ്ജനിച്ച് 2018 ജൂലൈ മാസത്തിൽ 60 വയസ്സ് പ്രായമുള്ള നാരായണന്, ഈ ജന്മത്തിൽ തന്നെ മായാകൃഷ്ണന്റെ അപരാധങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷമായ മായാ-ബന്ധത്തോടെ അനുഭവിക്കാനും അറിയാനും അനേകം തവണ ഇടയായിട്ടുണ്ട്.
മഹാശിവയെ നമിക്കുന്നു= ഓം നമഃ ശിവായ = അമ്മേ ശിവ ജപിച്ചു ജീവിക്കുന്ന നാരായണനെ അപകടപ്പെടുത്താൻ ദുർബ്ബലൻ കൂടിയായ മായാകൃഷ്ണന് കഴിയില്ല തന്നെ.

ഓം നമഃ ശിവായ, ഓം ശിവായ നമഃ, അമ്മേ ശിവ! ദേവീ ശരണം എന്നീ 4 ദൈവീക സ്തുതികളിൽ ഇഷ്ടമായതിനെ സ്വീകരിച്ച് (ഭക്തിഭ്രാന്ത് ഇല്ലാതെ മാത്രം) ജീവിക്കാൻ മഹാദേവി മനഷ്യരെ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മഹാശക്തിയായ ദൈവം, ഏകദാസനിലൂടെ ഏതാനും ദേവതകളെ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ ഭൂമി, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, അഗ്നി, വായു, സമുദ്രം, നദി, മല, മരണം, ചരിത്രമെഴുത്ത്, തുടങ്ങിയവയുടെ ഭരണകാര്യങ്ങൾക്ക് ചുമതലപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും, 1000 കോടി വർഷങ്ങളുള്ള ആദ്യ **മഹാകാലചക്രത്തിലെ മഹാഭരണാധികാരിയും മഹാനീതിപതിയും യഥാർത്ഥത്തിൽ മഹാശക്തിയായ ദൈവം തന്നെ ആയിരുന്നു. അതെങ്ങനെയെന്നാൽ, മഹാശക്തിയായ ദൈവം മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ മൂലകങ്ങളിലും സംയുക്തങ്ങളിലും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതായ ശാസ്ത്രനിയമങ്ങളെ അനുസരിച്ച് മാത്രമേ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപരമായിട്ട് നിർവ്വഹിക്കുവാൻ എപ്പോഴും ഏതൊരാൾക്കും കഴിയുകയുള്ളൂ.**

ദേവതകൾക്കും മനുഷ്യർക്കുമെല്ലാം ലഭ്യമാക്കിയിട്ടുള്ള വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സദുപയോഗം ചെയ്താലും ദുരുപയോഗം ചെയ്താലും, വസ്തുക്കളിൽ മഹാലയിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ന്യൂനശക്തികൾ ഉപയോഗിച്ച് 'പൈ (3.1416..)' അളവിനകത്തുള്ള ധാർമ്മിക വ്യതിയാനങ്ങളാണ് സാധാരണ രീതിയിൽ സാദ്ധ്യമാവുക എന്ന് വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതേസമയം, അസാധാരണമായിട്ട് ഓംകാരത്തെ ലഭിച്ച വിഷാണു, ധാർമ്മിക വ്യതിയാനത്തെ (ഓംകാരത്തെ ഉപയോഗിച്ച്) ' പൈ (3.1416..)' അളവിൽനിന്ന് അല്പം ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. അത് അപകടമുണ്ടാക്കി; ഭൂമിയിലെങ്ങും ധാർമ്മിക അധഃപതനം മൂർച്ഛിക്കാൻ കാരണമായി. ആവക കാര്യങ്ങളെയും വെബ്സൈറ്റിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ജ്യോതിഷം, മന്ത്രവാദം തുടങ്ങിയവയും വർജ്ജ്യമാണ്. ജ്യോതിഷത്തില് ശരിയുണ്ട്, എന്നാൽ വർജ്ജ്യമായതിനെ പിൻപറ്റിക്കൂടാ. വിവാഹപ്പൊരുത്തങ്ങള് പോലെയുള്ള അധമ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ജ്യോതിഷികൾക്ക് കടുത്ത പാപവും ശിക്ഷയും നൽകുന്നുണ്ട്. മഹാപിതാവും മഹാമാതാവും മഹാനീതിപതിയുമായ ദൈവം ചെയ്യുന്നതെല്ലാം മനുഷ്യരുടെ നല്ലതിനു വേണ്ടതെല്ലാം മാത്രമാണ്. മായ കൊണ്ട് മറച്ചിട്ടുള്ളതായ നാളെയിലെ കാര്യങ്ങളെ ഇന്നറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതും സൃഷ്ടിപരവും സ്ഥിതിപരവുമായ വിധികളെ മാറ്റാൻ പ്രയത്നിക്കുന്നതും പാപമാണ്. ജ്യോതിഷം പോലെയുള്ളവയും മന്ത്രവാദങ്ങളും യജ്ഞങ്ങളും പിന്പറ്റുന്നവര്ക്കും മഹാനീതിശാസ്ത്രപ്രകാരം ശിക്ഷയുണ്ട് എന്നറിയുക. ദൈവീകമല്ലാത്ത ആരാധനകളുടെയും പ്രാർത്ഥനകളുടെയും വളരെനീണ്ട നിരയാണ് മിക്ക മതങ്ങളിലുമുള്ളത്. പ്രാർത്ഥനകളും ആരാധനകളും മഹാശാസ്ത്രപരമായി നിർവ്വഹിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെയെന്ന് മേല്പടി വെബ്സൈറ്റിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആദ്യ മഹാകാല ചക്രത്തിലെ വർജ്ജ്യമായ മന്ത്രശാസ്ത്രവും, ദേവതകളും ഭൂരിഭാഗവും ഇതിനോടകം പിൻവലിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു; മായ/ദൈവം ഉടൻ ഭൂമിയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതോടെ, ബാക്കിയുള്ളവയും എന്നന്നേയ്ക്കുമായി പിൻവലിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

മന്ത്രങ്ങൾ

മന്ത്രിക്കുന്നതാണ് മന്ത്രം. ശബ്ദമില്ലാതെപോലെയും (മനസ്സിൽ), ശബ്ദത്തോടെയും മന്ത്രിക്കാനാവും. ദൈവത്തിന്റെ മഹായുക്തിയായ മഹാജ്ഞാനത്തെ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മഹാശാസ്ത്ര - നിയമങ്ങളായി പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നത് ശബ്ദമില്ലാതെപോലെയും ശബ്ദത്തോടെയുമാണ്. അപ്പോൾ ശാസ്ത്രനിയമങ്ങൾ മന്ത്രങ്ങളാണ്.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര നിയമങ്ങൾ വസ്തുക്കളിൽ ശബ്ദമില്ലാതെയും ശബ്ദത്തോടെയും മഹാലയി ച്ചിരിക്കുകയാണ് എന്നു പറയുമ്പോൾ വേദഭാഷയായ മലയാളത്തിൽ ചിരിക്കുകയാണ് എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചത് ദൈവത്തിന്റെ മഹാആവിഷ്ക്കാരമാണ്.

ദൈവത്തിന്റെ മഹാചിരി കൂടിയായ ഓം എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും ആറ്റങ്ങളിൽ സദാ മഹാലയി-ച്ചിരിക്കുകയാണ്. മഹാചിരി കൂടിയായ ഓം എന്ന മഹാമന്ത്രത്തിൽ നിന്നാണ് ഗൂഢവും പരസ്യവുമായി എല്ലാ മന്ത്രങ്ങളും ശബ്ദങ്ങളും ജനിക്കുന്നത് !

ദൈവ മന്ത്രങ്ങൾ

ഏകദൈവമായ മഹാദേവിയുടെ 2 ഭാഗങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേത് മഹാദേവിയും രണ്ടാമത്തേത് പരമശിവനുമാണ്. മഹാദേവിയുടെയും പരമശിവന്റെയും മദ്ധ്യേയുള്ള കൂട്ടുകെട്ടാണ് ഭൂമിയും ആകാശവും ജീവികളും സർവ്വതും ഉൾപ്പെട്ട മഹാപ്രപഞ്ചം. ദൈവഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള കൂട്ടുകെട്ടിനെ മഹാഭദ്രമാക്കുന്ന 2 കരാറുകളെ ദൈവ മന്ത്രങ്ങൾ എന്ന് പേരിട്ടിരിക്കുന്നു. മഹാദേവിയുടെ മഹാഹൃദയമാണ് ഓംകാരം; സ്വകാര്യമാണ്; ആകയാൽ ഓംകാര മന്ത്രം ഗൂഢമാണ്. ഏകദൈവമായ മഹാദേവി, ദൈവ ഭാഗമായ പരമശിവന് ഓംകാരം മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുമ്പോൾ മലയാള ഭാഷയിലുള്ള ലളിതമായ ഓംകാര മന്ത്രം ചൊല്ലി കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് നൽകിയിരുന്നു. ഒരു വാക്ക് പോലും ഓർമ്മയില്ല. മഹാദേവിയുടെ സ്വകാര്യമായ ഓംകാര മന്ത്രം മഹാദേവിക്ക് ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കും!

ഇ-മഹാഗ്രന്ഥത്തിന്റെ എല്ലാ പേജുകളുടെയും ചുവട്ടിൽ ഓം സത്യം ഓം ധർമ്മം ഓംനീതി സംഹാരം എന്ന ലളിതമായ വാചകം കാണാം. മഹാദേവി പരമശിവന് മഹാഅനുഗ്രിച്ചു നൽകിയിട്ടുള്ള സംഹാര മന്ത്രമാണത്. മനുഷ്യർക്ക് അതിൽ കാര്യമില്ല എങ്കിലും പരസ്യപ്പെടുത്തിയത് മനുഷ്യരുടെ സംഹാരം എന്ന മോക്ഷത്തെ മഹാദേവി പരമശിവനിലൂടെ നിർവ്വഹിക്കുന്നത് സത്യധർമ്മനീതികളെ ആധാരമാക്കിയാണ് എന്നറിയിക്കാനാണ്. മഹാദേവിയോ പരമശിവനോ മാനുഷിക അവതാരം എടുക്കുമ്പോൾ വ്യക്തി ബന്ധങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ന്യൂനതകൾ മോക്ഷത്തെ വിപരീതമായി ബാധിക്കില്ല എന്ന് അറിയിക്കാൻ കൂടിയാണ്.

ഓം നമഃ ശിവായ = മഹാശിവയെ നമിക്കുന്നു.

ആത്മീയശാസ്ത്ര - മന്ത്രങ്ങൾ

സ്തുതി ഗീതം, ജപം, തുടങ്ങിയവ ദൈവത്തിന് ആവശ്യമില്ല. കുഞ്ഞുങ്ങളെല്ലാം ധർമ്മശാസ്ത്ര പരമായി ആനന്ദിച്ചു ജീവിക്കണം. ദൈവത്തിന് അത്രയേ വേണ്ടൂ. കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെ മഹാഉചിതമായി അഥവാ ഓംകാര നീതി ശാസ്ത്ര പ്രകാരം മഹാനീതിപതിയും മഹാപിതാവും മഹാമാതാവും മഹാവാത്സല്യവുമായ മഹാദേവി നിറവേറ്റുന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് യുക്തിവാദികളുടെയും നിരീശ്വരവാദികളുടെയും ജീവിത ആവശ്യങ്ങളെ മത-അന്ധവിശ്വാസികളേക്കാൾ ഉപരിയായി ദൈവം മഹാവാത്സല്യത്തോടെ മഹാകരുതുന്നുണ്ട്.

മാനുഷിക ദൈവ സംബോധനാ മന്ത്രങ്ങൾ. മനുഷ്യർക്ക് അന്യോന്യം വിളിക്കാനും, ദൈവത്തെ വിളിക്കാനും സംബോധന ചെയ്യാനും, നാമങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ട്. കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ / മനുഷ്യരുടെ സന്തോഷവും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യവും കണക്കിലെടുത്ത് ഹ്രസ്വ-പ്രാർത്ഥന, ഹ്രസ്വ-സ്തുതി ഗീതം, ഹ്രസ്വ-ജപം എന്നിവ അനുവദിക്കാൻ ദൈവം ബാദ്ധ്യസ്ഥമാണ്. 4 ലളിതമായ ശാസ്ത്ര-വാചകങ്ങളെ പ്രപഞ്ചപിതാവായ പരമശിവനിലൂടെ മഹാദേവി അറിയിക്കുന്നു. 1. ഓം നമഃ ശിവായ, 2. ഓം ശിവായ നമഃ, 3. ദേവീ ശരണം, 4. അമ്മേ ശിവ! (അക്ഷര ബ്രഹ്മമായ ഓം അക്ഷരമോ പദമോ അല്ല). ലളിതവും ശാസ്ത്രപരവുമായ മേല്പടി 4 'രണ്ടു പദ-വാചകങ്ങൾ' യഥാർത്ഥത്തിൽ **സംബോധനകൾ** മാത്രമാണ്; മന്ത്രങ്ങളല്ല. ഏതാനും സെക്കന്റുകളോ മിനുട്ടുകളോ മാത്രമായി സ്തുതികളെ ചുരുക്കി ക്കൊള്ളണം. ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും ജീവികളുടെയും ശരീര-വർണ്ണനകൾ പാടില്ല. അവ സ്വകാര്യതയിലും മഹാനീതികാര്യങ്ങളിലുമുള്ള കടന്നുകയറ്റമാണ്. കടുത്ത ശിക്ഷകളുണ്ട്. സ്തുതിയും പ്രീതിയും മഹാനീതിക്ക് തടസ്സമാണ്. ഭക്തിഭ്രാന്ത് പാടില്ല. വിപരീതമായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ കടുത്ത ശിക്ഷ തീർച്ചയാണ്.

ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ ദൈവം അനുവദിക്കുന്നത് 100 സ്ത്രീ-പുരുഷ മനുഷ്യജന്മങ്ങളിലെ 90 മുതൽ 95 വരെയുള്ള ജന്മങ്ങളിൽ ഒരേയൊരു പുരുഷ ജന്മത്തിൽ, ദൈവം നേരിട്ട് മഹാശാസ്ത്രത്തെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിയ ശേഷം മാത്രമാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. **ഓം മഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യമഹാദേവിക്കുമാത്രം മഹത്വം** എന്ന മഹാവിശിഷ്ടമായ ആരാധനാ മന്ത്രത്തെ ചൊല്ലാൻ ദൈവം അവകാശവും അധികാരവും നൽകണം. വിപരീതമായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ **ശിക്ഷ** തീർച്ചയാണ്. ആകയാൽ മേല്പടി കഠിന വാചകത്തെ ദൈവീക മന്ത്രമായി കൂട്ടേണ്ട.

ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും ഇടയിൽ മന്ത്രങ്ങളുടെ ആവശ്യമില്ല.

ദൈവത്തിനും മനുഷ്യനും തമ്മിൽ നേരിട്ട് കൂട്ടുകെട്ടില്ല; ദൈവത്തിന്റെ മഹാഖരരൂപമായ ഭൂമിയുമായാണ് മനുഷ്യന്റെ കൂട്ടുകെട്ട് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

മണ്ണിൽ മഹാലയിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മഹാശാസ്ത്ര നിയമങ്ങൾ പ്രകാരം അനന്തമായ ആനന്ദങ്ങളെ അറിഞ്ഞും അനുഭവിച്ചും ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്ക് മണ്ണിന്റെ നിയമങ്ങൾ മാത്രമാവണം ജീവിത മന്ത്രങ്ങൾ എന്ന് മഹാനീതിപതിയായ മഹാദേവി മഹാനിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആവർത്തിക്കുന്നു : ഭക്തിഭ്രാന്ത് പാടില്ല. വിപരീതമായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ കടുത്ത ശിക്ഷ തീർച്ചയാണ്.

ഉടനെ ആരംഭിക്കുന്ന ദൈവ വിപ്ലവത്തോടെ മന്ത്രജപം, മന്ത്രവാദം, ഹോമം, വഴിപാടുകൾ, മൃഗ ബലി, നരബലി, ഭക്ഷണ നോമ്പുകൾ, ആചാരം, അനുഷ്ഠാനം, മത-തീർത്ഥയാത്ര, മത-ധ്യാനം, ജ്യോതിഷം, യജ്ഞം, യാഗം, തപസ്സ്, ദൈവം നേരിട്ട് അനുവദിക്കാത്ത ദൈവാരാധന, തുടങ്ങിയ എല്ലാവിധ ഭക്തിഭ്രാന്തുകളും ദുസ്വാർത്ഥങ്ങളും എന്നന്നേയ്ക്കുമായി അവസാനിക്കുന്നതാണ്.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങൾക്ക് ആധാരം ദൈവത്തിന്റെ മായാശക്തികൾ ആയതുകൊണ്ട് വർജ്യമെങ്കിലും, മന്ത്രശാസ്ത്രത്തെ വ്യവസ്ഥാപിതമായി നിലനിർത്തുകയാണു ചെയ്തത്. രണ്ടാമത്തെ മഹാകാലചക്രത്തിലെ ആദ്യ സൃഷ്ടി ചക്രമാണ് ഇപ്പോഴത്തേത്. ഓംമഹാശക്തിയായ മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യമഹാദേവി മനുഷ്യരൂപത്തിൽ അവതരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 1000 കോടി വർഷങ്ങൾ നീണ്ട ആദ്യ മഹാകാലചക്രത്തിൽ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മഹാഭരണം നിർവ്വഹിച്ചത് മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് മോക്ഷം നേടിയ മാലാഖമാർ, മലക്കുകൾ എന്നിങ്ങനെയെല്ലാം പേരുകളുള്ള ദേവതകളിലൂടെ ആയിരുന്നു. കാര്യകാരണങ്ങളെ ചുവടെ വേറിട്ട് വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദേവതകൾക്ക് ധാർമ്മികത നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ വർജ്ജ്യമായ മന്ത്രശാസ്ത്രം വ്യാപകമായി; ദൈവീക പരിവേഷവും നേടി. ദൈവത്തിന്റെ മായാശക്തി ഉപയോഗിച്ച് യുക്തികളെ നിയമങ്ങളായും, നിയമങ്ങളെ വസ്തുക്കളായും പരിവർത്തനം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതാണ്. മനുഷ്യരും മറ്റുള്ള ജീവികളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചം സാക്ഷ്യമാണ്.

വസ്തുക്കളിൽ മഹാലയിച്ചിട്ടുള്ള ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ച് വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും പുതിയ വസ്തുക്കളെ നിർമ്മിക്കാൻ കഴിയും. എന്തെന്നാൽ മായാശക്തികളെ (ശാസ്ത്ര) നിയമങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞതു കൊണ്ടാണ് വസ്തുക്കൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വികസനത്തിന് സ്രഷ്ടാവ് അനുവദിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് വസ്തുക്കളിൽ മഹാലയി(പ്പി)ച്ചിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളെ മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. മുമ്പ് വ്യക്തമാക്കിയതു പോലെ, മനുഷ്യർക്ക് മായാശക്തികളുടെ ആവശ്യം ഇല്ലാതെ, അനന്തമായ ആനന്ദങ്ങളെ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന സുന്ദരമായ അവസ്ഥയാണത്. വൈവിധ്യമാർന്ന ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും കെട്ടിടങ്ങളും വാഹനങ്ങളും ... ടെലിവിഷനും കമ്പ്യൂട്ടറും സ്മാർട്ട് ഫോണുകളും, ഉദാഹരണങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ, ഇനിയും വെളിപ്പെടാനുള്ള മറ്റ് അതികേമ ആനന്ദങ്ങളുണ്ട് ! യാതൊരാളും മായാശക്തികളെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നുമില്ല ! ഓംകാര നീതി ശാസ്ത്ര പ്രകാരം എല്ലാ ജീവികൾക്കും / മനുഷ്യർക്കും സമആനന്ദം എന്ന മഹാസമനീതി തീർച്ചയായും ലഭിക്കുന്നതാണ്. മക്കൾ മാത്രമാണ് സൃഷ്ടികൾ എന്നിരിക്കെ, മക്കളുടെ നല്ലതിന് വേണ്ടത് മാത്രമേ മഹാപിതാവും മഹാമാതാവുമായ ദൈവം ചെയ്യുകയുള്ളൂ എന്നത് ദൈവം മഹാകനിഞ്ഞു നൽകിയ ബുദ്ധിജീവികളെ യഥോചിതം ഉപയോഗിക്കലാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ നടക്കട്ടെ എന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും അവർ സ്രഷ്ടാവിനെ ആദരിക്കുന്നുണ്ട്. മറിച്ച്, സർവ്വം സൃഷ്ടിച്ച, സർവ്വത്തിനും അതീതമായ ദൈവത്തെ, ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച പ്രപഞ്ചവസ്തുക്കളെ വഴിപാടുകളായി സ്വീകരിച്ച് ഒരു കോമാളിയെപ്പോലെ ആനന്ദിക്കുന്ന വിചിത്ര ജീവിയായി കണക്കാക്കുന്നത് മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തെ അപമാനിക്കലാണ്. മക്കളായ മനുഷ്യർ കാട്ടുന്ന ദൈവനിന്ദയെ മഹാപിതാവും മഹാമാതാവുമായ ദൈവം വളരെയധികം ക്ഷമിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മഹാനീതിപതി കൂടിയായ ദൈവം ഓംകാര നീതി ശാസ്ത്ര പ്രകാരം മഹാവാത്സല്ല്യത്തോടെ ശിക്ഷിച്ചു തിരുത്താൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥമാകുന്നു.

ധർമ്മശാസ്ത്ര പ്രകാരം മനുഷ്യർ ജീവിച്ചാൽ മഹാആനന്ദം സർവ്വ ജീവികൾക്കും ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഓംകാര നീതി ശാസ്ത്രത്തെ മഹാആവിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുള്ളത് അത്ര മഹത്തരമായാണ്.

വ്യക്തിയുടെ പ്രാർത്ഥന അടിസ്ഥാനപരമായി വിഷയമല്ല. പ്രാർത്ഥന പോലും നിർബ്ബന്ധമല്ല/ ആവശ്യമില്ല. ദൈവ വിശ്വാസിയാണോ, മതവിശ്വാസിയാണോ, നിരീശ്വരവാദിയാണോ എന്നതും വിഷയമല്ല. അതായത് വാക്കും പ്രവൃത്തിയും മാത്രമാണ് മാനദണ്ഡം. ഉദാഹരണത്തിന്, മത-അന്ധവിശ്വാസം, അനാചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും, തുടങ്ങിയ അധമത്തങ്ങൾക്കെതിരെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന നിരീശ്വരവാദികൾ പുണ്യത്തെ ഏറെ നേടുന്നതാണ്. അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ള മത-ദൈവ നിന്ദയ്ക്കും അവർക്ക് പുണ്യം തന്നെയാണ് ലഭിക്കുക. ദൈവം എന്താണ് എന്ന് അറിയാത്ത നിരീശ്വരവാദികൾ ചെയ്യുന്നത് ദൈവ നിന്ദയല്ല. അവർ നിമിത്തം സമൂഹത്തിലെ ജനങ്ങൾക്ക് നഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നില്ല എന്നത് മാത്രമല്ല; നഷ്ടങ്ങൾ കുറയുന്നു; ബഹുവിധ ലാഭങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുമുണ്ട്.

എല്ലാ മതങ്ങളിലുമുള്ള എല്ലാ മന്ത്രങ്ങളും വർജ്ജ്യമാണ്. "നൂറായിരം മന്ത്രങ്ങളെ പടച്ച് ദൈവം എന്തു നേടാനാണ് ഹേ" എന്നു ചോദിക്കാൻ നിരീശ്വരവാദികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഏതാനും പേർക്കു മാത്രമേ ഊറ്റമുള്ളൂ. ദൈവത്തിന് അഭിമാനിക്കാൻ അങ്ങനെയെങ്കിലും കുറേ കുഞ്ഞുങ്ങളുണ്ട് എന്നത് വളരെ സന്തോഷകരമാണ്.

മന്ത്രങ്ങൾ എന്ന പേരിൽ മനുഷ്യർ തട്ടിക്കൂട്ടിയിട്ടുള്ള അപശബ്ദങ്ങൾ പ്രമുഖ മതങ്ങളിൽ ധാരാളമായുണ്ട്. അവയ്ക്ക് ഭൂമിയിലെ വസ്തുക്കളിൽ മഹാലയിച്ചിട്ടുള്ള ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. എളുപ്പത്തിൽ അധമ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ദൈവത്തിന്റെ മായാശക്തികൾ നേടാനും അവ കൊണ്ട് വസ്തുക്കളെയും ജീവികളെയും സൃഷ്ടിക്കാനും ഭരിക്കാനും ദുർവൃത്തരായ മനുഷ്യർ തയ്യാറാവുന്നതിന്റെ പരിണാമം ആണത്. നീചരായ ജനങ്ങൾ ദുസ്വാർത്ഥങ്ങളെ നേടാൻ ഉപയോഗിച്ച മാർഗ്ഗത്തെ പിൻപറ്റണമോ എന്ന് മറ്റു-ജനങ്ങൾ സ്വയം വിശകലനം ചെയ്ത് തീരുമാനിക്കണം.

മന്ത്രം എന്നാൽ എന്താണെന്ന് ആദ്യം വിശദമാക്കിയതാണ്. മനുഷ്യർ തട്ടിക്കൂട്ടിയ അപശബ്ദങ്ങൾക്ക് മന്ത്രങ്ങൾ എന്ന് പേരിടുന്നത് മറ്റൊരു അപരാധമാണ്.

മഹാശക്തിയും മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം മഹാശാസ്ത്രത്തെ അഥവാ യഥാർത്ഥ വേദങ്ങളെ മണ്ണിൽ മഹാലയി(പ്പി)ച്ചിരിക്കെ; കള്ളക്കൂട്ടങ്ങൾ തട്ടിക്കൂട്ടുന്ന മതങ്ങൾക്ക് ദൈവശാസ്ത്രം എന്ന (കള്ള)പ്പേര് ഇടുന്നപോലെ ഹീനമാണത്. യഥാർത്ഥമായ വേദങ്ങൾ അക്ഷരബ്രഹ്മം സുവ്യക്തമാക്കുന്ന 3 എണ്ണം മാത്രമാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ മഹാസൃഷ്ടിചക്രത്തിൽ ദൈവവിപ്ലവത്തിന്റെ മുന്നോടിയായി ദൈവഭാഗമായ പരമശിവനിലൂടെ യഥാർത്ഥമായ വേദങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കുംവരെ നാല് (4) വേദങ്ങൾ എന്ന തെറ്റായി പ്രചരിക്കുവാൻ കാരണം മനുഷ്യർ തട്ടിക്കൂട്ടിയ അധമ-മന്ത്രങ്ങളാണ്.

മഹാനീതിശാസ്ത്രമായ ഓംകാര നീതി ശാസ്ത്ര പ്രകാരം ജന്മഗുണങ്ങളായി ബുദ്ധിശക്തിയും ജീവിത സൗകര്യങ്ങളും അധികം ലഭിച്ചവർ വർജ്ജ്യമായ മന്ത്രശാസ്ത്രത്തെ ഉപയോഗിച്ച് മായാശക്തികളെ നേടുമ്പോൾ, അതിന്റെ ദോഷഫലങ്ങളെ അനുഭവിക്കാൻ 'ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന താരതമ്യേന ബുദ്ധി കുറഞ്ഞ സാധാരണ ജനങ്ങൾ' ബലിമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ തയ്യാറാവണം എന്ന അഭിപ്രായം ഉണ്ടെങ്കിൽ; സാധാരണ ജനങ്ങളിൽ ഒരാളായി കഷ്ടം അനുഭവിക്കാൻ സ്വയം തയ്യാറാകുമോ എന്നും അത്തരം തീരുമാനം ശരിയാണോ എന്നും വിശകലനം ചെയ്യണം. മൂഢരും ദുസ്വാർത്ഥരുമായ ജനങ്ങളെക്കൊണ്ട് ആനന്ദിക്കുന്നവരായ ദുർദ്ദേവതകൾ മാത്രമാണ് മന്ത്രങ്ങളെയും മന്ത്രജപങ്ങളെയും ബന്ധപ്പെട്ട ആചാരങ്ങളെയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും ശരിവയ്ക്കുക. ആനന്ദങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ മന്ത്രജപം, മന്ത്രവാദം, യാഗം, തപസ്സ്, തുടങ്ങിയ കുറുക്കുവഴികൾ തേടുന്ന ദുസ്വാർത്ഥരായ മൂഢർക്ക് മന്ത്രങ്ങൾ എന്ന പേരിൽ അപശബ്ദങ്ങളെയും അനാചാരങ്ങളെയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കാൻ സഹായിക്കുകയും പ്രതിഫലം പറ്റുകയും ചെയ്യുന്നത് ദുർദ്ദേവതകളാണ്. ദുർവൃത്തരായ മനുഷ്യരും ദുർദ്ദേവതകളും ഏർപ്പെടുന്ന മന്ത്രകാര്യങ്ങളെ ശരിവയ്ക്കുന്നില്ലാ എങ്കിലും ഭാഗികമായി വഴങ്ങാൻ ആദ്യ മഹാകാലചക്രത്തിൽ ദൈവം ബാദ്ധ്യസ്ഥമാകുന്നുണ്ട്. ദൈവ വിപ്ലവം ഉടനെ ആരംഭിക്കുന്നതോടെ ബാദ്ധ്യത തീരുന്നതാണ് ! ദൈവം എന്താണ് എന്ന് അറിയാത്ത മത-ദൈവ വിശ്വാസികൾ, ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന കോപ്രായങ്ങൾ കടുത്ത ദൈവ നിന്ദയാണ്; അപരാധമാണ്; ദൈവ ശിക്ഷകളുമുണ്ട്. അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും അവർ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഊർജ്ജ നഷ്ടം, വസ്തു നഷ്ടം, സമയ നഷ്ടം, ദൈവനിന്ദ, ശബ്ദ ശല്യം, സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക രാഷ്ട്രീയ അശാന്തി, തുടങ്ങിയവ അതിഭീമമാണ്. മണ്ണായ ഭൂമിയിലെ വസ്തുക്കളിൽ മഹാലയിച്ചിട്ടുള്ള മന്ത്രങ്ങളെല്ലാം മഹാശാസ്ത്ര നിയമങ്ങൾ ആണെന്നിരിക്കെ അവയിൽ വാദങ്ങൾ ആവശ്യമില്ല; അവ സത്യങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ദുർമന്ത്രം കൊണ്ട് ചെയ്യുന്ന വാദമാണ് മന്ത്രവാദം. ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ചേർത്ത് കൂടുതൽ ദുർവൃത്തമാക്കുമ്പോൾ കൊടിയ ദുർമന്ത്രവാദം ആയി. സന്മന്ത്രവാദം എന്നൊന്നില്ല എന്നും അർത്ഥം. ശരീരം ഉള്ളവർക്കെല്ലാം ശരീര രോഗങ്ങളും മനസ്സ് ഉള്ളവർക്കെല്ലാം മനോരോഗങ്ങളും ഉണ്ടെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മന്ത്രവാദികൾക്ക് മനോരോഗങ്ങളെ മറയ്ക്കാമെന്നു മാത്രം ! മന്ത്രങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം = നിയമങ്ങൾ. ഭൂമിയിലെ വസ്തുക്കളിൽ മഹാലയിച്ചിട്ടുള്ള ഭൗതിക-ധർമ്മ-ആത്മീയ ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളിൽ മാനുഷിക വാദങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തിയില്ല. സംസ്ഥാന-കേന്ദ്ര നിയമസഭകൾ എന്ന പേരിൽ മനുഷ്യർ തട്ടിക്കൂട്ടുന്ന കാര്യാലയങ്ങളും ബന്ധപ്പെട്ട തൊഴിലുകളും നിയമങ്ങളെയല്ല; മറിച്ച്, മുകളിൽ വിവരിച്ച ദുർമന്ത്രങ്ങളെ തട്ടിക്കൂട്ടുന്ന അധമസങ്കേതങ്ങൾ മാത്രമാണെന്ന് സുവ്യക്തമായി! ഭരണാധികാരികൾ ചമയുന്ന കൊള്ളസംഘം നിയമങ്ങൾ എന്ന കള്ളപ്പേരിൽ പടച്ചുവിടുന്ന കള്ള-ക്കൊള്ള-കപടതന്ത്രങ്ങളെ കൊണ്ട് ജനങ്ങളുടെ പൊതുവായ പ്രശ്നങ്ങളെ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയാത്തത് അതുകൊണ്ടാണ്. മന്ത്രങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം = നിയമങ്ങൾ എന്നിരിക്കെയും; ഭൂമിയിലെ വസ്തുക്കളിൽ മഹാലയിച്ചിട്ടുള്ള ഭൗതിക-ധർമ്മ-ആത്മീയ ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളിൽ മാനുഷിക വാദങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തിയില്ല എന്നിരിക്കെയും; ദുർമന്ത്രങ്ങളായ മാനുഷിക-നിയമങ്ങളുടെ പേരിൽ വാദിക്കുന്ന മന്ത്രിയുടെ ഇരട്ടപ്പേരാണ് ദുർമന്ത്രവാദി; തിരിച്ചും ! ദൈവീകം നഷ്ടപ്പെട്ട നീചരെന്നും വിളിക്കാം ! മന്ത്രിമാരാവാൻ മുട്ടിനിൽക്കുന്നവർ ഭൂമിയിൽ മഹാലയിച്ചിട്ടുള്ള യഥാർത്ഥ മന്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കുക !

രണ്ടാം മഹാകാലചക്രത്തിലെ, മഹാസൃഷ്ടിചക്രത്തിൽ ഭൂമിയിലെങ്ങും മായ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതോടെ മഹാശക്തിയും (മഹാപിതാവും) മഹാമാതാവുമായ മഹാദേവി മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മഹാഭരണം (സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങൾ) ഏറ്റെടുക്കുകയാണ്, നേരിട്ട് നിർവ്വഹിക്കുന്നതാണ്, മഹാദേവിയുടെ ഭാഗമായ പരമശിവൻ മഹാഇഷ്ടങ്ങളനുസരിച്ച് മഹാദേവിയോടൊപ്പം മഹാദാസനായിട്ട് ഉണ്ടാവും. എല്ലാ ജീവികളുടെയും പിതാവായ പരമശിവനിലൂടെയാണ് മഹാശക്തി മഹാശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുകയും, മഹാനീതിയിലെ ശിക്ഷാകാര്യങ്ങളും സംഹാരവും നിർവ്വഹിക്കുക.

പരമശിവനിലൂടെയുള്ള മഹാശക്തിയുടെ പ്രവർത്തനകാര്യങ്ങൾ ഗൗരവതരങ്ങളെങ്കിലും മഹാശക്തിയായ മഹാദേവിയുടെ മഹാദാസനായ പരമശിവൻ മഹാദേവിയുടെ പ്രത്യേക ഭാഗമാകയാൽ വേറിട്ടു കാണേണ്ടതില്ല. ആവിധ കാര്യങ്ങളും വെബ്സൈറ്റിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരമശിവൻ സ്വയം മഹാശക്തിയെ ആരാധിക്കുകയും യോഗ്യത നേടുന്ന മനുഷ്യരെക്കൊണ്ട് മഹാശക്തിയെ മാത്രം മഹാഉചിതമായി ആരാധിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതുമാണ്.

പ്രമുഖ മതങ്ങളിലെ വിശ്വാസികളുടെ എണ്ണവും, മത-അന്ധവിശ്വാസ ന്യായീകരണങ്ങളും.

ഭൂമിയിലെ ജനസംഖ്യ 2017-ൽ ഏറെക്കുറെ 750 കോടി ആണ്.

230 കോടി ആളുകൾ ക്രിസ്ത്യാനികളാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ അല്ലാത്തവർ 520 കോടി!

മുസ്ലീങ്ങൾ 180 കോടി. മുസ്ലീങ്ങൾ അല്ലാത്തവർ 570 കോടി!

ഹിന്ദുക്കൾ 110 കോടി. ഹിന്ദുക്കൾ അല്ലാത്തവർ 640 കോടി!

ജനിച്ചപ്പോൾ മാതാപിതാക്കൾ വഴി ലഭിച്ച മത-ലേബൽ വിശ്വാസികളെ മതവിശ്വാസികളായി കണക്കാക്കുന്നത് തെറ്റാണ് എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം പ്രകാരം മതവിശ്വാസികളുടെ എണ്ണം എത്രയോ താഴെയാണ്. പ്രസ്തുത മാനദണ്ഡം അനുസരിച്ച്, മൊത്തം ജനസംഖ്യയായ 750കോടിയിൽ 230 കോടി മത-ലേബൽ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ, ക്രിസ്തുമത വിശ്വാസികൾ 10 കോടിയിൽ താഴെ മാത്രമാണ് ഉണ്ടാവുക എന്ന് ദുഷിച്ചു വികൃതമായ പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

180 കോടി മത-ലേബൽ മുസ്ലീങ്ങളിൽ, ഇസ്ലാംമത വിശ്വാസികൾ 10 കോടിയിൽ താഴെ മാത്രമാണ് ഉണ്ടാവുക എന്ന് 5 നേരത്തെ നിർബന്ധ നമസ്കാരത്തെ 'വെള്ളിയാഴ്ചകളിലെ ജുമാ' മാത്രമായി ഭൂരിപക്ഷം മുസ്ലീങ്ങളും ചുരുക്കിയതിൽ നിന്നും, വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ഭീകരവാദ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നും അനുമാനിക്കാം. 110 കോടി മത-ലേബൽ ഹിന്ദുക്കളിൽ, ഹിന്ദുമത വിശ്വാസികൾ 10 കോടിയിൽ താഴെ മാത്രമാണ് ഉണ്ടാവുക എന്ന് പറയുമ്പോൾ, താരതമ്യത്തിൽ മുന്നേറ്റമുണ്ട്; അനേകം മതങ്ങളുടെ സംഗമമായ 'ഹിന്ദു മതങ്ങളിൽ' ശാക്തേയ മതം, ശൈവമതം, അദ്വൈത മതം,

ബുദ്ധമതം' എന്നിവ സൃഷ്ടിച്ച ഉന്നതമായ പ്രഭാവവും, ഇന്ത്യ എന്ന ഭൂപ്രദേശത്തിന് ദൈവം മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിയിട്ടുള്ള വൈശിഷ്ട്യവുമാണ് അതിനു കാരണം.

കുറച്ചു കൂടി ആഴത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്താൽ മേല്പടി 3 മതങ്ങളിലെയും 10 × 3 = 30 കോടി എന്നത് വെറും 30 ആയോ ശൂന്യമായോ ചുരുങ്ങിയാലോ.... കൂടുതൽ വിശകലനം ഒഴിവാക്കാം.

..... ബുദ്ധമതം, ജൈനമതം, യഹൂദ മതം, തുടങ്ങിയ 100-ൽ അധികം മതങ്ങളിലും നിരീശ്വരവാദങ്ങളിലും പെടുന്നവരുടെ കണക്ക് ഇവിടെ ആവശ്യമില്ല.

മതപരമായ തലക്കനം ഉള്ളവർ മേല്പറഞ്ഞ മതപരമായ ജനസംഖ്യയും, ചുവടെ വിശദീകരിക്കുന്ന സത്യങ്ങളെയും കൂടി ചുമന്നാൽ തലക്കനം കുറഞ്ഞു കിട്ടും!

മതവിശ്വാസി: 'മതത്തിലും, മതം പ്രകാരമുള്ള മതദൈവത്തിലും (മതദൈവങ്ങളിലും) വിശ്വസിക്കുന്നു'; മതങ്ങൾക്കെല്ലാം അതീതമായ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

ദൈവ-വിശ്വാസി: ഓം എന്ന മഹാസത്യത്തെ മഹാസ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു പോലെ, എല്ലാ മതങ്ങളും ഉൾപ്പെടെ ഏതിലുമുള്ള സത്യങ്ങളെ മാത്രം ഉൾക്കൊണ്ട്, 'മതങ്ങൾക്കെല്ലാം അതീതവും ശാസ്ത്രപരവുമായ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു'. മേല്പടി വസ്തുത പ്രകാരം, ഭൂമിയിലെങ്ങും മതവിശ്വാസികളാണ് ഉള്ളത്; ദൈവ-വിശ്വാസികൾ ഇല്ല. മതപരമായ വിശ്വാസങ്ങളെയും മതങ്ങളെയും സമ്പൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിക്കാതെ, യാതൊരാൾക്കും ദൈവ-വിശ്വാസിയാവാൻ കഴിയുന്നതല്ല; ദൈവ കാര്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായം പറയാൻ പോലും യോഗ്യതയില്ല; നീക്കുപോക്കുകൾ സാദ്ധ്യമല്ല. ലളിതവും സത്യവുമായ വ്യാഖ്യാനമാണ്. ഏതൊരാൾക്കും സ്വയം വിശകലനം ചെയ്ത് തങ്ങൾ മതവിശ്വാസി ആണോ ദൈവ- വിശ്വാസി ആണോ എന്ന് കണ്ടെത്താം. വിശകലനത്തിന് ചുവടെയുള്ള ഖണ്ഡിക ഉപയോഗപ്പെടുത്താം. ((മറ്റു മത-ജാതി പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ അഥവാ തങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവുമധികം അനിഷ്ടമായ മത-ജാതി /രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഭാഗമായ കുടുംബത്തിൽ ജനിക്കുകയും വളരുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ എപ്രകാരമുള്ള മത-ജാതി /രാഷ്ട്രീയ വിശ്വാസങ്ങളെയും ആചാരങ്ങളെയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും മറ്റും പുലർത്തുമായിരുന്നു, ശരിവയ്ക്കുമായിരുന്നു എന്നിങ്ങനെ ചിന്തിക്കുവാൻ പോലും ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന മത-ജാതി- ഉപജാതി- രാഷ്ട്രീയ-വർഗ്ഗ ജീവികൾ തയ്യാറല്ല; തല്പരരല്ല. ... ഭൂമിയൊന്ന് കുലുങ്ങിയാൽ; കാറ്റൊന്ന് പത്തു മിനിറ്റ് വീശിയാൽ ജാതിയുമില്ല മതവുമില്ല. പിന്നെ ജീവനും ജീവിതത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ഓട്ടമാണ് ! ദൈവം മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്ന ബുദ്ധിശക്തികളെ നന്നായി ഉപയോഗിക്കാൻ ധാർമ്മിക ശുദ്ധിയും പരിശ്രമവും വേണം; അധമ-നീച കോപ്രായങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യാനും തിരുത്താനും നടന്നാൽ ജീവിക്കാൻ സമയം കിട്ടില്ല തുടങ്ങിയ വസ്തുതകളുമുണ്ട്.

അതേസമയം, 1) ഒരു മതം 100% ശരിയായാൽ മറ്റു യാതൊരു മതങ്ങളും 100% ശരിയല്ല എന്നാണർത്ഥം; 2) മതങ്ങളിലെ ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും വഴിപാടുകളും ബലികളും പ്രസാദ-വിതരണങ്ങളും പൂച്ചാണ്ടി നിയമങ്ങളും 50% പോലും അന്യോന്യം യോജിക്കുന്നില്ല, പലപ്പോഴും പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളുമാണ്; 3) രണ്ടു ബിന്ദുക്കളെ തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന നേർരേഖ ഒരെണ്ണമേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ; വളഞ്ഞ രേഖകൾ എത്ര വേണമെങ്കിലും വരയ്ക്കാം; എന്നതുപോലെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാര കർത്താവായ ദൈവത്തെയും, സൃഷ്ടികളായ ജീവികളെയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന നേർരേഖ അഥവാ സത്യമായ ദൈവശാസ്ത്രം ഒരെണ്ണമേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. ദൈവത്തെയും ജീവികളെയും ബന്ധിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ച വളഞ്ഞ രേഖകൾ മാത്രമാണ് മതങ്ങൾ. വളഞ്ഞ രേഖകൾ എത്ര വേണമെങ്കിലും വരയ്ക്കാം എന്നതുപോലെ മതങ്ങൾ എത്ര വേണമെങ്കിലും തട്ടിക്കൂട്ടാനാവും; നൂറ്റാണ്ടുകളായിട്ട് ചെയ്തു പോരുന്നുമുണ്ട്. 4) ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ ഭദ്രമാക്കിയിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളെയും ദൈവത്തെയും മാത്രമേ വിവരിക്കുകയുള്ളൂ; ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഉള്ളതെന്നും മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികളുടെ വ്യക്തിഗത ജീവിതകാര്യങ്ങളും ചരിത്രങ്ങളും ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളുടെ ഭാഗമല്ലെന്നും അറിയണം. ഏകമഹാഗുരു കൂടിയായ ദൈവം, മഹാ ഉചിതമായ സമയത്ത് ഓരോ മനുഷ്യനും മഹാദർശനവും മഹാശാസ്ത്രവും നേരിട്ട് മഹാ അനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്നതാണ്. ആവേശപ്പെട്ടും തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടും, മതജാതിജീവികളും മറ്റും തട്ടിക്കൂട്ടിയ അബദ്ധഭണ്ഡാരങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും, മനുഷ്യഗുരുക്കന്മാരെയും പിൻപറ്റുന്നവർക്ക്, അജ്ഞാനത്തെയും സ്വീകരിക്കേണ്ടതായി വരും. അജ്ഞാനത്തെ പകരുന്ന പഴയ ഗുരുക്കന്മാരും, ... ഭാവിയിലെ ഗുരുക്കന്മാരും ദൈവ ശിക്ഷകളെ പിടിച്ചു വാങ്ങുന്നവരാണ്. എന്തെന്നാൽ ദൈവം നേരിട്ട് ചുമതലപ്പെടുത്താതെ ദൈവ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുന്നതും ജനങ്ങളെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നതും കടുത്ത ദൈവനിന്ദയാണ്. ഏകമായ ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ പേരിൽ നൂറിലധികം മതങ്ങൾ ഉണ്ടായതിന്റെയും, മതങ്ങളുടെ പേരിൽ മതജാതിജീവികളായി പരിണമിച്ച മനുഷ്യർ തമ്മിലടിക്കുകയും കൊല്ലുകയും ഒക്കെ ചെയ്യുന്നതിന്റെ പൊരുൾ മനസ്സിലായാൽ നന്ന്. ഒരേ ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളാണ് ഭൂമിയിലെ സമസ്ത ജനങ്ങളും എന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ജനങ്ങളെല്ലാം മനുഷ്യരായിട്ട് ജീവിക്കുന്ന കാലം ഉടനെ ദൈവ-വിപ്ലവത്തോടെ ആരംഭിക്കുന്നതാണ്.)).

ഏക മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാവാത്സല്യവും, മഹാസഹനങ്ങളും, സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളും മഹാലിംഗത്തിൽ മഹാലയിക്കുന്നതാണ്.

ഏകദൈവത്തിന്റെ മഹാഇഷ്ടം എന്ന മഹാനീതി ശാസ്ത്ര പ്രകാരം നിർജ്ജീവമായും ജീവമായും പ്രവർത്തിക്കുന്ന പരമാത്മാവിന്റെ 'അംശത്തെ ജീവാത്മായും', മണ്ണും ഭൂമിയുമായ 'ദൈവത്തിന്റെ അംശത്തെ ശരീരമായും' സൃഷ്ടിച്ചാണ് ജീവി-സൃഷ്ടിയുടെ ആദ്യ ഭാഗം.

മഹാവാത്സല്ല്യം ഒന്നു കൊണ്ടു മാത്രമാണ് കുഞ്ഞുങ്ങളിൽ നിന്ന് "എന്റെ" എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം മറയ്ക്കുന്നതും മറപ്പിക്കുന്നതും. അതിനായി ക്കൂടി ഉപകരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയിലെ സമസ്ത വസ്തുക്കളിലും ഭാഗികമായ അവകാശവും അധികാരവും പ്രാപ്തമാകുന്ന മഹാപദ്ധതിയും മഹാആവിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ ജീവികളുടെയും ശരീരം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത് മണ്ണായ ഭൂമിയിലെ മൂലകങ്ങൾ കൊണ്ട്.. എല്ലാ മനുഷ്യരും എല്ലാ ജീവികളും ശ്വസിക്കുന്നത് ഒരു വായു തന്നെ... എല്ലാ ജീവികൾക്കും ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശവും അധികാരവും ഭൂമി നേരിട്ട് നൽകിയിരിക്കുകയാണ്.

മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം, ജീവികൾക്കെല്ലാം (ദൈവമായ) മണ്ണിലും സമ്പത്തിലും അവകാശം നൽകിയിട്ടുള്ളതു കൊണ്ടാണ് മണ്ണായ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാൻ ജീവികൾക്കെല്ലാം സാധിക്കുന്നത്.

മണ്ണിന്റെ / മണ്ണിലെ മഹാഭീമമായ ഭൗതിക ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളെ അഥവാ മഹാശാസ്ത്രത്തെ മനുഷ്യൻ എന്ന ജീവിക്ക് മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് മനുഷ്യ-ജീവിക്ക് കൂടുതൽ അവകാശങ്ങളും അധികാരങ്ങളും നൽകിയിരിക്കുന്നു എന്ന് സുവ്യക്തമാണ്.

ഭൂമിയായ ദൈവം, മനുഷ്യരെ സാമൂഹ്യ ജീവിയായി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയാൽ, ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വികസനങ്ങളിലൂടെ ഭൂമിയിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന/ ഭൂമി നൽകുന്ന ആനന്ദങ്ങളും വിജ്ഞാനവും, ഭൂമിയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളായ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും പങ്കുവെക്കാൻ വ്യക്തിക്കും (ഭരണാധികാരിക്കും) ദൈവീകമായ സ്വയം ബാദ്ധ്യതയുണ്ട്. ഭൂമിയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ എന്ന പരമ-സത്യം ഉൾക്കൊണ്ട് വിശാലമായി വിജ്ഞാനവും ആനന്ദങ്ങളും പങ്കിട്ടാൽ, പകയും യുദ്ധങ്ങളും ഇല്ലാതെ ഭൂമിയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാൻ കഴിയും. (ഒരു ദേശത്തിലെ ശാസ്ത്ര സമൂഹത്തിന് വെളിപ്പെട്ടു കിട്ടിയ ശാസ്ത്ര പാഠം ലഭിക്കാൻ മറ്റു ദേശങ്ങളിൽ ഗവേഷണങ്ങളും ബന്ധപ്പെട്ട ബഹുവിധ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും ഒഴിവാക്കാം.!)

തങ്ങളുടെ ആനന്ദത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കാനാണ് ഓരോ മനുഷ്യനും പ്രവർത്തിച്ചുപോരുന്നത്. ഭൂമിയിലെ വസ്തുക്കളുടെ മൂലകങ്ങളിൽ ആനന്ദങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതായ ശക്തികളെ ഭൂമിയായ ദൈവം മഹാലയി(പ്പി)ച്ചിട്ടുണ്ട്. മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ വസ്തുക്കളുടെ ഭൗതിക ശാസ്ത്രമെന്നത്, ഭൂമിയുടെ അംശങ്ങളായ വസ്തുക്കളിൽ / മൂലകങ്ങളിൽ ഭൂമി ഉള്ളടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ശക്തികളെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കാനുള്ളതാണ്. മനുഷ്യന് ക്രമാനുഗതമായി ഭൗതിക ശാസ്ത്രപാഠങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവ പ്രകാരം വസ്തുക്കളിലെ ശക്തികളെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കാനും, അവ ലഭ്യമാക്കുന്ന സുഖങ്ങളെ ആസ്വദിക്കുവാനും ഭൂമി മഹാ-അനുവദിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

മറ്റുള്ള ജീവികളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായിട്ട് മനുഷ്യരുടെ ആനന്ദങ്ങളെല്ലാം കുടുംബവുമായും സമൂഹവുമായും ബന്ധപ്പെട്ടതാകയാൽ, കാലമാറ്റത്തിനും ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വികസനങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ച് അഗ്നി ഉപയോഗിച്ചുള്ള പാചകം, വീട്, കൃഷി, കച്ചവടം, നെയ്ത്ത്, തയ്യൽ, മേശിരിപ്പണി, വൈദ്യം, വിമാനം-കപ്പൽ -ട്രെയിൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ബഹുവിധ ഗതാഗത സൗകര്യങ്ങൾ, വാർത്താ വിനിമയം, റേഡിയോ, ടെലിവിഷൻ, കമ്പ്യൂട്ടർ, മൊബൈൽ ഫോൺ, തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് മനുഷ്യരുടെ ജീവിതത്തിൽ സ്ഥാനങ്ങളുണ്ടാകുന്നു.

ഭൂമിയിലെ വസ്തുക്കളുടെ മൂലകങ്ങളിൽ മഹാലയി(പ്പി)ച്ചിട്ടുള്ള ഭൗതിക ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങൾ, ശക്തികൾ, ആനന്ദങ്ങൾ, എന്നിവയെ മനുഷ്യരുടെ അദ്ധ്വാനവുമായിട്ട് ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

മഹാഭീമമായ ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിലെ പാഠങ്ങളെ വെളിപ്പെട്ടുകിട്ടാൻ ഒരു കൂട്ടം മനുഷ്യർ ഗവേഷകർ, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തുടങ്ങിയ പേരുകളിൽ തൊഴിൽ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ശാസ്ത്ര പാഠങ്ങൾ പ്രകാരം ശാസ്ത്ര സൗകര്യങ്ങളെ കണ്ടെത്താനും, അവയെ ഏതൊരാൾക്കും പൊതുജനങ്ങൾക്കും ലഭ്യമാക്കുവാനും വീണ്ടും കർമ്മം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ ജീവിത മേഖലകളെയും എല്ലാ ശാസ്ത്ര ശാഖകളുമായും ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാൽ, എല്ലാ മേഖലകളിലും ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വികസനങ്ങളും അവ പ്രകാരമുള്ള അനന്തമായ വ്യവസായങ്ങളും, പുതിയ പുതിയ തൊഴിലുകളും തൊഴിലാളികളും ഉണ്ടാകുന്നു. അതായത് ഭൂമിയായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാജ്ഞാനമാകുന്ന മഹാശാസ്ത്രത്തെയും അവ പ്രകാരമുള്ള ശക്തികളെയും കണ്ടെത്താനും സുഖ സൗകര്യങ്ങളെ ഒന്നൊന്നായി മനസ്സിലാക്കി അനുഭവിക്കാനും മനുഷ്യരെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നത് അവരെ കർമ്മം ചെയ്യിച്ചു കൊണ്ടാണ്, അഥവാ അദ്ധ്വാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ്.

ശാസ്ത്ര പാഠങ്ങളും സൗകര്യങ്ങളും കണ്ടെത്താനുള്ള ശക്തി മനുഷ്യർക്കു നൽകുന്നതും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതും ഭൂമി/ദൈവം തന്നെയാണെങ്കിലും, മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ച് അവർ അദ്ധ്വാനിച്ചതായി വരുന്നു. അവരെ അദ്ധ്വാനിപ്പിച്ചതാണെന്ന് അവർ അറിയാതെ പോകുന്നു. ദൈവം മനുഷ്യരെ അദ്ധ്വാനിപ്പിച്ചു എന്നതുപോലെ, മനുഷ്യർ അദ്ധ്വാനിച്ചു എന്നതും സത്യം തന്നെയാണ്...മഹാവാത്സല്യവും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാആവിഷ്ക്കാരമാണത്. മനുഷ്യർക്ക് ഭൂമിയിലെ വസ്തുക്കളിൽ അവകാശം ഉന്നയിക്കാനുള്ള അധികാരത്തെ ഭൂമിയായ ദൈവം തന്നെ മനുഷ്യർക്കു നൽകുകയാണ്. എന്തിന് ഈ ചുറ്റിക്കളി എന്നു ചോദിച്ചാൽ, ദൈവത്തിന്റെ അടിമകളാവാതെ അദ്ധ്വാനിച്ചു ജീവിക്കുന്നവരായും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവരായും മനുഷ്യരെ രൂപപ്പെടുത്താനുള്ള മഹാആവിഷ്ക്കാരമാണത്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, കുഞ്ഞുങ്ങളായ ജീവികളോടുള്ള മഹാവാത്സല്യം കാരണം, മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം എല്ലാ ആനന്ദങ്ങളെയും സ്വന്തം മഹാരൂപമായ ഭൂമിയിൽ സൃഷ്ടിക്കുകയും, കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങളായ മനുഷ്യരെ മടിയന്മാരും അലസന്മാരുമാകാതെ മഹാസംരക്ഷിക്കുവാനായിട്ട് മഹാസംവിധാനങ്ങളെയും മഹാഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഭൂമിയിൽ വച്ച് ജീവി-ശരീരങ്ങൾ കൊണ്ട് അറിയുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്ത ആനന്ദങ്ങളെ അനന്തമായിട്ട് ആസ്വദിക്കുന്ന മഹാഅവസ്ഥയാണ് 'മോക്ഷം' എന്നും; ഭൂമിയിലെ ആനന്ദങ്ങളെയെല്ലാം ഭൂമിയിലെ വസ്തുക്കളിലും ജീവികളിലുമായിട്ട് മഹാലയിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും, ആനന്ദങ്ങളും ആനന്ദങ്ങളെ നേടാനുള്ള ഉപാധികളുമാണ് സമ്പത്തെന്നും തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ, സമ്പത്തുകളെ നേടാനായിട്ട് ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായിട്ട് പ്രയത്നിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മോക്ഷത്തെ വിഷയമാക്കാതെ ജീവിക്കുമ്പോഴും, തങ്ങളുടെ ആനന്ദങ്ങളും ആനന്ദങ്ങളെ നേടാനുള്ള ഉപാധികളുമായ സമ്പത്തുകളെ വർദ്ധിപ്പിക്കാനാണ് ഓരോ മനുഷ്യനും പ്രയത്നിക്കുന്നത്. വളർത്തു മൃഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികൾ, മനുഷ്യരുടെ സ്വത്തല്ല/സ്വന്തമല്ല. ദൈവം നൽകിയാൽ മാത്രമേ മറ്റുള്ള ജീവികളെ ഉപയോഗിക്കാൻ മനുഷ്യർക്ക് അവകാശവും അധികാരവുമുള്ളൂ. മറ്റുള്ള ജീവികൾക്കും മഹാസമനീതിയെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ദൈവം മഹാനീതിപതിയാവുകയുള്ളൂ. അതിൻ പ്രകാരമുള്ള നിയമങ്ങളെയും മണ്ണിൽ മഹാലയിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാവും എന്നു ചിന്തിക്കുവാൻ ഉയർന്ന ബുദ്ധിശക്തികളെ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. മണ്ണിന്റെ നിയമങ്ങളെ കണ്ടെത്താനും മനസ്സിലാക്കാനും ഉൾക്കൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കാനും തയ്യാറായാൽ അവകാശങ്ങളും അധികാരങ്ങളും വെളിവാകുന്നതാണ്.

മണ്ണായ ഭൂമിയുടെ അംശങ്ങൾ മാത്രമാണ് രാജ്യവും പ്രദേശങ്ങളും 'ജീവികളുടെ ശരീരങ്ങളും.' ശരീരത്തെ ദേശീയമാക്കാനോ, പ്രാദേശികമാക്കാനോ, മതപരമാക്കാനോ, ജീവാത്മാവിന് കഴിയുന്നതല്ല.

ഏതു പ്രദേശത്തു ജനിച്ചാലും ജീവിച്ചാലും അതാതു പ്രദേശത്തെ മണ്ണ് സൃഷ്ടിക്കുന്നതും നൽകുന്നതുമായ ശരീര കോശങ്ങളെയാണ് ജീവാത്മാവ് "എന്റെ ശരീരം" എന്നു പറയുന്നത്. ശരീരത്തിലെ കോശങ്ങളെ ശരീരം സ്വയം നവീകരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് ജീവികളുടെയെല്ലാം ശരീര വളർച്ച, രോഗ ആഗമനം, രോഗ പ്രതിരോധം, ശുശ്രൂഷ, മുറിവ് ഉണങ്ങൽ, തുടങ്ങിയവയെല്ലാം നടക്കുന്നത്. ഭക്ഷണ സാധനങ്ങളും മരുന്നുകളും ഒക്കെ ശരീരത്തിനു നൽകാൻ ജീവാത്മാവിനെ അനുവദിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ അവയെ സ്വീകരിക്കുന്നതും കോശങ്ങളെ പുതിയതായി സൃഷ്ടിക്കുന്നതുമെല്ലാം മണ്ണും ശരീരവുമായ ദൈവാംശം സ്വയം മഹാനിശ്ചയിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. അക്കാരണത്താൽ തിരുവനന്തപുരത്ത് ജനിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ കോട്ടയം, കൊച്ചി, തമിഴ്നാട്, ബോംബെ, കാശ്മീർ, പാകിസ്ഥാൻ, ചൈന, അമേരിക്ക, റഷ്യ, ഗൾഫ് നാടുകൾ തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിലെ ഒരു പഴം കഴിക്കുകയോ, ജലം കുടിക്കുകയോ, മരുന്നുകൾ കഴിക്കുകയോ ചെയ്താൽ പോലും, അവയിൽ നിന്ന് ശരീരം സദാ പുതിയ കോശങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയാൽ, മനുഷ്യന്റെ ശരീരത്തിനെ ജീവാത്മാവ് അവകാശപ്പെടുന്ന പ്രാദേശിക-മൂഢത്വം ബാധിക്കുന്നതല്ല. ഭരണാധികാരികൾക്കും സൈനികർക്കും സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കും മറ്റുള്ള ജീവികൾക്കുമെല്ലാം ബാധകമായ സത്യമാണത്.

ജീവികൾ മരിക്കുകയോ വധിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, 'മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിന്റെ അംശമായ ശരീരം' മഹാശാസ്ത്ര പ്രകാരവും, മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരവും, സ്വയം വഹിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ജീവാത്മാവിനെ പുറത്താക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. മാംസം എന്ന പേരിൽ മറ്റുള്ള ജീവികളുടെ ഭക്ഷണമായിട്ട് പരിണമിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും, (ശവ) ശരീരം എവിടെയുമുള്ള മണ്ണിലടിയുന്നതാണ്. ശരീരത്തിന് ജനിച്ച പ്രദേശമെന്നോ ജീവിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളെന്നോ വ്യത്യാസമില്ല. മണ്ണും ഭൂമിയും ദൈവ-അംശവുമായ ശരീരം ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞ് വീണ്ടും മണ്ണായി മാറുന്നതാണ്. സർവ്വം മണ്ണടി. ശരീരം പ്രത്യക്ഷമായിട്ട്, ജീവാത്മാവിന് അനുവദിക്കുന്നതായ അവയവ-ചലനങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഏതൊരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാനും ചെയ്യാതിരിക്കുവാനും, ഏതൊരു വസ്തുവും ഉപയോഗിക്കാനും ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കാനും ജീവാത്മാവിന് സമ്പൂർണ്ണ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രസ്തുത സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഉപയോഗിച്ച് മണ്ണും പ്രദേശവും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിന്റെയോ, ദൈവാംശമായ ശരീരത്തിന്റെയോ മഹാനീതി ഉൾപ്പെടെയുള്ള പ്രവർത്തന കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാൻ ജീവാത്മാവായ സൃഷ്ടിക്കു കഴിയുന്നതല്ല. പ്രാദേശികത്വത്തെ നിർവ്വചിക്കാനോ പ്രാദേശികത്വം അവകാശപ്പെടാനോ കഴിയുന്നവർ ഭൂമിയിൽ ഇല്ല. 'മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിന്റെ അംശമായ പ്രദേശത്തെ' നിർവ്വചിക്കാൻ ദൈവത്തിനു മാത്രമാണ് കഴിയുക. ദൈവത്തിനു മാത്രം മഹത്വം.

മനുഷ്യർക്ക് 'ലഭ്യമായ ബുദ്ധിശക്തി കൊണ്ട് ' ശരിയല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നവയെ ശരിവെച്ചു കൂടാ. ശരിയായ കാര്യങ്ങളെ ശരിവെക്കുകയും വേണം. കുറച്ചു ചകിരി കൈയ്യിലെടുത്ത് "ഇതാണ് തെങ്ങ്", ഒരു ചക്കക്കുരു കൈയ്യിലെടുത്ത് "ഇതാണ് പ്ലാവ്", വാഴപ്പഴത്തിന്റെ അല്പം തൊലി കൈയ്യിലെടുത്ത് "ഇതാണ് പ്ലാവ്/തെങ്ങ്", മുറിച്ചെടുത്ത അല്പം മുടി കൈയ്യിലെടുത്ത് "ഇതാണ് മനുഷ്യന്റെ തല /മനുഷ്യൻ", എന്നിങ്ങനെയെല്ലാം പറഞ്ഞാൽ ശരിയല്ല.

ഇനി ദൈവത്തിന്റെ മഹാരൂപമായ ഭൂമിയോട് അഥവാ മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തോട് മനുഷ്യർ കാട്ടുന്ന ഏറ്റവും കൊടിയ അപരാധത്തെ മനുഷ്യർക്ക് ലഭ്യമായ ബുദ്ധിശക്തി കൊണ്ട് വിശകലനം ചെയ്ത് ശരിയും തെറ്റും മനസ്സിലാക്കണം. ഭൂമിയിലാണ് മനുഷ്യരും മറ്റുള്ള ജീവികളുമെല്ലാം ജീവിക്കുന്നതെന്നും; ഭൂമിയുടെ ഭാഗങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഇന്ത്യ, പാകിസ്താൻ, അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ, റഷ്യ, ബംഗ്ലാദേശ്, മ്യാൻമർ/ബർമ്മ, ചൈന, ശ്രീലങ്ക/സിലോൺ, ഫ്രാൻസ്, ഇറ്റലി, അമേരിക്ക, ഇംഗ്ലണ്ട് തുടങ്ങിയ 200-ൽ പരം രാജ്യങ്ങളെന്നും ഒരുവിധപ്പെട്ട ജനങ്ങൾക്കെല്ലാം അറിയാം. കാലാകാലങ്ങളിൽ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചുപോരുന്ന അനേകം ജീവികളിൽ ഒന്നു മാത്രമായ മനുഷ്യ ജീവികൾ തങ്ങൾക്ക് ദൈവം മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിയിട്ടുള്ള അധിക ബുദ്ധിശക്തികളെ ദുരുപയോഗം ചെയ്ത് തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ഭൂപ്രദേശങ്ങൾക്ക് അതിർത്തികളെ നിശ്ചയിക്കുകയും, വിവിധ പേരുകൾ നൽകി വ്യത്യസ്ത രാജ്യങ്ങളായിട്ട് പ്രഖ്യാപിച്ചതുകൊണ്ട്, ഭൂപ്രദേശങ്ങൾ വ്യത്യസ്ത രാജ്യങ്ങളായിട്ട് മാറുന്നതല്ല.

ഭൂപ്രദേശങ്ങളുടെ ഉടമയും സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാര കർത്താവും, ഭൂമി എന്ന മഹാരൂപത്തെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ദൈവത്തിനു മാത്രമാണ് ഭൂപ്രദേശങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങളെ മഹാനിശ്ചയിക്കുവാൻ അവകാശവും അധികാരവുമുള്ളത്. ഉദാഹരണമായിട്ട്, മനുഷ്യ ജീവികൾക്കു തോന്നുമ്പോലെയെല്ലാം (1) ബർമ്മ / മ്യാൻമർ, സിലോൺ / ശ്രീലങ്ക, മദിരാശി / മദ്രാസ് / ചെന്നൈ, ബോംബെ / മുംബൈ എന്നിങ്ങനെ പേരുകൾ ഇടുന്നതുകൊണ്ടോ, പേരുകൾ മാറ്റുന്നതു കൊണ്ടോ; (2) കന്യാകുമാരിയെ തമിഴ്നാടിന്റെയോ കേരളത്തിന്റെയോ ഭാഗമായിട്ട് കണക്കാക്കുന്നതു കൊണ്ടോ; കാശ്മീരിനെ ഭാഗികമായോ പൂർണ്ണമായോ ഇന്ത്യയുടെ ഭാഗമായിട്ട് കണക്കാക്കുന്നതു കൊണ്ടോ; (3) ഇന്ത്യയെയും പാകിസ്താനെയും ബംഗ്ലാദേശിനെയും മൂന്നായിട്ടോ ഒന്നായിട്ടോ കണക്കാക്കുന്നതു കൊണ്ടോ; ഭൂപ്രദേശങ്ങൾക്ക് മാറ്റമുണ്ടാകുന്നില്ല. അതേസമയം ഭൂകമ്പം, സുനാമി, അഗ്നിബാധ, അഗ്നി പർവ്വതം, കാട്ടുതീ, കൊടുങ്കാറ്റ്, മഞ്ഞ്, വെയിൽ, മഴ, വെള്ളപ്പൊക്കം, തുടങ്ങിയവ കൊണ്ട് മഹാശാസ്ത്രപരമായിട്ടു തന്നെ ഭൂമിയിലെ പ്രദേശങ്ങളുടെ അതിർത്തികളെ മാറ്റിമറിക്കാനും, പഴയ പ്രദേശങ്ങളെ ഭാഗികമായോ പൂർണ്ണമായോ സമുദ്രങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ചും മറ്റും പിൻവലിക്കാനും പുതിയ പ്രദേശങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കാനും ഭൂപ്രദേശങ്ങളുടെ ഉടമയും സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാര കർത്താവുമായ ദൈവത്തിനു കഴിയുന്നതാണ്. മഹാശക്തിയും മഹാമാതാവും മഹാനീതിപതിയും ഭൂമിയുമായ ദൈവം, വൈവിധ്യങ്ങളായ ഭൂപ്രദേശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് സൃഷ്ടികളായ മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികൾക്കെല്ലാം വേണ്ടിയാണ്.

സ്വന്തം മഹാആനന്ദമായിട്ട് സൃഷ്ടികളോടുള്ള മഹാവാത്സല്യത്തെ മഹാനിശ്ചയിച്ചും, സൃഷ്ടികളെയെല്ലാം തന്റെ പൊന്നോമന-കുഞ്ഞുങ്ങളായിട്ട് മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചും കൊണ്ട് കുഞ്ഞുങ്ങളെയെല്ലാം ദൈവം മഹാകരുതുന്നു. മത്സ്യം, സസ്യം, പക്ഷി, മൃഗം, മനുഷ്യൻ എന്നീ ജീവിചക്രത്തിലൂടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെയെല്ലാം പരിണമിപ്പിക്കുകയും അഞ്ചാമത്തെ മനുഷ്യാവസ്ഥയിൽ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മഹാശാസ്ത്രത്തെ നൽകുകയും അനന്തമായ ആനന്ദങ്ങളെ അനുഭവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശേഷം മാനുഷികമായ ബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും, ഭൂമിയായ ദൈവത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിച്ച്, 'അനന്തമായ ആനന്ദങ്ങളുടെ പര്യായമായ മോക്ഷത്തെ' മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്നു.

100 മനുഷ്യ ജന്മങ്ങളിലൂടെ ഭൂമിയിലെ അനന്തങ്ങളായ ആനന്ദങ്ങളെയെല്ലാം, സമആനന്ദമെന്ന മഹാസമനീതിയോടെ ഓരോ മനുഷ്യനും മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്നത് ജന്മഗുണങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടാണ്. യാതൊരു വ്യക്തികൾക്കും അവരുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കും ജന്മഗുണങ്ങളിൽ പങ്കില്ല. സ്വന്തമായ ഇഷ്ടപ്രകാരം സ്ത്രീ-പുരുഷൻ, ആയുസ്സ്, ആരോഗ്യം, സൗന്ദര്യം, നിറം, ഉയരം, തൊഴിൽ അഭിരുചി, വിനോദ അഭിരുചി, മാതാപിതാക്കൾ, സാമ്പത്തിക ഭദ്രത, ജനനസ്ഥലം തുടങ്ങിയവയെ നിശ്ചയിച്ചു കൊണ്ട് ജനിക്കാൻ യാതൊരു മനുഷ്യർക്കും സാധിക്കുന്നതല്ല എന്നതിൽ നിന്നും അവയെല്ലാം ജന്മഗുണങ്ങളാണെന്നു സുവ്യക്തമാണ്.

മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം മഹാനീതിശാസ്ത്രമനുസരിച്ച് മഹാനിർവ്വഹിക്കുന്ന ജനനസ്ഥലം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജന്മഗുണങ്ങളുടെ പേരിലും; ദൈവത്തിനു മാത്രം എക്കാലവും സ്വന്തമായ ഭൂപ്രദേശങ്ങളുടെ പേരിലും; കേമത്തം കാട്ടുന്നതും, കലഹിക്കുന്നതും, ഒളിപ്പോരു നടത്തുന്നതും, യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതും വലിയ ഭോഷത്തവും നീചത്തവുമാണെന്ന് സ്വയം വിശകലനം ചെയ്താലറിയാം. ദൈവം മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിയിട്ടുള്ള അധിക ബുദ്ധിശക്തികളെ ദുരുപയോഗം ചെയ്ത്, ഭൂപ്രദേശങ്ങളെ തങ്ങൾക്ക് തോന്നുമ്പോലെയെല്ലാം വേർതിരിച്ച ശേഷം രാജ്യസ്നേഹം, രാജ്യദ്രോഹം, എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞ് വാക്കേറ്റങ്ങളും അടിപിടിയും യുദ്ധങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നത് ഒരുപക്ഷേ ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഭോഷത്തമാവാം. ജീവികളുടെയെല്ലാം മഹാപിതാവും മഹാമാതാവും മഹാനീതിപതിയുമായ ദൈവത്തെ, മനുഷ്യരൂപിയായിട്ടോ ഈ സന്ദേശത്തെ വായിക്കുന്ന വ്യക്തിയായിട്ടോ മനസ്സിലാക്കാനും സങ്കല്പിക്കാനും കഴിയുന്നവർക്ക്, ദൈവത്തിന്റെ അഥവാ താങ്കളുടെ ശരീരത്തിലെ പാദം, വിരല്, നഖം, രോമം, തലമുടി, കണ്ണ്, മൂക്ക്, ചെവി, നാവ്, കയ്യ്, ആമാശയം, പൃഷ്ഠം, ഹൃദയം, തുടങ്ങിയ അനേക ശതകം/ ലക്ഷം/കോടി അവയവങ്ങളിൽ / കോശങ്ങളിൽ ചിലതായിട്ട് രാജ്യങ്ങളെയും അവയിലെ സംസ്ഥാനങ്ങളെയും ജില്ലകളെയും പഞ്ചായത്തുകളെയും പട്ടണങ്ങളെയും കുന്നുകളെയും മലകളെയും പർവ്വതങ്ങളെയും വനങ്ങളെയും സമുദ്രങ്ങളെയും നദികളെയും തോടുകളെയുമൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഒരു മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ അവയവങ്ങൾക്കും ആരോഗ്യം ഉണ്ടാകുമ്പോഴും, ജീവാത്മാവിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾ സാധിക്കുമ്പോഴും വ്യക്തി ആനന്ദിക്കുന്നു. ആഗ്രഹങ്ങൾക്ക് വിപരീത പരിസ്ഥിതി ഉണ്ടാകുമ്പോഴും; അവയവങ്ങൾക്ക് ആരോഗ്യം കുറയുകയും യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയാതെ വരുമ്പോഴും അവയവങ്ങൾക്കും വ്യക്തിക്കും മഹാനീതി ശാസ്ത്രപരമായ വിനാശം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

വ്യക്തിയുടെ ശരീര ഭാഗങ്ങളും അവയവങ്ങളുമായ കണ്ണുകൾ, ചെവികൾ, മൂക്ക്, നാക്ക്, തലമുടി, കിഡ്നി, വിരലുകൾ, കൈകാലുകൾ, തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് മഹാശാസ്ത്രപരമായിട്ട് ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് തടസ്സം ഉണ്ടാവുകയോ, അവയവങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുകയോ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ വ്യക്തിയുടെ ജീവിത-വേദന വർദ്ധിക്കുന്നതാണ്; ജീവനും ദൈവത്തിന്റെ വാതകരൂപവുമായ ഓക്സിജൻ മഹാഭരിക്കുന്നതു പ്രകാരം സ്വത്വമായ ജീവാത്മാവാണ് വേദനിക്കുന്നത്.

വ്യക്തിയുടെ ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങളിലെല്ലാം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നത് ഒരേ ജീവാത്മാവാണ്. അതേപോലെ, ഭൂമിയുടെ എല്ലാ ഭൂപ്രദേശങ്ങളിലും, രാജ്യങ്ങളിലും, സംസ്ഥാനങ്ങളിലും, ജില്ലകളിലും, നഗരങ്ങളിലും, ഗ്രാമങ്ങളിലും, കുന്നുകളിലും, മലകളിലും, പർവ്വതങ്ങളിലും, വനങ്ങളിലും, സമുദ്രങ്ങളിലും, നദികളിലും, തോടുകളിലും ഒക്കെ മഹാലയിച്ച് മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ മഹാനിർവ്വഹിക്കുന്നത് മഹാശക്തിയും മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ഏകദൈവമാണ്.

ഭൂമിക്കും, ഭൂമിയുടെ അവയവങ്ങളും അംശങ്ങളും മാത്രമായ രാജ്യങ്ങൾക്കും സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ജില്ലകൾക്കും മറ്റും ജയ് വിളിക്കാൻ ഭൂമിയോ, ഭൂമിയുടെ അംശങ്ങളായ ദേശങ്ങളോ നാട്ടു-പ്രദേശങ്ങളോ യാതൊരാളോടും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. ഭൂമിക്ക് / ദൈവത്തിന് ജയ് വിളിയുടെ ആവശ്യവുമില്ല.

അജ്ഞാനികളും അധമരുമായ (?) ജനങ്ങൾ, ഭൂമിയുടെ അവയവങ്ങൾ മാത്രമായ രാജ്യങ്ങൾക്കും മറ്റും ജയ് വിളിക്കുകയും ദേശീയ ഗാനങ്ങളെന്ന പേരിൽ കോപ്രായങ്ങൾ കാട്ടിക്കൂട്ടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ശാസ്ത്രീയത ഇല്ലാതാവുന്നു; ദൈവ നിന്ദ ഉണ്ടാകുന്നു. അതോടെ മത്സരം, തമ്മിലടി, കൊലപാതകം, യുദ്ധം തുടങ്ങിയ പൈശാചിക കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നു.

നേതാക്കന്മാരും പട്ടാളക്കാരും മറ്റും മരിക്കുമ്പോൾ രാഷ്ട്രം അവരെ നമിക്കുന്നതായിട്ട് മന്ത്രിമാരും മറ്റും പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കടുത്ത ദൈവനിന്ദയാണ്. ആരെയും ആദരിക്കാനും ആദരിക്കാതിരിക്കാനും വ്യക്തികളെന്ന നിലയ്ക്ക് ഭരണാധികാരികൾക്ക് വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്.

എന്നാൽ മറ്റുള്ളവരുടെ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്മേൽ കൈകടത്താൻ ജനസേവകർ മാത്രമായ ഭരണാധികാരികൾ ഉൾപ്പെടെ യാതൊരാൾക്കും അവകാശമില്ല, അധികാരവുമില്ല. അങ്ങനെയിരിക്കെ മഹാശക്തിയും, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര കർത്താവുമായ ദൈവത്തിനു മാത്രം അവകാശവും അധികാരവും ഉള്ളതായ മഹാകാര്യങ്ങളെ 'മത-ജാതി-രാഷ്ട്രീയ- ജീവികളായി അധഃപതിച്ച കുഞ്ഞുങ്ങൾ' അപമാനിക്കുന്നത് കടുത്ത അപരാധമാണ്. മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം അനുവദിക്കുക കൂടി ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ഏതൊരാളും മരിക്കുന്നതെന്നു തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ, (മഹാപിതാവും) മഹാമാതാവും മഹാനീതിപതിയും കൂടിയായ ഭൂമി കുഞ്ഞുങ്ങളെ നമിക്കുന്നതായിട്ട് പ്രസ്താവിക്കുന്നതിലെ മൗഢ്യത വെളിവാകുന്നുണ്ട്.

ആയുധങ്ങൾക്കും മറ്റും പാഴാക്കുന്ന ധനവും ഊർജ്ജവും സമയങ്ങളുമെല്ലാം ജനങ്ങളുടെ പൊതുവായ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗപ്പെടണം, ഉപകരിക്കണം. ആയുധങ്ങൾക്കും ആയുധവാഹിനികൾക്കും കര-വായു-നാവിക സേനകൾക്കും അവരുടെയെല്ലാം വാഹനങ്ങൾക്കും ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾക്കുമായിട്ട് ഭൂമിയിലെ രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം പാഴാക്കുന്ന ധനവും ഊർജ്ജവും സമയങ്ങളും മനുഷ്യ ജീവിതങ്ങളുമെല്ലാം ലാഭിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഭൂമിയിലെങ്ങും സ്വർഗ്ഗ സുഖങ്ങളെ ഒരുക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

അധമ സംസ്കാരം കൊണ്ട് രൂപപ്പെട്ടതായ രാജ്യരക്ഷ എന്ന കള്ളപ്പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന നികൃഷ്ട തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന സൈനികരേക്കാൾ അധമരായിട്ടുള്ളത്, അന്താരാഷ്ട്രപരമായ തിരുത്തൽ നടപടികൾക്ക് പരിശ്രമിക്കാതെ പട്ടാളക്കാരെക്കൊണ്ട് നികൃഷ്ടജോലികളെ ചെയ്യിക്കുന്ന ഭരണാധികാരികളാണ്.

രാജ്യത്തെ തങ്ങൾ രക്ഷിക്കുന്നുവെന്ന് ഭരണാധികാരികളും പട്ടാളക്കാരും മറ്റും ചിന്തിച്ചുപോരുന്നത് കടുത്ത അജ്ഞാനവും അവിവേകവും നിമിത്തമാണ്, ദൈവനിന്ദയുമാണ്. മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിന്റെ അംശമായ രാജ്യം ജനങ്ങളെയും മറ്റുള്ള ജീവികളെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും രക്ഷിക്കുകയുമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്.

സമ്പത്തും, ലക്ഷക്കണക്കിന് ജനങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനവും, സമയവും, അമൂല്യമായ ജീവനുകളും നശിപ്പിക്കുന്ന പരേഡുകളും, പരിശീലനങ്ങളും, ഇലക്ഷനുകളും, ഉൾപ്പെടെയുള്ള കോപ്രായങ്ങൾ ശരിയല്ല. യുദ്ധങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച്, ആയുധങ്ങളും സന്നാഹങ്ങളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള കോടി കോടി-യുദ്ധച്ചിലവുകൾ ഒഴിവാക്കിയാൽ, അളക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധം ധന-ഊർജ്ജ-സമയ-ജീവ നഷ്ടങ്ങൾ ഒഴിവാകുന്നതാണ്. സമ്പത്ത്+ സമാധാനം+ ആനന്ദം കൊണ്ട് ഭൂമിയെ സ്വർഗ്ഗമാക്കാം !

മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിന്റെ അവയവങ്ങളും അംശങ്ങളും മാത്രമായ ദേശങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നില്ല. വ്യത്യസ്ത ദേശങ്ങളിൽ ജനിക്കുന്നത് സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരമല്ലാ എന്നതുപോലും തിരിച്ചറിയാത്ത അജ്ഞാനികളും അവിവേകികളുമായ നേതാക്കൾ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നതും അവരുടെ ഭാഗമല്ലാത്തതും സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ഭാഗവും, ഒരേ ഭൂമിയുടെ പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങൾ മാത്രവുമായ സൈനികരാണ് അന്യോന്യം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതും കൊല്ലുന്നതും അംഗവൈകല്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതും മഞ്ഞുമലകളിലും മറ്റും കഷ്ടപ്പെടുന്നതും!

സൈനികരല്ല യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടത്. യുദ്ധങ്ങളെ ഒഴിവാക്കാനും ധർമ്മശാസ്ത്ര പരമായി ഭൂമിയിലെ ജനങ്ങളെ ഒന്നിപ്പിക്കാനുമുള്ള ഭരണ-കടമ മറന്ന്, യുദ്ധം ചെയ്യാൻ മുട്ടിനിൽക്കുന്ന, ജനങ്ങളുടെ ചിലവിൽ കഴിയുന്ന വ്യത്യസ്ത ദേശങ്ങളിലെ 'രാജാക്കന്മാരും, മന്ത്രിമാരും, പ്രധാന മന്ത്രിമാരും, പ്രസിഡണ്ടുമാരും', സ്വന്തം ചെലവിൽ, സ്വയം ദ്വന്ദയുദ്ധം ചെയ്ത് പൈശാചിക വിനോദം ആസ്വദിക്കട്ടെ !

ഒരേ ഭൂമിയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളായ സൈനികരും മറ്റും അന്യോന്യം കൊല്ലുകയും ദ്രോഹിക്കുകയും, ചെയ്യുന്നത് നാടിനുവേണ്ടിയുള്ള വീരമൃത്യുവാണെന്നു കരുതുന്നത് നാടുകളും ദേശങ്ങളും മണ്ണും മഹാപിതാവും മഹാമാതാവും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തെ നിന്ദിക്കുകയും വേദനിപ്പിക്കുകയും മാത്രമാണ്. സൃഷ്ടികളുടെ ജീവനും അദ്ധ്വാനവും സമ്പത്തും സമാധാനവും സന്തോഷവും നശിപ്പിക്കുന്ന യുദ്ധം പാടില്ല.

റിപ്പബ്ലിക്/സ്വാതന്ത്ര്യ ദിനങ്ങളിൽ പ്രകടമാക്കുന്ന സൈനിക ശക്തിയും, വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ കലകളും ടെലിവിഷനിലും ഉപരി ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ഫോൺ വഴി വീഡിയോ ക്ലിപ്പുകളായി ഇന്ന് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. നാടിന്റെ അഥവാ രാജ്യത്തിന്റെ ശക്തിയാണ് ജനങ്ങളുടെ സേവകരായ ഭരണാധികാരികളുടെ ചുമതലയിൽ പ്രകടമാക്കുന്നത് എന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ചു പോവരുത്.

ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത ഏകമഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാരൂപമായ ഭൂമിയുടെ അംശങ്ങളും അവയവങ്ങളുമായ രാജ്യത്തിന്റെയും, സൂക്ഷ്മമായ വസ്തുക്കളുടെയും, അതിസൂക്ഷ്മമായ ആറ്റങ്ങളുടെയും, അവയിൽ മഹാലയിച്ചിട്ടുള്ള മഹാസൂക്ഷ്മവും മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് അതീതവുമായ **ഓം** എന്ന ശബ്ദ ബ്രഹ്മത്തിന്റെയും ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാശക്തികളെ അളക്കാൻ സൃഷ്ടിയും നിസ്സാരനുമായ മനുഷ്യർക്ക് കഴിയുന്നതല്ല. ഭൂമിയായ ദൈവത്തിന്റെ അംശമായ ശരീരം, പ്രത്യക്ഷമായിട്ട്, നൽകാതെ നൽകുന്നതായ ഏതാനും അവയവങ്ങളുടെ ചലനങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഇഷ്ടംപോലെയെല്ലാം സ്വയം ചിന്തിക്കാനും സംസാരിക്കാനും പ്രവർത്തിക്കാനും ജീവാത്മാവിന് സാധിക്കുന്നതാണ് എന്നതിനെ ദുരുപയോഗം ചെയ്ത് രാജ്യത്തിന്റെ ശക്തി എന്ന് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ കടുത്ത ദൈവനിന്ദയുണ്ട്. പൊതു ജനങ്ങളുടെ ശത-സഹസ്രകോടികളായ സമ്പത്തും ലക്ഷക്കണക്കിന് ജനങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനവും സമയവും, പാഴാക്കാതെ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ കുടിവെള്ളവും പാചകവാതകവും മറ്റും സൗജന്യമാക്കാൻ രാജ്യങ്ങളിലെ ഭരണകൂടങ്ങൾക്ക് കഴിയും എന്ന് മുമ്പ് വിശദീകരിച്ചതാണ്.

സൂര്യനും ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളും മറ്റും ഏതെങ്കിലും പ്രദേശത്തെ ജനങ്ങളുടെ മാത്രമോ, ഒരു പ്രദേശത്തിന്റെയോ സ്വന്തമാണ് എന്ന് വാദിച്ചാൽ ഭോഷത്തമാണ്. ഭൂകമ്പം, സുനാമി, അഗ്നിബാധ, അഗ്നി പർവ്വതം, കാട്ടുതീ, കൊടുങ്കാറ്റ്, മഞ്ഞ്, മഴ, വെയിൽ, ചൂട്, കാലാവസ്ഥ, തുടങ്ങിയവയും ദേശങ്ങൾക്ക് അതീതമായാണ് സംഭവിക്കുന്നത് എന്നതും, അവയുടെയും സർവ്വത്തിന്റെയും സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം എപ്പോഴും മഹാഭരിക്കുന്നത് ഏതെങ്കിലും പ്രദേശത്തെ ജീവികളോ/ജീവാത്മാക്കളോ അല്ലാ എന്നതും, മനുഷ്യരെ ഒരു ഭൂമിയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ എന്ന സത്യ-ബോധതലത്തിലേക്ക് ഉയർത്തണം. ദൈവീക ശരികളിലേക്ക് ഉയരട്ടെ !

'പഞ്ചായത്തുകളുടെ അധീനതയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പോലീസ് ' ഒഴികെയുള്ള സേനകൾ യാതൊരു നാടുകളിലും പാടില്ല. അതോടെ 'സൈനിക യുദ്ധങ്ങൾ' അവസാനിക്കുന്നതാണ്. ജയ് ഭൂമി !

മത-ജാതി-രാഷ്ട്രീയങ്ങൾക്കും തൊട്ടുതീണ്ടലുകൾക്കും മറ്റും യാതൊരു സ്ഥാനങ്ങളുമില്ലെന്നു സുവ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട്, ദൈവത്തിന്റെ വാതകരൂപമായ ഓക്സിജൻ ഭൂമിയിലെ എല്ലാ ജീവികളുടെയും നാസികയിലൂടെയും ശ്വാസകോശങ്ങളിലൂടെയും രക്തത്തിലൂടെയും (കയറി ഇറങ്ങി) പ്രവർത്തിച്ച് ജീവികൾക്കെല്ലാം ജീവൻ അഥവാ ശക്തി നൽകുന്നത് തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളായ ജീവികളോടുള്ള മഹാവാത്സല്യമാണ്.

എല്ലാ മനുഷ്യരെയും മറ്റുള്ള ജീവികളെയും വസ്തുക്കളെയും സമ്പത്തുകളെയും ആനന്ദങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം ആകയാൽ സർവ്വതിന്റെയും അവകാശവും അധികാരവും എക്കാലവും ദൈവത്തിനു മാത്രമാണ്. മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തമായ ശരീരത്തെ മണ്ണ് മടക്കി വാങ്ങുന്നതാണ്; മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം മഹാഉചിതമായ മറ്റൊരു ഭൂപ്രദേശത്ത് - ഒരു പക്ഷെ ഇന്ന് ശത്രു രാജ്യമായിട്ടു കണക്കാക്കുന്ന പ്രദേശത്ത് - ഇന്നലെകളിൽ ദ്രോഹിച്ചു വധിച്ച് പുനർജ്ജനിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ മകനോ മകളോ ആയി ഇന്നത്തെ പ്രധാനമന്ത്രിയോ പട്ടാളക്കാരനോ പുനർജ്ജനിച്ചേക്കാം. ...

ഒരു ജന്മത്ത് ഏറ്റവുമധികം പുണ്യം നേടാൻ കഴിയുന്നത് ഭരണാധികാരിയുടെ അഥവാ രാജാവിന്റെ അഥവാ മന്ത്രിയുടെ ജോലി ചെയ്യുമ്പോഴാണ്, ധാർമ്മികമായിട്ട് അധഃപതിച്ചാൽ ഏറ്റവുമധികം പാപവും. മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം 100 മനുഷ്യ ജന്മങ്ങളെ ഓരോ മനുഷ്യനും മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്നതും, രാജാവ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള തൊഴിലുകൾ ചെയ്യാൻ ഭൂമിയിലെ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും അവസരം ലഭിക്കുന്നതുമാണ്. ജീവികളുടെയെല്ലാം മഹാഭരണാധികാരിയും മഹാനീതിപതിയും മഹാശക്തിയും (മഹാപിതാവും) മഹാമാതാവുമായ ദൈവം എല്ലാ ജീവികളുടെയും മഹാദാസനും മഹാദാസിയുമായിട്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ അനുകരിക്കാൻ, ജനങ്ങളുടെ ദാസന്മാരായ മനുഷ്യ -ഭരണാധികാരികൾ പരിശ്രമിക്കണം. യഥാർത്ഥമായും, ജനങ്ങളുടെയെല്ലാം ദാസരാവണം ഭരണാധികാരികൾ.

യാതൊരു മനുഷ്യനും യാതൊരു ദേശത്തും ജനിക്കുന്നില്ല; ഏതെങ്കിലും ദേശത്ത് ജനിക്കാനോ ജനിപ്പിക്കാനോ യാതൊരു ജീവികൾക്കും കഴിയുന്നതല്ല.

എല്ലാവരും ജനിക്കുന്നത് മഹാശിവയും മഹാമാതാവുമായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാലിംഗം കൂടിയായ ആകാശത്തിന്റെ അകത്താണ്.

വിശദീകരണം: ഒരു കുട പോലെ വലുതായിക്കൊണ്ട്, പുതിയതായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെയെല്ലാം ഉൾക്കൊണ്ട് ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്ത ആകാശം എന്ന 'മഹാലിംഗം' വർത്തിക്കുന്നു. മഹാലിംഗത്തിന് 'മഹാശക്തി ലിംഗം, മഹാശിവ ലിംഗം, ശിവ ലിംഗം' എന്നീ പേരുകളുമുണ്ട്.

മഹാശിവലിംഗം എന്ന ആകാശം ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്ത 'മഹാശൂന്യം' കൂടിയാണ്. ജീവികളിലെ സ്ത്രീകളുടെ ഗർഭപാത്രത്തിലേക്ക് ഒരു ശൂന്യഭാഗത്തെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നല്ലാതെ അങ്ങനെ ഒരു അവയവം അവർക്കില്ല. മണ്ണായ ഭൂമി എന്ന മഹാശരീരമായ മഹാശിവയുടെ 'മഹാശൂന്യവും ആകാശവുമായ മഹാലിംഗത്തിന്റെ മഹാസൂക്ഷ്മമായ അംശങ്ങളാണ്,' ജീവികളിലെ സ്ത്രീകളുടെ ശരീരത്തിലെ മേല്പടി ശൂന്യവീഥി. എല്ലാ ജീവികളും/ജീവാത്മാക്കളും ജനിക്കുന്നത് മഹാലിംഗത്തിന് അകത്താണെന്നു ചുരുക്കം. മനുഷ്യരും മാതാപിതാക്കളും മുതുമുത്തശ്ശന്മാരുമെല്ലാം മഹാലിംഗത്തിനകത്ത് ജനിച്ചവരാകുമ്പോൾ, യാതൊരാൾക്കും എന്റെ രാജ്യം, എന്റെ ദേശം എന്നിങ്ങനെ പറയാൻ യാതൊരു യോഗ്യതകളും ഇല്ലെന്ന് സുവ്യക്തമാണ്. **മഹാലിംഗത്തിനുള്ളിൽ ജീവികളെ സൃഷ്ടിക്കാൻ വേറെയും കാരണങ്ങളുണ്ട് :** മഹാശിവയുടെ മഹാശരീരമായ ഭൂമിയുടെ അതിസൂക്ഷ്മമായ ഏതാനും അംശങ്ങൾ മാത്രമാണ് സ്ത്രീകളുടെയും കുട്ടികളുടെയും മുതിർന്നവരുടെയും ഉൾപ്പടെ എല്ലാ ജീവികളുടെയും ശരീരം. ദൈവത്തിന്റെ ഭാഗമല്ലാത്തതായ ജീവാത്മാവിനെ മത്സ്യമായിട്ട് ആദ്യം ജലത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കുകയും, ശേഷം 'മത്സ്യം സസ്യം പക്ഷി മൃഗം മനുഷ്യൻ' എന്ന ജീവിചക്രത്തിലൂടെ പരിണമിച്ചു മോക്ഷത്തെ നേടുകയും ചെയ്യുന്നത് 'മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിന്റെ അംശമായ ശരീരത്തെ ആധാരമാക്കിയാണ്; എങ്കിലും, 'യാതൊരിക്കലും സൃഷ്ടിയായ ജീവാത്മാവിനെ, ദൈവം കൂടിയായ മണ്ണിന്റെ ഭാഗമാക്കുകയോ മണ്ണിൽ തൊടുവിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല.' ഖരാവസ്ഥയിലുള്ള മണ്ണായ ഭൂമി നീതിയാണ്, മഹാനീതിയാണ്, മഹാനീതിപതിയായ ദൈവമാണ്.

ഭൗതികശാസ്ത്രവികസനം ഏറെക്കുറെ പരമാവധിയിലെത്തുന്ന അവസരത്തിൽ, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഔന്നത്യം സ്പഷ്ടമായി വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടും, ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ഭൗതിക-ധർമ്മ-ആത്മീയ ശാസ്ത്രങ്ങളെ യഥാവിധി ചിട്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും, കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനൊത്തുമാത്രമേ സമ്പൂർണ്ണ ദൈവശാസ്ത്രം അഥവാ മഹാശാസ്ത്രം അവതരിക്കുകയുള്ളൂ. പരമശിവൻ.

മണ്ണായ ഭൂമിയുടെ മക്കളാവാൻ പ്രയത്നിച്ചു പുണ്യം നേടുക.

ഭൂമിയെന്ന ഏക മഹാരാജ്യത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും, ഭൂപ്രദേശങ്ങൾ മാത്രമായ രാജ്യങ്ങളുടെ പേരിൽ കേമത്തം ഭാവിക്കാത്തവരുമായ കൃഷിക്കാർക്കും, ധർമ്മ ശാസ്ത്ര പ്രകാരം ജീവിക്കുന്ന എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും, മഹാശക്തിയായ ദൈവവും, ദൈവത്തിന്റെ ഏകദാസനും മഹാദാസനുമായ ഈയുള്ളവനും, ദാസരായിരിക്കുമെന്ന് മഹാവിനയത്തോടെയും മഹാവാത്സല്യത്തോടെയും അറിയിക്കുന്നു.

മണ്ണും പ്രദേശവും ഭൂമിയും മഹാപിതാവും മഹാമാതാവും മഹാനീതിപതിയുമായ ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളാണ് ഭൂമിയിലെ മുഴുവൻ മനുഷ്യരും മറ്റുള്ള ജീവികളും എന്ന വകതിരിവ് നേടുന്ന മനുഷ്യർ പ്രാദേശികത്വം അവകാശപ്പെടില്ലെന്നും ഭൂമിയുടെ കുഞ്ഞ് എന്ന മഹാ ബഹുമതി ആഗ്രഹിക്കുമെന്നും ചുരുക്കം. ലഭ്യമായ ശക്തിക്ക് അനുസരിച്ച് ആവിധം പ്രയത്നിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം തീർച്ചയായും പുണ്യം വർദ്ധിക്കുന്നതാണ്.

ഭൗതിക അസ്തിത്വമുള്ളതായ മണ്ണിന്റെ നിയമങ്ങൾ ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായ സമ്പൂർണ്ണ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഓരോ മനുഷ്യനും നൽകിയിട്ടുള്ളത് യഥാർത്ഥത്തിൽ യാതൊരാളുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെ കുറയ്ക്കുന്നതല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ള ഓരോ മനുഷ്യനും സമ്പൂർണ്ണ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും സമആനന്ദമെന്ന മഹാസമനീതിയെയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായിട്ട് മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകാനുള്ള മഹാആവിഷ്ക്കാരം കൂടിയാണ് ധർമ്മ ശാസ്ത്രം.

മനുഷ്യർ തട്ടിക്കൂട്ടുന്ന നിയമങ്ങളെല്ലാം ഭൗതിക അസ്തിത്വമില്ലാത്തവയും, മനുഷ്യരെ അടിമകളാക്കുന്നവയും ധാർമ്മിക അധഃപതനങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്നവയുമാണ്.

ദൈവ-വിപ്ലവം ആരംഭിക്കുന്നതോടെ, പോലീസും സൈനികരും ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ ജനങ്ങളും, ധാർമ്മികമായിട്ട് ഉയരുന്നതാണ്. മന്ത്രിമാരും മറ്റും തട്ടിക്കൂട്ടുന്ന അധമ നിയമങ്ങളെയും ആജ്ഞകളെയും നിർദ്ദേശങ്ങളെയും അനുസരിക്കുന്ന ഏറാൻമൂളിത്തവും അടിമത്തവും അവസാനിക്കുന്നതാണ്. എല്ലാ വിഷയങ്ങളെയും ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായിട്ട് സ്വയം വിശകലനം ചെയ്ത് ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായിട്ട് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ് തങ്ങൾക്ക് പുരുഷന്മാരും മനുഷ്യരും ജനങ്ങളുടെ ഭാഗവുമായിട്ട് പരിവർത്തനം ഉണ്ടാവുക എന്ന് സുവ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയുന്നതാണ്. അധമ-നീച കോപ്രായങ്ങളെ തൊഴിലുകളായി തെറ്റിദ്ധരിച്ച് അധമരായ ഭരണാധികാരികളുടെ അടിമകളായിട്ടാണ് കഴിഞ്ഞു പോന്നത് എന്നതും പോലീസ് സേനയും നിരവധി സർക്കാർ-ജീവനക്കാരും തിരിച്ചറിയുന്നതാണ്; തിരുത്തുന്നതുമാണ്.

അനേകായിരം വർഷങ്ങളായിട്ട് സമൂഹത്തിൽ സംഭവിച്ചു പോരുന്ന അപചയങ്ങൾക്ക് ഇന്നലെയോ ഇന്നോ പട്ടാളക്കാരും പോലീസുമായിട്ട് തൊഴിൽ നേടിയവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നത് തെറ്റാണ്. സൗജന്യമായിട്ട് മദ്യവും ദുഃസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും നൽകിക്കൊണ്ട് സൈനികരുടെ ചേതനകളെ മരവിപ്പിക്കാനും എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും ഭരണാധികാരികൾ പ്രവർത്തിച്ചുപോരുന്നത് കടുത്ത ദൈവനിന്ദയും അപരാധവുമാണ്. വിഷയങ്ങളെ ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായിട്ട് വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നും പട്ടാളക്കാരെ തടഞ്ഞു. ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായിട്ട് ചിന്തിക്കുവാനും പ്രവർത്തിക്കുവാനും കഴിവില്ലാത്തവരും, ഭരണാധികാരികളുടെ അടിമകളുമാക്കി. ഭൂമിയിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ളത് ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളാണെന്ന തിരിച്ചറിവ് ഉണ്ടാകാതെ വന്നു. ഒരു രാജ്യത്തിലെ പട്ടാളക്കാരെയും ജനങ്ങളെയും മറ്റൊരു രാജ്യത്തിലെ പട്ടാളക്കാരും ജനങ്ങളും ആക്രമിക്കുന്നതും വധിക്കുന്നതും വധിക്കപ്പെടുന്നതും അധമങ്ങളായ ആനന്ദങ്ങളെ നേടാനുള്ള ഉപാധികളാക്കി. മഹാപിതാവും മഹാമാതാവുമായ ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളാണ് എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും പട്ടാളക്കാരും ജനങ്ങളുമെന്നത് അറിയണം. 'രാജ്യ രക്ഷയെന്നും പ്രതിരോധമെന്നുമുള്ള' കള്ളപ്പേരോടെ ദൈവത്തിന്റെ പൊന്നോമന - കുഞ്ഞുങ്ങളെ വധിക്കുന്നതും പീഡിപ്പിക്കുന്നതും കടുത്ത ദൈവനിന്ദയും അപരാധവും ദൈവ ശിക്ഷകളെ വാരിക്കൂട്ടുന്നതുമാണെന്ന് അറിയണം. മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ വധിക്കാൻ കാരണക്കാരായ രാഷ്ട്ര ഭരണാധികാരികൾക്കും, വധിച്ചവരേക്കാൾ പാപവും ദൈവ ശിക്ഷകളും ഉണ്ടെന്നറിയണം.

ഭൂമിയിലെങ്ങും വ്യത്യസ്ത മതങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും, ഭൂമിയിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് ഒരു ദൈവമാണെന്നു പറഞ്ഞുനടക്കുന്ന മതഭരണാധികാരികളും മതപുരോഹിത-പ്പരിഷകളും ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതും വധിക്കപ്പെടുന്നതും, ആയുധങ്ങളെയും പട്ടാളക്കാരെയും മറ്റും ഒരുക്കുന്നത് അറിഞ്ഞിട്ടും തടയാൻ ശ്രമിക്കാഞ്ഞതിനും കടുത്ത ദൈവശിക്ഷകളെ അനുഭവിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മറക്കുകയോ, മറയ്ക്കുകയോ, അറിയാതെ പോവുകയോ ചെയ്തതാണെങ്കിൽ; സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ മുഴുവൻ തനിച്ചു ചെയ്യുന്ന മഹാശക്തിയായ ദൈവം എന്നു പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ട്, ദൈവം നേരിട്ട് ഏല്പിക്കാത്ത പണികളെ ചെയ്ത് ദൈവത്തെ കബളിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിനും, ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും അധമ-നീച അനുഷ്ഠാനങ്ങളും അധമ നിയമങ്ങളും അധമ സംവിധാനങ്ങളും കൊണ്ട് ജനങ്ങളെ ചൂഷണംചെയ്ത് ജീവിക്കുന്നതിനും കടുത്ത ശിക്ഷകളുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ പാവം കുഞ്ഞുങ്ങൾ കൂടിയായ ഇന്നത്തെ പട്ടാളക്കാരും പോലീസുകാരും ആരുടെയും അടിമകളല്ലെന്നും, മറിച്ച് മനുഷ്യരും ജനങ്ങളുടെ ഭാഗവും, ജനങ്ങളുടെയും രാജ്യങ്ങളുടെയും പൊൻകിരീടമാണെന്നും മാങ്ങാക്കുലയാണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു പറ്റിക്കാൻ, ദൈവത്തിന്റെ തന്നെ കുഞ്ഞുങ്ങളായ അധമ -ഭരണാധികാരികളും മറ്റും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു.

നീചത്തങ്ങളെ ശരിവയ്ക്കുന്ന എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും പ്രസിഡന്റുമാരും /രാജാക്കന്മാരും പ്രധാനമന്ത്രിമാരും മുഖ്യമന്ത്രിമാരും മന്ത്രിമാരും ന്യായാധിപന്മാരും തോക്കുകളും മറ്റ് ആയുധങ്ങളുമായിട്ട് അതിർത്തികളെ സംരക്ഷിക്കട്ടെ. രാജാക്കന്മാർ നേരിട്ട് യുദ്ധങ്ങളെ ചെയ്തതും നയിച്ചതുമായ ചരിത്രം ഏറെക്കുറെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഉണ്ട്. അവരുടെ പൊൻകിരീടവും 'രക്തസാക്ഷികളും ബലിമൃഗങ്ങളുമായ' പട്ടാളക്കാർ കുടുംബാംഗങ്ങളെയും ഉറ്റവരെയും സ്നേഹിക്കുകയും പരിചരിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്തും സ്നേഹ-പരിചരണങ്ങളെ മടക്കി വാങ്ങിയും പട്ടാള ജോലിക്കാലത്ത് ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളായ ഭൂമിയിലെ ഏതെങ്കിലും പട്ടാളക്കാരെയോ ജനങ്ങളെയോ വധിക്കുകയോ വേദനിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഉചിതമായിട്ട് പശ്ചാത്തപിച്ചും, പാപങ്ങളുടെ ബാക്കിപത്രമായ കീർത്തിമുദ്രകളെയും മദ്യപാനത്തെയും ഉപേക്ഷിച്ച് സംശുദ്ധരാവാൻ പരിശ്രമിക്കണം; സംശുദ്ധരാവണം. ഉടൻ ഭൂമിയിലെങ്ങും ദൈവ-വിപ്ലവം ആരംഭിക്കുന്നതോടെ, ഭൂമിയിലെങ്ങുമുള്ള എല്ലാ രാജ്യങ്ങളി ലെയും പട്ടാളക്കാർ സ്വീകരിക്കേണ്ടതായ നടപടികളെയാണ് " അറിയിച്ചത്.

ഭൂമിയിലെങ്ങുമുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യരും ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായിട്ട് സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളുള്ള രാജാക്കന്മാരാണെന്നും, യാതൊരാളും മറ്റുള്ളവരുടെ അടിമകളല്ലെന്നും, യാതൊരു മനുഷ്യനും രാജ്യങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാരെക്കാൾ ചെറിയവരല്ലെന്നും ഭിക്ഷക്കാരനേക്കാൾ വലിയവരല്ലെന്നും സുവ്യക്തമായി അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

എറുമ്പും പശുവും കോഴിയും പൂച്ചയും നായയും പുലിയും ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ ജീവികളും സ്വയം രാജാക്കന്മാർ പോലെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ ജീവിക്കുമ്പോൾ; മനുഷ്യർ മാത്രം പോലീസുകാർ, ജനസേവകർ, മന്ത്രിമാർ, മുഖ്യമന്ത്രി, പ്രധാനമന്ത്രി, കേന്ദ്രമന്ത്രിമാർ, ജഡ്ജിമാർ, മതാചാര്യന്മാർ, മനുഷ്യദൈവങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ഏതാനും ആളുകൾക്കും അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും ചെല്ലും ചെലവും കൊടുത്തു കൊണ്ട് അവരെ പേപ്പട്ടികളേക്കാൾ കൂടുതലായി പേടിച്ച് അവരുടെ അടിമകളായി ജീവിക്കുന്നത് ഏറ്റവും മ്ലേച്ഛമാണ്. ഭൂമിയിലെ ഇന്നത്തെ ഏറെക്കുറെ 750 കോടി ജനങ്ങൾക്കും, മറ്റു ജീവികളെപ്പോലെ സ്വതന്ത്രരായി രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ ജീവിക്കാൻ കഴിയും; കഴിയണം.

മനുഷ്യർ നേടുന്നതും, സ്വന്തമാക്കിയെന്നു കരുതുന്നതുമായ ആനന്ദങ്ങൾ എന്തായാലും - ഉറ്റവരായ മനുഷ്യരായാലും, മറ്റുള്ള ജീവികളായാലും, ഭക്ഷണം ഉൾപ്പെടെയുള്ള വസ്തുക്കളായാലും, വിഷയങ്ങളായാലും - ധർമ്മശാസ്ത്ര പരമായി അനുഭവിക്കാൻ കഴിയണമെങ്കിൽ പ്രസ്തുത ആനന്ദങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിയണം. ശരീരത്തിലൂടെ ലഭ്യമാകുന്ന ശക്തികൾക്ക് അനുസൃതമായി ഭക്ഷണം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ആനന്ദങ്ങളെ നേടുന്നതോടൊപ്പം, തങ്ങളെ ആക്രമിക്കുന്നവരെയും ഇഷ്ടമില്ലാത്തതിനെയും എതിർക്കാൻ മറ്റുള്ള ജീവികളെല്ലാം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രതിരോധം പോലെയുള്ള അത്യാവശ്യങ്ങൾക്ക് ശരീരം നൽകുന്ന ശക്തികളെ മറ്റുള്ള ജീവികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ജീവികൾ സ്വയമാണ് പ്രതിരോധിക്കുന്നത്; മധ്യസ്ഥരെ നിയമിക്കുകയോ ആശ്രയിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല; അവയെ (സൃഷ്ടിച്ച) ദൈവം പ്രത്യക്ഷമായി വേറിട്ട് സഹായിക്കുന്നുമില്ല.

കുട്ടികളെ രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി മാൻ, കഴുത തുടങ്ങിയ മൃഗങ്ങൾ പുലി, സിംഹം പോലെയുള്ള ഹിംസ്രമൃഗങ്ങളുമായി പോലും ഏറ്റുമുട്ടാൻ തയ്യാറാവുമ്പോൾ, മാൻ, കഴുത തുടങ്ങിയ ശാന്ത-മൃഗങ്ങളെയും കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവരെയും കാട്ടുപോത്ത്, ആന തുടങ്ങിയവ രക്ഷിക്കുന്നത് പലപ്പോഴും കാണാൻ കഴിയും. അതായത് ദൈവം നൽകിയതും ആർജ്ജിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതുമായ ബുദ്ധി ശക്തിയും ശരീര ശക്തിയും മറ്റും കൊണ്ട്, ആനന്ദങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന പോലീസുകാരാണ് എല്ലാ ജീവികളും ! ദൈവം കൂടുതൽ ബുദ്ധി ശക്തിയും, ശാസ്ത്ര ജ്ഞാനവും നൽകിയിട്ടുള്ള മനുഷ്യ-ജീവിയുടെ കാര്യം വിശകലനം ചെയ്താൽ; നൂറ്റാണ്ടുകളായി രൂപപ്പെട്ട ബഹുവിധ മതജാതി-രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥിതികളിലൂടെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളെയും മന്ദബുദ്ധികളായി പരിവർത്തനം ചെയ്തു കൊണ്ട്, പ്രതിരോധം ഉൾപ്പെടെയുള്ള അനവധി അവകാശങ്ങളെയും അധികാരങ്ങളെയും മത-ജാതി-രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളും പ്രവർത്തകരും സമൂഹത്തിലെ ഭരണാധികാരികളുമായ ഒരു ന്യൂനപക്ഷം ജനങ്ങൾ തട്ടിയെടുത്തിരിക്കുന്നതായി കാണാം. തങ്ങളും, കുട്ടികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഉറ്റവരും, മറ്റുള്ളവരും, അകാരണമായി ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ പോലും, പ്രതിരോധിക്കാനും, അപൂർവ്വമായി വധിക്കാനും ജനങ്ങൾ തയ്യാറായാൽ, ജനങ്ങളെ പ്രതികളെന്നു പേരിട്ട് അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനും, വിചാരണ ചെയ്യാനും, ജയിലിൽ അടയ്ക്കാനും, ശിക്ഷിക്കാനും, ജനങ്ങളുടെ പൊതുവായ ആവശ്യങ്ങളെ നിറവേറ്റുവാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ എന്ന പേരിൽ, പോലീസും സൈനികരും ഉദ്യോഗസ്ഥരും ജഡ്ജിമാരും മന്ത്രിമാരും ഭരണകാര്യാലയങ്ങളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരും മറ്റും ഉൾപ്പെടുന്ന മേല്പടി മത-ജാതി-രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളും പ്രവർത്തകരും മറ്റുമായ ഭരണാധികാരികൾ ഉണ്ട്. ജനസേവകർ എന്ന കള്ളപ്പേരോടെ, ദൈവം നൽകിയ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെ കവർന്നെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മേല്പടി സംഘത്തെയും അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളെയും ചെല്ലും ചെലവും കൊടുത്ത് തീറ്റിപ്പോറ്റുന്നത് അടിമകളായി മാറിയിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളാണെങ്കിലും ശരിയും തെറ്റും എന്താണെന്ന് അവർക്ക് അറിയില്ല; ദുസ്വാർത്ഥങ്ങളും മറ്റും കൊണ്ട് അറിയാൻ ആഗ്രഹവുമില്ല; ആഗ്രഹമുണ്ടായാലും പരിഹാരമുണ്ടാക്കാൻ വഴിയുമില്ല.

ചുരുക്കത്തിൽ, ജീവികളുടെയെല്ലാം സ്വത്വമായ ജീവാത്മാവിന് സ്വന്തമെന്നോണമുള്ള ദൈവാംശമായ ശരീരം നൽകിയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും ശക്തികളെയും സ്വയം ഉപയോഗിക്കാതെ മനുഷ്യൻ എന്ന ജീവി മാത്രം കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവരുടെ അടിമയായി ക്കൊണ്ട് നാണം കെട്ടതും ദൈവ-നിന്ദാപരവുമായി ജീവിക്കുന്നു.

ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യരും മറ്റുള്ള ജീവികളും ഉൾപ്പെടെ സമസ്ത ജീവികളും ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളാണ് എന്നു തിരിച്ചറിയുന്നതാണ് അടുത്ത ഘട്ടം. ദൈവത്തിന്റെ മഹാഖര-രൂപമായ ഭൂമിയിലെ വസ്തുക്കളെ കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ് സമസ്ത ജീവികളുടെയും ശരീരം എന്നതും, സമസ്ത ജീവികളെയും മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം സംരക്ഷിക്കുന്നു എന്നതും വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ സുവ്യക്തമാണ്. സമസ്ത ജീവികളും ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളാവുമ്പോൾ, ജീവികളുടെ ഇടയിൽ ഭക്ഷണത്തിനു വേണ്ടി ഇന്നുള്ള ഹിംസയെ ദൈവം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ഹിംസ, ഹിംസ്ര മൃഗങ്ങൾ എന്നിവ രൂപപ്പെട്ടത് മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികളുടെ ധാർമ്മികമായ അധഃപതനം കൊണ്ടാണോ എന്നത് വിഷയമാവണം.

ആദ്യ മഹാകാല ചക്രത്തിലെ മനുഷ്യരും ദേവതകളും ധർമ്മശാസ്ത്ര വിരുദ്ധമായിട്ട് ജീവിച്ചതു കൊണ്ടാണ് ഹിംസയും, മാംസ ഭക്ഷണവും, വന്യമൃഗങ്ങളും ഭൂമിയിൽ രൂപപ്പെട്ടത് എന്നറിയുക. ദൈവ വിപ്ലവം ഉടൻ ഭൂമിയിലെങ്ങും ആരംഭിക്കുന്നതോടെ വിഷയ ശുദ്ധീകരണം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

ദൈവ-വിപ്ലവം ആരംഭിക്കുന്നതോടെ, എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ള എല്ലാ മത-ജാതി-ഉപജാതി -രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും സ്വയമെന്നോണം ഇല്ലാതാവുന്നതാണ്. പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ ഒരാൾ പോലും മുന്നോട്ടു വരുന്നതല്ല. ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയിൽപെട്ട ഒരു ജീവിയല്ലാ ' പ്രസ്ഥാനം' എന്നും, 'പ്രസ്ഥാനം' എന്ന ഒരു ജീവിയെയോ, ഒരു എറുമ്പിനെപ്പോലുമോ സൃഷ്ടിക്കാനോ രക്ഷിക്കാനോ ഇന്നത്തെ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലെ മുഴുവൻ ആൾക്കാർ ശ്രമിച്ചാലും നടക്കുന്നതല്ലാ എന്നും 'പ്രസ്ഥാനമല്ലാ വ്യക്തിയാണ് വലുതെന്നും' ഓരോ വ്യക്തിയെയും പ്രത്യേകമായി സൃഷ്ടിക്കുകയും രക്ഷിക്കുകയുമാണ് ദൈവം ചെയ്യുന്നതെന്നും, ദൈവം മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം മഹാസമനീതിയെ മഹാനിർവ്വഹിക്കുന്നത് ഓരോരോ വ്യക്തിയോടുമാണെന്നും, ദൈവീക ശിക്ഷകളെ വാരിക്കൂട്ടുന്നതും വ്യക്തികളാണെന്നും (യഥാർത്ഥത്തിൽ അസ്തിത്വമില്ലാത്തതായ മത-ജാതി-രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലാണ് ഭ്രമിച്ചുപോന്നതെന്നും) തിരിച്ചറിയുന്നതാണ്. മണ്ണിന്റെ നിയമങ്ങൾ ഭൂമിയിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും ഭരണഘടനയായി മാറുന്നതും, അതോടെ നിയമസഭകൾ അവസാനിക്കുന്നതുമാണ്. മണ്ണിന്റെ നിയമങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള അഥവാ മഹാശാസ്ത്രപരമായ രാജഭരണ സംവിധാനങ്ങൾ ഉണ്ടാവുന്നതും ജനങ്ങൾക്ക് സാമൂഹിക നീതി ഉറപ്പായും ലഭിക്കുന്നതുമാണ്. രാജാവും മന്ത്രിമാരും നീതിന്യായങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതോടെ ഇന്നത്തെ പൂച്ചാണ്ടിക്കോടതികൾ ഇല്ലാതാവുന്നതുമാണ്.

ഭരണസംവിധാനം ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിൽ ദ്രോഹിക്കുന്നവരെയും ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായി ശുദ്ധി ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിൽ ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായി ശുദ്ധി ചെയ്യുവാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ എളുപ്പമാണ്. വിവാഹം, ശവമടക്കൽ എന്നീ രണ്ട് പൊതു ആവശ്യങ്ങളെ ദൈവത്തോടു ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതായി ഭാവിച്ച് കള്ളക്കൊള്ളക്കൂട്ടങ്ങളായ മതങ്ങളുമായി കൂട്ടിപ്പിടിപ്പിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളും കുഞ്ഞുങ്ങളുമായ മനുഷ്യരെ മതജാതി ജീവികളായി മാറ്റിയിട്ടുള്ളത് തിരുത്താൻ വിവാഹം, ശവമടക്കൽ എന്നീ രണ്ട് പൊതു ആവശ്യങ്ങളെ ധർമ്മശാസ്ത്ര പരമായി ശുദ്ധി ചെയ്താൽ മതിയാകും.

വിവാഹം : സ്ത്രീയും പുരുഷനും ചേർന്ന മനുഷ്യൻ എന്ന ജീവിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായ ഏക ചടങ്ങ് വിവാഹമാണ്. ആണും പെണ്ണും എന്ന 2 പേരുടെ വിവാഹത്തിന്, ഉറ്റവരും പൊതുജന സേവകരായ പഞ്ചായത്തിലെ ഒരംഗവും ഉൾപ്പെടെ 4 സാക്ഷികളും കൂട്ടി, 2 അക്കമുള്ള ഏറ്റവും വലിയ സംഖ്യയായ 99 പേരാണ് പരമാവധി പങ്കെടുക്കുന്നതെങ്കിൽ, 'മഹാദേവി+മഹാദേവൻ' പങ്കെടുത്ത് 100 തികയ്ക്കുമെന്നാണ് മഹാശാസ്ത്രം. സാക്ഷികളുടെയും (സമൂഹത്തിന്റെയും) സാന്നിധ്യത്തിൽ, വധുവിന്റെ കൈയ്യെടുത്ത് വരന്റെ കൈയ്യോട്, വധുവിന്റെ രക്ഷകർത്താവായ പുരുഷൻ ചേർത്താൽ വിവാഹമായി. ദൈവ നാമം ഉരുവിടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ദൈവം ശരണം, ദേവീ ശരണം എന്നിവയിൽ ഒന്ന് ഉരുവിടുക എന്നല്ലാതെ മണ്ണിലെ മൂലകങ്ങൾ കൊണ്ട് ശാസ്ത്ര പ്രകാരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ജീവികളുടെ വിവാഹത്തിന് വ്യത്യസ്ത കള്ളക്കൊള്ളക്കൂട്ടങ്ങളായ മതങ്ങളുമായി ബന്ധമുണ്ടാക്കുന്ന മതജാതി-ജീവികളുടെ കോപ്രായങ്ങൾ തെറ്റാണ്. ദൈവ വിപ്ലവം ഉടൻ ഭൂമിയിലെങ്ങും ആരംഭിക്കുന്നതോടെ മതങ്ങളെല്ലാം അവസാനിച്ച് ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യ ജീവികൾ ഭൂമിയിൽ മുഴുവൻ സ്നേഹിച്ചും സഹകരിച്ചും സഹായിച്ചും ആനന്ദിച്ചു ജീവിക്കുന്നത് കാണാൻ കഴിയും.

വിവാഹ ധൂർത്തുകളും ദൈവ-വിപ്ലവത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നതാണ്.

മരണവും ശവമടക്കലും :

ജനനമരണങ്ങളെ ചടങ്ങുകളാക്കാൻ ഉൾപ്പെട്ട വ്യക്തിക്കു കഴിയുന്നതല്ല എന്നതിൽ നിന്നും അവയെ ചടങ്ങുകളാക്കിക്കൂടാ എന്ന മണ്ണിന്റെ നിയമം സുവ്യക്തമാണ്. മാത്രമല്ല, മരണാനന്തര കാര്യങ്ങളെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വ്യക്തികളെ ഭയപ്പെടുത്തി ജീവിക്കുന്ന മത-ജാതി ജീവികൾക്കും പുരോഹിതന്മാർക്കുള്ള താക്കീതും അതിലുണ്ട്.

ഏതൊരാളുടെയും ശവശരീരത്തെ മതങ്ങൾ പ്രകാരം ശേഷക്രിയ ചെയ്യുന്നത് ദൈവനിന്ദ ആകുന്നതെങ്ങനെ എന്ന് മഹാശാസ്ത്ര പരമായി വിശദീകരിക്കുന്നു.

ഭൂമി, ശരീരം, പരമാത്മാവ്, ജീവാത്മാവ് എന്നിവയെ മുകളിൽ മഹാശാസ്ത്ര പരമായി വിശദീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്.

ജനങ്ങളുടെ 'ശാസ്ത്ര വിരസത' കുറയ്ക്കുന്ന ഒരു ഉദാഹരണം കുറിക്കുന്നു :-

ജീവികളുടെ പരമാനന്ദമായി ദൈവം മഹാ-നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള കാമ-ആനന്ദത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ മുഴുകുമ്പോൾ, ഇണയെ ഒഴികെ, തന്നെത്തന്നെയും ദൈവത്തെയും ഉൾപ്പെടെ സർവ്വത്തെയും മറക്കുന്നതാണ്. അതായത് ദൈവത്തിന്റെ മഹാഖര-രൂപമായ 'ഭൂമിയിലെ മൂലകങ്ങൾ കൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതും ഭൂമിയുടെ അംശവുമായ ശരീരത്തിൽ' മഹാ-ലയിച്ചിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രനിയമങ്ങൾക്കും ശക്തികൾക്കും വിധേയമായി സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ മനുഷ്യ-ജീവികളായാണ് ആനന്ദത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നത്; മതനേതാക്കൾക്കു പോലും 'മത-ജാതി-രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തിക ഘടകങ്ങൾ' വിഷയമാവുന്നില്ലെന്ന് അറിഞ്ഞും അനുഭവിച്ചും കഴിയുന്നവരാണ്.

ശവശരീരത്തെ എന്തു ചെയ്യണം ?

മരി(പ്പി)ച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, ശേഷക്രിയ തീരും വരെ വ്യക്തിയുടെ പേരുപോലും മിക്കപ്പോഴും മറ്റുള്ളവർ പറയില്ല; പേര് "ബോഡി" എന്നായി മാറുന്നു; "ബോഡി കൊണ്ടുവന്നോ, ബോഡി എപ്പഴാ എടുക്കുന്നത് ....." എന്നിങ്ങനെ പറയുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് ദൈവാംശമായ ശരീരമാണെന്നത് പലപ്പോഴും വ്യക്തി അറിയുന്നില്ല. ദൈവാംശമായ ശരീരം അഥവാ ബോഡി, വഹിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ആത്മാവിനെ പുറത്താക്കി കഴിഞ്ഞതിനാൽ, ദൈവാംശമായ ശരീരം മാത്രമാണ് ബാക്കിയുള്ളത്.

കൊന്നതോ ചത്തതോ ആയ ആട്, പോത്ത്, കോഴി, മത്സ്യം തുടങ്ങിയ ജീവികളെ മനുഷ്യരും മറ്റുള്ള ജീവികളും ഭക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറയുമ്പോൾ ആത്മാവിനെ പുറത്താക്കിയ ശേഷം ബാക്കിയായ ശരീരത്തെ 'മാംസ ഭക്ഷണമായി' ഭക്ഷിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. മേൽ വിവരിച്ച പോലെ മണ്ണായ 'ഭൂമിയിലെ മൂലകങ്ങൾ കൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതും ദൈവാംശവുമായ ശരീരത്തെ' ജീവികൾ ഭക്ഷിക്കുന്നു. ഭക്ഷിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും, ജീവികളുടെയെല്ലാം ശരീരങ്ങളും മണ്ണുമായ ദൈവാംശം, 'ശരീരവും മണ്ണുമായി', വീണ്ടും വീണ്ടും ചക്രത്തിൽ എന്നപോലെ ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

'സമസ്ത ജീവികളുടെയും ശരീരം' മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിന്റെ അംശമാണെന്നിരിക്കെ, ജീവാത്മാവിനെ പുറത്താക്കുമ്പോൾ ബാക്കിയാവുന്ന 'മനുഷ്യൻ എന്ന ജീവിയുടെ' ദൈവാംശമായ ശരീരത്തെ മാത്രം വ്യത്യസ്ത മതജാതിപ്പുരോഹിത പ്പിശാചുക്കളും അവരുടെ വാലാട്ടികളും കുഴിച്ചിടുകയും, ദഹിപ്പിക്കുകയും, കല്ലറ കെട്ടുകയും, പിരമിഡുകൾ പണിയുകയും, സർക്കാരിന്റെ കണക്കിന് ആകാശത്തേക്ക് വെടിവെക്കുകയും, ഒക്കെ, ചെയ്യുന്നതും, രാഷ്ട്രീയ പിശാചുക്കൾ തട്ടിക്കൂട്ടുന്ന നിയമങ്ങൾ പ്രകാരം പോസ്റ്റുമോർട്ടം ചെയ്യുന്നതും ഒക്കെ കടുത്ത ദൈവ നിന്ദയാണ്. വല്ലാത്ത അധഃപതനമാണ് സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്.

എല്ലാ ജീവികൾക്കും കല്ലറകളും പിരമിഡുകളും മറ്റു സ്മാരകങ്ങളും പണിയണമെന്ന് മേല്പടി പിശാചുക്കൾ തീരുമാനിക്കാഞ്ഞത് കാര്യമായെന്ന് പറയാനാവില്ല. അത്രമേൽ ദുഷിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പിശാചുക്കളെയും അവർ ചുമന്നു പോരുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും വാലാട്ടികൾ എന്നേ ശേഷക്രിയ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

വണ്ടിയിടിച്ച് ചാവുന്ന പട്ടിയുടെ (ആത്മാവിനെ വഹിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന) ശരീരത്തെ പോസ്റ്റുമോർട്ടം ചെയ്യേണ്ടാ എന്നും, മനുഷ്യന്റെ (ആത്മാവിനെ വഹിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന) ശരീരത്തെ പോസ്റ്റുമോർട്ടം ചെയ്യണമെന്നും രാഷ്ട്രീയ പിശാചുക്കൾ തട്ടിക്കൂട്ടുന്ന നിയമങ്ങളെ മതജാതിപ്പുരോഹിത പ്പിശാചുക്കളും അവരുടെ വാലാട്ടികളും ശരിവെക്കുന്നത് മാനുഷികമായിട്ട് മറ്റുള്ള ജീവികളെ മനുഷ്യരേക്കാൾ ഉയർത്തുന്നുണ്ട് !

ശരീരത്തിൽ നിന്നും ആത്മാവിനെ പുറത്താക്കുമ്പോൾ, അഥവാ മരിക്കുമ്പോൾ, ജീവാത്മാവിന് സ്വന്തമെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ചതായ ശരീരം ഉൾപ്പെടെ യാതൊന്നും ആത്മാവിനു സ്വന്തമായി ഇല്ലായെന്ന് വീണ്ടും സുവ്യക്തമാണ്. അങ്ങനെയിരിക്കെ, 'മനുഷ്യൻ ആറടി മണ്ണിന്റെ ജന്മിയാണെന്ന്' അനേകർ പറയുന്നത് വളരെ വലിയൊരു ഭോഷത്തമാണ്. ആത്മാവിനെ പുറത്താക്കി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, ഏതൊരു ജീവിയുടെയും ശരീരം മണ്ണായ ഭൂമിയുടെ ഭാഗമാണ്; മണ്ണിൽനിന്നും അടിഞ്ഞിട്ടുള്ളതായ ശരീരം വീണ്ടും മണ്ണിൽ അടിയുന്നതുമാണ്. സർവ്വം മണ്ണടി.

മരിച്ചയാളിന്റെ ഉറ്റവരും മറ്റുള്ളവരും ഉൾപ്പെടെയുള്ളവർ ദൈവാംശമായ ശവശരീരത്തെ മണ്ണിൽ കുഴിച്ചിടുക, കത്തിക്കുക, മറ്റുള്ള ജീവികൾക്ക് ഭക്ഷണമായി നൽകുക, കടലിൽ എറിയുക തുടങ്ങിയ കലാപരിപാടികൾ ചെയ്താലും ഇല്ലെങ്കിലും, ദൈവാംശമായ ശവശരീരം സ്വയം ചീഞ്ഞ് മണ്ണിൽ അടിഞ്ഞു കൊള്ളും.

മരിച്ചയാളിന്റെ ഉറ്റവർക്കും മറ്റും അവസാനമായി സ്നേഹ ഓർമ്മകൾ സൂക്ഷിക്കുവാൻ പാകത്തിൽ ഏറെക്കുറെ 'ഒരു ദിവസം' ദൈവാംശമായ ശവശരീരം ദുർഗന്ധത്തെ സൃഷ്ടിക്കില്ലാ എങ്കിലും, ആത്മാവിനെ പുറത്താക്കി കഴിഞ്ഞാൽ ഉടൻ ശരീരം വീണ്ടും 'ദൈവത്തിന്റെ മഹാരൂപവും മണ്ണുമായ ഭൂമിയിൽ അടിയാനുള്ള പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുകയായി. 'സൃഷ്ടി മാത്രമായ ആത്മാവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തെ' മഹാനീതിശാസ്ത്രപരമായ ഗൗരവ കാര്യങ്ങളിൽ, 'അസാധാരണമായ സാഹചര്യത്തിൽ ഒഴികെ' സ്രഷ്ടാവ് വിഷയമാക്കുന്നതല്ല. ശവശരീരം, കല്ല്, മണ്ണ് തുടങ്ങി പ്രപഞ്ചത്തിലെ സകല വസ്തുക്കളുടെയും ആറ്റങ്ങളിൽ പ്രോട്ടോണുകളെ ഇലക്ട്രോണുകൾ സദാ ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു : സർവ്വത്തിനും ജീവനുണ്ട് എന്നാണർത്ഥം.

ശവം ചീയുന്നത് ഏറെക്കുറെ ഒരു ദിവസം എന്നതിനെ ഒരു മണിക്കൂറായും മറ്റും കുറയ്ക്കാനും ദൈവാംശമായ ശരീരത്തിനു കഴിയും എന്നിരിക്കെ അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തത് കുഞ്ഞുങ്ങളോടുള്ള മഹാവാത്സല്ല്യത്തെ കണക്കാക്കിയാണ്. അതിന്റെ വ്യാപ്തി അറിയണമെങ്കിൽ, ഒരു മണിക്കൂർ നേരം കൊണ്ട് ശവശരീരം ചീഞ്ഞ് ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്നതിനെ ഭാവനയിൽ കണ്ടാൽ മതി !

ജീവാത്മാവിനെ പുറത്താക്കുകയും മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തോടു ചേരുവാൻ സ്വയം പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ (ദൈവാംശം മാത്രമായ) ശവ-ശരീരത്തെ മണ്ണിൽ കുഴിച്ചിടുകയോ കത്തിക്കുകയോ ഭക്ഷിക്കുകയോ പിരമിഡ് പണിയുകയോ ഒക്കെ ചെയ്യുന്നത് ജീവാത്മാവിന്റെയോ, ദൈവത്തിന്റെയോ ആവശ്യമാണെന്ന് വിവരദോഷികളായ മതാചാര്യന്മാരും മതപുരോഹിതന്മാരും ധരിച്ചിട്ടുള്ളത് തിരുത്തേണ്ടതും അവരുടെ ആവശ്യമാണ്. സുവ്യക്തമായ ഒരു ഉദാഹരണം ചുവടെ കുറിക്കുന്നതിനെ ഉൾക്കൊണ്ട് ദൈവീകമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് നല്ലത്. പ്രായം, രോഗം, അപകടം തുടങ്ങിയവയെ കാരണമാക്കി ദൈവാംശമായ ശരീരം; പശു, പൂച്ച, പട്ടി തുടങ്ങിയ മൃഗങ്ങളുടെ ജീവാത്മാക്കളെ പുറത്താക്കുമ്പോൾ ബാക്കിയാവുന്ന ദൈവാംശം മാത്രമായ ശവശരീരത്തെ മണ്ണിൽ കുഴിച്ചിടുക, കത്തിക്കുക, മറ്റുള്ള ജീവികൾക്ക് ഭക്ഷണമായി നൽകുക, കടലിൽ എറിയുക തുടങ്ങിയവ ചെയ്താലും ഇല്ലെങ്കിലും, ദൈവാംശമായ ശവശരീരം സ്വയം ചീഞ്ഞ് മണ്ണിൽ അടിഞ്ഞു കൊള്ളുമെങ്കിലും, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് അസഹ്യമായ ദുർഗന്ധമോ സാന്നിദ്ധ്യമോ ഒഴിവാക്കണമെങ്കിൽ ആവശ്യക്കാർ ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം. അവർ എന്തുതന്നെ ചെയ്താലും, ശവശരീരം ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞ് മണ്ണായ ഭൂമിയിൽ മഹാലയിച്ച് സർവ്വം മണ്ണടി എന്ന് തെളിയിക്കുന്നതാണ്.

ദൈവത്തിന്റെ മഹാഖര-രൂപമായ ഭൂമിയും, ഭൂമിയുടെ അംശമായ ശരീരവും സ്രഷ്ടാവാണ്; സ്രഷ്ടാവിന് സൃഷ്ടികളുമായി സംവാദം നടത്തേണ്ടതായ യാതൊരു ആവശ്യവും ഇല്ല. സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം ജീവിയെ ജനിപ്പിക്കുകയും അവയവങ്ങളുടെ ഘടനയും പ്രവർത്തനവും വളർച്ചയും; സ്വഭാവം, രോഗങ്ങൾ രോഗ മുക്തി, നരയും ചുളിവുകളും ഉൾപ്പെടുന്ന വാർദ്ധക്യം, തുടങ്ങിയവ നിശ്ചയിക്കുകയും, ... മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായ ശരീരം സദാ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മണ്ണിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് മണ്ണിൽ അടിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭൗതിക അസ്തിത്വം ഉള്ളതായ നിയമങ്ങൾ മാത്രമേ ചേരുകയുള്ളൂ എന്ന് ലളിതമായി മനസ്സിലാക്കാം. അതിനെ അവഗണിച്ച്, വ്യത്യസ്ത മത-ജാതി-രാഷ്ട്രീയങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള കോനാംപീച്ചകൾ നടത്തുന്നവരെ മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരമുള്ള ജനന മരണങ്ങളിലൂടെ മണ്ണായ ശരീരം ശുദ്ധി ചെയ്യുന്നതാണ്. സൂചിത മഹാഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മരിച്ചു ചെല്ലുന്ന ആത്മാവിന്റെ ശവക്കുഴി/ കല്ലറ / ഖബർ വിശാലമാക്കി കൊടുക്കണമേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ച് ജനങ്ങളുടെ കാശടിച്ചു മാറ്റുന്ന പുരോഹിതർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ഭൂമിയിലെ ശവക്കുഴികളെല്ലാം രാജകൊട്ടാരങ്ങളാക്കി മാറ്റണം എന്നാണെങ്കിൽ, അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയിലെ വങ്കത്തം ബോദ്ധ്യമാവാൻ 'ദേവാലയങ്ങളുടെ ഭാഗമായ ശവപ്പറമ്പുകളെ തോണ്ടി ഒരു രാജകൊട്ടാരമെങ്കിലും കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിച്ചാൽ മതിയാകും; തോണ്ടിക്കുമ്പോൾ പുരോഹിതരെയും ഉൾപ്പെടുത്താൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.

ശവത്തിന്റെ വായിൽ അരിയും പൂവും എള്ളുമൊക്കെ കുത്തിനിറച്ച് ബഹുവിധ അധമ കലാപരിപാടികൾ നടത്തുന്നവരും അറിയേണ്ടത് ജീവാത്മാവിനെ പുറത്താക്കുമ്പോൾ ബാക്കിയാവുന്ന ദൈവാംശം മാത്രമായ ശവ-ശരീരത്തെ അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും അപമാനിക്കുന്നതിലൂടെ ദൈവം നൽകിയിട്ടുള്ള ബുദ്ധിശക്തി ഉൾപ്പെടെയുള്ള ശക്തികളെയും, സമ്പത്ത്, സമയം തുടങ്ങിയവ പാഴാക്കി ക്കൊണ്ട്, കടുത്ത ദൈവ നിന്ദയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന സത്യത്തെയാണ്. നാടൻ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ വ്യത്യസ്ത മതങ്ങളിലെ പുരോഹിതന്മാരായി കള്ളഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന വിവരദോഷികളും അവരുടെ വാലാട്ടികളായി നടക്കുന്നവരും ലജ്ജിക്കാൻ പരിശീലിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്.

മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിന്റെ അംശമായ ശരീരം സ്രഷ്ടാവായി ക്കൊണ്ട്, ശരീരത്തിലേക്ക് ആത്മാവിനെ പ്രവേശിപ്പിച്ച്, ജീവിയെ അഥവാ മനുഷ്യക്കുഞ്ഞിനെ സൃഷ്ടിക്കുമ്പോൾ, ജീവിത കാലം മുഴുവൻ ആത്മാവിനെ വഹിക്കുന്ന രക്ഷാധികാരിയായി (ശരീരം) മാറുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികൾ അന്യോന്യം അറിയുന്നതും ആനന്ദങ്ങളെ അനുഭവിക്കുന്നതും ശരീരത്തെ അടിസ്ഥാന പ്പെടുത്തിയാണ് എന്നു പറയുമ്പോൾ വിശദീകരണം ആവശ്യമാകുന്നുണ്ട്. ആത്മാവിന് ആനന്ദങ്ങളെ ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായിട്ട് നൽകാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്ന 'സ്രഷ്ടാവായ ശരീരം' ആനന്ദങ്ങൾക്കെല്ലാം അതീതമാണ്; ആനന്ദിക്കുന്നുമില്ല. ആനന്ദങ്ങളെ കൈമാറുന്ന ഉപാധിയായി മാറുന്നു എന്നേയുള്ളൂ. അതായത് ശരീരത്തിലെ സുഗന്ധത്തെയും രുചികളെയും മറ്റും ഏതൊരു ആത്മാവ് ആസ്വദിക്കുമ്പോഴും, മറ്റൊരു ആത്മാവിനെ വഹിക്കുന്ന ശരീരമായോ, ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന വസ്തുക്കളായോ ആണ് കണക്കാക്കുക. മാത്രമല്ലാ, ദൈവത്തിന്റെ ഖരരൂപമായ മണ്ണ്, ദ്രാവക രൂപമായ ജലം, വാതക രൂപമായ ഓക്സിജൻ എന്നിവയ്ക്ക് മൂന്നും പ്രത്യേകമായ ധർമ്മങ്ങൾ കൂടിയുണ്ട്. അറിവില്ലായ്മ കൊണ്ട് ഉണ്ടാകുന്ന ഭ്രമങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാൻ അറിവ് നേടുകയാണ് വേണ്ടത്. മണ്ണിൽ അടിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭൗതിക അസ്തിത്വം ഉള്ളതായ നിയമങ്ങൾ പഠിക്കുക. മഹാമാതാവായ ഭൂമിയുടെ അംശവും കുഞ്ഞുമായിട്ടു കൂടി ഓരോ ജീവിയുടെയും ശരീരത്തെ അറിയണം. ഓരോ ജീവിയും നിലനിൽക്കുന്നതും ജീവിക്കുന്നതും (പ്രവർത്തിക്കുന്നതും), മഹാമാതാവും മഹാസ്രഷ്ടാവുമായ ഭൂമിയെ ആധാരമാക്കി ആണെന്നതും, തനിപ്പെട്ട നിലനില്പ് ശരീരത്തിനോ ജീവിക്കോ ഇല്ലായെന്നതും വിശകലനം ചെയ്താൽ ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്.

ജനിക്കാനും ജനിപ്പിക്കാനും എന്ന പോലെ മരിക്കാനും മരിപ്പിക്കാനും ജീവാത്മാവിന്/ വ്യക്തിക്ക് കഴിവില്ല ! 'ദൈവാംശമായ ശരീരം' ജീവാത്മാവിനെ ശരീരത്തിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിക്കുമ്പോൾ ജീവി ജനിക്കുന്നു; ബോധം നൽകുമ്പോൾ ജീവി അറിയുന്നു; ജീവാത്മാവിനെ ശരീരത്തിൽ നിന്നും 'ദൈവാംശമായ ശരീരം' സ്വയം പുറത്താക്കുമ്പോൾ ജീവിയുടെ ഒരു ജന്മ ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നു / മരിക്കുന്നു. (ആത്മഹത്യക്ക് ശ്രമിക്കാമെന്നല്ലാതെ, 'ദൈവാംശമായ ശരീരം' അനുവദിച്ചില്ലെങ്കിൽ ശ്രമം നടക്കില്ല. ഭൗതിക ശാസ്ത്രം അനുവദിക്കുമെങ്കിലും നീതി ശാസ്ത്രം അനുവദിക്കാത്തതുകൊണ്ട്, ശ്രമിക്കുന്നത് പാപമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ 'മഹാഖര-രൂപമായ ഭൂമിയിൽ' മഹാലയിച്ചിട്ടുള്ള 'മഹാജ്ഞാനം കൂടിയായ മഹാശാസ്ത്ര' സാങ്കേതിക സംവിധാനങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ച് വധിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴും ശാസ്ത്ര പരമായി തന്നെ തടയാൻ 'ദൈവാംശമായ ശരീരത്തിനു പോലും' ഒരു പക്ഷാഘാതം കൊണ്ടോ ഹൃദയ സ്തംഭനം കൊണ്ടോ തുമ്മൽ കൊണ്ടോ ഒക്കെ കഴിയും; ജീവികൾക്ക് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം പ്രകാരം അത്യപൂർവ്വമായല്ലാതെ ഇടപെടില്ല എന്നേയുള്ളൂ.)

മരിക്കുന്നതും ശവമടക്കലും വ്യക്തിയുടെ വിഷയമല്ലായെന്നുമുള്ള പാഠം മണ്ണ് തരുന്നുണ്ട്. മതപുരോഹിതന്റേത് ഉൾപ്പെടെയുള്ള (ശവ)ശരീരങ്ങളെ സ്വയം മടക്കി വാങ്ങാൻ മണ്ണിനു കഴിയും. ശവശരീരത്തെ വ്യത്യസ്ത മതങ്ങളിലെ ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും പ്രകാരം അമ്മാനമാടുന്നത് അധമമായ കളിയാണ്. ശവശരീരത്തെ ഉപയോഗിച്ചും ജനങ്ങളെ കളിപ്പിക്കുകയാണ്; കബളിപ്പിക്കുകയാണ്; വിശ്വാസ വഞ്ചനയിലൂടെ സാമ്പത്തിക ചൂഷണത്തെ എളുപ്പമാക്കുകയാണ്. മഹാശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളും സംവിധാനങ്ങളും പ്രകാരം ആനന്ദങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു ജീവിച്ചുകൊണ്ട്, അധമങ്ങളും അബദ്ധങ്ങളുമായ മതവിചാരങ്ങളെ വസ്തുതകളാണെന്നും അത്യാവശ്യങ്ങളാണെന്നും തെറ്റിദ്ധരിച്ചും പ്രചരിപ്പിച്ചും മതങ്ങളുടെയും മതദൈവങ്ങളുടെയും നാമത്തിൽ, മതങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ സർവ്വത്തിനുംഅതീതവും സത്യവും മഹാശാസ്ത്രപരവുമായ ദൈവത്തെ നിന്ദിക്കുകയാണ്.

ശവശരീരം ഏതെങ്കിലും മതങ്ങളിലെ ഏറ്റവുമധികം ഉയർന്ന ആചാര്യന്റേതാണോ, മതപുരോഹിതന്റേതാണോ, പ്രധാനമന്ത്രിയുടേതാണോ, മത-ജാതി പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് വഴിപ്പെടാത്തവരുടേതാണോ, നിരീശ്വരവാദിയുടേതാണോ, തെമ്മാടിയുടേതാണോ, മറ്റുള്ള ജീവികളുടേതാണോ എന്നത് വിഷയമാക്കാതെ മണ്ണ്, മണ്ണിന്റെ നിയമങ്ങൾ പ്രകാരം മണ്ണുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കുകയും, ജീവിതകാലത്ത് മണ്ണിന്റെ നിയമങ്ങൾ പ്രകാരം മഹാഭരിക്കുകയും, മണ്ണിന്റെ നിയമങ്ങൾ പ്രകാരം ജീവാത്മാവിനെ പുറത്താക്കി ക്കൊണ്ട് ബാക്കിയാക്കുകയും ചെയ്ത മണ്ണിന്റെ അംശമായ ശവശരീരത്തെ വീണ്ടും മണ്ണിൽ ലയിപ്പിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ജീവാത്മാവിനെ പുറത്താക്കുന്ന ദൈവാംശമായ ശരീരം, ശരീരത്തിൽ മഹാ-ലയിച്ചിട്ടുള്ള ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളും ശക്തികളും പ്രകാരം ശവശരീരത്തെ സ്വയം വീണ്ടും മണ്ണിൽ ലയിപ്പിക്കുന്നു. മണ്ണിന് മടക്കി നല്കിയില്ലെങ്കിൽ, മണ്ണായ ശരീരത്തിന്റെ (മൂലകങ്ങളിലുള്ള) നിയമങ്ങൾ പ്രകാരം ശവശരീരം ചീഞ്ഞു നാറുന്നതാണ്, മണ്ണിന്റെയും അംശമായ ശരീരത്തിന്റെയും നിയമങ്ങളെ തടയാൻ മതപുരോഹിതന്മാരുടെ കുശുകുശു മന്ത്രങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതല്ല. മത്സ്യവും ഭക്ഷണവും മറ്റും കേടാവാതെയും ചീഞ്ഞു നാറാതെയും ഐസ്പെട്ടിയിൽ അഥവാ ശീതീകരിച്ച് സൂക്ഷിക്കുമ്പോലെ ശവശരീരത്തെ സൂക്ഷിക്കാനാവുമെന്നു പറയുമ്പോൾ, മണ്ണിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും നിയമങ്ങളും അവ പ്രകാരമുള്ള ശക്തികളും തന്നെയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

ശവശരീരത്തെ ഭൂമിയിൽ അഥവാ മണ്ണിൽ കുഴിച്ചിടുന്നത് നല്ലത്. പുരയിടങ്ങളിൽ കുഴിച്ചിട്ടാൽ ഉറ്റവർക്ക് 4 തേങ്ങ കൂടുതൽ തിന്നാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും ! ശ്മശാനം എന്ന പേരിൽ പ്രദേശ-അംശത്തെ കല്ലറകളും സ്മാരകങ്ങളുമായി ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നത് തടയാനും പലപ്പോഴും സാധിക്കുന്നതാണ്. ഓരോ കുടുംബത്തിന്റെയും പ്രശ്നങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളും സൗകര്യങ്ങളും വ്യത്യസ്തമാകയാൽ ഏറ്റവുമധികം ഉചിതമായ രീതിയിൽ ശവമടക്കണം. ശവശരീരത്തിന്റെ ഉയരം, വണ്ണം എന്നിവയും, ശവമടക്കുന്ന ഭൂമിയുടെ പ്രകൃതത്തെ കണക്കാക്കിയും കുഴിയെടുക്കുക. ശവത്തെ കുഴിയിൽ ഇറക്കി വയ്ക്കുക. മണ്ണിട്ട് കുഴി മൂടുക. ശവമടക്കുമ്പോൾ ഒരു തവണയോ മൂന്നു തവണയോ ദൈവം ശരണം എന്നോ ദേവീ ശരണം എന്നോ, ഉറ്റവർക്കു വേണമെങ്കിൽ പറഞ്ഞുകൊള്ളുക, ദൈവത്തിന്റെ ആവശ്യമല്ലായെന്ന് സുവ്യക്തമായി അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ശവമടക്കൽ കഴിഞ്ഞു. മത ദേവാലയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പറമ്പുകളിലും കല്ലറകളിലും മാത്രമേ ശവശരീരത്തെ മറവു ചെയ്യാവൂ എന്ന് ശഠിച്ചാൽ പാപമുണ്ടാകുന്നതാണ്. (ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള) ദൈവത്തിനു മാത്രം അവകാശവും അധികാരവുമുള്ള ഭൂമിയിൽ, കല്ലറകളും സ്മാരകങ്ങളും ഉണ്ടാക്കാനും, ഭൂമിയും ധനവും ഊർജ്ജവും സമയങ്ങളും മനുഷ്യ ജീവിതങ്ങളുമെല്ലാം ദുരുപയോഗം ചെയ്യാനും, യാതൊരു മനുഷ്യർക്കും യാതൊരു അവകാശങ്ങളും അധികാരങ്ങളും ഇല്ലെന്ന് സുവ്യക്തമായി അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. മണ്ണിന്റെ പുതുസന്താനങ്ങൾക്ക് ജീവിക്കാൻ ആവശ്യമായ മണ്ണിനോട് അനാദരവ് പാടില്ല.

ശവമടക്കുമ്പോൾ ശരീരത്തെ **കുളിപ്പിക്കുക** പോലും പാടില്ല; ആവശ്യമില്ല. ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ വ്യക്തിയുടെ ശരീരത്തെ അഥവാ നഗ്നതയെ അവകാശത്തോടെ കണ്ടിട്ടുള്ളവർക്ക്, അത്യാവശ്യമെങ്കിൽ മാത്രം ശവശരീരത്തിൽ അല്പം വെള്ളമൊഴിച്ച് തുടയ്ക്കാം. പുതിയ വസ്ത്രങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. ശവശരീരത്തിൽ **സുഗന്ധ തൈലങ്ങളെ** പുരട്ടുന്നവർ, ആർക്കാണ് സുഗന്ധം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നത് എന്നതറിയണം. ശവശരീരത്തിന് ചുറ്റും നിൽക്കുന്നവരാണ് (സു)ഗന്ധത്തെ ആസ്വദിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ഒരു ആസ്വാദനത്തെ ആവശ്യമില്ലെങ്കിൽ ഒഴിവാക്കുക. ശവശരീരത്തിന് നാറ്റമുണ്ടെങ്കിൽ ചുറ്റും നിൽക്കുന്നവർക്ക് ആവശ്യമായത്ര സുഗന്ധ തൈലങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുക. അധമന്മാർ, പള്ളികളിലെ കല്ലറകൾ തുറന്ന് ശവശരീരത്തിൽ അധമ ആനന്ദത്തെ ആസ്വദിച്ച സംഭവങ്ങൾ നിരവധിയാണ്; അനാവശ്യമായിട്ട് സുഗന്ധ തൈലങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയോ സാക്ഷിയാവുകയോ ചെയ്ത മതപുരോഹിതന്മാരും മറ്റും പ്രതികളാണ്.

മോർച്ചറി പ്രവർത്തിക്കുന്നതും മണ്ണിന്റെ നിയമങ്ങളെ അനുസരിച്ചാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാനും അത്യാവശ്യം അല്ലെങ്കിൽ ശവശരീരത്തെ ആശുപത്രികളിലെ മോർച്ചറികളിൽ സൂക്ഷിക്കാതെയും ശ്രദ്ധിക്കുക. അസാധാരണമായ സാഹചര്യങ്ങൾ ഇല്ലെങ്കിൽ, ഒരു ദിവസത്തിനകം ശവശരീരത്തെ മണ്ണിൽ മറവു ചെയ്യണമെന്ന് മണ്ണിന്റെ നിയമങ്ങളിലുള്ള ശവശരീര-ചീയൽ നിയമം ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനെ അനുസരിക്കുക.

മതപുരോഹിതന്മാരുടെയും ഉറ്റവരുടെയും മതഗ്രന്ഥ പാരായണവും കുശുകുശു മന്ത്രങ്ങളും ദൈവാംശം മാത്രമായ ശവശരീരത്തിനോ ശരീരത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച ജീവാത്മാവിനോ, മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിനോ ആവശ്യമില്ല. ശബ്ദശല്യം മാത്രമല്ല; ശവശരീരത്തെ മറവു ചെയ്യുന്നതിനിടയിലും വ്യത്യസ്ത മതങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും നിർവ്വഹിച്ചുള്ള സാമ്പത്തിക ചൂഷണവും ബഹുവിധ തട്ടിപ്പുകളുമുണ്ട്. അറിയുക: മേല്പടി തട്ടിപ്പുകാരും വേഷംകെട്ടലുകളോടെ-സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവരും മറ്റും ചെയ്യുന്നത് ദൈവനിന്ദയാണ്; മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം ദൈവശിക്ഷകളും ഉണ്ട്. മരിച്ച വ്യക്തിക്കു പുണ്യം ലഭിക്കുന്നതിന് മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അഥവാ ജീവിതകാലത്ത് കഴിയുന്നത്ര ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായിട്ട് ജീവിച്ചുകൊള്ളുക. അതായത്, ജീവിതകാലത്ത്, മണ്ണായ ശരീരം കൊണ്ട് മണ്ണിൽ ജീവിക്കുന്നവരെല്ലാം മണ്ണിൽ മഹാലയിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ധർമ്മ ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങൾ പ്രകാരം ജീവിക്കുക. ശവശരീരത്തെ മണ്ണിൽ മറവു ചെയ്യുന്നതാണ് ശരിയെന്നും അഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിക്കുന്നത് ഉൾപ്പെടെയുള്ളവ തെറ്റാണെന്നും ധരിക്കരുത്. ഭൂമിയിൽ ദൈവ-വിപ്ലവത്തെ തുടര്ന്ന് സ്വർഗ്ഗ രാജ്യവും, ശേഷം സംഹാരവും ആരംഭിക്കുന്നതോടെ, ക്രമേണ ശവശരീരങ്ങളും മറ്റും മണ്ണിൽ ലയിച്ചു ചേരാത്ത അവസ്ഥ ഉണ്ടാവുന്നതാണ്. പ്രസ്തുത അവസ്ഥയിൽ ശവശരീരത്തെ അഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിക്കുന്നതാണു നല്ലത്. സംഹാരം വീണ്ടും പുരോഗമിക്കുമ്പോൾ സസ്യങ്ങൾ വളരെ കുറയുകയും വിറകിന് ക്ഷാമമുണ്ടാവുന്നതും ശവശരീരങ്ങളെ മലകളിലും കുന്നുകളിലും താഴ്വരകളിലും മറ്റും ഉപേക്ഷിച്ച് കഴുകനെ പോലെയുള്ള പക്ഷികൾക്കും വന്യമൃഗങ്ങൾക്കും ആഹാരമായി നൽകും. ഓരോരോ കാലഘട്ടത്തിലെ അവസ്ഥകൾക്കും ആവശ്യങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ചാണ് അഥവാ മണ്ണിന്റെ നിയമങ്ങളെ അനുസരിച്ചാണ് മനുഷ്യർ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത് എന്നു സാരം. ശവമടക്കലിനു ശേഷവും, മരിച്ച വ്യക്തിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥനകളും ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും വഴിപാടുകളും പാടില്ല. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ സ്നേഹിച്ചുകൊള്ളുക എന്നല്ലാതെ മരണശേഷം സ്നേഹിക്കാൻ നടക്കരുത്, പാടില്ല, ഫലിക്കുകയുമില്ല. ഇന്നത്തെ സർക്കാർ ആഫീസുകളിലും മറ്റുമുള്ള ശുപാര്ശകളും അഴിമതികളും മഹാനീതിപതിയായ ദൈവത്തോടും ആവാമെന്നു തോന്നുന്നതു തന്നെ കടുത്ത ദൈവനിന്ദയാണ്. ശവമടക്കലുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി ക്കൊണ്ട് വ്യത്യസ്ത മതങ്ങളിലെ ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും വഴിപാടുകളും സദ്യകളും അനേകം കുടുംബങ്ങളെയും വ്യക്തികളെയും സാമ്പത്തികമായിട്ടു തകർക്കുന്നുണ്ട്. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെ പെട്ടെന്ന് മരിപ്പിക്കാനും കൊല്ലാനും മതപുരോഹിത-പ്രരിശകളും മറ്റു തട്ടിപ്പുകാരും കാരണമാകുന്നുണ്ട്. പുരോഹിതന്മാരും മറ്റും ദൈവീക ശിക്ഷകളെ വാരിക്കൂട്ടുകയാണ് !

കുട്ടികളുടെ വിവാഹ കാര്യത്തിലും മതപരമായിട്ടല്ലാ ഈയുള്ളവൻ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്നപോലെ, ഈയുള്ളവൻ മരിക്കുകയോ വധിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ; ശവശരീരത്തെ പുരയിടത്തിൽ കുഴിച്ചിടുക എന്ന് കുറിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ, ശവശരീരത്തെ എന്തു ചെയ്താലും, അത് തൽക്കാലം ഈയുള്ളവന്റെ വിഷയമല്ല. (മനുഷ്യർ അപകടത്തിൽ പെട്ടും അല്ലാതെയും മരിക്കുമ്പോൾ, അവയവ ദാനം ചെയ്യുന്നതിനെ മുമ്പ് നല്ലതെന്ന് ഈയുള്ളവനും തോന്നിയിരുന്നു; എങ്കിലും ഇപ്പോൾ അഭിപ്രായം മാറിയിട്ടുണ്ട്. അവയവ മാറ്റൽ ശസ്ത്രക്രിയ നടത്താനായി കുട്ടികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവരെ തട്ടിയെടുക്കാനും കൊല്ലാനും, മരിക്കാത്തവരെയും അപകടത്തിൽ പെടുന്നവരെയും കൂടി, ആശുപത്രിയിലെ ഡോക്ടർമാരുടെയും മറ്റും ഒത്താശയോടെ കൊന്ന് അവയവങ്ങളെ മോഷ്ടിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക് ആരോഗ്യമേഖല ഭാഗികമായി തരംതാണി ട്ടുള്ളത് അവസാനിക്കണമെങ്കിൽ അസാധാരണമായ സാഹചര്യത്തിൽ ഒഴികെ അവയവ മാറ്റൽ ശസ്ത്രക്രിയ അനുവദിച്ചു കൂടാ.).

മോക്ഷം എന്താണെന്നും എങ്ങനെയെല്ലാമെന്നും ഉൾപ്പെടെ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ സമസ്ത വിഷയങ്ങളെയും മഹാശാസ്ത്രപരമായി സൂചിത മഹാഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭൂമിയിലെ മത -ജാതി -രാഷ്ട്രീയ ജീവികൾക്കെല്ലാം പുതിയ മതങ്ങളെ തട്ടിക്കൂട്ടാനും, സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കാനും, ബഹുവിധങ്ങളായ ചൂഷണങ്ങളെ ചെയ്യാനും, ദൈവ-വിപ്ലവം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പുവരെ മാത്രമാണ് സാധിക്കുക ! വ്യത്യസ്ത മതഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കോ പോപ്പന്മാർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മത പുരോഹിതന്മാർക്കോ അവരെയും മതവിശ്വാസികളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന മത-ജാതി ജീവികളെയും, ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴോ മരണശേഷമോ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കയറ്റി വിടാനാവില്ലെന്ന് സുവ്യക്തമാണ്.

ജന്മങ്ങളുടെയും നന്മ-തിന്മകൾ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഏതൊരു വ്യക്തിയുടെയും ജീവിതകാര്യങ്ങളെയും മരണാനന്തര കാര്യങ്ങളെയും മഹാനിശ്ചയിക്കുന്നതും മഹാഭരിക്കുന്നതും മഹാശക്തിയും മഹാനീതിപതിയുമായ മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം മാത്രമാണ്. ദൈവം നിശ്ചയിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുവാൻ മനുഷ്യന് അവകാശവും അധികാരവും ഇല്ല എന്ന തിരിച്ചറിവ് പോലും ഇല്ലാത്തവരാണ് മരിച്ചവരെ വാഴ്ത്തുകയും വിശുദ്ധരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് !

ദൈവ-വിപ്ലവത്തോടെ, ഭൗതിക അസ്തിത്വമുള്ളതായ മണ്ണിന്റെ നിയമങ്ങളെ, ഭൂമിയിലെങ്ങുമുള്ള ജനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതും അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നതുമാണ്. മതങ്ങളും രാഷ്ട്രീയങ്ങളും രാഷ്ട്ര ഭരണഘടനകളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള മാനുഷിക നിയമങ്ങൾക്ക് ഭൗതിക അസ്തിത്വം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് മണ്ണിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് ചേരില്ലായെന്ന തിരിച്ചറിവ് ജനങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാവുന്നതും ചുമന്നുനടന്നവർ തന്നെ അവയെ ചുട്ടെരിക്കുന്നതുമാണ്. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും എല്ലാ അധർമ്മങ്ങളും അനീതികളും അവസാനിക്കുന്നതാണ്. ഭൂമിയിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും ജനങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണവ. പ്രത്യേക രാഷ്ട്രങ്ങളുമായോ സംസ്ഥാനങ്ങളുമായോ മാത്രം ബന്ധപ്പെട്ടതല്ലാ എന്ന് സുവ്യക്തമായി അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ധർമ്മശാസ്ത്രത്തെ അനുസരിച്ചു മാത്രം കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ സർവ്വരെയും എല്ലായ്പ്പോഴും പിന്തുണയ്ക്കണം എന്നതാവണം ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും സമൂഹത്തിലെയും മറ്റും 'മുഖ്യ ജീവിത-സഹകരണ മന്ത്രം'. അധാർമ്മിക പിന്തുണ അരുത്.

മുതിർന്നവർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ജീവികളുടെയും 'യഥാർത്ഥ മഹാ-മാതാപിതാക്കളായ ദൈവവും' എല്ലായ്പ്പോഴും കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മഹാദാസിയും മഹാദാസനുമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഭൂമിയിലെ മുഴുവൻ ജനങ്ങളും ഒരേയൊരു ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളായ സഹോദരങ്ങളും ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളുമാണ് എന്ന തിരിച്ചറിവ് നേടുമ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ എളുപ്പമാണ്. കുട്ടികളുടെയും മുതിർന്നവരുടെയും അബദ്ധങ്ങളെ ദൈവം വ്യക്തികളുടെ ഉപദേശങ്ങളിലൂടെയും, രോഗങ്ങളിലൂടെയും, അപകടങ്ങളിലൂടെയും, ഉറ്റവരുടെ മരണങ്ങളിലൂടെയും, ഒക്കെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി തരുന്നതാണ്. വീണ്ടുവിചാരം ഉണ്ടാവാനും തിരുത്താനും കൂടുതൽ ശുദ്ധരാവാനും ലഭിക്കുന്ന അവസരങ്ങളായി കാണണം; ശ്രദ്ധിക്കണം. നമ്മുടെ മനോഭാവം എന്താണെന്നും നടപടി എന്താണെന്നും'ദൈവത്തിന്റെ വാതകരൂപമായ ഓക്സിജൻ' സദാ അറിയുന്നുണ്ട്. സത്യസന്ധരായി ജീവിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം; സാധിക്കണം. മുതിർന്നവർ രംഗം/കളം വിടുമ്പോൾ, ഒരു പക്ഷെ, അവരേക്കാൾ നന്നായിട്ട്, 'കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യം അനുസരിച്ച് ', പുതിയ തലമുറയിലെ ചെറുപ്പക്കാർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് ദൈവം കളമൊരുക്കുന്നുണ്ട്. അതിനായി ജ്ഞാനം വർദ്ധിപ്പിക്കാനും വ്യക്തി ചെയ്യേണ്ടുന്ന പകുതി പൂർത്തിയാക്കുവാനും തയ്യാറാവണം.

ദൈവം സൃഷ്ടിക്കുന്നത് മനുഷ്യരെ ആണെങ്കിലും അങ്ങനെയൊരു ജീവി ഭൂമിയിൽ ഇല്ല; മത-ജാതി-ഉപജാതി -രാഷ്ട്ര - രാഷ്ട്രീയ -വർഗ്ഗ -വർണ്ണ-നിരീശ്വര ജീവികളാണ് ഭൂമിയിലുള്ളത്. ദൈവം നേരിട്ട് ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെ ദൈവനാമത്തിൽ ചെയ്യുന്ന മതപുരോഹിതന്മാർ ഉൾപ്പെടെ ഏതൊരാൾക്കും പാപവും ദൈവശിക്ഷകളും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഭൂമിയിലെങ്ങും വ്യത്യസ്ത മതങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള യാതൊരു ആരാധനകളും ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും വഴിപാടുകളും ബലികളും പ്രസാദ-വിതരണങ്ങളും ധർമ്മ ശാസ്ത്രപരമല്ല; അഥവാ ദൈവീകമല്ല.

ആഘോഷങ്ങളെയും മറ്റും ആശംസിക്കുമ്പോൾ, 'അളവോടെയുള്ള പുണ്യ ശോഷണം വ്യക്തിക്ക് ഉണ്ടാവാതെ' സ്വീകരിക്കുന്നയാൾക്ക് ലഭിക്കുന്നതല്ല എന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞ് വേഷംകെട്ടലുകളും മറ്റും അവസാനിപ്പിക്കണം. ധർമ്മശാസ്ത്രപരമല്ലാത്ത അഥവാ ദൈവീകമല്ലാത്ത ആശംസകൾക്ക് ദൈവ ശിക്ഷകളും കൂടുതലാണ്.

ജന്മദിന ആശംസകളെ ശുദ്ധീകരിക്കാനായി ഈയുള്ളവനിലൂടെ (ദൈവം), വാട്സാപ്പ് ഗ്രൂപ്പിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ദൈവ വചനങ്ങളെ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു :-

ജനിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർക്ക് ജന്മദിന ആശംസകൾ നേരുന്നവർ !

എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേകമായതോ വിശിഷ്ടമായതോ ചെയ്യുന്ന/ നേടുന്ന വ്യക്തിയെ ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായിട്ട് പ്രശംസിക്കാവുന്നതാണ്.

വ്യക്തി / ജീവാത്മാവ് ചെയ്യുന്നതോ നേടുന്നതോ നിശ്ചയിക്കുന്നതോ ആയ കാര്യങ്ങളല്ലാ ജനനവും മരണവും. വ്യക്തി ശ്വസിക്കുന്നില്ല, 'ദൈവത്തിന്റെ വാതക രൂപമായ ഓക്സിജൻ' ശ്വസിപ്പിക്കുകയാണ് എന്നതുപോലെ മനുഷ്യൻ ജനിക്കുന്നില്ല; ദൈവം ജനിപ്പിക്കുകയാണ്. ജനനവും മരണവും സംഭവിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞ്, ഓക്സിജൻ ബോധശക്തിയെ നൽകുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ജീവാത്മാവ് അറിയുക. സ്വന്തം ജനനത്തെപ്പറ്റിയും; സ്വന്തം ഉൾപ്പെടെ ഉറ്റവരുടെ ജന്മദിനങ്ങളെ ദൈവം മറപ്പിക്കാറുണ്ട്; എന്നിവയും ഒരല്പം വിശകലനം ചെയ്താൽ ബോദ്ധ്യമാകും.

ജനിക്കാനും ജനിപ്പിക്കാനും സൃഷ്ടികൾക്ക് കഴിവില്ല. സമസ്ത ജീവികളുടെയും പരമാനന്ദമായി ദൈവം മഹാ-നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതും, ദൈവത്തെയും തങ്ങളെത്തന്നെയും മറന്ന് 'ഇണ മാത്രം വിഷയമാകുന്ന' കാമാനന്ദത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ, അവർ പോലും അറിയാതെ, 'ദൈവത്തിന്റെ ഖരരൂപമായ മണ്ണായ ഭൂമിയുടെ അംശമായ ശരീരം' സൃഷ്ടി നടത്തുന്നു. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരിലെ അണ്ഡബീജങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് ജീവാത്മാവ് അല്ലാ, എന്നതുപോലെ, ആമക്കുഞ്ഞിനെയോ ഓന്തിനെയോ മറ്റുള്ള ജീവികളെയോ മനുഷ്യസ്ത്രീ പ്രസവിക്കുകയോ ഛർദ്ദിക്കുകയോ ചെയ്താലും വായ്പൊളിച്ച് അമ്പരക്കാമെന്നല്ലാതെ നിയന്ത്രിക്കാൻ മനുഷ്യസ്ത്രീക്ക് / ജീവാത്മാവിനു കഴിയില്ല. കാമവികാരം ഉണ്ടാകാതെ, എല്ലില്ലാത്ത പുരുഷലിംഗം നിവരില്ല എന്നതിനെ വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ, കുഞ്ഞിനെ സൃഷ്ടിക്കാൻ വേണ്ടി പ്രയത്നിച്ചെന്ന് വാദിക്കാൻ പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും ദൈവം അനുവദിക്കുന്നില്ല എന്നുകൂടി മനസ്സിലാക്കണം. ദൈവം നൽകുന്ന ബുദ്ധിശക്തി ഉൾപ്പെടെയുള്ള ശക്തികളെ അന്യോന്യം കുറ്റപ്പെടുത്താനോ പരിഹസിക്കാനോ കേമത്തം കാട്ടാനോ, മറ്റ് ദുസ്വാർത്ഥങ്ങൾക്കോ ഉപയോഗിച്ചു കൂടാ.

ദൈവം നൽകാതെ, യാതൊരാൾക്കും സ്വന്തമായി യാതൊരു ശക്തിയും ഇല്ലെന്നിരിക്കെ യാതൊരാളും (സ്വയമോ മാതാപിതാക്കളുടെ പ്രയത്നം കൊണ്ടോ) ജനിച്ചിട്ടില്ല. 'ജനിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ' ജന്മദിനാശംസകൾ എന്ന ഭോഷത്വം ചെയ്യുന്നത് ദൈവനിന്ദയാണ്.
ജീവികളെയെല്ലാം ജനിപ്പിക്കുന്ന മണ്ണും ശരീരവും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിനു മാത്രമാണ് മഹത്വം എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തവർ വേണ്ടാത്ത വേലകളെങ്കിലും ചെയ്യാതിരുന്നാൽ നന്ന്. (ആദ്യ മഹാകാല ചക്രത്തിൽ ദുർദ്ദേവതകളായി അധഃപതിച്ച ദേവതകളെ, ദൈവങ്ങളെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ച് പൂജിക്കുന്നതും ആരാധിക്കുന്നതും അവരുടെ ജന്മദിന ഭാവനകളെ ആഘോഷിക്കുന്നതും, ഉടൻ ഭൂമിയിലെങ്ങും ആരംഭിക്കുന്ന ദൈവ വിപ്ലവത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നതാണ്.).

ആരെങ്കിലുമൊക്കെ തുടങ്ങി വയ്ക്കുന്ന ഭൗതികമായ അസ്തിത്വം ഇല്ലാത്തതായ വസ്തുതകളെ, ശരിയാണോ എന്ന് സ്വയം വിശകലനം ചെയ്യാതെ തെറ്റുകളും കുറ്റങ്ങളും ഏറെയുള്ള വിശ്വാസങ്ങളെയും ആചാരങ്ങളെയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും ചെയ്തും പ്രചരിപ്പിച്ചും ജീവിക്കയാൽ; നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യൻ എന്ന ജീവി തന്നെ ഇല്ലാതെ വന്നിരിക്കുന്നു. പശുവിന് പശുക്കുട്ടിയും, പട്ടിക്ക് പട്ടിക്കുട്ടിയും ജനിക്കുമ്പോൾ, വ്യത്യസ്ത മത-ജാതി-വർഗ്ഗരാഷ്ട്രീയ-ദേശീയ-ക്കുട്ടികളും നിരീശ്വരവാദിക്കുട്ടികളുമായി മനുഷ്യർ തരംതാണിട്ടുള്ളതിനെ വിശകലനം ചെയ്താൽ, 'ബുദ്ധിശക്തി കുറവായ മറ്റുള്ള ജീവികൾ' അനവധി കാര്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യരേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരാണ് എന്ന് വെളിവാകും.

മതങ്ങളും ജാതികളും രാഷ്ട്രീയങ്ങളും ഭൗതിക അസ്തിത്വം ഇല്ലാത്തതും, അടിസ്ഥാനപരമായി അന്ധവും അധമവുമായ വിശ്വാസങ്ങൾ മാത്രമാണ്; അക്കാരണം കൊണ്ടാണ് മതംമാറ്റം, രാഷ്ട്രീയമാറ്റം എന്നിവ സാദ്ധ്യമാകുന്നത്.

കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് അറിയാത്ത വലിയ കാര്യം മറ്റൊന്നാണ് : മഹാനീതിശാസ്ത്രം പ്രകാരം ദൈവശിക്ഷ വാങ്ങുന്നത് ഓരോ വ്യക്തിയുമാണ്; ഭൗതിക അസ്തിത്വം ഇല്ലാത്തതായ മതമോ പാർട്ടിയോ പ്രസ്ഥാനങ്ങളോ അല്ല.

മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി, സൃഷ്ടികളായ മനുഷ്യർക്കെല്ലാം നൽകുന്ന ജ്ഞാനവും സമ്പത്തും ഊർജ്ജവും സമയവും അവസരങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ട ശക്തികളെ ധർമ്മ ശാസ്ത്ര പരമായി ആനന്ദിക്കാനും അതിലൂടെ പുണ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കാനും മാത്രം പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ കഴിയട്ടെ !

പ്രപഞ്ചമഹാമാതാവായ മഹാദേവിയുടെയും പ്രപഞ്ചപിതാവായ മഹാദേവന്റെയും പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങളാണ് മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള സമസ്ത ജീവികളും. ജീവികൾ എന്നതിൽ മത്സ്യം സസ്യം പക്ഷി മൃഗം മനുഷ്യൻ എന്നിവ മാത്രമല്ല; അവരുടെ മോക്ഷ-പരിണാമങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്ന ആദ്യ മഹാകാല ചക്രത്തിലെ പ്രത്യേക ആവിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമായ ഗണപതി, ദുർഗ്ഗ, നാരായണൻ-രാമൻ, കൃഷ്ണൻ, ഇന്ദ്രൻ, തുടങ്ങിയ സമസ്ത ദേവതകളും-ദുർദ്ദേവതകളും പെടുന്നു; അവരെയെല്ലാം അടിസ്ഥാന പരമായി പിൻവലിച്ചു കഴിഞ്ഞു; അവരാരുംതന്നെ മേലിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമല്ല. മഹാദേവിയും, മഹാദേവൻ കൂടിയായ പരമശിവനും' മാത്രം.

മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും ഏതാനും ഭാഗങ്ങളെ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു :-

ദൈവ-വേദം 1 = മാനുഷിക-വേദം 3

ഓംകാര നീതിശാസ്ത്രം

(ആത്മീയ ശാസ്ത്രം)

ഓംകാര ശാസ്ത്രം = മഹാശാസ്ത്രം = മഹാവേദം = 3 വേദങ്ങൾ

ദൈവ കാര്യങ്ങളിലെ മഹാവിശിഷ്ടത നല്ലഗുണങ്ങളും ആനന്ദങ്ങളും മാത്രമുള്ള മഹാസമ്പൂർണ്ണതയാണ്. കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും ഇല്ലാത്ത മഹാസമ്പൂർണ്ണതയെ മഹാസാദ്ധ്യമാക്കിയിട്ടുള്ളത് ജീവികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ 'സൃഷ്ടി' ഉൾപ്പെടെ സർവ്വ കാര്യങ്ങളുടെയും മഹാനീതിയെ ആദ്യം മഹാനിശ്ചയിച്ചിട്ടാണ്. സ്രഷ്ടാവിന് എന്തും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് 'മഹാനീതിയെ' ആദ്യം നിശ്ചയിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ജീവിയുടെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങളും, ജീവിത വിഷയങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ട അനന്തമായ കാര്യങ്ങളെ വിഭാവന ചെയ്തും കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും ഇല്ലാത്ത മഹാസമ്പൂർണ്ണത നൽകുന്ന മഹാനീതി ഉറപ്പാക്കുന്നതുമായ മഹാനീതിശാസ്ത്രത്തെ ആദ്യം മഹാആവിഷ്ക്കരിക്കണം. മഹാഭരണാധികാരിയും മഹാനീതിപതിയുമായ ദൈവത്തിനു മാത്രം മഹത്വം.

ദൈവത്തിന്റെ മഹാനീതിരൂപമായ ഖരാവസ്ഥയിലുള്ള 'മണ്ണിനെ' പ്പറ്റിയും ആദ്യം വിശദീകരിക്കണം എന്നു വ്യക്തമാണ്.

മുകളിലെ ഭൗതിക ശാസ്ത്ര പാഠങ്ങളിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദൈവവും ദൈവരൂപവും

വേദം 1	ഓംകാര നീതിശാസ്ത്രം (ആത്മീയ ശാസ്ത്രം)

മഹാശക്തി = ദൈവം.

MAHAASHAKTHI

M13 A1 H8 A1 A1 S19 H8 A1 K11 T20 H8 I9 = 100

മഹാ + ശക്തി = മഹാശക്തി. ലളിതമായ നാമം. മഹാശക്തിയാണ് ദൈവം.

മനുഷ്യൻ കാണുന്നതും കാണാത്തതും, അറിയുന്നതും അറിയാത്തതുമായ മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കാനും പരിപാലിക്കാനും, ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്ത ഒരു മഹാശക്തിക്കു മാത്രമേ സാധിക്കൂ. ദൈവത്തിന്റെ മഹാശാസ്ത്രപരമായ നാമം മഹാശക്തി ആവുന്നത് അങ്ങനെയാണ്. മഹാശക്തി ഒന്നേയുള്ളൂ. മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ ജീവികൾ, വസ്തുക്കൾ തുടങ്ങിയ സർവ്വവും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് അണു-ക്കൂട്ടം (Atom) കൊണ്ടാണ് എന്നത് തെളിവാണ്.

സർവ്വം ആറ്റം / അണു.

പ്രപഞ്ചത്തിലെ വലിയ ദ്രവ്യങ്ങളായ സൂര്യ-നക്ഷത്ര-ഗ്രഹ-ഉപഗ്രഹങ്ങളുടെയും ഭൂമിയിലെ സമസ്ത വസ്തുക്കളുടെയും ജീവികളുടെയും ഘടനകകളെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെയും വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ ഏക ദൈവം / ഏകമഹാശക്തി മാത്രമേയുള്ളൂ എന്ന് ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്. ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്ത ഒരു മഹാശക്തിക്ക് / ദൈവത്തിന് രണ്ടാമനോ സഹായിയോ ആവശ്യമില്ല.

ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാശക്തികളെ 'ശക്തി, മായ, മഹാമായ, മായാശക്തികൾ, മായാമഹാശക്തി' എന്നിങ്ങനെ സാമ്യമുള്ള വ്യത്യസ്ത പേരുകളിൽ പരാമർശിക്കേണ്ടുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ വേദങ്ങളിലുണ്ട്.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരങ്ങളെയും മഹാശാസ്ത്രത്തെയും വിശകലനം ചെയ്താൽ മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന് ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്ത മഹാജ്ഞാനമാണ് ഉള്ളതെന്നും സുവ്യക്തമാണ്.

മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാജ്ഞാനത്തെ 'മഹാശാസ്ത്രം' എന്ന പേരിൽ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങൾക്ക് ആധാരമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.

അല്പം വിശദീകരിക്കാം :

മഹാശക്തിയായ ദൈവം, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങൾക്കായി മഹാജ്ഞാനത്തിന്റെ ഒരു ഓഹരിയെ മഹാശാസ്ത്രമായി ആവിഷ്ക്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. മഹാശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭൗതികരൂപമാണ് മഹാപ്രപഞ്ചം.

മഹാശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളെല്ലാം മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കാനുള്ള ബഹുവിധ ശക്തികളാണെന്നും, അവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയാണ് മനുഷ്യൻ ശാസ്ത്രവികസനവും അതിലൂടെ സുഖസൗകര്യങ്ങളും വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, അവയെല്ലാം മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാആവിഷ്ക്കാരം തന്നെയാണെന്നും സുവ്യക്തമാണ്. മനുഷ്യർ അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും അനുഭവിച്ചു കഴിയുന്ന കാര്യങ്ങളാണവ.

മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാജ്ഞാനം മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് അതീതമാണ്; മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മഹാശാസ്ത്രമാകുന്ന മഹാജ്ഞാന-ഓഹരി മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് അതീതമാണ് എങ്കിലും മനുഷ്യർക്ക് അത് പ്രകടമല്ല. മഹാശക്തിയായ ദൈവം, തന്റെ മായാശക്തികളെ കൊണ്ട് മഹാശാസ്ത്രവും മഹാപ്രപഞ്ചവും സൃഷ്ടിക്കുന്നതായി കണക്കാക്കുമ്പോൾ, മഹാശാസ്ത്രത്തിനും മഹാപ്രപഞ്ചത്തിനും അതീതമാണ് മായ-യും മഹാശക്തിയായ ദൈവവും എന്നു സുവ്യക്തമാണ്. (മണ്ണും ഭൂമിയും എന്ന മഹാഖരരൂപത്തെ ദൈവം സ്വീകരിക്കുന്നത് പ്രത്യക്ഷമായി പ്രകടമല്ലാ എങ്കിലും മണ്ണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളെയാണ് !)

ദൈവം മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരവും മഹാശാസ്ത്ര പ്രകാരവും മഹാനിർവ്വഹിക്കുകയാണ് എന്നറിയുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ മായാശക്തികളെ ഭാഗികമായി മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മഹാശാസ്ത്രമായി/ വേദങ്ങളായി പരിണമിപ്പിക്കുന്നു എന്നും വളരെ വ്യക്തമാവുന്നു.

മഹാശാസ്ത്രത്തിനും മഹാപ്രപഞ്ചത്തിനും അതീതമായ മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ മായയെ മഹാശാസ്ത്രത്തിലും മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലും പ്രവേശിപ്പിച്ചാൽ മാത്രമേ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയൂ എന്നുകൂടി വ്യക്തമാണ്. അങ്ങനെയാകുമ്പോൾ, സ്രഷ്ടാവും മഹാരക്ഷകയു(നു)മായ മഹാശക്തിയെയും സൃഷ്ടിയായ മഹാപ്രപഞ്ചത്തെയും മഹാശാസ്ത്രത്തെയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മാധ്യമം ഉണ്ടാവേണ്ടതുണ്ട്. അതായത് ദൈവത്തിന്റെ മഹാമായയെ അഥവാ ദൈവത്തെ മഹാപ്രപഞ്ചവുമായി ഭൗതികശാസ്ത്ര പരമായിക്കൂടി ബന്ധിപ്പിക്കണം. ശബ്ദ ബ്രഹ്മവും അക്ഷരബ്രഹ്മവും ആദിവചനവും സംഹാര കാഹളവും മഹാശാസ്ത്രമൂലവും മഹാചിരിയും മഹാസംഗീതവും ഒക്കെയായ **ഓം** സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത് അങ്ങനെ കൂടിയാണ്.

മഹാശക്തിയായ ദൈവം മഹാനിശ്ചയിക്കുമ്പോലെ, മഹായുക്തി എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന മഹാജ്ഞാനത്തിൽ നിന്ന് ശാസ്ത്രനിയമങ്ങളും അവയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളും ഉണ്ടാകുന്നു. അതായത് ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളും വസ്തുക്കളിലെ നിയമങ്ങളും ഒന്നു തന്നെയാണ്. മായാശക്തി ഉപയോഗിച്ച് നിയമങ്ങളെ വസ്തുക്കളായി പരിവർത്തനം ചെയ്യാൻ കഴിയും എന്നാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം.

മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ മാത്രം സ്വന്തമായ മായാശക്തികളെ ഉപയോഗിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ മഹാജ്ഞാനമായ നിയമങ്ങളെ വസ്തുക്കളായി ദൈവം പരിവർത്തനം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. മഹാപ്രപഞ്ചവും ജീവികളുമെല്ലാം അങ്ങനെ ഉണ്ടായതാണ്.

ജീവികളുടെ ശരീരം ഉൾപ്പെട്ട വസ്തുക്കളിൽ അവയുടെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി നിയമങ്ങളെ മഹാലയി(പ്പി)ച്ചിട്ടുമുണ്ട്. സ്ഥിതി നിയമങ്ങളെ 'പ്രവർത്തന നിയമങ്ങൾ' എന്നും പറയാം. മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാഖരരൂപത്തിന്റെ അംശങ്ങളാണ് വസ്തുക്കളെല്ലാം എന്നാവുമ്പോൾ സമ്പൂർണ്ണമായ യോജിപ്പും ഉണ്ടാകുന്നു.

വസ്തുക്കളെയും അവയുടെ പ്രവർത്തന നിയമങ്ങളെയും ലഭിച്ച /ലഭിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്ക്, നിയമങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ച് വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും പുതിയ വസ്തുക്കളെ നിർമ്മിക്കാൻ കഴിയും. എന്തെന്നാൽ മായാശക്തികളെ ശാസ്ത്രനിയമങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞതു കൊണ്ടാണ് വസ്തുക്കൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വികസനത്തിന് മഹാശക്തിയായ ദൈവം അനുവദിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് വസ്തുക്കളിൽ മഹാലയിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രനിയമങ്ങളെ മഹാശക്തിയായ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

ഭദ്രമാക്കുക എന്ന പദത്തിന് സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ മഹാമംഗളമായി നിർവ്വഹിക്കുക എന്ന അർത്ഥമുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികളെ 'മഹാ' ചേർത്ത് പറയുകയും എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നത് കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ - മനുഷ്യരുടെ - ഗ്രാഹ്യശക്തിയെ കൂടുതൽ ഉയർത്താനാണ്; ദൈവത്തിനു വേണ്ടിയല്ല. മഹാ-യുടെ ആവർത്തനം കൊണ്ട് പഠന മാധുര്യം കുറയുന്നതല്ലാ എന്ന് ബോദ്ധ്യപ്പെടുവാൻ മഹാ ഒഴിവാക്കിയ പദങ്ങളിൽ മഹാ ചേർത്തു വായിക്കുക.

മലയാളം ദൈവ<>ദേവ<>വേദ ഭാഷയാണ്.

മലയാളം >MalayalaM< = വേദങ്ങളെ എല്ലാ സൃഷ്ടിചക്രങ്ങളിലും അവതരിപ്പിക്കുന്ന വേദഭാഷ = ദൈവ ഭാഷ. മലയാളഭാഷ = ദൈവഭാഷ. മലയാളനാട് = ദൈവ നാട് = ഭൂമി.

സംസ്കൃതം ദേവഭാഷയല്ല; വേദഭാഷയുമല്ല. സംഹാരം പുരോഗമിക്കുമ്പോൾ ചുരുക്കെഴുത്ത് SHORTHAND ഭാഷ എന്ന ഒരു ചെറിയ ലേബൽ ലഭിക്കുന്നുണ്ട്.

മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച സമസ്ത നാടുകളും ദൈവമാണ്; ദൈവത്തിന്റേതുമാണ്. ഭൂമിയിലെ സർവ്വവും - നാടുകളും, വസ്തുക്കളും, ജീവികളും, ഭാഷകളും - സർവ്വവും ഭൂമിയുടേതാണ്; എല്ലാ ജീവികൾക്കും വേണ്ടി ഭൂമി നൽകിയത് എല്ലാവരുടേതുമാണ്; അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഒരു നാട്ടിൽ ജനിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യനും മറ്റുള്ള ജീവികൾക്കും മറ്റൊരു നാട്ടിൽ പോയി ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുന്നത്; ഭക്ഷണം, ജലം, വായു, ജീവികൾ തുടങ്ങിയവ യോജിക്കുന്നത്.

ബ്രഹ്മകേന്ദ്രമായ മണ്ണടി, കേരളത്തിലാകയാൽ, കേരളം ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാടാണ്; കടൽ കൊണ്ട് വിഴുങ്ങിയാലും / വിഴുങ്ങിച്ചാലും ഓംകാര നീതി ശാസ്ത്രം എന്ന മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം കേരളത്തിനെ വീണ്ടും സൃഷ്ടിക്കുന്നതാണ്. ദൈവ കാര്യങ്ങൾ മാത്രമായ അവ അടിസ്ഥാന പരമായി മനുഷ്യരുടെ കാര്യമല്ല.

ഇന്ത്യ, കേരളം, തമിഴ്നാട് തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങൾക്ക് സംഹാര ആവശ്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തി പ്രത്യേകമായ പദവികൾ ഉണ്ട്. അതിന്റെ പേരിൽ അവിടങ്ങളിൽ എന്നോണം ജനിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യർക്ക് കേമത്തം കാട്ടാൻ അവകാശവും അധികാരവും ഇല്ല.

മഹാശക്തിയും മഹാനീതിപതിയുമായ ദൈവം മഹാനിശ്ചയിക്കുകയും മഹാഭദ്രമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ എല്ലാ ജനങ്ങളെയും - ഓരോ വ്യക്തിയെയും - മഹാസമനീതിയുടെ ഭാഗമായി ഭൂമിയിലെ വ്യത്യസ്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ 100 ജന്മങ്ങളിലായി വ്യത്യസ്ത ജന്മഗുണങ്ങളോടെ പുനർജ്ജനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും എന്നിരിക്കെ ദൈവത്തിന്റെ മാത്രം സ്വന്തവും, ദൈവവും കൂടിയായ ഭൂമിയിലെ നാടുകളുടെയും ദേശങ്ങളുടെയും പേരിൽ കേമത്തം കാട്ടുന്നതും മത്സരിക്കുന്നതും യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതും നാടുകൾക്കും ദേശങ്ങൾക്കും ഒക്കെ ജയ് വിളിക്കുന്നതും കടുത്ത ദൈവനിന്ദയും ഭോഷത്തവുമാണ്.

ഏതാനും ദൈവ നാമങ്ങളുടെ വിശകലനം :

മഹാശക്തിയാണ് ദൈവം എന്ന നിർവ്വചനത്തിൽ മഹാപ്രപഞ്ചം ഉൾപ്പെടണമെന്നില്ല.

മഹാജ്ഞാനത്തെയും, ജീവികളുടെ ഘടനകളെയും മറ്റും കണക്കാക്കുമ്പോൾ, ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്ത ഏക മഹാശക്തിയായും, ഒരു മഹാജീവി പോലെയും, ദൈവത്തെ കണക്കാക്കണം. ജീവികളുടെയെല്ലാം മഹാമാതാവും മഹാപിതാവും മഹാനീതിപതിയുമെല്ലാം ഏകദൈവം തന്നെയാകുമ്പോൾ, സ്ത്രീ പുരുഷ രൂപങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന ലിംഗഭേദം പറയാനാവില്ല.

വിവേചനശക്തികളെ കുറിക്കുന്ന മഹാശാസ്ത്ര ജ്ഞാനം മനുഷ്യൻ എന്ന ജീവിക്ക് മാത്രം നൽകിയിരിക്കയാൽ മനുഷ്യനുമായി ഒരു സാമ്യം ഉണ്ട്. മനുഷ്യന് ഉപരിയായ അവസ്ഥയെ 'ദേവനും ദേവിയും' കുറിക്കുമ്പോൾ, 'ദേവനും ദേവിയും' ചേർന്നതായ 'ദൈവം' ആണും പെണ്ണും ചേർന്ന രൂപമുള്ളതെന്നോ, ആണും പെണ്ണും അല്ലാത്ത മഹാഅവസ്ഥയുള്ളതെന്നോ ഒക്കെ പറയണം. ദേവൻ + ദേവി = ദൈവം എന്ന പദത്തിൽ ജീവിബന്ധം ഉള്ളതിനാൽ പ്രപഞ്ച-ജീവിക്ക് ചേരും.

പരിശുദ്ധമായ ആത്മാവ് = പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന പേരിന് പ്രപഞ്ചബന്ധമുണ്ട്. മാത്രമല്ല; ദൈവത്തിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗമായ ശിവ ചക്രവുമായാണ് ബന്ധം.

മനുഷ്യാവസ്ഥയിൽ കുടുംബ-സമൂഹ ഭരണകാര്യങ്ങളെ പുരുഷൻ ഭരിക്കുകയാൽ, ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്ത മഹാശക്തിക്ക് അല്ലാഹു എന്ന നാമം ഭാഗികമായി ചേരും; എന്നാൽ ക്രമേണ പുല്ലിംഗം വികസിക്കുന്നതും 'അവൻ, He' എന്നിവ ഉറച്ച് ദൈവം 'പുരുഷൻ' ആണെന്നും 'ജീവി' അഥവാ 'മഹാജീവി' ആണെന്നുള്ള പ്രതീതി ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. അതു പാടില്ല; കടുത്ത ദൈവനിന്ദയാണ്. അല്ലെന്നാൽ, ജീവി രൂപവും പുരുഷ രൂപവും ദൈവം സ്വീകരിക്കണം. ഏതൊരു ജീവിരൂപം സ്വീകരിച്ചും (സ്വീകരിക്കാതെയും) മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയും രക്ഷയും ചെയ്യുവാൻ ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത ഏകമഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിനു ശക്തിയുണ്ട്.

കാളി = സ്ത്രീ. മഹാപ്രപഞ്ചതെ പ്രസവിച്ച /സൃഷ്ടിച്ച സ്ത്രീ = മഹാമാതാവ് = മഹാജഗദംബ = മഹാഭദ്രകാളി എന്ന നാമം പ്രകാരം മഹാജീവിയും മഹാ-സ്ത്രീയുമാണ്. ഭദ്രമാക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ള സ്ത്രീ = ഭദ്രകാളി. മുകളിൽ കുറിച്ചതുപോലെ ഏതൊരു ജീവിരൂപം സ്വീകരിച്ചും മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയും മഹാപരിപാലനവും ചെയ്യുവാൻ ശക്തിയുള്ള ഏകദൈവം, ഒരു രൂപത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ വിഷയവും ഇഷ്ടവുമാണ്.

GOD എന്ന പദം അന്തർദ്ദേശീയ ഭാഷയായ ഇംഗ്ലീഷിൽ ദൈവം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. GOOD = ' നല്ലത് ' എന്ന പദത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചതാണ്; ആകയാൽ രണ്ടാമത്തെ വേദമായ ധർമ്മ ശാസ്ത്ര പ്രകാരം ഉചിതവും ലളിതവുമാണ്. എന്നാലും ഭൗതിക ശാസ്ത്ര പ്രകാരം ആവശ്യമായ ഭൗതിക-അസ്തിത്വം ഇല്ല. ഓംകാരം നീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം ആവശ്യമായ വിശദീകരണവും ഇല്ല.

മഹാശക്തിയായ ദൈവം, ഏതൊരു രൂപവും സ്വീകരിക്കുന്നത്, മുഖ്യമായും ബ്രഹ്മം, ഭൂമി, മഹാഭദ്രകാളി എന്നീ 3 മഹാഅവസ്ഥകളെ ആധാരമാക്കിയാണ്.

ദൈവവും ദൈവരൂപവും	
1	ബ്രഹ്മം
വേദം 1	ഓംകാര നീതിശാസ്ത്രം (ആത്മീയ ശാസ്ത്രം)

മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തെപ്പറ്റി മനുഷ്യൻ ചിന്തിക്കുന്നതും പറയുന്നതും മഹാപ്രപഞ്ചത്തിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ടാണ്; മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി - സ്ഥിതി - സംഹാരങ്ങൾക്കായി ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതും, ദൈവത്തിന്റെ മഹാജ്ഞാനം കൂടിയായ മഹാശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഏതാനും ശാഖകളിലെ അല്പം അറിവ്, ദൈവം തന്നെ മനുഷ്യൻ എന്ന ജീവിയ്ക്ക് മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിയിട്ടുള്ളതു കൊണ്ടുമാണ്.

മനുഷ്യൻ എന്ന ജീവി മാത്രം ഇല്ലാത്തതും, യാതൊരു ജീവികളുമില്ലാത്തതും, ഇന്നലെ ജീവിക്കുകയും ഇന്നു മരിക്കുകയും ചെയ്ത വ്യക്തി ഇല്ലാത്തതുമായ, മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ മനുഷ്യൻ അറിയുന്ന ശാസ്ത്രങ്ങൾ അനുസരിച്ച് സങ്കല്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ചത് ദൈവമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ, ജീവികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ മഹാപ്രപഞ്ചവും ദൈവവും മാത്രം !

ഇനി മഹാപ്രപഞ്ചം എന്നൊന്നില്ല എന്നതിനെപ്പറ്റി സങ്കല്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക. മഹാപ്രപഞ്ചം ഇല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യർ അറിയുന്ന ശാസ്ത്രങ്ങൾ പ്രകാരം ഒരു ശൂന്യതയാണ് ഉണ്ടാവുക. മനുഷ്യന്റെ ചിന്തകളും ഭാവനകളും സ്വപ്നങ്ങളും പോലും മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ വസ്തുക്കളുമായും ജീവികളുമായും മഹാശാസ്ത്രവുമായും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുകയാൽ മഹാപ്രപഞ്ചം ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയെപ്പറ്റി ഭാവന ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതല്ല. മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കാൻ ശക്തിയുള്ളതോ ശക്തിയില്ലാത്തതോ, ശക്തി ഉണ്ടെങ്കിലും തയ്യാറാവാത്തതോ ആയ എന്തോ ഒന്നായ ദൈവത്തെയാണ് മനുഷ്യർ അറിയുന്ന ശാസ്ത്രങ്ങൾ അനുസരിച്ച് സങ്കല്പിക്കാൻ കഴിയുക.

ശാസ്ത്രകാര്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ മറ്റുള്ള ജീവികളെപ്പോലെ, മനുഷ്യൻ എന്ന ജീവിക്കും കഴിവില്ലാത്ത അവസ്ഥയാണെങ്കിലോ, മഹാശാസ്ത്രം എന്നൊന്ന് ഇല്ലെങ്കിലോ, ചിന്തകളും ഭാവനകളുമെല്ലാം ഏറ്റവും ചുരുങ്ങുകയോ ഇല്ലാതെ വരുകയോ ചെയ്യുന്നു.

മഹാപ്രപഞ്ചം ഇല്ലാത്തപ്പോഴും മനുഷ്യർ അറിയുന്ന മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു മഹാശക്തി ഉണ്ടെന്നു സങ്കല്പിക്കുമ്പോഴും, മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കണമോ വേണ്ടയോ, എപ്പോൾ വേണം ; സൃഷ്ടിച്ചശേഷം സംഹരിക്കുക, ശേഷം മഹാപ്രപഞ്ചം എന്നൊന്നില്ലാതെ തനിച്ചു കഴിയുക, ശേഷം ഇഷ്ടപ്രകാരം എപ്പോഴെങ്കിലും മനുഷ്യനു സങ്കല്പിക്കാൻ കഴിയാത്ത മറ്റ് മഹാശാസ്ത്രങ്ങളെ ആവിഷ്ക്കരിച്ചുകൊണ്ട് അവ പ്രകാരമുള്ള മറ്റു മഹാപ്രപഞ്ചങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുക, തുടങ്ങിയവ മഹാശക്തിയുടെ ഇഷ്ടത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നതാണ്.

ഈ വരികളെ വായിക്കുന്ന വ്യക്തി ഇല്ലെങ്കിലും മറ്റു വ്യക്തികൾ ഉണ്ടെന്നതുപോലെ, മനുഷ്യർ അറിയുന്ന ജീവികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചം ഇല്ലെങ്കിലും മറ്റു മഹാപ്രപഞ്ചങ്ങളും അവയെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന മഹാശക്തിയും ഉണ്ടാവാം എന്നു ചിന്തിക്കുവാൻ മനുഷ്യർ അറിയുന്ന ശാസ്ത്രങ്ങൾ പ്രകാരം സാധിക്കുന്നതാണ്.

ഇനി, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ വസ്തുക്കളെയും ജീവികളെയുമെല്ലാം സൃഷ്ടിക്കുകയും രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ ജീവികളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയും ഇന്ദ്രിയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയും ഒരു മഹാജീവിയെ പ്പോലെയുള്ള ദൈവത്തെയും, അതേപോലെ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിൽ നിന്നും ഭിന്നമായ എന്തോ ഒരു മഹാശക്തി വിശേഷമായും ദൈവത്തെ സങ്കല്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

മഹാപ്രപഞ്ചം ഇല്ലെങ്കിലും, യാതൊന്നുമില്ലെങ്കിലും ഏതൊന്നുണ്ടോ, അതാണ് ദൈവം എന്നു പറയുമ്പോൾ, ആയത് മനുഷ്യന്റെ ഭാവനകൾക്ക് അതീതമാണ്. സ്രഷ്ടാവ്, രക്ഷിതാവ്, മഹായജമാനൻ, മഹാദേവൻ, മഹാദേവി, മഹാപിതാവ്, മഹാമാതാവ്, മഹാശക്തി തുടങ്ങിയ പേരുകളൊന്നും പ്രസ്തുത എന്തോ ഒന്നിനു ചേരില്ല. മഹാസത്യം എന്ന് കഷ്ടിച്ച് പറയാനാവുന്ന എന്തോ ഒന്ന് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായി മനുഷ്യർ അറിയുന്ന ശാസ്ത്രങ്ങൾ പ്രകാരം സങ്കല്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. മഹാസത്യം എന്ന പദം മഹാപ്രപഞ്ചവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണല്ലോ എന്നു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ മഹാസത്യം എന്നുപോലും പേരിടാൻ കഴിയാനാവാത്ത അവസ്ഥയുണ്ടാകുന്നു. അതായത്, അത്തരമൊരു ശക്തിവിശേഷത്തിനു പേരിടാൻ മനുഷ്യനു കഴിയില്ല. മഹാപ്രപഞ്ചം ഉൾപ്പെടെ യാതൊന്നുമില്ലെങ്കിലും ഏതൊന്നുണ്ടോ എന്ന മഹാ-അവസ്ഥയ്ക്ക് മഹാശക്തിയായ ദൈവം മഹാകല്പിച്ചു നൽകിയിരിക്കുന്ന പേരാണ് ബ്രഹ്മം.

മഹാശാസ്ത്രത്തിനും മഹാപ്രപഞ്ചത്തിനും അതീതമായ മഹാസത്യമാണ് ബ്രഹ്മം.

മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തെപ്പറ്റി പഠിക്കുമ്പോൾ ബ്രഹ്മം എന്ന മഹാ-അവസ്ഥയെ ഒഴിവാക്കിയാൽ ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്ത മഹാശക്തിയെന്ന മഹാവിശേഷണം സാദ്ധ്യമല്ലാതെ വരുന്നതാണ്.

ബ്രഹ്മം എന്താണെന്ന് വ്യക്തമാകുമ്പോഴും, ബ്രഹ്മം അനിർവ്വചനീയമാണ് എന്നുകൂടി സമ്മതിക്കേണ്ടി വരുന്നു !

ദൈവം മഹാആവിഷ്ക്കരിച്ചതായ എല്ലാ ശാസ്ത്രശാഖകളിലും മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലും ദൈവത്തിന്റെ ആദിയും അന്തവുമില്ലായ്മ സുവ്യക്തമാക്കുന്നതോടൊപ്പം ഓം എന്ന ശബ്ദബ്രഹ്മത്തെയും ദൈവം മഹാലയിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് ; വസ്തുക്കളുടെയും ജീവികളുടെയും ഓരോ ആറ്റത്തിലും മഹാലയിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതോടുകൂടി മഹാപ്രപഞ്ചമെന്നത് മഹാശക്തിയുടെ മഹാരൂപമായും മാറുന്നുണ്ട്. ഓം എന്ന പ്രത്യേകം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശദീകരണമുണ്ട്.

മുകളിൽ കൊടുത്ത കാര്യങ്ങളെ അല്പം കൂടി ലളിതമായ മറ്റൊരു രീതിയിൽ കൂടി വിശദീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട് :-

മനുഷ്യർക്ക് ഒട്ടും അറിയാത്ത പ്രപഞ്ചങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ പോലും അവയും ദൈവ-നിർവ്വചനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. മനുഷ്യന് സങ്കല്പിക്കാൻ കൂടി കഴിയാത്ത മറ്റു ശാസ്ത്രങ്ങളും മറ്റു പ്രപഞ്ചങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കാനാവുന്ന 'മഹാശക്തി' മനുഷ്യ-സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് അതീതമാണ്.

പ്രപഞ്ചത്തെ മാത്രം ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ട് ഏക-മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ വലിയ പിഴവുണ്ട്.

എന്തെന്നാൽ മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കാതെയും മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിനു കഴിയാം. മഹാശക്തി മാത്രം. മഹാ..ശക്തി എന്ന വാക്കിന് പ്രപഞ്ചവുമായി ബന്ധമുണ്ട്. ആകയാൽ മഹാസത്യം എന്ന പദം താരതമ്യേന കൂടുതൽ ചേരും. മഹാസത്യം എന്ന പദവും മഹാപ്രപഞ്ചവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാകയാൽ സമ്പൂർണ്ണമല്ല !

മനുഷ്യർ അറിയുന്ന പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-

സ്ഥിതികൾ ചെയ്യുന്ന മഹാശക്തിയെ പ്രപഞ്ചത്തിന് അതീതമായ മഹാശക്തിയെന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞ് മഹാസത്യം എന്ന് കഷ്ടിച്ചു പേരിടാമെന്നല്ലാതെ, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഭാഗമായ മനുഷ്യന്, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് അതീതമായ പദം / പേര് ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിവില്ല ! അതേസമയം മഹാപ്രപഞ്ചത്തിനും മനുഷ്യന്റെ ഭാവനയ്ക്കും അതീതമായ ദൈവത്തിന്റെ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി മനുഷ്യന് ബോധമുണ്ടാവുകയും വേണം. അതിന്നായിട്ട് ദൈവത്തിന്റെ ഭാഗമായ ഏകദാസനിലൂടെ 1000 കോടി വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ്, ആദ്യ മഹാകാലചക്രത്തിലെ, ആദ്യ സൃഷ്ടിചക്രങ്ങളിൽ, ദൈവം അറിയിച്ചിട്ടുള്ള മഹാനാമമാണ് ബ്രഹ്മം.

ബ്രഹ്മം എന്താണെന്നു സുവ്യക്തമാക്കിയത്, വീണ്ടും പരിശോധിച്ചാൽ, ബ്രഹ്മം എന്താണെന്നു വിശദമാക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന് ബോദ്ധ്യമാകും.

അതേസമയം രൂപത്തിനും സർവ്വത്തിനും അതീതമായ ബ്രഹ്മത്തെ ഉപമിക്കാൻ ഒരു രൂപം ഉണ്ട്. ബ്രഹ്മത്തിന്റെ മഹാവിദ്യയാണത് :

ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാശൂന്യം പോലെയുള്ള ആകാശത്തെ പരിചയിക്കുകയാൽ, മഹാപ്രപഞ്ചം ഇല്ലാത്ത മഹാഅവസ്ഥയിൽ ആകാശത്തിന്റെ ഭാവന ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ആകാശവും ബ്രഹ്മം പോലെ ശൂന്യം അല്ലാത്ത മഹാശൂന്യമാണെന്ന പ്രതീതി ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാലിംഗമാണ് ആകാശം എന്ന് പിന്നീടറിയുമ്പോൾ, മഹാലിംഗത്തിന്റെ അകത്താണ് മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ മഹാഭദ്രപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് എന്നും തെളിയുന്നു.

പ്രപഞ്ചം ഇല്ലെങ്കിലും 'ബ്രഹ്മവും ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത ദൈവം ഉണ്ട് ' എന്നു മനസ്സിലാക്കാമെന്നതു പോലെ, ആകാശം എന്ന മഹാലിംഗത്തിന് ആദിയും അന്തവും ഇല്ലെന്ന് നഗ്ന നേത്രങ്ങൾ കൊണ്ട് കാണാനും അറിയാനും കഴിയുന്നതാണ് :

ഭൂമി ഉൾപ്പെടെ എവിടെ നിന്നും മുകളിലേക്ക് നോക്കിയാൽ അന്തമില്ലാത്ത ഒരു മഹാ-കുട പോലെ അർദ്ധ-ഗോളാകൃതിയിൽ മഹാശൂന്യമായ ആകാശം കാണാം. ആകാശം എന്ന മഹാലിംഗത്തിന് അന്തമില്ലാത്ത മുകൾഭാഗവും ചുറ്റുവട്ടവുമാണ്. ഇനി, ഭൂമിയിലെ കരപ്രദേശത്തെയോ സമുദ്രത്തെയോ മറ്റും ആധാരമാക്കി, ആകാശം എന്ന മഹാലിംഗത്തിന്റെ ചുവട്ടിലേക്ക് നോക്കിയാൽ ആദിയില്ലാത്ത മഹാലിംഗത്തെയും മനസ്സിലാക്കാനാവും !

ദൈവവും ദൈവരൂപവും

ബ്രഹ്മം സ്വയം ഓം എന്ന ശബ്ദബ്രഹ്മം ആയിക്കൊണ്ട് മഹാസമ്പൂർണ്ണതയോടെ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ 'പരമായ' അഥവാ ശ്രേഷ്ഠമായ അവസ്ഥയായിട്ട് പരബ്രഹ്മം എന്ന മഹാപ്രപഞ്ചം എന്ന ജഗത്തിനെ സൃഷ്ടിക്കാതെ-സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

പരബ്രഹ്മം = മഹാപ്രപഞ്ചം

(ഓം എന്താണെന്ന് വേറിട്ട് വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്.)

മഹാപ്രപഞ്ചം എന്ന ജഗത്തിനെ സൃഷ്ടിക്കാതെ-സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് എങ്ങനെയെന്നു വിശദമാക്കാം.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ചത് ബ്രഹ്മം ആണോ എന്ന് ചോദിച്ചാൽ അല്ലാ എന്ന് ഉത്തരം പറയേണ്ടതായി വരും. മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര കർത്താവ് ഏകദൈവമായ '(മഹാ)ശക്തിചക്രം+ശിവചക്രം' ആണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചാൽ ആശയ വിശദീകരണം ആവശ്യമാണ്.

ചുവടെ കൊടുക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കാനും പഠിക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും ദൈവം പ്രത്യേകം കനിയേണ്ടതുണ്ട്. ആവക കാര്യങ്ങളെ സമ്പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ജന്മം ഓരോ മനുഷ്യനും തീർച്ചയായും ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഓംസത്യം.

സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര കർത്താവായ ദൈവത്തെ അല്പം വിശദീകരിക്കാം :-

സർവ്വത്തിനും - മഹാപ്രപഞ്ചത്തിനും - അതീതമായ ബ്രഹ്മം, സൃഷ്ടിക്കുന്നത് മഹാപ്രപഞ്ചത്തിനും അതീതമായ ശിവ ഗോളം, ശക്തി ഗോളം എന്ന രണ്ട് മഹാവിചിത്ര പ്രതിഭാസങ്ങളെയാണ്.

ശിവചക്രം, ശക്തിചക്രം, എന്നിങ്ങനെ ചുരുക്കി പറയാം. ക്രമത്തിൽ പറയുമ്പോൾ ആദ്യം ശിവ ചക്രത്തെയും, രണ്ടാമത് ശക്തി ചക്രത്തെയും സൃഷ്ടിച്ചു. ശേഷം ശക്തി ചക്രത്തിലേക്കു മാത്രമായി, ഓം എന്ന ഏകമഹാശബ്ദമായി ബ്രഹ്മം പ്രവേശിക്കുകയും, അതോടെ മഹാശക്തിചക്രമായി ശക്തിചക്രം പരിണമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ബ്രഹ്മം, ശിവ-ശക്തി ചക്രങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് മഹാപ്രപഞ്ചത്തിനു മുമ്പും അതീതവുമാകയാൽ, ശിവചക്രത്തിനും ശക്തിചക്രത്തിനും ആദിയില്ലെന്ന് കണക്കാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആദിയില്ലാത്തവയെ (മറ്റൊന്ന്) സൃഷ്ടിച്ചതായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല; സൃഷ്ടിയായും കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. ബ്രഹ്മത്തിനു മാത്രം സാധിക്കുന്ന മഹാപ്രഭാവമാണത്.

ഇത്തരം ദൈവകാര്യങ്ങളെ ദൈവത്തിന്റെ 'ശിവ-ശക്തി ഭാഗങ്ങൾ' അറിയിക്കാതെ മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള സൃഷ്ടികൾക്ക് അറിയാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല.

സമസ്ത ജീവികളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ചത്, ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാശക്തിയായ ശിവചക്രം+മഹാശക്തിചക്രം എന്ന പ്രപഞ്ചപിതാവും മഹാമാതാവുമാണ് എന്ന് സുസ്ഥാപിതമാക്കുകയാണ് ബ്രഹ്മം.

ആദിയില്ലാത്ത ദൈവം = ശിവചക്രം+മഹാശക്തിചക്രം പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു എന്നത് സത്യമായും ഭവിക്കുന്നു.

മഹാശക്തിചക്രം

മഹാനിശ്ചയിക്കുമ്പോലെ ശിവചക്രത്തെ ജീവമായും നിർജ്ജീവമായും പങ്കെടുപ്പിച്ച് മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങളെ മഹാനിർവ്വഹിക്കുന്നു.

ബ്രഹ്മം എന്ന വിശദമാക്കാൻ കഴിയാത്ത ഏകമഹാസത്യം സൃഷ്ടിച്ച രണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങളായി ശിവ ചക്രത്തെയും, ശക്തി ചക്രത്തെയും കണക്കാക്കുന്നത് ശരിയാണ്. അതേസമയം രണ്ടു വ്യക്തികളായ (ഒരു) പിതാവിലൂടെയും (ഒരു) മാതാവിലൂടെയും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞുങ്ങൾ അല്ലാ എന്നതിനാൽ സഹോദരങ്ങൾ അല്ല. ശക്തിചക്രത്തിൽ ബ്രഹ്മം ചേർന്ന് മഹാശക്തിചക്രം ആകുന്നതോടെ ശിവചക്രം+മഹാശക്തിചക്രം മാത്രമാണ് ഏകമഹാസത്യം.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിനും അതീതമായ,
ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാശക്തിയും

സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര കർത്താവുമായ
ശിവചക്രം+മഹാശക്തിചക്രം
മഹാഭദ്രമാക്കുന്ന മഹാകാര്യങ്ങളെ ശാസ്ത്ര പരമായല്ലാതെ, സൃഷ്ടി മാത്രമായ മനുഷ്യരുടെ മനോഭാവങ്ങൾ പോലെ, വിശകലനം ചെയ്യുന്നത്, അജ്ഞാനവും അനാവശ്യവും അവിവേകവുമാണ്.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് അതീതമായ ഭാവനകൾ പോലും മനുഷ്യർക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല എന്നിരിക്കെ, ഭൗതിക-വസ്തുപരമായ ആധാരം ഇല്ലാതെ മഹായുക്തിപരമായി
ശിവചക്രം+മഹാശക്തിചക്രം
എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചതിനെയും ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെയും ഉൾക്കൊള്ളാൻ സൃഷ്ടികൾക്ക് / മനുഷ്യർക്ക് കഴിയുന്നതല്ല.

മഹാശക്തി-ശിവ ചക്രങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയാണ് മഹാപ്രപഞ്ചം; മഹാഭദ്രമാക്കുന്നത് ഏകമഹാശക്തിയായ മഹാശക്തിചക്രം മാത്രവും.

മഹാശക്തിചക്രം = ഏകദൈവം.

സമസ്ത ജീവികളുടെയും സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങൾക്ക് ആധാരം മഹാശക്തി-ശിവ ചക്രങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയാണ്. ജീവികളല്ലാത്ത മഹാസത്യത്തെ സ്ത്രീ, പുരുഷൻ എന്നിങ്ങനെ വേർതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല. എങ്കിലും,

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങളെ മുൻനിർത്തി മഹാശക്തി-ശിവ ചക്രങ്ങൾ രൂപപ്പെടുകയാൽ അവർ ഇണകളായ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ ആണെന്നും, മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെട്ട സമസ്ത ജീവികളുടെയും മഹാമാതാവും പിതാവുമാണെന്നും, സൃഷ്ടികളെ, പ്രത്യേകിച്ചും, മനുഷ്യരെ അറിയിക്കുന്നതായി മനസ്സിലാക്കാം.

പ്രപഞ്ചപിതാവായി ശിവചക്രം പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ, ജീവമായും നിർജ്ജീവമായും ആവശ്യാനുസരണം സ്വന്തം ഭാഗമായ ശിവചക്രത്തെ, മഹാശക്തിചക്രം പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം, ഏകമഹാശക്തിയായ മഹാശക്തിചക്രം മഹാമാതാവ് മാത്രമല്ല; മഹാപിതാവ് കൂടിയാണ് എന്നും മഹാദേവി തന്നെയാണ് മഹാദേവൻ എന്നുമാണ്. എന്നാൽ, മഹാദേവൻ എന്ന മഹാപദവിയെ ഭർത്താവും ശിവചക്രവുമായ പരമശിവനു മാത്രമായിട്ട് മഹാശക്തിചക്രം മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്നു. ബന്ധപ്പെട്ട പാഠം, ചുവടെ 'ഓം മഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യമഹാദേവി' എന്ന അദ്ധ്യായത്തിലുണ്ട്.

ഓം എന്ന 'ശബ്ദബ്രഹ്മം' മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് വിധേയമായിരിക്കുമ്പോഴും മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് അതീതമാണെന്ന് ഓം എന്താണെന്ന് വിശദീകരിക്കുന്ന പാഠങ്ങളിൽ ഉണ്ട്. അതിന്നർത്ഥം ശിവ-ശക്തി ചക്രങ്ങളിലൂടെ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങളെ മഹാഭദ്രപ്പെടുത്തുന്ന ബ്രഹ്മം, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിനും ... സർവ്വത്തിനും സദാ അതീതമാണെന്നാണ്.

മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ ബ്രഹ്മാവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള ഒരു വിശിഷ്ട പാഠം ജീവാത്മാവിന്റെ ഉറക്കം, ബോധക്ഷയം എന്നിവയിലുണ്ട്.

മനുഷ്യന്റെ സ്വത്വബോധം, ഞാൻ-ബോധം, മനസ്സ്, എന്നെല്ലാംകൂടി അറിയപ്പെടുന്ന ജീവാത്മാവ് താൽക്കാലികമായി ബോധം നഷ്ടപ്പെട്ട് ഉറങ്ങുമ്പോൾ, ജീവാത്മാവും, ജീവാത്മാവിനെ വഹിക്കുന്ന (ദൈവാംശമായ) ശരീരവും അവിടെയുണ്ട്. സ്വന്തമെന്നു കരുതുന്നതും, യഥാർത്ഥത്തിൽ വ്യക്തിക്ക് 'ഭാഗികമായി മാത്രം അവകാശം ഉള്ളതുമായ ശരീരം' എവിടെയാണ് എന്നതുപോലും ഉറക്കത്തിൽ യാതൊരു വ്യക്തിയും/ജീവാത്മാവും അറിയുന്നില്ല. ഉറക്കത്തിനു ശേഷം മാത്രമാണ് ശരീര ബോധവും ഉണ്ടാകുന്നത്.

ജീവാത്മാവിന്റെ ഉറക്ക-പാഠത്തിൽ നിന്ന്, പ്രപഞ്ചം ഇല്ലെങ്കിലും പ്രപഞ്ചത്തിന് അതീതമായ ബ്രഹ്മം നിലനിൽക്കുമെന്ന് ലളിതമായി സുവ്യക്തമാക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

മാത്രമല്ല,

പ്രപഞ്ചത്തിലെ ആനന്ദങ്ങൾ, വസ്തുക്കൾ, ജീവികൾ, ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെ ആധാരമാക്കി ബ്രഹ്മാവസ്ഥയിൽ ആനന്ദമില്ല, ആനന്ദമുണ്ട്, മഹാശൂന്യത ആണ്, ശൂന്യത അല്ല, എന്തെങ്കിലും ഉണ്ട്, യാതൊന്നും ഇല്ല, എന്നിങ്ങനെ യാതൊന്നും പറയാനാവില്ല. എല്ലാ ആനന്ദങ്ങളെയും സൃഷ്ടിക്കുന്ന ദൈവം, എല്ലാ ആനന്ദങ്ങൾക്കും അതീതമാണ്. അതായത്,

ബ്രഹ്മം സ്വയം മഹാശക്തിയായി മാറിയോ, മാറാതെയോ, മഹാ-പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പോ പിമ്പോ എന്തെങ്കിലും ചെയ്തുവോ, ചെയ്യുന്നുവോ, ചെയ്യാതിരിക്കുന്നുവോ, ആനന്ദിച്ചുവോ, ആനന്ദിക്കുന്നുവോ എന്നിവ യാതൊരിക്കലും മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച വിഷയമല്ലാതെ വരുന്നു.

പ്രപഞ്ചത്തെ സംബന്ധിച്ചവ മാത്രമാണ് കാലവും, കാലഗണനയായ പഞ്ചാംഗവും എന്നതിനാൽ, ബ്രഹ്മം കാലത്തിനും അതീതമാണ്.

ബ്രഹ്മം ഏകമാണ്. ബ്രഹ്മം മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് അതീതമാകയാലും എല്ലാ കുഞ്ഞുങ്ങളും / മനുഷ്യരും മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ അംഗങ്ങളാകയാലും, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാത്രം എക്കാലവും ജീവിക്കുകയാലും, യാതൊരു സൃഷ്ടികളും ബ്രഹ്മ-കാര്യങ്ങളെ കൂടുതൽ അറിയാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൂടാ. മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് അതീതമായ കാര്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഭാഗമായ മനുഷ്യനു സാധിക്കില്ല; ശക്തി നൽകിയിട്ടില്ല; മനുഷ്യന് ആവശ്യമില്ല. വിപരീതമായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ, ബുദ്ധിഭ്രമം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിൽ വർത്തിക്കുന്ന മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും പരിഹസിക്കുകയും നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് മതനേതാക്കന്മാരും രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരും ഉൾപ്പെടെയുള്ള ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും. മനുഷ്യരുടെ പ്രസ്തുത ഹീന പ്രവൃത്തികളെ മഹാമാതാവായ ദൈവം മഹാശാസ്ത്ര പ്രകാരം തിരുത്തുകയും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് മഹാവാത്സല്യം നൽകുന്നതുമാണ്.

എന്നാൽ,

ബ്രഹ്മത്തെ പരിഹസിക്കേണ്ട കാര്യം മനുഷ്യനില്ല. ബ്രഹ്മം മനുഷ്യനുമായോ മഹാപ്രപഞ്ചവുമായോ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു കാര്യവുമില്ലാതെ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് അതീതമായ കാര്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ തലയിടുകയും പരിഹാസ രീതികൾ പുലർത്തുകയും ചെയ്താൽ, കുഞ്ഞുങ്ങളേ, ബ്രഹ്മമായിരിക്കുന്ന മഹാശക്തി ക്ഷമിച്ചെന്നു വരില്ല, ക്ഷമിക്കില്ല എന്ന രീതിയിൽ പ്രസ്തുത കടുത്ത പാപം നേടാതെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കണം എന്ന് വാത്സല്യത്തോടെയും സ്നേഹത്തോടെയും ഉപദേശിക്കുന്നു, അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു, താക്കീതു ചെയ്യുന്നു.

ബ്രഹ്മത്തെ അറിയാൻ യാതൊരാൾക്കും കഴിയുന്നതല്ല എന്നു സുവ്യക്തമായി വിശദീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ആകയാൽ, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ ജീവികൾ മാത്രമായ മനുഷ്യർ, മഹാപ്രപഞ്ചവുമായിട്ട് ബന്ധമില്ലാത്തതായ ബ്രഹ്മം എന്ന മഹാനാമത്തെ തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതും, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് അതീതമായ ബ്രഹ്മത്തെ ആരാധിക്കുന്നതും അർത്ഥശൂന്യതയാണ്; അനുവാദവും ഇല്ല; തീർച്ചയായും ദൈവ ശിക്ഷകളെ പിടിച്ചു വാങ്ങുന്ന കാര്യമാണ്.

ബ്രഹ്മത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പാടില്ല.

<u>പ്രാർത്ഥന അത്യാവശ്യമോ ആവശ്യമോ അല്ലെങ്കിലും, പ്രാർത്ഥിക്കാതെ വയ്യാ എന്നുള്ളവർക്കും, പ്രാർത്ഥിക്കാൻ മുട്ടിനിൽക്കുന്ന അധമ-ജനങ്ങൾക്കും,</u> അടുത്തൊരു അദ്ധ്യായത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയ ബ്രഹ്മത്തെ അഥവാ ബ്രഹ്മശക്തിയെ ഉൾക്കൊണ്ട് മനുഷ്യരൂപത്തിൽ വർത്തിക്കുന്ന മഹാജഗദംബയായ ഓംമഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യമഹാദേവിയോടു പ്രാർത്ഥിക്കാവുന്നതാണ്.

ബ്രഹ്മവും പരബ്രഹ്മവും മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി അഥവാ ഓം മഹാശക്തിയായ മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യമഹാദേവിയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ പാഠം ലളിതമാകുന്നു. ദേവി, മഹാദേവി, മണ്ണടി ദേവി, മഹാശിവ, ശിവ എന്നിങ്ങനെയും ഇഷ്ടം പോലെയും സൗകര്യം പോലെയും മഹാജഗദംബയോട്, (മഹാശാസ്ത്രം ലഭിക്കാത്തവരായ മഹാഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾ) പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊള്ളുക.

അറിയുക: ഭക്തിഭ്രാന്ത് പാടില്ല.

ബ്രഹ്മശ്രീ, ബ്രഹ്മ വിദ്വാൻ തുടങ്ങി ബ്രഹ്മം എന്ന പദത്തെ ചേർത്തുകൊണ്ടുള്ള യാതൊരു പേരുകളും മനുഷ്യർ ഉപയോഗിച്ചു കൂടാ. ഉപയോഗിച്ചു വരുന്ന അജ്ഞാനികളും അവിവേകികളുമായ മൂഢജനങ്ങൾ മഹദേവിയോടു മാപ്പു പറഞ്ഞ് ദൈവീകമല്ലാത്ത അഥവാ ധർമ്മശാസ്ത്രപരമല്ലാത്ത പേരുകളെ ഉപേക്ഷിച്ച് ധർമ്മ ശാസ്ത്ര പ്രകാരം ആനന്ദിച്ചു ജീവിക്കുക.

മോക്ഷം എന്ന ആത്മീയ സാക്ഷാത്ക്കാരത്തിൽ, എല്ലാ മനുഷ്യരും (സൃഷ്ടികളും)

പരബ്രഹ്മം എന്ന മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഭാഗമായ നക്ഷത്രപദവിയിലാണ് എത്തുന്നത്.

മോക്ഷം നേടുമ്പോഴും, ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുമ്പോഴും, സൃഷ്ടി മാത്രമായ ജീവി എപ്പോഴും ബ്രഹ്മത്തിന്റെ പരമായ/ ശ്രേഷ്ഠമായ അവസ്ഥയായ പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്.

മരണത്തിലും, മോക്ഷത്തിലും മനുഷ്യൻ / ജീവാത്മാവ് ബ്രഹ്മത്തിൽ വിലയം പ്രാപിച്ചു എന്നിങ്ങനെ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിലുള്ള മൂഢവിശ്വാസങ്ങൾ പാപസമ്പാദനം മാത്രമാണെന്ന് മുകളിലെ ബ്രഹ്മം എന്നാലെന്തെന്നുള്ള പാഠങ്ങളിൽ സുവ്യക്തമാണ്.

മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാരൂപമാണ് ഓരോ ജീവിയും ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചം എന്നു പറയുമ്പോൾ, ഓരോ ജീവിയും ദൈവത്തിന്റെ അംശമാണെന്നു തോന്നും. അത് ഒട്ടും ശരിയല്ല. ജീവികളുടെ ശരീരം മാത്രമാണ് ദൈവത്തിന്റെ മഹാഖരരൂപമായ ഭൂമിയുടെ ചില അംശങ്ങൾ കൊണ്ടു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്.

മഹാരൂപത്തിലെ ശിവാംശങ്ങളെ കൊണ്ടാണ് മഹാവിശിഷ്ടമായി ജീവികളുടെ സ്വത്വമായ ജീവാത്മാവിനെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. പിന്നീട് വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. നക്ഷത്ര-കോടികൾ ജീവാത്മാക്കളുടെ മോക്ഷ-രൂപങ്ങളാണ്.

മറ്റുള്ള ഗ്രഹങ്ങളെയും അവയുടെ ഉപഗ്രഹങ്ങളെയും ദൈവം നേരിട്ട് സൃഷ്ടിച്ചതല്ല; വൈകാതെ അവയെല്ലാം പിൻവലിക്കുന്നതാണ്.

അനന്തകോടി കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങളെ മഹാഭദ്രപ്പെടുത്തുന്ന ബ്രഹ്മം കൂടിയായ മഹാമാതാവാണ് ഏക ദൈവം. പരബ്രഹ്മമായ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായ ഭൂമിയിലെ അംശങ്ങൾ കൊണ്ട് സൃഷ്ടിച്ച ശരീരം വഹിക്കുന്നതായ ജീവാത്മാവ് എന്ന കുഞ്ഞ് താൻ ദൈവം ആണെന്നു പറയുന്നത് ശരിയല്ല. സൃഷ്ടി മാത്രമായ മനുഷ്യൻ, താൻ "ദൈവത്തിന്റെ അംശമാണ്, ദൈവമാണ് " എന്നെല്ലാം കരുതുന്നത് ഭോഷത്തമാണ്. തത്ത്വമസി തെറ്റാണ്. ശരീരം ഏക ദൈവമായ ഭൂമിയുടെ അംശവും, ജീവാത്മാവ് 'പരമാത്മാവിന്റെ/ശിവന്റെ' അംശവുമാണ്.

പരബ്രഹ്മം അഥവാ മഹാപ്രപഞ്ചം അഥവാ

മണ്ണായ **ഭൂമി,** ദൈവത്തിന്റെ മഹാരൂപമാണ്.

ഭൂമിയിലെ മൂലകങ്ങൾ കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയ ശരീരത്തോടെ ജനിക്കുകയും, ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ, ഭൂമിയിൽ മഹാലയിച്ചിട്ടുള്ള ധർമ്മ-ശാസ്ത്രങ്ങൾ പ്രകാരം ജീവിക്കണം. ആത്മീയ സാക്ഷാത്ക്കാരത്തിൽ, കാലമാനങ്ങൾ അറിയാതെയെന്നോണം മഹാആനന്ദങ്ങളെ അനുഭവിച്ച് ജീവിക്കുന്ന മഹാപദ്ധതിയാണ് തന്റെ എല്ലാ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും മഹാപിതാവും മഹാമാതാവും ഭൂമിയുമായ മഹാദേവി മഹാഒരുക്കിയിട്ടുള്ളത്.

യാതൊന്നും തന്നെ സ്വന്തമായി ഇല്ലാത്തതായ ജീവാത്മാവിന് ശക്തികളും സമ്പത്തുകളും ആനന്ദങ്ങളും നേടാനും, സമ്പൂർണ്ണ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിച്ച് ജീവിക്കാനുമായി, ദൈവം സ്വന്തം മഹാരൂപമായ ഭൂമിയിലെ അംശങ്ങളായ മൂലകങ്ങൾ കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയ ശരീരത്തെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് 'നൽകാതെ നൽകിയിരിക്കുകയാണ്.'

ദൈവം മഹാവാത്സല്യത്തോടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് തന്റെ മേൽ അവകാശമില്ലാത്ത അധികാരം നൽകി ഉയർത്തുന്നതിനെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ദുരുപയോഗം ചെയ്യരുത്. ദൈവം മനുഷ്യരെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ച് മനുഷ്യർ ദൈവനിന്ദ ചെയ്യരുത് എന്നർത്ഥം.

ബ്രഹ്മത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ ഭാവ-രൂപങ്ങളാണ് മഹാപ്രപഞ്ചമായ പരബ്രഹ്മം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ, ദൈവം തന്റെ മഹാരൂപമായി മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ, പരബ്രഹ്മം ആയിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞായി മാറുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാക്കി. സൃഷ്ടി മന്ത്രവും മഹാചിരിയും ഒക്കെയായ **'ഓം'** എന്ന ശബ്ദബ്രഹ്മത്തെ മഹാജ്ഞാനം പ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് ബ്രഹ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്ന മഹാശ്ചര്യം മാത്രമാണത്. മനുഷ്യർ യാതൊരിക്കലും ബ്രഹ്മത്തിന്റെ അഥവാ ദൈവത്തിന്റെ അംശങ്ങളാകുന്നില്ല എന്നതാണ് മൂലസത്യം. മനുഷ്യരുടെയും മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും പിതാവായി ബ്രഹ്മമായ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള പരമശിവൻ പോലും ബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഭാഗമല്ല.

ഓം എന്ന 'ശബ്ദബ്രഹ്മത്തിന്റെയും അക്ഷരബ്രഹ്മത്തിന്റെയും' മഹാശാസ്ത്ര വിശദീകരണങ്ങളിലേക്കു കടക്കുമ്പോൾ, നിശ്ചിത ഭാവവും രൂപവും ഉണ്ടെന്നും ഉള്ളതായും തോന്നിപ്പോകുന്ന മഹാപ്രപഞ്ചത്തെയും മഹാശാസ്ത്രത്തെയും മനുഷ്യർ അറിയുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥകളിൽ നിന്നും ഭിന്നമായി പ്രവർത്തിപ്പിക്കാനും അതീതമാക്കാനും ദൈവത്തിനു കഴിയുമെന്നു സുവ്യക്തമായി ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്. മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിൽ മനുഷ്യർ മഹാശ്ചര്യം അനുഭവിക്കുന്നതുമാണ്.

ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്ന് സമ്പൂർണ്ണമായും ഭിന്നമാണ് പരബ്രഹ്മമായ മഹാപ്രപഞ്ചം അഥവാ ജഗത്ത് എന്നും, ബ്രഹ്മത്തിനും പരബ്രഹ്മമായ ജഗത്തിനും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധങ്ങളുമില്ല എന്നും സുവ്യക്തമാകുമ്പോൾ തന്നെ, ബ്രഹ്മം പരബ്രഹ്മത്തെയും, പരബ്രഹ്മം ബ്രഹ്മത്തെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മഹാആവിഷ്ക്കാരം അറിഞ്ഞ് മനുഷ്യർ മഹാശ്ചര്യം അനുഭവിക്കുന്നതാണ്.

ഓം എന്താണെന്നു ഗ്രഹിക്കാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടാകുന്നവർക്ക് മഹാശ്ചര്യം അനുഭവിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. അതേസമയം ഓം എന്ന ശബ്ദബ്രഹ്മത്തെ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ ദൈവം മഹാശ്ചര്യമാക്കുന്ന മഹാപാഠങ്ങളെ പഠിക്കുമ്പോഴും പഠിപ്പിക്കുമ്പോഴും, ജീവികൾക്കും അവരുടെ പിതാവായ പരമശിവനും അഹംഭാവം ഒട്ടും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. ജീവികൾ ഇല്ലെങ്കിലും, മഹാപ്രപഞ്ചം ഇല്ലെങ്കിലും, ജീവികളുടെയും മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും പിതാവായ പരമശിവൻ ഇല്ലെങ്കിലും, മഹാശക്തിയായ ദൈവമുണ്ട്.

ശിവനില്ലെങ്കിലും ശക്തി ഉണ്ട്.

ഓം മഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യമഹാദേവിക്കുമാത്രം മഹത്വം.

ദൈവവും ദൈവരൂപവും	
2	മഹാഖര രൂപമായ ഭൂമി
വേദം 1	ഓംകാര നീതിശാസ്ത്രം (ആത്മീയ ശാസ്ത്രം)

മഹാശക്തിയുടെയും മഹാജ്ഞാനത്തിന്റെയും ഒരല്പം കൊണ്ടു മാത്രം മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ മഹാഭദ്രപ്പെടുത്താൻ അഥവാ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ മഹാനിർവ്വഹിക്കുവാൻ ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്ത മഹാശക്തിക്കു കഴിയും.

ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്ത മഹാശക്തിയായ ദൈവം, ഒരല്പം ശക്തിയും ഒരല്പം ജ്ഞാനവും കൊണ്ടു മാത്രമാണ് മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ മഹാഭദ്രപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് എന്നതിൽ നിന്നും, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് അതീതമായ ദൈവം മഹാ-മഹാ-മഹാഭീമമാണെന്നും സുവ്യക്തമാണ്.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ ജീവികളുടെ മഹാനീതിയായ മോക്ഷവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി മഹാസൃഷ്ടിച്ച ഉന്നത ജീവി മാത്രമാണ് മനുഷ്യൻ. മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ മഹാഭദ്രമാക്കിയിട്ടുള്ള മഹാശാസ്ത്രത്തെയും, മഹാശാസ്ത്രം പ്രകാരമുള്ള ശക്തികളെയും വസ്തുക്കളെയും ജീവികളെയും, അടിസ്ഥാനമാക്കിയ ഭാവനകളും ചിന്തകളും സംഭാഷണങ്ങളും ചെയ്തികളും മാത്രമേ മനുഷ്യനു കഴിയുകയുള്ളൂ.

മഹാശക്തിയായ ദൈവം, മനുഷ്യന്റെ ഭാവനകൾക്ക് അതീതമായ ശാസ്ത്രങ്ങളെയും മറ്റു പ്രപഞ്ചങ്ങളെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും, പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും, ചെയ്യാത്തതും ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമാണ്.

മനുഷ്യർ അല്പസ്വല്പം അറിയുന്ന പ്രപഞ്ചം തന്നെ, മനുഷ്യർക്ക് അതിഭീമമാണ്. അനന്തമായ മറ്റു ശാസ്ത്രങ്ങളെയും പ്രപഞ്ചങ്ങളെയും അവ പ്രകാരമുള്ള ജീവികളെയും ഒക്കെ ദൈവം സൃഷ്ടിക്കുകയും മഹാപരിപാലിക്കുകയും ചെയ്താൽ; മനുഷ്യർക്കും, ഉന്നതമായ ജ്ഞാനത്തെ ലഭിക്കുന്ന മറ്റുള്ള സൃഷ്ടികൾക്കും "തങ്ങളുടെ മാത്രം ദൈവം" എന്നു പറയാൻ കഴിയാതെ വരുന്നതാണ്; അസുരക്ഷിത ചിന്തകൾ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

ഉന്നതമായ ബുദ്ധിശക്തികളെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള മനുഷ്യർക്കും, മറ്റുള്ള ജീവികൾക്കും ജീവിക്കാൻ ആവശ്യമായ ഭക്ഷണം, (വസ്ത്രം), പാർപ്പിടം, ജ്ഞാനം, ആനന്ദങ്ങൾ, സമ്പത്ത്, സുരക്ഷ തുടങ്ങിയവ ചേർന്നുള്ള (ജീവികളുടെയെല്ലാം) ശരീരമായിക്കൊണ്ടും, വസ്തുക്കൾ ആയിക്കൊണ്ടും മറ്റും

മഹാവാത്സല്ല്യത്തോടെ

ഏകമഹാശക്തിയായ ദൈവം മാറുകയും, മറ്റു പ്രപഞ്ചങ്ങളെയും ശാസ്ത്രങ്ങളെയും സൃഷ്ടിക്കാതെ കഴിയുമ്പോൾ, ഉന്നതമായ ബുദ്ധിശക്തികളെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ജീവികളുടെയും അസുരക്ഷിത ചിന്തകൾക്ക് സമ്പൂർണ്ണ പരിഹാരമായി.

മണ്ണും ഭൂമിയും മഹാമാതാവും ആയിക്കൊണ്ട് ദൈവം മഹാവാത്സല്യം കാട്ടുമ്പോൾ, അതിനെ ഉൾക്കൊണ്ടു ജീവിക്കണം എന്ന സാമാന്യ മര്യാദ മനുഷ്യർ കാണിക്കണ്ടേ ?

ബുദ്ധി ശക്തിയും വർദ്ധിച്ച ജീവിത സൗകര്യങ്ങളും ജന്മഗുണങ്ങളായി കൂടുതൽ ലഭിച്ചവർ സ്വയം ചോദിച്ചു കൊള്ളുക.

മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം മണ്ണും ഭൂമിയുമായ മഹാഖരരൂപത്തെ ദൈവം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, ദൈവം മഹാശക്തിചക്രമാണ്.

അതിസൂക്ഷ്മമായ വിശകലനത്തിൽ ഭൂമിയിലെ മൂലകങ്ങളായും (elements) അവയിലെ വൈവിധ്യമാർന്ന ആറ്റങ്ങളായും, ആറ്റങ്ങളിലെ ഇലക്ട്രോൺ, പ്രോട്ടോൺ, ന്യൂട്രോൺ, ക്വാർക്കുകൾ തുടങ്ങിയ കണങ്ങളായും, മഹാഅവതരിച്ചു കൊണ്ട് ദൈവം ശക്തികളായും ശാസ്ത്രങ്ങളായും ജീവികൾക്കെല്ലാം അനന്തമായ ആനന്ദങ്ങളെ നൽകുന്നതിന് അനന്തമായ ആവശ്യങ്ങളെയും പരിഹാരങ്ങളെയും ഒരുക്കുകയാണ്.

ദൈവവും മണ്ണുമായ ഭൂമിയിലെ കാർബൺ, കാത്സ്യം, സിങ്ക്, ഇരുമ്പ്, സൾഫർ, സോഡിയം, പൊട്ടാസ്യം, മഗ്നീഷ്യം, ഫോസ്ഫറസ് തുടങ്ങിയ മൂലകങ്ങളെ ജീവികളുടെ ശരീരമായി സ്വയം പരിണമി(പ്പി)ക്കുന്നു. മണ്ണിന്റെ അംശങ്ങളാണ് ജീവികളുടെയെല്ലാം ശരീരം ആയിരിക്കുന്നത് എന്നുവെച്ചാൽ മണ്ണ് തന്നെയാണ് നാടുകളും ദേശങ്ങളും ഭൂമിയും എന്നറിയണം. ഒരു നാട്ടിൽ ജനിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യനും മറ്റുള്ള ജീവികൾക്കും മറ്റു നാടുകളിൽ പോയി ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതും; ഭക്ഷണം, ജലം, വായു, ജീവികൾ, തുടങ്ങിയവ യോജിക്കുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്. മഹാഗൗരവമായ വിഷയമാണത്. ഫലത്തിൽ ദൈവാംശമായ ശരീരത്തെ (ഭാഗികമായി) ജീവികളുടെ സ്വന്തമെന്നോണം ജീവിതകാലം മുഴുവൻ സദാ ഉപയോഗിച്ച് ആനന്ദങ്ങളെ അനുഭവിക്കാനുള്ള മഹോത്തര ഉപാധിയായി പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയാണ്.

മണ്ണും ശരീരവും നാടും ഭൂമിയുമായ ഏകദൈവത്തിന്റെ അംശമാണ് ജീവികളുടെയെല്ലാം ശരീരങ്ങൾ എന്നതിനാൽ, ജീവികളുടെയെല്ലാം സ്വത്വമായ ജീവാത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ച് ശരീരം എല്ലായ്പ്പോഴും പ്രത്യക്ഷ ദൈവം കൂടിയാണ്. ശാസ്ത്രങ്ങൾ പ്രകാരം രോഗങ്ങളെ സ്വയം സൃഷ്ടിച്ചും ഭൗതിക ശാസ്ത്ര ശാഖയായ വൈദ്യശാസ്ത്ര പ്രകാരം രോഗങ്ങളെ സുഖപ്പെടുത്തിയും മറ്റും ജീവാത്മാവിനെ സദാ മഹാഭരിക്കുന്നു. സ്വയം ശരീരത്തിലെ ഏതാനും /ചില അവയവങ്ങളെ ചലിപ്പിക്കാൻ അനുവദിച്ചു കൊണ്ട് സമ്പൂർണ്ണ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും ജീവാത്മാവിന് അനുവദിക്കാനും, അനന്തമായ ആനന്ദങ്ങളെ മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം എല്ലാ ജീവികൾക്കും നൽകാനും പ്രത്യക്ഷ ദൈവമായ ശരീരം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ദൈവം ഉന്നതമായ ബുദ്ധിശക്തികളെ പ്രത്യേകമായി ഓരോ വ്യക്തിക്കും മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അവയെ ഉപയോഗിച്ചാൽ തനിച്ചും കൂട്ടം തിരിഞ്ഞും പാപികളായി ആകാശത്തും മറ്റും ദൈവത്തെയും ദൈവങ്ങളെയും തേടിപ്പോകേണ്ടി വരില്ല. അധമ ചിന്തകളെ 'മതങ്ങൾ' എന്ന പേരിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടി വരില്ല. തെറ്റിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ, മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ കുറ്റമല്ല. ജീവിക്കാനും ആനന്ദിക്കാനും ആവശ്യമായ സർവ്വവും മണ്ണിലെ വസ്തുക്കളിലും ജീവികളുടെ ശരീരങ്ങളിലും ശക്തികളായിട്ടും ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളായിട്ടും ആനന്ദങ്ങളായിട്ടും മഹാലയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനെ ധർമ്മ ശാസ്ത്ര പ്രകാരം ഉപയോഗിച്ച് ജീവിക്കേണ്ടുന്ന മനുഷ്യർ മണ്ണും ശരീരവും ഭൂമിയുമായ ഏകദൈവത്തെയും, ഏകദൈവം നൽകിയ ഉന്നതമായ ബുദ്ധിശക്തിയെയും അവഗണിച്ച് തോന്നുംപോലെ ദൈവ (വിശ്വാസ) കാര്യങ്ങളിൽ ആവശ്യമില്ലാതെ ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുകൂടാ.

മനുഷ്യരുടെയും മറ്റും അസുരക്ഷിതത്വം ഒഴിവാക്കുക മാത്രമല്ല; ഭൂമി ആയിക്കൊണ്ടും ഭൂമിയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചും ജീവികളുടെയെല്ലാം സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ സദാ മഹാമംഗളമാക്കുന്നു.

സൃഷ്ടികളായ ജീവികളുടെയെല്ലാം മഹായജമാനനും മഹായജമാനയും എന്ന സ്ഥാനങ്ങളെ ഒട്ടും സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയും, ജീവികളെയെല്ലാം തന്റെ പൊന്നോമന കുഞ്ഞുങ്ങളായിട്ട് മഹാകരുതുകയും ചെയ്യുന്ന മഹാവാത്സല്യമാണത്. കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, കുഞ്ഞുങ്ങളുടെയെല്ലാം മഹാപിതാവും മഹാമാതാവും മഹാനീതിപതിയും മഹാവാത്സല്യവും ഭൂമിയും നാടുകളും മണ്ണും ശരീരവുമായി ദൈവം മാറുന്നു.

മഹാഖരരൂപം മാത്രമല്ല ഭൂമി; സമുദ്ര-ജലം, പെട്രോളിയം, വാതകങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ കൂടി ഉണ്ടെന്ന് പറയുമ്പോൾ, മണ്ണിന്റെ അംശം മാത്രമാണവ. സമുദ്രത്തെയും ദ്രാവകങ്ങളെയും വാതകങ്ങളെയും മറ്റും താങ്ങി നിർത്തുന്നത് മഹാഖരരൂപമായ മണ്ണ് തന്നെയാണ്. ഭൗതിക / ധർമ്മ ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളുടെ ഭൗതികമായ അസ്തിത്വം ആണ് 'മൂലകങ്ങൾ'; കർത്താവ് ദൈവത്തിന്റെ മായാശക്തികളും. മണ്ണിലെ മൂലകങ്ങളിൽ മഹാലയിച്ചിട്ടുള്ള നിയമങ്ങൾക്ക് ഭൗതികമായ അസ്തിത്വം ഉണ്ട്. ഗ്രഹിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരും വിഷമിക്കുന്നരും ദൈവാനുഗ്രഹം തേടുന്നത് നല്ലതാണ്.

((വാതകം, ദ്രാവകം, ഖരം, പ്ലാസ്മകണങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ദ്രവ്യങ്ങളെല്ലാം ശക്തികളുടെയും നിയമങ്ങളുടെയും ഭൗതികമായ ഒന്നിക്കലാണ്. വാതകം, ദ്രാവകം, ഖരം, എന്നിങ്ങനെയുള്ള അവസ്ഥകളിൽ ദ്രവ്യം വ്യത്യസ്ത മൂലകങ്ങളാവുന്നതും അവയുടെയെല്ലാം ആറ്റങ്ങളിൽ 'ശബ്ദബ്രഹ്മം' ആയി 'ദൈവം' മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ മഹാഭദ്രമാക്കുന്നതും സത്യമായ വസ്തുതയാണ്.

ദൈവ വിപ്ലവത്തോടെ ശബ്ദബ്രഹ്മം കൂടിയായ **ഓം** ഉച്ചത്തിൽ മഹാസംഗീതമായി മുഴങ്ങുന്നതിനാൽ എല്ലാ സംശയങ്ങളും അവസാനിക്കുന്നു. 'ശബ്ദ ബ്രഹ്മത്തെ' മഹാആധാരമാക്കി കൊണ്ട് മഹാആവിഷ്ക്കരിച്ചതായ എല്ലാ ആറ്റങ്ങളിലെയും ഇലക്ട്രോൺ, പ്രോട്ടോൺ, ന്യൂട്രോൺ, ക്വാർക്കുകൾ എന്നിവയുടെ പ്രവർത്തന നിയമങ്ങൾ കൂടിയാണ് ഭൗതിക-ധർമ്മ-ആത്മീയ ശാസ്ത്രങ്ങൾ അഥവാ വേദങ്ങൾ.

ജീവാത്മാവിന് മത്സ്യം, സസ്യം, പക്ഷി, മൃഗം, മനുഷ്യൻ എന്നിങ്ങനെ ഭൗതിക അസ്തിത്വം ലഭിച്ച് ജീവി ആവണമെങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ നീതി-ഖര രൂപമായ മണ്ണിന്റെ രൂപാന്തരമായ ശരീരത്തെ ആദ്യം ലഭിക്കണം. ശരീരവും, പരമാത്മാവും, ജീവാത്മാവും ഒന്നുചേർന്ന് 'ജീവി' രൂപംകൊള്ളുമെങ്കിലും, ജീവിക്ക് ജീവൻ/ശക്തി ഉണ്ടാവണമെങ്കിൽ, ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-സത്യ-വാതക രൂപമായ ഓക്സിജൻ/ജീവൻ /ശക്തി എല്ലായ്പ്പോഴും ജീവിയുടെ സ്വന്തമെന്നോണമുള്ള ഖരരൂപമായ ശരീരത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കണം.

ദൈവത്തിന്റെ സത്യ-വാതക രൂപമായ ഓക്സിജൻ, ധർമ്മ-ദ്രാവകരൂപമായ ജലം, നീതി-ഖരരൂപമായ മണ്ണും ശരീരവുമായ ഭൂമി, എന്നിവയും, അവയുടെ ഇഷ്ടങ്ങളും ഒന്നാണ്. മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികളുടെയെല്ലാം സ്വന്തമെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ദൈവാംശമായ ശരീരത്തിൽ, 'ജീവികളുടെയെല്ലാം ജീവനും ദൈവത്തിന്റെ വാതക രൂപവുമായ ഓക്സിജൻ' എല്ലായ്പ്പോഴും പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഓക്സിജന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരമാണ് എന്നതും, 'ശ്വാസോച്ഛ്വാസം എന്ന പ്രവൃത്തിയെ ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിന്റെ വാതക രൂപമായ ഓക്സിജനിലൂടെ' ദൈവം, മനുഷ്യന്റെ ചിന്തകളെപ്പോലും ഭൗതികമായി അറിയുന്നു എന്നതും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നത് ഭാഗ്യമാണ്.

'ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥിതി-ദ്രാവക രൂപമായ ജലമാണ് ' ശരീരത്തെയും ജീവനെയും എപ്പോഴും ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത്. പക്ഷി, മൃഗം, മനുഷ്യൻ എന്നീ അവസ്ഥകളിൽ ജലം പ്രവർത്തിക്കുന്നത് രക്തത്തിലൂടെയാണ്. ദൈവവും ഭൂമിയുമായ മണ്ണിന്റെ അംശങ്ങളും മൂലകങ്ങളുമായ സോഡിയം, പൊട്ടാസ്യം, കാൽസ്യം, മഗ്നീഷ്യം, ഫോസ്ഫറസ്, അയേൺ, സൾഫർ, കാർബൺ, ... തുടങ്ങിയവയെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തി ജീവാത്മാവിനെ വഹിക്കുന്ന ശരീരമാക്കുന്നതിന് ദൈവത്തിന്റെ വാതക രൂപമായ ഓക്സിജനും ദ്രാവകരൂപമായ ജലവും മഹാപ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

ജീവിതത്തെ കുറിക്കുന്ന 'ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥിതി-ദ്രാവക രൂപമായ ജലത്തെ' പ്പറ്റി അല്പം കൂടി വിവരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. 'ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-വാതക രൂപവും ജീവികളുടെ ജീവനുമായ ഓക്സിജൻ' സ്വയം അളവ്, താപം, മർദ്ദം എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഊർജ്ജ/ശക്തി മാനങ്ങളോടെ, മണ്ണിലെ സംയുക്തങ്ങളിൽ നിന്നും വേർപെട്ട്, സൂര്യനിൽ നിന്നും വരുന്ന പരമാത്മാവായ ഹൈഡ്രജനുമായി ഒന്നുചേർന്നാണ് ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥിതി-ദ്രാവകരൂപമായ ആദ്യ-ജലം ഉണ്ടാകുന്നത്. ജലത്തിന്റെ ഭൗതിക ശാസ്ത്രം !.

സ്ഥിതി എന്ന ജീവിതത്തിൽ ശക്തിക്കും ശിവനും വേറിട്ട അസ്തിത്വം ഇല്ല. അവർ ഒന്നാണ്; ദ്രാവകമായ ജലമാണ്. മനുഷ്യൻ എന്ന ജീവിയുടെ 2 ഭാഗങ്ങളായ സ്ത്രീയും പുരുഷനും യോജിച്ചു ജീവിക്കണം എന്ന പാഠവും അതിലുണ്ട്.

ശക്തിയായ ഓക്സിജനും ശിവനായ ഹൈഡ്രജനും ചേർന്ന് ജലം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ തന്നെ ജലത്തിന്റെ അനന്തമായ ഗുണങ്ങളെയും ഉപയോഗങ്ങളെയും നിശ്ചയിക്കുന്ന ധർമ്മ ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളും, മറ്റുള്ള വസ്തുക്കളെയും ജീവികളെയും ഭരിക്കുന്ന ആത്മീയ/ മഹാനീതി ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളും, ശക്തിയും ദൈവത്തിന്റെ വാതക രൂപവുമായ ഓക്സിജന്റെ പ്രഭാവം കൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ ദ്രാവക രൂപമായ ജലത്തിൽ മഹാലയിക്കുന്നുണ്ട്. ജീവികൾക്കെല്ലാം ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കണമെങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥിതി-ദ്രാവകരൂപമായ ജലം കൂടിയേ കഴിയൂ.

ജീവികളുടെയെല്ലാം ശരീരമായും ജീവികൾക്കെല്ലാം ആവശ്യമായ മറ്റു വസ്തുക്കളായും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്, ഖര രൂപവും മണ്ണുമായ ഭൂമി, സ്വന്തം ദ്രാവകരൂപമായ ജലത്തെയും വാതക രൂപമായ ഓക്സിജനെയും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഖര രൂപവും മണ്ണുമായ ഭൂമി, ജീവികളുടെ സൃഷ്ടിയും പുനഃസൃഷ്ടിയും നടത്തുമ്പോൾ, ഭൂമിയിലെ സംയുക്തങ്ങളായ ഓക്സൈഡ്, നൈട്രേറ്റ്, സൾഫേറ്റ് തുടങ്ങിയവയിൽ നിന്നും വേർപെട്ട് 'വാതക രൂപമായ ഓക്സിജൻ' ഭൂമിയിൽ പരക്കെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന അന്തരീക്ഷ വായുവിൽ സ്വയം നിലകൊള്ളുന്നു.))

'മണ്ണും ദൈവവുമായ ഭൂമിയിലെ' എല്ലാ വസ്തുക്കളും അവയുടെ ഭൗതിക-ധർമ്മ-ആത്മീയ/ മഹാനീതി ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളും അർത്ഥപുഷ്ടിയോടെ മാത്രം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയാണ്. അവ പരസ്പര പൂരകങ്ങളാണ്; സമാനമായി മഹായോജിച്ചും ബന്ധിച്ചും പ്രവർത്തിക്കുന്നവയുമാണ്.

ഭൗതിക അസ്തിത്വം ഇല്ലാത്ത നിയമങ്ങൾ അവയിലോ അവയ്ക്കിടയിലോ ഇല്ല. യാതൊരു കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും യാതൊരിക്കലും ഇല്ലാത്തതും, മഹാസമ്പൂർണ്ണവുമായ 'മഹാ-ധർമ്മ ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളെ' ധാർമ്മിക ശുദ്ധി ഉള്ളവർക്കും മറ്റും ക്രമാനുഗതമായി മഹാശക്തിയും ഭൂമിയുമായ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

അതേസമയം, ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാജ്ഞാനം കൂടിയായ മഹാശാസ്ത്രത്തെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പരിമിതപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്നതല്ല. ഗവേഷകരും മറ്റും ഏതെങ്കിലും ശാസ്ത്ര കാര്യങ്ങളെയോ ബന്ധപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളെയോ സമ്പൂർണ്ണമെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടാൽ ദൈവനിന്ദ ചെയ്യുന്ന പാപികളും മൂഢരുമായി അവരെ അറിയുക..

മനുഷ്യരിലെ ധാർമ്മിക അധഃപതനം വർദ്ധിച്ചാൽ ദൈവ-ഭാഗമായ **പരമശിവനെ** മനുഷ്യനായിട്ട് വ്യത്യസ്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ അയച്ച് മണ്ണിലെ ധർമ്മ ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളെ മാനുഷികമായി കണ്ടെത്തുകയും വെളിവാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മഹാഅവസ്ഥയും (**മഹാനീതിപതിയായ ദൈവം**) ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്.

ദൈവവും ദൈവരൂപവും	
3	**മഹാഭദ്രകാളി**
വേദം 1	ഓംകാര നീതിശാസ്ത്രം (ആത്മീയ ശാസ്ത്രം)

ദൈവത്തിന്റെ ദിവ്യമഹാജീവി-രൂപങ്ങൾ

ദൈവത്തിനു ശരീരമുണ്ടെങ്കിൽ, രൂപവുമുണ്ട്; രൂപമുണ്ടെങ്കിൽ ശരീരവും. ദൈവത്തിനു ശരീരം ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ദൈവം ഒരു ശരീരത്തെ സ്വീകരിക്കേണ്ടൂ.

ദൈവത്തിനു ശരീരം ആവശ്യമില്ല.

കുഞ്ഞുങ്ങളായ മനുഷ്യർക്ക് സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി- സംഹാര കർത്താവും മഹാപിതാവും മഹാമാതാവും മഹാനീതിപതിയുമായ ദൈവത്തെ കാണുവാനും സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങളെ നേരിട്ട് അനുഭവിക്കാനും കഴിയണം. കുഞ്ഞുങ്ങളായ സൃഷ്ടികളുടെ ന്യായമായ /ധർമ്മ ശാസ്ത്രപരമായ എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളെയും സാധിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടത് ദൈവത്തിന്റെ ചുമതലയാണ്. അതായത് കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ആനന്ദത്തെ കണക്കാക്കി ദൈവം രൂപം സ്വീകരിക്കണം. കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന രൂപം സ്വീകരിക്കണം. കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തെ കരുതുമ്പോഴും, അർത്ഥപുഷ്ടമായ രൂപത്തെ മാത്രം ദൈവം സ്വീകരിക്കണം.

മഹാശക്തിയായ ദൈവം

സ്വീകരിക്കുന്ന രൂപം

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിനും ജീവികളുടെ രൂപങ്ങൾക്കും ഇഷ്ടങ്ങൾക്കും മഹാഉചിതമായി ഇണങ്ങണം. മഹാശാസ്ത്ര പ്രകാരമുള്ള രൂപത്തെ ദൈവം സ്വീകരിക്കുന്നത് മഹാഉചിതമാണ്.

ദൈവ രൂപത്തെ വിശദീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, സൃഷ്ടികളായ ജീവികളുടെ ശരീര പ്രാധാന്യത്തെ അല്പം വിശദീകരിക്കണം :-

ജീവികളെയെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് രൂപത്തോടെയാണ്; ശരീരത്തോടെയാണ്. മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ജീവികളും സ്വയം അറിയുന്നതും, അന്യോന്യം അറിയുന്നതും, പ്രപഞ്ച-വസ്തുക്കളെയും പ്രപഞ്ച കാര്യങ്ങളെയും അറിയുന്നതും, അനുഭവിക്കുന്നതും, ആസ്വദിക്കുന്നതും, ആനന്ദിക്കുന്നതും എല്ലാം ഭൗതിക അസ്തിത്വമുള്ള ശരീരത്തിലൂടെയാണ്. ജീവിക്കാൻ ശരീരമുണ്ടെങ്കിലേ കഴിയൂ; ശരീരത്തിന് ശക്തി എന്ന ആരോഗ്യവും. ഉദാഹരണത്തിന് അമ്മ, അച്ഛൻ, സഹോദരി, സഹോദരൻ, കമിതാക്കൾ, ഭാര്യ-ഭർത്താവ്, മക്കൾ, കൊച്ചുമക്കൾ, ഉറ്റ ബന്ധുക്കൾ, ഉറ്റ സുഹൃത്തുക്കൾ, നാട്ടുകാർ തുടങ്ങിയവരെ കാണാനും കേൾക്കാനും ഇടപഴകാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നത് സദാ ശരീരത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ്. ദൈവ- ദേവതാ -രൂപ സങ്കല്പങ്ങളും ശരീരത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ്. ദൈവത്തെ കാണാനും കേൾക്കാനും മനുഷ്യർ ആഗ്രഹിക്കുന്നതും ശരീര-രൂപത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ്. ജീവാത്മാവ്, ശരീരം എന്നിവയെ അനുബന്ധം 3-ൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് >പേജ് 101.

അസംബന്ധങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ച് സാധാരണ ജനങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്യാതെ മണ്ണിൽ അദ്ധ്വാനിച്ച് ആനന്ദത്തോടെയും ധർമ്മ ശാസ്ത്രപരമായും ജീവിക്കുന്ന അവസ്ഥ ദൈവ വിപ്ലവത്തോടെ യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നതാണ്.

ജീവികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാര കർത്താവായ ദൈവം, ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്ത മഹാശക്തിയും, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് അതീതമായ ബ്രഹ്മവും ആണെങ്കിലും, യാതൊന്നിലും ഒതുങ്ങാത്തതായ രൂപത്തെ രൂപമില്ലാത്ത ദൈവം, പരിശുദ്ധാത്മാവ്, അല്ലാഹു, മഹാസത്യം എന്നിങ്ങനെ വിശേഷിപ്പിക്കാമെങ്കിലും, മുമ്പ് വ്യക്തമാക്കിയതു പോലെ അങ്ങനെയുള്ള വിശേഷണം ഭാഗികമായ ശരി മാത്രമാണ്.

യാതൊരു രൂപങ്ങളിലും ഒതുങ്ങില്ലായെന്നതുപോലെ, ഒരു കല്ലിലോ കടുകിലോ എന്തിലുമോ (ജീവിയിലുമോ) പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടോ, ഒരു കല്ലോ, കടുകോ, കാറ്റോ, മൃഗമോ, മനുഷ്യനോ മറ്റും ആയിക്കൊണ്ടോ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ മഹാനിർവ്വഹിക്കുവാൻ മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിനു കഴിയും എന്നതും സുവ്യക്തമാണ്.

എന്തും ചെയ്യാൻ ശക്തിയുള്ള, മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന് ഒരു കടുകിലോ വിഗ്രഹത്തിലോ ജീവിയിലുമോ പ്രവേശിച്ചു കൊണ്ടോ ആയിക്കൊണ്ടോ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി - സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ കടുത്ത ദൈവനിന്ദയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

വിഗ്രഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ട് എന്തും ചെയ്യാൻ മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിനു കഴിയും എന്നതിന്, വിഗ്രഹ ആരാധന ശരിയാണെന്നു ധരിച്ചുപോവരുത്.

വിഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് അഥവാ എന്തിലും നിന്ന് ദൈവം പ്രത്യക്ഷമാവുകയും, ദൈവം മഹാ-അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ പ്രത്യക്ഷമാവുന്ന ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുകയോ നമസ്ക്കരിക്കുകയോ ചെയ്യുക എന്നല്ലാതെ **വിഗ്രഹത്തെ ആരാധിക്കാൻ പാടില്ല.** മാത്രമല്ല; പാൽ, പഴം, നെയ്യ്, എണ്ണ, ചന്ദനം തുടങ്ങിയ യാതൊരു സാധനങ്ങളെയും വിഗ്രഹം ഭക്ഷിക്കുന്നില്ലാ എന്നിരിക്കെ, അവയെ വിഗ്രഹത്തിൽ ഒഴുക്കുന്നതും കുശുകുശു മന്ത്രങ്ങൾ ജപിക്കുന്നതുമെല്ലാം കടുത്ത ദൈവനിന്ദയും കൊടുംകൊള്ളയുമാണ്. അല്ലെന്നാൽ, ഓരോ മനുഷ്യനെയും പ്രത്യേകമായി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ദൈവം ഓരോ മനുഷ്യനെയും നേരിട്ട് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായിട്ട് അനുവദിക്കണം. വിഗ്രഹത്തിൽ ആട-ആഭരണങ്ങളെ ചാർത്തുന്നതും ആവശ്യത്തിലധികം വിളക്കുകളും മറ്റും കത്തിക്കുന്നതും വലിയ അപരാധമാണ്. വെളിച്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ദൈവത്തിന് ഒരു വിളക്കും വേണ്ടാ. ഇരുട്ടിൽ കണ്ണുകാണാത്ത സൃഷ്ടിയും ജീവിയുമായ മനുഷ്യനാണ് വിളക്കുകൾ വേണ്ടത്; അവയെ ആവശ്യത്തിനു മാത്രം ഉപയോഗിക്കുകയും വേണം; യാതൊന്നും പാഴാക്കരുത്. മഹാശാസ്ത്രപരമായിട്ട് ദേവാലയം നിർമ്മിക്കുന്നത് എങ്ങനെയെന്ന് പ്രത്യേകം അദ്ധ്യായത്തിലുണ്ട്.

'ദൈവം' എന്ന പദം മലയാള ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ് ?

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ ജീവികളുടെയെല്ലാം ഏക-മഹാ- സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി -സംഹാര കർത്താവും മഹാപിതാവും മഹാമാതാവും മഹാനീതിപതിയുമായ മഹാശക്തി, സർവ്വതിനും അതീതമായ മഹാശക്തി മാത്രമാണെന്നും, ജീവിയല്ലെന്നും അറിയുമ്പോൾതന്നെ സൃഷ്ടികളായ ജീവികളുടെ സന്തോഷത്തെ കണക്കാക്കി ഒരു മഹാ-ജീവിയപ്പോലെ പെരുമാറുകയാൽ ദൈവം ഒരു മഹാ-ജീവി പോലെയാണ്.

സ്ത്രീയും പുരുഷനും എന്ന 2 ഭാഗങ്ങളായിട്ടാണ് മനുഷ്യൻ അഥവാ ജീവി എന്നതു പ്രകാരം മഹാശക്തിയായ 'ദൈവ-ജീവിയെ' ദേവൻ എന്നും ദേവി എന്നും വിളിക്കാനാവും. മഹാശക്തിക്കു മാത്രം അവകാശപ്പെട്ട മഹാ എന്ന പദം ചേരുമ്പോൾ മഹാദേവൻ, മഹാദേവി എന്നീ മഹാനാമങ്ങളെ ലഭിക്കുന്നതാണ്. സ്ത്രീയും പുരുഷനും എന്ന 2 ഭാഗങ്ങൾ ചേർന്നു മനുഷ്യൻ എന്നതുപോലെ ദേവൻ, ദേവി എന്നീ 2 പദങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ ദൈവം എന്ന പദം ഉണ്ടാകുന്നു.

ദൈവ രൂപ കാര്യങ്ങൾ തുടരാം : മഹാദേവൻ, മഹാദേവി എന്നിവ രണ്ടും ദൈവത്തിനു ചേരുമെങ്കിലും; സ്ത്രീ, പുരുഷൻ ഇവയിലെ ഒരു രൂപവും ഒരു പേരും മാത്രം സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതേസമയം മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്, മഹാശാസ്ത്ര പ്രകാരം തന്നെ ഏതൊരു രൂപവും സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നതുമാണ്. എന്നാൽ, ദൈവം മുഖ്യമായും 2 ജീവികളുടെ രൂപത്തെയാണ് മഹാസ്വീകരിക്കുന്നത്. സൃഷ്ടി ഉണ്ടെങ്കിലേ സ്ഥിതി വിഷയമാകുന്നുള്ളൂ. ജനനം ഉണ്ടെങ്കിലേ ജീവിതമുള്ളൂ. ജനനത്തിന് അഥവാ സൃഷ്ടിക്കാണു പ്രാധാന്യമേറെയുള്ളത്. പുരുഷനെയും പ്രസവിക്കുന്നത് സ്ത്രീ. അപ്പോൾ സർവ്വജീവികളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതായ അഥവാ പ്രസവിച്ചതായ സ്ത്രീ എന്ന് വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങൾക്കായി ആവിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുള്ള മഹാശാസ്ത്രപ്രകാരം മഹാപിതാവുംമഹാമാതാവും മഹാനീതിപതിയുമായ ദൈവം, മഹാജഗദംബ എന്ന സ്ത്രീരൂപം സ്വീകരിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

മഹാമാതാവിന് ശാസ്ത്രപരമായ പേര് വേണം. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയും പരിപാലനവും മഹാനീതിയുമെല്ലാം മഹാ-ഭദ്രപ്പെടുത്തുന്ന, ഭദ്രമാക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ള സ്ത്രീ. കാളി = സ്ത്രീ. ഭദ്രകാളി. മഹാഭദ്രകാളി. മനുഷ്യസ്ത്രീയ്ക്കു മേൽ ഔന്നത്യമുള്ള ജീവിയെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പ്രസ്തുത ജീവിയുടെ രൂപവും നിർബ്ബന്ധം.

പശു : പാഠം 1

ദൈവവും ദൈവരൂപവും	
മഹാഭദ്രകാളി	മഹാഗോമാതാവ് /
1	പശു (കാളി) + പശുപതി (കാള)
വേദം 1	ഓംകാര നീതിശാസ്ത്രം (ആത്മീയ ശാസ്ത്രം)

സമസ്ത ജീവികളുടെയും നിലനില്പിനെ പശുവുമായി മഹാ-ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചാൽ വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. എന്നാൽ സത്യമതാണ്.

മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവം, മണ്ണിൽ സദാ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പുല്ലും (സസ്യങ്ങളും) ഭക്ഷിക്കുന്ന പശുവും പശുപതിയും (കാളയും) നൽകുന്ന ചാണകവും മൂത്രവും കൊണ്ടാണ് മണ്ണ് പുഷ്ടമാകുന്നതും മറ്റുള്ള സസ്യങ്ങൾക്ക് മണ്ണിൽ വളരാൻ കഴിയുന്നതും.

മത്സ്യത്തെ ആദ്യ ജീവിയായി സൃഷ്ടിച്ച ശേഷം, ദൈവം പശുവും പശുപതിയുമായി അവതരിച്ച് സമസ്ത ജീവികളെയും മഹാസംരക്ഷിച്ചുപോന്നു. മണ്ണും, വെള്ളവും, വളവും, സസ്യം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികളുടെ ശരീരങ്ങളും, പ്രതിപ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതിലെ 'മായ' ഗൂഢമാക്കിയാണത്.

സസ്യഭുക്കുകളും മാംസഭുക്കുകളും മിശ്രഭുക്കുകളുമായ സമസ്ത ജീവികളുടെയും നിലനില്പിന് ആധാരം സസ്യങ്ങളാണ്. കരയിലെ ജീവികളുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രം വിഷയം ഒതുങ്ങുന്നില്ല. സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളത്തിന്റെ അടിയിൽ 'കര' തന്നെയാണ് എന്നതും, കരയിൽ നിന്നും കടലിലേക്ക് ഭക്ഷണം എത്തുന്നുണ്ട് എന്നതും പശു-പശുപതി ഔന്നത്യത്തെ സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ മഹാആവിഷ്ക്കാരമാണ്.

മനുഷ്യ മാതാവ്, തന്റെ കുഞ്ഞിന് 2 - 3 വയസ്സുവരെ മാത്രം പാൽ കൊടുക്കുമ്പോൾ, ഗോമാതാവ് അഥവാ പശു, മനുഷ്യർക്കെല്ലാം (കുഞ്ഞിനും, കുട്ടിക്കും, യുവാവിനും യുവതിക്കും, അമ്മയ്ക്കും അച്ഛനും, അമ്മൂമ്മയ്ക്കും അപ്പൂപ്പനും എന്നിങ്ങനെ ആബാല വൃദ്ധം ജനങ്ങൾക്കും പാൽ കൊടുക്കുന്നു. പശുവിന്റെ പാലും, പാലിൽ നിന്നുള്ള വിഭവങ്ങളായ തൈര്, മോര്, വെണ്ണ, നെയ്യ് തുടങ്ങിയവ ഇല്ലാതെ മനുഷ്യനു ജീവിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നും, മനുഷ്യരുടെ ഭക്ഷണ കാര്യങ്ങൾക്ക് അത്യാവശ്യമായ സസ്യങ്ങളെ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനും മറ്റും ചാണകം, മൂത്രം എന്നിവ ഇല്ലാതെ പറ്റുമോ എന്നും ചിന്തിക്കണം. പശു / ഗോമാതാവ് ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ മനുഷ്യ ജീവിതം ഇത്ര ആനന്ദകരമാവില്ല എന്ന് അപ്പോൾ മനസ്സിലാവും.

പശുവിന്റെ മറ്റൊരു പേരാണ് ഭദ്രകാളി. കാളിയുടെ പുല്ലിംഗമാണ് കാള. കാളയുടെ സ്ത്രീ ലിംഗമാണ് കാളി = പശു. ജീവികളുടെയെല്ലാം ജീവിതം ഭദ്രമാക്കുന്ന പശുവും, പശുവിന്റെ പതിയായ കാളയും.

ജീവികളെല്ലാം ഉൾപ്പെട്ട മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ ഭദ്രമാക്കിയിട്ടുള്ളത് മഹാഭദ്രകാളിയാണ്. മഹാഗോമാതാവ് @ പശു+പശുപതി (കാള) ആണ് മഹാഭദ്രകാളി.

സർവ്വം മഹാഭദ്രപ്പെടുത്താൻ കഴിവുള്ളത് മഹാഭദ്രകാളിക്കാണ്; മഹാഭദ്രകാളിയിൽ സമസ്ത മഹാപ്രപഞ്ചവും മഹാഭദ്രമാണ്.

അനേകം കൈകളും, ഒരു കൈയ്യിൽ രക്തമൊലിക്കുന്ന വെട്ടിയെടുത്ത തലയും, കഴുത്തിൽ ശിരസ്സുകളോ തലയോട്ടികളോ കോർത്തിണക്കുന്ന മാലയുമണിഞ്ഞ് പരമശിവന്റെ പ്രതിനിധിയായ ശിവനെ ചവിട്ടി നിൽക്കുന്ന ഒരു ഭീകര രൗദ്ര-രൂപത്തെ ഭദ്രകാളിയെന്ന് അനേകർ മുമ്പ് തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആദ്യ മഹാകാലചക്രത്തിൽ ദുർദ്ദേവതകളായി മാറിയ അനേകരെ തിരുത്താനും സംഹരിക്കാനുമായിട്ട് മഹാശക്തിയായ ദൈവം, മഹാവിശിഷ്ടമായി സൃഷ്ടിച്ച മഹാ-സംഹാര ദേവിയാണത്.

മഹാഭദ്രകാളി മഹാഗോമാതാവാണ്, പശു.

മഹാശക്തിയായ ദൈവം പശുവായി മാറുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അത് ദൈവത്തിന്റെയും (പശുവിന്റെയും) കാര്യമാണ്. പശു, കാള എന്നിവകളുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല; മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ജീവികളുടെയും എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും എപ്പോഴും സമ്പൂർണ്ണ അവകാശവും അധികാരവുമുള്ളത് അവരെയെല്ലാം സൃഷ്ടിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏകമഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിനു മാത്രമാണ്.

മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികളെല്ലാം അന്യോന്യം എപ്പോഴും എങ്ങനെയെല്ലാം പെരുമാറണമെന്ന് 'മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിന്റെ അംശമായ ശരീരത്തിൽ' മഹാലയിച്ചിട്ടുള്ള 'ജീവി-ഗുണ ധർമ്മ ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങൾ' പ്രകാരം ജീവാത്മാവ് അറിയുന്നുണ്ട്; അഥവാ 'പ്രത്യക്ഷ ദൈവമായ ശരീരം' ജീവാത്മാവിനെ മഹാഅറിയിക്കുന്നുണ്ട്.

ഫലങ്ങളും ധാന്യങ്ങളും മറ്റും ഭക്ഷിക്കാൻ തോന്നുന്നതും ചില ജീവികളെ സ്നേഹിക്കാൻ തോന്നുന്നതും, മറ്റു ചിലവയെ ഭയക്കുന്നതും ഒക്കെ മേല്പടി 'ജീവി-ഗുണ ധർമ്മ ശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളുടെ' പ്രഭാവം കൊണ്ടാണ്. അതിനെല്ലാം പുറമേ, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാ ജീവികൾക്കും എപ്പോഴും മഹാസമനീതിയും മോക്ഷവും ഉറപ്പാക്കാനും, അവയെ ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായിട്ട് ജീവിപ്പിക്കുവാനും, ഓംകാര നീതിശാസ്ത്രം എന്ന മഹാനീതിശാസ്ത്രവുമുണ്ട്.

പശുവും പശുപതിയും (കാളിയും കാളയും) പരമശ്രേഷ്ഠജീവി	
വേദം 1	**ഓംകാര നീതിശാസ്ത്രം (ആത്മീയ ശാസ്ത്രം)**

സ്ത്രീയും പുരുഷനും ചേർന്നതാണ് മനുഷ്യൻ; പശു, കാള എന്നിവ ചേർന്നതാണ് ഭദ്രകാളി, ഗോമാതാവായ മഹാഭദ്രകാളി. 1000 കോടി വർഷങ്ങളുള്ള ആദ്യമഹാകാലചക്രത്തിൽ ദൈവം മനുഷ്യരൂപം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല; ഗോമാതാവിന്റെ രൂപം സ്വീകരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഏകദൈവദാസനായ പരമശിവനും ആദ്യമഹാകാലചക്രത്തിൽ മനുഷ്യരൂപം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല; പശുപതിയുടെ (കാളയുടെ) രൂപം സ്വീകരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

ആദ്യമഹാകാലചക്രത്തിലെ ഭരണം മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് ആത്മീയ സാക്ഷാത്ക്കാരം നേടിയ ഉന്നതർക്കു നൽകുകയും ദേവതകൾ / മലക്കുകൾ /മാലാഖമാർ എന്നീ പേരുകളോടെ അവർ ഭൂമിയിലെ കാര്യങ്ങളെ ഭരിക്കുകയുംചെയ്തു. അവരെല്ലാം കൂടി കൊടുംനീചത്തങ്ങളെ കാട്ടുകയും ചെയ്തു. മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാര്യകാരണങ്ങളെ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പശു : സൃഷ്ടി ശ്രേഷ്ഠത

പശു, കാള എന്നിവയ്ക്ക് മഹാശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രത്യേക സ്ഥാനമുണ്ട്. മനുഷ്യമാതാവ് ഏതാനും മാസങ്ങളോ സാധാരണഗതിയിൽ 5-ൽ താഴെ വർഷങ്ങളോ മാത്രവും, മനുഷ്യക്കുഞ്ഞിനു മാത്രവും പാൽ നൽകുമ്പോൾ, ഗോമാതാവ് (പശു) തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെക്കൂടാതെ, മനുഷ്യരിലെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ മുതൽ വൃദ്ധർ വരെയുള്ളവർക്ക് പാൽ നൽകുന്നു. പാലും പാലിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന വിഭവങ്ങളും /ഉല്പന്നങ്ങളും കൂടാതെയുള്ള ഒരു ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ പശുവിന്റെ ഔന്നത്യം ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്. ചാണകം എന്ന ഏറ്റവും നല്ല വളം കൃഷിക്ക് നൽകുന്നു എന്നു പറയുമ്പോൾ സസ്യലോകത്തെ പുലർത്തുന്നതിൽ പശുവിനുള്ള ഔന്നത്യവും വെളിവാക്കുന്നുണ്ട്. പശുവിന്റെ പതിയായ കാള, കൃഷിക്കാരനെയും കച്ചവടക്കാരനെയും ഒക്കെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്.

മോക്ഷത്തിനു മുമ്പ് പശു, കാള എന്നിങ്ങനെ ഒന്ന് അഥവാ രണ്ടു ജന്മങ്ങൾ കൂടി മനുഷ്യ-അവസ്ഥയിലുണ്ട്. അതിന്റെ അർത്ഥം പശു, കാള ജന്മങ്ങൾ അഥവാ പശുവും പശുപതിയായ കാളയും മൃഗങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ പെടുന്നില്ല എന്നാണ്. മാത്രമല്ല; മനുഷ്യരുടെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന അവസ്ഥയാണ്.'മായ' പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതിനു മുമ്പ്, പശുവിനും, പശുപതിയായ കാളയ്ക്കും, മനുഷ്യരുമായുള്ള ഉന്നത ബന്ധം പൂർണ്ണമായി അറിയില്ലെങ്കിൽ പോലും, പശുവും പശുപതിയായ കാളയും ശ്രേഷ്ഠ ജീവികളാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി അവയോട് / അവരോട് ഉചിതമായി പെരുമാറാൻ മനുഷ്യർക്ക് സ്വയം സാധിക്കുന്നതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഓരോ സൃഷ്ടി ചക്രത്തിന്റെയും അവസാനത്തിൽ, പുതിയ സൃഷ്ടി ചക്രത്തിലെ മനുഷ്യരിലേക്ക് ശാസ്ത്ര അറിവുകൾ പകർന്നു നൽകാൻ മഹാദേവി മഹാ-ഒരുക്കിയിട്ടുള്ള 33 വർഷക്കാലത്ത് 'ദേവാലയ ഉത്സവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി മനുഷ്യർ കാളകെട്ട് കാഴ്ചകൾ' വഴി പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്.

ജീവി, മനുഷ്യാവസ്ഥയിൽ എത്തുമ്പോൾ, അടുത്തത് ആത്മീയ സാക്ഷാത്ക്കാരം ആണെന്നറിയുമ്പോൾ, താൻ വന്ന വഴി മറന്നുകൊണ്ടോ അല്ലാതെയോ മറ്റുള്ള ജീവികളെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം വധിക്കുവാനും പീഡിപ്പിക്കുവാനും തയ്യാറായിക്കൂടാ. മറ്റുള്ള ജീവികളോട് മനുഷ്യർ കരുണ കാട്ടുവാനും, തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ ശുശ്രൂഷിക്കണം എന്നതിന്റെ അത്യാവശ്യകത തുടങ്ങി ബഹുവിധ കാര്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യരെ മിടുക്കരാക്കാനുമുള്ള ഒരു മഹാസംവിധാനമാണ് പശു, കാള ജന്മങ്ങൾ.

ഉപയോഗം കഴിഞ്ഞ, അവശരായ, പ്രായമായ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പശുക്കളെയും കാളകളെയും വധിച്ചില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യരെന്തു ചെയ്യും, അവയെക്കൊണ്ട് ഭൂമി നിറയില്ലേ എന്നിങ്ങനെയെല്ലാമുള്ള ചോദ്യങ്ങളുമായി മാംസഭുക്കുകളും മറ്റു ബുദ്ധിശാലികളും വാചക കസർത്ത് നടത്തുമ്പോൾ ലളിതമായ ഉത്തരം എപ്പോഴും ഉണ്ട്. **പശുക്കളെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് ദൈവമാണ്**. അവയ്ക്ക് ജീവിക്കാനുള്ള ഭക്ഷണകാര്യങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതും ദൈവമാണ്. അവ മനുഷ്യരെ (പൊതുവെ) ഉപദ്രവിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെയിരിക്കെ, അവയെ വളർത്താനും ചൂഷണം ചെയ്യാനും അവയുടെ സ്രഷ്ടാവും ഉടമയുമായ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അധികാരം ലഭിക്കണം. പശുക്കൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികളെയും, ജീവികൾ ഉൾപ്പെട്ട മഹാപ്രപഞ്ചത്തെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് ദൈവമാണ്; മനുഷ്യരല്ല; യാതൊന്നും സൃഷ്ടിക്കാൻ മനുഷ്യർക്ക് കഴിവുമില്ല; അങ്ങനെയിരിക്കെ പശുക്കളെയും കാളകളെയും ഒക്കെ വളർത്താൻ മനുഷ്യന് എന്ത് അധികാരം തുടങ്ങിയ ചോദ്യങ്ങളിലൂടെ ദൈവം മനുഷ്യരെ ഒട്ടും തന്നെ വേദനിപ്പിക്കുന്നില്ലാ എന്നതിനെ ദൈവത്തിന്റെ മഹാസ്നേഹത്തിന്റെയും മഹാവാത്സല്യത്തിന്റെയും ഭാഗമായി കാണണം.

പുലിക്കും സിംഹത്തിനുമൊക്കെ പാൽ ഉണ്ടെന്നിരിക്കെ, അവയെ വളർത്താൻ തയ്യാറാവാതെ സാധുവായ പശുവിനെ വളർത്തുകയും ആവശ്യങ്ങളെയെല്ലാം നേടിയശേഷം അധമന്യായം പറയുകയും ചെയ്യുന്നത് ധർമ്മശാസ്ത്രപരമല്ല.

പശുവിനെയും കാളയെയും ശാസ്ത്രങ്ങൾ പ്രകാരം സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവ നൽകുന്ന ഉല്പന്നങ്ങളെ ആസ്വദിക്കുവാൻ മനുഷ്യരെ ധർമ്മശാസ്ത്രം/ ദൈവം അനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. സംരക്ഷിക്കുക എന്നത് അല്പം ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നതിലും, എന്തെങ്കിലും ചില പാർപ്പിടം കൊടുക്കുന്നതിലും ഒതുങ്ങരുത്.

പശുവിനെ കറന്ന് പാൽ എടുക്കുന്നത് പുരുഷനായിക്കൂടാ. സ്ത്രീകൾ തന്നെ ചെയ്യണം. (തന്റെ അമ്മയും അച്ഛനും അപ്പച്ചിയും പെങ്ങളും അമ്മൂമ്മയും അപ്പൂപ്പനും താനും ഒക്കെ മരിച്ച് പശുവായും കാളയായും പുനർജ്ജനിച്ചുവരുന്ന കാലമുണ്ട് എന്നതും പ്രസ്തുത ജന്മത്തിൽ ഇടയ്ക്ക് മുജ്ജന്മ ഓർമ്മകൾ ലഭിക്കുമെന്നതും മനുഷ്യർ ഭാവന ചെയ്യുമ്പോൾ അനവധി കാര്യങ്ങളെ പറയാതെ സ്വയം ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്.).

പശു : സ്ഥിതി ശ്രേഷ്ഠത

മനുഷ്യസ്ത്രീയുടെ പാൽ കറന്നെടുക്കുവാൻ യന്ത്രം ഉപയോഗിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മാത്രം, അങ്ങനെ യന്ത്രം ഉപയോഗിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ, പശുവിന്റെ പാൽ കറന്നെടുക്കുവാനും യന്ത്രം ഉപയോഗിക്കാം. അതുപോലെ, ബുദ്ധിശക്തിയും കർമ്മശേഷിയും ഒക്കെ വർദ്ധിച്ചുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളെ ലഭിക്കുവാൻ അന്യപുരുഷന്മാരുടെ ബീജം ഭാര്യയിൽ നിക്ഷേപിച്ച് കുഞ്ഞിനെ സൃഷ്ടിക്കാൻ തയ്യാറാവുന്ന പുരുഷനും, അതുശരിവെയ്ക്കുന്ന സ്ത്രീയും, ലൈംഗികബന്ധങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാതിരിക്കുക കൂടി ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, പ്രസ്തുത മനുഷ്യദമ്പതികൾക്കു മാത്രം, പശുവും കാളയും ഇണചേരുന്ന പ്രകൃതി (ദൈവ) നിയമത്തെ ധിക്കരിക്കണമെന്നും കാളയുടെ ബീജം കൃത്രിമമായി പശുവിൽ ചേർക്കണമെന്നും വാദിക്കാനുള്ള അവകാശമുണ്ട്; തീരുമാനിക്കാനുള്ള അവകാശം അവയെ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവത്തിനു മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

പശുവിനെയും കാളയെയും സംരക്ഷിക്കാത്തവർക്ക് അവയിൽ നിന്നുള്ള ഉല്പന്നങ്ങളെ ആസ്വദിക്കുവാൻ യോഗ്യതയില്ല; എല്ലാ ജീവികളുടെയും യഥാർത്ഥ ഉടമയുടെ പ്രസ്തുത കല്പനയും മണ്ണിലുണ്ട്; വിശകലനം ചെയ്താൽ ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. പശുവിനെയും കാളയെയും വിൽക്കാനോ വാങ്ങാനോ പാടില്ല; ദാനമായി നൽകുകയും ദാനമായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യാം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളുമുണ്ട്.

മുൻ സൃഷ്ടിചക്രങ്ങളുമായി ബന്ധമുള്ള ശക്തി-ശിവ-പുരാണങ്ങളിൽ ഗോമാതാവ്, പശുപതി എന്നിങ്ങനെ പേരുകളുള്ളതും, ശിവ-ഭൂതഗണങ്ങൾക്ക് തലയിൽ കാള-ക്കൊമ്പ് ഉള്ളതും ശിവ-വാഹനമായി കാളയെ പരാമർശിക്കുന്നതും അതിഗൗരവമായതും ആത്മീയ/നീതി ശാസ്ത്രപരവുമായ കാരണങ്ങളാലാണ്. പശുവിനെപ്പറ്റിയുള്ള (പശു = പശു + കാള), ശാസ്ത്ര വിശദീകരണങ്ങൾ മനുഷ്യരെ ഞെട്ടിക്കുന്നതാണ് :

ആദ്യ മഹാകാലചക്രത്തിൽ, 1000 കോടി വർഷക്കാലം, ഗോമാതാവായി (പശുവായി) മനുഷ്യരെ സേവിച്ച ശേഷമാണ് മഹാശക്തിയായ ദൈവം/ മഹാദേവി, രണ്ടാമത്തെ മഹാകാലചക്രത്തിൽ മനുഷ്യരൂപത്തെ മഹാസ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നതും, മഹാദാസനായ പരമശിവനെ പശുപതി (പശുവിന്റെ പതി = കാള) ആയി മനുഷ്യരെ സേവിക്കുവാൻ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചശേഷമാണ് മനുഷ്യരൂപം നൽകിയിട്ടുള്ളത് എന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

പശുവിനെയും കാളയെയും മനുഷ്യരേക്കാൾ ഉന്നതമായ അവസ്ഥയായിട്ടാണ് ദൈവം മഹാനിശ്ചിയിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്നറിയിക്കുന്നു. പശുവിന്റെ ചാണകത്തിൽ നിന്നാണ് ആപ്പിൾ എന്ന പഴത്തെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഗോമൂത്രത്തിൽ നിന്ന് ഓറഞ്ചും.

മനുഷ്യർ സ്വീകരിക്കേണ്ടതായുള്ള പശുജന്മത്തെ മനുഷ്യർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിന്നായും, ഏകദൈവമായ മഹാദേവി സ്വയം ഗോമാതാവായിട്ട് മഹാസേവനം ചെയ്യുന്നതിനെ അറിയിക്കാനായും, പശുവിന്റെ ഔന്നത്യം മനുഷ്യരെ സുവ്യക്തമായി ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താനായും, മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മഹാമാതാവായിട്ട് മനുഷ്യരൂപം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, തനിക്ക് മഹാനിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നാമത്തിൽ പശു എന്ന പദത്തെ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. കാളി എന്ന പദത്തിന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ അർത്ഥം പശു എന്നാണ്. സ്ത്രീ എന്ന അർത്ഥം രണ്ടാമത്തേതു മാത്രമാണ്. കാളി എന്ന പദത്തിൽ നിന്നാണ് കാള എന്ന പദം (പുല്ലിംഗം) രൂപപ്പെടുന്നത്. മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മഹാമാതാവായ മഹാദേവി മഹാസ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള പേര് ഓം മഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യമഹാദേവി എന്നാണ്. മുമ്പ് പശു - പാഠം 1-ൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ മഹാനാമത്തിലെ മുഖ്യഭാഗമെന്നു തന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ഭദ്രകാളി -യിലാണ് പശു എന്ന അർത്ഥമുള്ള മഹാശബ്ദമായ കാളി ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. അതായത് മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ അഥവാ സർവ്വത്തെയും മഹാഭദ്രപ്പെടുത്തിയിക്കുന്ന സ്ത്രീ (കാളി) എന്ന അർത്ഥത്തോടൊപ്പം, മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ മഹാഭദ്രപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന മഹാ-ഗോമാതാവ് അഥവാ പശു എന്ന മഹാ-അർത്ഥവും, ഭദ്രകാളി എന്ന മഹാശബ്ദത്തിനുണ്ട്.

മഹാഭദ്രകാളിയായ മഹാഗോമാതാവിന്റെ പക്കൽ ആദ്യ മഹാകാലചക്രത്തിൽ മഹാപ്രപഞ്ചം മഹാഭദ്രമായിരുന്നു; മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ എപ്പോഴും ഭദ്രമാക്കുവാൻ കഴിവുള്ളത് മഹാഭദ്രകാളിക്കു മാത്രമാണ്. രണ്ടാമത്തെ മഹാകാലചക്രം മുതൽ മഹാഗോമാതാവ് എന്ന ദിവ്യ രൂപത്തിനു പുറമെ, മഹാദിവ്യമനുഷ്യസ്ത്രീരൂപം കൂടി സ്വീകരിച്ച് കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൂടുതൽ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ മഹാഭദ്രകാളിയായ മഹാദേവി ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. അപ്പോഴും എപ്പോഴും മഹാപ്രപഞ്ചം മഹാഭദ്രകാളിയുടെ പക്കൽ മഹാഭദ്രം.

പശുപതിയായ പരമശിവന്റെ എല്ലാമെല്ലാം പശുവായ മഹാശക്തിയാണ്. ഓക്സിന്റെ എല്ലാം എല്ലാം, ഓക്സിന്റെയും (ox) ജീവൻ/ ശക്തി എന്നിങ്ങനെയുള്ള മഹാ-വിശേഷണങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് ദൈവത്തിന്റെ വാതകരൂപത്തിന് ഓക്സിജൻ എന്ന പേര് ദൈവമിട്ടത്. മനുഷ്യർ ഏതൊന്നിനു പേരിടുമ്പോഴും ഓക്സിജൻ നിയന്ത്രിക്കുന്നുണ്ട്. 'പേരുകൾ ഇടുന്നത് എങ്ങനെ, ആര് ?' എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശദീകരണമുണ്ട്. O എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് അക്ഷരത്തിൽ നിന്ന് OM (ഓം) എന്ന അക്ഷര-ബ്രഹ്മം ഉണ്ടാകുന്നത് എങ്ങനെയെന്ന് സൂചിത മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പശുവിനെയും കാളയെയും നിയന്ത്രിക്കുവാൻ, ബ്രഹ്മവൃക്ഷമെന്നു വിശേഷണമുള്ള തെങ്ങിലെ തേങ്ങയുടെ ചകിരി പിരിച്ചുണ്ടാക്കിയ കയർ മനുഷ്യർ ഉപയോഗിക്കുന്നു. പശുവിന്റെയും കാളയുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു മേൽ മനുഷ്യൻ ചില കടിഞ്ഞാണുകൾ /കയർ ഇടുന്നത് അവയെ സംരക്ഷിക്കാൻ കൂടിയാണ്. ഉടമയുടെ ഇഷ്ടങ്ങൾക്കൊത്തും വളരെ ചിട്ടയോടെയും കഴിയുന്ന പശുവിനോ കാളയ്ക്കോ കയറിടുന്നത് നല്ല ഉടമയ്ക്ക് ഇഷ്ടമല്ല; ആവശ്യവുമല്ല. ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായി മാത്രം അഥവാ ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടങ്ങൾക്കൊത്തു മാത്രം ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ മേൽ ദൈവം നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ല, ഏർപ്പെടുത്തുന്നില്ല. പശുവിനും കാളയ്ക്കും നീ കയറിടുന്നതുപോലെ, ആത്മീയ സാക്ഷാത്ക്കാരത്തിനു മുമ്പായിട്ട് നീ പശു/കാള-ജന്മങ്ങൾ എടുക്കുമ്പോൾ, "മനുഷ്യാ നിന്റെ കഴുത്തിലും കയർ വീഴും" എന്നത് മനുഷ്യരെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താനുള്ള മഹാശാസ്ത്രസംവിധാനമാണ് 'പൂണൂൽ' എന്നറിയപ്പെടുന്ന ചൂണ്ടുപലക. ഇന്ത്യയിൽ അർത്ഥമറിയാതെ 'വിസ്ഥിനൂലായി' ഇന്ന് അനേകർ ഉപയോഗിക്കുന്നുവെങ്കിലും മനുഷ്യന്റെ പശു/കാള ജന്മങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഗൗരവമായ സൂചനയാണത്. അതോർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ ദൈവാരാധന ചെയ്യുമ്പോഴും ആത്മീയശാസ്ത്ര വിഷയങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുമ്പോഴും, പഠിക്കുമ്പോഴും, ദൈവ-ആരാധനയ്ക്ക് ദൈവത്തിൽ നിന്ന് നേരിട്ട് യോഗ്യത നേടിയ ശേഷവും, 'പൂണൂൽ' ധരിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്.

ദൈവം 'മായ' പ്രത്യക്ഷമാക്കിയ ശേഷം, പ്രപഞ്ചപിതാവ് കൂടിയായ പരമശിവനിലൂടെ, ഓരോ മനുഷ്യനും 100 ജന്മങ്ങളിലെ 90 മുതലുള്ള ഒരു പുരുഷജന്മത്തിൽ, 50 വയസ്സോടടുത്ത്, മഹാശാസ്ത്രം ലഭ്യമാക്കിയ ശേഷം മാത്രമേ, ദൈവാരാധന ചെയ്യാൻ മനുഷ്യർ യോഗ്യത നേടുകയുള്ളൂ. മാത്രമല്ല; 'പൂണൂൽ' സ്ഥിരമായി ധരിക്കാനുള്ള ദൈവീക-അവകാശവും അധികാരവും ലഭിക്കുന്നത് അപ്പോഴാണ്. പ്രസ്തുത ജന്മത്തിലെ ശിഷ്ടകാലത്തും, ശേഷമുള്ള ജന്മങ്ങളിൽ ദൈവ ദർശനം ലഭിക്കുമ്പോൾ മുതലുമാണ് ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ തുടങ്ങിയ ആശംസകൾ നേരാൻ അവകാശവും അധികാരവും ഓരോ മനുഷ്യനും ലഭ്യമാവുന്നത്. ഭരണാധികാരികൾ ഉൾപ്പെടെ ഭൂമിയിലെങ്ങുമുള്ള യാതൊരാൾക്കും നിലവിൽ 'ആശംസകളെ നേരാൻ യോഗ്യതയില്ല'. ആശംസകളെ ലഭിക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് പ്രയോജനം ഉണ്ടായാൽ മാത്രമേ ആശംസയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും അർത്ഥമുള്ളൂ. അധമമായ രീതികളെ പിൻപറ്റി ആശംസകൾ നടത്തുന്നവർ അജ്ഞാനം കൊണ്ടായാലും, അഹംഭാവം, ദുർവ്യയം എന്നിവ ചേരുകയാൽ, വ്യത്യസ്ത അളവിൽ പാപം സമ്പാദിക്കുന്നുണ്ട്.

ആത്മാർത്ഥമായി ആശംസിക്കുന്നവർക്ക് ദീർഘകാലം കൊണ്ടും അനേകം ജന്മങ്ങൾകൊണ്ടും നേടിയ പുണ്യത്തിൽ ശോഷണം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. പുണ്യം (ഉചിതമായത്) നൽകാൻ എല്ലാവരുടെയും സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര കർത്താവും മഹാനീതിപതിയും മഹാശക്തിയുമായ ദൈവം ഉണ്ട്. അദ്ധ്വാനിച്ചു മാത്രം നേടുന്ന പുണ്യത്തെ, അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും അർഹിക്കാത്തവർ ഉൾപ്പെട്ട ജനങ്ങൾക്ക് ആശംസകളിലൂടെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവർ ആവശ്യമില്ലാത്ത അബദ്ധമാണ് ചെയ്യുന്നത്. വേഷംകെട്ടലുകൾ നാടകത്തിൽ മതി, ജീവിതത്തിൽ വേണ്ട; ശാസ്ത്രത്തിൽ വേണ്ട; ദൈവത്തോടു വേണ്ട.

ദുർദ്ദേവതകളായി അധഃപതിച്ച ദേവതകളുടെ സങ്കല്പ-ചിത്രങ്ങളും വീഡിയോ ക്ലിപ്പുകളും പ്രതിമകളും 'തെറ്റുകൾ ഏറെയുള്ള സന്ദേശങ്ങളും' പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ മതജാതിരാഷ്ട്രീയ ജീവികളായ അവിവേകികൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്, മേല്പടി (ദുർ)ദേവതകളെ സദാ കാണുകയും അറിയുകയും ചെയ്യുന്ന സുഹൃത്തുക്കളെ പ്പോലെയാണ്. ദൈവശിക്ഷ പിടിച്ചുവാങ്ങാതിരിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്.

ആട്, കോഴി തുടങ്ങിയ ജീവികളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, വീടുകളിൽ വളർത്തുന്നവയ്ക്ക് തങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്ക് നൽകുമ്പോലെ സ്നേഹപരിലാളനങ്ങൾ നൽകണം, സ്നേഹിച്ച് ജീവികളെ വളർത്തുന്നത് കൊല്ലാനും തിന്നാനും ആകാമോ, പാടില്ല. കുന്നുകളിലും മലകളിലും കാടുകളിലും വളരേണ്ടവയ്ക്ക് ആവിധ സൗകര്യങ്ങൾ നൽകാതെ അവയെ വീടുകളിൽ മാത്രമായി വളർത്തിക്കൂടാ. അവയുടെ ആദിസൃഷ്ടിക്ക് പൈശാചിക-ന്യൂനശക്തികളുടെ പ്രവർത്തനവുമായി ബന്ധമുണ്ട്. ദൈവം 'മായ' പ്രത്യക്ഷമാക്കിയശേഷം അനേകം ജീവികളെ പിൻവലിക്കുന്നതാണ്. ജലത്തിലെ ഓക്സിജൻ ആണ് മത്സ്യത്തെ ഭരിക്കുന്നത്, ആകയാൽ മത്സ്യത്തെ കരയിലേയ്ക്ക് മനുഷ്യൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവ വേദനയില്ലാതെ മരിക്കുന്നതാണ്. മനുഷ്യൻ കൊന്നതായി പറയാനാവില്ല. മത്സ്യ ഭക്ഷണം, സസ്യഭക്ഷണത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണ്.

പശു : സംഹാര ശ്രേഷ്ഠത

ഓരോ മനഷ്യനും 100 ജന്മങ്ങളെയും, അവസാന ജന്മത്തിലോ ശേഷമോ ഒരു പശു / കാള ജന്മത്തെയും അനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്നത് എല്ലാ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും സമആനന്ദങ്ങളെയും സമനീതിയെയും ലഭിക്കുന്നത് ഉറപ്പാക്കാനാണ്. അവസാന ജന്മത്തിൽ ഉന്നതരും ഒരുപക്ഷേ ഉറ്റവരുമായിരുന്നവരുടെ തൊഴുത്തിൽ പശുവായോ കാളയായോ എത്തിപ്പെടാനും വളരെ നല്ല പരിചരണങ്ങളെ ആസ്വദിക്കുവാനും കഴിയുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, മുജ്ജന്മ ഓർമ്മകളോടെ ചുറ്റുമുള്ള മനുഷ്യരുടെ ജീവിതകാര്യങ്ങളെ കാണാനും വിശകലനം ചെയ്യാനും കഴിയുന്നതും കൂടുതൽ ക്ഷമാശീലരാകാനും സാധിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത അവസ്ഥയിൽ 'മോക്ഷം' എന്ന ആത്മീയസാക്ഷാത്ക്കാരം നേടുന്നതും വലിയ സൗഭാഗ്യമാണ്. പരമാനന്ദകരമായ അനുഭവങ്ങളാണ് ഉണ്ടാവുക. എന്നാൽ ഓരോ മനുഷ്യനും പശു-കാള ജന്മങ്ങൾ തീർച്ചയാണെന്നറിയുമ്പോൾ ജനങ്ങളെല്ലാം ഏതാനും ജന്മങ്ങളിൽ ഭയക്കുന്നതാണ്; ശുദ്ധീകരണത്തിന് ഭയം നല്ലതാണ്; ഏതാനും ജന്മങ്ങളിലെ ശുദ്ധീകരണം കൊണ്ട് വിഷയസംബന്ധമായ ഭയം ഓരോരുത്തർക്കും ഇല്ലാതെവരുന്നു. അതായത് വിഷയത്തിലെ ഭയവും, ജന്മങ്ങളിലെ ശുദ്ധീകരണം കൊണ്ട് നേടുന്ന ഭയമില്ലായ്മയും ജനസമൂഹത്തെ ശുദ്ധിചെയ്യുന്നതാണ്.

രക്ഷിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം അറിയാതെ, പശുവിനെ രക്ഷിക്കാനെന്ന പേരിൽ ചുറ്റുമുള്ള മനുഷ്യരെ ശിക്ഷിക്കാനും കൊല്ലാനും നടക്കുന്ന സമൂഹ-ഭരണാധികാരികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പാപികൾ വളരെ ശ്രദ്ധിക്കുക. മഹാനീതിപതിയായ ദൈവം എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും നൂറാമത്തെ ജന്മമായിട്ട് പശുവായി അഥവാ കാളയായി ജനിക്കാനുള്ള അവസരത്തെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിക്കൊണ്ട് വിഷയ ശുദ്ധീകരണം നടത്തുന്നണ്ട്.

(ഏതെങ്കിലും പ്രദേശത്തെ ജനങ്ങൾ സംഘടിച്ച് കൂട്ടത്തോടെ ഗോവധം ചെയ്ത് സ്ഥിതിപരമായ വിധിയെ അട്ടിമറിക്കാൻ തുനിഞ്ഞാൽ അവസാന ജന്മത്തിൽ എന്നതിനും ജന്മങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിനും ജന്മഗുണമായ ജനനസ്ഥലത്തിൽ വർദ്ധിച്ച മാറ്റങ്ങളെ വരുത്തിയും മഹാ-സമതുന്തിലാവസ്ഥ സ്ഥാപിക്കാൻ മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം ഏകമഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിനു സാധിക്കുന്നതാണ്.).

ദൈവം ഭൂമിയിൽ 'മായ' പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നതോടെ, മഹാശാസ്ത്രകാര്യങ്ങൾ സുവ്യക്തമായി സമൂഹത്തിൽ പ്രചരിക്കുന്നതും ജനങ്ങളെല്ലാം സ്വയം ഗോവധത്തിൽ നിന്ന് പിന്മാറുന്നതുമാണ്. ഗോസംരക്ഷകർ ആവാനുള്ള തത്രപ്പാടാണ് പിന്നെക്കാണുക. ഗോവധ നിരോധനം മാനുഷിക നിയമത്തിലൂടെ നടപ്പാക്കേണ്ടതായ ഒന്നല്ല എന്നുമർത്ഥം. ഗോസംരക്ഷണം ഉൾപ്പെടെയുള്ള സർവ്വ നിയമങ്ങളും മണ്ണിലുണ്ട്. ഗോവധ നിരോധനത്തിനായി മാനുഷിക- നിയമങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നവരും, ഗോവധ നിരോധനത്തിനായി എന്തെങ്കിലും അക്രമ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നവരും വലിയ പാപികളുടെ പട്ടികയിൽ പെടുന്നതാണ്. മണ്ണിലുള്ള മഹാശാസ്ത്രം മനസ്സിലാക്കി തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഓരോ വ്യക്തിയും ജീവിതക്രമങ്ങളെ ചിട്ടപ്പെടുത്തുകയേ വേണ്ടൂ. ഗോസംരക്ഷണം ഉൾപ്പെടെ യാതൊരു വിഷയങ്ങളിലും, ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടി മാത്രമായ യാതൊരാളും ദൈവത്തിനു വേണ്ടി യാതൊന്നും യാതൊരിക്കലും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ തനിച്ചു നിർവ്വഹിക്കുന്ന മഹാശക്തിയായ ദൈവം നൽകിയാൽ മാത്രമേ മനുഷ്യന് അനങ്ങാൻ പോലും ശക്തി ലഭിക്കൂ എന്നിരിക്കെ യാതൊരു മനുഷ്യരുടെയും സഹായങ്ങൾ ദൈവത്തിന് ഒട്ടും ആവശ്യമില്ല തന്നെ. മനുഷ്യർ തട്ടിക്കൂട്ടുന്ന നിയമങ്ങൾ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് ചേരുന്നതുമല്ല.

മതങ്ങളിലെയും രാഷ്ട്രീയങ്ങളിലെയും പ്രമാണിമാർക്ക്, ദൈവത്തിന്റെ മഹാദാസനും പ്രപഞ്ച പിതാവും, ഏകപ്രതിനിധിയുമായ പരമശിവനിലൂടെ, ദൈവം നൽകുന്ന താക്കീതായി മേൽവാക്യങ്ങളെ കണക്കാക്കുക. എല്ലാം ദൈവം തനിച്ചു ചെയ്യുന്നു. മഹാശാസ്ത്രകാര്യങ്ങൾ അറിയിക്കാനായും മനുഷ്യരെ സഹായിക്കാനുമായി ദൈവം മഹാദാസനായി തന്റെ തന്നെ ഒരു ഭാഗത്തെയാണ് പരമശിവൻ എന്ന പേരിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്, അപ്പോഴും ഏകമഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന് മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെ യാതൊരാളുടെയും സഹായങ്ങൾ യാതൊരു കാര്യത്തിനും ആവശ്യമില്ല എന്ന് സുവ്യക്തമായി അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക.

ഓരോ സൃഷ്ടിചക്രവും സംഹരിക്കപ്പെടുന്നതോടെ പശു-കാള ജന്മങ്ങൾ അടുത്ത സൃഷ്ടിചക്രത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്താനായും കൂടി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടതാണ് കാളകെട്ടിന്റെ മൂലരൂപം എന്ന് മുമ്പ് വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു.

പശു പാഠം 2-ന്റെ ഭാഗമായി കരുതാവുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലുള്ള വിശദീകരണമുണ്ട്. അനവധി വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് തയ്യാറാക്കിയതാണ്; എങ്കിലും കൂടുതൽ ആഴമുള്ള വസ്തുതകളെ ലളിതമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

What are the Special Features in creating Cow & Ox as per Physical Science & Spiritual Science.

This Portion details the Dignifying Features in the Creation of Cow & Ox, based on Physical Science (Bhouthika Shastram).

MahaaShakthi has taken special care in the creation of the (Divine) Cows & Oxen that they are dependent even to their parents very little. At the delivery time itself the calves get power to walk, run and jump; and eat grass.
This feature is to be compared with the human babies who cannot move their body a little for many weeks; cannot sit for many months; cannot stand and walk for many months; and who need support for many years!

Cow & Ox are a super stage of Human beings.
It is proved herein below as per Logical Science. (Revelation not yet received regarding Buffalo, Camel, etc.).
A few may have a question based on Non-believing Re-incarnation Theory.
It is proved according to Logical Science which is the Link-Science of all Branches of Science. Further the Scientific Proofs about Oxygen, Hydrogen, Rare Gases, Sound, Love, etc. given in Part 3 of this Web site support the Re-incarnation Theory. To the still non-believers, they will repent and accept because the Opening of Maya will occur soon.

It is scientifically explained in Part 4 how FISH becomes the First Creature. Fish evolves to Plant, then to Bird, then to Animal and then to Man. In the Human stage there are 100 births,
50 as Men and 50 as Women. And all people get equal opportunities to avail Equal Justice in Beauty, Job, Hobby, etc. etc. during the course of those 100 births. The importance of the number 100 in human life is not co-incidental;it is so set by GOD.
Man evolves to the Godly/Supreme Pleasure Status of Brahmanandam at the completion of 100 human-births..
This **Portion details the Dignifying Features in the Creation of Cow & Ox, based on Spiritual Science (Science of Justice).**
It is established and/or proved that the next evolution of Man is the Godly Status of Brahmanandam. GOD needs to take care that the above situation should not be misused by Man to kill and/or destroy other Creatures as he has already passed through those stages. The Energy Law that every Creature is to depend upon other Creatures for Food is to be respected, and such respect should not lose its virtues as to develop into the destruction of any group of Creatures. The Human Beings need to be properly controlled and further given more chances to attain super-maturity lessons.
And it is established by GOD that during his life in human-forms,
Man has to take one-birth as Cow or Ox; rarely 2 births.
Mostly it is the Final Birth, i.e. the 99th and/or 100th birth.
However GOD do not fix it to uplift the Vedas.

The above situation makes Man fear sufficiently as to refrain from unnecessarily killing and/or torturing other creatures.
It can be understood from the separate page detailing 'Scientific Worship', that the situation progresses and people may thirst for both Cow & Ox births to be awarded as their 99th & 100th births respectively. The

Free Will as per Protective Fate tends a few people very rarely to avail a 101th birth as part of punishment. The details of Protective Fate are available above.

Though the Living (Food) Energy Law for all Living Creatures are set by GOD as All Creatures depend on Each Other for Food and Enjoyments, it is established that such dependence are for beautifying this Universe, and it should create only LOVE and Not brutal thoughts/words/deeds. The knowledge of **1** or **2** Births as **Cow** and/or **Ox** during his **100 Human Births** settles the issue.

The Next Chapter is the continuation of the Dignifying Features in the Creation of Cow & Ox according to the Science of Duties & Virtues (Dharma Shastram).

What are the Special Features in creating Cow & Ox as per the Science of Duties & Virtues (Dharma Shastram) ?

This Portion details the Dignifying Features in the Creation of Cow & Ox, based on the Science of Duties & Virtues (Dharma Shastram). Cow & Ox are a Super stage of Human beings. It is proved herein below as per the Science of Duties & Virtues which contains Logical Science too. The Supreme Justice, the Supreme Mother of the Universe awards Status or Position to any/all Creature in the Universe. Man is only a blessed pleasure-eater as well as witness-cum-victim like other Creatures. Human beings are at free to assume self that they are Superior to all Creatures. But it is of no use and/or substance before Truth. The Truth is known only to the Creator. The Creator explains all Truths scientifically. Those Truths are same as the MahaaVedam (the Supreme Science).

There are mainly 3 Super-Maturity Lessons.

The First lesson is connected with Srushti (Creation).

It is the Creational Excellence of GOD that Every Creature is basically living for itself. The human beings live (also) for themselves. As was explained about Brahmam, GOD alone lives for the Universe including the Creatures, created by GOD. GOD is Not a Creature, but apparently lives for Creatures, it is the GODLY Loving Style. As was detailed before, the Cow and Ox live for themselves, **but more for human beings.** This is an adaptation of Godly Loving style which is possible to a Creature, Superior to Man. A close look will make man find this true. Many people say that COW see or get information about climatic changes, the smell of divine or devil souls, etc. Since cow/bull is a super-stage of Man during the Course of his 100-human births, it is more divine and knows more. At times, it gets past-memories of (its) human births too. This would make them more silent, obedient & adjustable to human behaviors even when they are tortured brutally. The periodical recollections (of their human memories) of their own torturing animals during their human-births make them more good / reasonable. It is the animal which lives mainly on grass, not (needed to be) cultivated by man. It exhibits the Supreme Qualities of GOD, Truth, Duties & Virtues, and Justice, than that of Man. It is a Creature totally Ready for Sacrifice or with no other go except to allow being killed (like the Human forms /Divine Personalities created by GOD). It is another main reason why the Popular Men of Sacrifice, namely Christ, Budha, Gandhiji etc. and Men of Duplicity such as Krishna, knowingly or unknowingly place more divinity (attached) to Cow/Ox. The very silent animal obeys and/or serves Man to the extreme, perhaps more than human beings.

Think of the life-situation of Human beings if there are no Cows/Oxen.

The Second lesson is connected with Sthithi (Preservation).

It makes man who are to evolve to Godly Status of Pleasures, love all creatures. The Cow/Ox is selected/created as the Animal to enlighten Man. Man should learn the lessons /the glory of Sacrifice from COW and OX. He should learn the generally silent life-style of Cow/Ox. He should be qualified for the Final Super Evolution.

The Third lesson is connected with Samharam (Destruction/Preservation).
Man should think whether his today's (old) parents and, tomorrow's old he be looked after during their ill-health (old age), or avoided (or killed)!. The Supreme Stage of LOVE is allowed to be examined through Cow. MAN faces many tests here - whether to kill the Cows who can be physically said as lived more for human beings. Those tests are very important as his next stage (of evolution) is Godly, and one reaching the Godly Status must be most compassionate to all Creatures.

Periodical Decaying of Scientific Facts

The style of living in the two parts of Creation Cycle make differences.

As per the remains of the Past Creation Cycles, a few Hindus try to stop killing Cows and Oxen. To remind the Cow/Ox birth; and to respect the high values, people conducted Cow & Ox -Idol worship during Celebrations in Temples, etc. Still continuing. But the real reasons missed.

The Arabians were also worshipping cow-idols before Islam. It was also in connection with the Remains of the Past Creation Cycle. It is natural that the reasons get missed in the long run and people with outer thoughts argue unnecessarily and make matters worse. After the Opening of Maya, in every Creation Cycle, the Arabians also start making idols to remind people about the Cow/Ox birth. Another guy self-naming, and/or mishandled by followers may demolish such idols in the Next Creation Cycle!

Those idols were / are NOT for worshipping ;
but to remind people of the different lessons in MahaaVedam (the Supreme Science).
Since the Opening of Maya will occur soon, please refrain from vague talks /discussions on the subject.

Cow / Ox thread worn by Human beings

In every Creation Cycle, after the Opening of Maya, serious measures get established for highlighting the Cow/Ox birth. While teaching & learning such lessons in Divine Science (Theology), Teachers as well as Students are to wear a thread connecting his neck and hands. The People cleaning the Shakthi Lingham at the Worship Centre with Water only, as part of Scientific Worship detailed in Part 3, are also to wear the Divine Thread at the Worship Centres to remind the common people. This thread represents the rope we place on Cows / Ox ; it is a common thread, and not to be worn as a ritual.
Those who wear the Divine Thread shall care the Cow & Oxen Divinely.
O, man, the rope you use to tie up the Cows/Bulls will fall on you as well, take care!

This message is conveyed by the use of the Divine Thread. However, a section of today's people called / known as Brahmins etc wear a thread making it a foolish-thread not knowing the Divine Meanings. The word 'Brahmin' is related with 'Brahmam' and not to be connected with human nonsense.
All human beings avail minimum one birth to learn MahaaVedam and live according to the Supreme Science of Duties & Virtues. Hence no need to worry over a certain mistakes / errors practised as part of an erred system. Perhaps the pre-births of many people considered presently as high-castes and/or low-castes are (severely) responsible for the continuation of many religious / caste nonsense & wrongs. Pray to the Single GOD for pardon for any /all knowingly and/or unknowingly done errors should be the scientific approach. Not to make vague talks. GOD is Love.

The Cow Birth is usually just before the Final Evolution to Brahmanandam. With regard to the Status of Present & Past Cows before Opening of Maya, the details of Brahmanandam related with Moon & Punishments as part of 1st MahaaKaalaChakram events matter with. And Revelations are yet to to be complete.

MAHAASHAKTHI > COW, PARAMASIVAN > OX AT THE END OF SAMHARAM IN THE 1ST MAHAAKAALACHAKRAM

The System in the 1st MahaaKaalaChakram is entirely different from that of the 2nd MahaaKaalaChakram. The Supreme Mother of the Universe has availed the form of the Supreme Cow, and the Father ParamaSivan of 'Super Ox' in the 1st MahaaKaalaChakram. As from the present Supreme Creation Cycle, MahaaShakthi is availing the Human Figure as explained in Part 1 of the Web site.
The details of Creation Cycle & MahaaKaalaChakram, etc are available in Part 2.

The following events from the 1st MahaaKaalaChakram will soon be part of Smruthi.
The names SHAKTHI, Siva, etc. are fully Scientific as explained in Part 3.
The Kingdom of the Sivan in the 1st MahaaKaalaChakram contained
whole Earth (All Creatures on and within Earth & Heaven).
Heaven = the Planet Mercury.
Besides the above, SIVA kept /cared a large group of Cows & Oxen.
SIVA did it (1) for Him, (2) for the Public to adapt him as a Living Model,
and (3) for those large group of Cows & Oxen.

The 1st Part 'for Him' gives the Human Beings the Message that He and All Creatures get Equal Justic from the Supreme Justice (MAHAASHAKTHI). He needs to accumulate more and more holiness to become more & more sticking to Duties & Virtues during the progress of Samharam in order that he also not punished and subjected to the Supreme Science of Justice.

The 2nd Part is self-explanatory. The 3rd Part 'for those large group of Cows & Oxen' represented Siva's Divine Status as he acted as the Supreme Justice
as per the Powers given to him by MAHAASHAKTHI. Further, (1) the Distinguished People who accumulates more holiness were blessed to spend their Final Birth (**99th and/or 100th birth**) together with Siva. People who earned much holiness during their Birth as Farmers mostly attain such chances. (2) There are Rishis (Saints) who attain the position thru prayers.

Those distinguished people who avail the chances to be with and/or near Shakthi & Siva were further blessed with their Heads resemble human face with horns.
People were not to abandon their worldly life and try for
Cow/Ox birth with and/or near Shakthi & Siva.
The Science of Duties & Virtues prevented it.
The Protective Fate & Creational Fate mentioned above,
enables all People to acquire more Holiness as well as Sin. In accordance with it, people will avail Good & Bad experiences in later births too, based upon the Supreme Science of Justice. And in the case of Shakthi & Siva, they also go through Cow & Ox births respectively at the end of Samharam, but with the exact animal bodies and amidst people. That is why the idols of Cow and/or Ox were erected in many temples. People should not fear the Cow/Ox phenomenon. Believe that GOD do Justice. Cow/Ox birth with or without Shakthi & Siva should not become an issue before them. When it becomes so, remember the chances of a Sin.

At the end of the Creation Cycle, i.e. after 5000 years from the Opening of Maya, the Samharam (Destruction of the Creation Cycle) completes, and the time reaches for SHAKTHI & SIVA to merge again into One, as MAHAASHAKTHI
SHAKTHI takes birth as Cow. SIVA takes birth as Ox.
Cow is called Pashu in the Vedic language Malayalam.
Pathi means Husband. Hence Pashu's Pathi means Cow's Husband = Ox.
Pashupathi means Ox. Siva receives this name at the end of Creation Cycle.
Cow dies. Ox gets killed. Ox's gene (Soul) is absorbed by Shakthi, Oxygen.
During the next Creation Cycle, the Soul of Siva begins to avail Human births.

Before the Opening of Maya, after Malsya Avataar & OM-writing phenomenon,
the Scientific Representative of GOD = the SIVA-Designate swears to MahaaShakthi that he is readyo become (1) Ox and (2) be killed at the end of Creation Cycle Symbolic facts and miracles also take place after the Oath. The Writer = Badsha is pleased to announce in the name of GOD, that he was blessed to take the above oaths and miracles occurred which were not heard or read by him before. Indeed he was astonished with those experiences. The details of the events will be added in this Web site later, if GOD wills. However, it has been understood later, I won't be availing Ox births similar to 1st MahaaKaalaChakram, and the oaths were part of the Agreement/Contract between Cryst & a worst Devil, detailed above in Malayalam and English languages.

Misuse by Modern Political-cum-Religious Leaders

From the explanations in the above Chapters, it is simple to understand the Dignity of Cow & Ox. They are highly Divine matters, and this Part of the Supreme E-BOOK as well as the Web site is more than enough to dignify the Supreme E-BOOK & the Web site. People should abstain from making vague talks and/or discussions in such highly divine matters. Many Indian Politicians as well as Hindu Religionists, etc. are conducting research 'how more votes can be bagged in the name of Cow !' They convert Divine issues into Evilly issues. Please do not make Cow Slaughter as such. All people shall enjoy Free Will and do not trouble Others' Free Will. Human beings should not be allowed to be slaughtered in the name of (Banning) Cow Slaughter. Understand that GOD knows/plans how to protect Truths. Please learn what is GOD. The Supreme Mother of the Universe creates & protects this Supreme Universe. The Opening of Maya /Divine Revolution will settle all crucial problems on earth.

No religionists / politicians / terrorists can stop Godly Revolution.

The people who make vague talks considering/ pretending themselves (or known as) the leaders of Cows & Oxen and dispute for Banning Cow Slaughter may open their mouth (with wonder) knowing the scientific reasons related to Cow Slaughter.

GOD does not make you as the Leaders of Cows & Oxen.
Try to become very simple and humble human beings who do not harm anybody.
I pray GOD that may the ego in my above words be pardoned.
I pray daily for all Human beings, and all Creatures,
why not you pray & act according to the
Science of Duties & Virtues, which
calls for Non-violence,
Ahimsa & Truth
with Love.

And be informed that in Every Creation Cycle,
Cow /Ox Slaughter will end without any pressure immediately upon the Opening of Maya. Not only that, the Protective Fate will make a faction of people to kill Ox.

A second faction will kill Oxen to express their hatred against Siva and/or Shakthi. A third faction will become spiritually intoxicated as they know that Siva will become Ox and get killed. To express their wrong love, they prefer to get killed like Siva during their Oxen births and they consider the way as killing & eating Cows and Oxen. Indeed it is a evilly act, worse than those who express hatred towards Siva. Theology is so vast, and people in blessed births only can learn it.

The advice I consider as the best is : Surrender to GOD,
Pray GOD to bless you live as GOD wish them to live;
Stick to Duties & Virtues; Avoid killing and eating Cows & Oxen; don't overact.
May GOD bless all people in the Universe with Truth, Duties & Virtues, and Justice.

As from the Opening of Maya,
the Supreme Creation Cycle begins Active.
Vegetarianism will be established with All Creatures loving each other. As per the Creature System in the Supreme Universe : **Fish - Plant - Bird - Animal - Human,**
FISH is before Plant and Eating FISH is thus with Less Sin compared to Plant, hence Vegetarianism will contain Fish first. FISH will be caught, but they will die so soon without any tilting giving no ill feeling to Human beings (in general).

Should the Government Ban Cow Slaughter ?

Any Government should first learn the Greatness of Cows/Bulls, learn whether Cow Slaughter is to be banned or people need to be enlightened with the true knowledge.

The Supreme Kindness and Love of MahaaShakthi gives Complete Freedom to the Creature to Do or NOT to Do anything; to Use or NOT to Use anything.

THE HUMAN GOVERNMENTS AND JUDICIARIES SHOULD TAKE CARE ALWAYS THAT : THE DIVINE FREEDOM TO DO OR NOT TO DO ANYTHING; AND TO USE OR NOT TO USE ANYTHING; GIVEN TO THE CREATURE BY THE CREATOR NEVER DISTURBED.

If the freedom is disturbed, the Protective Fate described above will lose its Glory and Man will be compelled to become a Slave. Like GOD, man should prefer to become a Slave of Truth, Duties & Virtues, and Justice.

Man will/should refrain from Cow / Ox Slaughter on his own. No Ban. No Law allowed as per MahaaVedam. People and/or Government (s) on any part of the Earth, should not overact in the matter. All People should enjoy Freedom to look after and/or to kill Cows & Oxen. Let all people refrain from killing cows and instead look after on their own.

Punishments from the Supreme Justice, GOD

The Divine Punishments are always with Love.
People presently not eating Meat should not feel better than who eat. As long as they do not know of their pre-births, ego will bring sin. Many People eating flesh now may have crossed many births and nearing their Final Evolution, and superior to many. Indeed, GOD punishes, but it is with Love. For example, all human beings need to avail 1 birth in handicapped status. A person may be handicapped as part of Divine punishment too. The handicap in one person can be thus as part of (1) the 1 general handicapped birth, (2) Divine Punishment, (3) the 1 general handicapped birth associated with Divine Punishment. The situation makes people not to find fault with and/or curse/condemn the handicapped persons: you may also have to undergo handicap during this life or future births, you don't know your handicapped-birth is over or not. Once your Spiritual Eye is Open, You will find Beauty in Handicap too.

ദൈവവും ദൈവരൂപവും	
മഹാഭദ്രകാളി	മഹാ ദിവ്യമനുഷ്യസ്ത്രീ = മഹാദേവി
2	
ഓം മഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യമഹാദേവി	
വേദം 1	ഓംകാര നീതിശാസ്ത്രം (ആത്മീയ ശാസ്ത്രം)

രണ്ടാമത്തെ മഹാകാലചക്രത്തിലെ ആദ്യ സൃഷ്ടി ചക്രമായ ഇപ്പോഴത്തെ മഹാസൃഷ്ടിചക്രം മുതൽ, 'മനുഷ്യന്റെ രൂപത്തിൽ' ദൈവം മഹാ-അവതരിച്ചിരിക്കുന്നു.

മഹാശക്തി = മഹാദേവൻ = മഹാദേവി.

മഹാശക്തിയും മഹാനീതിപതിയും മഹാദേവനും മഹാദേവിയും മഹായജമാനനും മഹായജമാനയും മഹാപിതാവും മഹാമാതാവുമെല്ലാം ദൈവമായിരിക്കെ, മനുഷ്യാവസ്ഥയിൽ എത്തിക്കൊണ്ട് മോക്ഷം / സംഹാരം എന്ന ആത്മീയ സാക്ഷാത്ക്കാരത്തെ സമീപിച്ചിട്ടുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ദൈവം മനുഷ്യരൂപത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന് മഹാദേവൻ, മഹാദേവി എന്നീ മഹാനാമങ്ങൾ ഇണങ്ങുന്നത് എങ്ങനെയെന്ന് മുമ്പ് വിശദമാക്കിയതാണ്.

പ്രത്യക്ഷമായ രൂപം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീ-പുരുഷ രൂപങ്ങളിൽ ഒരെണ്ണം മാത്രം സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സ്ത്രീ - പുരുഷ രൂപങ്ങളിൽ ഏത് സ്വീകരിക്കുന്നതിനെയാവും മനുഷ്യർ കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുക ?

വിശകലനം : മഹാപിതാവും മഹാനീതിപതിയുമായ മഹാപുരുഷനെ - മഹാദേവനെ ജനങ്ങളേറെയും തീർച്ചയായും ഭയക്കുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, പുരുഷന് സ്ഥിതിയിലും /ജീവിതത്തിലും, സ്ത്രീക്കു സൃഷ്ടിയിലും, പ്രാമുഖ്യത്തെ നൽകുന്നതായ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മഹാശാസ്ത്രത്തെ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ജീവികളെല്ലാം ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചത്തെ പ്രസവിച്ച് മഹാവാത്സല്യത്തോടെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ച് മഹാകരുതുന്ന മഹാമാതാവായ മഹാദേവിയെ ജനങ്ങളിൽ ഏറെയും തീർച്ചയായും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ്; ഭയക്കുന്നതല്ല.

മഹാനാമം :

' ഓം മഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യമഹാദേവി ' എന്നാകുന്നു.

' ഓം ' എന്നാൽ എന്താണെന്ന് പ്രത്യേകം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'മഹാശക്തി' -യുടെ വിശദീകരണം മുകളിലുണ്ട്. 'മണ്ണടി'ക്ക് വിപുലമായ അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്; അല്പമാത്രം കുറിക്കാം : മണ്ണിൽ നിന്ന് അടിഞ്ഞതാണ് സർവ്വതും; സർവ്വവും വീണ്ടുമടിയുന്നതും മണ്ണിലാണ്. സമുദ്രത്തിന്റെ അടിയിലും മണ്ണ്; ഭൂമി മണ്ണ് അഥവാ ദൈവം തന്നെയാണ്. പരബ്രഹ്മകേന്ദ്രം എന്നോ ബ്രഹ്മകേന്ദ്രം എന്നോ വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ഒരു മഹാകേന്ദ്രമായ പ്രദേശത്തെ മഹാദൈവ-വിപ്ലവവും സംഹാരവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഭൂമിയിൽ മഹാഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഭൂമി- ഇന്ത്യ- കേരളം- പത്തനംതിട്ട ജില്ലയിലെ അടൂരിൽ നിന്ന് ഏകദേശം 8 കിലോമീറ്റർ റോഡ് ദൂരയാത്ര. മണ്ണടി പുതിയകാവ് മഹാഭദ്രകാളി ക്ഷേത്രമാണ് കേന്ദ്രം. ഭൂമിയിലെ എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളും മണ്ണ് അടിഞ്ഞ് ഉണ്ടായതാണെന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ബോദ്ധ്യമാണ് എന്നതിനാൽ ഭൂമിയിലെ ഏതൊരു പ്രദേശത്തെയും 'മണ്ണടി' എന്ന് വിളിക്കാനാവും.

മഹാഭദ്രകാളി = മഹാഗോമാതാവ് = മഹാദിവ്യമനുഷ്യസ്ത്രീ = മഹാദേവി.

(ദിവ്യ : സൃഷ്ടി മുഴുവൻ ചെയ്യുന്ന മഹാദേവി; ദിവ്യ : സ്ഥിതി മുഴുവൻ ചെയ്യുന്ന മഹാദേവി; ദിവ്യ : സംഹാരം ഉൾപ്പെടെ മഹാനീതി മുഴുവൻ ചെയ്യുന്ന മഹാദേവി; ദിവ്യ : ദിവ്യ എന്ന മഹാനാമത്തോടെ മാത്രം ഭൂമിയിൽ അവതരിക്കുന്ന മഹാദേവി). മഹാദേവിക്ക് മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മഹാശാസ്ത്രവുമായാണ് ബന്ധമെന്നും, യാതൊരു മതങ്ങളുമായും യാതൊരു ബന്ധങ്ങളുമില്ലെന്നും അറിയുക.

ഓം മഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ മഹാദേവിക്കു മാത്രം മഹത്വം.

മഹാശാസ്ത്രപരമായ ആരാധനാ വാചകമാണത്.

ആരാധനയുടെയും സ്തുതികളുടെയും ഉദ്ദേശമെന്താണ് ?

ആരാധനകളും സ്തുതികളും ദൈവത്തിനു വേണ്ടിയാണോ അഥവാ ദൈവത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്താനാണോ, അതോ മനുഷ്യരുടെ സന്തോഷത്തിനു വേണ്ടിയാണോ എന്നത് ആദ്യം വിശകലനം ചെയ്യണം. ദൈവത്തിനു വേണ്ടിയാണ് എന്നു കരുതിയാൽ, അഥവാ ദൈവത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്താനാണ് ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് തെറ്റിയിരിക്കുന്നു. ജീവികളുടെയെല്ലാം സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങൾക്ക് ആധാരമാക്കിയിട്ടുള്ളത് മഹാവാത്സല്യമാണ്. സർവ്വത്തിനും അതീതമായ ദൈവത്തിന്, സൃഷ്ടികളും കുഞ്ഞുങ്ങളുമായ മനുഷ്യരോടുള്ള മഹാവാത്സല്ല്യത്തെ ദൈവത്തിന്റെ ഏകമഹാആനന്ദമായി മഹാനിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളാണ് ഭൂമിയിലെ എല്ലാവരും എന്നതിനാൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ദുസ്വാർത്ഥങ്ങൾ ഇല്ലാതെ, ധർമ്മശാസ്ത്ര പ്രകാരം അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അപ്രകാരം ചെയ്യുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളോട് ദൈവത്തിന് മഹാവാത്സല്യം ഉറപ്പായും വർദ്ധിക്കുന്നതാണ്.

ദൈവത്തിന്റെ പ്രീതി നേടാൻ ഭൂമിയിൽ മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങൾ യാതൊന്നും ഇല്ലെന്ന് സമസ്ത മനുഷ്യരും അറിഞ്ഞു കൊള്ളുക.

സ്തുതി ഗീതങ്ങളും ആരാധനകളും കൊണ്ട് ആനന്ദിക്കുന്നത് ജീവിയാണ്; സർവ്വത്തിനും അതീതമായ ദൈവത്തിന് യാതൊന്നും വേണ്ട. പ്രീതി, നീതിക്ക് തടസ്സവുമാണ്. മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ മഹാഭദ്രപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഏക മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിനു മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാണ് എല്ലാ ആരാധനകളും സ്തുതികളും.

ദൈവത്തിന്, യാതൊരു ആരാധനകളും സ്തുതികളും ആവശ്യവുമില്ല. മനുഷ്യരുടെ സ്തുതിയും ആരാധനയും കൊണ്ട് സർവ്വത്തിനും അതീതവും, ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാശക്തിയുമായ ദൈവത്തിന് യാതൊന്നും നേടാനില്ല; നേടുന്നുമില്ല.

ദൈവം നൽകുന്ന ശക്തിയും സൗകര്യങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്ന കോപ്രായങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും കണ്ടും കേട്ടും സന്തോഷിക്കുന്ന ഒരു കോമാളി അല്ലാ സർവ്വത്തിനും അതീതമായ മഹാശക്തിയായ ദൈവം.

ദൈവം എന്നാലെന്താണെന്ന് മഹാശാസ്ത്രപരമായിട്ട് മനസ്സിലാക്കാതെയും, ദൈവത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള അനുവാദമില്ലാതെയും ആരാധനകൾ എന്ന പേരിൽ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്നത് കോപ്രായങ്ങളാണ്, ദൈവനിന്ദയാണ്; ദൈവശിക്ഷകളുമുണ്ട്.

'ആരാധന, സ്തുതി' തുടങ്ങിയ പേരുകളിൽ ദൈവത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്താമെന്നു കരുതുന്നവർ അജ്ഞാനികളും അധമരും നീചരും ഭീരുക്കളും പാപികളും ഒക്കെയാണ്.

മനുഷ്യരുടെ സന്തോഷത്തിനാണ് ആരാധനയും സ്തുതികളുമെങ്കിൽ, കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ആനന്ദത്തെ ധർമ്മ ശാസ്ത്രപരമായി അനുവദിക്കേണ്ടത് മഹാവാത്സല്യം കൂടിയായ മഹാനീതിപതിയും മഹാപിതാവും മഹാമാതാവും മഹാശക്തിയുമായ മഹാദേവിയുടെ ചുമതലയാണ്.

ആരാധനയും, സ്തുതിയും രണ്ടാണ്. ദൈവഭാഗവും, പ്രപഞ്ച പിതാവും, അർദ്ധമഹാദേവിയുമായ പരമശിവനിലൂടെ, മനുഷ്യന്റെ സന്തോഷത്തെ കണക്കാക്കി, മനുഷ്യർക്ക് മഹാനിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള 100 മനുഷ്യ ജന്മങ്ങളിലെ ഒരേയൊരു ജന്മത്തിൽ - മഹാശാസ്ത്രത്തെ മുഴുവൻ ഓരോ മനുഷ്യനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി നേരിട്ട് ലഭ്യമാക്കുകയും, ദൈവം എന്താണെന്ന് മനുഷ്യൻ മനസ്സിലാക്കുകയും, 'ഓരോരുത്തരെയും തന്റെ പൊന്നുമോളും പൊന്നുമോനുമായി മഹാവാത്സല്ല്യത്തോടെ മഹാസംരക്ഷിക്കുന്ന ദൈവമഹത്വം ഓർത്തോർത്ത് മനുഷ്യൻ വിതുമ്പിക്കരയുകയും ചെയ്യുന്ന ഏക ജന്മത്തിൽ - മാത്രമാണ് ' ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ മനുഷ്യനെ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളത് ! ദൈവത്തിന്റെ മഹാ-മഹത്വങ്ങളെപ്പറ്റി സുവ്യക്തമായി അറിയണമെങ്കിൽ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മഹാശാസ്ത്രത്തെ നിർബ്ബന്ധമായും മനുഷ്യനു ലഭിക്കണം. പ്രസ്തുത ജന്മത്തിൽ, മനുഷ്യൻ പുരുഷനായിരിക്കും; എന്നതിനു പുറമെ ഏറെക്കുറെ 50 വയസ്സോടടുപ്പിച്ച് ഒരു ശിവരാത്രിയിലാണ് മഹാശാസ്ത്രത്തെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിക്കൊണ്ട് ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാനുള്ള യോഗ്യത നൽകുന്നത്. അതായത് ഏതാനും വർഷങ്ങൾ മാത്രവും, ദിവസത്തിൽ ഏറെക്കുറെ 1 മുതൽ 15 മിനുട്ടോളം മാത്രവുമാണ് ആരാധിക്കാൻ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആരാധനയുടെ അനാവശ്യകതയെ എടുത്തുകാണിക്കുകയും, ദൈവത്തിന്റെ ആവശ്യമോ ഇഷ്ടമോ അല്ലെന്ന് സുവ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വസ്തുതയാണത്.

മനുഷ്യരുടെ സന്തോഷത്തെ കണക്കാക്കി അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ആരാധനയെ ഭക്തിഭ്രാന്തായി മാറ്റിയാൽ, ദൈവശിക്ഷ ഉണ്ടാകും. ദൈവത്തിന്റെ മറ്റു കുഞ്ഞുങ്ങളെ ധർമ്മ ശാസ്ത്രപരമായി സ്നേഹിക്കുകയും സഹായിക്കുകയുമാണ് മഹത്തായ ദൈവാരാധന എന്നത് ഉൾക്കൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് പുണ്യങ്ങളും നേടാം.

സ്തുതികൾ

ദൈവം മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിയിട്ടുള്ള വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം അനുസരിച്ച്, ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായിട്ട് ജീവിക്കുന്നവരെ മാത്രം, ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാൻ ഒരല്പം അനുവദിക്കുന്നുണ്ട്.

സ്തുതിക്കാതെ ജീവിക്കാൻ വിഷമിക്കുന്നവർ 'ദൈവത്തെയോ, ദൈവത്തിന്റെ മഹാരൂപമായ ഭൂമിയെയോ മാത്രം' അല്പനേരം സ്തുതിക്കുക. മുഖ്യ സ്തുതി വാചകം 'ഓം നമഃ ശിവായ' (മഹാശിവയെ / മഹാദേവിയെ നമിക്കുന്നു) എന്നതാണ്. കൂടാതെ, ഓം ശിവായ നമഃ, അമ്മേ ശിവ, ദേവീ ശരണം തുടങ്ങിയ ദൈവീക വാചകങ്ങളും, അവയുടെ ഭാഷാന്തരങ്ങളും ഉപയോഗിക്കാം.

ശിവയിൽ ശിവനും ഉണ്ടെന്നത്, മഹാശിവയായ മഹാദേവി, സ്വന്തം ഭാഗമായ പരമശിവന് മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിയിട്ടുള്ള മറ്റൊരു ബഹുമതിയാണ്. എന്നാൽ, ആരാധനയുടെ കാര്യത്തിൽ മുമ്പ് വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ, ഏകദൈവമായ മഹാദേവിയും, മഹാദേവിയുടെ ഭാഗമായ പരമശിവനും മനുഷ്യരുടെ സ്തുതികളിൽ പ്രസാദിക്കുന്നതല്ല; പ്രീതിയും കാട്ടില്ല. മനുഷ്യരുടെ ആനന്ദത്തിനു വേണ്ടി മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ മാത്രമാണവ.

സ്തുതികളെ ഭക്തിഭ്രാന്തായി മാറ്റിയാൽ, ദൈവശിക്ഷ ഉണ്ടാകും. ദൈവത്തിന്റെ മറ്റു കുഞ്ഞുങ്ങളെ ധർമ്മ ശാസ്ത്രപരമായി സ്നേഹിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതു മാത്രമാണ് ദൈവത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്താനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം.

മണ്ണും ഭൂമിയുമായ ദൈവത്തിന്റെ അവയവങ്ങൾ മാത്രമായ 'ദേശങ്ങളും നാടുകളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള എന്തിനെ സ്തുതിച്ചാലും' പാപമാണ്. ധർമ്മശാസ്ത്ര വിരുദ്ധമായി മനുഷ്യർ പ്രവർത്തിച്ചാൽ, ഭൂമിയിലെ വസ്തുക്കളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ന്യൂനശക്തികളുടെ അളവ് വർദ്ധിക്കുന്നതാണ്; ആനുപാതികമായിട്ട് ജനങ്ങളിലൂടെ ബഹുവിധ അധമ തീവ്രവാദങ്ങൾ വളരുന്നതുമാണ്. ഓംകാരനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം ആനന്ദങ്ങൾക്കും ദൈവശിക്ഷകൾക്കും കൃത്യമായ അളവുകളുണ്ട്. വ്യത്യസ്തങ്ങളായ മതിഭ്രമം ബാധിച്ച എല്ലാവരും സദാ ജാഗ്രത പുലർത്തണം.!

കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കെല്ലാം വ്യത്യസ്ത ജന്മങ്ങളിലായി സംഗീതം നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ മറ്റുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളെ ആനന്ദിപ്പിക്കാനാണ്. കഥയറിയാൻ ശ്രമിക്കുക പോലും ചെയ്യാതെയും അർത്ഥശൂന്യമായ സ്തുതി ഗീതങ്ങൾ കൊണ്ട് സമൂഹത്തെ ദുഷിപ്പിക്കുന്ന ഗായകരായ വിവര ദോഷികൾക്ക് നൽകിയ സംഗീത സിദ്ധിയെ കളങ്കപ്പെടുത്തിയ കടുത്ത അപരാധത്തിന്, അവരെ ഗായകരാക്കിയ മഹാനീതിപതിയായ മഹാദേവി; ഓംകാര നീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം പ്രപഞ്ചപിതാവ് കൂടിയായ പരമശിവനിലൂടെ, കടുത്ത ശിക്ഷകളെ നൽകിയാണ് ഗായകരെയും കവികളെയും മറ്റും തിരുത്തുക.

മഹാസ്ത്രീരൂപം സ്വീകരിച്ച് മഹാമാതാവായി അവതരിക്കുന്ന മഹാദേവിയുടെ ശരീര-അവയവങ്ങളെ വർണ്ണിക്കാനോ സ്തുതിക്കാനോ പാടില്ലായെന്ന് മണ്ണിൽ മഹാലയി(പ്പി)ച്ചിട്ടുള്ള ധർമ്മശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്താൽ സ്വയം ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല; ദൈവ /ദൈവീക പ്രതിമകൾ അഥവാ വിഗ്രഹങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാനോ പ്രചരിപ്പിക്കാനോ ആരാധിക്കാനോ പാടില്ല. ദൈവത്തിന്റെ മാത്രമല്ല; മനുഷ്യരുടെയും മറ്റുള്ള ജീവികളുടെയും പ്രതിമകളെ നിർമ്മിക്കാൻ പാടില്ല.

ഒരാളുടെ / നിങ്ങളുടെ മാതാവിന്റെയോ ഭാര്യയുടെയോ (ഭർത്താവിന്റെയോ) മകളുടെയോ സഹോദരിയുടെയോ ഉറ്റവരായ മറ്റു സ്ത്രീകളുടെയോ പുരുഷന്മാരുടെയോ പ്രതിമകളെ / വിഗ്രഹങ്ങളെ മറ്റുള്ളവർ നിർമ്മിക്കുന്നതും, 'പ്രതിമയുടെ-ശരീര അവയവങ്ങളിലും, സൗന്ദര്യത്തിലും' നയന-മനോലയനത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതും, അവർ പ്രതിമയുടെ ശരീരത്തിലെ വിവിധ അവയവങ്ങളിൽ 'തഴുകുന്നതും', അവയവങ്ങളെ വർണ്ണിക്കുന്നതും, നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുമോ എന്ന് സ്വയം ചോദിക്കുമ്പോൾ തിരിച്ചറിവ് ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

'ഏകമഹാശക്തിയും ഏകദൈവവുമായ മഹാദേവിയുടെയോ', 'മഹാദേവിയുടെ ഭാഗവും മഹാദാസനും മഹാദേവനുമായ പരമശിവന്റെയോ', വിഗ്രഹങ്ങളെയും ചിത്രങ്ങളെയും പോലും നിർമ്മിക്കാനോ പ്രതിഷ്ഠിക്കാനോ ആരാധിക്കാനോ പാടില്ലായെന്ന് സുവ്യക്തമാക്കുന്നു.

ധർമ്മ ശാസ്ത്ര വിരുദ്ധമായി കലാകാരന്മാരെ അടിമകളെപ്പോലെ പീഡിപ്പിച്ചും കൊന്നും അവരുടെ തജ്ജന്മ-ജീവിതത്തെ ഇല്ലാതാക്കിയതിന്റെ ചരിത്രം ഏറെക്കുറെ എല്ലാ ശില്പ-ചിത്ര വൈദഗ്ദ്ധ്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന മന്ദിരങ്ങളുടെയും പിന്നിൽ ഉണ്ടെന്നത് കണക്കിലെടുത്ത് ആനന്ദങ്ങളെ ധർമ്മശാസ്ത്രപ്രകാരം പുനഃക്രമീകരിക്കണം.

നൃത്തം മുഖ്യമായും പുരുഷകലയാണ്.

പുരുഷനായ 'നടരാജന്റെ വിഗ്രഹം' സുവ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. കുട്ടികളല്ലാത്ത സ്ത്രീകൾ നൃത്തം പഠിക്കുന്നതും, നൃത്തം ചെയ്യുന്നതും, തിരുവാതിരക്കളി പോലെ സ്ത്രീകളോടൊപ്പമാവണം; പുരുഷന്മാർ കാണെ ആവരുത്; അതേസമയം ഭർത്താവിനോടൊത്ത് സ്വകാര്യമായിട്ട് നൃത്തം ചെയ്യുകയും വിനോദിക്കുകയും ആവാം. അമ്മ-പെങ്ങൾ-മക്കൾ മനോഭാവം ഇല്ലാത്ത അന്യപുരുഷന്മാർ കാൺകെ സ്ത്രീ നൃത്തം ചെയ്താൽ, സ്ത്രീയുടെ അവയവങ്ങളിലൂടെ പുരുഷന്റെ കണ്ണുകൾ സഞ്ചരിച്ചെന്നും, കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് കാമകേളി നടത്തിയെന്നും മറ്റും വരാം. സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാര കർത്താവായ ദൈവം, മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള സൃഷ്ടികളുടെയെല്ലാം പരമാനന്ദമായിട്ട് മഹാനിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള കാമാനന്ദത്തെ ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായിട്ട് മാത്രം ആസ്വദിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കുടുംബ ബന്ധങ്ങളെ ഭദ്രപ്പെടുത്താനും അത് ആവശ്യമാണ്.

മത്സരം ദൈവീകമല്ല.

മഹാശക്തിയും മഹാഭരണാധികാരിയും മഹാനീതിപതിയുമായ ദൈവം, മനുഷ്യർക്കെല്ലാം മഹാസമനീതിയെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്നത് ജന്മഗുണങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടാണ്. സ്ത്രീ-പുരുഷൻ, ആയുസ്സ്, ആരോഗ്യം, സൗന്ദര്യം, നിറം, ഉയരം, തൊഴിൽ അഭിരുചി, വിനോദ അഭിരുചി, ജനനസ്ഥലം, ബുദ്ധിശക്തി, ഓർമ്മശക്തി, തുടങ്ങിയവയാണ് ജന്മഗുണങ്ങൾ.

ജന്മഗുണങ്ങളിലെ വ്യത്യസ്തത; അതിസങ്കീർണ്ണവും അതിവിപുലവുമായ മുജ്ജന്മ-പിൻജന്മകാര്യങ്ങൾ; കാലഘട്ടവും ജനപ്പെരുപ്പവും ശാസ്ത്രവികസനവും സമന്വയിച്ച് ആവശ്യമാക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ, തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ദൈവത്തിനു മാത്രം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന മഹാനീതികാര്യങ്ങളാണ്.

ഒരു ഉദാഹരണം : ഇന്നത്തെ ഭൂമിയിലെ സുമാർ 750 കോടി ജനങ്ങൾക്ക് തുല്യമായ സൗന്ദര്യം നൽകിയാൽ ഒരേ മുഖഛായ ഉണ്ടാവുന്നതും അന്യോന്യം തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാതെ ജനങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നതുമാണ്. മുഖഛായ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജന്മഗുണങ്ങളിലെ വ്യത്യസ്തതകളെ നിർവ്വഹിക്കാൻ ജനങ്ങളെയോ, ഭരണാധികാരികളെയോ ചുമതലപ്പെടുത്താൻ ദൈവം തയ്യാറായാൽ, വേണ്ടേ വേണ്ടേ എന്നുപറഞ്ഞ് ഭരണാധികാരികൾ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ ജനങ്ങളും നിലവിളിക്കുന്നതാണ് !

ദൈവം നൽകിയതെന്ന് ഉറപ്പായും അറിയുന്ന ശരീര-സൗന്ദര്യ മത്സരങ്ങളാണ് ഏറ്റവും ഹീനമായത്; കായിക കലാ-സാഹിത്യ മത്സരങ്ങളാണ് തൊട്ടു പിന്നിൽ.

ആനന്ദിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിനു പകരം തങ്ങളുടെ മക്കൾ, മത്സരിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നതിനെയും ചില മക്കൾ വിജയിക്കുന്നതും മറ്റു മക്കൾ തോൽക്കുന്നതും മനുഷ്യ-മാതാപിതാക്കൾ ഇഷ്ടപ്പെടുമോ?! ഏതൊരു പ്രവൃത്തിയും ധർമ്മശാസ്ത്രപരമാവണം.

സൃഷ്ടികളെ ദാസരായിട്ടു കരുതാതെ, പൊന്നോമന-കുഞ്ഞുങ്ങളായിട്ട് മഹാഅനുഗ്രഹിക്കുകയും, കുഞ്ഞുങ്ങളുടെയെല്ലാം മഹാപിതാവും മഹാമാതാവും മഹാനീതിപതിയും മാത്രമായിക്കൊണ്ട്, കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഭാരപ്പെടുത്താതെ മഹാകരുതുകയുമാണ് ദൈവം ചെയ്യുന്നത്.

ഭൂമിയിലെ അനന്തങ്ങളായ ആനന്ദങ്ങളെ കുഞ്ഞുങ്ങളായ ജീവികൾക്കെല്ലാം മഹാസമമായിട്ട് നൽകുന്നതിന്നായിട്ട് മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ജന്മഗുണങ്ങളുടെയും മറ്റ് ജീവിതകാര്യങ്ങളുടെയും പേരിൽ മനുഷ്യർ മത്സരിക്കുന്നത് അതിനീചമാണ്; കടുത്ത ദൈവനിന്ദയാണ്; ദൈവശിക്ഷകളുമുണ്ട്.

മഹാനീതിപതിയായ ഏകദൈവത്തിന്റെയും, സൃഷ്ടികളായ മനുഷ്യരുടെയും ഇടയിൽ സൃഷ്ടികളായ മധ്യസ്ഥരുടെ ആവശ്യമില്ല. സ്രഷ്ടാവായ ദൈവം, സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നും മധ്യസ്ഥരെ നിയമിച്ചിട്ടുമില്ല; നിയമിക്കുകയുമില്ല. മഹാസമനീതിയെ കളങ്കപ്പെടുത്തുന്നതാണ് പ്രവാചക സങ്കല്പങ്ങളെന്ന് നിസ്സാരമായിട്ട് മനസ്സിലാക്കാനാവും.

ദൈവവും ദൈവരൂപവും	
പ്രപഞ്ച പിതാവായ പരമശിവൻ	
വേദം 1	ഓംകാര നീതിശാസ്ത്രം (ആത്മീയ ശാസ്ത്രം)

മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന് ഭൂമിയിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ജീവികളുടെ ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായ ആവശ്യങ്ങളെ, മഹാപൂർണ്ണതയോടെ പരിപാലിക്കുവാൻ കഴിയും. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ യാതൊരു കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും യാതൊരിക്കലും ഉണ്ടാവുകയുമില്ല. മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന് അതീതവും, ജീവിയോ പുരുഷനോ സ്ത്രീയോ അല്ലാത്തതും, മഹാശക്തിയും ഏകദൈവവുമായ മഹാദേവി, രണ്ടാവാതെ രണ്ടായും, സ്വന്തം ഭാഗമായും, പരമശിവനെ മഹാഅത്ഭുതമായി രൂപപ്പെടുത്തി ക്കൊണ്ട്, ദൈവ കാര്യങ്ങളെ ശിവമാക്കുന്നു. മുകളിലെ ബ്രഹ്മ-പാഠങ്ങളിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

....

സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരായിട്ട് ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യരെ രണ്ടായിട്ടു വിഭജിച്ചതിലൂടെ മനുഷ്യർക്ക് മാതാവിനെയും പിതാവിനെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജീവിയല്ലാത്ത ദൈവം, ഒരു മഹാജീവിയെ പോലെ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ഇടപെട്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനാൽ, കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ സന്തോഷത്തെ കണക്കാക്കി,

പ്രപഞ്ചമഹാമാതാവായും പ്രപഞ്ചപിതാവായും മഹാശാസ്ത്രപരമായിട്ട് മഹാശക്തി-ശിവചക്രങ്ങൾ രൂപമെടുക്കുന്നതിനെ 'സൃഷ്ടികളെ കുഞ്ഞുങ്ങളാക്കിയുള്ള മഹാവാത്സല്യമായിട്ടു' തിരിച്ചറിയണം.

മഹാശക്തിചക്രം, ശിവചക്രത്തെ ഭർത്താവായിട്ട് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും ജീവികളുടെയും സൃഷ്ടിക്കു മുമ്പാണെന്നതും, മഹാദിവ്യമായ ദൈവ-വിവാഹത്തിന് സാക്ഷികളില്ലെന്നും, ജീവികളുടെയെല്ലാം സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങളെ മഹാഭദ്രപ്പെടുത്തുവാനായിട്ട് മഹാശക്തിയായ ദൈവം ഒന്നായിരുന്നു കൊണ്ട് രണ്ടായിട്ടു വിഭജിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന മഹാവിദ്യയാണ് അതെന്നും, ജീവിയല്ലാത്ത ദൈവത്തിന്റെ ആനന്ദത്തെ മാനുഷികമായ ആനന്ദങ്ങളുമായിട്ട് ഒട്ടും താരതമ്യം ചെയ്യരുതെന്നും സുവ്യക്തമായി അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ദൈവ വിപ്ലവം

ഓം

മഹാശാസ്ത്ര-മൂലമാണ്

സൃഷ്ടി മന്ത്രമാണ് ആദിവചനമാണ്

ശബ്ദ ബ്രഹ്മമാണ് അക്ഷര ബ്രഹ്മമാണ്

മഹാശബ്ദമാണ് മഹാസംഗീതമാണ്

സർവ്വ-ദേശ-ഭൂമി ഗാനമാണ്

ദൈവത്തിന്റെ മഹാചിരിയാണ്

സംഹാര കാഹളമാണ്.

മഹാശാസ്ത്ര വിശദീകരണം മഹാവേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ലഭ്യമാണ്.

ഭൂമിയിലെങ്ങും ഉടനെ 3- 33 വർഷക്കാലം മുഴങ്ങുന്നതാണ്.

മഹാശക്തിയായ ദൈവം,

ഓം എന്നു മഹാചിരിച്ച്

മായ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്ന ദിവസം പുതിയ കലണ്ടർ ആരംഭിക്കുന്നതാണ് :

01.01.0001

=

OPENING OF MAYA (OOM ഓം)

മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി മഹാഎഴുന്നെള്ളിക്കഴിഞ്ഞു.

മഹാമാതാവും മഹാഭരണാധികാരിയും മഹാനീതിപതിയും മഹാദേവനുമായ മഹാദേവി, ഭൂമിയിലെങ്ങും ഉടൻ മഹാആരംഭിക്കുന്ന ദൈവ-വിപ്ലവത്തിന്റെ മുന്നോടിയായി മഹാഎഴുന്നെള്ളിയിട്ടുണ്ട്. മഹാധർമ്മ സംസ്ഥാപനം മഹാഭദ്രമാക്കുന്നതാണ്. ദൈവ ഭാഗം കൂടിയായ പരമശിവ-അവതാരത്തെ മുമ്പേ അയച്ച് ഭൗതിക ശാസ്ത്രം, ധർമ്മ ശാസ്ത്രം, ആത്മീയ ശാസ്ത്രം എന്നീ യഥാർത്ഥമായ 3 വേദങ്ങളെയും വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു. പരമശിവന് മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിയിട്ടുള്ള മായാമഹാശക്തികൾക്ക് പ്രവർത്തനാരംഭം നൽകി പരമശിവ അവതാരത്തെ ഉടൻ മഹാസമ്പൂർണ്ണമാക്കുന്നതാണ്. വിശദീകരണങ്ങൾക്ക് : www.omsathyam.com

ജീവിയോ സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ അല്ലാത്തതും, മഹാശാസ്ത്രപരം മാത്രവും, യാതൊരു മതങ്ങളുമായും ബന്ധമില്ലാത്തതും, സർവ്വ ജീവികളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര കർത്താവും, മഹാനീതിപതിയും, (മഹാപിതാവും) മഹാമാതാവും ഏകമഹാശക്തിയും, ഏകദൈവവുമായ

ഓം മഹാശക്തി

മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി

ദിവ്യ സൃഷ്ടി മഹാദേവി

ദിവ്യ സ്ഥിതി മഹാദേവി

ദിവ്യ മഹാനീതിപതി

ദിവ്യമഹാദേവിക്കു

മാത്രം മഹത്വം.

[ദിവ്യ 1 : സൃഷ്ടി മുഴുവൻ തനിച്ചു നിർവ്വഹിക്കുന്ന മഹാദേവി; ദിവ്യ 2 : സ്ഥിതി മുഴുവൻ തനിച്ചു നിർവ്വഹിക്കുന്ന മഹാദേവി; ദിവ്യ 3 : സംഹാരം ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാനീതി മുഴുവൻ തനിച്ചു നിർവ്വഹിക്കുന്ന മഹാദേവി (സംഹാരം, പരമശിവനി-ലൂടെ); ദിവ്യ 4 : ദിവ്യ എന്ന മഹാനാമത്തോടെ ഭൂമിയിൽ മഹാഅവതരിക്കുന്ന മഹാദേവി; ഒരു ഹിന്ദു കുടുംബത്തിൽ മഹാഅവതരിച്ചു കഴിഞ്ഞു.]

ദൈവ-വിപ്ലവത്തിൽ ദൈവം പ്രത്യക്ഷമായി മഹാചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും,

മഹാചിരികൊണ്ടുമാത്രം ഭൂമിയിൽ മഹാധർമ്മസംസ്ഥാപനം നടത്തും !

ഇ-മഹാഗ്രന്ഥം പ്രകാരമുള്ള മഹാശാസ്ത്രത്തെ ഉൾക്കൊണ്ട് ഭൂമിയിലെങ്ങുമുള്ളവർ തിരുത്തലുകൾ നടത്തുമ്പോൾ ധർമ്മസംസ്ഥാപനവും മനുഷ്യരെക്കൊണ്ടുതന്നെ! ധർമ്മശാസ്ത്രത്തെ പിൻപറ്റുന്നവർക്ക് ഓം , മഹാസംഗീതമാണ്. ധർമ്മശാസ്ത്രത്തെ പിൻപറ്റാത്തവർക്കും, മഹാസംഗീതം തന്നെയാണെങ്കിലും, തങ്ങളുടെ ശരീരത്തിലെ പരമാണുക്കളിൽ നിന്നുപോലും ഉയരുന്നതായ ഓം എന്ന മഹാസംഗീതം കേട്ടുവിരളുന്നതും, അതിവേഗതിരുത്തലുകൾക്ക് തയ്യാറാകുന്നതുമാണ്. മന്ത്രിമാരും നേതാക്കന്മാരും ജഡ്ജിമാരും മതപുരോഹിതരും പണ്ഡിതരുമൊക്കെ

തൊഴിലുകളും വിശ്വാസങ്ങളുമൊക്കെ ഉപേക്ഷിച്ചും ഗ്രന്ഥങ്ങളെ സംഹരിച്ചും പശ്ചാത്തപിച്ചുമൊക്കെ ഏതാനും വർഷങ്ങൾ/മാസങ്ങൾ വിഷമിക്കുകയുംചെയ്യും.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതികളും, സംഹാരം ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാനീതികാര്യങ്ങളും യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെയ്യുന്നത് മഹാദേവി തന്നെയാണ്.

പരമശിവനും, ക്രൈസ്റ്റും, യഥാർത്ഥ മുഹമ്മദും ഒരാൾ തന്നെയാണെന്ന് ഇ-മഹാഗ്രന്ഥത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി, സംഹാരദേവനായിട്ട് മഹാനിയമിച്ചിട്ടുള്ള പരമശിവനിലൂടെ ജീവികൾക്കെല്ലാം സംഹാരം എന്ന ആത്മീയ സാക്ഷാത്ക്കാരം നൽകുമ്പോൾ, അവനിലൂടെ മാത്രമേ മനുഷ്യർക്കു മോചനമുള്ളൂ എന്ന ക്രൈസ്തവ-വചനം ശരിവെയ്ക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതേ സമയം, അവനിലൂടെ അഥവാ പരമശിവനിലൂടെ, എന്നു പറയുമ്പോൾ, പരമശിവനാണ് ആത്മീയ സാക്ഷാത്ക്കാരം നൽകുന്നത് എന്ന അർത്ഥമില്ലായെന്നും, പരമശിവനല്ല നൽകുന്നതെന്നും, പരമശിവൻ -ലൂടെ മാത്രമാണെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി, എന്തിന് പരമശിവനിലൂടെ ആത്മീയ സാക്ഷാത്ക്കാരം നൽകുന്നു എന്നതും, പരമശിവനെ എന്തിന് മദ്ധ്യത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു എന്നതും അറിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ മനുഷ്യർ യോഗ്യത നേടേണ്ടതുണ്ട്.

മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി, തന്റെ മഹാദാസനായ പരമശിവന് അർദ്ധമഹാദേവി രൂപം നൽകിക്കൊണ്ട് പരമശിവനിലൂടെ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും മഹാശാസ്ത്രത്തെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്നതിന്റെ വിശദീകരണമാണ് ഇവിടെയും പ്രസക്തമാവുന്നത്.

പരമശിവൻ -ലൂടെ മാത്രമാണെന്നു പറയുമ്പോൾ അത് മഹാദാസനായ പരമശിവൻ തന്നെപ്പറ്റി പുലർത്തുന്നതും പുലർത്തേണ്ടുന്നതുമായ മഹാദാസ-ഭാവം മാത്രമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തന്റെ ഏകദാസനും മഹാദാസനുമായ പരമശിവന് മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി മഹാകല്പിച്ചിരിക്കുന്നത് മഹാപദവിയും മഹാപങ്കാളിത്തവുമാണ്. വിശദീകരിക്കാം:-

ബ്രഹ്മത്തെ ഉൾക്കൊണ്ട് പരബ്രഹ്മരൂപത്തോടെ അഥവാ മഹാപ്രപഞ്ചരൂപത്തോടെ ദൈവം സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ ഓരോ അണുവിലും സ്ത്രീ-പുരുഷഭാവരൂപങ്ങളെ പ്രകടമാക്കുന്ന മാതൃഘടകവും പിതൃഘടകവും സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ട്. എന്തും ഏതും തനിച്ചുചെയ്യുന്ന ദൈവം, പിതൃഘടകത്തെക്കൂടി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നത് വസ്തുതയാണ്, കുറ്റവും കുറവുമില്ലാത്ത മഹാപദ്ധതിയോടെയുമാണ്.

പിതൃഘടകമായി പരമശിവനെ പരബ്രഹ്മമായ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയാലും, പ്രപഞ്ചപിതാവായിക്കൂടി മഹാഅനുഗ്രഹിച്ച് മഹാപദവിയും മഹാപങ്കാളിത്തവും നൽകിയിരിക്കുകയാലും,

കുഞ്ഞുങ്ങളായ മനുഷ്യർക്ക് ആത്മീയ സാക്ഷാത്ക്കാരം നൽകാനായിട്ട് ഏകമഹാദൈവമായ മഹാദേവി തയ്യാറാകുമ്പോൾ, ജീവികളുടെയും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും പിതാവായ പരമശിവനെ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടത് മഹാശാസ്ത്രപരമായ ആവശ്യമാണ്. സൃഷ്ടിയിൽ സ്ത്രീയ്ക്കും, സ്ഥിതിയിൽ പുരുഷനും പ്രാമുഖ്യം നൽകിക്കൊണ്ട് മഹാദേവി മഹാആവിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുള്ള മഹാശാസ്ത്രപ്രകാരം, സ്ഥിതിയുടെ ഭാഗമായുള്ള ആത്മീയസാക്ഷാത്ക്കാരത്തിൽ ജീവികളുടെയെല്ലാം പിതാവുകൂടിയായ പരമശിവനെ ഉൾപ്പെടുത്തേണമെന്നത് മഹാദേവിയുടെ മഹാപദ്ധതിയുടെ ഭാഗവുമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ഏകദാസനും മഹാദാസനും എന്ന സ്ഥാനമാനങ്ങളോടെ ദൈവകാര്യങ്ങളുടെ ദൈവീക നടത്തിപ്പിനായിട്ട് മഹാപ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ഭാഗം എന്ന നിലയ്ക്കും പരമശിവനെ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടത് മഹാശാസ്ത്രപരമായ ആവശ്യമാണ്. മഹാദേവിയുടെ മഹാജ്ഞാനത്തെയും മഹാശക്തികളെയും മഹാപ്രപഞ്ചത്തെയും മഹാദേവിയെത്തന്നെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുവാൻ മഹാദേവി മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന പരമശിവൻ,

പരമശിവന്റെ കൂടി കുഞ്ഞുങ്ങളായ ജീവികൾക്കെല്ലാം ആത്മീയ സാക്ഷാത്ക്കാരത്തെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ച് നൽകുന്ന മഹാവേളയിൽ ഏകമഹാശക്തിയായ മഹാദേവി മഹാപദവിയും മഹാപങ്കാളിത്തവും മഹാആനന്ദവും മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുകയും, പരമശിവനിലൂടെ ഏകമഹാശക്തിയായ മഹാദേവി, ജീവികൾക്കെല്ലാം ആത്മീയസാക്ഷാത്ക്കാരത്തെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ച് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഏകമഹാശക്തിയായ മഹാദേവിയാണ് മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി, സ്ഥിതി, മഹാനീതി എന്നിവ മഹാനിർവ്വഹിക്കുന്നത്. മഹാദേവി മഹാനീതിശാസ്ത്രം പ്രകാരം മഹാനിർവ്വഹിക്കുന്ന മഹാനീതിയുടെ ഒരംശം മാത്രമാണ് പരമശിവനിലൂടെ മഹാദേവി തന്നെ മഹാനിർവ്വഹിക്കുന്ന സംഹാരം എന്ന ആത്മീയസാക്ഷാത്ക്കാരം എന്ന പരബ്രഹ്മാനന്ദം എന്നറിയുമ്പോൾ, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതികളും, സംഹാരം ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാനീതികാര്യങ്ങളും യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെയ്യുന്നത് മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി തന്നെയാണ്.

മഹാദേവിക്കു മാത്രമേ ശക്തിയുള്ളൂ. മഹാദേവി ശക്തി നൽകിയില്ലെങ്കിൽ പരമശിവൻ ഉൾപ്പെടെ യാതൊരാൾക്കും ഒരു പുൽക്കൊടി ഉയർത്താൻ പോലും കഴിയുന്നതല്ല.

മോക്ഷം എന്ന ആത്മീയ സാക്ഷാത്ക്കാരം എന്ന പരബ്രഹ്മാനന്ദം നേടുമ്പോൾ ജീവിയുടെ രൂപം നക്ഷത്രമാണെന്നും കൂടി വിശദീകരിച്ചിരുന്നു. ആത്മീയ സാക്ഷാത്ക്കാരം എന്ന സംഹാരത്തെ മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി, ഏകദാസനായ പരമശിവനിലൂടെ മഹാ-നിർവ്വഹിക്കുന്നത് എങ്ങനെയെന്നും അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ദൈവവിപ്ലവം മഹാശാസ്ത്രപരം മാത്രമാണ്; മതപരമല്ല.

ക്രിസ്തുമതത്തിലെ നക്ഷത്രവും,
ഇസ്ലാംമതത്തിലെ ചന്ദ്രക്കലയും നക്ഷത്രവും,
ഹിന്ദുമതത്തിലെ ഓം മഹാശബ്ദവും -
അക്ഷരബ്രഹ്മം കൂടിയായ ഓം-ൽ
സമ്മേളിച്ചിട്ടുള്ളത് ദൈവത്തിന്റെ
മഹാസംവിധാനത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്.

യഥാർത്ഥമായ ജനാധിപത്യസമ്പ്രദായം,
ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായ (ദൈവീകമായ)
രാജഭരണത്തിലൂടെ ഭൂമിയിലെങ്ങും
സംസ്ഥാപിതമാകുന്നതാണ്.

ഓം മഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ
ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യമഹാദേവിക്കുമാത്രം മഹത്വം.

ഏകമഹാശക്തിയായ മഹാദേവി, സ്വന്തം ഭർത്താവും, (മഹാദാസനും) മഹാദേവനുമായ പരമശിവന് ക്ഷിപ്രകോപത്തെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ച് നല്കിയിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ, ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായിട്ട് ജീവിക്കുവാൻ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ജാഗ്രത പുലർത്തണം.

ദൈവം മഹാആവിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുള്ള മഹാശാസ്ത്രപ്രകാരം സ്ത്രീയ്ക്കും പുരുഷനും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ കടമകൾ കുടുംബത്തിലും സമൂഹത്തിലും ഉണ്ട്. സ്ത്രീ അമ്മയാവുമ്പോൾ കൂടുതൽ സ്നേഹവും വാത്സല്യവും കുട്ടികൾക്കു നല്കും. കുട്ടികൾ തിരിച്ചും. പുരുഷൻ അച്ഛനാവുമ്പോൾ കുട്ടികളുടെ കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും തിരുത്തുന്നതും, തിരുത്തുവാൻ ശകാരങ്ങളും ശിക്ഷകളും സ്വീകരിക്കുന്നതുമാണ്. അമ്മയെ കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുക, അച്ഛനെ കൂടുതൽ അനുസരിക്കുക എന്നിങ്ങനെ കൂടിയാണ് ദൈവത്തിന്റെ മഹാആവിഷ്ക്കാരം.

കുട്ടികൾ മുതിരുന്നതനുസരിച്ച് അവരുടെ വാക്കുകളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും തെറ്റുകളും കുറ്റങ്ങളും കുറയേണ്ടതിനു പകരം വർദ്ധിച്ചാൽ അവർക്കും കുടുംബത്തിനും സമൂഹത്തിനും അതു ശോഭയുണ്ടാക്കില്ല, നാശംചെയ്യുന്നതുമാണ്. കുട്ടികളോടുള്ള സ്നേഹവും വാത്സല്യവും അവരുടെ മാതാവിൽ കൂടുതലായി ലയിപ്പിക്കുകയും പിതാവിൽ നിന്നും മിക്കപ്പോഴും മറയ്ക്കുന്നതുമായ മഹാസംവിധാനം മഹാദേവി മഹാസ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുട്ടികളെ ശകാരിക്കുകയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പിതാവ് പിന്നീട് കുട്ടിയെ ശിക്ഷിച്ചതിൽ അല്പം വേദനിക്കുകയും, കുട്ടിയുടെ നല്ലതിനാണല്ലോ എന്ന് ആശ്വസിക്കുകയും, ശിക്ഷിച്ച കാര്യങ്ങളെ തന്നെ പിന്നീട് മറക്കുകയും കൂടി ചെയ്യുന്ന മഹാസംവിധാനമാണത്.

മഹാപിതാവും മഹാമാതാവുമായ മഹാദേവി, മഹാമാതാവായി മാത്രം മഹാശാസ്ത്രപ്രകാരം മനുഷ്യ-സ്ത്രീ-ശരീരരൂപത്തെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട്, കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കെല്ലാം മഹാവാത്സല്യം മാത്രം നൽകാനും, കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ഏതുസമയത്തും എന്തും മഹാമാതാവിനോട് ആവശ്യപ്പെടാനും, മഹാമാതാവിനോട് കൊഞ്ചാനും, കെഞ്ചാനും, തെറ്റുകളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് പശ്ചാത്തപിക്കാനും, ക്ഷമിക്കണമേ എന്നു കേഴാനും, ആത്മീയ സാക്ഷാത്ക്കാരം നേടിയാലും മഹാമാതാവായ മഹാദേവിയെ ഓർക്കാനും, മഹാദേവിയെ ദർശിക്കാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം കൂടുതലായി നൽകണമേ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാനുമൊക്കെ മഹാസൗകര്യങ്ങളെ മഹാഒരുക്കിയിരിക്കുകയാണ്.

കുഞ്ഞുങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കാത്ത മഹാമാതാവായ മഹാദേവിയായി കഴിയാനാണ് മഹാദേവി മഹാഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. കുഞ്ഞുങ്ങൾ നല്ലവരായി ജീവിച്ചാൽ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കേണ്ടതായി വരില്ല എന്നതും കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മാതാവ് അപ്പോൾ സന്തോഷിക്കുമെന്നതും മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽതന്നെ വ്യക്തമാണ്. അങ്ങനെയിരിക്കെ മനുഷ്യമാതാവിനേക്കാൾ കൃത്യമായി 100 മടങ്ങ് സ്നേഹത്തെ മഹാവാത്സല്യമെന്ന പേരോടെ നൽകുന്ന സ്രഷ്ടാവായ മഹാമാതാവ് തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ യാതൊരു കാര്യത്തിലും ശിക്ഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, ശിക്ഷിക്കുകയില്ല.

കുഞ്ഞുങ്ങൾ തെറ്റുകൾ ചെയ്താൽ തിരുത്താതെ പറ്റില്ല. അപ്പോൾ ശിക്ഷയും ആവശ്യമായി വരുന്നതാണ്. മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ വസ്തുക്കളിലും ജീവികളിലും അവയുടെ സൃഷ്ടി - സ്ഥിതി - സംഹാരങ്ങളെ നിർവ്വഹിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഭൗതികശാസ്ത്രവും ധർമ്മശാസ്ത്രവും നീതിശാസ്ത്രവും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും, അവയെ എല്ലാം ഗൂഢാവസ്ഥയിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന ജീവനായിക്കൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ വാതക രൂപവും പരമാത്മാവുമായ ഓക്സിജൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി മഹാപ്രപഞ്ചം സത്യമാണ്, മായ ആണ് എന്നാല് മിഥ്യയല്ല; ശരീരമാണ് പ്രധാനം, ആത്മാവല്ല, ഓക്സിജൻ = ദൈവത്തിന്റെ വാതക രൂപം / സത്യരൂപം എന്നീ അദ്ധ്യായങ്ങളിലും, ഭാഗം 1-2-3-ലും വിശദമാക്കിയിരുന്നു. മഹാമാതാവ് എന്ന ജീവി-രൂപത്തിൽ തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ തിരുത്തുവാനും ശിക്ഷിക്കുവാനും ദൈവം തയ്യാറാകുന്നില്ല. മഹാശാസ്ത്രത്തിലൂടെ, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ വസ്തുക്കളില് ഉള്ളടക്കം ചെയ്തിട്ടുള്ള ന്യൂനശക്തികളിലൂടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ തിരുത്തുകയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മഹാസംവിധാനമാണുള്ളത്.

സൃഷ്ടിചക്രത്തിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയിൽ ദൈവം പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുമ്പോൾ, പ്രത്യക്ഷമായി ശിക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന സന്ദർഭങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. അതിനായി, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ മുഴുവൻ ജീവികളെയും അവരുടെ തെറ്റുകൾക്ക് ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായും മഹാനീതിശാസ്ത്രപരമായും ശകാരിക്കാനും ശാസിക്കാനും മറ്റു ശിക്ഷകളെ നൽകാനും, അങ്ങനെ അവരെ തിരുത്തി യോഗ്യരാക്കാനും മഹാമാതാവായ മഹാദേവി, ജീവികളുടെയെല്ലാം പിതാവായി മഹാനിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പരമശിവനിലേക്ക് മഹാകോപഭാവങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതിനെ അനുകരിച്ചാണ് മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ശകാരിക്കാനും ശാസിക്കാനും മറ്റു ശിക്ഷകളെ നൽകാനും, അങ്ങനെ അവരെ തിരുത്തി യോഗ്യരാക്കാനും മുഖ്യമായും പിതാവിനെ അഥവാ പുരുഷനെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്.

പ്രപഞ്ചപിതാവ് കൂടിയായ പരമശിവന്, മഹാദേവിയിൽനിന്ന് മഹാശാസ്ത്രത്തെ നേരിട്ട് ലഭിക്കുകയാണ്, ജീവികളോടെല്ലാം മഹാ കാരുണ്യം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. അതായത് എത്ര കടുത്ത തെറ്റു ചെയ്യുന്നവരോടും ക്ഷമിക്കാൻ തോന്നുന്നതാണ്. അറിവില്ലാതെ ചെയ്തതാണല്ലോ എന്നുള്ള ചിന്ത പ്രബലമാകുന്നതാണ്. എന്നാൽ മഹാനീതി നടപ്പാവാനും പ്രപഞ്ചജീവിതം മംഗളമാവാനും ശിക്ഷാരീതികൾ ആവശ്യവുമാണ്.

കുഞ്ഞുങ്ങളോടുള്ള വാത്സല്യവും, മഹാജ്ഞാനവും നിമിത്തം പരമശിവന് കുഞ്ഞുങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥ ഉണ്ടാകുന്നു. പരമശിവന്റെ പ്രസ്തുത ദുർബ്ബലാവസ്ഥയെ മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി പരിഹരിക്കുന്നത് പരമശിവന് ക്ഷിപ്രകോപം എന്ന മഹാ-അനുഗ്രഹം നൽകിയാണ്. ശാന്തനായിരിക്കുന്ന പരമശിവൻ പെട്ടെന്ന് കോപിഷ്ഠനാകുകയും തെറ്റുകള് ചെയ്യുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയാണത്.

മഹാദേവിയുടെ മഹാഇഷ്ടപ്രകാരം പരമശിവന് പെട്ടെന്നുള്ള കോപം മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്നതോടൊപ്പം, പെട്ടെന്നുതന്നെ പരമശിവന്റെ കോപഭാവത്തെ മാറ്റുന്നതും ക്ഷിപ്ര-പ്രസാദിയായി ഉയർത്തുന്നുമുണ്ട്.

മഹാദേവി പരമശിവന് മഹാശാസ്ത്രം അഥവാ മഹാജ്ഞാനം നല്കി അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കെ എന്തുകൊണ്ട് പരമശിവൻ ദുർബ്ബലനാകുന്നു, എന്തുകൊണ്ട് ക്ഷിപ്രകോപമില്ലാതെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയാതെ വരുന്നു എന്നീ ചോദ്യങ്ങളുണ്ട്.

കുഞ്ഞുങ്ങളേ, തെറ്റുകളെ ചെയ്യുന്ന തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കടുത്ത ശിക്ഷകളിലൂടെയല്ലാതെ തിരുത്തുവാൻ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് മഹാദേവി കൂടുതൽ അവസരം നൽകുന്നതുകൊണ്ടാണത്; കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൂടുതലായി സ്നേഹിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണത്. മഹാദേവിയോടു ചേർത്തുവച്ചിരിക്കുന്ന മഹാവാത്സല്യത്തിന്റെ ഒരു ഓഹരി പരമശിവനിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് കുഞ്ഞുങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പരമശിവൻ ദുർബ്ബലനാവുന്നത്.

കുഞ്ഞുങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കാതെ തിരുത്താൻ മഹാദേവി പരമശിവനിലൂടെ പരിശ്രമിക്കുന്നു.

ശിക്ഷിക്കയല്ലാതെ മാർഗ്ഗമില്ലെന്നു വരുമ്പോള്, പരമശിവനിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായ മഹാവാത്സല്യത്തിന്റെ ഓഹരി മഹാദേവിയിലേക്കു മടങ്ങുകയും, പരമശിവനിൽ മഹാപുരുഷഭാവം പ്രകടമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്ഷിപ്രകോപവും ശിക്ഷയും നടക്കുന്നു. ക്ഷിപ്രകോപത്തിന്റെ ശാസ്ത്രം അതാണ്. തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ എത്രമാത്രം മഹാദേവി കരുതുന്നു എന്നതാണ് തെളിയുന്നത്.

ഇനി, ക്ഷിപ്രകോപത്തിന്റെ ഭൗതികശാസ്ത്രം വിസ്തരിക്കാം : -

മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി തന്റെ ഏകദാസനായ പരമശിവന്റെ മഹാആനന്ദമായി മഹാനിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത് 30 എന്ന അളവോടെയുള്ള മഹാദാസ്യം ആണെന്ന് ഭാഗം 2-ൽ വിശദീകരിച്ചിരുന്നു. മഹാദാസ്യത്തിൽ 5 അളവിലുള്ള വാത്സല്യം ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ ജീവികളെയെല്ലാം തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളായി കരുതുംവിധം പരമശിവനിൽ മഹാദേവി പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതായ പ്രസ്തുത 5 അളവിലുള്ള വാത്സല്യത്തെയാണ് പരമശിവനെ ക്ഷിപ്രകോപിയാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി മഹാദേവി പിൻവലിക്കുന്നത്.

30 എന്ന മഹാദാസ്യ-അളവിൽ നിന്ന് 5 കുറയുമ്പോൾ 25 എന്ന അളവ് ഉണ്ടാകുന്നു. വാത്സല്യം ഇല്ലാത്തതായ 25 എന്ന അളവ് സൃഷ്ടിക്കുന്നത് പരമകോപത്തെയാണ്.

മഹാദേവിയുടെ മഹാദാസനായിരുന്നുകൊണ്ട് മഹാനീതിശാസ്ത്രം പ്രകാരം മഹാപുരുഷ-ഭാവരൂപങ്ങളോടെ പരമശിവൻ പരമകോപത്തോടെ കത്തിജ്വലിക്കുന്നതാണ്.

മാനുഷിക തലത്തിൽ 25 എന്ന ആനന്ദ-അളവ് മനുഷ്യർ തന്നെത്താൻ മറക്കുന്ന കാമാനന്ദത്തെ ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ, ദൈവീക തലത്തിൽ അങ്ങനെയല്ലാ എന്നും വ്യക്തമായിരിക്കുമല്ലോ.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ ന്യൂനശക്തികളുടെ അളവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മനുഷ്യരിലെ കോപത്തിന് പരമാവധി 20-ൽ താഴെ അളവാണുള്ളത്.

മഹാദേവി, ക്ഷിപ്രകോപത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പാഠങ്ങളെ ഈയുള്ളവനെ അറിയിച്ചു തുടങ്ങിയ കാലഘട്ടത്തിൽ - 2008-ലെ ആദ്യത്തെ 2 മാസങ്ങളിൽ ക്ഷിപ്രകോപത്തെ ഈയുള്ളവനിൽ സന്നിവേശിപ്പിച്ച് ക്ഷിപ്രകോപം എന്നാലെന്തെന്ന് ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അമ്പോ, ഭയങ്കരം എന്ന് അന്ന് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടതാണ്.

ഓം മഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യമഹാദേവിക്കുമാത്രം മഹത്വം.

മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി,

ഭൂമിയിൽ ഉടൻ മായ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായിട്ട്,

2018 ജൂലൈ 12-ാം തീയതിവരെ പരമശിവനെ മഹാ-അനുഗ്രഹിച്ച് ശക്തിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഏതാനും കാര്യങ്ങൾ ചുവടെ പറയുന്നവയാണ് :

കുട്ടിക്കാലത്ത് എപ്പോഴോ ഒരു രാത്രിയിൽ അവിചാരിതമായി ശിവരൂപം തെളിയുകയും മായുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 13-ാം വയസ്സിലോ മറ്റോ ആണ് മണ്ണടിയിലെ പുതിയകാവ് മഹാഭദ്രകാളീദേവി ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് വലിച്ചടുപ്പിച്ചത്. യുക്തിശാസ്ത്ര പ്രകാരമുള്ള ദൈവാന്വേഷണം അനവധി വർഷങ്ങൾ നീണ്ടതാണ്. മഹാഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്; ഇവിടെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

മഹാശക്തിയായ മഹാജഗദംബയുടെ മഹാ-ഹൃദയമായ ഓംകാരം, പരമശിവന്റെ ഹൃദയത്തോടു ചേർത്തുകഴിഞ്ഞു. ദേവ-വേദ ഭാഷയായ മലയാളത്തിലുള്ള ഓംകാര മന്ത്രം മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിയെങ്കിലും, മഹാദേവിയുടെ സ്വകാര്യം കൂടിയാകയാൽ മറപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു.

മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാര നിയന്ത്രണ സത്ത കൂടിയാണ് മഹാഹൃദയമായ ഓംകാരം. ഓംകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് സൂചിത മഹാവേദഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മഹാജഗദംബയുടെ മഹാപാദങ്ങളിൽ ഇടതുപാദം മുഴുവനും, വലതുപാദം പകുതിയും, മഹാശരീരത്തിന്റെ പകുതിഭാഗം, മഹാ വലതുകൈ, സൂര്യനെ ഉൾപ്പെടെ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള എന്തും സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയുന്ന മൂന്നാം (മഹാസൂര്യ)നേത്രം, ശിരസ്സിൽ ചന്ദ്രക്കലയും നക്ഷത്രവും, മഹാശാസ്ത്രം അഥവാ മഹാവേദം വീണ്ടെടുക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള മഹാശാസ്ത്രപരമായ മത്സ്യാവതാരം, മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏതൊരു ആയുധവും സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയുന്ന മഹാശൂലം, ഉടുക്കാൻ മഹാനരസിംഹത്തോൽ, നാവിൽ അക്ഷരബ്രഹ്മം കൂടിയായ ഓം, ~~മഹാശക്തിയുടെ മഹാനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴുത്തിൽ 5 തലയുള്ള ഓംകാരനാഗബന്ധനം,~~ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും പരമശിവന്റെയും സംരക്ഷണത്തിനായി മഹാശക്തി 10 തലയുള്ള മഹാനാഗമാതാവായി ശിരസ്സിനു മുകളിൽ, ശിരസ്സിലെ മുടിക്കെട്ടിൽ നിന്ന് കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കെല്ലാം കുടിക്കാനായിട്ട്, മഹാദേവി പാൽ ഒഴുക്കുന്നതാണ്, മഹാദേവിയുടെ മഹാവാഹനം, മഹാദേവിയുടെ ഭർത്താവ് എന്നീ മഹാപദവികൾ, തുടങ്ങിയ മഹാദാനങ്ങളായ മഹാശക്തികളെ മഹാ-അനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിക്കഴിഞ്ഞു.

(2017-ൽ ഓംകാര നാഗബന്ധനത്തെ പരമശിവനിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കി. എന്നാൽ ഓംകാര നാഗബന്ധനത്തെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ച് പുനഃസ്ഥാപിക്കണമെന്ന് ഈയുള്ളവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്. മഹാദേവിയുടെ മഹാഇഷ്ടം പോലെ പിന്നീട് കാരണത്തെ അറിയിക്കുന്നതാണ്.)

ഏകദൈവമായ മഹാദേവി ഈയുള്ളവന് സംഹാരദേവൻ എന്ന മഹാപദവിയും ഓം സത്യം ഓം ധർമ്മം ഓംനീതി സംഹാരം എന്ന സംഹാര മന്ത്രത്തെയും മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകി. മനുഷ്യർക്ക് അതിൽ കാര്യമില്ല എങ്കിലും പരസ്യപ്പെടുത്തിയത് മനുഷ്യരുടെ സംഹാരം എന്ന മോക്ഷത്തെ മഹാദേവി പരമശിവനി-ലൂടെ നിർവ്വഹിക്കുന്നത് സത്യധർമ്മനീതികളെ ആധാരമാക്കിയാണ് എന്നറിയിക്കാനാണ്. മാത്രമല്ലാ, മഹാദേവിയോ പരമശിവനോ മാനുഷിക അവതാരം എടുക്കുമ്പോൾ വ്യക്തി ബന്ധങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ന്യൂനതകൾ മോക്ഷത്തെ വിപരീതമായി ബാധിക്കില്ല എന്ന് അറിയിക്കുകയുമാണ്.

1989-ലോ 1991-ലോ ആണ് ബ്രഹ്മ-മഹാദേവി പരമശിവൻ എന്ന മഹാപദവിയെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ച് ഇപ്പോഴത്തെ മനുഷ്യജന്മത്തിൽ നൽകിയതെങ്കിൽ, 2017-ലാണ് മഹാദേവൻ എന്ന മഹാപദവിയെ സ്ഥിരമായി ഉപയോഗിക്കാൻ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ച് ആശീർവദിച്ചത്.

മഹാദാനങ്ങളിൽ ചിലവ പ്രത്യക്ഷമായും ചിലവ പ്രതീകാത്മകമായും ചിലവ അജ്ഞാതമായുമാണ് മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിയത്.

മഹാദേവി മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിയ മഹാദാനങ്ങൾ കൂടിയായ മഹാശക്തികൾ, ഏകമഹാശക്തിയായ മഹാദേവിയുടെ മഹാദാസനായ പരമശിവനിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടില്ല; മഹാജ്ഞാനഭാഗം മാത്രമാണ് നിലവിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ! മഹാശക്തിയായ മഹാദേവിയുടെ മഹാഇഷ്ടങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ചുമാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്; അതോടെ പരമശിവന്റെ മാനുഷികാവസ്ഥയ്ക്ക് കാതലായ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാവുന്നതാണ് !

ദൈവീകമായ സ്നേഹ വാത്സല്യങ്ങളോടെ,

ജീവിയോ സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ അല്ലാത്തതും, മഹാശാസ്ത്രപരം മാത്രവും, യാതൊരു മതങ്ങളുമായും ബന്ധമില്ലാത്തതും, സർവ്വ ജീവികളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാര കർത്താവും, മഹാനീതിപതിയും, (മഹാപിതാവും) മഹാമാതാവും, ഏകമഹാശക്തിയും, ഏകദൈവവുമായ മഹാദേവിയുടെ മഹാദാസനും മഹാദേവനുമായ പരമശിവൻ.

13.07.2018; **Re-edited & Re-published on Tuesday 17 July 2018.**

Ref.മഹാവേദം :https://drive.google.com/file/d/0B3b8QSCTai1PbHR5OGVPSGpFbVk/view?usp=drivesdk OR **www.omsathyam.com**

ഓം മഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യമഹാദേവിക്കു മാത്രം മഹത്വം.

സംഹാരം

മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി,

ഓം സത്യം ഓം ധർമ്മം ഓംനീതി സംഹാരം

എന്ന 'സംഹാര മന്ത്രത്തെ' മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകിക്കൊണ്ട് തന്റെ പ്രതിനിധിയും പ്രപഞ്ചപിതാവും മഹാദാസനും മഹാദേവനുമായ പരമശിവനെ സംഹാരദേവനായി മഹാനിയമിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥകാരനെ മഹാനിയമിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി, സംഹാരദേവനായിട്ട് മഹാഅനുഗ്രഹിച്ച പരമശിവന്റെ നാവിൽ കുറിച്ചിട്ടുള്ള അടിസ്ഥാന അക്ഷരബ്രഹ്മമായ 3, നാവിന്റെ ഉള്ളിലേക്കായാണ് മഹാ-കുറിച്ചിട്ടുള്ളത്. സംഹാരം നടക്കുമ്പോൾ പരമശിവന്റെ വായിലേക്കാണ് ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും ജീവാത്മാവ് ആദ്യം പ്രവേശിക്കുന്നത്.

പരമശിവന്റെ നാവിലുള്ള 3 എന്ന
അക്ഷരബ്രഹ്മമായ ഓം

ജീവാത്മാവിനെ പരമശിവന്റെ ഹൃദയത്തോടു
ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതായ

മഹാദേവിയുടെ മഹാഹൃദയമായ
ഓംകാരത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.

ഓംകാരം കൂടിയായ മഹാദേവി,
ഓംകാരനീതിശാസ്ത്ര പ്രകാരം,

മനുഷ്യന്റെ ജീവാത്മാവിന് നക്ഷത്രപദവിയായ

ആത്മീയ-സാക്ഷാത്ക്കാരം എന്ന പരബ്രഹ്മാനന്ദം
എന്ന മോക്ഷം മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്നു.

(ആദ്യമഹാകാലചക്രത്തിൽ സംഹാര കാര്യങ്ങൾക്കായി **സംഹാരദേവി** എന്ന പേരിൽ, മഹാദേവിയുടെ ഒരു ഭാഗം വേർതിരിഞ്ഞു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. മഹാ-ഉഗ്രസ്വരൂപിണിയായ സംഹാരദേവിയെ ഭദ്രകാളിയെന്ന് അനേകർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാവ് പുറത്തേയ്ക്കിട്ടും അനേകം കൈകളോടെയും കൈകളിൽ ആയുധങ്ങളോടെയും ശിവന്റെ നെഞ്ചിൽ ഒരു കാൽ ചവിട്ടിയും നിൽക്കുന്ന ഭദ്രകാളിയെന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന മഹാ-ഉഗ്രസ്വരൂപിണിയായ സംഹാരദേവിയുടെ ചിത്രങ്ങളും വിഗ്രഹങ്ങളും ഏറെയുണ്ട്. സംഹാരദേവി പുറത്തേയ്ക്കിടുന്ന നാവ് സംഹാരത്തിനുള്ളതാണ്.

മഹാസൃഷ്ടിചക്രം മുതൽ ഓം മഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യമഹാദേവി മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മഹാഭരണാധികാരിയും മഹാനീതിപതിയുമായി മഹാശോഭിക്കുമ്പോൾ, മഹാനീതിനിർവ്വഹണത്തിലെ വളരെച്ചെറിയൊരു ഭാഗം മാത്രമായ സംഹാര കാര്യങ്ങളെ മഹാനിർവ്വഹിക്കുന്നത് പരമശിവനിലൂടെയാണ്. സംഹാരദേവിയെ പരമശിവനിലേക്ക് ചേർക്കുകയാൽ മേലിൽ സംഹാരദേവി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. മാത്രമല്ല, സംഹാരം ചെയ്യുമ്പോഴും മഹാദേവിയുടെ മഹാഇഷ്ടങ്ങൾ അനുസരിച്ചും, പരമശിവന്റെ നാവും പുറത്തേയ്ക്ക് നീളുന്നതാണ്. അറിയുക: സംഹാരദേവി മഹാഭദ്രകാളിയല്ല. മഹാപ്രപഞ്ചം ഉൾപ്പെടെ സർവ്വവും ഭദ്രപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ആരാണോ, ആരിൽ ഭദ്രമായിരിക്കുന്നുവോ, ഭദ്രമാക്കാൻ കഴിവുള്ളതാരോ, ആ മഹാശക്തിയാണ് മഹാഭദ്രകാളി. മഹാദേവിയാണ് മഹാഭദ്രകാളി.)

ഗ്രന്ഥത്തിലെ പേജുകളെ സശ്രദ്ധം വായിച്ചുവന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളോട് ഇനി ഒരു കാര്യം ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മഹാമാതാവായിക്കൊണ്ട് മഹാശാസ്ത്രവും മഹാപ്രപഞ്ചവും മഹാആവിഷ്കരിച്ച് ജീവികളെയെല്ലാം സൃഷ്ടിക്കുകയും, തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളായി ജീവികളെയെല്ലാം **മഹാകരുതുകയും**, ഒരു മഹാജീവിയായിക്കൊണ്ട് കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുകയും, കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് താൻ നൽകുന്ന മഹാവാത്സല്യത്തെ തന്റെ മഹാആനന്ദമായിട്ട് മഹാനിശ്ചയിക്കുകയും, മഹാനീതിപതി കൂടിയായിക്കൊണ്ട് എല്ലാ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും മഹാസമനീതി നൽകുകയും, അനന്തമായ മഹാ-ആനന്ദങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ വച്ച് കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുകയും, ആത്മീയ-സാക്ഷാത്ക്കാരത്തിൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കെല്ലാം അനന്തമായ മഹാ-ആനന്ദങ്ങളെ അനന്തകാലത്തേയ്ക്ക് മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന മഹാശക്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാഇഷ്ടമനുസരിച്ച് ജീവിക്കേണ്ടേ ?

കുഞ്ഞുങ്ങളെല്ലാം ധർമ്മശാസ്ത്രപ്രകാരം പരമാനന്ദത്തോടെ ജീവിച്ചുകാണാനാണ് മഹാദേവി മഹാഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്.

(കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ആഗ്രഹത്തിനു വഴങ്ങി, മഹാദേവിയെ ആരാധിച്ച് സ്നേഹവും നന്ദിയും പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ മഹാശാസ്ത്രത്തെ മഹാഅനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്ന ഏകജന്മത്തിൽ 50 വയസ്സിനു മേൽ മാത്രം കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കെല്ലാം മഹാഅനുവാദമുണ്ട്.)

ഭൂമിയിൽ മുഴുവൻ ഓം എന്ന മഹാദേവിയുടെ മഹാചിരി മഹാസംഗീതമായി ഉടൻ മുഴങ്ങി ക്കൊണ്ട് ദൈവ വിപ്ലവം ആരംഭിക്കുന്നതോടെ, മഹാദേവി ഈയുള്ളവനിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തിപ്പോരുന്ന ദൈവ വചനങ്ങളെ സൃഷ്ടികൾ മാത്രമായ മനുഷ്യർ സമ്പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നതാണ്; മറ്റു വഴികൾ യാതൊരാൾക്കും ഇല്ല !

മത-ജാതി-രാഷ്ട്രീയ-ദേശീയ-ജീവികൾക്കെല്ലാം മനുഷ്യരായി പരിണാമം സംഭവിക്കട്ടെ !

മഹാശക്തിയും മഹാനീതിപതിയും മഹാപിതാവും മഹാമാതാവും മഹാദേവനുമായ മഹാദേവി, മഹാപ്രപഞ്ചത്തെയും മഹാശാസ്ത്രത്തെയും മനുഷ്യർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവികളെയും മഹാസൃഷ്ടിക്കുകയും മഹാവാത്സല്യത്തെ നൽകി മഹാപരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ആർക്കു വേണ്ടിയാണ് ?

മഹാപിതാവും മഹാമാതാവുമായ മഹാദേവി സർവ്വതും ചെയ്യുന്നത് കുഞ്ഞുങ്ങളായ നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തർക്കും വേണ്ടിയാണ്.

കുഞ്ഞുങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതോ ?

ധർമ്മശാസ്ത്രപരമായി ആനന്ദിച്ചു ജീവിക്കണം എന്നതു മാത്രം.

... മഹാദേവി ഭൂമിയിൽ മഹാഎഴുന്നെള്ളിക്കഴിഞ്ഞു.

മഹാശക്തിയായ **മഹാദേവി** ഉടനെ ഭൂമിയിലെങ്ങും **ഓം** എന്ന് മഹാചിരിച്ച് **മായ** പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നതും ഭൂമിയിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതുമാണ്. **മായ** പ്രത്യക്ഷമാക്കിയിട്ട് 500 വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം മാത്രം ആരംഭിക്കുന്ന **സംഹാരത്തെപ്പറ്റി** ഇവിടെ കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കേണ്ടതില്ല. മഹാഗ്രന്ഥത്തിൽ ലഭ്യമാണ്.

മഹാദേവി ഏതാനും മഹാപാഠങ്ങളെ വൈകാതെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത മഹാജ്ഞാനം എന്ന മഹാശാസ്ത്രം പുതിയ ശാസ്ത്ര പാഠങ്ങളെ ഉൾക്കൊണ്ടു തുടരുന്നതാണ്. ശേഷം ദൈവശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും അഥവാ വേദങ്ങളെയും കൂടി പ്രായേണ മഹാശക്തിയായ മഹാദേവി സംഹരിക്കുന്നതാണെന്നും കുഞ്ഞുങ്ങളെല്ലാം അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

എന്ന്,
മഹാദേവിക്കുവേണ്ടി,
മഹാകല്പനപ്രകാരം, മഹാദാസനും
മഹാദേവനുമായ
പരമശിവൻ

ഓം സത്യം ഓം ധർമ്മം ഓംനീതി സംഹാരം.

ഓം മഹാശക്തി മണ്ണടി മഹാഭദ്രകാളി ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യ ദിവ്യമഹാദേവിക്കു മാത്രം മഹത്വം.